

Holy Bible

Aionian Edition®

Svensk Bibel 1703

Swedish Bible 1703

New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®

Svensk Bibel 1703
Swedish Bible 1703
New Testament
Language: Swedish
Sweden, Finland

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025

Source text: Crosswire.org
Source version: 7/20/2015
Source copyright: Public Domain
King Charles XII, 1541, 1703

Formatted by Speedata Publisher 5.1.16 (Pro) on 8/30/2025

100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously and <https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>
All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>
Volunteer help and comments are welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Förord

Svensk at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eλēēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Svensk at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoa Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 06/21/25 - 468 translations now available in 230 languages.
- 09/01/25 - 538 translations now available in 291 languages.

Innehåll

NYA TESTAMENTET

Matteus	1
Markus	29
Lukas	52
Johannes	81
Apostlagärningarna	102
Romarbrevet	130
1 Korinthierbrevet	141
2 Korinthierbrevet	152
Efesierbrevet	159
Filipperbrevet	163
Kolosserbrevet	166
1 Thessalonikerbrevet	169
2 Thessalonikerbrevet	172
1 Timotheosbrevet	174
2 Timotheosbrevet	177
Titusbrevet	179
Hebreerbrevet	181
Jakobsbrevet	189
1 Petrusbrevet	192
2 Petrusbrevet	195
Uppenbarelseboken	197

APPENDIX

En Guide till Läsaren

Ordlista

Kartor

Bestämmelse

Illustrationer, Doré

NYA TESTAMENTET

Och sade Jesus: Fader, förlåt dem det; ty de veta icke hvad de göra.

Och de bytte hans kläder, kastandes lott på dem.

Lukas 23:34

Matteus

1 Detta är boken af JEsu Christi börd, hwilken som är Davids son, Abrahams sons. **2** Abraham födde Isaac: Isaac födde Jacob: Jacob födde Juda och hans bröder. **3** Juda födde Pharez och Zara af Thamar: Pharez födde Hezrom: Hezrom födde Aram. **4** Aram födde Aminadab: Aminadab födde Nahasson: Nahasson födde Salmon. **5** Salmon födde Boas af Rahab: Boas födde Obed af Ruth: Obed födde Jesse. **6** Jesse födde Konung David. Konung David födde Salomon af henne, som war Urie hustru. **7** Salmon födde Robaam: Robaam födde Abia: Abia födde Asa. **8** Asa födde Josaphath: Josaphath födde Joram: Joram födde Osia. **9** Osia födde Joatham: Joatham födde Achas: Achas födde Ezechia. **10** Ezechia födde Manasse: Manasse födde Amon: Amon födde Josia. **11** Josia födde Jechonia och hans bröder, wid det Babyloniska fängelset. **12** Men efter det Babyloniska fängelset födde Jechonia Salathiel: Salathiel födde Zorobabel. **13** Zorobabel födde Abiud: Abiud födde Eliakim; Eliakim födde Asor. **14** Asor födde Zadok: Zadok födde Achim: Achim födde Eliud. **15** Elind födde Eleazar: Eleazar födde Mattham: Mattham födde Jacob. **16** Jacob födde Joseph, Marie man, af hwilko är född JEsus, som kallas Christus. **17** Så äro alle lederne, ifrån Abraham intill David, fjorton leder; ifrån David till det Babyloniska fängelset, ock fjorton leder; ifrån det Babyloniska fängelset intill Christum, ock fjorton leder. **18** JEsu Christi födelse gick så til: När Maria, hans moder, war trolåfwad Joseph, förr än de kommo samman, fanns hon wara hafwandes af den Helige Anda. **19** Men efter Joseph war en from man, och wille icke röja henne, tänkte han hemliga öfvergifwa henne. **20** När han detta tänkte, si, då uppenbarades honom i sömnen HERrans Ängel, och sade: Joseph, Davids son, räds icke taga Maria, din hustru, till dig; ty det som är afladt i henne, det är af den Heliga Ande. **21** Och hon skall föda en Son, och du skalt kalla hans namn JESUS; ty han skall frälsa sitt folk ifrå deras synder. **22** Detta är allt skedt, på det fullbordas skulle, det af HERranom sagdt är genom Propheten, som sade: **23** Si, en jungfru skall warda hafwandes, och föda en son, och de skola kalla hans namn Emmanuel; det är så mycket sagdt: Gud med oss. **24** När Joseph waknade upp af sömnen, gjorde

han som HERrans Ängel hade honom befällt, och tog sina hustru til sig. **25** Och kände henne intet, till dess hon födde sin första Son, och kallade hans Namn JESUS.

2 När JEsus war födder i Bethlehem i Judeska landet, i Konung Herodis tid, si, då kommo wise män af österlanden til Jerusalem: **2** Och sade: Hvar är den nyfödde Juda Konungen? Ty wi hafwe sett hans stjerna i österlanden, och äre komna at tilbedja honom. **3** När Konung Herodes det hörde, wardt han bedröfwad, och hele Jerusalems stad med honom: **4** Och lät församla alla de öfwersta Presterna, och Skriftlärda ibland folket, och frågade dem, hvar Christus skulle födas. **5** Och de sade honom: I Bethlehem i Judeska landet; ty det är så skrifwit genom Propheten: **6** Och du Bethlehem, i Judeska landet äst ingalunda den minste ibland Juda Förstar; ty utaf dig skall mig komma den Försten, som öfwer mitt folk, Israel, en Herre wara skall. **7** Då kallade Herodes lönligen de wisa männen til sig, och besporde granneliga af dem, hwad tid stjernan syntes. **8** Och sände dem så till Bethlehem, och sade: Farer dit, och bespörjer granneliga efter barnet; och när I det finnen, så säger mig det igen, at jag kan ock komma, och tilbedja honom. **9** När de hade hört Konungen, foro de åstad, och si, stjernan, som de sett hade i österlanden, gick för dem, så länge hon kom, och blef ståndandes öfwer der barnet war. **10** När de sågo stjernan, wordo de ganska glade: **11** Och gingo in i huset, och funno barnet med Maria dess moder, och föllo neder och tilbådo honom; och uppläto sina håfwor, och skänkte honom guld, rökelse och myrrham. **12** Sedan fingo de uppenbarelse i sömnen, at de skulle icke komma igen til Herodes; och foro så en annan wäg hem, i sitt land igen. **13** När de woro bortfarne, si, då uppenbarades HERrans Ängel Joseph i sömnen, sägandes: Statt up, och tag barnet och dess moder til dig, och fly in uti Egypti land, och blif der så länge jag säger dig til; ty det kommer dertil, at Herodes skall söka efter barnet, til at förgöra det. **14** Han stod up, och tog barnet och dess moder, om nattene til sig och flydde in uti Egypti land. **15** Och blef der intil Herodis död, på det at fullbordas skulle, det som sagdt war af HERranom genom Propheten, som sade: Utaf Egypten hafwer jag kallat min Son.

16 När Herodes nu såg, at han war beswiken af de jag, hwilkens skor jag icke är wärdig at bära; han wisa män, blef han ganska wred, och sände ut, och skall döpa eder med den Heliga Anda, och med eld. lät slå ihjäl all swänbarn i Bethlehem, och i alla dess **12** Och han hafwer sina kastoskofwel i sine hand, och gränser, de som twäggå åra, och der för nedan woro, han skall rensa sin loga, och han skall församla sitt efter den tiden, som han hade granneliga besport hwete i ladona; men agnarna skall han uppbränna af de wisa män. **17** Då blef fullkomnad det, som i ewinnerlig eld. **13** Då kom JESus af Galileen til af Jeremia Propheten sagdt war, när han sade: **18** Jordan, til Johannes, at han skulle låta döpa sig af I högdene wardt hörd en röst, stor klagomål, gråt honom. **14** Men Johannes förwägrade honom, och och mycken skräck: Rachel gråter sin barn, och will sade: Mig behöfves, att jag worde döpt af dig; och du icke låta hugswala sig, ty det war ute med dem. kommer til mig? **15** Då swarade JESus, och sade til **19** Men när Herodes war död, si, då uppenbarades honom: Låt det nu så ske; så bör det sig wara med HERrans Ängel Joseph i sömnen, i Egypti land; **20** oss, att wi uppfylle alla rättfärdighet. Då tillstadde han Och sade: Statt up, och tag barnet och dess moder til honom det. **16** Och när Jesus war döpt, steg han dig, och far in i Israels land, ty de äro döde, som foro strax up af watnet; och si, då wardt honom himmelen efter barnets lif. **21** Han stod up, och tog barnet och öpnad, och han såg Guds Anda nederfara, som en dess moder til sig, och for in uti Israels land. **22** Men dufwa, och komma öfwer honom. **17** Och si, en röst nära han hörde, att Archelaus war rådande i Judiska af himmelen sade: Denne är min käre Son, i hwilkom landet, i sin faders Herodis stad, räddes han fara dit; jag hafwer ett godt behag.

och fick befallning af Gud i sömnen, och for in uti Galilee landsändar. **23** Och kom och bodde i den staden, som heter Nazareth; at det skulle fullkomnas, som war sagt genom Propheterna: Han skall kallas Nazareus.

3 I den tiden kom Johannes Döparen, och predikade i öknene, i Judeska landet; **2** Och sade: Görer bätttring; himmelriket är kommet hardt nära. **3** Och han är den som Esaias Propheten talade om, och sade: Ens ropandes röst är i öknene: Bereder HERrans väg, görer hans stigar rätta. **4** Men Johannes hade kläder af camelahår, och en lädergjording om sina länder; hans mat war gräshoppor och wildhannog. **5** Då gick Jerusalems stad ut til honom, och hela Judeska landet, och all land som ligga utmed Jordan: **6** Och läto döpa sig af honom i Jordan, och bekände sina synder. **7** Då han såg många utaf de Phariseer och Sadduceer komma til sin döpelse, sade han til dem: I huggormars afföda, ho hafwer eder föregifwit, at I skolen undfly den tillkommande wrede? **8** Görer fördenskull sådana frukt, som bätttring tillhörer **9** Och tänker icke, at I wiljen säga wid eder sjelfwa: Vi hafwom Abraham till fader; ty jag säger eder, at Gud är mägtig uppväcka af dessa stenar Abrahe barn. **10** Nu är ock yxen satt till rotena på trän; derföre hwart och ett trä, som icke gör goda frukt, blifwer affugget och kastadt i elden. **11** Jag döper eder i watn, til bätttring; men den efter mig kommer, är starkare än

4 Då wardt JESus förd af Andanom i öknens, på det han skulle försökas af djefwulen. **2** Och när han hade fastat i fyratio dagar och fyratio nächter, så hungrade honom. **3** Och frestaren gick fram til honom, och sade: Äst du Guds son, så säg, at dessa stenar warda bröd. **4** Då swarade han, och sade: Det är skrifwit: Menniskan lefwer icke allenast wid bröd, utan af hwart och et ord, som går af Guds mun. **5** Då tog djefwulen honom med sig til den heliga staden, och satte honom öfverst på tinnarna af templet; **6** Och sade til honom: Äst du Guds Son, så gif dig härutföre; ty, det är skrifwit: Han skall gifwa sinom Änglom befallning om dig; och de skola bära dig på sina händer, at du icke skalt stöta din fot emot stenen. **7** Då sade JESus til honom: Det är ock skrifwit: HERRan din Gud skalt du icke fresta. **8** Då tog åter djefwulen honom med sig uppå et ganska högt berg, och wiste honom all rike i werldene, och deras härlighet: **9** Och sade til honom: Allt detta will jag gifwa dig, om du faller neder, och tillbeder mig. **10** Då sade JESus til honom: Gack bort, Satan; ty det är skrifwit: HERRan din Gud skalt du tillbedja, och honom allena skall du tjena. **11** Då öfvergaf djefwulen honom, och si, Änglarne gingo fram, och tjente honom. **12** Då nu JESus hörde, at Johannes war fången, drog han in i Galileen; **13** Och öfvergaf Nazareth, och kom, och bodde i Capernaum, som ligger wid hafvet, på

gränsen vid Zabulon och Nephthalim; 14 På det at eder, ljugande, för mina skull. 12 Glädjens och fröjder fullkomnas skulle det som sagt war genom Esaia eder; ty edor lön är stor i himmelen; fört de hafwa Propheten, som sade: 15 Det landet Zabulon, och sammalunda förföljt Propheterna, som hafwa warit det landet Nephthalim, vid hafsens wäg, på denna för eder. 13 I ären jordenes salt; är det så, at saltet sidon Jordan, och den hedniska Galileen; 16 Folket, mister sin sälto, hwarmed skall man då salta? Til intet som satt i mörkret, hafwer sett et stort ljus; och dem, mer är det nyttigt, utan at man kastar det ut, och låter som bodde i dödsens ängd och skugga, är ett ljus det trampas af menniskomen. 14 I ären werldenes uppgången. 17 Ifrå den tiden begynte JESus til at ljud; icke kan den staden döljas, som ligger på et predika, och sade: Görer bättring, himmelriket är berg. 15 Ikke tändner man heller ljud; och sätter det kommet hardt när. 18 När JESus gick utmed det under ena skäppo, utan på en ljudastaka; at det lyser Galileiska hafwet, såg han twå bröder, Simon, som allom dem som i huset äro. 16 Så låter edart ljud kallas Petrus, och Andreas, hans bröder; de kastade lysa för menniskomen, at de måga se edra goda sin nät i hafwet, ty de woro fiskare. 19 Och han sade gerningar, och prisa eder Fader, som är i himmelen. til dem: Följer mig; jag will göra eder til menniskors 17 I skolen icke mena, at jag är kommen til at upplossa fiskare. 20 De öfvergåfwo strax näten, och följe lagen, eller Propheterna; jag är icke kommen til at honom. 21 Och når han gick fram bättre, såg han twå upplossa, utan til at fullborda. 18 Ty jag säger eder andra bröder, Jacob, Zebedei son, och Johannes, för sant: Tildess at himmel och jord förgås, warder hans bröder, i båten med deras fader Zebedeus, ej förgången den minste bokstafen, icke heller en botande sin nät; och han kallade dem. 22 Strax prick af lagen, förr än det är allt skedt. 19 Derföre, öfvergåfwo de båten, och sin fader, och följe honom. hwilken som upplossar et af dessa minsta buden, och 23 Och JESus gick omkring allt Galileiska landet, och lärer så menniskorna, han skall kallas den minste i lärde i deras Synagogor, och predikade Evangelium himmelriket; men hwilken som det gör och lärer, han om riket, och botade allahanda sjukdom och krankhet skall kallas stor i himmelriket. 20 Ty jag säger eder at, i folket. 24 Och hans rykte gick öfwer hela Syrien: utan edor rätffärdighet öfvergår de Skriftlärdas och och de hade til honom alla de der kranke woro af de Phariseers, då skolen I icke komma i himmelriket. mångahanda sjukdom, och wärkbrutna och besatta, 21 I hafwen hört, at dem gamlom sagt är: Du skall och månaderasande och borttagna; och han gjorde icke dräpa; men hwilken som dräper, han skall vara dem alla helbrägda. 25 Och honom följde mycket skyldig under domen. 22 Men jag säger eder, at folk utaf Galileen, och utaf de tio städer, och utaf hwilken som förtörnas på sin broder, han skall vara Jerusalem, och utaf Judeen, och utaf de land på Jerusalem, och utaf Judeen, och utaf de land på denna sidon wid Jordan.

5 När han såg folket, steg han upp på et berg; och som han hade satt sig, gingo hans Lärjungar fram til honom. 2 Då öppnade han sin mun, lärde dem, och sade: 3 Salige äro de som äro andelige fattige; ty himmelriket hörer dem til. 4 Salige äro de bedröfwade; ty de skola få hugswalelse. 5 Salige äro de sakmodige; ty de skola besitta jordena. 6 Salige äro de som hungra och törsta efter rätffärdigheten; ty de skola bliwa mättade. 7 Salige äro de barmhertige; ty dem skall ske barmhertighet. 8 Salige äro de renhertade; ty de skola se Gud. 9 Salige äro de fridsamme; ty de skola kallas Guds barn. 10 Salige äro de som lida förföljese för rättwisones skull; ty dem hörer himmelriket til. 11 Salige åren I, när menniskorna försmåda och förfölja eder, och säga allt ondt emot

eder, ljugande, för mina skull. 12 Glädjens och fröjder fullkomnas skulle det som sagt war genom Esaia eder; ty edor lön är stor i himmelen; fört de hafwa Propheten, som sade: 15 Det landet Zabulon, och sammalunda förföljt Propheterna, som hafwa warit det landet Nephthalim, vid hafsens wäg, på denna för eder. 13 I ären jordenes salt; är det så, at saltet sidon Jordan, och den hedniska Galileen; 16 Folket, mister sin sälto, hwarmed skall man då salta? Til intet som satt i mörkret, hafwer sett et stort ljus; och dem, mer är det nyttigt, utan at man kastar det ut, och låter som bodde i dödsens ängd och skugga, är ett ljus det trampas af menniskomen. 14 I ären werldenes uppgången. 17 Ifrå den tiden begynte JESus til at ljud; icke kan den staden döljas, som ligger på et predika, och sade: Görer bättring, himmelriket är berg. 15 Ikke tändner man heller ljud; och sätter det kommet hardt när. 18 När JESus gick utmed det under ena skäppo, utan på en ljudastaka; at det lyser Galileiska hafwet, såg han twå bröder, Simon, som allom dem som i huset äro. 16 Så låter edart ljud kallas Petrus, och Andreas, hans bröder; de kastade lysa för menniskomen, at de måga se edra goda sin nät i hafwet, ty de woro fiskare. 19 Och han sade gerningar, och prisa eder Fader, som är i himmelen. til dem: Följer mig; jag will göra eder til menniskors 17 I skolen icke mena, at jag är kommen til at upplossa fiskare. 20 De öfvergåfwo strax näten, och följe lagen, eller Propheterna; jag är icke kommen til at honom. 21 Och når han gick fram bättre, såg han twå upplossa, utan til at fullborda. 18 Ty jag säger eder andra bröder, Jacob, Zebedei son, och Johannes, för sant: Tildess at himmel och jord förgås, warder hans bröder, i båten med deras fader Zebedeus, ej förgången den minste bokstafen, icke heller en botande sin nät; och han kallade dem. 22 Strax prick af lagen, förr än det är allt skedt. 19 Derföre, öfvergåfwo de båten, och sin fader, och följe honom. hwilken som upplossar et af dessa minsta buden, och 23 Och JESus gick omkring allt Galileiska landet, och lärer så menniskorna, han skall kallas den minste i lärde i deras Synagogor, och predikade Evangelium himmelriket; men hwilken som det gör och lärer, han om riket, och botade allahanda sjukdom och krankhet skall kallas stor i himmelriket. 20 Ty jag säger eder at, i folket. 24 Och hans rykte gick öfwer hela Syrien: utan edor rätffärdighet öfvergår de Skriftlärdas och och de hade til honom alla de der kranke woro af de Phariseers, då skolen I icke komma i himmelriket. mångahanda sjukdom, och wärkbrutna och besatta, 21 I hafwen hört, at dem gamlom sagt är: Du skall och månaderasande och borttagna; och han gjorde icke dräpa; men hwilken som dräper, han skall vara dem alla helbrägda. 25 Och honom följde mycket skyldig under domen. 22 Men jag säger eder, at folk utaf Galileen, och utaf de tio städer, och utaf hwilken som förtörnas på sin broder, han skall vara Jerusalem, och utaf Judeen, och utaf de land på Jerusalem, och utaf Judeen, och utaf de land på denna sidon wid Jordan.

begära henne, han hafwer allaredo gjort hor med henne i sitt hjerta. **29** Om så är, at ditt högra öga

är dig til förargelse, så rif det ut, och kastat ifrå dig; det är dig bättre at et ditt ledamot förderwas, än at din hela kropp skulle kastas til helwetes. (**Geenna g1067**) **30** Är det ock så, at din högra hand är dig til förargelse, så hugg henne af, och kasta henne ifrå dig; det är dig bättre at et ditt ledamot förderwas, än at hela kroppen kastas til helwetes. (**Geenna g1067**)

31 Det är ock sagdt: Hwlken som öfvergifwer sina hustru, han skall gifwa henne et skiljobref. **32** Men jag säger eder: Hwlken som helst öfvergifwer sina hustru, utan för hors skull, han kommer henne til at göra hor; och hwlken ena öfvergifna tager til hustru, han gör hor. **33** Åter hafwen I hört, at det war sagdt dom glmlom: Du skall icke swärja dig men, utan skall hålla HERranom din ed. **34** Men jag säger eder, at I skolen allsintet swärja, hwarken wid himmelen; ty han är Guds stol; **35** Eller wid jordena; ty hon är hans fotapall; ej heller wid Jerusalem; ty det är en mäktig Konungs stad. **36** Ej heller skall swärja wid ditt hufwud; ty du förmår icke göra et här hvitt eller swart. **37** Men edart tal skall vara: Ja, ja; nej, nej; hwad deröfwer är, det är af ondo. **38** I hafwen hört, at det är sagdt: Öga för öga, tand för tand. **39** Men jag säger eder, at I skolen icke stå det onda emot; utan är det så, at någon slår dig wid det högra kindbenet, så wänd honom ock det andra til. **40** Och om något will gå til rätta med dig, och taga din kjortel ifrå dig, låt honom ock hafwa kåpona med. **41** Och om någor nödgar dig ena milo, så gack twå med honom. **42** Gif honom, som af dig bedes, och wänd dig icke ifrå honom, som något will låna af dig. **43** I hafwen hört, at det är sagdt: Du skall älska din nästa, och hata din fienda. **44** Men jag säger eder: Älsker edra owänner; wälsigner dem som eder banna, och görer wäl emot dem som eder hata; bedjer för dem som göra eder skada, och förfölja eder; **45** På det I skolen wara edar Faders barn, som är i himmelen; ty han låter sina sol upgå öfwer onda och goda, och låter regna öfwer räfftfärdiga och oräfftfärdiga. **46** Fört, om I älsken dem som eder älska, hwad fän I för lön? Göra icke ock så de Publicaner? **47** Om I hafwen eder wänliga mot edra bröder allenast, hwad besynnerligit gören! Göra icke ock så de Publicaner? **48** Varer fördenskull

fullkomlige, såsom edar himmelske Fader fullkomlig är.

6 Hafwer akt uppå edra almoso, at I icke gifwen henne för menniskomen, på det I skolen warda sedde af dem; annars hafwen I ingen lön när edar Fader, som är i himmelen. **2** När du nu gifwer almoso, låt icke stöta i basun för dig, som de skrymtare göra i Synagogorna, och uppå gatorna, at de skola warda prisade af menniskomen: Sannerliga säger jag eder, de hafwa fått sin lön. **3** Men när du will gifwa almoso, så låt dina wenstra hand icke weta, hwad den högra gör; **4** På det din almosa blifwer lönlig, och din Fader, som i löndom ser, wedergäller dig det uppenbarliga. **5** Och när du beder, skall du icke vara som de skrymtare; fört de stå gerna i Synagogorna, och i gatohörnen och bedja, at de skola blifwa sedde af menniskomen: Sannerliga säger jag eder, de hafwa fått sin lön. **6** Men när du beder, så gack in i din kammar, och slå dörrens til, och bed din Fader hemliga; och din Fader, som i löndom ser, skall dig det werdergälla uppenbarliga. **7** Och när I bedjen, skolen I icke vara mångtalige, såsom Hedningarne; ty de mena, at de skola warda hörde för sin många ords skull. **8** Warer fördenskull dem icke like; edar Fader wet wäl hwad eder görs behof, förr än I bedjen honom. **9** Derföre skolen I bedja alltså: Fader vår, som äst i himlom, helgadt warde ditt Namn. **10** Tilkomme ditt rike: Ske din wilje, såsom i himmelen, så ock på jordene. **11** Gif oss i dag vårt dagliga bröd: **12** Och förlåt oss våra skulder, såsom ock wi förlåte dem oss skyldige äro. **13** Och inled oss icke i frestelse; utan fräls oss ifrån ondo. Ty riket är ditt, och magten, och härligheten, i ewighet: Amen. **14** Ty om I förlåten menniskomen deras brott, så förlåter ock edar himmelske Fader eder. **15** Men om I icke förlåten menniskomen deras brott, så skall edar Fader icke heller förlåta eder edor brott. **16** När som I fasten, skolen I icke vara som I worn bedröfwade, såsom de skrymtare; ty de förwandla sin ansigte, at de skola synas för menniskomen med sin fasto: Sannerliga säger jag eder, de hafwa redo sin lön. **17** Men när du fastar, så smörj ditt hufwud, och twå ditt ansigte; **18** At du icke synes iför menniskomen med dine fasto, utan för din Fader, som lönligen är: Och din Fader, som ser i löndom, wedergäller dig det uppenbarliga. **19** I skolen icke församla eder ägodelar på jordene,

der mal och rost förderfwar dem; och der som tjufwar öga. **6** I skolen icke gifwa hundomen det heligt är, grafwa, och stjäla; **20** Utan församlar eder ägodelar i och edra perlor skolen I icke kasta för swin, at de himmelen, der hwarken rost eller mal förderfwar dem; icke trampa dem med sina fötter, och wända sig om och der tjufwar icke grafwa, eller stjäla. **21** Ty der edre emot eder, och rifwa eder. **7** Beder, och eder skall ägodelar äro, der är ock edart hjerta. **22** Kroppsens warda gifvet; söker, och I skolen finna; klapper, och ljud är ögat: Är ditt öga enfaldigt, så warder din hele eder skall upålatas: **8** Ty den som beder, han får, och kropp ljud. **23** Men är ditt öga argt, så warder din hela den som söker, han finner, och honom som klappar kropp mörk. Är det nu så, at ljuset, som är i dig, är warder upålätet. **9** Eller, hwilken är den menniska mörker, huru stort blifwer då mörkret sjelft? **24** Ingen ibland eder, at om hans son bedes bröd af honom, kan tjena twå herrar; ty at han antingen skall hata som bjuder honom en sten? **10** Eller, om han bedes den ena, och den andra älska, eller han håller sig intil fisk, mån han då räcka honom en orm? **11** Är det nu den ena, och den andra föraktar han: I kunnen icke så, at I, som onde ären, kunnen likwäl gifwa edor tjena Gudi och Mammon. **25** Derföre säger jag eder: barn goda gåfwor; huru mycket mer warder edar Sörjer icke för edart lif, hwad I skolen äta och dricka; Fader, som är i himmelen, gifwandes dem godt, som och icke för edar kropp, hwad I skolen kläda eder bedas of honom? **12** Allt det I nu wiljen menniskorna med: Är icke lifet mer än maten, och kroppen mer än skola göra eder, det görer I ock dem; ty detta är kläden? **26** Ser uppå foglarna under himmelen; de så lagen och Propheterne. **13** Går in igenom den trånga intet, och intet skära de heller upp, och församla intet porten; ty den porten är wid, och den vägen är bred, i ladorna: och edar himmelske Fader föder dem: Åren som drager til fördömelse; och de äro månge, som I icke mycket mer än de? **27** Hwilen ibland eder gå på honom. **14** Och den porten är trång, och den är, som med sin omsorg förmår sätta en aln til sina vägen smal, som drager til lifvet; och få äro de, som längd? **28** Och för hwars skull sörjen I för klärder? finna honom. **15** Wakter eder for de falska Propheter, Skåder liljorna på markene, hunu de växa; de arbeta som komma til eder i fårakläder, men inwärtes äro de intet, ej heller spinna. **29** Dock säger jag eder, at icke glupande ulfwar. **16** Utaf deras frukt skolen I känna Salomo, i all sin härlighet, war så klädd som en af dem: Ikke hemtar man windrufwor af törne, ej heller dem. **30** Kläder nu Gud så gräset på markene, hwilket fikon af pistel. **17** Så bär huart och et godt trä goda dock i dag står, och i morgen karstas i ugnen; skulle frukt; men et ondt trä bär onda frukt; **18** Et godt trä han icke mycket mer göra det eder, o I klentrogne? kan icke bära onda frukt; icke kan heller et ondt trä **31** Så skolen I nu icke hafwa omsorg, sägande: Hwad bärä goda frukt. **19** Hwart och etträ, som icke bär skole wi äta? Eller, hwad skole wi dricka? Eller, hwad goda frukt, skall afhuggas, och kastas i elden. **20** skole wi kläda oss med? **32** Ty allt sådant söka Derföre skolen I känna dem på deras frukt. **21** Ikke Hedningarne. Edar himmelske Fader wet wäl, at allt warder hwar och en kommandes in i himmelriket, detta göres eder behof. **33** Söker först efter Guds som säger til mig: HERre, HERre; utan den, som gör rike, och hans rättfärdighet, så faller eder allt detta mins Faders wilja, som är i himmelen. **22** På den til. **34** Sörjer icke fördenskull för morgondagen; ty dagen warda månge sägande til mig: HERre, HERre, morgondagen hafwer sjelf sina omsorg med sig: Det hafwe wi icke propheterat uti ditt Namn, och i ditt är nog, at hwar dag hafwer sin egen plågo.

7 Dömer icke, på det I icke skolen warda dömdé.

2 Ty med den dom, som I dömen, skolen I dömdé warda; och med det mått, som I mäten, skall eder mätit warda. **3** Huru ser du et grand i dins broders öga, och warder icke warse en bjelka i ditt öga? **4** Eller, huru säger du dinom broder: Håll, jag will taga ut grandet af ditt öga; och si, en bjelke är i ditt öga? **5** Du skrymtare, kasta först ut bjelkan af ditt öga; sedan se til, huru du kant uttaga grandet af dins broders

Namm utdrifwit djeflar, och i ditt Namm många kraftiga gerningar gjort? **23** Då skall jag bekänna dem: Jag kände eder aldrig; går ifrå mig, I ogerningsmän. **24** Derföre, hwar och en som hörer dessa min ord, och gör derefter, honom liknar jag wid en wis man, som sitt bus byggde på et hälleberg. **25** Så föll slagregn, och kom flod, och wädret blåste, och stötte på huset, och föll dock icke omkull; ty det war grundadt på hälleberget. **26** Och whar och en som hörer af mig dessa ord, och gör icke derefter, han liknas wid en

fåwitsk man, som byggde sitt hus på sanden: 27 Och sjukdomar hafver han burit. 18 Och när JESUS såg föll slagregn, och kom flod, och wädret blåste, och mycket folk omkring sig, böd han, at man skulle fara stötte på huset; och det föll omkull, och dess fall war utöfver på hinsidon hafvet. 19 Och kom en Skriftlärd stort. 28 Och det begaf sig, när JESUS lyktade detta til honom, och sade til honom: Mästar, jag vill följa dig talet, wardt folket förskräckt öfwer hans lärdom. 29 Ty ehvar du går. 20 Då sade JESUS til honom: Räfarna han predikate wäldeliga, och icke som de Skriftlärde. hafva kular, och foglarna under himmelen näste; men

8 När han nu gick neder af berget, följde honom menniskones Son hafver intet, der han må luta sitt mycket folk. 2 Och si, der kom en spitelsk man, hufvud til. 21 Och en annar af hans Lärjungar sade til och tilbad honom, och sade: HERre, vill du, så kan honom: HERre, gif mig låf, at jag går först bort, och du göra mig renan. 3 Då räckte JESUS ut sina hand, begrafver min fader. 22 Då sade JESUS til honom: och tog på honom, sägandes: Jag vill, var ren; och Följ du mig, och låt de döda begravfa sina döda. 23 strax vardt han ren utaf sin spitelsko. 4 Och JESUS Och han steg i skeppet, och hans Lärjungar följde sade til honom: Se til, at du säger det för ingom; honom. 24 Och si, en stor storm växte up i hafvet, så utan gack bort, och låt Presten se dig, och offra den åt vägen slog utöfver skeppet; och han sof. 25 Då gåfvo, som Mose budit hafver, til et vittnesbörd öfver gingo Lärjungarna til, och väckte honom up, frågande: dem. 5 Men när JESUS gick in uti Capernaum, kom en HERre, fräls oss, vi förgås. 26 Då sade han til dem: I höfvitsman til honom, och bad honom 6 Sägandes: Klentrogne, hvi rädens I? Och stod up, och näpste HERre, min tjenare ligger hemma borttagen, och vädret, och hafvet; och det vardt stilla lugnet. 27 hafver stor vedermödo. 7 Då sade JESUS til honom: Men menniskorna förundrade sig, och sade: Hvad Jag vill komma, och botा honom. 8 Då svarade är denne för en, at vädret och hafvet äro honom höfvitsmannen, och sade: HERre, jag är icke värdig, lydige? 28 Och när han kom på hinsidon hafvet, uti de at du skalt gå in under mitt tak; utan säg allenast et Gergeseners landsändar, kommo två, besatte med ord, så blifver min tjenare helbregda. 9 Ty jag är ock djefvulen, emot honom löpande, utgångne af grifter; en mennisca under annars mans våld, och hafver och voro ganska gräselige, så at ingen kunde resa krigsknektar under mig; och jag säger til den ena: den vägen fram. 29 Och si, de ropade, och sade: Ack! Gack; och han går; och til den andra: Kom; och han Jesu, Guds Son, hvad hafve vi med dig göra? Äst du kommer; och til min dräng: Gör det; och han gör så. 30 Så gick der 10 När JESUS detta hörde, förundrade han sig, och långt ifrån en stor svinahjord i bet. 31 Då bådo honom sade til dem, som honom följe: Sannerliga säger djeflarne, och sade: Är det så, at du drifver oss ut, jag eder, jag hafver icke funnit sådana tro i Israel. så lova oss, at vi farom uti den svinahjorden. 32 Då 11 Men jag säger eder, at månge varda kommande sade han til dem: Farer. Då foro de ut, och foro in af östan och västan, och skola sitta med Abraham, i svinahjorden: och si, hele svinahjorden lopp, och Isaac och Jacob i himmelriket. 12 Men riksens barn brådstörte sig i hafvet, och gingo in i staden, och skola varda utkastade i det yttersta mörkret; der skall förkunnade altsammans, och huru det var tilgånget vara gråt och tandagnisslan. 13 Och JESUS sade til med dem, som besatte voro. 34 Och si, då gick hela höfvitsmannen: Gack, och som du tror, så ske dig; staden ut emot Jesum; och då de sågo honom, bådo och i samma stundene blef hans tjenare helbregda. de, at han ville gå bort uti deras landsändar.

14 Och när JESUS kom i Petri bus, och såg at hans 9 Då steg han i skeppet, och for utöfwer igen, och svära låg, och bade skälvosot; 15 Då tog han på kom uti sin stad. 2 Och si, de hade in för honom hennes hand, och skälvosoten öfvergaf henne; och en borttagnan, som låg uti ene säng. När nu JESUS hon stod up, och tjente dem. 16 Och när aftonen kom, såg deras tro, sade han til den borttagna: War wid et hade de til honom många, som voro besatte, och han godt mod, min son, dina synder förlåtas dig. 3 Och dref ut andarna med ord; och alla dem, som ondt hade, botade han. 17 På det fullbordas skulle, det si, somlige utaf de Skriftlärda sade wid sig sjelfwa: som sagdt var genom Esaia Propheten, som säger: Denne häder Gud. 4 Men när JESUS såg deras tankar, Han hafver tagit på sig våra skröplighet, och våra sade han: Hwi tanken I ondt i edor hjerta? 5 Hwilket

är lättare säga: Dina synder förlåtas dig? eller säga: Går edra färde; pigan är icke död, men hon sofwer. Statt up, och gack? 6 Men på det I skolen weta, Och de gjorde spe af honom. 25 När nu folket war at menniskones Son hafwer magt på jordene, til at utdrifwit, gick han in, och tog henne i handen; och förlåta synder, sade han til den borttagna: Statt up, pigan stod up. 26 Och detta ryktet gick öfver det hela tag dina säng, och gack i ditt hus. 7 Och han stod landet. 27 Och när JESUS gick dädan, följde honom up, och gick hem. 8 När folket det såg, förundrade två blinde; de ropade, och sade: O Dawids Son, de sig, och prisade Gud, som sådana magt hade förbarma dig öfwer oss. 28 Och när han kom i huset, gifwit menniskom. 9 Och när JESUS gick dädan, såg stego de blinde fram til honom; och JESUS sade till han en man sittandes wid tullen, som het Mattheus, dem: Tron I, at jag kan detta göra eder? Då sade och han sade til honom: Följ mig; då stod han up, de til honom: Ja, HERRE. 29 Då tog han på deras och följde honom. 10 Och det begaf sig, at när han ögon, och sade: Ske eder efter edra tro. 30 Och satt wid bord i hans hus, si, der kommo många deras ögon wordo öppnade; och JESUS hotade dem, Publicaner och syndare, och såto til bords med JESU sägandes: Ser til, at ingen får detta weta. 31 Men och hans Lärjungar. 11 När de Pharisear det sågo, de gingo ut, och beryktade honom i det hela landet. sade de til hans Lärjungar: Hwi äter edar mästare med 32 När desse wero utegångne, si, då hade de ena Publicaner och syndare? 12 När JESUS det hörde, mennisko fram för honom, som war en dumbe och sade han til dem: De helbregda behöfwa icke läkare, besatt: 33 Och når djefwulen war utdrifwen, talade utan de kranke; 13 Men går, och lärer hwad det är: dumben. Och folket förundrade sig, och sade: Sådant Jag hafwer lust til barmhertighet, och icke til offer; hafwer aldrig warit sedt i Israel. 34 Men de Pharisear jag är icke kommen til at kalla de rätfärdiga, utan sade: Med den öfwersta djefwulen drifter han djeflar syndare til bättring. 14 Då kommo til honom Johannis ut. 35 Och JESUS gick omkring i alla städer och byar, Lärjungar, och sade: Hwi faste wi och Pharisearne lärde i deras Synagogor, och predikade Evangelium så mycket, och dine Lärjungar fasta intet? 15 Då om riket, och helade allahanda sjuko, och allahanda sade JESUS til dem: Huru kan bröloppsfolket sörja, så krankhet ibland folket. 36 Och när han såg folket, länge brudgummen är när dem? Men de dagar skola ömkade han sig öfwer dem, at de wero förlåtna, och komma, at brudgummen skall tagas ifrå dem, och då förskingrade, som de får som ingen herdan hade. 37 skola de fasta. 16 Ingen lappar et gammalt kläde med Då sade han til sina Lärjungar: Säden är mycken, en ny klut; ty han rifwer likwäl kluten af kläderna igen, och arbetarena äro få: 38 Beder fördenskull sädernes och hålet blifwer wärre. 17 Ej heller låter man nytt win i gamla flaskor; annars gå flaskorna sönder, och winet spilles ut, och flaskorna förderfas; utan man låter nytt win i nya flaskor, så blifwer både förvarad. 18 Wid han detta talade til dem, si, då kom en öfwerste, och tilbad honom, och sade: HERRE, min dotter är nu strax blifwen död; men kom, och lägg dina hand på henne, så blifwer hon lefwandes. 19 JESUS stod up, och följde honom, och hans Lärjungar. 20 Och si, en qwinna, som hade lidit blodgång i tolf år, gick bakefter honom, och kom wid hans klädfåll; 21 Ty hon sade wid sig sjelf: Måtte jag allenast komma wid hans kläder, så blefwe jag helbregda. 22 Då wände JESUS sig om, och som han såg henne, sade han: War wid goda tröst, dotter, din tro hafwer hulpit dig. Och qwinnan wardt helbregda i samma stund. 23 Och när JESUS kom i öfwerstans hus, och såg piparena, och folket sorlande; 24 Sade han til dem:

10 Och han kallade sina tolf Lärjungar til sig, och gaf dem magt öfwer de orena andar, at de skulle driwa dem ut, och bota allahanda sjukdom och allahanda krankhet. 2 Men dessa äro de tolf Apostlars namn: Den förste, Simon, som kallas Petrus, och Andreas, hans broder: Jacobus, Zebedei son, och Johannes, hans broder; 3 Philippus och Bartholomeus: Thomas och Mattheus, som hade warit en Publican: Jacobus, Alphei son, och Lebbeus, med det wedernamnet Thaddeus: 4 Simon af Cana, och Judas Ischarioth, den ock förrådde honom. 5 Dessa tolf sände JESUS ut, och böd dem, och sade: Går icke på Hedningarnas wåg, och går icke i de Samariters städer; 6 Utan går häldre til de borttappade får af Israels hus. 7 Men går, och prediker, och säger: Himmelriket är kommet hardt här. 8 Görer de sjuka helbregda, de spitselska rena; reser up de döda;

utdrifwer djeflar: I hafwen fått förgäfwes, så skolen I och rädens icke för dem, som dräpa kroppen, och ock gifwa förgäfwes. 9 Hafwer icke guld, icke heller hafwa dock icke magt at dräpa själena; utan rädens silfwer, icke heller penningar i edra pungar: 10 Och mer honom, som kan förderfwa både själ och kropp i inga wägskräppo, och icke twå kjortlar, icke skor, helwete. (Geenna g1067) 29 Säljas icke twå sparfwar och ingen staf; ty arbetaren är wärd sin mat. 11 Men för en skärf? Och en af dem faller icke på jordena, hwar I går in uti en stad, eller by, så bespörjer, om edar Fader förutan. 30 Äro ock edor hufwndhår all der någor inne är, som dess wärdig är; och blifwer räknad. 31 Derföre skolen I icke rädas: I ären ju mer der, tilldess I dragen dädan. 12 Men när I går in i et wärde än månge sparfwar. 32 Derföre, hwar och hus, så helser det. 13 Och är det så, at det huset är en som mig bekänner för menniskom, honom will wärdigt, så kommer edar frid öfwer det; är det ock icke jag ock bekänna för min Fader, som är i himmelen. wärdigt, så kommer edar frid til eder igen. 14 Och der 33 Men den som mig wedersakar för menniskom, som ingen anammar eder, eller hörer edor ord, så går honom skall jag ock wedersaka för min Fader, som är utaf det huset eller staden, och skudder stoftet utaf i himmelen. 34 I skolen icke mena, at jag är kommen edra fötter. 15 Sannerliga säger jag eder: Sodome til at sända frid på jordena; jag är icke kommen til och Gomorre land warder drägeligare på domedag, at sända frid, utan swärdet. 35 Ty jag är kommen än dem stadenom. 16 Si, jag sänder eder såsom får til at göra menniskona skiljaktiga mot sin fader, och ibland ulfwar; warer fördenskull snälle såsom ormar, dottrena mot sina moder, och sonahustruna mot sina och enfaldige som dufwor. 17 Men wakter eder för swäro; 36 Och menniskones eget husfolk warda menniskomen; ty de skola öfwerantwarda eder på sin hennes fiender. 37 Hwilken som älskar fader och Rådhus, och uti deras Synagogor skola de hudflänga moder mer än mig, han är mig icke wärd; och hwilken eder. 18 Och I skolen warda framdragne för Förstar som älskar son eller dotter mer än mig, han är mig och Konungar, för mina skull, til wittnesbörd öfwer icke wärd. 38 Och hwilken som icke tager sitt kors dem, och öfwer Hedningarna. 19 Och när som de på sig, och följer mig, han är mig icke wärd. 39 nu öfwerantwarda eder, så warer icke bekymrade, Hwilken som finner sitt lif, han skall borttappa det; huru eller hwad I skolen tala; ty det skall eder gifwas och hwilken som borttappar sitt lif, för mina skull, han i samma stundene, hwad I tala skolen; 20 Förty skall finna det. 40 Hwilken som eder anammar, han det ären icke I, som talen, utan det är edar Faders anammar mig; och hwilken som mig anammar, han Ande, som talar i eder. 21 Den ene brodren skall anammar honom som mig sändt hafwer. 41 Hwilken öfwerantwarda den andra til döden, och fadren sonen; som anammar en Prophet, i ens Prophets namn, han och barnen skola sätta sig up emot föräldramma, och skall få ens Prophets lön; och hwilken som anammar dräpa dem. 22 Och I skolen warda hatade af allom, en rätfärdig, i ens rätfärdigs namn, han skall få ens för mitt Namns skull; men hwilken som står fast uti rätfärdigs lön. 42 Och hwilken som gifwer enom af ändan, han skall blifwa salig. 23 När de förfölja eder dessa minsta en bágare kallt watn dricka allenast, i i den ena staden, så flyr til den andra. Sannerliga ens Lärjunges namn, sannerliga säger jag eder, det säger jag eder: I skolen icke hafwa orkat fara omkring skall icke blifwa honom olönt.

alla Israels städer, förr än menniskones Son kommer. 24 Lärjungen är icke öfwer mästaren; och icke heller tjenaren öfwer sin herra. 25 Det är Lärjunganom nog, at han är såsom hans mästare, och tjenarenom, at han är såsom hans herre. Hafwa de kallat husbonden Beelzebub, huru mycket mer skolade så kalla hans husfolk? 26 Rädens fördenskull intet för dem; ty det är intet fördoldt, som icke skall warda uppenbaradt; och intet lönligit, som icke skall blifwa wetterligit. 27 Hwad jag säger eder i mörkret, det säger i ljuset; och hwad som sägs edar i örat, det prediker på taken. 28

11 Och det begaf sig, när JESUS sådana bud til sina tolf Lärjungar fullkomnat hade, gick han dädan fram bätter, på det han skulle lära, och predika i deras städer. 2 När Johannes, som då war i fängelset, hörde Christi gerningar, sände han twå sina Lärjungar; 3 Och lät säga honom: Äst du den, som komma skall, eller skolom wi förbida någon annan? 4 Då swarade JESUS, och sade til dem: Går, och säger Johanni igen, hwad I hafwen hört och sett: 5 De blinde se, de halte gå, de spitelske göras rene, och de döfwa höra; de döde resas up, och dem fattigom warder predikadt

Evangelium. 6 Och salig är den, som icke warder förargad i mig. 7 När som de gingo bort, begynte JESus tala til folket om Johanne: Hwad gingen I ut i öknena til at se? Willen I se en rö, som drifs hit i len kläder? Si, de som draga len kläder äro i Konungahusen. 9 Eller hwad gingen I ut til at se? Willen I se en Prophet? Ja, den samme, om hwilken skrift är: Si, jag sänder min Ängel för ditt ansikte, hwilken shall tilreda din wäg för dig. 11 Sannerliga säger jag eder: I bland dem, som äro födde af qvinnor, är ingen upkommen, som är större än Johannes Döparen; dock likwäl, den som är minst i himmelriket, han är större än han. 12 Men ifrå Johannis Döparens dagar, och til denna dagen, lider himmelriket wåld; och de wäldige rifwa det til sig. 13 Ty alle Propheterna och lagen hafwa spått intil Johannem. 14 Och om I wiljen anammat, han är Elias, som komma skulle. 15 Den som hafwer öron til att höra, han höre. 16 Men wid hwem shall jag likna detta slägtet? Det är likt barnom, som uppnå torget sitta, och ropa til sina stallbröder; 17 Och säga: Wi hafwe pipat för eder, och I willen intet dansa; wi hafwe sjungit sorgasång til eder, och I willen intet gråta. 18 Johannes är kommen, och hwarken åt eller drack; och de säga: Han hafwer djefwulen. 19 Menniskones Son är kommen, äter och dricker; och de säga: Si, hwilken frässare och windrinkare är den mannen, Publicaners och syndares wän. Och wisdomenom warder rätt gifwet utaf sinom barnom. 20 Då begynte han til at förwita de städär, i hwilkom han hade gjort sina mesta krafter, och de hade likwäl intet bättrat sig: 21 We dig, Chorazin, we dig, Bethsaida; ty hade sådana krafter warit gjorda i Tyro och Sidon, som i eder gjorda äro, de hade långo uti säck och asko gjort syndabättning. 22 Dock säger jag eder, at Tyro och Sidoni shall drägeligare warda på domedag, än eder. 23 Och du Capernaum, som äst upphöjd allt intil himmelen, du skalt blifwa nederstött allt intil helwete; förtyle hade sådana krafter skett i Sodoma, som i dig skedde äro, det hade stått än i dag. (Hades g86) 24 Dock säger jag eder: De Sodomeers lande shall drägeligare warda på domedag än dig. 25 I den tiden swarade JESus, och sade: Jag prisar dig, Fader, himmels och jordenes HERre, at du hafwer detta dolt för de wisa och förnumstiga, och hafwer det uppenbarat för de fåkunniga. 26 Ja, Fader, så hafwer JESus tala til folket om Johanne: Hwad gingen I ut warit behageligt för dig. 27 All ting äro gifwen mig i och den som Sonen will det uppenbara. 28 Kommer och den som Sonen will det uppenbara. 28 Kommer till mig, I alle, som arbeten, och ären betungade; och gingen I ut til at se? Willen I se en Prophet? Ja, jag will wederqwecka eder. 29 Tager på eder mitt ok, och lärer af mig; ty jag är mild och ödmjuk af hjertat; och I skolen finna ro til edra själar. 30 Ty mitt ok är lustigt, och min börsa är lätt.

12 I den tiden gick JESus genom säd på Sabbathen; och hans Lärjungar woro hungrige, och begynte upprycka ax, och äta. I den tiden gick JESus genom säd på Sabbathen; och hans Lärjungar woro hungrige, och begynte upprycka ax, och äta. 2 När de Phariseer det sågo, sade de til honom: Si, dine Lärjungar göra det, som icke lofsligt är göra på Sabbathen. När de Phariseer det sågo, sade de til honom: Si, dine Lärjungar göra det, som icke lofsligt är göra på Sabbathen. 3 Men han sade til dem: Hafwen I icke läsit hwad David gjorde, när han, och de som med honom woro, hungrade? Men han sade til dem: Hafwen I icke läsit hwad David gjorde, när han, och de som med honom woro, hungrade? 4 Huru han gick in i Guds hus, och åt skådobröden, som honom icke war loflig äta; icke heller dem, som med honom woro, utan allenast Prestomen. Huru han gick in i Guds hus, och åt skådobröden, som honom icke war loflig äta; icke heller dem, som med honom woro, utan allenast Prestomen. 5 Eller hafwen I icke läsit i lagen, at på Sabbathen bryta Presterna Sabbathen i templet; och äro likwäl utan skuld? Eller hafwen I icke läsit i lagen, at på Sabbathen bryta Presterna Sabbathen i templet; och äro likwäl utan skuld? 6 Men jag säger eder, at här är den som är mer än templet. Men jag säger eder, at här är den som är mer än templet. 7 Men wissten I hwad det wore: Jag hafwer lust til barmhertighet, och icke til offer, då dömden I icke de oskyldiga: Men wissten I hwad det wore: Jag hafwer lust til barmhertighet, och icke til offer, då dömden I icke de oskyldiga: 8 Ty menniskones Son är en HERre, desslikes ock öfwer Sabbathen. Ty menniskones Son är en HERre, desslikes ock öfwer Sabbathen. 9 Då gick han dädan fram bätter, och kom i deras Synagogo: Då gick han dädan fram

bätter, och kom i deras Synagogo: **10** Och si, der sönderbryta; och wekan, som ryker, skall han icke war en man, som hade ena bortwissnada hand; och utsläcka, til dess han utförer domen til en seger. Den de sporde honom, sägande: Må man ock hela om rö, som krossad är, skall han icke sönderbryta; och Sabbathen? på det de måtte ankлага honom. Och si, wekan, som ryker, skall han icke utsläcka, til dess der war en man, som hade ena bortwissnada hand; han utförer domen til en seger. **21** Och i hans Namn och de sporde honom, sägande: Må man ock hela skola Hedningarna hoppas. Och i hans Namn skola om Sabbathen? på det de måtte ankлага honom. Hedningarna hoppas. **22** Då hades fram til honom **11** Då sade han til dem: Hvilken är den menniska en, som war besatt med djefwulen, han war blind ibland eder, som hafwer et får, och om det faller och dumbe; den gjorde han helbregda, så at samme i gropena om Sabbathen, går han icke och fattar blinde och dumbe både talade och såg. Då hades uti det, och drager det up? Då sade han til dem: fram til honom en, som war besatt med djefwulen, Hvilken är den menniska ibland eder, som hafwer han war blind och dumbe; den gjorde han helbregda, et får, och om det faller i gropena om Sabbathen, så at samme blinde och dumbe både talade och såg. går han icke och fattar uti det, och drager det up? **23** Och allt folket blef förskräckt, och sade: År denne **12** Huru mycket bättre är nu en menniska än et får? icke Dawids Son? Och allt folket blef förskräckt, och Derföre må man ju göra wäl på Sabbathen. Huru sade: År denne icke Dawids Son? **24** Men när de mycket bättre är nu en menniska än et får? Derföre Phariseer det hörde, sade de: Han utdrifwer icke må man ju göra wäl på Sabbathen. **13** Och sade djeflar, utan med Beelzebub, djeflarnas öfwersta. Men han til mannen: Räck ut dina hand; och han uträckte när de Phariseer det hörde, sade de: Han utdrifwer henne, och hon wardt färdig igen, såsom den andra. icke djeflar, utan med Beelzebub, djeflarnas öfwersta. Och sade han til mannen: Räck ut dina hand; och han **25** Då nu JESus förstod deras tankar, sade han til uträckte henne, och hon wardt färdig igen, såsom dem: Hwart och et rike, som är twedrägtigt emot sig den andra. **14** Då gingo de Phariseer ut, och lade sjelft, det blifwer öde; och hwar och en stad, eller råd emot honom, huru de måtte förgöra honom. Då hus, som är twedrägtigt emot sig sjelft, blifwer icke gingo de Phariseer ut, och lade råd emot honom, ståndandes. Då nu JESus förstod deras tankar, sade huru de måtte förgöra honom. **15** Men när JESus det han til dem: Hwart och et rike, som är twedrägtigt förfnam, gick han dädan; och honom följde mycket emot sig sjelft, det blifwer öde; och hwar och en stad, folk, och han gjorde dem alla helbregda; Men när eller hus, som är twedrägtigt emot sig sjelft, blifwer JESus det förfnam, gick han dädan; och honom följde icke ståndandes. **26** År det nu så, at Satan drifwer mycket folk, och han gjorde dem alla helbregda; **16** Satan ut, då är han twedrägtig emot sig sjelf: huru Och hotade dem, at de icke skulle uppenbara honom; blifwer då hans rike beståndandes? År det nu så, at Och hotade dem, at de icke skulle uppenbara honom; Satan drifwer Satan ut, då är han twedrägtig emot sig **17** På det fullkomnas skulle det som sagdt war genom sjelf: huru blifwer då hans rike beståndandes? **27** Och Propheten Esaias, som sade: På det fullkomnas är det så, at jag drifwer djeflar ut med Beelzebub, skulle det som sagdt war genom Propheten Esaias, med hwem drifwa då edor barn dem ut? Derföre skola som sade: **18** Si, min tjenare, den jag utwalt hafwer; de wara edra domare. Och är det så, at jag drifwer min kåreste, i hwilkom min själ hafwer et godt behag: djeflar ut med Beelzebub, med hwem drifwa då edor jag skall sätta min Anda på honom, och han skall barn dem ut? Derföre skola de wara edra domare. **28** förkunna Hedningomen domen. Si, min tjenare, den Men är det så, jag drifwer djeflar ut med Guds Anda, jag utwalt hafwer; min kåreste, i hwilkom min själ då är ju Guds rike kommet til eder. Men är det så, jag hafwer et godt behag: jag skall sätta min Anda på drifwer djeflar ut med Guds Anda, då är ju Guds rike honom, och han skall förkunna Hedningomen domen. kommet til eder. **29** Eller, huru kan någor gå i ens **19** Han skall icke kifwa eller ropa, och hans röst skall mägtigs mans hus, och beröfwa honom hans boting man icke höra på gatomen. Han skall icke kifwa bort, utan han först binder den mägtiga, och så sedan eller ropa, och hans röst skall man icke höra på skinnar hans hus? Eller, huru kan någor gå i ens gatomen. **20** Den rö, som krossad är, skall han icke mägtigs mans hus, och beröfwa honom hans boting

bort. utan han först binder den mägtiga, och så sedan af dig. 39 Swarade han, och sade til dem: Detta skinnar hans hus? 30 Hvilken som icke är med mig, wrånga och horiska släget söker efter tekn; och thy han är emot mig; och hvilken som icke församlar skall intet tekn gifwas, annat än Jone Prophetens med mig, han förskingrar. Hvilken som icke är med tekn. Swarade han, och sade til dem: Detta wrånga mig, han är emot mig; och hvilken som icke församlar och horiska släget söker efter tekn; och thy skall med mig, han förskingrar. 31 Fördenskull säger jag intet tekn gifwas, annat än Jone Prophetens tekn. eder: All synd och försmädelse blifwer menniskomen 40 Ty såsom Jonas war i tre dagar och tre näätter i förlåten; men försmädelse mot Andan skall icke hwalfiskens buk; så skall menniskones Son wara i blifwa menniskomen förlåten. Fördenskull säger jag tre dagar och i tre näätter i jordene. Ty såsom Jonas eder: All synd och försmädelse blifwer menniskomen war i tre dagar och tre näätter i hwalfiskens buk; så förlåten; men försmädelse mot Andan skall icke blifwa skall menniskones Son wara i tre dagar och i tre menniskomen förlåten. 32 Och hvilken som säger näätter i jordene. 41 De Ninevitiske män skola stå up något emot menniskones Son, det warder honom på domen med detta släget, och fördöma det; ty förlåtet: men hvilken som säger något emot den Helga Anda, det warder honom icke förlåtet, hwarken i denna, eller i den tilkommande werld. Och hvilken som säger något emot menniskones Son, det warder honom förlåtet: men hvilken som säger något emot den Helga Anda, det warder honom icke förlåtet, hwarken i denna, eller i den tilkommande werld. (aiorn g165) 33 Görer antingen trät godt, så warder frukten af Söderlanden skall stå up på domen med detta god; eller ock görer trät ondt. så warder frukten ond; ty af frukten känner man trät. Görer antingen trät släget, och fördöma det; ty hon kom ifrå jordenes godt, så warder frukten god; eller ock görer trät ondt. ända, til at höra Salomons wisdom; och si, här är så warder frukten ond; ty af frukten känner man trät. mer än Salomon. Drottningen af Söderlanden skall stå up på domen med detta släget, och fördöma det; ty hon kom ifrå jordenes ända, til at höra Salomons wisdom; och si, här är 34 I huggormars afföda, huru kunnen I tala något godt, af menniskone, så wandrar han genom de rum som medan I ären sjelfwe onde? Ty der hjertat med fullt torr äro, söker efter hwilo, och finner ingen. När den är, deraf talar munnen. I huggormars afföda, huru orene anden är utfaren af menniskone, så wandrar kunnen I tala något godt, medan I ären sjelfwe onde? han genom de rum som torr äro, söker efter hwilo, Ty der hjertat med fullt är, deraf talar munnen. 35 och finner ingen. 44 Så säger han: Jag will komma En god menniska bär godt fram af hjerrtans goda igen i mitt hus, der jag utgick; och när han kommer, fatabur; och en ond menniska bär ondt fram af en ond finner han det tomt, och rent sopadt, och prydts. Så fatabur. En god menniska bär godt fram af hjerrtans säger han: Jag will komma igen i mitt hus, der jag goda fatabur; och en ond menniska bär ondt fram af utgick; och när han kommer, finner han det tomt, en ond fatabur. 36 Men jag säger eder, at för huart och rent sopadt, och prydts. 45 Så går han bort, och och et fåfängt ord, som menniskorna tala, skola de tager sju andra andar til sig, de som wärre äro än göra räkenskap på domedag. Men jag säger eder, han sjelfwer; och då de der inkamma, bo de der; så at för huart och et fåfängt ord, som menniskorna blifwer den menniskones sista wärre än det första. Så tala, skola de göra räkenskap på domedag. 37 Ty af warder ock tillgångandes med detta wrånga släget, din ord skall du blifwa rättfärdig hållen, och af din Så går han bort, och tager sju andra andar til sig, ord skalt du warda fördömd. Ty af din ord skall du de som wärre äro än han sjelfwer; och då de der blifwa rättfärdig hållen, och af din ord skalt du warda inkamma, bo de der; så blifwer den menniskones fördömd. 38 Då swarade någre utaf de Skriftlärra och sista wärre än det första. Så warder ock tillgångandes de Pharisear, ock sade: Mästar, wi wilje se tecken med detta wrånga släget. 46 Wid han ännu talade til af dig. Då swarade någre utaf de Skriftlärra och folket, si, hans moder och bröder stodo utanföre, och de Pharisear, ock sade: Mästar, wi wilje se tecken wille tala med honom. Wid han ännu talade til folket,

si, hans moder och bröder stodo utanföre, och wille och deras ögon hafwa de igenlyckt; på det de icke tala med honom. **47** Då sade en til honom: Si, din ens skulle se med ögonen, och höra med örön, och moder och dine bröder stå ute, och wilja tala med dig. förståt med hjertat, och omvända sig, at jag måtte Då sade en til honom: Si, din moder och dine bröder hela dem. **16** Men salig är edor ögon, at de se, ocn stå ute, och wilja tala med dig. **48** Då swarade han, edor örön, at de höra. **17** Sannerliga säger jag eder, och sade til dem, som honom bodade: Hwilen är at många Propheter och rättfärdige hafwa begärat min moder, och hwilke är mine bröder? Då swarade se det I sen, och fingo dock icke set, och höra det I han, och sade til dem, som honom bodade: Hwilen hören, och fingo dock icke hörat. **18** Så hörer nu I är min moder, och hwilke är mine bröder? **49** Och denna liknelsen om sadesmannen. **19** Hvar någor räckte ut handena åt sina Lärjungar, och sade: Si, hörer ordet om riket, och förstår det icke, så kommer min moder och mine bröder. Och räckte ut handena den onde, och rifwer det bort, som sådt är i hans åt sina Lärjungar, och sade: Si, min moder och mine hjerta; det är den, som wid vägen sådder war. **20** bröder. **50** Ty hwar och en, som gör mins Faders Men den som war sådder på stenören. är den som wilja, som är i himmelen, han är min broder, och hörer ordet, och tager det strax gladeliga; **21** Men syster, och moder. Ty hwar och en, som gör mins han hafwer ingen rot i sig sjelf, utan står til en tid; Faders wilja, som är i himmelen, han är min broder, och när bedröfwelsen och förföljelsen påkomma för och syster, och moder.

13 På den dagen gick JEsus ut af huset, och satte sig utmed hafwet. **2** Och der församlades mycket folk til honom, så at han steg uti et skepp, och satte sig; och allt folket stod på strandene. **3** Och han talade med dem mångahanda i liknelser, sägandes: Si, en sadesman gick ut, och skulle så. **4** Och när han sådde, föll somt wid vägen, och kommo foglarne, och åto det up. **5** Somt föll på stenören, der det hade icke mycken jord, och gick snart up; ty det hade icke djupa jord: **6** Men när solen gick up, förwissnade det; och efter det hade inga rötter, torkades det bort. **7** Och somt föll ibland törne; och törnebuskarne upväxte, och förqwafde det. **8** Och somt föll i goda jord, och gjorde frukt; somt hundradefaldt, somt sextofaldt, och somt tretiofaldt. **9** Hwilen som hafwer örön til at höra, han höre. **10** Då stego Lärjungarne fram, och sade til honom: Hwi talar du til dem med liknelser? **11** Då swarade han dem, och sade: Eder är gifwet at weta himmelrikets lönlighet; men dem är det icke gifwet. **12** Ty hwilken som hafwer, honom skall gifwas, at han skall nog hafwa; men den som icke hafwer, af honom skall ock warda tagit det han hafwer. **13** Fördenskull talar jag dem til med liknelser; ty med seende ögon se de intet, och med hörande örön höra de intet; ty de förståt icke. **14** Och på dem warder fullkomnad Esaie Prophetie, som säger: Med öronen skolen I höra, och skolen icke förståt; och med seende ögon skolen I se, och skolen icke förnimmat. **15** Ty detta folks hjerta är förstockadt, och deras örön höra illa,

och deras ögon hafwa de igenlyckt; på det de icke förståt med hjertat, och omvända sig, at jag måtte hela dem. **16** Men salig är edor ögon, at de se, ocn stå ute, och wilja tala med dig. **17** Sannerliga säger jag eder, och sade til dem, som honom bodade: Hwilen är at många Propheter och rättfärdige hafwa begärat min moder, och hwilke är mine bröder? Då swarade se det I sen, och fingo dock icke set, och höra det I han, och sade til dem, som honom bodade: Hwilen hören, och fingo dock icke hörat. **18** Så hörer nu I är min moder, och hwilke är mine bröder? **49** Och denna liknelsen om sadesmannen. **19** Hvar någor räckte ut handena åt sina Lärjungar, och sade: Si, hörer ordet om riket, och förstår det icke, så kommer min moder och mine bröder. Och räckte ut handena den onde, och rifwer det bort, som sådt är i hans åt sina Lärjungar, och sade: Si, min moder och mine hjerta; det är den, som wid vägen sådder war. **20** bröder. **50** Ty hwar och en, som gör mins Faders Men den som war sådder på stenören. är den som wilja, som är i himmelen, han är min broder, och hörer ordet, och tager det strax gladeliga; **21** Men syster, och moder. Ty hwar och en, som gör mins han hafwer ingen rot i sig sjelf, utan står til en tid; Faders wilja, som är i himmelen, han är min broder, och när bedröfwelsen och förföljelsen påkomma för och syster, och moder.

22 Men den som war sådder ibland törne, är den som hörer ordet; och desse werldenes bekymmer, och rikedomsens swek förwäfwfer ordet; och han blifwer utan frukt. (aiōn **9165**) **23** Men den som war sådder i goda jord, är den som hörer ordet, och förstår det, och bär också frukt, så at somt gör hundradefaldt, somt sextofaldt, och somt tretiofaldt. **24** En annor liknelse satte han dem före, och sade: Himmelriket är likt ene mennisko, som sådde goda såd i sin åker: **25** Men då folket sof, kom hans owän, och sådde ogräs midt ibland hwtet; och gick sin wäg. **26** Då nu såden växte, och bar frukt, syntes ock ogräset. **27** Då gingo husbondans tjenare fram, och sade til honom: Herre, sådde du icke goda såd i din åker? Hwadan hafwer han då ogräs? **28** Då sade han til dem: Det hafwer owännen gjort. Sade tjenarena til honom: Will du, at wi gåm, och hemte det bort. **29** Då sade han: Nej, på det at, när I uprycken ogräset, I icke skolen ock dermed uprycka hwtet. **30** Låter båda växa intil skördetiden, och i skördetiden will jag säga skördemännomen: Hemter först ogräset samman, och binder det i knippor, til at upbränna; men hwtet församlar i mina lado. **31** En annor liknelse satte han dem före, och sade: Himmelriket är likt et senapskorn, som en man tog, och sådde i sin åker; **32** Hwilet minst är af all frö; men när det warder upväxt, är det störst ibland krydder, och blifwer et trå, så at foglarna under himmelen komma, och göra sin näste på dess qwistar. **33** En annor liknelse sade han til dem: Himmelriket är likt enom surdeg,

hwilken en qwinna tog, och blandade i tre skeppor mjöl, til dess det blef alltsammans surt. 34 Detta allt sade: Hwadan kommer denne sådana wisdom och talade JEsus i liknelser til folket; och utan liknelse som sagdt war genom Propheten, som sade: Jag skall öppna min mun i liknelser, och skall uttala det hemligt warit hafwer, ifrå werldenes begynnelse. 36 Då skilje JEsus folket ifrå sig, och kom hem. Och han, och sade til dem: Menniskones Son är den, som den goda såderna sår. 38 Åkren är werlden; den goda såden äro riksens barn; ogräset äro hins ondas barn. 39 Owännen, som sådde, är djefwulen; skördetiden är werldenes ände; skördemännerne äro Änglarna. (aiōn g165) 40 Såsom nu ogräset hemtas samman, och brännes up med eld; så skall det ske på denna werldenes ände. (aiōn g165) 41 Menniskones Son skall sända sina Änglar, och de skola församla all förargelse utaf hans rike, och dem som illa gör; 42 Och skola kasta dem uti en brinnande ugn: der skall vara gråt och tandagnislan. 43 Då skola de rättfärdige skina såsom solen i deras faders rike. Hwilken öron hafwer til at höra, han höre. 44 Åter är himmelriket likt enom skatt, som fördold war uti en åker, hwilken en man fann, och fördolde honom; och af rätto glädje, som han hafwer deraf, går han bort, och säljer allt det han hafwer, och köper den åkren. 45 Åter är himmelriket likt enom köpmän, som sökte efter goda pärlor: 46 Och när han hade funnit ena kosteliga pärla, gick han bort, och sålde allt det han ägde, och köpte henne. 47 Åter är himmelriket likt ene not, som kastades i hafwet, och församlade allahanda fiskar: 48 Och när hon wardt full, drogo de henne til lands, och såtô så, och hemte ut de goda i sin käril; men de onda kastade de bort. 49 Så skall det ock ske på werldenes ända: Änglarne skola utgå, och skilja de onda ifrå de rättvisa: (aiōn g165) 50 Och kasta dem i en brinnande ugn: der skall vara gråt och tandagnislan. 51 Då sade JEsus til dem: Förstoden I detta allt? Sado de til honom: Ja, HERre. 52 Då sade han til dem: Derföre, hwar och en Skriftlärd, som til himmelriket lärd är, han är lik en husbona, som af sin fatabur bär fram nytt och gammalt. 53 Och def begaf sig, när JEsus hade lyktat dessa liknelser, gick han dädan: 54 Och kom i sitt fädernesland, och lärde i deras Synagogo; så at de ock förundrade sig storliga, och krafter? 55 Är han icke en timmersmans son? Heter Joses, och Simon, och Judas? 56 Och hans systrar, i sitt fädernesland, och i sitt hus. 58 Och han gjorde der icke mång tekn, för deras otros skull.

14 I den tiden hörde Herodes Tetrarcha JEsu rykte; 2 Och sade til sina tjenare: Denne är Johannes Döparen; han är upstånden ifrå de döda, derföre gör han sådana krafter. 3 Ty Herodes hade gripit Johannem, bundit och lagt honom i häktelse, för Herodias, sins broders Philippi hustrus, skull. 4 Fört Johannes hade sagt til honom: Dig är icke låfliget hafwa henne. 5 Och han hade gerna dräpit honom; men han räddes för folket; ty de höllo honom för en Prophet. 6 När då Herodes begick sin födelsedag, dansade Herodias dotter för dem, och det behagade Herodi. 7 Därföre låfwade han henne wid en ed, at han wille gifwa henne, hwad hon begärade. 8 Då sade hon, såsom hennes moder hade lärt henne tillförene: Gif mig här på et fat Johannis Döparens hufwud. 9 Och Konungen blef bedröfwad; dock för edens skull, och för deras skull, som såtô öfwer bord med honom, böd han, at det skulle gifwas henne. 10 Och sände bort, och lät afhugga Johannis hufwud i häktelset. 11 Och hans hufwud wardt framburit på et fat, och gifwit pigone; och hon bar det til sina moder. 12 Och hans Lärjungar kommo, och togo hans lekamen, och begrofwo honom; och gingo sedan bort, och förkunnade det JEsu. 13 När JEsus det hörde, for han dädan med Skepp afsides bort uti en ödemark. När folket det hörde, kommo de efter honom til fot ifrå städerna. 14 Och JEsus gick ut, och såg det myckna folket, och warkunnade sig öfwer dem, och gjorde deras kranka helbregda. 15 Och när det led åt aftonen, gingo hans Lärjungar til honom, och sade: Här är en ödemark, och tiden är förliden; låt folket gå ifrå dig, at de må gå bort i byarna, och köpa sig mat. 16 Då sade JEsus til dem: Det görs icke behof, at de bortgå; gifwer I dem äta. 17 Då sade de til honom: Vi hafwe här icke mer än fem bröd och twå fiskar. 18 Sade han: Tager mig dem hit. 19 Och han böd folket

sätta sig ned på gräset; och tog de fem bröd och I sägen: Hvar och en må säga til fader eller moder: de två fiskar, såg up i himmelen, och tackade; bröt Det är allt Gudi gifwet, som du skulle få af mig, dig det, och gaf Lärjungomen bröden, och Lärjungarna til nytto; dermed sker då, at ingen hedrar sin fader gåwo så folken. 20 Och de åto alle, och wordo mätte. eller sina moder: 6 Och hafwen dermed gjort Guds Och de togo up det öfwer war i styckom, tolf korgar bud til intet, för edra stadgars skull. 7 I skrymtare, fulla. 21 Och de som ätit hade woro wid femtusend Esaias hafwer rätt spått om eder, sägandes: 8 Detta män, förutan qwinior och barn. 22 Och strax dref folket nalkas mig med sin mun, och hedrar mig med JEsus sina Lärjungar, at de skulle stiga i skeppet, sina läppar; men deras hjerta är långt ifrå mig. 9 och fara fram före utöfwer, så länge han skilde folket Men de tjena mig fåfängt, lärande den lärdom, som ifrå sig. 23 Och när han hade skilt folket ifrå sig, gick är människobud. 10 Och han kallade til sig folket, han up på et berg allena, til at bedja; och när aftonen och sade til dem: Hörer, och förstår. 11 Det besmittar kom, war han der allena. 24 Men skeppet war då icke menniskona, som ingår genom munnen; utan allaredo midt på hafwet, och led plats i vågene; förti det som utgår af munnen, det besmittar menniskona. wädret war emot. 25 Men i den fjerde wäktene om 12 Då stego hans Lärjungar fram, och sade til honom: nattene kom JEus til dem, gångandes på hafwet. Wetst du, at Phariseerne förgargades, när de hörde 26 Och när Lärjungarna sågo honom gå på hafwet, detta ordet? 13 Han swarade, och sade: Hvar och en wordo de förfärade, och sade: Det är et spökelse; och plantering, som min himmelske Fader icke planterat ropade af räddhoga. 27 Men JEus talade dem strax hafwer, skall uppryckas med rötter. 14 Låter fara til, och sade: Warer wid et godt mod; det är jag, warer dem; de äro blinde, och blindas ledare: Hvar nu en icke förfärade. 28 Då swarade honom Petrus, och blinder ledar en blindan, så falla de både i gropena. sade: HERre, äret du, så bjud mig komma til dig uppå 15 Då swarade Petrus, och sade til honom: Uttyd watnet. 29 Då sade han: Kom. När Petrus då steg oss denna liknelsen. 16 Då sade JEus: Åren I ock utaf skeppet, begynte han gå på watnet, at han skulle ännu oförståndige? 17 Förstån I icke ännu, at allt komma til JEsum. 30 Men när han såg at wädret det som ingår genom munnen, det går i buken, och war starkt, wardt han förfärad; och som han begynte hafwer sin naturliga utgång? 18 Men det som går ut sjunka, ropade han, och sade: HERre, hjelp mig. 31 af munnen, det kommer ifrå hjertat; och det besmittar Och strax räckte JEus ut handena, och fattade uti menniskona: 19 Ty af hjertat utgå onde tankar, mord, honom, och sade til honom: O du klentrogne, hwi hor, skörlefnad, tjuferi, falskt wittne, hädelse. 20 Det twiflade du? 32 Och när de woro inkomne i skeppet, äro de stycken, som besmitta menniskona; men äta stillade wädret sig. 33 Men de som woro i skeppet med otwagna händer besmittar icke menniskona. 21 gingo fram, och tilbådo honom, och sade: Wisserliga Och JEus gick dädan, och kom i Tyri och Sidons äst du Guds Son. 34 Och när de woro öfwerfarne, landsändar: 22 Och si, en Cananeesk qwinna kom af kommo de uti det landet Genesaret. 35 Och när folket de landsändar, och ropade til honom, och sade: O der sammastädæs förnummo honom, sände de bud i HERre, Dawids Son, förbarma dig öfwer mig; min hela landet deromkring, och hade alla sjuka til honom: dotter qwåls jäammerliga af djelfwulen. 23 Men han 36 Och bådo honom, at de måtte allenast taga på swarade henne icke et ord, Då stego hans Lärjungar hans klädafåll; och de som togo deruppå blefwo alle fram, och bådo honom, och sade: Skilj henne ifrå helbregda.

15 Då kommo til JEsum de Skriftlärde, och de Pharieer af Jerusalem, och sade: 2 Hwi bryta dine Lärjungar de äldstas stadgar; Förti de två intet sina händer, när de skola äta bröd? 3 Han swarade, och sade til dem: Hwi bryten ock I Guds bud, för edra stadgars skull? 4 Ty Gud hafwer budit, och sagt: Du skall ära fader och moder; och hwilken som bannar fader eller moder, han skall döden dö. 5 Men

I sägen: Hvar och en må säga til fader eller moder: Jag är utsänd, utan til de borttappada får af Israels hus. 25 Men hon kom, och tilbad honom, sägandes: HERre, hjelp mig. 26 Då swarade han, och sade: Det är icke höfweligt, at taga brödet ifrå barnen, och kasta det för hundama. 27 Swarade hon: Ja, HERre, dock likwäl äta hundarne af de smuler, som falla utaf deras herrars bord. 28 Då swarade JEus, och sade til henne: O qwinna, din tro är stor,

ske dig som du wilt; och hennes dotter blef helbregda män, och huru många korgar I upptogen? 10 Ikke i samma stund. 29 Och JESus gick dådan längre heller om de sin bröd, emellan de fyrtusend män, och fram, och kom til det Galileeska hafwet, och gick huru många korgar I då uptoget? 11 Huru kommer up på et berg, och satte sig der. 30 Och til honom det då til, at I icke kunnen förstå, at jag icke sade eder kom mycket folk, och hade med sig halta, blinda, om bröd, (då jag sade:) I skolen förvara eder för de dumbar, lemmalösa och många andra, och kastade Phariseers och Sadduceers surdeg? 12 Så förstodo dem för JESu fötter; och han gjorde dem helbregda. de då, at han hade icke budit dem taga sig vara för 31 Så å folket förundrade sig, när de sågo de dumbar bröds surdeg, utan för de Phariseers och Sadduceers tala, de lemmalösa färdiga, de halta gå, de blinda lärdom. 13 Då kom JESus i den ängden Cesarea se; och prisade Israels Gud. 32 Och JESus kallade Philippi, och frågade sina Lärjungar, och sade: Hwem sina Lärjungar til sig, och sade: Jag ömkar mig öfwer säger folket mig, menniskones Son, wara? 14 Då folket; ty de hafwa nu i tre dagar töfwat när mig, och sade de: Somlige Johannem Döparen, somlige Eliam, hafwa intet äta; och jag will icke låta dem ifrå mig somlige Jeremiam, eller en af Propheterna. 15 Sade fastande, at de icke skola gifwas up i wägen. 33 han til dem: Hwem sägen I mig då wara? 16 Då Då sade hans Lärjungar til honom: Hwar skole wi få swarade Simon Petrus, och sade: Du äst Christus, här i öknene så mycket bröd, der wi kunne mätta så lefwandes Guds Son. 17 Då swarade JESus, och mycket folk med? 34 Sade JESus til dem: Huru mång sade til honom: Salig äst du, Simon, Jona son; ty kött bröd hafwen I? De sade: Sju, och några små fiskar. och blod hafwer dig det icke uppenbarat; utan min 35 Då böd han folket sätta sig ned på jordena. 36 Och Fader, som är i himmelen. 18 Och jag säger dig igen, tog de sju bröd och fiskarna, tackade, bröt, och gaf at du äst Petrus; och uppå detta hälleberget skall jag sina Lärjungar; och Lärjungarna gåfwo folkena. 37 bygga mina församling, och helwetes portar skola Och de åto alle, och wordo mätte; och upptogo det icke warda henne öfvermägtige. (Hadēs g86) 19 Och öfwer war i styckom, sju korgar fulla. 38 Och de som jag skall gifwa dig himmelrikets nycklar: Allt det du åto woro fyrtusend män, förutan qwinnor och barn. binder på jordene, det skall vara bundet i himmelen; 39 Och när han hade skilt folket ifrå sig, steg han til och allt det du löser på jordene, det skall vara löst i skepps, och kom uti den gränson wid Magdala. himmelen. 20 Då böd han sina Lärjungar, at de skulle

16 Då stego de Phariseer och Sadduceer fram, och frestäde honom, begärande, at han wille låta dem se tekn af himmelen. 2 Men han swarade, och sade til dem: Om aftonen sägen I: Det blifwer klart väder, förtby himmelen är röd; 3 Och om morgonen: Det blifwer owäder i dag; ty himmelen är röd och olustig. I skrymtare, om himmelens skepelse kunnen I döma; kunnen I ock icke döma om tidsens tekn? 4 Det wrånga och horiska slägtet söker efter tekn; och tekn skall icke gifwas dem, utan Jone Prophetens tekn. Och så öfvergaf han dem, och gick sin wäg. 5 Och när hans Lärjungar woro komne utöfwer på den andra stranden, hade de förgätit taga bröd med sig. 6 Då sade JESus til dem: Ser til, och förvarar eder för de Phariseers och Sadduceers surdeg. 7 Då tänkte de wid sig sjelfwa, och sade: wi hafwe intet bröd tagit med oss. 8 När JESus det förnam, sade han til dem: I klentrogne, hwad bekymrar det dock eder, at I icke hafwen tagit bröd med eder? 9 Förstå I icke ännu, eller minnens, om de fem bröd, emellan de femtusend

för ingen säga, at han war JESus Christus. 21 Ifrå den tiden begynte JESus förkunna sina Lärjungar, huru han måste gå til Jerusalem, och lida mycket af de äldsta, och af de öfwersta Presterna, och af de Skriftlärda; och dräpas, och tredje dagen upstå igen. 22 Och Petrus tog honom afsides, och begynte straffa honom, och sade: HERre, skona dig sjelf; detta wederfares dig icke. 23 Då wände han sig om, och sade til Petrum: Gack bort ifrå mig, du Satan; du äst mig til hindres; ty du besinnar icke det Gudi tilhörer, utan det menniskom tilhörer. 24 Då sade JESus til sina Lärjungar: Hvilken som will följa mig, han wedersake sig sjelf, och tage sitt kors uppå sig, och följe mig. 25 Ty hvilken som will behålla sitt lif, han skall mista det; och hvilken som mister sitt lif, för mina skull, han skall finna det. 26 Hwad hjelper nu det menniskone, om hon förwärfwar hela verldena, och får dock skada til sin själ? Eller hwad kan menniskan gifwa, der hon kan igenlösa sin själ med? 27 Förtby det skall ske, at menniskones Son

skall komma i sins Faders härlighet, med sina Änglar; skull. Sannerliga säger jag eder: Om I hafwen trona och då shall han löna hwarjom och enom efter hans som et senapskorn, då mågen I säga til detta berget: gerningar. 28 Sannerliga säger jag eder: Här äro Gack hädan dit bort, och det shall gå; och eder warder någre ståndande, som icke skola smaka döden, til intet omjöeligt. 21 Men detta slaget går icke ut, utan dess de få se menniskones Son komma i sitt rike.

17 Och sex dagar derefter tog JEesus Petrum, och Jacobum, och Johannem, hans broder, til sig; och hade dem afsides up på et högt berg; 2 Och wardt förklarad för dem, och hans ansikte sken som solen, och hans kläder wordo hwit som et ljud. 3 Och si, dem syntes Mose, och Elias, talande med honom. 4 Då swarade Petrus, och sade til JEsum: HERre, här är oss godt vara; wilt du, så wilje wi här göra tre hyddor; dig ena, och Mosi ena, och Elie ena. 5 wid han ännu talade, si, en ljud sky omskygde dem; och si, en röst utur skyn sade: Denne är min käre Son, i hwilkom jag hafwer et godt behag; honom hörer. 6 Och när Lärjungarne det hörde, föllo de på sitt ansikte, och wordo swårliga förfärade. 7 Men JEesus gick til, och tog på dem, och sade: Står up, och rädens icke. 8 Men då de uplyfte sin ögon, sågo de ingen, utan JEsum allena. 9 Och när de gingo ned af berget, böd JEus dem, och sade: Säger för ingen denna synena, til dess menniskones Son är uppstånden ifrå döda. 10 Och frågade honom hans Lärjungar, och sade: Hwi säga då de Skriftlärde, at Elias måste komma tilförene? 11 JEesus swarade, och sade til dem: Elias skall ju komma först, och skicka all ting i lag igen. 12 Men jag säger eder: Elias är allaredo kommen, och de kände honom intet; utan gjorde honom hwad de wille. Sammalunda skall ock menniskones Son lida af dem. 13 Då förstodo Lärjungarne, at han sade dem om Johanne Döparen. 14 Och när de kommo til folket, steg en man fram, böjde för honom sin knä; 15 Och sade: HERre, förbarma dig öfwer min son, ty han är månaderasande, och lider stor jämmer; ty han faller ofta i elden, och ofta i wattnet: 16 Och jag hade honom fram för dina Lärjungar, och de kunde intet hjälpa honom. 17 Då swarade JEesus, och sade: O du otroga och genwördiga slägte, huru länge shall jag vara med eder? Huru länge shall jag lida eder? Hafwer honom hit. 18 Och JEesus hotade honom, och djefwulen gick ut af honom; och drängen wardt helbregda i samma stund. 19 Då gingo Lärjungarna til JEsum afsides, och sade: Hwi kunde icke wi drifwa honom ut? 20 JEesus sade til dem: För edra otros

skull. Sannerliga säger jag eder: Om I hafwen trona och då shall han löna hwarjom och enom efter hans som et senapskorn, då mågen I säga til detta berget: gerningar. 28 Sannerliga säger jag eder: Här äro Gack hädan dit bort, och det shall gå; och eder warder någre ståndande, som icke skola smaka döden, til intet omjöeligt. 21 Men detta slaget går icke ut, utan med bön och fasto. 22 Men då de wistades i Galileen, sade JEesus til dem: Det shall ske, at menniskones Son warder öfwerwardad i menniskors händer: 23 Och de skola dräpa honom, och tredje dagen shall han stå up igen. Och de wordo storliga bedröfwade. 24 Och när de kommo til Capernaum, gingo de, som skattpenningen plägade upbära, til Petrum, och sade: Plägar icke edar mästare gifwa skattpenning? 25 Då sade han: Ja; och som han kom i huset, förekom honom JEesus, och sade: Hwad synes dig, Simon? Af hwem taga jorderikes Konungar tull eller skatt? Af sin barn, eller af de främmande? 26 Sade Petrus til honom: Af de främmande. Då sade JEesus til honom: Så äro ju barnen fri. 27 Men på det wi icke skole förarga dem, så gack til hafwet, och kasta ut kroken, och den första fisk du får, tag; Och när du låter up hans mun, warder du finnandes en penning; den tag, och få honom ut, för mig och dig.

18 I den tiden gingo Lärjungarne til JEsum, och sade: Hvilken är den störste i himmelriket? 2 Då kallade JEesus fram et barn, och stälde det midt ibland dem; 3 Och sade: Sannerliga säger jag eder, utan I omvälden eder, och warden såsom barn, skolen I icke komma i himmelriket. 4 Hvilken nu sig sjelf så förnedrar, som detta barnet, han är den störste i himmelriket: 5 Och hvilken som undfår et sådant barn i mitt Namn, han undfår mig. 6 Men hvilken som förargar en af dessa små, som tro på mig, honom wore bättre at en qwarnsten wore bunden wid hans hals, och han sänktes ned i hafvens djup. 7 We werldene för förargelses skull; ty förargelse måste ju komma; dock, we de mennisko, genom hvilka förargelse kommer. 8 Är det så, at din hand, eller din fot, är dig til förargelse, så hugg honom af, och kastan ifrå dig; bättre är dig ingå uti lifwet halt, eller lemmalös, än du skulle hafwa twå händer och twå fötter, och kastas i ewinnerlig eld. (aiōnios g166) 9 Och är det så at ditt öga är dig til förargelse, rif det ut, och kastat ifrå dig; bättre är dig, at du ingår uti lifwet enögder, än du skulle hafwa tu ögon, och kastas i helvetes eld. (Geenna g1067) 10 Ser til, at I förakten ingen af dessa små; ty jag säger eder, at deras Änglar

i himmelen se alltid mins Faders ansigte, i himlom. föll hans medtjenare til hans fötter, och bad honom, 11 Ty menniskones Son är kommen til at frälsa det, sägandes: Haf tålamod med mig, jag will allt betala som förtappadt war. 12 Huru synes eder? Om en dig. 30 Men han wille icke; utan gick bort, och kastade menniska hade hundrade får, och et af dem fore wildt; honom i fångelse, så länge han betalade det han war öfvergifwer hon icke de nio och niotio på bergen, skyldig. 31 Då nu andre hans medtjenare sågo det och går bort, och söker efter det, som for wildt? 13 som skedde, tyckte dem det ganska illa vara, och Och händer det så, at hon finner det igen, sannerliga kommo, och kungjorde sinom Herra allt det skedt war. säger jag eder, hon gläds mera deröfwer, än öfwer 32 Då kallade hans Herre honom för sig, och sade de nio och niotio, som icke foro wildt. 14 Så är ock til honom: Du skalktige tjenare, allt det du skyldig icke edar himmelske Faders wilje, at någor af dessa wast, gaf jag dig til, ty du bad mig: 33 Skulle du små skall borttappad warda. 15 Men om din broder ock icke hafwa förbarmat dig öfwer din medtjenare, syndar dig emot, så gack och straffa honom emellan såsom jag förbarmade mig öfwer dig? 34 Och hans dig och honom allena: Hörer han dig, så hafwer du Herre wardt wred, och antwardade honom bödlarna i förwärfwat din broder; 16 Men hörer han dig icke, så händer, til dess det war allt betaladt, som han honom tag ännu med dig en eller twå, på det all sak skall skyldig war. 35 Så skall ock min himmelske Fader bestå wid twegga eller tregga wittnes mun. 17 Hörer han dem icke, så säg det församlingene; hörer han göra eder, om I icke förlåten af edor hjerta, hwar och en sinom broder det de bryta.

icke församlingena, så håll honom såsom en Hedning och Publican. 18 Sannerliga säger jag eder: Allt det I binden på jordene, det skall vara bundet i himmelen; och allt det I lösen på jordene, det skall vara löst i himmelen. 19 Yttermura säger jag eder: Der twå af eder komma öfwerens på jordene, hwad ting det helst kan vara, som de bedja om, skal dem det wederfas af minom Fader, som är i himlom. 20 Ty hwar twå eller tre äro församlade i mitt Namn, der är jag midt ibland dem. 21 Då steg Petrus fram til honom, och sade: HERre, huru ofta skall min broder synda emot mig, och jag skall förlåta honom det? Är sju resor nog? 22 Då sade JESus til honom: Jag säger dig, icke sju resor; utan sjutio sinom sju resor. 23 Fördenskull är himmelriket liknadt wid en Konung, som wille hålla räkenskap med sina tjenare. 24 Och när han begynte räkna, kom en fram för honom, som honom war skyldig tiotusend pund: 25 Och efter han hade icke der han kunde betala med, böd Herren at han skulle säljas, och hans hustru, och barn, och allt det han ägde. och betalas med. 26 Då föll den tjenaren ned, och tilbad honom, och sade: Herre, haf tålamod med mig, jag will allt betala dig. 27 Då warkunnade herren sig öfwer den tjenaren, och lät honom lös, och gaf honom til det han war skyldig. 28 Då gick den tjenaren ut, och fann en af sina medtjenare, som honom war skyldig hundrade penningar; och han tog fatt på honom, och fick honom i halsen, drog honom, och sade: Betala det du äst skyldig. 29 Då

19 Och det begaf sig, när JESus hade fullkomnat det talet, gick han utaf Galileen, och kom in i Judee landsändar, wid sidon af Jordan. 2 Och honom följde mycket folk; och han gjorde dem der helbregda. 3 Då gingo de Phariseer fram til honom, frestadé honom, och sade til honom: Är det ock rätt, at man skiljer sig wid sina hustru, för allahanda sakers skull? 4 Då swarade han, och sade til dem: Hafwen I icke läsit, at den som gjorde menniskona af begynnelsen, man och qwinna gjorde han dem? 5 Och sade: Fördenskull skall man öfvergifa fader och moder, och blifwa när sine hustru; och de tu warda et kött; 6 Så äro de icke nu tu, utan et kött; det nu Gud hafwer sammanfogat, skall menniskan icke åtskilja. 7 Då sade de til honom: Hwi böd då Moses gifwa skiljobref, och öfvergifa henne? 8 Sade han til dem: För edart hjertas hårdhets skull, tilstadde Moses, at I måtten öfvergifa edra hustrur; men af begynnelsen war det icke så. 9 Men jag säger eder: Hwar som skiljer sina hustru ifrå sig, utan för hors skull, och tager ena andra, han gör hor; och den som tager den öfvergifna, han gör hor. 10 Då sade hans Lärjungar til honom: Hafwer mansens sak sig så med hustrune, då är icke godt gifwa sig i ägtningskap. 11 Då sade han til dem: Hwar man tager icke detta ordet, utan de, hwilkom det blifwer gifvet; 12 Ty somlige snöpte äro, som så äro födde af moderlifwet; och somlige snöpte äro, som äro snöpte af menniskom; och somlige snöpte äro, som sig sjelfwa hafwa snöpt, för

himmelrikets skull. Hvilken som kan tagat, han taget. öfwerens med arbetarena om en wiss dagspenning,
13 Då wordo barn burne til honom, at han skulle lägga sände han dem i sin wingård. **3** Sedan gick han ut händer på dem, och bedja; men Lärjungarna näpste wid tredje stunden, och såg några andra ståndande dem. **14** Då sade JESus: Låter betämma barnen, och fåfänga på torget; **4** Och sade til dem: Går ock I förmener dem icke komma til mig; ty sådana hörer uti min wingård, och hwad skäligt är, will jag gifwa himmelriket til. **15** Och när han hade lagt händer på eder: **5** Och de gingo. Och åter gick han ut wid dem, gick han dädan. **16** Och si, en gick fram, och sjette och nionde stunden, och gjorde sammaledes. sade til honom: Gode Mästar, hwad godt skall jag **6** Men wid den elfoite stundena gick han ut, och fann göra, at jag må få ewinnerligit lif. (aiōnios g166) **17** Då några andra ståndande fåfänga, och sade til dem: sade han til honom: Hwi kallar du mig godan? Ingen Hwi ståن I här hela dagen fåfänge? **7** De sade til är god, utan Gud allena; men wilt du ingå til lifwet, så honom: Ty ingen hafwer legt oss. Då sade han til håll budorden. **18** Sade han til honom: Hwika? Sade dem: Går ock I uti min wingård, och hwad skälgit är JESus: Du skalt icke dräpa: du skalt icke bedrifwa hor: skolen I få. **8** När aftonen kom, sade wingårdsherren du skalt icke stjälja: du skalt icke bäre falsk wittne; **19** til sin skaffare: Kalla fram arbetarena, och gif dem Hedra din fader och dina moder; och du skall älska deras lön, begynnandes på de sista, intil de första. **9** din nästa, såsom dig sjelf. **20** Då sade den unge Och när de kommo fram, som wid elfoite stundena mannen til honom: Allt detta hafwer jag hållit af min komme woro, fick hwardera dagspenningen. **10** Men ungdom; hwad fattas mig ännu? **21** Sade JESus til när de förste kommo, mente de, at de skulle fått mer; honom: wilt du wara fullkomlig, så gack bort, sälj det och fingo ock hwardera dagspenningen. **11** Och när du hafwer, och gif de fattiga, och du skalt få en skatt i de så fingo, knorrade de emot husbondan; **12** Och himmelen; och kom, och följ mig. **22** När den unge sade: Desse siste hafwa arbetat en timma, och du mannen hörde detta ordet, gick han bedröwad bort; gjorde dem lika med oss, som hafwa burit dagsens ty han hade många ägodelar. **23** Då sade JESus til tunga och hetan. **13** Då swarade han enom af dem, sina Lärjungar: Sannerliga säger jag eder: Dem rika och sade: Min wän, jag gör dig ingen orätt; wast du är svårt gå i i himmelriket. **24** Och yttermara säger icke öfwerens med mig om en wiss dagspenning? jag eder: Det är lättare, at en camel går genom et **14** Tag det dig tilhörer, och gack din wäg; men jag nälsöga, än at en rik kommer i Guds rike. **25** När will gifwa denna sista så mycket som dig. **15** Eller Lärjungarna detta hörde, wordo de ganska förfärade, må jag icke göra uti min ting hwad jag will? Ser och sade: Ho kan då warda salig? **26** Då såg JESus du fördenskull illa ut, at jag så god är? **16** Alltså til dem, och sade til dem: För menniskom är det warda de ytterste de främste, och de främste de omöjeligt; men för Gudi äro all ting möjelig. **27** Då ytterste: Ty månge äro kallade; men få äro utwalde. swarade Petrus, och sade til honom: Si, wi hafwe **17** Och så drog JESus up til Jerusalem, och tog de öfwergifwit all ting, och följt dig; hwad skole wi få tolf Lärjungarna til sig på wägen, och sade til dem: derföre? **28** Då sade JESus til dem: Sannerliga säger **18** Si, wi farom up til Jerusalem, och menniskones jag eder, at I, som mig hafwen efterföljt; i den nya Son skall öfwerantwardas dem öfwersta Prestomen, födelsen, när menniskones Son warder sittandes på och dem Skriftlärdom; och de skola döma honom sins majestäts sätte, då skolen ock I sitta på tolf sätte, til döden. **19** Och de skola öfwerantwarda honom dömande de tolf Israels slächte. **29** Och hwar och en, Hedningomen, til at begabbas, och hudflängas, och som öfwergrifwer hus, eller bröder, eller systrar, eller fader, eller moder, eller hustru, eller barn, eller åkrar, **20** Då steg Zebedei söners moder fram til honom för mitt Namns skull, han skall få hundradefaldt, och med sina söner, tilbad honom, och begärade något ärfwa ewinnerligit lif. (aiōnios g166) **30** Men månge de af honom. **21** Då sade han til henne: Hwad wilt du? främste blifwa de ytterste, och de ytterste de främste. Sade hon til honom: Låt dessa två mina söner sitta i

20 Förti himmelriket är likt enom husbonda, som gick ut bittiida om morgonen, til at leja sig arbetare i sin wingård. **2** Och när han hade warit

som jag skall dricka, och döpas med det dopet, som Davids Sone, wälsignad ware han, som kommer i jag döpes med? Då sade de til honom: Ja, wäl. 23 HERrans Namn: Hosianna i högdene. 10 Och när Sade han til dem: Min kalk skolen I wisst dricka, och han kom in i Jerusalem, uprörde sig hela staden, döpas med det dop, som jag döpes med; men sitta och sade: Ho är denne? 11 Då sade folket: Denne på mine högra hand och wenstra, står icke mig til at är JEsus, den Propheten af Nazareth i Galileen. gifwa, utan dem, som det tilredt är af minom Fader. 12 Och gick JEsus in i Guds tempel, och dref ut 24 När de tio det hörde, wordo de misslynte på de twå alla de der köpte och sålde i templet, och omstötte bröderna. 25 Då kallade JEsus dem til sig, och sade: I växlareborden, och dufwomånglarenas säte; 13 Och weten, at worldslige Förstar äro rådande, och de som sade til dem: Det är skrifwit: Mitt hus skall kallas et herrar äro, hafwa magtena. 26 Så skall det icke vara bönehus; men I hafwen gjort ena röftwarekulo deraf. ibland eder; utan den som will vara mägtig ibland 14 Och til honom kommo blinde och halte i templet; eder, han ware edar tjenare. 27 Och hwilken ibland och han gjorde dem helbregda. 15 När de öfwerste eder will vara den främste, han ware edar dräng. 28 Presterne och de Skriftlärde sågo de under, som han Såsom menniskones Son är icke kommen, på det gjorde, och barnen, som ropade i templet, sägande: han will låta tjena sig, utan at han will tjena, och gifwa Hosianna, Davids Sone, blefwo de misslynte; 16 Och sitt lif til återlösning för många. 29 Och när de gingo sade til honom: Hörer du hwad desse säga? Då sade utaf Jericho, följe honom mycket folk. 30 Och si, twå JEsus til dem: Hwi icke? Hafwen I aldrig läsit: Af blinde såto wid wägen; och när de hörde, at JEsus barnas och spenabarnas mun hafwer du fullkomnat gick der fram, ropade de, och sade: Ack HERre, lofwet? 17 Då öfvergaf han dem, och gick utu staden Davids Son, förbarma dig öfwer oss. 31 Men folket til Bethanien, och blef der. 18 Om morgonen, när näpste dem, at de skulle tiga. Då ropade de dess han gick in i staden igen, hungrade honom. 19 Och mer, och sade: Ack HERre, Davids Son, förbarma dig han fick se et fikonaträd wid wägen, och gick dertil, öfwer oss. 32 Då stadnade JEsus, och kallade dem, och fann intet deruppå, utan allenast löf; och sade til och sade: Hwad wiljen I, at jag skall göra eder? 33 det: wäxe aldrig härefter frukt på dig. Och fikonaträd blef strax torrt. (aiōn g165) 20 Och när Lärjungarna De sade til honom: HERre, at wår ögon måtte öpnas. sågo det, förundrade de sig, och sade: Huru är det fikonaträd så snart torkadt? 21 Då swarade JEsus, och 34 Då warkunnade sig JEsus öfwer dem, och tog på sade til dem: Sannerliga säger jag eder: Om I hafwen deras ögon; och straxt fingo de sina syn, och följde honom. trona, och twfilen intet, så warden I icke allenast görande sådant, som med fikonaträd skedde; utan jemwäl, om I sägen til detta berget: Häf dig up, och kasta dig i hafwet; då skall det ske. 22 Och allt det I bedjen i bönene, troende, det skolen I få. 23 Och när han kom i templet, gingo de öfwerste Presterna och de Äldste i folket til honom, der han lärde, och sade: Af hwad magt gör du detta? Och hwilken hafwer gifvit dig denna magten? 24 Då swarade JEsus, och sade til dem: Jag will ock spörja eder et ord; om I sägen mig det, will jag ock säga eder, af hwad magt jag detta gör: 25 Hwadan war Johannis döpelse? Af himmelen, eller af menniskom? Då tänkte de wid sig sjelfwa, och sade: Sägom wi, af himmelen; då säger han til oss: Hwi trodden I då honom icke? 26 Sägom wi ock, af menniskom; så rädes wi folket; ty alle höllo Johannes för en Prophet. 27 Då swarade de JEsu, och sade: Wi wete det icke. Sade han til dem:

21 Och när de nalkades Jerusalem, och kommo til Bethphage, wid Oljoberget, sände JEsus twå sina Lärjungar; 2 Och sade til dem: Går i byn, som ligger för eder; och strax warden I finnande ena åsninno bundna, och folan när henne; löser dem, och leder til mig. 3 Och om någor talar eder til, så säger: HERren behöfwer dem, och strax släpper han dem. 4 Detta är allt skedt, at det skulle fullkomnas, som sagdt är genom Propheten, som sade: 5 Säger til dottrena Zion: Si, din Konung kommer til dig, saktmodig, ridandes på ene åsninno, och på en arbetes åsninnos fola. 6 Lärjungarna gingo bort, och gjorde som JEsus hade dem befällt: 7 Och ledde til honom åsninnona och folan; och lade sin kläder på dem, och satte honom deruppå. 8 Mycket folk bredde sin kläder på wägen; de andre skåro qwistar af trän, och strödde på wägen. 9 Men folket, som föregick, och de som efterföljde ropade och sade: Hosianna,

Icke heller säger jag eder, af hwad magt jag detta om dem. 46 Och de wille hafwa tagit fatt på honom; gör. 28 Men hwad synes eder? En man hade två men de räddes för folket, ty de höllo honom för en söner, och gick til den första, och sade: Son, gack, Prophet.

och arbeta i dag i min wingård. 29 Han swarade, och sade: Jag will icke. Sedan ångrade honom det, och gick åstad. 30 Och gick han til den andra, och sade sammalunda. Då swarade han, och sade: Ja, Herre; och gick intet. 31 Hvilken af de två gjorde det fadren wille? De sade til honom: Den förste. Sade JESus til dem: Sannerliga säger jag eder, at Publicaner och skökor skola gå i himmelriket, förr än I. 32 Johannes kom til eder, och lärde eder rätta vägen, och I trodden honom intet; men Publicaner och skökor trodde honom; och ändock I det sågen, hafwen I dock sedan ingen bätttring gjort, at I måtten trott honom: 33 Hörer en annor liknelse: Det war en husbonde, som planterade en wingård, och gärde der gården omkring, och grof en press derinne, och byggde et torn, och utlegde honom wingårdsmännom, och for utländes. 34 När nu fruktenes tid kom, sände han sina tjenare til wingårdsmännerna, at de skulle upbära hans frukt. 35 Då togo wingårdsmännerna fatt på hans tjenare, den ena hudflängde de, den andra slogo de ihjäl, den tredje stenade de. 36 Åter sände han andra tjenare, flera än de första; och de gjorde dem sammaledes. 37 På det sista sände han sin son til dem, och sade: De hafwa ju ena försyn för min son. 38 Men när wingårdsmännerna sågo sonen, sade de emellan sig: Denne är arfwingen; kommer, läter oss slå honom ihjäl, och så få wi hans arfwedel. 39 Och de togo fatt på honom, drefwo honom ut af wingården, och slogo honom ihjäl. 40 När nu wingårdsherren kommer, hwad skall han göra åt de wingårdsmännerna? 41 Sade de til honom: De onda skall han illa förgöra, och leja sin wingård androm wingårdsmännom, de som gifwa honom fruktena i rättom tid. 42 Då sade JESus til dem: Hafwen I aldrig läsit i Skriftene? Den stenen, som byggningsmännerna bortkastade, han är blifwen en hörnsten; : Af HERnanom är detta skedt, och är underligt för vår ögon. 43 Derföre säger jag eder, at Guds rike skall tagas ifrån eder, och warda gifwet Hedningomen, som göra dess frukt. 44 Och hvilken som faller på denna stenen, han warden krossad; men uppå hvilken han faller, den slår han sönder i stycker. 45 Och när de öfwerste Presterna och Phariseerna hörde hans liknelser, förnummo de, at han talade

22 Och swarade JESus, och talade dem åter til genom liknelser, sägandes: 2 Himmelriket är likt enom Konung, som gjorde bröllop åt sin son: 3 Och sände ut sine tjenare, at de skulle kalla dem, som budne woro til bröllopet; och de wille icke komma. 4 Åter sände han ut andra tjenare, sägandes: Säger dem som budne äro: Si, jag hafwer tilredt min måltid; mine oxar och min gödeboskap äro slagtagd, och all ting äro redo; kommer til bröllop. 5 Men de försummade det; och gingo bort, den ene til sin afwelsgård, den andre til sin köpenskap. 6 Och somlige togo fatt på hans tjenare, hädde och dråpo dem. 7 När Konungen det hörde, wardt han wred, och sände ut sina härar, och förgjorde de dråpare, och brände up deras stad. 8 Då sade han til sina tjenare: Bröllopet är tilredt; men de, som woro budne, woro icke wärdige. 9 Derföre går ut på wägarna, och alle de I finnen, kaller til bröllopet. 10 Och tjenarena gingo ut på wägarna, och församlade alla, så många de funno, både onda och goda; och borden wordo all full satt. 11 Då gick Konungen in, at han skulle bese gästerna, och såg der en man, som war icke klädd i bröllopskläder; 12 Och sade til honom: Min wän, huru kom du här in, och hafwer icke bröllopskläder? Och han tigde. 13 Då sade Konungen til tjenarena: Binder honom händer och fotter, och kaster honom i det yttersta mörkret; der skall vara gråt och tandagnisslan. 14 Ty månge äro kallade, och få utkorade. 15 Då gingo de Phariseer bort, och lade råd, huru de måtte beslä honom med orden; 16 Och sände sina lärjungar til honom, med de Herodianer, och sade: Mästar, wi wete, at du äst sannfärdig, och lärer Guds wäg rätt, och du rädes för ingen; ty du ser icke efter menniskors person. 17 Så säg oss: Huru synes dig? Är det rätt, at man gifwer Kejsarenom skatt, eller ej? 18 När JESus märkte deras skalkhet, sade han: Hwi fresten I mig, I skrymtare? 19 Låter mig se myntet på skattpenningen. Och de fingo honom penningen. 20 Och han sade til dem: Hwars beläte och öfwerskrift är detta? 21 De sade til honom: Kejsarens. Då sade han til dem: Så gifwer Kejsarenom det Kejsarenom tilhörer, och Gudi det Gudi tilhörer. 22 När de det hörde, förundrade de sig,

och öfvergåfwo honom, gångande ifrå honom. **23** icke; ty de säga, och göra intet. **4** De binda tunga och På den dagen gingo til honom de Sadduceer, som odrägeliga bördor tilsamman, och lägga menniskomen säga, at ingen uppståndelse är, och frågade honom; på härdarna; men de wilja icke sjelfwe röra dem **24** Sägande: Mästar, Mose sade: Om någor blifwer med et finger. **5** Men alla sina gerningar göra de, död barnlös, då skall hans broder taga hans hustru til på det de skola warda sedde af menniskomen: De ägta, och upväcka sinom broder säd. **25** När oss göra sina tänkeskrifter breda, och fållarna på sin woro sju bröder; den förste tog sig hustru, och blef kläder stora: **6** De sitta gerna främst wid borden, och död; och efter han hade ingen säd, lefde han sine i Synagogorna: **7** Och wilja gerna warda hälsade hustru sinom broder. **26** Sammalunda ock den andre, på torgen, och heta af menniskomen, Rabbi, Rabbi, och den tredje, allt intill den sjunde. **27** Sist af allom **8** Men I skolen icke låta kalla eder Rabbi; ty en är blef ock qwinnan död. **28** När nu uppståndelsen sker, edar Mästare, Christus, och I ären alle bröder. **9** hwilkens hustru af de sju blifwer hon? Ty de hafwa Och I skolen ingen fader kalla eder på jordene; ty elle haft henne. **29** Då swarade JEsus, och sade til en är edar Fader som är i himlom. **10** Och I skolen dem: I faren wille, och weten icke Skriftena, ej heller icke låta kalla eder Mästare; ty en är edar Mästare, Guds kraft. **30** Ty i upståndelsen, hwarken tager man Christus. **11** Den som är ypperst ibland eder, han sig hustru, eller qwinna gifs manne; utan de äro lika skall vara edar tjenare. **12** Ty den sig upphöjer, han som Guds Änglar i himmelen. **31** Men om de dödas skall warda förnedad; och den sig förnedrar han upståndelse hafwen I icke läsit, hwad eder sagdt är skall warda upphöjd. **13** We eder, Skriftlärde och af Gudi, som sade: **32** Jag är Abrahams Gud, och Phariseer; I skrymtare, som tilsluten himmelriket för Isaacs Gud, och Jacobs Gud? Gud är icke de dödas menniskomen: I gån icke der sjelfwe in, och dem som Gud, utan deras som lefwande äro. **33** Och när folket in wilja, tilstädjen I icke ingå. **14** We eder, Skriftlärde sådant hörde, förundrade de sig öfwer hans lärdom. och Phariseer; I skrymtare, som upäten enkors hus, **34** När de Phariseer hörde, at han bade stoppat de förebärande långa böner; fördenskull skolen I få Sadduceer munnen til, församlade de sig. **35** Och dess hårdare fördömelse. **15** We eder, Skriftlärde en af dem, som war en Skriftlärd, frestad honom, och Phariseer; I skrymtare, som faren omkring watn sägandes: **36** Mästar, hwilket är det yppersta budet i och land, at I skolen göra en Proselyt; och när han lagen? **37** Då sade JEsus til honom: Du skall älska gjord är, gören I honom til helwetes barn, dubbelt HERran din Gud, af allt ditt hjerta, och af allo dine mer än I sjelfwe ären. (**Geenna g1067**) **16** We eder, själ, och af all din hog. **38** Detta är det yppersta och blinde ledare, ty I sågen: Hwilken som swär wid största budet. **39** Det andra är desso likt: Du skall templet, det är intet; men den som swär wid guldet i älska din nästa, som dig sjelf. **40** På dessa tu buden templet, han är saker. **17** I galne och blinde; hwilket hänger all lagen och Propheterne. **41** När nu de är yppare, guldet, eller templet, som helgar guldet? Phariseer woro tilhopa, frågade dem JEsus; **42** Och **18** Och hwilken som swär wid altaret, det är intet; sade: Hwad synes eder om Christo? Hwars son är men den der swär wid offret, som deruppå är, han han? Sade de til honom: Davids. **43** Då sade han til är saker. **19** I galne och blinde, hwilket är yppare, dem: Hwi kallar då David honom i Andanom HERra? offret, eller altaret, som helgar offret? **20** Derföre, den sägandes: **44** HERren sade til min HERra: Sätt dig som swär wid altaret, han swär wid det sjelft, och wid på mina högra hand, til dess jag lägger dina fiender allt det derpå är. **21** Och den som swär wid templet, dig til en fotapall. **45** Efter nu David kallar honom han swär wid det sjelft, och wid honom som derutti HERra, huru är han då hans son? **46** Och ingen kunde bor. **22** Och den som swär wid himmelen, han swär swara honom et ord; och ifrå den dagen dristade sig wid Guds stol, och wid honom, som deruppå sitter. ej heller någon at fråga honom något mer.

23 Då talade JEsus til folket, och til sina Lärjungar,

2 Sägandes: På Mose stol sitta de Skriftlärde och Phariseer. **3** Allt det de bjuda eder hålla, det håller och görer; men efter deras gerningar görer

silen myggor, och upswäljen camelen. 25 We eder, tekn til din tilkommelse, och werldenes ända? (aiön Skriftlärde och Phariseer; I skrymtare, som gören g165) 4 Då swarade JEsus, och sade til dem: Ser til, drickekaret och fatet rent utantill; men innantil ärö all at ingen förförer eder: 5 Ty månge skola komma i mitt ting full med rof och orenlighet. 26 Du blinde Pharisee, Namn, och säga: Jag är Christus; och skola förföra gör först rent det som är innantil i drickekaret, och många. 6 I skolen få höra örlig, och rykte af örlig: ser i fatet, at det utwärtes är må ock rent warda. 27 til, at I blifwen icke försoffade; ty allt detta måste ske, We eder, Skriftlärde och Phariseer; I skrymtare, som men det är icke strax änden. 7 Det ena folket skall ären like de grafwar, som utantil ärö hwitmenade, resa sig up emot det andra, och det ena riket emot det hwilka utwärtes synas dägeliga; men innantil ärö andra; och skola blifwa pestilentier, och hunger, och de fulla med de dödas ben och all renlighet. 28 Så jordbäfning, mångastäds. 8 Då skall nöden aldröförför synes ock I utwärtes för menniskomen rättfärdige; begynnas. 9 Då skola de öfwerantwarda eder uti men inwärtes ären I fulle med skrymteri och odygd. twång, och dräpa eder; och I skolen blifwa hatade af 29 We eder, Skriftlärde och Phariseer; I skrymtare, all folk, för mitt Namns skull. 10 Och då skola månge som upbyggen Propheternas grafwar, och pryden de förargas, och inbördes den ena förråda den andra, rättfärdigas grifter; 30 Sägande: Hade wi warit i våra och inbördes hata hwarannan. 11 Och månge falske fäders tid, wi skullom icke hafwa warit delaktige med Propheter skola upkomma, och förföra många. 12 Och dem i Propheternas blod. 31 Så betygen I då öfwer efter det ondskan får öfwerhandena, warder kärleken eder sjelfwa, at I ären deras barn, som Propheterna i mångom förkolnad. 13 Men den som blifwer fast uti dräpo. 32 Nu wål, uppfyller ock I edra fäders mått. 33 ändan, han warder salig. 14 Och detta Ewangeliun I ormar, I huggormars afföda, huru skolen I undfly om riket skall warda predikadt i hela werldene, til helwetes fördömelse? (Geenna g1067) 34 Derföre, si, jag et wittnesbörd öfwer all folk; och då skall änden sänder til eder Propheter, och wisa och Skriftlärda; komma. 15 När I nu fån se förödelsens styggelse, af och somliga af dem skolen I dräpa och korfästa, och hwilko sagdt är genom Daniel Propheten, ständandes somliga af dem skolen I hudflänga i edra Synagogor, i det helga rummet; den som läs det, han gifwe akt och förfölja ifrå den ena staden til den andra. 35 deruppå, 16 De som då i Judiska landet ärö, fly de på På det öfwer eder skall komma allt rättfärdigt blod, bergen: 17 Och den som är uppå taket, han stige icke som är utgjutet på jordene, ifrå dens rättfärdiga Abels ned, til at taga något ut af sitt hus: 18 Och den som blod, intil Zacharie, Barachie sons blod, hwilken I är ute på markene, gånge icke tilbaka efter sin kläder. dräpen emellan templet och altaret. 36 Sannerliga 19 Men we dem som hafwande ärö, och dem som dia säger jag eder, at allt detta skall komma uppå detta gifwa, i den tiden. 20 Men beder, at edor flykt sker släget. 37 Jerusalem, Jerusalem, du som dräper icke om wintren, eller om Sabbathen. 21 Ty då skall Propheterna, och stenar dem som ärö sände til dig; warda en stor wedermöda, så at hon hafwer icke huru ofta hafwer jag welat församla din barn, lika som warit sådana ifrå werldenes begynnelse och til denna hönan församlar sina kycklingar under sina wingar, tiden, ej heller warda skall. 22 Och om de dagar icke och I willen icke? 38 Si, edart hus skall eder blifwa worde förstäckte, då worde intet kött frälst; men för öde. 39 Ty jag säger eder: Efter denna tiden skolen I de utwaldas skull skola de dagar warda förstäckte. icke se mig, til dess I skolen säga: Wälsignad ware 23 Om någor säger då til eder: Si, här är Christus, han, som kommer i HERrans Namn. eller der; så tror det intet. 24 Ty falske Christi och falske Propheter skola upkomma, och skola göra stor tekn och under; så at, om möjeligit wore, skola ock de utwalde förförde warda. 25 Si, jag hafwer sagt eder det framföre åt. 26 Derföre, om de då säga til eder: Si, han är uti öknene; går icke ut: Si, han är i kammaren; tror det icke. 27 Ty såsom ljungelden går ut af öster, och synes allt intil wester; så warder ock menniskones Sons tilkommelse. 28 Men der som

24 Då gick JEsus sin wäg utaf templet; och hans Lärjungar gingo til honom, at de skulle låta honom se templets byggnung. 2 Då sade JEsus til dem: Sen I icke allt detta? Sannerliga säger jag eder: Här skall icke låtas en sten på den andra, som icke blifwer nederbruten. 3 Och när han satt på Oljoberget, gingo hans Lärjungar til honom afsides, och sade: Säg oss, när detta skall ske? Och hwad warder för

23 Om någor säger då til eder: Si, här är Christus, eller der; så tror det intet. 24 Ty falske Christi och falske Propheter skola upkomma, och skola göra stor tekn och under; så at, om möjeligit wore, skola ock de utwalde förförde warda. 25 Si, jag hafwer sagt eder det framföre åt. 26 Derföre, om de då säga til eder: Si, han är uti öknene; går icke ut: Si, han är i kammaren; tror det icke. 27 Ty såsom ljungelden går ut af öster, och synes allt intil wester; så warder ock menniskones Sons tilkommelse. 28 Men der som

åtelen är, dit församla sig ock örnarne. **29** Men strax dag han icke wäntar honom, och den stund han icke efter den tidsens wedermödo skall solen blifwa mörk, menar: **51** Och skall sönderhugga honom, och gifwa honom hans lön med skrymtare. Der skall vara gråt skola falla af himmelen, och himlarnas krafter skola bäfwa.

30 Och då skall synas menniskones Sons tekn i himmelen: Och då skola all slägte på jordene jämra sig, och skola se menniskones Son komma i himmelens sky, med stora kraft och härlighet. **31** Och han skall utsända sina Änglar, med höga basunaröst; och de skola församla hans utwalda ifrå de fyra wäder; ifrå den ena himmelens ända til den andra. **32** Af fikonaträt lärer en liknelse: När nu dess qvistar knoppas, och löfwet begynner springa ut, så weten I, at sommaren är hardt när: **33** Så ock, när I sen allt detta, så weter, at det är hardt för dören. **34** Sannerliga säger jag eder: Detta slägtet skall icke förgås, förr än allt detta sker. **35** Himmel och jord skola förgås; men min ord skola icke förgås. **36** Men om den dagen och om den stundena wet ingen, icke Änglarna i himmelen, utan min Fader allena. **37** Men lika som det war i Noe tid, så skall ock menniskones Sons tillkommelse wara. **38** Ty såsom de woro i de dagar för flodene; de åto och drucko, togo hustrur, och gäfwos mannom, intil den dagen, då Noe gick i arken: **39** Och wisste intet af, förr än floden kom, och tog dem allasamman bort; så skall ock menniskones Sons tillkommelse wara. **40** Då skola twå vara ute på markene; den ene blifwer upptagen, den andre blifwer qvarlåten. **41** Twå skola mala på ene qwarn; den ene blifwer upptagen, den andre blifwer qvarlåten. **42** Waker fördenskull; ty I weten icke, hwad stund edar HERre warder kommandes. **43** Men det skolen I weta at, wisste husbonden, hwad stund tjufwen skulle komma, förvisso wakade han, och läte icke upbryta sitt hus. **44** Derföre warer I ock redo; ty, den stund I icke menen, warder menniskones Son kommandes. **45** Hvilken är nu en trogen och snäll tjenare, som herren hafwer satt öfwer sitt husfolk, at han skall gifwa dem mat i rättom tid? **46** Salig är den tjenaren, som hans herre finner så görandes, när han kommer: **47** Sannerliga säger jag eder, han skall sätta honom öfwer alla sina ägodelar. **48** Men om så är, at den onde tjenaren säger i sitt hjerta: Min herre kommer icke ännu brådt: **49** Och begynner så slå sina medtjenare; ja, äta och dricka med de druckna: **50** Så kommer dens tjenarens herre, den

dag han icke wäntar honom, och den stund han icke menar: **51** Och skall sönderhugga honom, och gifwa honom hans lön med skrymtare. Der skall vara gråt och tandagnisslan.

25 Då warder himmelriket likt tio jungfrur, som togo sina lampor, och gingo ut emot brudgumman. **2** Men fem af dem woro wisa, och fem fåwitska. **3** De fåwitska togo sina lampor, och togo inga oljo med sig; **4** Men de wisa togo oljo i sin kärille, samt med lampomen. **5** Då nu brudgummen dröjdé, blefwo de alla sömniga, och sofwo. **6** Men om midnattstid wardt et anskri: Si, brudgummen kommer; går ut emot honom. **7** Då stodo alla de jungfrurna up, och redde sina lampor til. **8** Då sade de fåwitska til de wisa: Gifwer oss af edra oljo; ty våra lampor slackna. **9** Då swarade de wisa, sägande: Ingalunda; på det både oss och eder icke skall fattas; utan går heldre til dem som sälja, och köper til eder sjelfwa. **10** När de gingo och skulle köpa, kom brudgummen; och de som redo woro, gingo in med honom i bröllopet, och dören tilstängdes. **11** På det sista kommo ock de andra jungfrurna, och sade: Herre, Herre, låt up för oss. **12** Då swarade han, och sade: Sannerliga säger jag eder: Jag känner eder intet. **13** Waker fördenskull; ty I weten hwarken dag eller stund, när menniskones Son är kommandes. **14** Ty lika som en man, den utländes for, kallade sina tjenare, och fick dem sina ägodelar i händer. **15** Och fick enom fem pund, enom tu, och enom et, hwarjom efter hans magt; och for strax bort. **16** Då gick den bort, som fem pund hade fått, och handlade med dem; och wann annor fem pund. **17** Sammaledes ock den, som tu hade fått, wann ock annor tu. **18** Men den, som et hade fått, gick bort, grof i jordena, och bortgömde sins herras penningar. **19** En lång tid derefter, kom de tjenares herre, och höll räkenskap med dem. **20** Då steg han fram, som hade fått fem pund, och sade: Herre, du fick mig fem pund; si, annor fem pund hafwer jag wunnit med dem. **21** Då sade hans herre til honom: Ack, du gode och trogne tjenare, öfwer en ringa ting hafwer du warit trogen, jag skall sätta dig öfwer mycket; gack in i dins herras glädje. **22** Då gick ock den fram, som hade fått tu pund, och sade: Herre, du fick mig tu pund, si, annor tu hafwer jag wunnit dermed. **23** Då sade hans herre til honom: Ack, du

gode och trogne tjenare, öfwer en ringa ting hafwer 42 Ty jag war hungrig, och I gāfwen mig icke äta: du warit trogen, jag skall sätta dig öfwer mycket; gack Jag war törstig, och I gāfwen mig icke dricka: 43 Jag in i dins herras glädje. 24 Då kom ock den fram, war huswill, och I herbergaden mig icke; nakot, och I som hade fått et pund, och sade: Herre, jag wisste, klädden mig icke: jag war sjuk och i häktelse, och I at du äst en sträng man; du upskär der du intet sökten mig icke. 44 Då skola ock de swara honom, sådde, och uphemtar der du intet strödte: 25 Och jag och säga: HERre, när såge wi dig hungrigan, eller fruktade mig, gick bort, och gömde ditt pund i jordene; törstigan, eller huswillan, eller nakotan, eller sjukan, si, här hafwer du det dig tilhörer. 26 Då swarade eller i häktelse, och hafwom icke tjent dig? 45 Då hans herre, och sade til honom: Du onde och late skall han swara dem, och säga: Sannerliga säger jag tjenare; wisste du, at jag upskär der jag intet sådde, och uphemtar der jag intet strödde; 27 Så skulle du eder: Hwad I icke hafwen gjort enom af dessa minsta, hafwa fått wexlarena mina pennigar; och när jag det hafwen I ock icke gjort mig. 46 Och desse skola hade kommit, hade jag ju fått mitt med winning: 28 då gå uti ewiga pino; men de rätfärdige i ewinnerligit lif. (aiōnios g166)

Derföre tager af honom pundet, och gifwer honom, som tio pund hafwer. 29 Ty hvorjom och enom, som hafwer, skall warda gifwiet, och han skall hafwa nog; men den som icke hafwer, det som han hafwer, skall ock tagas ifrå honom: 30 Och den onyttiga tjenaren kaster uti det yttersta mörkret; der skall vara gråt och tandagnisslan. 31 Men när menniskones Son kommer i sitt majestät, och alle helige Änglar med honom, då skall han sitta på sins härlighets stol. 32 Och för honom skola församlas all folk; och han skall skilja dem, den ena ifrå den andra, såsom en herde skiljer få-ren ifrå getterna. 33 Och färden skall han ställa på sina högra sido, och getterna på den wenstra. 34 Då skall Konungen säga til dem, som äro på hans högra sido: Kommer, I mins Faders wälsignade, och besitter det riket, som eder är tilredt ifrå verldenes begynnelse. 35 Ty jag war hungrig, och I gāfwen mig äta: Jag war törstig, och I gāfwen mig dricka: Jag war huswill, och I herbergaden mig; 36 Nakot, och I klädden mig; sjuk, och I sökten mig: Jag war i häktelse, och I kommen til mig. 37 Då skola de rätfärdige swara honom, och säga: HERre, när sågom wi dig hungrigan, och spisadom dig? eller törstigan, och gāfwom dig dricka? 38 När sågom wi dig wara huswillan, och herbergadom dig? eller nakotan, och kläddom dig? 39 Eller när sågom wi dig sjukan, eller i häktelse, och kommom til dig? 40 Då skall Konungen swara, och säga til dem: Sannerliga säger jag eder: Det I hafwen gjort enom af dessa minsta minna bröder, det hafwen I gjort mig. 41 Då skall han ock säga til dem på wenstra sidone: Går bort ifrå mig, I förbannade, uti ewinnerlig eld, som djeflenom och hans änglom tilredd är. (aiōnios g166)

26 Och det begaf sig, när JESus hade lyktat all dessa ord, sade han til sina Lärjungar: 2 I weten, at twå dagar härefter warder Påska, och menniskones Son skall öfwerantwardas til at korsfästas. 3 Då församlade sig de öfwerste Presterne, och de Skriftlärde, och de äldste i folket, uti den öfwersta Prestens palats, som het Caiphas; 4 Och rådslogo, huru de måtte få gripa JESum med list, och dräpa honom. 5 Dock sade de: Icke i högtiden, at et uplopp icke warder i folkena. 6 Då nu JESus war i Bethanien, i den spitelska Simons hus; 7 Steg en qwinna fram til honom, och hade et glas med dyr smörjelse, och gjöt det på hans hufwud, der han satt wid bord. 8 Då hans Lärjungar det sågo, wordo de misslynte, och sade: Hwad gjordes denna förspillning behof? 9 Denna smörjelse måtte man hafwa wäl dyrt sålt, och gifwit de fattiga. 10 När JESus det fornäm, sade han til dem: Hwi gören I denna qwinnona illa til frids; ty hon hafwer gjort med mig en god gerning? 11 I hafwen alltid fattiga når eder; men alltid hafwen I icke mig. 12 Det hon hafwer utgjutit denna smörjelsen på min lekamen, det hafwer hon gjort mig til begravning. 13 Sannerliga säger jag eder, hvor som helst i hela verldene detta Evangelium warder predikadt, skall ock detta, som hon gjorde, sagdt warda henne til åminnelse. 14 Då gick en af de tolf, som het Judas Ischarioth, bort til de öfwersta Presterna; 15 Och sade: Hwad wiljen I gifwa mig, at jag förråder eder honom? Och de wordo öfwerens med honom om tretio silfpenningar. 16 Och ifrå den tiden sökte han tillfälle, at han måtte förråda honom. 17 Men på första Sötebrödsdagen gingo Lärjungarna til JESum, och sade til honom: Hwar will du, at wi skole tilreda dig

äta Påskalambet? 18 Då sade han: Går in i staden föll ned på sitt ansigte, bad, och sade: Min Fader, är til en, och säger honom: Mästaren låter säga dig: det möjeligt, så gånge denne kalken ifrå mig; dock Min tid är hardt när; när dig will jag hålla Påska, icke som jag will, utan som du. 19 Och han kom til med mina Lärjungar. 19 Och Lärjungarna gjorde som Lärjungarna, och fann dem sofwande, och sade til JESus befallte dem, och tilredde Påskalambet. 20 Petrum: Så förmåtten I icke waka ena stund med Och om aftonen satte han sig til bords med de tolf. mig? 21 Waker och beder, at I fallen icke uti frestelse: 21 Och wid de åto, sade han: Sannerliga säger jag Anden är wiljog, men köttet är swagt. 22 Åter gick eder, en af eder skall förråda mig. 22 Då wordo de han bort annan gång, och bad, sägandes: Min Fader, swårliga bedröfwade, och begynte hvar i sin stad om det är icke möjeligt, at denne kalken går ifrå mig, säga til honom: HERre, icke är jag den samme? 23 Då med mindre jag dricker honom, så ske din wilje. 23 Så swarade han, och sade: Den, som med mig doppade kom han, och fann dem åter sofwande; ty deras ögon handena i fatet, han skall förråda mig. 24 Menniskones woro tung. 24 Och han lät då blifwa dem, och gick Son warder gåendes, som skrifwit är om honom; åter bort, och bad tredje gången, sägandes samma men we den mennisko, af hwilko menniskones Son orden. 25 Då kom han til sina Lärjungar, och sade til warder förrådd; det wore de menniskone bättre, at dem: Ja, sofwer nu, och hwiler eder; si, studnen är hon aldrig hade född warit. 25 Då swarade Judas, kommen, och menniskones Son skall antwardas i som förrådde honom, och sade: Mästar, icke är jag syndares händer. 26 Står up, och låter oss gå; si, den den samme? Sade han til honom: Du sadet. 26 är här, som mig förråder. 27 Och wid han än talade; Men när de åto, tog JESus brödet; tackade, och si, då kom Judas, en af de tolf, och med honom en bröt, och gaf Lärjungomen, och sade: Tager, äter; stor skare, med swärd och med stafrar, utsände af detta är min lekamen. 27 Och han tog kalken, och de öfwersta Presterna, och af de Äldsta i folket. 28 tackade, gaf dem, och sade: Dricker häraf alle. 28 Ty Men den, som förrådde honom, hade gifwit dem et detta är min blod, dess nya Testamentsens, hwilken tekn, sägandes: Hvilken jag kysser, den äret; tager utguten warder för mångom, til syndernas förlåtelse. honom. 29 Då steg han hastigt fram til JESum, och 29 Jag säger eder: Härefter skall jag icke dricka af sade: Hel Rabbi; och kysste honom. 30 Då sade denna winträns frukt, intil den dagen jag warder det JESus til honom: Min wän, hwarefter kommer du? Då drickandes nytt med eder i mins Faders rike. 30 Och stego de fram, och båro händer på JESum, och grepo när de hade sagt lofsången, gingo de ut til Oljoberget. honom. 31 Och si, en af dem, som woro med JESu, 31 Då sade JESus til dem: I denna nattene skolen räckte ut handena, drog ut sitt swärd, och slog dens I alle förargas i mig; ty det är skrifwit: Jag skall slå öfwersta Prestens tjenare, och afhöggs hans öra. 32 herdan, och fåren af hjorden skola warda förskingrad. Då sade JESus til honom: Stick ditt swärd i sitt rum; 32 Men när jag är upstånden igen, will jag gå fram ty alle de som taga til swärd, de skola förgås med för eder i Galileen. 33 Då swarade Petrus, och sade swärd. 33 Eller menar du, jag kunde icke bedja min til honom: Om än alle förargades i dig, så skall jag Fader, at han skickade til mig mer än tolf legioner dock likwäl aldrig förargas. 34 Sade JESus til honom: Änglar? 34 Huru blefwe då Skriften fullkomnad, at Sannerliga säger jag dig, at i desso nattene, förr än så ske skall? 35 I samma stundene sade JESus til hanen gal, skalt du neka mig tre resor. 35 Sade Petrus skaran: Lika som til en röftware ären I utgångne, med til honom: Om jag skulle än dö med dig, will jag icke swärd och stafrar, til at taga fatt på mig; hwar dag neka dig: Sammaledes sade ock alle Lärjungarne. hafwer jag sutit när eder i templet, lärandes, och I 36 Då kom JESus med dem på den platsen, som hafwen icke gripit mig. 36 Men detta är allt skedt, kallas Gethsemane, och sade til Lärjungarna: Sitter på det Propheternas skrifter skulle fullkomnas. Då här, så länge jag går dit bort, och beder. 37 Och han öfvergåfwo alle Lärjungarne honom, och flydde. 37 tog Petrum til sig, och de två Zebedei söner, och Men de som hade gripit JESum, ledde honom til den begynte bedröfwas och ängslas. 38 Då sade JESus til öfwersta Presten Caiphas, der de Skriftlärde och de dem: Min själ är bedröfwad intil döden; blifwer här, Äldste församlade woro. 38 Men Petrus följde honom och waker med mig. 39 Och han gick litet ifrå dem, långt efter, intil den öfwersta Prestens palats; och

gick in, och satte sig när tjenarena, på det han skulle til de Äldsta: 4 Och sade: Jag hafwer illa gjort, at se ändan. 59 Men de öfwerste Presterne, och de jag hafwer förrådt menlöst blod. Då sade de: Hwad Äldste, och hela Rådet, sökte falskt wittnesbörd emot kommer det oss wid? Der må du se dig om. 5 Och JEsum, at de måtte dräpa honom, och funno intet. 60 han kastade silfpenningarna i templet, och gick sin Och ändock mång falsk wittne kommo fram, funno wäg; och gick bort, och hängde sig sjelf. 6 Men de likwäl intet. På det sista kommo tu falsk wittne; de öfwerste Presterna togo silfpenningarna, och 61 Och sade: Denne hafer sagt: Jag kan bryta ned sade: Man må icke kasta dem i offerkistona; ty det Guds tempel, och bygga det up i tre dagar. 62 Och är blodwärd. 7 Och när de hade hållit råd, köpte den öfwerste Presten stod up, och sade til honom: de dermed en krukomakares åker, til främmandes Swarar du intet til det, som desse wittna emot dig 63 begrafning; 8 Af hwilko den platsen heter Blodplats, Men JEsus tigde. Och den öfwerste Presten swarade, intil denna dag. 9 Då wardt fullkomnadt det, som och sade til honom: Jag beswär dig wid lefwandes sagdt war genom Jeremias Propheten, som sade: Gud, at du säger oss, om du äst Christus, Guds Och de hafwa tagit tretio silfpenningar, der den sålde Son. 64 Sade JEsus til honom: Du sade det. Dock med betaland wardt, hwilken de köpte af Israels barn. säger jag eder: Härefter skolen I få se menniskones 10 Och de hafwa dem gifwit för en krukomakares Son sitta på kraftenes högra hand, och komma i åker, som HERren mig befallt hade. 11 Och JEsus himmels sky. 65 Då ref den öfwerste Presten sin stod för Landshöfdinganom; och Landshöfdingen kläder sönder, och sade: Han hafwer förhädat Gud, frågade honom, och sade: Äst du Judarnas Konung? hwad görs oss nu mer wittne behof? Si, nu hörden I Då sade JEsus til honom: Du säger det. 12 Och när hans hädelse. 66 Hwad synes eder? Då swarade de, han anklagades af de öfwersta Presterna, och af och sade: Han är saker til döden. 67 Då spottade de Äldsta, swarade han intet. 13 Då sade Pilatus til de i hans ansigte, och slogo honom med näfwarna; honom: Hörer du icke, huru mycket de betyga emot somlige kindpustade honom; 68 Och sade: Spå oss, dig? 14 Och han swarade honom icke til et ord, så at Christe hwilken är den som dig slog. 69 Men Petrus Landshöfdingen förundrade sig storliga. 15 Men om satt utanföre i palatset; och der kom til honom en högtidsdagen plägade Landshöfdingen gifwa folkena tjenstewinna, och sade: Du wast ock med JEsu af en fånga lös, hwilken som de begärade. 16 Och hade Galileen. 70 Men han nekade för allom, och sade: han på den tid en beryktad fånga, som het Barabbas. Jag wet icke hwad du säger. 71 Och när han gick ut 17 Och när de woro församlade, sade Pilatus til dem: gennom dörena, såg honom en annor (tjenstewinna) Hwilkun wiljen I, at jag skall gifwa eder lös, Barabbam, och sade til dem, som der woro: Denne war ock med eller JEsum, som kallas Christus? 18 Ty han wisste, JEsu Nazareno. 72 Åter nekade han, och swor: jag at de hade öfverantwardat honom för afunds skull. känner icke mannen. 73 Och litet efter stego de fram, 19 Och när han satt på domstolen, sände hans hustru som der stodo, och sade til Petrum: Wisseliga äst til honom, och lät säga honom: Befatta dig intet med du ock en af dem; ty ditt tungomål röjer dig. 74 Då denna rättfärdiga mannen; jag hafwer mycket lidit begynt han förbanna sig, och swärja, at han kände i dag i sömnen för hans skull. 20 Men de öfwerste icke mannen. Och strax gol hanen. 75 Då kom Petrus Presterne, och de Äldste, gåfwo folkena in, at de ihåg JEsu ord, som han hade sagt honom: Förr än skulle begära Barabbam, och förgöra JEsum. 21 Då hanen gal, skalt du neka mig tre resor; och gick ut, swarade Landshöfdingen, och sade til dem: Hwilkun af dessa twå wiljen I, at jag skall gifwa eder lös? De sade: Barabbam. 22 Då sade Pilatus til dem: Hwad skall jag då göra af JEsu, som kallas Christus? Sade de til honom alle: Låt korsfästa honom. 23 Då sade Landshöfdingen: Hwad hafwer han dock illa gjort? Då skriade de ännu mer, och sade: Låt korsfästa honom. 24 Men när Pilatus såg, at han kunde intet skaffa, utan sorlet blef ju mer, tog han watn, och twådde sina

27 Men om morgonen höllo alle öfwerste Presterna, och de Äldste i folket, råd emot JEsum, at de måtte dräpa honom: 2 Och ledde honom bundnan, och öfverantwardaden Landshöfdinganom Pontio Pilato. 3 När Judas, som honom förrådde, såg at han war dömdar, ångrade det honom, och bar igen de tretio silfpenningar til de öfwersta Presterna, och

händer för folkena, och sade: Oskyldig är jag i denna hela landet, intil nionde timan. 46 Och wid den nionde rättfärdiga mansens blod; I mågen se eder der om. 25 timan ropade JESus med höga röst, och sade: Eli, Eli, Då swarade allt folket, och sade: Hans blod komme Lama Sabachthani? det är: Min Gud, min Gud, hwi öfwer oss, och öfwer vår barn. 26 Då gaf han dem hafwer du öfvergifwit mig? 47 Men någre som der Barabbam lös; men JESUM lät han hudflänga, och stodo, när de det hörde, sade de: Han åkallar Elias. öfwerantwardade honom, at han skulle korsfästas. 48 Och strax lopp en af dem, och tog en swamp, och 27 Då togo Landshödingans krigsknektar JESum til fylde honom med ättiko, och satte den på en rö, och sig, in på Rådhuset, och församlade hela skaran gaf honom dricka. 49 Men de andre sade: Håll, låt se til honom: 28 Och afklädde honom, och klädde på om Elias kommer, och hjälper honom. 50 Åter ropade honom en purpurmantel: 29 Och wredo samman JESus med höga röst, och gaf up andan. 51 Och si, ena törnekrono, och satte på hans hufwud, och förläten i templet remnade i tu stycken, ifrån ofwan fingo honom en rö i sina högra hand, och böjde knä och ned igenom; och jorden skalf, och hällebergen för honom, och begabbade honom, och sade: Hel remnade. 52 Och grafwarna öpnades; och mång Judarnas Konung. 30 Och de spottade på honom, de heligas lekamen, som sofwit hade, stodo up; 53 och togo rön, och slogo dermed hans hufwud. 31 Och Och gingo ut af sina grafwar, efter hans upståndelse, när de hade begabbat honom, klädde de mantelen af och kommo i den heliga staden, och uppenbarades honom, och klädde på honom hans kläder, och ledde mångom. 54 Men höfwitsmannen, och de som med honom bort, til at korsfästan. 32 Och när de gingo ut, honom woro, och waktade på JESum, när de sågo funno de en man af Cyrene, som het Simon; honom jordbäfningen, och de ting som skedde, räddes de twingade de til, at han skulle bära hans kors. 33 Och swårliga, och sade: Wisserliga war denne Guds Son. då de kommo til det rummet, som kallas Golgatha, det 55 Och der woro många qwinnor, ståndande långt är, til hufwudskallaplatsen; 34 Gåfwo de honom ättiko ifrån, och sågo uppå, de som hade följt JESum af dricka, blandad med galla; och när han smakade det, Galileen, och tjent honom. 56 Ibland hwilka war Maria wille han icke drickat. 35 Men sedan de hade korsfäst Magdalena, och Maria, Jacobi och Jose moder, och honom, bytte de hans kläder, och kastade lott derom; Zebedei söners moder. 57 Men om aftonen kom på det fullbordas skulle, det som sagdt war genom en rik man af Arimathia, benämnd Joseph, hwilken Propheten: De hafwa bytt min kläder emellan sig, och ock war JESu Lärjunge: 58 Han gick til Pilatum, och på min klädnad hafwa de kastat lott. 36 Och de såto beddes JESu lekamen; då böd Pilatus, at han skulle der, och togo vara på honom. 37 Och de satte hans warda honom gifwen. 59 Och när Joseph hade tagit sak, skrifwen öfwer hans hufwud: Denne är JESus, lekamen, swepte han honom i et rent linkläde: 60 Och Judarnas Konung. 38 Och då wordo twå röftware lade honom i sina nya graf, som han uthuggit hade korsfäste med honom, den ene på den högra sidon, uti et hälleberg; och wälte en stor sten för dörena och den andre på den wenstra. 39 Men de, som åt grafwene, och gick sina färde. 61 Då woro der gingo der fram, hädde honom, och riste sin hufwud; Maria Magdalena, och den andra Maria, sittande emot 40 Och sade: Du, som bryter ned Guds tempel, och grafwena. 62 Dagen efter tilredelsedagen kommo bygger det i tre dagar up, hjelp dig sjelf; äst du Guds tilsamman de öfwerste Presterna, och de Phariseer, Son, så stig ned af korset. 41 Sammaledes ock de inför Pilatus; 63 Och sade: Herre, oss kommer ihåg, at öfwerste Presterne, med de Skriftlärda och de Äldsta, den förföraren sade, när han än lefde: Efter tre dagar begabbade honom och sade: 42 Andra hafwer han will jag stå up. 64 Bjud fördenskull, at man förvarar hulpit, sig sjelf kan han icke hjälpa; är han Israels grafwena, intil tredje dagen, at hans Lärjungar icke Konung, så stige nu ned af korset, och wi wilje tro komma, och stjälta honom bort, och säga folkena: honom: 43 Han hafwer tröst på Gud; han frälse nu Han är upstånden ifrå de döda; och blifwer så den honom, om han är något om honom; ty han hafwer sista willan wärre än den första. 65 Då sade Pilatus til sagt: Jag är Guds Son. 44 Det samma kastade ock dem: Der hafwen I waktena; går, och förvarer, som I röftwarena honom före, som med honom korsfäste kunnen. 66 Då gingo de bort, och förvarade grafwena woro. 45 Och ifrå sjette timman wardt et mörker öfwer med wäktare, och beseglade stenen.

28 Om Sabbathsaftonen, i gryningen på första

Sabbathen, kom Maria Magdalena, och den andra Maria, til at bese grafwena. 2 Och si, det wardt en stor jordbäfning; ty HERrans Ängel steg ned af himmelen, och gick fram, och wälte stenen ifrå dörene, och satte sig på honom: 3 Och han war påseendes som en lzungeld, och hans kläde hwit som en sno. 4 Och wäktarena blefwo förskräckte af räddhoga, och wordo som de hade warit döde. 5 Men Ängelen swarade, och sade til qwinnorna: Rädens icke; ty jag wet, at I söken JEsus, som war korsfäster. 6 Han är icke här; han är upstånden, som han sagt hade; kommer, och ser rummet, der HERren war lagder uti. 7 Och går snart, och säger hans Lärjungom, at han är upstånden ifrå de döda; och si, han skall gå fram för eder uti Galileen; der skolen I se honom: si, jag hafwer sagt eder det. 8 Och de gingo snarliga ifrå grafwene, med räddhoga och stor glädje, lüpande, til at kungörat hans Lärjungom. 9 Och wid de gingo, til at kungörat hans Lärjungom, si, då mötte JEsus dem, och sade: Hel eder. Då gingo de fram, och togo på hans fötter, och tilbådo honom. 10 Då sade JEsus til dem: Rädens icke; går, och kungörer det mina bröder, at de gå til Galileen, der skola de få se mig. 11 När de gingo bort, si, någre af wäktarena kommo i staden, och kungjorde dem öfwerste Prestomen allt det som skedt war. 12 Och de församlade sig med de Äldsta, och rådgjorde; och gåfwo krigsknektarna en stor summa penningar; 13 Och sade: Säger, hans Lärjungar kommo om nattena, och stulo honom bort, medan wi sofwo. 14 Och om det kommer för Landshöfdingan, wilje wi stilla honom, och begå det så, at I skolen wara utan fara. 15 Och de togo penningarna, och gjorde som de woro lärde. Och detta talet är beryktadt ibland Judarna, intil denna dag. 16 Men de ellöfwa Lärjungarne gingo til Galileen, up på et berg, som JEsus hado dem förelagt. 17 Och när de sågo honom, tilbådo de honom; men somlige twiflade. 18 Och JEsus gick fram, och talade med dem, och sade: Mig är gifwen all magt i himmelen, och på jordene. 19 Går fördenskull ut, och lärer all folk; och döper dem, i Namn Faders, och Sons, och dens Helga Andas. 20 Och lärer dem hålla allt, det jag hafwer eder befallt: och si, jag är när eder alla dagar, intil werldenes ända. - Ände på S. Matthei Evangelium. (aiōn g165)

Markus

1 Detta är begynnelsen af JESu Christi, Guds Sons, Ewangelio. Detta är begynnelsen af JESu Christi, Guds Sons, Ewangelio. **2** Såsom skrifwit är i Propheterna: Si, jag sänder min Ängel framför ditt ansikte, hvilken bereda skall din väg för dig: Såsom skrifwit är i Propheterna: Si, jag sänder min Ängel framför ditt ansikte, hvilken bereda skall din väg för dig: **3** Ens ropandes röst är i öknene: Bereder HERrans väg; görer hans stigar rätta. Ens ropandes röst är i öknene: Bereder HERrans väg; görer hans stigar rätta. **4** Johannes war i öknene, döpte, och predikade bättringenes döpelse, til syndernas förlåtelse. Johannes war i öknene, döpte, och predikade bättringenes döpelse, til syndernas förlåtelse. **5** Och til honom gingo ut hela Judiska landet, och de utaf Jerusalem, och läto sig alle döpa af honom i Jordans flod, och bekände sina synder. Och til honom gingo ut hela Judiska landet, och de utaf Jerusalem, och läto sig alle döpa af honom i Jordans flod, och bekände sina synder. **6** Och Johannes war klädd med camelahår, och med en lädergjording om sina länder; och åt gräshoppor och wildhannog; Och Johannes war klädd med camelahår, och med en lädergjording om sina länder; och åt gräshoppor och wildhannog; **7** Och predikade, och sade: En kommer efter mig, som starkare är än jag, hvilkens skotwänger jag icke wärdig är at nederfalla och uplösa. Och predikade, och sade: En kommer efter mig, som starkare är än jag, hvilkens skotwänger jag icke wärdig är at nederfalla och uplösa. **8** Jag döper eder med watn; men han skall döpa eder med dem Helga Anda. Jag döper eder med watn; men han skall döpa eder med dem Helga Anda. **9** Och det begaf sig i de dagar, at JESus kom utaf Galileen ifrå Nazareth, och lät sig döpa af Johanne i Jordan. Och det begaf sig i de dagar, at JESus kom utaf Galileen ifrå Nazareth, och lät sig döpa af Johanne i Jordan. **10** Och strax steg han up utu watnet, och såg himlarna öpnas, och Andan, såsom en dufwo, nederkomma öfwer honom, Och strax steg han up utu watnet, och såg himlarna öpnas, och Andan, såsom en dufwo, nederkomma öfwer honom, **11** Och en röst kom af himmelen: Du äst min käre Son, i hwilkom mig wäl behagar. Och en röst kom af himmelen: Du

äst min käre Son, i hwilkom mig wäl behagar. **12** Och Anden dref honom strax uti öknena: Och Anden dref honom strax uti öknena: **13** Och han war i öknene i fyratio dagar, och frestdades af Satana; och war med wilddjure; och Änglarna tjente honom. Och han war i öknene i fyratio dagar, och frestdades af Satana; och war med wilddjure; och Änglarna tjente honom. **14** Men sedan Johannes wardt fången, kom JESus uti Galileen, och predikade Ewangelium om Guds rike, Men sedan Johannes wardt fången, kom JESus uti Galileen, och predikade Ewangelium om Guds rike, **15** Sägandes: Tiden är fullkomnad, och Guds rike är för handene; bättre eder, och tror Ewangelio. Sägandes: Tiden är fullkomnad, och Guds rike är för handene; bättre eder, och tror Ewangelio. **16** När han gick utmed det Galileiska hafwet, såg han Simon, och Andream, hans broder, kasta sin nätf i hafwet; ty landet, och de woro fiskare. När han gick utmed det Galileiska hafwet, såg han Simon, och Andream, hans broder, kasta sin nätf i hafwet; ty de woro fiskare. **17** Och JESus sade til dem: Följer mig, och jag will göra eder til mennisko fiskare. Och JESus sade til dem: Följer mig, och jag will göra eder til mennisko fiskare. **18** Strax gåfwo de sin nätf öfwer, och följde honom. Strax gåfwo de sin nätf öfwer, och följde honom. **19** Och då han gick dädan litet fram bätter, såg han Jacobum, Zebedei son, och Johannem, hans broder, at de i båtenom bygde sin nätf. Och då han gick dädan litet fram bätter, såg han Jacobum, Zebedei son, och Johannem, hans broder, at de i båtenom bygde sin nätf. **20** Och strax kallade han dem: Då öfvergåfwo de sin fader, Zebedeum, uti båten, med legodrängarna, och följde honom. Och strax kallade han dem: Då öfvergåfwo de sin fader, Zebedeum, uti båten, med legodrängarna, och följde honom. **21** Och de gingo til Capernaum; och strax, om Sabbatherna, gick han in i Synagogen, och lärde. Och de gingo til Capernaum; och strax, om Sabbatherna, gick han in i Synagogen, och lärde. **22** Och de förundrade storliga på hans lärdom; förti han lärde wäldeliga, och icke såsom de Skriftlärde. Och de förundrade storliga på hans lärdom; förti han lärde wäldeliga, och icke såsom de Skriftlärde. **23** Och i deras Synagoga war en menniska besat med den orena andan; och han ropade, Och i deras Synagoga war en menniska besat med den orena andan; och han ropade, **24** Och sade: Ack,

hwad hafwe wi med dig beställa, JEsu Nazarene? ganska bittida för dag stod han up, och gick ut; och Äst du kommen til at förderwa oss? Jag wet ho JEus gick bort uti et öde rum, och der bad han. Och du äst, nämliga den Guds Helige. Och sade: Ack, om morgonen, ganska bittida för dag stod han up, hwad hafwe wi med dig beställa, JEsu Nazarene? och gick ut; och JEus gick bort uti et öde rum, och Äst du kommen til at förderwa oss? Jag wet ho du der bad han. 36 Och Simon kom efter farandes, och äst, nämliga den Guds Helige. 25 Och JEus näpste de med honom woro. Och Simon kom efter farandes, honom, sägandes: Tig, och gack ut af menniskone. och de med honom woro. 37 Och då de funno honom, Och JEus näpste honom, sägandes: Tig, och gack sade de til honom: Alle söka dig. Och då de funno ut af menniskone. 26 Då ref den orene anden honom, honom, sade de til honom: Alle söka dig. 38 Sade och ropade högt, och for ut af honom. Då ref den han dem: Låt oss gå uti nästa städerna, at jag ock orene anden honom, och ropade högt, och for ut af der predikar; ty fördenskull är jag kommen. Sade han honom. 27 Och alle förundrade sig swårliga, så at dem: Låt oss gå uti nästa städerna, at jag ock der de sporde hwarannan til, och sade: Hwad är detta? predikar; ty fördenskull är jag kommen. 39 Och han Hwad ny lärdom är detta? Ty han bjuder de orena predikade i deras Synagogor, öfwer hela Galileen, och andar med wäldighet, och de lyda honom. Och alle utdref djeflar. Och han predikade i deras Synagogor, förundrade sig swårliga, så at de sporde hwarannan öfwer hela Galileen, och utdref djeflar. 40 Och til til, och sade: Hwad är detta? Hwad ny lärdom är honom kom en spitelsk man, och bad honom, föll detta? Ty han bjuder de orena andar med wäldighet, på knä för honom, och sade til honom: Vill du, så och de lyda honom. 28 Och hans rykte gick strax allt kan du göra mig ren. Och til honom kom en spitelsk omkring i Galilee gränsor. Och hans rykte gick strax man, och bad honom, föll på knä för honom, och allt omkring i Galilee gränsor. 29 Och de gingo strax sade til honom: Vill du, så kan du göra mig ren. 41 Då utu Synagogon, och kommo uti Simons och Andree warkunnade sig JEus öfwer honom, och uträckte hus, med Jacobo och Johanne. Och de gingo strax sina hand, och tog uppå honom, och sade: Jag will, utu Synagogon, och kommo uti Simons och Andree war ren. Då warkunnade sig JEus öfwer honom, och hus, med Jacobo och Johanne. 30 Och Simons swåra uträckte sina hand, och tog uppå honom, och sade: låg sjuk i skälfwo, och strax sade de honom om Jag will, war ren. 42 Och när han det sagt hade, gick henne. Och Simons swåra låg sjuk i skälfwo, och strax spitelskan af honom, och han wardt ren. Och strax sade de honom om henne. 31 Då gick han til, när han det sagt hade, gick strax spitelskan af honom, och reste henne up, och tog henne wid handena; och han wardt ren. 43 Och JEus hotade honom, och i det samma öfvergaf skälfwosjukan henne, och hon dig Prestenom, och offra, för din rening, det Mose gick sedan och tjente dem. Då gick han til, och och sänden strax ifrå sig; Och JEus hotade honom, hon gick sedan och tjente dem. 32 Om aftonen, då solen budit hafwer, til et wittnesbörd öfwer dem. Och sade nedergången war, hade de til honom allahanda sjuka, honom: Se til, at du säger ingom detta; utan gack bort, och wisa det samma öfvergaf skälfwosjukan henne, och hon dig Prestenom, och offra, för din rening, det Mose gick sedan och tjente dem. 33 Och hele 45 Men då han utgången war, begynte han förkunna staden war församlad för dörena. Och hele staden mycket, och berykta det som skedt war; så at han war församlad för dörena. 34 Och han gjorde många icke nu mer kunde uppenbarliga gå in uti staden, helbregda, som kranke woro af allahanda sjukdom; utan blef ute i öde rum; och de kommo til honom af och dref ut många djeflar, och tilstadde icke djeflarna alla ändar. Men då han utgången war, begynte han tala; ty de kände honom. Och han gjorde många förkunna mycket, och berykta det som skedt war; helbregda, som kranke woro af allahanda sjukdom; så at han icke nu mer kunde uppenbarliga gå in uti och dref ut många djeflar, och tilstadde icke djeflarna staden, utan blef ute i öde rum; och de kommo til tala; ty de kände honom. 35 Och om morgonen, honom af alla ändar.

2 Och efter några dagar gick han åter in i Capernaum, sägande: Sådant såge wi aldrig. Och strax stod han och det spordes, at han war i huset. Och efter up, tog sina säng, och gick ut i alias deras åsyn; så några dagar gick han åter in i Capernaum, och det at alle undrade storliga, och prisade Gud, sägande: spordes, at han war i huset. **2** Och strax församlades Sådant såge wi aldrig. **13** Och han gick åter ut til der månge, så at de icke rum hade, icke heller hafwet; och allt folket kom til honom, och han lärde utanför dörene; och han hade tal för dem. Och strax dem. Och han gick åter ut til hafwet; och allt folket församlades der månge, så at de icke rum hade, icke kom til honom, och han lärde dem. **14** Och då JESus heller utanför dörene; och han hade tal för dem. **3** gick der fram, såg han Levi, Alphei son, sittandes wid Och de hade fram för honom en borttagnan, den der tullen, och sade til honom: Följ mig. Och han stod up, framburen war af fyra. Och de hade fram för honom och följe honom. Och då JESus gick der fram, såg en borttagnan, den der framburen war af fyra. **4** Och han Levi, Alphei son, sittandes wid tullen, och sade til då de icke kunde komma til honom, för folkets skull, honom: Följ mig. Och han stod up, och följe honom. refwo de taket på huset, der han war, och gjorde et **15** Och det begaf sig, då han sat til bords i hans hus, hol på taket, och med tåg släppte neder sängena, der såto ock desslikes månge Publicaner och syndare den borttagne uti låg. Och då de icke kunde komma til bords med JESu och hans Lärjungar; ty de wro til honom, för folkets skull, refwo de taket på huset, månge, som hade följt honom. Och det begaf sig, der han war, och gjorde et hol på taket, och med tåg då han sat til bords i hans hus, såto ock desslikes släppte neder sängena, der den borttagne uti låg. **5** månge Publicaner och syndare til bords med JESu När JESus såg deras tro, sade han til den borttagna: och hans Lärjungar; ty de wro månge, som hade Min son, dina synder ware dig förlåtna. När JESus såg följt honom. **16** Och då de Skriftlärde och Phariseer deras tro, sade han til den borttagna: Min son, dina sågo, at han åt med de Publicaner och syndare, sade synder ware dig förlåtna. **6** Så wro der någre utaf de til hans Lärjungar: Hwi åter och dricker han med Skriftlärda sittande, som tänkte i sin hjerta: Så wro Publicaner och syndare? Och då de Skriftlärde och der någre utaf de Skriftlärda sittande, som tänkte i Phariseer sågo, at han åt med de Publicaner och sin hjerta: **7** Hwi talar denne sådana hädelse? Ho syndare, sade de til hans Lärjungar: Hwi åter och kan förlåta synder, utan allena Gud? Hwi talar denne dricker han med Publicaner och syndare? **17** När sådana hädelse? Ho kan förlåta synder, utan allena JESus det hörde, sade han til dem: De der helbregda Gud? **8** Och strax JESus förnam det i sinom anda, at äro, behöfwa icke läkare, utan de som kranke äro; de sådant tänkte wid sig sjelfwa, sade han til dem: jag är icke kommen til at kalla de rätfärdiga, utan Hwi tänken I sådant i edor hjerta? Och strax JESus syndare, til bättring. När JESus det hörde, sade han förnam det i sinom anda, at de sådant tänkte wid sig til dem: De der helbregda äro, behöfwa icke läkare, sjelfwa, sade han til dem: Hwi tänken I sådant i edor utan de som kranke äro; jag är icke kommen til at hjerta? **9** Hvilket är lättare säga til den borttagna: kalla de rätfärdiga, utan syndare, til bättring. **18** Dina synder ware dig förlåtna; eller säga: Statt up, Och Johannis lärjungar och de Phariseers fastade och tag dina säng och gack? Hvilket är lättare säga mycket; och de kommo, och sade til honom: Hwi til den borttagna: Dina synder ware dig förlåtna; eller fasta Johannis lärjungar och de Phariseers, och dine säga: Statt up, och tag dina säng och gack? **10** Men Lärjungar fasta intet? Och Johannis lärjungar och på det I skolen weta, at menniskones Son hafwer de Phariseers fastade mycket; och de kommo, och magt på jordene förlåta synder, sade han til den sade til honom: Hwi fasta Johannis lärjungar och borttagna: Men på det I skolen weta, at menniskones de Phariseers, och dine Lärjungar fasta intet? **19** Son hafwer magt på jordene förlåta synder, sade Sade JESus til dem: Bröllopsfolket, kunna de fasta, han til den borttagna: **11** Dig säger jag: Statt up; tag så länge Brudgummen är med dem? Så länge de dina säng, och gack i ditt hus. Dig säger jag: Statt hafwa Brudgummen när sig, kunna de icke fasta. up; tag dina säng, och gack i ditt hus. **12** Och strax Sade JESus til dem: Bröllopsfolket, kunna de fasta, så stod han up, tog sina säng, och gick ut i alias deras länge Brudgummen är med dem? Så länge de hafwa åsyn; så at alle undrade storliga, och prisade Gud, Brudgummen när sig, kunna de icke fasta. **20** Men de

dagar skola komma, at Brudgummen skall warda ifrå man, som hade ena bortwisnada hand: 2 Och de dem tagen; och då skola de fasta i de dagar. Men de waktade på honom, om han ock skulle bota honom dagar skola komma, at Brudgummen skall warda ifrå om Sabbathen; på det at de skulle få anklaga honom. dem tagen; och då skola de fasta i de dagar. 21 Och Och de waktade på honom, om han ock skulle bota ingen sömar en klut af nytt kläde på gammalt kläde: honom om Sabbathen; på det at de skulle få anklaga förtby han rifwer dock det nya stycket ifrå det gamla, honom. 3 Då sade han til mannen, som den wisna och hålet warder wärre. Och ingen sömar en klut af handen hade: Gack hit fram. Då sade han til mannen, nytt kläde på gammalt kläde: förtby han rifwer dock det som den wisna handen hade: Gack hit fram. 4 Och nya stycket ifrå det gamla, och hålet warder wärre. 22 sade til dem: Hwilketdera är lofligit, góra wäl om Och ingen låter nytt win i gamla flaskor; annars slår Sabbathen, eller göra illa; Hjelpa lifwet, eller dräpa? det nya winet flaskorna sönder, och winet spilles ut, Då tigde de. Och sade til dem: Hwilketdera är lofligit, och flaskorna förderwas; utan nytt win skall man låta góra wäl om Sabbathen, eller göra illa; Hjelpa lifwet, i nya flaskor. Och ingen låter nytt win i gamla flaskor; eller dräpa? Då tigde de. 5 Då såg han uppå dem annars slår det nya winet flaskorna sönder, och winet med wrede, och förömkade sig öfwer deras hjertas spilles ut, och flaskorna förderwas; utan nytt win skall blindhet, och sade til mannen: Räck ut dina hand; man låta i nya flaskor. 23 Och det begaf sig, at han och han räckte henne ut; och handen wardt honom på Sabbathen gick genom såd; och hans Lärjungar färdig igen, såsom den andra. Då såg han uppå dem begynte, wid de gingo, taga af axen. Och det begaf med wrede, och förömkade sig öfwer deras hjertas sig, at han på Sabbathen gick genom såd; och hans blindhet, och sade til mannen: Räck ut dina hand; och Lärjungar begynte, wid de gingo, taga af axen. 24 han räckte henne ut; och handen wardt honom färdig Och de Phariseer sade til honom: Si, hwi góra de om igen, såsom den andra. 6 Men de Phariseer gingo ut, Sabbathen det som icke låfligit är? Och de Phariseer och höllo strax råd med de Herodianer, emot honom, sade til honom: Si, hwi góra de om Sabbathen det huru de kunde förgöra honom. Men de Phariseer som icke låfligit är? 25 Då sade han til dem: Hafwen I gingo ut, och höllo strax råd med de Herodianer, emot aldrig läsit, hwad David gjorde, då honom omträngde, honom, huru de kunde förgöra honom. 7 Men JESus, och war hungrig, han och de der med honom woro? med sina Lärjungar, gick afsides bort til hafwet; och Då sade han til dem: Hafwen I aldrig läsit, hwad David honom följde et stort tal folk, utaf Galileen, och utaf gjorde, då honom omträngde, och war hungrig, han Judeen: Men JESus, med sina Lärjungar, gick afsides och de der med honom woro? 26 Huru han gick in i bort til hafwet; och honom följde et stort tal folk, utaf Guds hus, under den öfversta Presten Abjathar, och Galileen, och utaf Judeen: 8 Och utaf Jerusalem, åt skådobröden, hwilka ingom woro loflige äta, utan och utaf Idumeen, och utaf hinsidon Jordan, och de Prestomen; och gaf desslikes dem, som med honom der bodde wid Tyrus och Sidon, en ganska stor hop wero. Huru han gick in i Guds hus, under den öfversta folk, som kommo til honom, när de hörde af hans Presten Abjathar, och åt skådobröden, hwilka ingom gerningar. Och utaf Jerusalem, och utaf Idumeen, woro loflige äta, utan Prestomen; och gaf desslikes och utaf hinsidon Jordan, och de der bodde wid Tyrus dem, som med honom woro. 27 Och han sade til och Sidon, en ganska stor hop folk, som kommo til dem: Sabbathen är gjord för menniskones skull, och honom, när de hörde af hans gerningar. 9 Och sade icke menniskan för Sabbathens skull. Och han sade han til sina Lärjungar, at de skulle fly honom en båt, til dem: Sabbathen är gjord för menniskones skull, för folkets skull, at de icke skulle tränga honom. Och och icke menniskan för Sabbathens skull. 28 Så är sade han til sina Lärjungar, at de skulle fly honom nu menniskones Son en HERre, desslikes ock öfwer en båt, för folkets skull, at de icke skulle tränga Sabbathen. Så är nu menniskones Son en HERre, honom. 10 Förtby han gjorde många helbregda, så desslikes ock öfwer Sabbathen.

3 Och han gick åter in uti Synagogen; och der war en man, som hade ena bortwisnada hand: Och han gick åter in uti Synagogen; och der war en

at de öfwerföllo honom, och wille taga på honom, så många som några plågo hade. Förtby han gjorde många helbregda, så at de öfwerföllo honom, och wille taga på honom, så många som några plågo hade. 11

Och de orene andar, när de sågo honom, föllo de kallade han dem til sig, och sade til dem i liknelser: neder för honom, och ropade, sägande: Du äst Guds Huru kan en Satan den andra utdrifwa? 24 Och om et Son. Och de orene andar, när de sågo honom, föllo rike söndradt warder emot sig sjelft, då kan det riket de neder för honom, och ropade, sägande: Du äst icke stå. Och om et rike söndradt warder emot sig Guds Son. 12 Och han hotade dem hårdeliga, at sjelft, då kan det riket icke stå. 25 Och der et hus är de icke skulle uppenbara honom. Och han hotade söndradt emot sig sjelft, det huset kan icke blifwa dem hårdeliga, at de icke skulle uppenbara honom. ståndandes. Och der et hus är söndradt emot sig 13 Och han steg up på et berg, och kallade til sig, sjelft, det huset kan icke blifwa ståndandes. 26 Sätter hwilka han wille; och de kommo til honom. Och han nu Satan sig up emot sig sjelf, och är söndrad, då kan steg up på et berg, och kallade til sig, hwilka han han icke blifwa beståndandes, utan det är då ute med wille; och de kommo til honom. 14 Och då skickade honom. Sätter nu Satan sig up emot sig sjelf, och är han tolf, at de skulle vara med honom, och at han söndrad, då kan han icke blifwa beståndandes, utan skulle utsända dem til at predika: Och då skickade det är då ute med honom. 27 Ingen kan infalla uti han tolf, at de skulle vara med honom, och at han en starks hus, och taga hans hustyg bort, utan han skulle utsända dem til at predika: 15 Och at de skulle först binder den starka; och så skinnar han hans hus. hafwa magt til at bota sjukdomar och utdrifwa djeflar. Ingen kan infalla uti en starks hus, och taga hans Och at de skulle hafwa magt til at bota sjukdomar och hustyg bort, utan han först binder den starka; och utdrifwa djeflar. 16 Och gaf Simon det namnet Petrus. så skinnar han hans hus. 28 Sannerliga säger jag Och gaf Simon det namnet Petrus. 17 Och Jacobus, eder: Alla synder warda människors barnom förlåtna; Zebedei son, Johannes, Jacobs broder, och nämnde ock försmädelse, dermed de försmäda; Sannerliga dem Boanerges, det är sagdt: Tordöns barn. Och säger jag eder: Alla synder warda människors barnom Jacobus, Zebedei son, Johannes, Jacobs broder, och förlåtna; ock försmädelse, dermed de försmäda; 29 nämnde dem Boanerges, det är sagdt: Tordöns barn. Men den der försmäder den Heliga Anda, han hafwer 18 Och Andreas och Philippus, och Bartholomeus, ingen förlåtelse i ewig tid, utan blifwer saker til ewig och Matheus, och Thomas, och Jacobus, Alphei son, fördömelse. Men den der försmäder den Heliga Anda, och Thaddeus, och Simon Cananeus: Och Andreas han hafwer ingen förlåtelse i ewig tid, utan blifwer och Philippus, och Bartholomeus, och Matheus, och saker til ewig fördömelse. (aiōn g165, aiōnios g166) 30 Ty Thomas, och Jacobus, Alphei son, och Thaddeus, de sade: Han hafwer den orena andan. Ty de sade: och Simon Cananeus: 19 Och Judas Ischarioth, Han hafwer den orena andan. 31 Och då kommo den honom ock förrådde. Och Judas Ischarioth, den hans bröder och hans moder, och stodo ute, och honom ock förrådde. 20 Och de kommo i huset; och sände några til honom, som honom utkalla skulle. folket församlade sig åter, så at de icke tid hade til at Och då kommo hans bröder och hans moder, och äta. Och de kommo i huset; och folket församlade sig stodo ute, och sände några til honom, som honom åter, så at de icke tid hade til at äta. 21 Och när de utkalla skulle. 32 Och folket satt när honom, och de deta hörde, som honom åkomne woro, gingo de ut, sade til honom: Si, din moder och dine bröder äro der och wille taga fatt på honom, och sade: Han kommer ute, och söka efter dig. Och folket satt när honom, ifrå sig. Och när de deta hörde, som honom åkomne och de sade til honom: Si, din moder och dine bröder woro, gingo de ut, och wille taga fatt på honom, och äro der ute, och söka efter dig. 33 Han swarade sade: Han kommer ifrå sig. 22 Men de Skriftlärde, som dem, och sade: Ho är min moder och mine bröder? af Jerusalem nederkomme woro, sade: Han hafwer Han swarade dem, och sade: Ho är min moder och Beelzebub, och med den öfwersta djefwulen driftwer mine bröder? 34 Och då han omkring sett hade på han djeflar ut. Men de Skriftlärde, som af Jerusalem Lärjungarna, som der kring om honom såto, sade nederkomme woro, sade: Han hafwer Beelzebub, och han: Si, min moder och mine bröder. Och då han med den öfwersta djefwulen driftwer han djeflar ut. omkring sett hade på Lärjungarna, som der kring 23 Då kallade han dem til sig, och sade til dem i om honom såto, sade han: Si, min moder och mine liknelser: Huru kan en Satan den andra utdrifwa? Då bröder. 35 Ty den som gör Guds wilja, han är min

broder, och min syster, och min moder. Ty den som gör Guds wilja, han är min broder, och min syster, och min moder.

4 Och han begynte åter lära wid hafwet; och til honom församlades mycket folk, så at han måste stiga uti et skepp, och satt der på hafwet; och allt folket blef på landet wid hafwet. Och han begynte åter lära wid hafwet; och til honom församlades mycket folk, så at han måste stiga uti et skepp, och satt der på hafwet; och allt folket blef på landet wid hafwet. **2** Och han lärde dem mycket genom liknelser; och sade til dem uti sin predikan; Och han lärde dem mycket genom liknelser; och sade til dem uti sin predikan; **4** Och hände sig, wid han sådde, föll somt wid wägen; och foglarna under himmelen kommo, och åto det up. Och hände sig, wid han sådde, föll somt wid wägen; och foglarna under himmelen kommo, och åto det up. **5** Men somt föll på stenören, der icke mycken jord war; och det gick strax up, ty der war icke djup jord. Men somt föll på stenören, der icke mycken jord war; och det gick strax up, ty der war icke djup jord. **6** Men då solen gick up, förwisnade det; och efter det war icke wäl berotadt, förtorkades det. Men då solen gick up, förwisnade det; och efter det war icke wäl berotadt, förtorkades det. **7** Och somt föll i törne; och törnen wäxte up, och förqwafde det; och det bar ingen frukt. Och somt föll i törne; och törnen wäxte up, och förqwafde det; och det bar ingen frukt. **8** Och somt föll i goda jord, och det bar frukt, som upgick, och wäxte: Et bar tretiofalt, och et sextiofalt, och et hundradefalt. Och somt föll i goda jord, och det bar frukt, som upgick, och wäxte: Et bar tretiofalt, och et sextiofalt, och et hundradefalt. **9** Och han sade til dem: Den der öron hafwer til at höra, han höre. Och han sade til dem: Den der öron hafwer til at höra, han höre. **10** Då han nu allena war, sporde de, som med honom woro, med de tolf, honom til om den liknelsen. Då han nu allena war, sporde de, som med honom woro, med de tolf, honom til om den liknelsen. **11** Och han sade til dem: Eder är gifwit at weta Guds rikes hemlighet; men dem der utantil äro sker all ting genom liknelser: Och han sade til dem:

Eder är gifwit at weta Guds rikes hemlighet; men dem der utantil äro sker all ting genom liknelser: **12** På det de skola med seende ögon se, och dock likwäl icke förnimmat; och med hörande öron höra, och dock icke förståt; på det de sig icke ens skola omvända, och synderna dem förlåtna warda. På det de skola med seende ögon se, och dock likwäl icke förnimmat; och med hörande öron höra, och dock icke förståt; på det de sig icke ens skola omvända, och synderna dem förlåtna warda. **13** Och han sade til dem: Förstår I icke denna liknelsen? Huru wiljen I då förstå alla liknelser? Och han sade til dem: Förstår I icke denna liknelsen? Huru wiljen I då förstå alla liknelser? **14** Sädesmannen sår ordet. Sädesmannen sår ordet. **15** Men desse äro de, som wid wägen äro, der ordet sådt warder; och de hafwa det hört; strax kommer Satan, och tager bort ordet, som sådt war i deras hjertan. Men desse äro de, som wid wägen äro, der ordet sådt warder; och de hafwa det hört; strax kommer Satan, och tager bort ordet, som sådt war i deras hjertan. **16** Alltså äro ock de, som på stenören sådde äro; då de hafwa hört ordet, anamma de det strax med fröjd: Alltså äro ock de, som på stenören sådde äro; då de hafwa hört ordet, anamma de det strax med fröjd: **17** Och de hafwa inga rötter i sig, utan stå til en tid; då någor bedröfwelse kommer uppå, eller förföljelse, för ordets skull, strax förargas de. Och de hafwa inga rötter i sig, utan stå til en tid; då någor bedröfwelse kommer uppå, eller förföljelse, för ordets skull, strax förargas de. **18** Och desse äro de, som i törne sådde äro; de der höra ordet: Och desse äro de, som i törne sådde äro; de der höra ordet: **19** Och denna werldenes omsorger, och de bedrägelige rikedomar, och mycken annor begärelse, gå der in, och förqwäfwa ordet, och det warder ofruksamt. Och denna werldenes omsorger, och de bedrägelige rikedomar, och mycken annor begärelse, gå der in, och förqwäfwa ordet, och det warder ofruksamt. **(aión g165)** **20** Och desse äro de, som uti goda jord sådde äro; de der ordet höra, och anammat, och bära frukt, somt tretiofalt, och somt sextiofalt, och somt hundradefalt. Och desse äro de, som uti goda jord sådde äro; de der ordet höra, och anammat, och bära frukt, somt tretiofalt, och somt sextiofalt, och somt hundradefalt. **21** Och han sade til dem: Icke warder et ljus uptändt fördenskull, at man skall sätta

det under ena skäppo, eller under bordet; sker det up, och warder större än all annor krydder, och får icke fördenskull, at det shall upsättas på ljusastakan? stora grenar, så at foglarne under himmelen måga Och han sade til dem: Icke warder et ljus uptändt bo under dess skugga. 33 Och med mång sådana fördenskull, at man shall sätta det under ena skäppo, liknelser sade han dem ordet, efter som de förmådde eller under bordet; sker det icke fördenskull, at det hörat: Och med mång sådana liknelser sade han shall upsättas på ljusastakan? 22 Ty intet är fördoldt, dem ordet, efter som de förmådde hörat: 34 Och utan som icke uppenbaras skall; ej heller hemlighet, som liknelse talade han intet til dem; men Lärjungomen icke skall upkomma. Ty intet är fördoldt, som icke uttydde han all ting afsides. Och utan liknelse talade uppenbaras skall; ej heller hemlighet, som icke skall han intet til dem; men Lärjungomen uttydde han all upkomma. 23 Den der öron hafwer til at höra, han ting afsides. 35 Och den samma dagen, då aftonen höre. Den der öron hafwer til at höra, han höre. 24 wardt, sade han til dem: Låt oss fara utöfwer, på den Och han sade til dem: Ser til, hwad I hören: Med andra stranden. Och den samma dagen, då aftonen hwad mått I mälen, der skola andra mäla eder med; wardt, sade han til dem: Låt oss fara utöfwer, på den och eder warder ändå tilgifwit, I som hören detta. andra stranden. 36 Så läto de folket gå, och togo Och han sade til dem: Ser til, hwad I hören: Med honom, med skeppet, der han redo uti war: Woro ock hwad mått I mälen, der skola andra mäla eder med; desslikes någor annor skepp med honom. Så läto de och eder warder ändå tilgifwit, I som hören detta. 25 folket gå, och togo honom, med skeppet, der han Ty den der hafwer, honom warder gifwit; och den redo uti war: Woro ock desslikes någor annor skepp der icke hafwer, af honom skall ock tagit warda det med honom. 37 Och der upväxte en stor storm, och han hafwer. Ty den der hafwer, honom warder gifwit; wågen slog in i skeppet, så at det förfyltes. Och der och den der icke hafwer, af honom skall ock tagit upväxte en stor storm, och wågen slog in i skeppet, warda det han hafwer. 26 Och han sade: Så är Guds så at det förfyltes. 38 Och han sof bak i skeppet på rike, som en man kastar ena såd i jordena; Och han et hyende: Då wäckte de honom up, och sade til sade: Så är Guds rike, som en man kastar ena såd i honom: Mästar, sköter du intet derom, at wi förgås? jordena; 27 Och sofwer, och står up, natt och dag; Och han sof bak i skeppet på et hyende: Då wäckte och den der icke hafwer, af honom skall ock tagit upväxte en stor storm, och wågen slog in i skeppet, af wet: Och sofwer, och står up, natt och dag; och intet derom, at wi förgås? 39 Och då han upväckt saden går up, och växer, så at han der intet af wet: war, näpste han wädret, och sade til hafwet: Tig, 28 Ty jorden bär utaf sig sjelf, först brodd, sedan ax, och war stilla. Och wädret saktade sig, och wardt sedan fullbordadt hwete i axena. Ty jorden bär utaf et stort lugn. Och då han upväckt war, näpste han sig sjelf, först brodd, sedan ax, sedan fullbordadt wädret, och sade til hafwet: Tig, och war stilla. Och hwete i axena. 29 När nu frukten mogen är, strax wädret saktade sig, och wardt et stort lugn. 40 Och brukar han lian; ty skördetiden är för handen. När nu han sade til dem: Hwarföre ären I så rädde? Huru frukten mogen är, strax brukar han lian; ty skördetiden kommer det til, at I icke hafwen trona? Och han sade är för handen. 30 Och han sade: Vid hwem skole til dem: Hwarföre ären I så rädde? Huru kommer det wi likna Guds rike? Och med hwad liknelse skole wi til, at I icke hafwen trona? 41 Och de wordo ganska betekna det? Och han sade: Vid hwem skole wi likna förskräckte, och sade emellan sig: Ho är denne? Ty Guds rike? Och med hwad liknelse skole wi betekna wädret och hafwet äro honom lydig. Och de wordo det? 31 Det är såsom et senapskorn, hwilket, då det sådt warder i jordena, är det mindre än all annor frö denne? Ty wädret och hafwet äro honom lydig. på jordene; Det är såsom et senapskorn, hwilket, då det sådt warder i jordena, är det mindre än all annor frö på jordene; 32 Och då det sådt är, går det up, och warder större än all annor krydder, och får stora grenar, så at foglarne under himmelen måga bo under dess skugga. Och då det sådt är, går det

5 Så kommo de öfwer hafwet, in i de Gadareners engd. Så kommo de öfwer hafwet, in i de Gadareners engd. 2 Och strax han steg utur skeppet, lopp emot honom, utur grifter, en man besatt med den orena andan: Och strax han steg utur skeppet, lopp emot honom, utur grifter, en man besatt med

den orena andan: 3 Den der plägade bo uti grifter; hafwet. 14 Men de, som skötte swinen flydde, och och ingen kunde honom binda med kädjar. Den förkunnade det in i staden, och på bygdene; och der plägade bo uti grifter; och ingen kunde honom gingo ut til at se hwad skedt war. Men de, som skötte binda med kädjar. 4 Förtly han hade många resor swinen flydde, och förkunnade det in i staden, och på warit bunden med fjättrar och kädjar, och kädjorna bygdene; och de gingo ut til at se hwad skedt war. 15 worto sletna af honom, och fjättrarne sönderslagne: Och kommo til JEsum, och sågo honom, som hade Och ingen kunde späka honom. Förtly han hade besatt warit, och haft Legionen, sittande kläddan, många resor warit bunden med fjättrar och kädjar, och wid sin skål; och wordo förfärade. Och kommo och kädjorna worto sletna af honom, och fjättrarne til JEsum, och sågo honom, som hade besatt warit, sönderslagne: Och ingen kunde späka honom. 5 och haft Legionen, sittande kläddan, och wid sin skål; Och han war alltid dag och natt på bergen, och i och wordo förfärade. 16 Och de som det sett hade, grifternas, ropade, och slog sig sjelf med stenar. Och förtälje dem hwad den besatta wederfarit war, och han war alltid dag och natt på bergen, och i grifternas, om swinen. Och de som det sett hade, förtälje dem ropade, och slog sig sjelf med stenar. 6 Då han hwad den besatta wederfarit war, och om swinen. 17 nu såg JEsum fjerran ifrå sig, lopp han til, och föll Och de begynte bedja honom, at han skulle draga neder för honom: Då han nu såg JEsum fjerran ifrå utur deras engd. Och de begynte bedja honom, at sig, lopp han til, och föll neder för honom: 7 Och han skulle draga utur deras engd. 18 Och då han war ropade med höga röst, och sade: Hwad hafwer jag stigen til skepps, bad honom den som hade besatt med dig göra, JEsu, den högstas Guds Son? Jag warit, at han måtte vara när honom; Och då han war beswär dig wid Gud, at du icke qvälv mig. Och ropade stigen til skepps, bad honom den som hade besatt med höga röst, och sade: Hwad hafwer jag med dig warit, at han måtte vara när honom; 19 Men JEsus göra, JEsu, den högstas Guds Son? Jag beswär tilstadde det icke, utan sade til honom: Gack dina dig wid Gud, at du icke qvälv mig. 8 Då sade han til färde uti ditt hus til dina, och förkunna dem, huru honom: Far ut af menniskone, du orene ande. Då stor ting HERren hafwer gjort med dig, och hafwer sade han til honom: Far ut af menniskone, du orene miskundat sig öfwer dig. Men JEsus tilstadde det ande. 9 Och sporde han honom: Hwad är ditt namn? icke, utan sade til honom: Gack dina färde uti ditt hus Swarade han, och sade: Legio är mitt namn; förtly wi til dina, och förkunna dem, huru stor ting HERren är månge. Och sporde han honom: Hwad är ditt hafwer gjort med dig, och hafwer miskundat sig öfwer namn? Swarade han, och sade: Legio är mitt namn; dig. 20 Och han gick sina färde, och begynte förkunna förtly wi äre månge. 10 Och han bad honom storliga, uti de tio städer, huru stor ting JEsus med honom at han icke skulle driftwa honom bort utur den engden. gjort hade. Och alle förundrade sig. Och han gick Och han bad honom storliga, at han icke skulle driftwa sina färde, och begynte förkunna uti de tio städer, honom bort utur den engden. 11 Och der war wid huru stor ting JEsus med honom gjort hade. Och bergen en stor swinahjord, den der gick och födde alle förundrade sig. 21 Och då JEsus war öfverfare sig. Och der war wid bergen en stor swinahjord, den igen med skeppet, församlades til honom mycket uti dem. Och djeflarne både honom alle, sägande: folk; och war wid hafwet. 22 Och si, der kom en af Sänd oss i swinen, at wi må fara in uti dem. 13 Och Synagogones Öfwerstar, benämnd Jairus; och då JEsus tilstadde dem det strax. Och de orene andar han fick se honom, föll han ned för hans fötter; Och drogo strax ut, och foro in uti swinen; och hjorden si, der kom en af Synagogones Öfwerstar, benämnd brådstörte sig i hafwet; och de worto wid tutusend, och Jairus; och då han fick se honom, föll han ned för wordo födränkte i hafwet. Och JEsus tilstadde dem hans fötter; 23 Och bad honom storliga, och sade: Min det strax. Och de orene andar drogo strax ut, och dotter är i sitt yttersta; jag beder dig, at du kommer, foro in uti swinen; och hjorden brådstörte sig i hafwet; och lägger händer på henne, at hon måtte wederfås, och de worto wid tutusend, och wordo födränkte i och lefwa. Och bad honom storliga, och sade: Min

dotter är i sitt yttersta; jag beder dig, at du kommer, af dine plågo. 35 Vid han ännu talade, kommo någre och lägger händer på henne, at hon måtte wederfås, ifrå Synagogones Öfwersta, och sade: Din dotter och lefwa. 24 Och han gick med honom: Och honom är död; hwi gör du Mästaren yttermara omak? Vid följe mycket folk, och de trängde honom. Och han han ännu talade, kommo någre ifrå Synagogones gick med honom: Och honom följe mycket folk, Öfwersta, och sade: Din dotter är död; hwi gör du och de trängde honom. 25 Och der war en qwinna, Mästaren yttermara omak? 36 Men strax JEsu hörde som hade haft blodgång i tolf år. Och der war en talet som sades, sade han til Synagogones Öfwersta: qwinna, som hade haft blodgång i tolf år. 26 Och Frukta dig intet; allenast tro. Men strax JEsu hörde hade mycket lidit af mångom läkarom, och förtärt talet som sades, sade han til Synagogones Öfwersta: dermed allt sitt, och hade dock ingen hjelp förnummit; Frukta dig intet; allenast tro. 37 Och han tilstadde utan det wardt heldre wärre med henne. Och hade icke, at honom någor följa skulle, förutan Petrus och mycket lidit af mångom läkarom, och förtärt dermed Jacobus, och Johannes, Jacobi broder. Och han allt sitt, och hade dock ingen hjelp förnummit; utan tilstadde icke, at honom någor följa skulle, förutan det wardt heldre wärre med henne. 27 Då hon hörde Petrus och Jacobus, och Johannes, Jacobi broder. 38 om JEsu, kom hon ibland folket bak efter, och tog Och så kom han i Synagogones Öfwerstas hus, och på hans kläder; Då hon hörde om JEsu, kom hon fick se sorlet, och dem som mycket sörjde och greto. ibland folket bak efter, och tog på hans kläder; 28 Och så kom han i Synagogones Öfwerstas hus, och Ty hon sade: Kunde jag åtminstone taga på hans fick se sorlet, och dem som mycket sörjde och greto. kläder, då worde jag helbregda. Ty hon sade: Kunde 39 Och han gick in, och sade til dem: Hwad sorlen jag åtminstone taga på hans kläder, då worde jag I, och gråten? Pigan är icke död; men hon sofwer. helbregda. 29 Och strax förtorkades hennes blods Och han gick in, och sade til dem: Hwad sorlen I, och källa; och hon kände det i kroppen, at hon botad war gråten? Pigan är icke död; men hon sofwer. 40 Och utaf den plågon. Och strax förtorkades hennes blods de gjorde gäck af honom. Då dref han alla ut, och tog källa; och hon kände det i kroppen, at hon botad war med sig pigones fader och moder, och dem som med utaf den plågon. 30 Och JEsu kändet strax i sig sjelf, honom woro, och gick in der pigan låg. Och de gjorde at kraft utgången war af honom; och wände sig om gäck af honom. Då dref han alla ut, och tog med sig ibland folket, och sade: Ho kom wid min kläder? Och pigones fader och moder, och dem som med honom JEsu kändet strax i sig sjelf, at kraft utgången war af woro, och gick in der pigan låg. 41 Och fattade pigona honom; och wände sig om ibland folket, och sade: Ho wid handena, sägande til henne: Talitha kumi; det kom wid min kläder? 31 Och hans Lärjungar sade til uttydes: Piga, jag säger dig, statt up. Och fattade honom: Ser du icke, folket tränger dig på alla sidor, pigona wid handena, sägande til henne: Talitha kumi; och du säger: Ho kom wid mig? Och hans Lärjungar det uttydes: Piga, jag säger dig, statt up. 42 Och sade til honom: Ser du icke, folket tränger dig på alla strax stod pigan up, och gick; och hon war wid tolf år sidor, och du säger: Ho kom wid mig? 32 Och han gammal. Och de wordo öfvermåltton förskräckte. Och såg omkring efter henne, som det gjort hade. Och strax stod pigan up, och gick; och hon war wid tolf år han såg omkring efter henne, som det gjort hade. 33 gammal. Och de wordo öfvermåltton förskräckte. 43 Men qwinnan fruktade och båfwade; ty hon wisste, Och han förböd dem strängeliga, at ingen skulle det hwad med henne skedt war; och kom, och föll neder weta; och böd gifwa henne äta. Och han förböd dem för honom, och sade honom alla sanningena. Men strängeliga, at ingen skulle det weta; och böd gifwa qwinnan fruktade och båfwade; ty hon wisste, hwad henne äta.

med henne skedt war; och kom, och föll neder för honom, och sade honom alla sanningena. 34 Då sade han til henne: Dotter, din tro hafwer gjort dig helbregda: gack med frid, och war helbregda af dine plågo. Då sade han til henne: Dotter, din tro hafwer gjort dig helbregda: gack med frid, och war helbregda

6 Och han gick ut dädan, och kom in uti sitt fädernesland, och hans Lärjungar följe honom. Och han gick ut dädan, och kom in uti sitt fädernesland, och hans Lärjungar följe honom. 2 Och när Sabbathen kom, begynte han lära i Synagogen; och månge, som det hörde, förundrade sig storliga,

sägande: Hwadan kommer honom detta? Och hwad warder Sodome och Gomorre på domedag, än dem wisdom är denne, som honom gifwen är, och sådana stadenom. 12 Och de gingo ut, och predikade, at man krafter, som ske igenom hans händer? 3 Är icke skulle bätttra sig; Och de gingo ut, och predikade, denne den timbermannen, Marie Son, Jacobi broder, at man skulle bätttra sig; 13 Och utdrefwo många och Jose, och Jude och Simons? Äro ock icke hans djeflar, och smorde många kränka med oljo, och systrar här när oss? Och de förargades på honom. Är botade dem. Och utdrefwo många djeflar, och smorde icke denne den timbermannen, Marie Son, Jacobi många kränka med oljo, och botade dem. 14 Och broder, och Jose, och Jude och Simons? Äro ock fick Konung Herodes deta höra, ty hans namn war icke hans systrar här när oss? Och de förargades på redo kunnigt, och sade: Den Johannes, som döpte, är honom. 4 Då sade JEsus til dem: En Prophet warder upstånden ifrå de döda, och derföre gör han sådana icke föraktad, utan i sitt fädernesland, och ibland krafter. Och fick Konung Herodes deta höra, ty hans sina fränder, och sitt folk. Då sade JEsus til dem: En namn war redo kunnigt, och sade: Den Johannes, Prophet warder icke föraktad, utan i sitt fädernesland, som döpte, är upstånden ifrå de döda, och derföre och ibland sina fränder, och sitt folk. 5 Och han kunde gör han sådana krafter. 15 Somlige sade: Det är Elias, der ingen kraft göra, utan det, at han lade händerna och somlige sade: Det är en Prophet, eller såsom på några få sjuka, och botade dem. Och han kunde en af Propheterna. Somlige sade: Det är Elias, och der ingen kraft göra, utan det, at han lade händerna somlige sade: Det är en Prophet, eller såsom en af på några få sjuka, och botade dem. 6 Och han Propheterna. 16 Då Herodes sådant hörde, sade förundrade sig på deras otro; och han gick omkring han: Denne är Johannes, som jag halshögg; han är i byarna allestads deromkring, och lärde. Och han upstånden ifrå de döda. Då Herodes sådant hörde, förundrade sig på deras otro; och han gick omkring i sade han: Denne är Johannes, som jag halshögg; byarna allestads deromkring, och lärde. 7 Och han han är upstånden ifrå de döda. 17 Ty Herodes hade kallade för sig de tolf, tog til at utsända dem, två och sändt bort, och låtit gripa Johannes, och satt honom i två; gifwandes dem magt emot de orena andar. Och fängelse, för Herodias, sins broders Philippi hustrus, han kallade för sig de tolf, tog til at utsända dem, två skull; ty han hade tagit henne til hustru: Ty Herodes och två; gifwandes dem magt emot de orena andar. hade sändt bort, och låtit gripa Johannes, och satt 8 Och böd dem, at de intet skulle taga med sig til honom i fängelse, för Herodias, sins broders Philippi vägs, utan käppen allena; icke skräppo, icke bröd, hustrus, skull; ty han hade tagit henne til hustru: 18 inga penningar i pungen: Och böd dem, at de intet Men Johannes sade til Herodes: Dig är icke läfligit at skulle taga med sig til vägs, utan käppen allena; icke hafwa dins broders hustru. Men Johannes sade til skräppo, icke bröd, inga penningar i pungen: 9 Utan Herodes: Dig är icke läfligit at hafwa dins broders de skulle vara skodde; och at de icke skulle kläda hustru. 19 Men Herodias gick efter hans argesta, sig i två kjortlar. Utan de skulle vara skodde; och at och hade gerna dräpit honom; och kunde dock icke de icke skulle kläda sig i två kjortlar. 10 Och sade komma dess wid; Men Herodias gick efter hans til dem: Hwar som helst I ingår uti et hus, blifwen argesta, och hade gerna dräpit honom; och kunde der, til dess I dragen dädan. Och sade til dem: Hwar dock icke komma dess wid; 20 Ty Herodes fruktade som helst I ingår uti et hus, blifwen der, til dess I Johannem, wetande, at han war en from och helig dragen dädan. 11 Och hwilken som icke anammar man; och aktade honom, och lydde honom i mång eder, eller icke hörer eder, går der ut, och skudder af stycke, och hörde honom gerna. Ty Herodes fruktade eder det stoft, som är under edra fötter, til witnesbörd Johannem, wetande, at han war en from och helig öfwer dem. Sannerliga säger jag eder: Drägeligare man; och aktade honom, och lydde honom i mång warder Sodome och Gomorre på domedag, än dem stycke, och hörde honom gerna. 21 Då nu en belägen stadenom. Och hwilken som icke anammar eder, dag kom, at Herodes, på sin födelsedag, gaf de eller icke hörer eder, går der ut, och skudder af eder öfwersta, och höfwitsmän, och de yppersta i Galileen, det stoft, som är under edra fötter, til witnesbörd en aftonkost; Då nu en belägen dag kom, at Herodes, öfwer dem. Sannerliga säger jag eder: Drägeligare på sin födelsedag, gaf de öfwersta, och höfwitsmän,

och de yppersta i Galileen, en aftonkost; **22** Gick ödemarken, och hwiler eder något litet; ty der woro Herodias dotter in, och dansade, och det behagade månge, som gingo til och ifrå, så at de hade icke tid Herodi, och dem der med honom såto wid bordet. Då til at äta. **32** Och så for han bort afsides til skepps uti sade Konungen til pigona: Bed utaf mig hwad du wilt, ödemarken. Och så for han bort afsides til skepps uti jag will gifwa dig det. Gick Herodias dotter in, och ödemarken. **33** Och folket såg, at de foro sina färde; dansade, och det behagade Herodi, och dem der med och månge kände honom, och lupo dit tillsammans af honom såto wid bordet. Då sade Konungen til pigona: alla städer til fot, och kommo fram förr än de, och Bed utaf mig hwad du wilt, jag will gifwa dig det. **23** församlades til honom. Och folket såg, at de foro Och swor henne en ed: Hwad du bedjande warder af sina färde; och månge kände honom, och lupo dit mig, will jag gifwa dig, allt intil hälften af mitt rike. Och tillsammans af alla städer til fot, och kommo fram förr swor henne en ed: Hwad du bedjande warder af mig, än de, och församlades til honom. **34** Så gick JEsus will jag gifwa dig, allt intil hälften af mitt rike. **24** Hon ut, och fick se det myckna folket, och warkunnade sig gick ut, och sade til sina moder: Hwad skall jag bedja? öfwer dem; förté de woro såsom får, de ingen herdan Hon sade: Johannis Döparens hufwud. Hon gick ut, hade; och begynte lära dem mycket. Så gick JEsus och sade til sina moder: Hwad skall jag bedja? Hon ut, och fick se det myckna folket, och warkunnade sig sade: Johannis Döparens hufwud. **25** Och hon gick öfwer dem; förté de woro såsom får, de ingen herdan strax med hast in til Konungen, och bad, sägandes: hade; och begynte lära dem mycket. **35** Och då nu Jag will, at du gifwer mig nu strax, på et fat, Johannis dagen war fast framlidén, gingo hans Lärjungar til Döparens hufwud. Och hon gick strax med hast in til honom, och sade: Här är öknen, och tiden är fast Konungen, och bad, sägandes: Jag will, at du gifwer förilden; Och då nu dagen war fast framlidén, gingo mig nu strax, på et fat, Johannis Döparens hufwud. **26** hans Lärjungar til honom, och sade: Här är öknen, Då wardt Konungen bedröfwad; dock, för edens skull, och tiden är fast förilden; **36** Släpp dem ifrå dig, at och för deras skull, som der såto wid bordet, wille han de måga gå bort i byarna och torpen här omkring, icke wisa henne af: Då wardt Konungen bedröfwad; och köpa sig bröd; ty de hafwa intet äta. Släpp dem dock, för edens skull, och för deras skull, som der ifrå dig, at de måga gå bort i byarna och torpen här såto wid bordet, wille han icke wisa henne af: **27** Utan omkring, och köpa sig bröd; ty de hafwa intet äta. **37** strax sände Konungen bödelen, och böd inhemta Då swarade han dem, och sade: Gifwer I dem äta. hans hufwud. Han gick åstad, och halshögg honom i Då sade de til honom: Skole wi gå bort, och köpa fångahuset: Utan strax sände Konungen bödelen, för tuhundrade penningar bröd, och gifwa dem äta? och böd inhemta hans hufwud. Han gick åstad, och Då swarade han dem, och sade: Gifwer I dem äta. halshögg honom i fångahuset: **28** Och bar fram hans Då sade de til honom: Skole wi gå bort, och köpa hufwud på et fat, och fick pigone; och pigan fick det för tuhundrade penningar bröd, och gifwa dem äta? sine moder. Och bar fram hans hufwud på et fat, och **38** Då sade han til dem: Huru mång bröd hafwen I? fick pigone; och pigan fick det sine moder. **29** Då Går, och ser til. Och sedan de hade sett til, sade hans lärjungar det sporde, kommo de, och togo hans de: Fem, och två fiskar. Då sade han til dem: Huru lekamen up, och begrofwo honom. Då hans lärjungar mång bröd hafwen I? Går, och ser til. Och sedan de det sporde, kommo de, och togo hans lekamen up, hade sett til, sade de: Fem, och två fiskar. **39** Då och begrofwo honom. **30** Och Apostlarna församlades böd han dem, at de skulle sätta sig alle i matskap, i til JEsum, och förkunnade honom all stycke; och hwad gröna gräset. Då böd han dem, at de skulle sätta sig de gjort och lärt hade. Och Apostlarna församlades alle i matskap, i gröna gräset. **40** Och de satte sig i til JEsum, och förkunnade honom all stycke; och hopar, hundrade och hundrade, femtio och femtio. hwad de gjort och lärt hade. **31** Då sade han til dem: Och de satte sig i hopar, hundrade och hundrade, Kommer I allene afsides med mig uti ödemarken, och femtio och femtio. **41** Och så tog han de fem bröd hwiler eder något litet; ty der woro månge, som gingo och de två fiskar; och uplyfte sin ögon til himmelen, til och ifrå, så at de hade icke tid til at äta. Då sade tackade, och bröt bröden, och fick sinom Lärjungom, han til dem: Kommer I allene afsides med mig uti at de skulle lägga för dem; och de två fiskar bytte

han emellan dem alla. Och så tog han de fem bröd hjerta war förblindadt. **53** Och då de öfwerfarne woro, och de twå fiskar; och uplyfte sin ögon til himmelen, kommo de til det landet Genesaret, och lade der i tackade, och bröt bröden, och fick sinom Lärjungom, hamn. Och då de öfwerfarne woro, kommo de til det at de skulle lägga för dem; och de twå fiskar bytte landet Genesaret, och lade der i hamn. **54** Och när han emellan dem alla. **42** Och de åto alle, och wordo de gingo utu skeppet, kände de honom strax: Och mätte: Och de åto alle, och wordo mätte: **43** Och när de gingo utu skeppet, kände de honom strax: **55** togo sedan up tolf korgar fulla med styckom, och Och lupo omkring allan den landsändan; och begynte fiskomen. Och togo sedan up tolf korgar fulla med omkring föra de sjuka på sängar, dit de hörde han styckom, och fiskomen. **44** Och de der ätit hade, woro war. Och lupo omkring allan den landsändan; och wid femtusend män. Och de der ätit hade, woro wid begynte omkring föra de sjuka på sängar, dit de femtusend män. **45** Och strax dref han sina Lärjungar, hörde han war. **56** Och hwar han ingick, i byar, eller at de skulle gå til skepps, och fara för honom öfwer städer, eller torp, der lade de kranka på gatorna, och hafwet til Bethsaida, medan han skilde folket ifrå både honom, at de åtminstone måtte taga på hans sig. Och strax dref han sina Lärjungar, at de skulle klädefäll; och så månge, som kommo wid honom, de gå til skepps, och fara för honom öfwer hafwet til wordo helbregda. Och hwar han ingick, i byar, eller Bethsaida, medan han skilde folket ifrå sig. **46** Och städer, eller torp, der lade de kranka på gatorna, och när han hade skilt dem ifrå sig, gick han dädan up på både honom, at de åtminstone måtte taga på hans et berg, til at bedja. Och när han hade skilt dem ifrå klädefäll; och så månge, som kommo wid honom, de sig, gick han dädan up på et berg, til at bedja. **47** wordo helbregda.

Och då aftonen kom, war skeppet midt på hafwet, och han på landet allena. Och då aftonen kom, war skeppet midt på hafwet, och han på landet allena. **48** Och han såg, at de hade plats med roende; ty wädret war dem emot. Och wid fjerde wäkten om nattene kom han til dem, gångandes på hafwet; och han wille gå fram om dem. Och han såg, at de hade plats med roende; ty wädret war dem emot. Och wid fjerde wäkten om nattene kom han til dem, gångandes på hafwet; och han wille gå fram om dem. **49** Och när de sågo honom gångandes på hafwet, mente de det hade warit et spökelse, och ropade; Och när de sågo honom gångandes på hafwet, mente de det hade warit et spökelse, och ropade; **50** Ty de sågo honom alle, och wordo förskräckte. Då talade han dem strax til, och sade til dem: warer wid en god tröst, jag äret; warer icke rädde. Ty de sågo honom alle, och wordo förskräckte. Då talade han dem strax til, och sade til dem: warer wid en god tröst, jag äret; warer icke rädde. **51** Och han steg up til dem i skeppet, och wädret stillade sig; och de wordo storliga förskräckte, förundrande wid sig sjelfwa öfvermåtton. Och han steg up til dem i skeppet, och wädret stillade sig; och de wordo storliga förskräckte, förundrande wid sig sjelfwa öfvermåtton. **52** Ty de hade icke fått förstånd af bröden; ty deras hjerta war förblindadt. Ty de hade icke fått förstånd af bröden; ty deras

7 Och till honom församlades de Phariseer, och någre af de Skriftlärda, som ifrå Jerusalem komme voro. **2** Och då de fingo se, att somlige hans Lärjungar åto bröd med menliga, det är, med otvagna händer, straffade de det; **3** Ty de Phariseer och alle Judar äta icke, utan de alltid två händerna, hållande de äldstas stadgar; **4** Och när de komne äro utaf torget, äta de icke, utan de äro tvagne. Och mycket sådant är, som de hafva tagit sig uppå att hålla, som är, att två dryckekek, och krukor, och kopparkar, och bord. **5** Sedan frågade honom de Phariseer och de Skriftlärde: Hvi vandra icke dine Lärjungar efter de stadgar, som de äldste uppåbidit hafva; utan äta bröd med otvagna händer? **6** Då svarade han, och sade till dem: Väl hafver Esaias propheterat om eder, I skrymtare, som skrifvet är: Detta folket ärar mig med läpparna; men deras hjerta är långt ifrå mig. **7** Men fåfängt dyrka de mig, lärande den lärdom, som är menniskors bud; **8** Ty I bortkasten Guds bud, och hållen menniskors stadgar, som är, att två krukor, och dryckekek; och mycket sådant gören **9** Och han sade till dem: Skönliga bortkasten I Guds bud, på det att I skolen hålla edar stadga. **10** Ty Mose hafver sagt: Ära din fader och dina moder; och: Den der bannar fader eller moder, han skall döden dö. **11** Men I sägen: En menniska må säga till fader och moder: Corban; det är sagdt: Gudi är det gifvet, som dig af

mig skulle hafva kommit till nytto; **12** Och tillåten så öppnades hans öron, och hans tungos band vartd icke, att han något gör sinom fader, eller sine moder; löst, och han talade redeliga. **13** Och gören Guds ord omintet med edar stadga, att de skulle ingom sägat; men ju mer han det förbod, som I uppålagt hafven. Och mycket sådant gören ju mer de förkunnade det. **14** Och de förundrade sig I. **15** Och han kallade till sig allt folket, och sade till öfvermåtton, sägande: Allt hafver han väl beställt; de dem: Hörer mig alle, och förstår. **16** Intet går utanefter in i menniskona, det henne besmitta kan; men det som går utaf menniskone, det är det som besmittar menniskona. **17** Den der hafver öron till att höra, han höre. **18** Och då han skiljdes ifrå folket, och kom i huset, frågade hans Lärjungar honom om liknelsen. **19** Och han sade till dem: Aren I också oförståndige P Förståن I icke ännu, att allt det utanefter ingår i menniskona, det kan icke besmitta henne? **20** Ty det går icke in i hennes hjerta, utan i buken; och hafver sin naturliga utgång, der all mat med renssas. **21** Och han sade: Det utaf menniskone går, det besmittar menniskona; **22** Ty innanefter, utu menniskors hjerta, utgå onda tankar, hor, boleri, mandräp, **23** Stöld, girighet, svek, listighet, otuktighet, ondt öga, hädelse, högfärd, galen. **24** Så stod lian upp dädan, och gick in i Tyri och Sidons gränsor; och gick in uti ett hus, och ville att det ingen veta skulle; och kunde dock icke blifva fördold. **25** Ty en qvinna, hvilkens dotter hade en oren anda, straxt hon fick höra om honom, kom hon, och föll ned för hans fötter. **26** Och det var en Grekisk qvinna, utaf Syrophenice, och bad honom, att han ville utdrifva djefvulen af hennes dotter. **27** Men Jesus sade till henne: Låt barnen först mätta varda; det är icke höfveligit, att man tager barnens bröd och kastar för hundarna. **28** Då svarade hon, och sade till honom: Ja, Herre; dock äta hundarna, under bordet, utaf barnens smulor. **29** Då sade han till henne: För detta talets skull, gack; djefvulen är utgången af dine dotter. **30** Och då hon kom i sitt hus, fann hon djefvulen utgången vara, och dottrena liggande på sängene. **31** Och då han åter utgick ifrå Tyri och Sidons gränsor, kom han till det Galileiska hafvet, midt genom de landsändar vid de tio städer. **32** Och de hade fram för honom en döfvan, den der ock en dumbe var; och bådo honom, att han ville lägga handena på honom. **33** Då tog han honom afsides ut ifrå folket, och satte sina finger i hans öron, och spottade ut, dermed han tog på hans tungo; **34** Och såg upp i himmelen, suckade, och sade till honom: Hepheethah; det är sagdt: Upplåt dig. **35** Och straxt

öppnades hans öron, och hans tungos band vartd icke, att han något gör sinom fader, eller sine moder; löst, och han talade redeliga. **36** Och böd han dem, att de skulle ingom sägat; men ju mer han det förbod, ju mer de förkunnade det. **37** Och de förundrade sig öfvermåtton, sägande: Allt hafver han väl beställt; de döfva låter han höra, och dumbar tala, 7

8 UTI de dagar, då folket var ganska mycket, och hade intet det de äta kunde, Kallade Jesus till sig sina Lärjungar, och sade till dem: **2** Jag varkunnar mig öfver folket; ty de hafva nu i tre dagar töfvat närmig, och hafva intet äta; **3** Och om jag låter dem fastande gå hem, gifvas de upp i vägen; ty somlige utaf dem voro komne långväga. **4** Och hans Lärjungar svarade honom: Hvar tager man bröd här i öknene, der man dem med mätta kan? **5** Då sporde han dem: Huru mång bröd hafven! Svarade de: Sju. **6** Och han böd folket sätta sig ned på jordena; och han tog de sju bröd, tackade, bröt, och gaf sina Lärjungar; att de skulle lägga dem fram; och de lade fram för folket. **7** Hade de ock några små fiskar; och då han välsignat hade, bad han ock lägga dem fram. **8** Så åto de, och vordo mätta; och de togo upp sju korgar med aflefvor, som öfver voro. **9** Och de der ätit hade, voro vid fyrtusend; och så lät han fara dem. **10** Och straxt steg han till skepps med sina Lärjungar, och kom intill de landsändar Dalmanutha. **11** Och de Phariseer ging ut, och begynte disputera med honom, frestande honom, och begärande af honom tecken af himmelen. **12** Då suckade han i sinom Anda, och sade: Hvi söker detta slägtet tecken? Sannerliga säger jag eder: Desso slägte skall intet tecken gifvas. **13** Så gaf han dem öfver; och gick åter i skeppet, och för utöfver. **14** Och de hade förgätit taga bröd, så att de hade icke mer än ett bröd med sig i skeppet. **15** Då böd han dem, sägandes: Ser till, vakter eder för de Phariseers surdeg, och för Herodis surdeg. **16** Och de tänkte hit och dit, sägande emellan sig: Det äret, vi hafve intet bröd. **17** Då Jesus det förnam, sade han till dem: Hvad bekymren I eder, att I hafven icke bröd? Kunnen I ännu intet akta, eller förstå? Hafven I ännu edor hjerta förblindadt? **18** Hafvandes ögon, och sen intet? och hafvandes öron, och hören intet? **19** Och minnens I icke, då jag bröt fem bröd ibland femtusend, huru många korgar upptogen I fulla med aflefvor? Sade de: Tolf. **20** Och då jag bröt sju bröd ibland fyrtusend, huru många korgar upptogen

I utaf de afleffvor? De sade: Sju. **21** Och han sade komma med kraft. **2** Och efter sex dagar tog Jesus till dem: Hvi förstår I då intet? **22** Och han kom till Petrum, Jacobum och Johannem till sig; och hade Bethsaida; och de hade fram för honom en blindan, dem allena upp på ett högt berg afsides, och vardt och bådo honom, att han ville taga på honom. **23** Och förklarad för dem. **3** Och hans kläder vordo klar, och så tog han den blinda vid handena, och ledde honom ganska hvit såsom snö, att ingen färgare på jordene utu byn; och spottade i hans ögon, och lade händer kan göra dem så hvit. **4** Och dem syntes Elias med på honom, och frågade honom, om han något säg. Mose, och de talade med Jesu. **5** Då svarade Petrus, **24** Då såg han upp, och sade: Jag ser folket gå, lika sägandes till Jesum: Rabbi, här är oss godt att vara; som det vore trå. **25** Sedan lade han åter händerna låt oss göra här tre hyddor, dig en, Mosi en, och Elie på hans ögon, och gjorde det så att han fick synen en. **6** Men han visste icke hvad han sade; ty de voro igen; och vardt så botad, att han sedan säg klarliga häpne vordne. **7** Och en sky kom, som överskyggde alla. **26** Och han lät gå honom hem, och sade: Gäck dem; och en röst kom utaf skyn, och sade: Denne intet in i byn, och säg icke heller det någrom derinne. är min käre Son; honom hörer. **8** Och i det samma **27** Och Jesus gick ut, och hans Lärjungar, till de byar som de sågo sig om, sägo de ingen vara der när vid Cesarea, som kallas Philippi; och i vägen frågade dem, utan allena Jesus. **9** Men då de gingo neder han sina Lärjungar, sägandes till dem: Hvem säger af berget, böd han dem, att de skulle ingom säga folket mig vara? **28** De svarade: Johannes Döparen; hvad de sett hade, förr än menniskones Son vore och somlige Elias; och somlige en af Propheterna. uppstånden ifrå de döda. **10** Och de behöllo det **29** Då sade han till dem: Hvem sägen I mig vara? ordet när sig, och befrågade emellan sig, hvad det Svarade Petrus, och sade till honom: Du äst Christus. skulle vara, att han sade: uppstå ifrå de döda. **11** **30** Då hotade han dem, att de skulle ingom säga om Och de sporde honom, sägande: Hvad är det, som honom; **31** Och begynte till att undervisa dem, att de Skriftlärde säga, att Elias måste komma först? menniskones Son skulle mycket lida, och förkastas af **12** Men han svarade, och sade till dem: Elias skall de äldsta, och af de öfversta Presterna, och af de ju komma först, och sätta all ting i lag igen; och att Skriftlärda, och dödas; och efter tre dagar uppstå menniskones Son skulle mycket lida, och föraktad igen. **32** Och talade han det talet uppenbart. Då tog varda, såsom skrifvet är. **13** Men jag säger eder: Elias Petrus honom till sig, och begynte näpsa honom. **33** är kommen, och de gjorde honom allt det de ville, Då vände han sig om, och såg på sina Lärjungar, såsom skrifvet var om honom. **14** Då han kom till sina och näpste Petrum, sägandes: Gäck bort ifrå mig, du Lärjungar, såg han mycket folk omkring dem, och de Satan; ty du besinnar icke det Gudi tillhörer, utan det Skriftlärda disputerande med dem. **15** Och straxt allt menniskor tillhörer. **34** Och kallade han till sig folket, folket säg honom, vordo de häpne; och lupo till och med sina Lärjungar, och sade till dem: Den mig vill helsade honom. **16** Och han sporde de Skriftlärda: följa, han försake sig sjelf, och t age sitt kors uppå Hvad disputeren I med dem? **17** Och en af folket sig, och följe mig. **35** Ty den, som vill behålla sitt lif, svarade, och sade: Mästar, jag hafver haft min son hit han skall mista det; och den. som mister sitt lif, för till dig, den der hafver en stum anda; **18** Och då han mina och Evangelii. skull, han skall det behålla. **36** Ty tager honom fatt, far han illa med honom; och han hvad hjälper det menniskone, om hon kunde vinna fradgas, och gnisslar med sina tänder, och förtvinar. hela verldena, och toge skada till sin själ? **37** Eller Jag talade med dina Lärjungar, att de skulle drifva hvad kan en menniska gifva, der hon sin själ med honom ut; och de kunde icke. **19** Då svarade han lösa må? **38** Men den som blyges vid mig och min honom, och sade: O I otrogna slägte; huru länge skall ord, uti detta horiska och syndiga slägtet, vid honom jag vara när eder? Huru länge skall jag lida eder? skall ock menniskones Son blygas, när han kommer i Leder honom hit till mig. **20** Och de ledden fram till sins Faders härlighet, med de helga Änglar.

9 Och han sade till dem: Sannerliga säger jag eder, nägre äro ibland dem som här stå, de der icke skola smaka döden, tilldess de få se Guds rike

honom. Då anden fick se honom, straxt for han illa med honom; och föll neder på jordena, och välte sig, och fradgades. **21** Då sporde han hans fader till: Huru länge är, sedan detta kom honom uppå? Då sade

han: Utaf barndom. **22** Och han hafver ofta kastat mitt Namn, derföre att I Christo tillhörén, sannerliga honom i elden, och i vattnet, att han måtte förgöra säger jag eder, han skall ingalunda mista sin lön. **42** honom; men förmår du något, så varkunna dig över Och hvilken som förargar en af de små, som tro på oss, och hjelpp oss. **23** Jesus sade till honom: Om du mig, bättre vore honom, att vid hans hals hängdes en tro kan; all ting äro möjelig honom, som tror. **24** Och qvarnsten, och han bortkastades uti hafvet. **43** Nu, straxt ropade drängens fader, med gråtande tårar, om din hand vore dig till förargelse, hugg henne af. sägandes: Herre, jag tror; hjelpp mina otro. **25** När Bättre är dig enhändtan ingå uti lifvet, än att du hafver Jesus såg, att folket lopp till med, näpste han den två händer, och far till helvetet, uti evig eld; (**Geenna g1067**) **44** Der deras matk icke dör, och elden icke orena andan, och sade till honom: Du ande, döfver utsläckes. **45** Och om din fot vore dig till förargelse, och dumbe, jag bjuder dig, gack ut af honom, och hugg honom af. Dig är bättre, att du ingår uti lifvet gack intet mer härefter in uti honom. **26** Så ropade halter, än att du hafver två fötter, och varda kastad anden, och for ganska illa med honom, och gick till helvetet, uti evig eld; (**Geenna g1067**) **46** Der deras ut. Och han vartt som han hade varit död; så att matk icke dör, och elden icke utsläckes. **47** Och om många sade: Han är död. **27** Då tog Jesus honom vid ditt öga vore dig till förargelse, rif det ut. Bättre är dig, handena, och reste honom upp; och han stod upp. **28** Och när han kom hem i huset, frågade hans Lärjungar att du enögder ingår uti Guds rike, än att du skulle honom afsides: Hvi förmådde icke vi utdrifva honom? hafva tu ögon, och bortkastas i helvetes eld; (**Geenna g1067**) **48** Der deras matk icke dör, och elden icke **29** Sade han till dem: Detta slägtet kan med ingen utsläckes. **49** Ty hvor och en måste med eld saltad ting utfara, utan med bön och fasto. **30** Och de gingo varda, och allt offer måste med salt saltas. **50** Salt är dädan, och vandrade genom Galileen; och han ville ett godt ting; hvor nu saltet mister sin sälto, hvarmed icke, att någor skulle vetat. **31** Ty han underviste sina skall man salta? Hafver salt uti eder, och hafver frid Lärjungar, och han sade till dem: Menniskones Son emellan eder inbördes.

de skola döda honom; och då han är dödad, skall han **10** Och då han stod upp dädan, kom han uti Judeen på tredje dagen uppstå. **32** Men de förstodo intet hvad landsändar, vid sidon af Jordan. Och folket han sade, och torde icke spörja honom. **33** Så kom församlades äter till honom; och åter läerde han dem, han till Capernaum; och när han var kommen i huset, såsom hans seder var. **2** Då gingo de Phariseer till, sporde han dem: Hvad handladen I eder emellan och frågade honom: Är det ock mannenom lofligt i vägen? **34** Men de tigde; förté de hade handlat skilja sina hustru ifrå sig? frestande honom. **3** Då emellan sig i vägen, hvilken af dem ypperst var. **35** Och då han hade satt sig, kallade han de tolf, och svarade han, och sade till dem: Hvad hafver Mosesade till dem: Hvilkensom vill den främste vara, han budit eder? **4** Sade de: Moses tillstadde skrifta ett skiljobref, och öfvergifva henne. **6** Men af första skapelsen hafver Gud gjort dem man och qvinno; skapelsen hafver Gud gjort dem man och qvinno; **7** Fördenskull skall man öfvergifva sin fader och moder, och blifva vid sina hustru; **8** Och de tu varda ett kött; så äro de nu icke tu, utan ett kött. **9** Hvad Gud hafver tillhopafogat, det skall menniskan icke åtskilja. **10** Och i huset frågade hans Lärjungar honom på nytt om samma ärende. **11** Och han sade till dem: Hvilkensom skiljer sina hustru ifrå sig, och tager ena andra, han bedrifver hor emot henne. **12** Och om qvinnan öfvergifver sin man, och tager en annan, hon bedrifver hor. **13** Och de hade barn till honom, att han skulle taga på dem; men Lärjungarna näpste dem, som dem fram hade. **14** Men när Jesus

det såg, vartd han misslynt, och sade till dem: Låter Jesus gick för dem, och de voro förskräckte, och barnen komma till mig, och förmener dem icke; ty gingo efter honom, fruktande sig. Sa tog Jesus åter sådana hörer Guds rike till. 15 Sannerliga säger jag till sig de tolf, och begynte säga dem, hvad honom eder: Hvilken som icke undfår Guds rike såsom ett öfvergå skulle: 33 Si, vi gåm upp till Jerusalem; och barn, han kommer der aldrig in. 16 Och han tog menniskones Son skall öfverantvardas de öfversta dem upp i famnen, och lade händerna på dem, och Presterna, och de Skrifflärda; och de skola fördöman välsignade dem, 17 Och då han dädan utgången var till döds, och öfverantvardan Hedningomen; 34 Och på vägen, lopp en till, och föll på knä för honom, och de skola begabban, och hudflängam, bespottan, och frågade honom: Gode Mästar, hvad skall jag göra, att dödan; och tredje dagen skall han uppstå igen. 35 jag måtte få evinnerligit lif? (aiōnios g166) 18 Men Jesus Då gingo till honom Jacobus och Johannes, Zebedei sade till honom: Hvi kallar du mig godan? Ingen är söner, och sade: Mästar, vi vilje att du gör oss hvad god utan en, det är Gud. 19 Budorden vetst du: Du som helst vi bedje. 36 Sade han till dem: Hvad viljen I skall icke bedrifva hor: Du skall icke dräpa: Du skall jag skall göra eder? 37 Sade de till honom: Gif oss, icke stjäla: Du skall icke tala falskt vittnesbörd: Du att vi Bitte, den ene på dine högra hand, och den skall ingen bedraga: Ära din fader och moder. 20 andre på dine venstra, uti din härlighet. 38 Men Jesus Då svarade han, och sade till honom: Mästar, det sade till dem: I veten icke hvad I bedjen; kunnen I hafver jag allt hållit utaf min ungdom. 21 Jesus såg dricka den kalken, som jag dricker; och döpas med på honom, och älskade honom, och sade till honom: den döpelsen, der jag med döpes? 39 Då sade de till Ett fattas dig; gack bort, sälj allt det du hafver, och honom: Ja, kunne vi så. Sade Jesus till dem: Den gif de fattiga, och du skall få en skatt i himmelen; kalken jag dricker, skolen I ock dricka; och med den och kom, följ mig, och tag korset uppå dig. 22 Och döpelse, der jag med döpes, skolen I döpas; 40 Men han vartd bedröfvd af talet, och gick bort sörfjandes; sitta på mine högra och venstra hand, står icke mig ty han hade många ägodelar. 23 Och Jesus såg till att gifva; utan dem händer det, som det beredt sig om, och sade till sina Lärjungar: Huru svårliga är. 41 När de tio hörde detta, begynte de Vara illa kunna de rike komma in uti Guds rike! 24 Men hans tillfrids med Jacobo och Johanne. 42 Men Jesus Lärjungar vordo förskräckte af hans ord. Då svarade kallade dem till sig, och Sade till dem: I veten, att åter Jesus, och sade till dem: Huru svårt är det, kära verldslige Törstar äro rådande, och de mägtige ibland barn, dem som sätta sina tröst på sina rikedomar, dem hafva välvde; 43 Men det skall icke så vara ibland ingå uti Guds rike. 25 Lättare är en camel gå igenom eder; utan den, som ibland eder vill ypperst vara, han ett nälsöga, än en rik gå in uti Guds rike. 26 Men de skall vara edar tjenare. 44 Och den, som ibland eder förundrade sig öfvermåltos, och sade vid sig sjelfva: vill vara den främste, han skall vara allas dräng; 45 Ho kan då varda salig? 27 Men Jesus såg på dem, Ty ock menniskones Son är icke kommen, på det och sade: För menniskom är det omöjeligt; men icke han skulle låta tjena sig; utan på det han ville tjena, för Gud; ty när Gudi äro all ting möjelig. 28 Och och gifva sitt lif till aterlösning för många. 46 Och de Petrus begynte säga till honom: Si, vi hafve öfvergivit kommo till Jericho. Och då lian gick ut af Jericho, all ting, och följt dig. 29 Svarade Jesus, och sade: och hans Lärjungar, och en mägtig stor hop folk, Sannerliga säger jag eder: Ingen är den som hafver då satt der vid vägen en blinder, Bartimeus, Timei öfvergivit hus, eller bröder, eller systrar, eller fader, son, tiggandes. 47 Och när han hörde, att det var eller moder, eller hustru, eller barn, eller åkrar, för min Jesus af Nazareth, begynte han ropa, och säga: och Evangelii skull; 30 Den icke får hundradefaldt Jesu, Davids Son, varkunna dig öfver mig. 48 Och igen, nu i denna tiden, hus, och bröder, och systrar, månge näpste honom, att han skulle tiga; men han och mödrar, och barn, och åkrar, med förföljelsen; ropade dessmer: Davids Son, varkunna dig öfver mig, och i tillkommande verld evinnerligit lif. (aiōn g165, 31 Men månge, de som de främste äro, kallade den blinda, och sade till honom: Var vid ett varda de ytterste, och de ytterste de främste. 32 Och godt mod; statt upp, han kallar dig. 50 Han kastade de voro på vägen, gångande upp till Jerusalem; och ifrå sig sin mantel, stod upp, och kom till Jesum. 51

Då svarade Jesus, och sade till honom: Hvad vill du, de kunde förgöra honom, men de fruktade för honom; att jag skall göra dig? Den blinde sade till honom: ty allt folket förundrade sig på hans lärdom. **19** Och Rabboni, att jag måtte få min syn. **20** Jesus sade till honom: Gäck, din tro hafver gjort dig helbregda. Och straxt fick han sin syn, och följe Jesum i vägen.

11 Och då de kommo in mot Jerusalem, till Bethphage och Bethanien, vid Oljoberget, utsände han två af sina Lärjungar; **2** Och han sade till dem: Går i byn, som för eder är; och straxt I kommen derin, värden I finnande en fala bunden, der ännu ingen menniska på sutit hafver; löser honom, och hafver honom hit. **3** Och om någor säger till eder: Hvi gören I detta? säger: Herren behöfver honom; och då skall han straxt sända honom hit. **4** Så gingo de bort, och funno fålan bunden för dörrene, vid vägamotet, och löste honom. **5** Och somlige, som der stodo, sade till dem: Hvad gören I, att I lösen fålan? **6** Då sade de till dem, såsom Jesus hade budit dem; så läto de betämma dem. **7** Och de hade fålan till Jesum, och kastade sin kläder på honom; och han satte sig deruppå. **8** Och månge bredde sin kläder på vägen; och somlige skåro qvistar af trän, och ströddé på vägen. **9** Och de der föregingo, och der efterfölje, ropade, och sade: Hosianna! välsignad vare den, som kommer i Herrans Namn. **10** Välsignad vare vårs faders Davids rike, som kommer i Herrans Namn; Hosianna i höjdene! **11** Och Herren gick in i Jerusalem, och i templet, och besåg all ting. Och när det led at aftonen, gick han ut till Bethanien, med de tolf. **12** Och dagen derefter, då de gingo ut ifrå Bethanien, hungrade honom. **13** Och han fick se ett fikonatrå der långt ifrå, som lön hade; dit kom han, om han tilläfventyrs måtte finna der något uppå; och da han kom dit, fann han der intet annat än lön; ty det var icke då tid till fikon. **14** Och Jesus svarade, och sade till det: Äte aldrig någor härefter frukt af dig till evig tid. Och hans Lärjungar hörde det. (*aiōn g165*) **15** Och de kommo till Jerusalem. Och Jesus gick in i templet, och begynte utdrifva dem som sålde och köpte i templet; och förstörte de vextares bord, och deras stolar som duvor sålde; **16** Och stadde icke till, att någor bar något genom templet. **17** Och han lärde, och sade till dem: Är icke skrifvet: Mitt hus skall kallas ett bönehus allom folkom? Men I hafven gjort det till en röfvarekulo. **18** Och de Skriftlärde och öfverste Prosterne fingo det höra; och begynte söka efter, huru

de kunde förgöra honom, men de fruktade för honom; då aftonen kom, gick han uti staden. **20** Och om morgonen gingo de der framom, och sägo fikonaträt förtorkadt vara intill roten. **21** Då kom Petrus det ihåg, och sade till honom: Rabbi, si, det fikonaträt, som du bannade, är förtorkadt. **22** Jesus svarade, och sade till dem: Hafver trona till Gud. **23** Sannerliga säger jag eder: Hvilken som helst sade till detta berg: Häf dig upp, och kasta dig i havet; och han twiflade intet i sitt hjerta, utan trodde så ske skola som han sade; honom skall ske allt det han säger. **24** Derföre säger jag eder: Allt det I bedjen i edra böner, tror att I fån det, så skall det ske eder. **25** Och när I ståن och bedjen, så förlåter, om I något hafven emot någon; på det edar Fader, som i himmelen är, skall ock förlåta eder edra brister. **26** Men om I icke förlåten, så skall icke heller edar Fader, som är i himmelen, förlåta det I bryten. **27** Och som de kommo åter till Jerusalem, och han gick i templet, kommo till honom de öfverste Presterna, och de Skriftlärde, och de äldste; **28** Och de sade till honom: Af hvad magt gör du detta P Och hvilken hafver gifvit dig denna magten, att du detta göra skall? **29** Jesus svarade, och sade till dem: Jag vill ock något spörra eder; svarer mig, så vill jag säga eder, af hvad magt jag detta gör. **30** Johannis döpelse, var den af himmelen, eller af menniskor? Svarer mig. **31** Och de tänkte vid sig, och sade: Säge vi, af himmelen; då säger han: Hvi trodden I honom icke då? **32** Men säge vi, att den var af menniskom, rädes vi för folket; ty alle hollo Johannes för en sann Prophet. **33** Och så svarade de, sägande till Jesum: Vi. vete det icke. Svarade Jesus, och sade till dem: Icke heller säger jag eder, af hvad magt jag detta gör.

12 Och han begynte tala dem till i liknelser: En man plantade en vingård, och gärde deromkring en gård, och grof en press, och byggde ett torn, och lejde honom ut vingårdsmännom; och for så ut i fremmande land. **2** Och då rätta tiden var, sände han sin tjenare till vingårdsmännen, att han skulle anamma, afvingårdsmännen, utaf vingårdens frukt **j** **3** Men de togo honom, och slogo honom, och läto honom gå ifrå sig tomhändtan. **4** Åter sände han till dem en annan tjenare; den kastade de hufvudet sönder med sten, och läto honom gå ifrå sig försmäddan. **5** Åter sände han en annan, den dråpo

de; och många andra, somliga hudflängde de. och Skriftena, ej heller Guds kraft. 25 Ty då de uppståndne somliga dråpo de. 6 Så hade han ännu en enda son, äro ifrå de döda, tager man sig icke hustru, och icke den han kär hade; honom sände han ock till dem gifs heller hustru månne; utan de äro såsom Änglar, på det sista, sägandes: De hafva ju en försyn för som i himmelen äro. 26 Men om de döda, att de skola min son. 7 Men vingårdsmännerna sade emellan sig: uppstå, hafven I icke läsit i Mose bok, huruledes Gud Denne är arfvingen; kommer, låter oss dräpa honom, talade med honom i buskanom, sägandes: Jag är så varder arvedelen vår. 8 Då togo de honom, och Abrahams Gud, och Isaacs Gud, och Jacobs Gud? dråpo honom, och kastaden utu vingården. 9 Hvad 27 Han är icke de dödas Gud, utan deras Gud, som skall nu vingårdsherren göra? Han skall komma, och lefva. Så faren I nu mycket ville. 28 Då gick en fram af förgöra vingårdsmännerna, och få vingården androm. de Skriftlärda, den der på hört hade, huru de tillhoppa 10 Hafven I ock icke läsit denna Skriften? Den stenen, disputerat hade, och hade sett att han hade väl svarat som byggningsmännerne bortkastade, är vorden en dem, och sporde honom till: Vilket är det yppersta af hörnsten; 11 Af Herranom är detta gjordt, och är all budorden? 29 Jesus svarade honom: Det yppersta underligt för vår ögon. 12 Och de sökte efter att af all budorden är detta: Hör, Israel; Herren vår Gud gripa honom; men de räddes för folket; ty de förstodo är allena Herren 30 Och du skall älska din Herra Gud, att han sade denna liknelsen om dem. Så gafvo de af allt ditt hjerta, och af allo dine själ, och af all din honom öfver, och gingo sin vag. 13 Och sände de till håg, och af allo dine magt. Detta är det yppersta honom några af de Phariseer, och de Herodianer, att budet. 31 Och det andra är desso likt: Älska din nästa de skulle gripa honom i orden. 14 Då de kommo, sade som dig sjelf. Intet annat bud är större än dessa. de till honom; Mästar, vi vete, att du äst samfärdig, 32 Och den Skriftlärde sade till honom: Mästar, du och sköter om ingen; ty du ser icke efter menniskors hafver allt rätt sagt, att Gud är en, och ingen annar person, utan lärer Guds väg rätt. År det ock rätt, att är förutan honom; 33 Och att älska honom af allt man gifver Kejsarenom skatt, eller icke? Skole vi hjerta, och af allt förstånd, och af allo själ, och af allo gifvan, eller icke gifvan? 15 Men han förstod deras magt, och älska sin nästa som sig sjelf, det är mer skrymtan, och sade till dem: Hvi fresten I mig? Tager än bränneoffer, och all offer. 34 Då Jesus såg, att hit penningen, att jag må se honom. 16 Och de båro han visliga svarat hade, sade han till honom: Da äst honom fram. Då sade han; till dem: Hvars beläte och icke långt ifrå Guds rike. Och sedan torde ingen fråga överskrift är detta? Sade de till honom: Kejsarens. honom. 35 Och svarade Jesus, och sade, lärandes 17 Då svarade Jesus, och sade till dem: Så gifver i templet: Huru såga de Skriftlärde, att Christus är Kejsarenom hvad Kejsarenom tillhörer, och Gudi det Davids Son? 36 Ty David, genom den Helga Anda, Gudi tillhörer. Och de förundrade sig på honom. 18 säger: Herren sade till min Herra: Sätt dig på min Så kommo de Sadduceer till honom, hvilke såga att högra hand, till dess jag hafver satt dina ovänner dig ingen uppståndelse är, och sporde honom, sägande: till en fotapall. 37 Så kallar nu David honom Herra; 19 Mästar, Mose hafver skrifvit oss: Om någors mans hvadan är han då hans Son? Och en stor del af broder dör, och låter hustru efter sig, och låter ingen folket hörde honom gerna. 38 Och han lärde dem, barn efter sig, då skall hans broder taga hans hustru, och sade till dem: Vakter eder för de Skriftlärda; de och uppväcka sinom broder säd. 20 Det voro sju gå gerna i sid kläder, och låta gerna helsa sig på bröder; och den förste tog sig hustru, och han blef torgen; 39 Och sitta gerna främst i Synagogorna, död, och lefde ingen säd efter sig; 21 Och den andre och främst vid bordet i gästabaden; 40 Hvilke uppåt tog henne, och blef död; den icke heller lefde säd enkors hus, förebärande länga böner; desse skola efter sig; och den tredje sammalunda; 22 Så att sju få dess svårare fördömelse. 41 Och satte sig Jesus togo henne, och lefde dock ingen säd. Sist af allom tväremot offerkistona, och såg uppå huruledes folket dödde ock hustrun. 23 Hvilken sderas hustru skall hon lade penningar i kistona; och månge rike lade mycket nu vara i uppståndelsen, då de skola uppstå? Ty sju in. 42 Och en fattig enka kom, och lade in två skärfvar, hade haft henne till hustru. 24 Svarade Jesus, och det var en penning. 43 Då kallade han sina Lärjungar sade till dem: I faren ville, derföre att I icke veten till sig, och sade till dem: Sannerliga säger jag eder,

denna fattiga enkan lade mer in i kistona, än alle de andre som der inlade. 44 Ty de hafva alle inlagt af det dem öfverlopp; men hon inlade, utaf sin fattigdom, allt det hon hade, alla sina näring.

13 Och då han gick ut af templet, sade till honom

en af hans Lärjungar: Mästar, se hurudana stenar, och hurudana byggning är detta. 2 Jesus svarade, och sade till honom; Ser du denna stora byggningen? En sten varder icke qvarliggandes på den andra, den icke afbruten varder. 3 Och då han satt på Oljoberget, tvärtemot templet, frågade honom Petrus, oct Jacobus, och Johannes, och Andreas, afsides: 4 Säg oss, när detta skall ske? Och hvad tecken är dertill, när detta skall allt fullbordas? 5 Svarade Jesus, och begynte säga: Ser till, att ingen bedräger eder. 6 Ty månge varda kommande i mitt Namn, sägande: Jag är Christus; och de skola bedraga många. 7 Men när I fån höra örlig, och örligs rykte, varer icke bedröfvade; ty det måste så ske; men det är icke straxt änden. 8 Det ena folket skall uppsätta sig emot det andra, och det ena riket emot det andra; och jordbäfning skall varda mångastäds; och hunger och förskräckelser skola varda. Detta är begynnelsen till vedermödon. 9 Men tager I eder vara; ty de skola öfverantvarda eder in på Rådhusen och Synagogorna; och I skolen varda hudflängde, och framdragne för Förstår och Konungar, för mina skull, till ett vittnesbörd öfver dem. 10 Och Evangelium måste först predikadt varda för all folk. 11 När de nu draga eder fram, och öfverantvarda eder, så hafver ingen omsorg, hvad I skolen säga; och tänker der intet på framföreåt; utan, hvad eder ingifvet varder i samma stunden, det tåler; ty det ären icke I, som talen, utan den Helge Ande. 12 Och den ene brödren skall öfverantvarda den andra i döden, och fadren sonen; och barnen skola sig uppsätta mot föräldrarna, och hjälpa till att döda dem. 13 Och I skolen varda förhatade af allom, för mitt Namns skull; men den som härdar intill ändan, han varder salig. 14 Men då I fån se förödelsens styggelse, deraf sagdt är genom Propheten Daniel, ständandes der det icke skall; (den det läs, lian förstå det) de som då äro i Judeen, de fly upp på bergen. 15 Men den der är på taket, han gånge icke neder i huset, och gånge icke in, till att taga något utu sitt hus. 16 Och den som är på åkren,

han vände icke tillbaka, till att taga sin kläder. 17 Ve

dem, som hafvande äro, eller dia gifva, i de dagar. 18 Men beder, att edor flykt icke sker om vinteren;

19 Ty i de dagar varder sådana bedröfelse, att slik hafver icke varit, ifrå kreaturen begynnelse, dem Gud skapat hafver, intill nu; och ej heller varder. 20

Och hvor Herren icke hade förkortat de dagar, vorde intet kött saligt; men för de utkorades skull, som han utkorat hafver, förkortade han dagarna. 21 När då någor ville säga till eder: Si, här är Christus; eller si, han är der; tror det intet; 22 Ty falske Christi och falske Propheter skola upphåva sig, och skola göra tecken och under, så att de ock skola förföra de utkorada, om möjeligt vore. 23 Men tager I eder vara; si, jag hafver sagt eder all ting framföreåt. 24 Men i de dagar, efter den bedröfvelsen, skall solen förmörkas, och månen skall icke gifva sitt sken; 25 Och himmelenes stjernor skola nederfalla, och himmelenes krafter skola bäfva.

26 Och då skola de få se menniskones Son komma i skyn, med stor magt och härlighet. 27 Och då skall han sända sina Änglar, till att församla sina utkorada, ifrå fyra väder; ifrå jordenes ända intill himmelenes anda. 28 Lärer af fikonaträt en liknelse: När nu dess qvist ar klen, och begynner bärä lös, så veten I, att sommaren är nära; 29 Sammalunda ock, när I sen detta ske, så veter att det är nära för dörrrene. 30 Sannerliga säger jag eder, att detta slägtet skall icke förgås, förr än allt detta skedt är. 31 Himmel och jord skola förgås; men min ord skola icke förgås. 32

Men om den dagen, och den stunden, vet ingen; icke Änglarna, som i himmelen äro, ej heller Sonen; utan Fadren allena. 33 Ser till, vaker och beder; ty I veten icke, när tiden är. 34 Såsom en man, den der drog bort i främmande land, och lät blifva sitt hus, och gaf sina tjenare magt, och hvarjom och enom sina sysslo, och böd dörravaktaren, att han skulle vaka.

35 Vaker fördenskull; ty I veten icke, när husbonden kommer, antingen om aftonen, eller midnattstid, eller i hönsgälden, eller om morgonen; 36 Att, då han kommer hasteliga, han icke skall finna eder sovande. 37 Men hvad jag säger eder, det säger jag allom: Vaker.

14 Och två dagar derefter instundade Påska och Sötbrödsdagarna; och de öfverste Presterna och de Skrifflärde sökte efter, huru de kunde svikliga få fatt på honom, och döda honom. 2 Men de sade:

Icke om högtidsdagen, att ett upplopp icke sker ibland förrådder; de mennisko vore bättre, att hon icke vore folket. 3 Och då han var i Bethanien, i den spitselska född. 22 Och vid de åto, tog Jesus brödet; tackade, Simons hus, vid han satt till bords, kom en qvinnna, och bröt det, och gaf dem, och sade: Tager, äter, detta som hade ett glas med oförfalskadt och kosteligt är min lekamen; 23 Och tog kalken, och tackade, och nardus smörjelse; hon bröt glaset sönder, och utgöt gaf dem; och de drucko deraf alle. 24 Och sade han det på hans hufvud. 4 Så voro der någre, som icke till dem: Detta är min blod, dess nya Testamentsens, togo det väl vid sig, och sade: Hvärefter förspilles hvilken för många utgjuten Varder. 25 Sannerliga denna smörjelsen? 5 Ty det måtte väl varit såldt mer säger jag eder: Härefter skall jag icke dricka af vinträns än för trehundrade penningar, och gifvet fattigom; och frukt, intill den dagen att jag dricker det nytt i Guds läto illa på henne. 6 Då sade Jesus: Låter henne med rike. 26 Och då de hade sagt lofsången, gingo de ut frid; hvi gören I henne illa tillfrids? Hon hafver gjort på Oljoberget. 27 Och Jesus sade till dem: I skolen en god gerning på mig; 7 Ty I hafven alltid fattiga alle i denna nattene förargas på mig; ty det är skrifvet: när eder; och när som helst I viljen, kunnen I göra Jag skall slå herdan, och fåren varda förskingrad. 28 dem till godo; men mig hafven I icke alltid. 8 Det hon Men då jag är uppstånden, vill jag gå fram för eder uti kunde, det gjorde hon; hon är förekommen att smörja Galileen. 29 Då sade Petrus till honom: Om än alle min lekamen till begravning. 9 Sannerliga säger jag förargades, skall jag icke förargas. 30 Jesus sade till eder: Hvar detta Evangelium predikadt varder uti honom: Sannerliga säger jag dig, i dag, i denna natt, hela verldene, skall ock detta, som hon gjorde, sagdt förr än hanen hafver två resor galit, skall du tre resor varda, henne till åminnelse. 10 Och Judas Ischarioth, försaka mig. 31 Då sade han ändå ytterligare: Ja, en af de tolf, gick bort till de översta Presterna, på skulle jag än dö med dig, jag skall icke försaka dig. det han skulle förråda honom dem i händer. 11 När Sammalunda sade de ock alle. 32 Och de kommo på de det hörde, vordo de glade, och lofvade honom, att den platsen, som kallades Gethsemane. Och han de ville gifva honom penningar; och han sökte, huru sade till sina Lärjungar: Sitter här, så länge jag går han lämpeligast kunde förråda honom. 12 På första afsides, till att bedja. 33 Och så tog han med sig Sötbrödsdagen, då man offrade Påskalambet, sade Petrum, och Jacobum, och Johannem, och begynte hans Lärjungar till honom: Hvar vill du, att vi skole gå till att förskräckas och ängslas; 34 Och sade till dem: och reda till, att du äter Påskalambet? 13 Och han Min själ är bedrövadallt intill döden; blifver här, och sände två af sina Lärjungar, och sade till dem: Går in vaker. 35 Och han gick litet fram bätter, och föll ned i staden, och der möter eder en man, bärandes ena på jordena, och bad att, om möjeligt vore, skulle den kruko vatten; följer honom efter; 14 Och hvor han studen undgå honom; 36 Och sade: Abba, Fader; all ingår, säger till husbondan: Mästaren låter säga dig: ting äro dig möjelig; unddrag mig denna kalken; dock Hvar är gästahuset, der jag med minom Lärjungom icke hvad jag vill, utan hvad du vill. 37 Och han kom, kan äta Påskalambet? 15 Och han skall visa eder och fann dem sofvande, och sade till Petrum: Simon, en stor sal, beredd och tillpyntad; der redet till för sofer du? Förmådde du icke vaka ena stund? 38 oss. 16 Och hans Lärjungar gingo ut, och kommo in Vaker, och beder, att I icke kommen uti frestelse; i staden, och funno som han dem sagt hade, och anden är viljog, men köttet är svagt. 39 Och så gick tillredde Påskalambet. 17 Då nu aftonen vardt, kom han åter bort, och bad; och talade samma orden. 40 han med de tolf. 18 Och vid de såto till bords, och Och då han kom igen, fann han dem åter sofvande; åto, sade Jesus: Sannerliga säger jag eder, en af ty deras ögon voro tung; och de visste icke hvad eder, som äter med mig, skall förråda mig. 19 Men de de honom svarade. 41 Och han kom tredje gången, begynte vara illa tillfrids, och sade till honom, hvor i och sade till dem: Ja, sofer nu, och hvi ler eder; sin stad: Är det jag? och den andre: Är det jag? 20 det är nog, studnen är kommen: Si, menniskones Han svarade och sade till dem: En af de tolf, den söm Son varder öfverantvardad uti syndares händer. 42 tager i fatet med mig. 21 Ja, menniskones Son varder Står upp, låt oss gå: Si, den mig förråder, är hardt så gångandes, som skrifvet är om honom; men ve de när. 43 Och straxt, med samma orden, steg Judas mennisko, genom hvilken menniskones Son varder fram, den der en var af de tolf; och med honom ett

stort tal folk, med svärd och stafrar, ifrå de öfversta begynte till att spotta på honom, och förtäcka hans Presterna, och de Skriftlärda, och de äldsta. 44 Så ansikte, och slå honom med näfvarna, sägande till hade den, som förrädde honom, gifvit dem ett tecken, honom: Spå till. Och tjenarena kindpustade honom. sägandes: Hvilken jag kysser, den äret; tager fatt 45 Och Petrus var nedre i palasset; då kom en öfversta på honom, och förer honom varliga. 46 Och som Prestens tjenstevinna; 47 Och då hon fick se Petrum handkorn, trädde han hasteliga fram till honom, och värmå sig, Båg hon på honom, och sade: Du vast ock sade till honom: Rabbi, Rabbi; och kysste honom. 48 med Jesu Nazareno. 49 Då nekade han, och sade: Då bäro de händer på honom, och grepo honom. Jag känner honom intet, ej heller vet jag hvad du 49 Men en, af de der när stodo, drog ut sitt svärd, säger. Och så gick han ut i garden, och hanen gol. 50 och slog öfversta Prestens tjenare, och högg honom Och qvinnan såg honom åter, och begynte säga till ett öra af. 51 Och Jesus svarade, och sade till dem: de der när stodo: Denne är utaf dem. 50 Då nekade Såsom till en röfvere ären I utgångne, med svärd han åter. Och litet derefter talade de åter till Petrum, och stafrar, till att gripa mig. 51 Jag hafver hvar dag som när stodo: Sannerliga äst du utaf dem; ty du äst varit när eder i templet, och lärt, och I togen intet fatt ock en Galileisk man, och ditt mål lyder derefter. 52 på mig; men detta sker, på det att Skrifternas skola Då begynte han till att förbanna sig, och svärja: Jag fullbordas. 53 Och Lärjungarna gäfvo honom då alle känner icke denna mannen, der I om talen. 52 Och öfver, och flydde. 54 Men en unger man följ de honom, äter gol hanen. Då begynte Petrus draga till minnes klädd på blotta kroppen uti ett linkläde; och unge män det ordet, som Jesus hade sagt till honom: Förr än grepo honom. 55 Men han lät fara linklädet, och kom hanen hafver galit två resor, skall du försaka mig tre undan ifrå dem naken. 56 Så ledde de Jesum till den resor. Och han begynte till att gråta.

öfversta Presten, och med honom församlades alle Överste Presterna, och de äldste, och Skriftlärde. 54 Och Petrus följde långt efter honom, till dess han kom uti den öfversta Prestens palats; och satte sig ibland tjenarena, och värmde sig vid ljuset. 55 Men de öfverste Presterna, och hela Rådet, sökte efter vittne emot Jesum, att de måtte låta döda honom; och kunde dock ingen finna; 56 Ty många hade burit falskt vittnesbörd emot honom; dock gjorde deras vittnesbörd icke fyllest. 57 Då stodo någre upp, och båro falskt vittnesbörd emot honom, och sade: 58 Vi hörde honom säga: Jag vill nederslä detta templet, som är med händer uppbygdt, och i tre dagar sätta ett annat upp igen, utan händer uppbygdt. 59 Och deras vittnesbörd gjorde ändå icke fyllest. 60 Då stod den öfverste Presten upp ibland dem, och frågade Jesum, sägandes: Svarar du intet? Hvad vittna desse emot dig? 61 Men han tigde, och svarade platt intet. Åter sporde den öfverste Presten, och sade till honom: Äst du Christus, dens välsignades Son? 62 Jesus sade: Jag är så; och I skolen få se menniskones Son sitta på kraftenes högra hand, och komma i himmelens sky. 63 Då ref den öfverste Presten sin kläder Bönder, och sade: Hvad behöfve vi numera vittne? 64 I horden hädelsen. Hvad synes eder? Då fördömde de honom alle, att han var Baker till döds. 65 Och somliga

15 Och straxt om morgonen höllo de öfverste Presterna råd, med de äldsta och Skriftlärda, och med hela Rådet; och bundo Jesum, och ledde honom bort, och antvardade honom Pilato. 2 Och Pilatus frågade honom: Äst du den Judarnas Konung? Då svarade han, och sade till honom: Du säger det. 3 Och öfverste Presterna anklagade honom om mång ting. 4 Då frågade äter Pilatus honom, och sade: Svarar du intet? Si, huru mång stycke de vittna på dig. 5 Men Jesus svarade sedan platt intet; så att Pilatus förundrade sig. 6 Så plägade han i Påskahögtidene gifva dem en fånga lös, hvilken de helst begärade. 7 Så var der en, benämnd Barabbas, som gripen var med somliga, de der ett upplopp gjort hade, och hade uti upploppet bedrifvit ett dråp. 8 Då ropade folket, och begynte bedja, att han skulle göra dem som hans plägsed alltid var. 9 Svarade Pilatus, sägandes: Viljen I, att jag skall eder lösgifva Judarnas Konung? 10 Ty han visste, att de öfverste Presterna hade utaf afund överantvardat honom. 11 Men öfverste Presterna eggade folket, att han heldre skulle gifva dem Barabbam lös. 12 Pilatus svarade åter, och sade till dem: Hvad viljen I då att jag skall göra honom, den I kallen Judarnas Konung? 13 Då ropade de åter: Korsfäst honom. 14 Pilatus sade till dem: Hvad hafver han då illa gjort? Då ropade de ännu fastare: Korsfäst

honom. **15** Så ville då Pilatus göra folkena fyllest, och gaf dem Barabbam lös; och öfverantvardade dem Jesum, att han skulle hudflängas och korfästas. **16** förlåten i templet remnado i tu stycke, ifrån öfverst Då hade krigsknektna honom in uti Badhuset, och kallade tillhopa hela skaran; **17** Och klädde honom uti ett purpurkläde, och vredo tillhopa ena krono af honom; **18** Och begynte till att helsa honom: Hel, Judarnas Konung; **19** Och slogo på knä, och till bådo honom. **20** Och när de hade så begabbat honom, afklädde de honom purpurklädet, och klädde honom uti sin egen kläder; och ledde honom på det rummet Golgatha; det är, om man skulle. **21** Då tvingade de en aftenon kom, efter det var tillredelsedagen, den som man, som der framgick, benämnd Simon af Cyrene, går före Sabbathen, **22** Och de ledde honom på det rummet Golgatha; det är, om man skulle. **23** Och de gåfvo honom bemyrradt vin dricka; men han tog det intet kallade till sig höfvismannen, och frågade, om han till sig. **24** Och när de hade korsfäst honom, bytte korsfäste honom. **25** Och det var vid tredje timman; och de var skrifvet öfver hans hufvud, nämliga: Judarnas Konung. **26** Och det man skylde honom före, och svepten uti linklädet, och lade honom ned uti ena kastande lott på dem, hvad hvar få hade af höfvismannenom, gaf han Joseph lekamen. **27** Och de korsfäste med honom två röfware, sten för grafvenes dörr. **28** Och så blef Skriften fullbordad, som säger: Iblant ogerningsmän vardt han räknad. **29** Och de, som gingo der framom, hadde honom, och riste sin hufvud, och sade: Tvi dig! Skönliga slår du omkull templet, och i tre dagar uppbygger det. **30** Fria dig sjelfvan, och stig neder af korset. **31** Sammalunda och de öfverste Presterna gjorde spe af honom emellan sig, med de skriftlärda, och sade: Androm hafver han hulpit, sig sjelfvom kan han icke hjälpa. **32** Christus, Israels Konung, stige nu Heder af korset, att vi måtte det se, och tro. Och de der korsfäste voro med honom, försmådde honom ock. **33** Och i sjette timman vardt ett mörker Över allt landet, till nionde timman. **34** Och i nionde timman ropade Jesus med höga röst, sägandes: Eloi, Eloi, Lamma Sabachthani? det är uttydt: Min Gud, min Gud, hvi hafver du öfvergivit mig? **35** Och somlige, de der när stodo, och hörde det, sade: Si, Eliam kallar han. **36** Så lopp en till med en svamp, uppfylldan med ättiko; den satte han på en rö, och böd honom dricka, och sade: Håll, låt se, om Elias kommer, till att taga honom neder. **37** Då ropade Jesus med höga röst, och gaf upp andan. **38** Och förlåten i templet remnado i tu stycke, ifrån öfverst och neder igenom. **39** Då höfvismannen, som stod der när gentemot honom, såg att han med ett sådant rop gaf upp andan, sade han: Sannerliga var denne törne, och satte på honom; **40** Och voro ock qvinnor der, som långt ifrån detta skådade; ibland hvilka var Maria Magdalena, och Maria, litsle Jacobs och Jose moder, och Salome. **41** Hvilk ock, medan han var i Galileen, begått honom, hade följt honom, och tjent honom; och många, andra, och förundrade Pilatus, att han allaredo var död; och honom bemyrradt vin dricka; men han tog det intet kallade till sig höfvismannen, och frågade, om han längesedan död var. **42** Och då han det förnummit de hans kläder, kastande lott på dem, hvad hvar få hade af höfvismannenom, gaf han Joseph lekamen. **43** Kom Joseph, bördig af den Alexandri och Rifi fader, den af markene inkom, staden Arimathia, en ärlig rådherre, den ock vände att han måste bära hans kors. **44** Det uttyder, hufvudskallaplatserna. **45** Och då han det förnummit de hans kläder, kastande lott på dem, hvad hvar få hade af höfvismannenom, gaf han Joseph lekamen. **46** Och han köpte ett linkläde, och tog honom ned, och svepten uti linklädet, och lade honom ned uti ena korsfäste honom. **47** Men Maria Magdalena och en på hans högra, och den andra på hans venstra Maria Jose sågo till hvart han lades.

sido. **28** Och så blef Skriften fullbordad, som säger: Iblant ogerningsmän vardt han räknad. **29** Och de, som gingo der framom, hadde honom, och riste sin hufvud, och sade: Tvi dig! Skönliga slår du omkull templet, och i tre dagar uppbygger det. **30** Fria dig sjelfvan, och stig neder af korset. **31** Sammalunda och de öfverste Presterna gjorde spe af honom emellan sig, med de skriftlärda, och sade: Androm hafver han hulpit, sig sjelfvom kan han icke hjälpa. **32** Christus, Israels Konung, stige nu Heder af korset, att vi måtte det se, och tro. Och de der korsfäste voro med honom, försmådde honom ock. **33** Och i sjette timman vardt ett mörker Över allt landet, till nionde timman. **34** Och i nionde timman ropade Jesus med höga röst, sägandes: Eloi, Eloi, Lamma Sabachthani? det är uttydt: Min Gud, min Gud, hvi hafver du öfvergivit mig? **35** Och somlige, de der när stodo, och hörde det, sade: Si, Eliam kallar han. **36** Så lopp en till med en svamp, uppfylldan med ättiko; den satte han på en rö, och böd honom dricka, och sade: Håll, låt se, om

16 Och då Sabbathen framgången var, köpte Maria Magdalena, och Maria Jacobi, och Salome, välluktande krydder, på det de skulle komma och smörja honom. **2** Och på den ena Sabbathen kommo de till grafvena, ganska bitida, då solen uppgick; **3** Och sade emellan sig sjelfva: Ho skall välta oss stenen ifrån grafvenes dörr? **4** Och då de sågo till, sågo de stenen vara afvälad, den ganska stor var. **5** Och när de ingångne voro uti grafvena, sågo de en ung man sittandes på högra sidon, klädd i ett sidt hvitt kläde; och de vordo förfärada. **6** Men han sade till dem: Varer icke förfärada; I söken Jesum af Nazareth, som korsfäst var; han är uppstånden, han är icke här; si rummet, der de hade lagt honom. **7** Men går bort, och säger hans Lärjungar, och Petro, att han går fram för eder uti Galileen; der skolen I få se honom, såsom han eder sagt hafver. **8** Och de gingo hasteliga derut, och flydde ifrån grafvene; ty dem var båfning och häpenhet påkommen; icke heller sade de något för någrom, ty de räddes. **9** (note: The

20.) Men när Jesus uppstånden var om morgonen, på första Sabbathsdagen, syntes han först Marie Magdalene, af hvilka han sju djeflar utdrifvit hade. 10 Hon lopp bort, och bådade dem som plägade vara med honom, de der sörjande och gråtande voro. 11 Och de samme, när de hörde att han var lefvandes, och var sedder af henne, trodde de intet. 12 Derefter, då två af dem vandrade ut åt landsbygden, syntes han dem uti en annor skepelse. 13 Och de gingo ock bort, och bådade det dem androm; och de trodde icke heller dem. 14 Sedan, när de ellöfva såto till bord, syntes han dem, och förekastade dem deras otro och hjertas hårdhet, att de icke trott hade dem, som hade sett honom vara uppstånden; 15 Och sade till dem: Går ut i hela verldena, och prediker Evangelium allom kreaturom. 16 Den der tror, och blifver döpt, han skall varda salig; men den der icke tror, han skall varda fördömd. 17 Men dem, som tro, skola dessa tecken efterfölja: genom mitt Namn skola de utdrifva djeflar; de skola tala med nya tungor; 18 De skola fördrifiva ormar; och om de dricka något det dödeligt är, skall det dem intet skada; på de kränka skola de lägga händerna, så varder det bättre med dem. 19 Då nu Herren Jesus med dem talat hade, vardt han upptagen i himmelen, och sitter på Guds högra hand. 20 Men de gingo ut, och predikade allestäds; och Herren verkade med dem, och stadfäste ordet med efterföljande tecken.

Lukas

1 Efter månge hafwa tagit sig före at beskrifwa de ting, som i bland oss aldrawissast äro; **2** Såsom de oss sagt hafwa, som af begynnelsen det med sin ögon sågo, och sjelfwe en del woro af det de sade; **3** Syntes ock mig, sedan jag af begynnelsen all ting til, min gode Theophile; **4** At du må förfara wissa sanningen om de stycken, der du om underwist äst. **5** Uti Herodis, Judee konungs, tid, war en Prest, utaf Abie skifte, benämnd Zacharias; och hans hustru, af Arons döttrar, benämnd Elisabet. **6** De woro båda rättfärdige för Gud, wandrande i all HERrans bud och stadgar ostraffeliga. **7** Och de hade inga barn; ty Elisabet war ofruksam, och både woro de framlidne i sin ålder. **8** Så begaf det sig, då han i sitt skifte skulle hålla sitt Prestaämbete för Gudi; **9** Efter Presterskapets sed, och det föll på honom, at han skulle uptända rökelse, gick han in i HERrans tempel; **10** Och alt folket war utantil, och bad så länge rökelserna skedde. **11** Så syntes honom HERrans Ängel, ståndandes på högra sidon wid rökaltaret. **12** Och Zacharias wardt förskräckt, då han såg honom, och en räddhoge föll öfwer honom. **13** Då sade Ängeln til honom: War icke förfärad, Zacharia; ty din bön är hörd, och din hustru Elisabet skall föda dig en son, hwilkens namn du skalt kalla Johannes. **14** Och dig skall warda glädje och fröjd, och många skola fröjdas af hans födelse; **15** Ty han skall warda stor för HERanom; win och starka drycker skall han icke dricka; och skall strax i moderlifvet upfyld warda med den Heliga Anda. **16** Och han skall omvända många af Israels barn til HERran, deras Gud. **17** Och han skall gå för honom, med Elie anda och kraft, til at omvända fädernas hjerta til barnen, och de ohöriga til de rättfärdigas snällhet; och göra HERanom et beredt folk. **18** Då sade Zacharias til Ängelen: Hwaraf skall jag detta weta? Ty jag är gammal, och min hustru är framliden i åldren. **19** Ängelen swarade, och sade til honom: Jag är Gabriel, som står i Guds åsyn, och är utsänd til at tala dig til, och boda dig denna goda tidenden: **20** Och si, du skalt warda mållös, och skalt intet kunna tala, intil den dagen, då detta sker, derföre, at du icke trodde minom ordom, hwilka skola fullkomnad warda i sin tid. **21** Och folket förbidde Zachariam, och förundrade sig, at han så länge dwaldes i templet; **22** Men då han utgick, kunde han intet tala med dem; och så förmärkte de, at han hade sett någon syn i templet; och han teknade dem, och blef mållös. **23** Och de begaf sig, då hans ämbetes dagar ute woro, gick han hem i sitt hus. **24** Och efter de dagar wardt hans hustru Elisabet hafwandes, och fördolde sig i fem månader, och sade: **25** Så hafer nu HERren gjort med mig, i de dagar, då han såg til mig, på det han skulle borttaga min försmädelse ibland menniskorna. **26** Uti sjette månaden wardt Gabriel Ängel utsänd af Gudi, uti en stad i Galileen, benämnd Nasareth; **27** Til en jungfru, som förlowad war enom man, hwilkens namn war Joseph, af Davids hus, och jungfrunes namn Maria. **28** Och Ängelen kom in til henne, och sade: Hel, full med nåd; HERren är med dig; wälsignad du ibland qwinnor. **29** Då såg honom, wardt hon föfärad af hans tal, och tänkte uppå, hurudana hälsning detta war. **30** Då sade Ängelen til henne: Fruktta dig icke, Maria; ty du hafwer funnit nåd för Gudi. **31** Si, du skalt aflat i ditt lif, och föda en Son, hwilkens Namn du skalt kalla JESUS; **32** Han skall warda stor, och kallas den Högstas Son; och HERren Gud skall gifwa honom hans faders Davids säte: **33** Och Han skall vara en Konung öfwer Jacobs hus i ewig tid, och på hans rike skall ingen ände wara. (aiön g165) **34** Då sade Maria til Ängelen: Huru skall detta tilgå? Ty jag wet af ingen man. **35** Ängelen swarade, och sade til henne: Den Helige Ande skall komma öfwer dig, och dens Högstas kraft skall öfwerskygga dig; derföre ock det Heliga, som af dig födt warder, skall kallas Guds Son. **36** Och si, Elisabet, din fränka, hafwer ock aflat en son i sin ålderdom, och detta är sjette månaden åt henne, som hetes wara ofruksam; **37** Ty för Gud är ingen ting omöjelig. **38** Då sade Maria: Si, HERrans tjenarinna; warde mig efter ditt tal. Och Ängelen skildes ifrå henne. **39** Uti de dagar stod Maria up, och gick i bergsbygderna med hast, uti Jude stad; **40** Och kom uti Zacharie hus, och hälsade Elisabet. **41** Och det begaf sig, då Elisabet hörde Marie hälsing, språng barnet uti hennes lif. Och Elisabet wardt upfyld med den Helige Anda; **42** Och hon ropade med höga röst, och sade: Wälsignad du ibland qwinnor, och wälsignad dins lifs frukt. **43** Och hwadan kommer mig detta, at mins HERras moder

kommer til mig? 44 Si, då rösten af dine hälsning kom i min öron, språng barnet af glädje i mitt lif. 45 Och salig äst du, som trodde; ty all ting warda fullbordad, som sagd ärö af HERRanom. 46 Och Maria sade: Min själ prisar storliga HERRan: 47 Och min ande sett til sine tjenarinno ringhet: Si, härefter warda all slägte mig saliga kallande. 48 Ty den Mägtige hafwer gjort mägtig ting med mig, och Hans namn är heligt: 50 Och hans barmhertighet warar ifrå slägte dem, som högfärdige äro uti deras hjertas sinne. 52 De mägtiga hafwer han satt af sätet, och upsatt de ringa. 53 De hungriga hafwer han med god ting upfylt, och de rika hafwer han låtit toma blifwa: Han hafwer uptagit sin tjenare Israel, tänkandes på sina barmhertighet; 55 Såsom han sagt hafwer til våra fäder, Abraham och hans såd, til ewig tid. (aiōn g165) 56 Och Maria blef när henne wid tre månader; och gick så hem i sitt hus igen. 57 Så wardt då Elisabet tiden fullbordad, at hon skulle föda, och hon födde en son. 58 Och hennes grannar och fränder fingo höra, at HERren hade gjort stor barmhertighet med henne, och fröjdade sig med henne. 59 Och det begaf sig, på åttonde dagen kommo de til at omskåra barnet, och kallade honom, efter hans fader, Zacharias. 60 Då swarade hans moder, och sade: Ingulanda; men han skall heta Johannes. 61 Då sade de til henne: Uti dine slägt är ingen, som hafwer det namnet. 62 Så teknade de hans fader, hwad han wille kalla honom. 63 Och han eskade ena taflo, der han uti skref, sägandes: Johannes är hans namn; och alle förundrade sig derpå. 64 Och strax öpnades hans mun, och hans tunga, och han talade, lofwandes Gud. 65 Och stor fruktan kom öfwer alla deras grannar; och ryktet om allt detta gick ut öfwer alla Judeska bergsbygderna. 66 Och alle de, som det hörde, sattet i sitt hjerta, sägande: Hwad mån warda utaf detta barnet? Ty HERrans hand war med honom. 67 Och hans fader Zacharias wardt upfyld med den Heliga Anda, propheteraade, och sade: 68 Lofwad ware HERren, Israels Gud; ty han hafwer besökt och förlossat sitt folk; 69 Och hafwer uprättat oss saligheten horn, uti sins tjenares Davids hus. 70 Såsom han i förtiden talat hafwer genom sina helga Propheters mun: (aiōn g165) 71 At han skulle frälsa oss ifrå våra owänner, och utur allas deras hand, som hata oss: 72 Och bewisa barmhertighet med Och på den ed, som han sworit hafwer vårom fader Abraham, at gifwa oss; 74 At wi, frälste utu våra sett til sine tjenarinno ringhet: Si, härefter warda owänners hand, måtte honom tjena utan fruktan; 75 I helighet och rättfärdighet, för honom, i alla våra hafwer gjort mägtig ting med mig, och Hans namn är lifsdagar. 76 Och du barn skalt kallas dens Högstas Prophet; du skalt gå för HERRanom, til at bereda hans til slägte, öfwer dem, som frukta honom. 51 Han vägar: 77 Och gifwa hans folke salighetenens kunskap, hafwer bedrifvit magt med sinom arm, och förskingrat til deras synders förlåtelse; 78 Genom vår Guds dem, som högfärdige äro uti deras hjertas sinne. innerliga barmhertighet, genom hwlken upgången af 52 De mägtiga hafwer han satt af sätet, och upsatt högdene hafwer oss besökt; 79 Til at uppenbaras dem, som sitta i mörkret och dödens skugga, och styra våra fötter på fridens wág. 80 Och barnet växte up, och stärktes i Andanom; och wistades i öknene, til den dagen han skulle framkomma för Israels folk.

2 Det begaf sig i den tiden, at af Kejsar Augusto utgick et bud, at all werlden skulle beskattas. 2 Och denna beskattning war den första, och skedde under den hödingen öfwer Syrien, Cyrenio. 3 Och de gingo alle, hwar uti sin stad, til at låta beskatta sig. 4 Så for ock Joseph up af Galileen, af den staden Nazareth, in uti Judeska landet, til Davids stad, som heter Bethlehem; ty han war af Davids hus och slägt; 5 På det han skulle låta beskatta sig, med Maria, sin trolåwfada hustru, hwlken hafwandes war. 6 Så begaf sig, medan de woro der, wordo dagarne fullbordade, at hon skulle föda. 7 Och hon födder sin förstfödda Son, och swepte honom i lindakläder, och lade honom neder i en krubbo; ty dem war icke rum i herbergena. 8 Och i den samma ängden woro någre herdar, de der wakade, och höllo wård om nattene öfwer sin hjord. 9 Och si, HERrans Ängel stod när dem, och HERrans klarhet kringsken dem, och de wordo storliga förfärade. 10 Och sade Ängeln til dem: Warer icke förfärade: Si, jag bodar eder stor glädje, hwlken allo folkena wederfaras skall; 11 Ty i dag är eder födder Frälsaren, som är Christus, HERren, i Davids stad. 12 Och detta skall wara eder för tekni: I skolen finna Barnet swept i lindakläder, nederlagdt i en krubbo. 13 Och strax wardt med Ängelen et stort tal af den Himmelska härskaran, de der lofwade Gud och sade: 14 Åra ware Gud i högdene, och frid på

jordene, och menniskomen en god wilje. **15** Och det dotter, af Assers slägte, hon war kommen til en stor begaf sig, at Ånglarne foro ifrå dem up i himmelen, ålder, och hade lefwat i sju år med sin man, ifrå sin och herdarne begynte säga emellan sig: Låter oss nu jungfrudom. **37** Och war nu en enka, wid fyra och gå til Bethlehem, och se det, som wi hafwe hört skedt åttatio år; hon kom aldrig bort utu templet, tjenandes wara, det HERren oss uppenbarat hafwer. **16** Och Gudi, med fasto och böner, natt och dag. **38** Hon kom de gingo hasteliga, och funno Maria, och Joseph, ock dertil i samma stundene, och prisade HERran, och Barnet nederlagdt i krubban. **17** Och då de det och talade om honom til alla dem, som i Jerusalem sett hade, beryktade de ut hwad dem sagdt war om wänte förlossning. **39** Och då de all ting fullbordat detta Barnet. **18** Och alle de det hörde, förundrade hade, efter HERrans lag, drogo de in i Galileen igen, sig på de ting, som dem sagd woro af herdarna. uti sin stad Nazareth. **40** Men Barnet växte up, och **19** Men Maria gömde all dessa ord, betraktandes förstärktes i Andanom, och upfyldes med wishet; och dem i sitt hjerta. **20** Och herdarne gingo tilbaka igen, Guds nåd war med honom. **41** Och hans föräldrar prisade och lofwade Gud öfwer allt det de hört och gingo årliga til Jerusalem, til Påskahögtiden. **42** Och sett hade, såsom dem sagdt war. **21** Och då åtta då han wardt tolf åra gammal, och de uppfarne woro dagar woro framgångne, at Barnet skulle omskäras, til Jerusalem, efter högtidenes sedwänjo; **43** Och de kallades hans Namn JESUS; hwilket så kalladt war af fullkomnat hade dagarna, och gingo hem igen, blef Ängelen, förr än han aflat wardt i moderlifwet. **22** pilten JEsus qvar i Jerusalem, och Joseph och hans Och deras rentselsedagar woro fullkomnade, efter moder wisste der intet af; **44** Men de mente, at han Mose lag, hade de honom til Jerusalem, på det war i sällskapet, och de gingo ena dagsled, och sökte de skulle bära honom fram för HERran; **23** Såsom honom ibland fränder och wänner. **45** Och då de icke skrifwit är i HERrans lag: Allt mankind, som först öpnar funno honom, gingo de til Jerusalem igen, och sökte moderlifwet, skall kallas heligt HERranom. **24** Och honom. **46** Så begaf det sig, efter tre dagar funno på det de skulle offra, såsom sagdt war i HERrans de honom i templet, sittandes midt ibland de Lärare, lag, et par turturdufwor, eller två unga dufwor. **25** hörandes dem, och frågandes dem; **47** Och alle de Och si, i Jerusalem war en man, benämnd Simeon, honom hörde, förskräckte sig öfwer hans förstånd och den mannen war rätfärdig och gudfruktig, och och swar. **48** Och då de sågo honom, förundrade de wänte efter Israels tröst; och den Helige Ande war sig; och hans moder sade til honom: Min Son, hwi med honom. **26** Och han hade fått swar af den Heliga gjorde du oss detta? Si din fader och jag hafwe sökt Anda, at han icke skulle se döden, utan han hade efter dig sörjande. **49** Och han sade til dem: Hwad är sett tilförene HERrans Christ. **27** Och han kom af det, at I sökten mig? Wissten I icke, at uti de stycken, Andans tilskyndelse i templet. Och föräldrarne båro in som min Fader tilhörta, bör mig wara? **50** Och de Barnet JEsum, at de skulle göra för honom, såsom förstodo icke ordet, som han med dem talade. **51** sedwänja war i lagen. **28** Då tog han honom i sin Och så for han ned med dem, och kom til Nazareth, famn, och lofwade Gud, och sade: **29** HERre, nu och war dem underdång; men hans moder gömde låter du din tjenare fara i frid, efter som du sagt all dessa ord uti sitt hjerta. **52** Och JEsus växte til i hafwer; **30** Ty min ögon hafwa sett dina saligh; **31** wisdom, ålder och nåde, för Gud och menniskor.

Hwilka du beredt hafwer för allo folke; **32** Et Ljus til Hedningarnas uplysning, och ditt folk Israel til pris. **33** Och Joseph och hans moder förundrade sig på det som sades om honom. **34** Och Simeon wälsignade dem, och sade til Maria, hans moder: Si denne är satt til et fall och upståndelse mångom i Israel, och til et tekn, hwilko emot sagdt warder. **35** Ja, et swärd skall ock gå igenom dina själ, på det mång hjertans tankar skola uppenbaras. **36** Och der war en Prophetissa, benämnd Hanna, Phanuels

3 Uti femtonde årena af Tiberii Kejsaredöme, då Pontius Pilatus war landshöfding i Judeen, och Herodes war Tetrarcha i Galileen, och Philippus, hans broder, Tetrarcha i Itureen, och i den ängden Trachonitis, och Lysanias Tetrarcha i Abilene; **2** Under de öfwersta Presterna Hannas och Caiphas, kom Guds befallning til Johannes, Zacharie son, i öknene. **3** Och han kom i alla den ängden wid Jordan, och predikade bättringenes döpelse, til syndernas föråtelse; **4** Såsom skrifwit är i den boken af Esaie

Prophetes ordom, den der säger: Uti öknene är en för Josephs son, hwilken war Eli son; 24 Hwilken ropandes röst: Bereder HERrans wäg; görer hans war Matthats son; hwilken war Lewi son; hwilken stigar rätta. 5 Alle dalar skola upfyllas, och all berg och war Melchi son; hwilken war Janna son; hwilken war backar skola förnedras; och det krokot är, skall rätt Josephs son; 25 Hwilken war Mattathie son; hwilken warda, och det ojemnt är, skall wändas i släta wägar: war Amos son; hwilken war Naums son; hwilken war 6 Och allt kött skall se Guds salighet. 7 Så sade Esli son; hwilken war Nagge son; 26 Hwilken war han då til folket, som utgick til at döpas af honom: I Maaths son; hwilken war Mattathie son; hwilken war huggormars afföda, ho hafwer eder föregifwit, at I Semei son; hwilken war Josephs son; hwilken war undkomma skolen den tilkommande wrede? 8 Görer Juda son; 27 Hwilken war Johanna son; hwilken war fördenskull tilbörlig bärtrings frukt; och tager eder icke Rhesa son; hwilken war Zorobabels son; hwilken före at säga wid eder sjelf: Wi hafwe Abraham til war Salathiels son; hwilken war Neri son; 28 Hwilken fader; ty jag säger eder: Gud är mägtig upväcka war Melchi son; hwilken war Addi son; hwilken war Abrahe söner af dessa stenar. 9 Och nu är allaredo Kosams son; hwilken war Elmodams son; hwilken yxen satt til rotena på trän; hwart och et trä, som war Er son; 29 Hwilken war Jose son; hwilken war icke bär goda frukt, warder afhugget, och kastadt i Eliezers son; hwilken war Jorims son; hwilken war elden. 10 Och folket frågade honom, sägande: Hwad Matthats son; hwilken war Levi son; 30 Hwilken war skole wi då göra? 11 Swarade han, och sade til Simeons son; hwilken war Juda son; hwilken war dem: Den der twå kjortlar hafwer; han gifwer den Josephs son; hwilken war Jonans son; hwilken war som ingen hafwer; och den der mat hafwer, göre Eliakims son; 31 Hwilken war Melea son; hwilken war sammalunda. 12 Så kommo ock de Publicaner til Mainans son; hwilken war Matthatha son; hwilken war at döpas, och sade til honom: Mästar, hwad skole Nathans son; hwilken war Davids son; 32 Hwilken då wi göra? 13 Sade han til dem: Kräfwer icke mer war Jesse son; hwilken war Obeds son; hwilken ut, än eder förelagt är. 14 Frågade ock krigsmän war Boas son; hwilken war Salmons son; hwilken honom, frågande: Hwad skole då wi göra? Sade han war Naassons son; 33 Hwilken war Aminadabs son; til dem: Görer ingom öfwerwåld och orätt, och låter hwilken war Arams son; hwilken war Esroms son; eder nöja åt eder lön. 15 Så begynte då folket hafwa hwilken war Phares son; hwilken war Juda son; 34 en gissan, och alle tänkte i sin hjerta om Johanne, Hwilken war Jacobs son; hwilken war Isaacs son; om han icke war Christus. 16 Då swarade Johannes, hwilken war Abrahams son; hwilken war Thara son; och sade til alla: Jag döper eder i watn; men en hwilken war Nachors son; 35 Hwilken war Saruchs warder kommandes, som starkare är än jag, hwilkens son; hwilken war Ragan son; hwilken war Phalegs skoremar jag icke vård är at uplösa: Han skall döpa son; hwilken war Ebers son; hwilken war Sala son; eder med den Heliga Anda, och med eld. 17 Hwikens 36 Hwilken war Cainans son; hwilken war Arphaxads kastoskåfwel är uti hans hand, och han skall rensa sin son; hwilken war Sems son; hwilken war Noe son; loga, och församla hwetet uti sina lado; men agnarna hwilken war Lemechs son; 37 Hwilken war Mathusala skall han upbränna uti ewig eld. 18 Och mång annor son; hwilken war Enochs son; hwilken war Jareds stycke förmanade han, och predikade för folket. 19 son; hwilken war Maleleels son; hwilken war Cainans Då Herodes Tetrarcha wardt straffad af honom, för son; 38 Hwilken war Enos son; hwilken war Seths Herodias, sins broders Philippi hustrus, skull, och för son; hwilken war Adams son; hwilken war Guds; allt det onda, som Herodes gjorde; 20 Öfwer allt detta lade han Johannem i häktelse. 21 Och det begaf sig, då allt folket lät sig döpa, och JEsus wardt ock döpt, och bad, öpnades himmelen. 22 Och den Helige Ande kom ned i lekamlig hamn såsom en dufwa på honom; och en röst kom af himmelen, som sade: Du äst min älskelige Son; uti Dig behagar mig. 23 Och JEsus begynte wara wid tretio år; och han wardt hållen

4 Sedan gick JEsus ifrå Jordan igen, full med den Heliga Anda, och wardt hafder af Andanom uti öknena. 2 Och frestdes i fyratio dagar af djefwulen, och åt intet i de dagar; utan då de ändade woro, sedan hungrade honom. 3 Då sade djefwulen til honom: Äst du Guds Son, så säg til denna stenen, at han warder bröd. 4 Då swarade JEsus, och sade til honom: Det är skrifwit: Menniskan lefwer icke

allenast af bröd, utan af hwart och et Guds ord. 5 Och Men jag säger eder i sanning: Många enkor woro i djefwulen hade honom på ett högt berg, och wiste Israel, uti Elie tid, då himmelen igenlyckt war i tre honom all rike i werldene, uti ett ögonblick. 6 Och år och sex månader, då stor hunger war öfwer hela djefwulen sade till honom: Dig will jag gifwa all denna landet. 26 Och til ingen af dem wardt Elias sänd; magten, och deras härlighet; ty de äro mig i händer utan til ena enko uti Sarepta Sidons. 27 Och månge gifwen, och hwem jag will, gifwer jag dem. 7 Wilt du spitelske woro i Israel, i Elise Prophetens tid, och nu falla ned, och tilbedja mig, så skola de all höra ingen af dem wardt ren gjord, förutom Naeman af dig til. 8 JESus swarade, och sade till honom: Gå Syrien. 28 Och alle de i synagogon woro, upfyltes bort ifrå mig, Satan; ty det är skrifwit: Din HERra Gud med wrede, då de detta hörde; 29 Och upreste sig skalt du tilbedja, och honom allena skalt du dyrka. 9 emot honom, och drefwo honom utu staden, och Och hade han honom till Jerusalem, och satte honom ledde honom ut öfverst på klinten af berget, der deras upp på tinnarna af templet, och sade till honom: Äst stad på bygder war, och wille stört honom der utföre; du Guds Son, så gif dig här nedföre. 10 Ty det är 30 Men han gick midt igenom dem sin wäg: 31 Och skrifwit: Han skall befalla sina Änglar om dig, att de han kom ned til den staden Capernaum i Galileen; skola förvara dig: 11 Och bära dig på sina händer, att och der lärde han dem om Sabbatherna. 32 Och de du icke stöter din fot emot stenen. 12 Då swarade förundrade sig på hans lärdom; ty med hans tal war JESus, och sade til honom: Det är sagdt: Du skalt wäldighet. 33 Och uti Synagogen war en menniska, icke fresta HERran din Gud. 13 Och sedan djefwulen besatt med en oren djefwuls anda, och han ropade hade fullkomnat all frestelsen, for han ifrå honom med höga röst; 34 Sägandes: Hej, hwad hafwe wi til en tid. 14 Och JESus kom genom Andans kraft, med dig, JESu Nazarene? Äst du kommen til at in i Galileen igen; och ryktet gick ut om honom i all förderfwa oss? Jag wet ho du äst, nemliga den Guds den ängden deromkring. 15 Och han lärde i deras Helige. 35 Och JESus näpste honom, sägandes: War Synagogor, och wardt prisad af allom. 16 Och Han tyst, och gack ut af honom. Och djefwulen kastade kom till Nazareth, der Han uppfödder war, och gick om honom midt ibland dem, och gick ut af honom, och Sabbathsdagen in i Synagogen, som hans sedwänja gjorde honom ingen skada. 36 Och en förfärelse war, och stod up, och wille läsa. 17 Då wardt honom kom öfwer dem alla; och de talade inbördes med fången Esaie Prophetens bok; och då han lät up hwarannan, sägande: Hwad skall detta wara? Ty Han bokena, fann han det rummet, der skrifwit står: 18 bjuder de orena andar med magt och wäldighet, och HERrans Ande är öfwer mig, derföre, at han hafwer de gå ut. 37 Och ryktet gick ut om honom allestäds i smort mig; til at förkunna Evangelium dem fattigom de landsändar deromkring. 38 Då JESus upstod utu hafwer han sändt mig, til at läka de förkrossada Synagogen, gick han in i Simons hus. Och Simons hjerta, til at predika de fångar frihet, och de blindom swära betwingades med stora skälfwosot; då bådo syn, och dem sönderslagnom förlossning; 19 Til at de honom för henne. 39 Och han trädde in til henne, predika HERrans behageliga år. 20 Sedan lade han och näpste skälfwone; och skälfwan öfvergaf henne; boken tilhopa, och fick tjenarenom, och satte sig; och och hon stod straxt up, och tjenade dem. 40 Då solen allas deras ögon, som i synagogone woro, aktade på nedgick, alle de som hade sjukt folk af allahanda honom. 21 Då begynte han til at säga til dem: I dag sjukor, ledde dem till honom, och han lade händerna är denna Skrift fullbordad för edor öron. 22 Och de på hwar och en, och gjorde dem helbregda. 41 Foro båro honom alle witnesbörd, och förundrade sig på också djeflarne ut af mångom, ropade och sade: Du de nådefulla ord, som gingo af hans mun, och sade: är Christus, Guds Son; Då näpste han dem, och Är icke denne Josephs son? 23 Då sade han til dem: stadde icke til, at de skulle tala; ty de wisste, att Wisseliga mågen I säga till mig denna liknelsen: han war Christus. 42 Då dager wardt, gick han ut i Läkare, läk dig sjelfwan; huru stor ting hafwe wi hört i ödemarken; och folket sökte honom, och kommo till Capernaum skedd wara; gör ock sådana här i ditt honom, och förhollo honom, at han icke skulle gå ifrå fädernesland. 24 Sade han: Sannerliga säger jag dem. 43 Då sade han til dem: Andra städer måste jag eder: Ingen Prophet är afhållen i sitt fädernesland. 25

ock predika Guds rike; ty jag är dertil sänd. **44** Och han predikade uti de Synagogor i Galileen.

5 Och det begaf sig, då folket föll honom öfwer, på det de skulle höra Guds ord, och han stod utmed sjön Gennesaret: **2** Och han såg två båtar stå i sjöstranden; men fiskarena woro utgångne af dem, til at två sin nät. **3** Då gick han in uti en båt, som war Simons, och bad honom, att han skulle lägga litet ut ifrå landet. Och han satte sig, och lärde folket uti båten. **4** Då han wände igen tala, sade han till Simon: Lägg ut på djupet, och kaster edor nät ut til drägt. **5** Då swarade Simon, och sade till honom: Mästar, wi hafwe arbetat hela nattena, och fått intet; men på din ord will jag kasta ut näten. **6** Och då de det gjorde, beslöto de en mägta stor hop fiskar, och deras nät gick sönder. **7** Och de winkade til sina stallbröder, som woro uti den andra båten, at de skulle komma och hjälpa dem. Och de kommo och upfyldé både båtarna, så at de begynte sjunka. **8** Då Simon Petrus det såg, föll han til JEsu knä, sägandes: HERre, gack ut ifrå mig; ty jag är en syndig menniska. **9** Ty en förskräckelse war kommen öfwer honom, och öfwer alla de med honom woro, för detta fiskafängets skull som de fått hade: **10** Sammalunda ock öfwer Jacobum och Johannem, Zebedei söner, som Simons stallbröder woro. Då sade JEsu til Simon: War icke förfärad; härefter skalt du taga menniskor. **11** Och de förde både båtarna i land, och öfvergåwo altsammans, och följde honom. **12** Så begaf det sig, då han war uti en stad, och si, der war en man full med spitelosko; när han fick se JEsu, föll han ned på sitt ansikte, och bad honom sägandes: HERre, om du wilt, kan du göra mig renan. **13** Då räckte han ut handena, och tog på honom, sägandes: Jag will, war ren. Och strax gick spiteloskan bort af honom. **14** Och han böd honom, at han det för ingom säga skulle; utan gack (sade han), och wiso dig Prestenom, och offra för din renlse, efter som Mose budit hafwer, dem til wittnesbörd. **15** Och ryktet gick ändå widare ut om honom; och mycket folk församlade sig, at de skulle höra honom, och blifwa botade af honom ifrå deras krankheter. **16** Men han gick afsides bort i ödemarkena, och bad. **17** Och det begaf sig på en dag, då han lärde, och der woro de Phariseer och Skriftlärde sittande, som komme woro utaf alla städer i Galileen, och Judeen, och af

Jerusalem; och HERrans kraft war til at göra dem helbregda. **18** Och si, någre män båro ena mennisko på en säng, hwilken borttagen war, och de sökte efter, huru de skulle komma honom in, och läggen fram för honom. **19** Och då de icke funno, för folks skull, på hwilko sidon de skulle bäst komma honom in, stego de up på taket, och släppte honom ned genom taket, med sängen, midt för JEsum. **20** Och då han såg deras tro, sade han till honom: Menniska, dina synder warda dig förlåtna. **21** Och de Skriftlärda och Phariseer begynte tänka, sägande: Ho är denne, som talar Guds hädelse? Ho kan förlåta synder, utan Gud allena? **22** Då JEsu förmärkte deras tankar, swarade han, och sade til dem: Hwad tänken I uti eder hjerta? **23** Hwilket är lättare säga: Dina synder warda dig förlåtna, eller säga: Statt up, och gack? **24** Men på det I skolen weta, at menniskones Son hafwer magt på jordene förlåta synder, sade han til den borttagna: Dig säger jag, statt upp, tag dina säng, och gack i ditt hus. **25** Och han stod straxt up för deras ögon, tog sängen, deruti han legat hade, och gick sina färde hem i sitt hus, och prisade Gud. **26** Och de förskräcktes alle, och lofwade Gud, och wordo fulle med fruktan, sägande: Wi hafwe sett i dag sällsyn ting. **27** Sedan gick han ut, och fick se en Publican, benämnd Levi, sittandes wid tullen, och sade til honom: Följ mig. **28** Han stod up, och följde honom, och öfvergaf altsamman. **29** Och Levi gjorde honom et stort gästabud i sitt hus, och der woro en stor hop Publicaner, och andre, som med dem till bords såto. **30** Och de Skriftlärde och Phariseer knorrade emot hans Lärjungar, sägande: Hwi äten I och dricken med Publicaner och syndare? **31** Då swarade JEsu, och sade til dem: De behöfwa icke läkare, som helbregde äro, utan de som kranke äro. **32** Jag är icke kommen till att kalla de rättfärdiga, utan syndare, til bättring. **33** Då sade de til honom: Hwi fasta Johannis lärjungar så ofta, och bedja så mycket, sammalunda ock de Phariseers lärjungar; men dina lärjungar äta och dricka? **34** Sade han till dem: Icke kunnen I drifwa bröllopsfolket til at fasta, så länge brudgummen är när dem? **35** Men de dagar skola komma, at brudgummen warden tagen ifrå dem; då skola de fasta i de dagar. **36** Och han sade ock til dem en liknelse: Ingen sätter en klut af nytt kläde på gammalt kläde; annars söndersliter han det nya, och

den kluten af den nya skickar sig icke efter det gamla. 37 Och ingen låter nytt win i gamla flaskor, annars slår det nya winet flaskorna sönder, och spilles ut, och flaskorna blifwa förderwade. 38 Utan nytt win skall man låta uti nya flaskor, och så blifwa de båda förwarad. 39 Och ingen, som dricker gammalt win, begärer straxt nytt; ty han säger: Det gamla är bättre.

6 Och det begaf sig på en Eftersabbath, at han gick igenom såd, och hans Lärjungar ryckte up ax och gnuggade sönder med händerna och åto. 2 Då sade somliga af de Pharisear till dem: Hwi gören I det, som icke är lofligt göra om Sabbatherna? 3 Swarade JESus och sade til dem: Hafwen I icke läst hwad David gjorde, då han hungrade, och de med honom woro? 4 Huru han gick in i Guds hus, och tog skådobröden, och åt, och gaf desslikes dem, som med honom woro, hwlket ingom låfligt war att äta, utom allenast Prestomen. 5 Och sade han til dem: Menniskones Son är en HERre, desslikes ock öfwer Sabbathen. 6 Och det begaf sig på en annan Sabbath, at han gick in uti synagogen, och lärde; och der war en menniska, hwlkens högra hand war borttwinad. 7 Och de Skrifflärda och Pharisear waktade på honom, om han någon helbregda gjorde på Sabbathen, at de måtte finna något, der de kunde anklagan före. 8 Men han förstod deras tankar, och sade til menniskona, som den twinade handen hade: Statt up, och gack fram. Han stod up, och gick fram. 9 Då sade JESus til dem: Jag skall spörja eder: Må man göra wäl om Sabbatherna, eller göra illa? Hjälpa lifwet, eller förspillat? 10 Och han såg sig om på dem alla, och sade till menniskona: Räck ut dina hand. Han ock så gjorde, och hans hand wardt honom färdig, såsom den andra. 11 Men de wordo ursinnige, och talades wid emellan sig, hwad de skulle göra åt JESus. 12 Så hände det uti de dagar, at han utgick uppå ett berg til att bedja; och blef der öfwer nattena i bönen till Gud. 13 Och då dager wardt, kallade han sina Lärjungar; och utwalde tolf af dem, hwlka han ock kallade Apostlar: 14 Simon, den han ock kallade Petrus, och Andreas, hans broder, Jacobus och Johannes, Philippus och Bartholemeus: 15 Mattheus och Thomas, Jacobus, Alphei son, och Simon, som kallas Zelotes; 16 Och Judas, Jacobs (son), och Judas Ischariothes, den ock förrädaren war. 17 Och han gick neder med dem, och stod på en plats i markene, och hele hopen af hans Lärjungar, och ganska mycket folk utaf allt Judeska landet, och Jerusalem, och ifrå Tyrus och Sidon, som wid hafwet ligga; 18 Hwlke komne woro, på det de wille höra honom, och warda botade af sina sjukdomar. Och de som qwalde woro af de orena andar wordo helbregde. 19 Och allt folket for efter at taga på honom; ty af honom gick kraft, som alla botade. 20 Och han lyfte upp sin ögon öfwer sina Lärjungar, och sade: Salige ären I fattige; ty Guds rike hörer eder til. 21 Salige ären I, som nu hungren; ty I skolen blifwa mättrade. Salige ären I, som nu gråten; ty I skolen le. 22 Salige warden I, då menniskorna hata eder, och afskilja eder, och banna eder; och bortkasta edart namn, såsom det ondt wore, för menniskones Sons skull. 23 Glädjens och fröjdens på den dagen; ty si, eder lön är mycken i himmelen; sammalunda hafwa deras fäder ock gjort Prophetomen. 24 Men we eder, som rike ären; ty I hafwen eder hugnad. 25 We eder, som mätte ären; ty I skolen hungra. We eder, som nu len; ty I skolen gråta och sörja. 26 We eder, då alla menniskor lofwa eder; ty sammalunda hafwa ock deras fäder gjort dem falska Prophetomen. 27 Men eder, som hören, säger jag: Älsker edra owänner, gören dem godt, som hata eder: 28 Wälsigner dem, som eder banna, och beder för dem, som eder orätt göra. 29 Den dig slår på det ena kindbenet, dem håll ock det andra till; och den dig tager manteln ifrå, honom förhåll icke heller kjortelen. 30 Hwarjom och enom som något begärar af dig, honom gif; och af dem som dina ting tager ifrå dig, beds intet igen. 31 Och såsom I wiljen, att menniskorna skola göra eder, gören ock I dem sammalunda. 32 Och om I älsken dem, som eder älska, hwad tack hafwen I derföre? Ty syndarena älska ock dem, af hwlka de älskade warda. 33 Och om I gören dem godt, som eder godt göra, hwad tack hafwen I derföre? Ty syndarena göra det ock. 34 Och om I lånaten dem, der I hoppens få något igen, hwad tack hafwen I derföre? Ty syndarena låna ock syndarom, på det de skola få lika igen. 35 Utan heldre älsker edra owänner, och görer wäl, och låner, förhoppandes der intet af, och edor lön skall vara mycken, och I skolen vara den Högstas barn; ty han är mild emot de otacksama och onda. 36 Waren fördenskull barmhertige, såsom edar Fader ock barmhertig är. 37 Dömer icke, så warden I icke

dömd; fördömer icke, så warden I icke fördömde; och sade: HERre, gör dig icke omak; ty jag är icke förlåten, så warder eder förlåtit. 38 Gifwer, så warder wärdig, att du går under mitt tak; 7 Hwarförje jag ock eder gifwit; Et godt mått, wäl stoppadt, skakadt och icke räknade mig sjelfwan wärdigan til at komma till öfwerflödande, skall man gifwa uti edart sköt; ty med dig; utan säg med ett ord, så warder min tjenare samma mått, som I mäten, skola andra mäta eder. 39 helbregda. 8 Ty jag är ock en man, stadder under Och han sade til dem en liknelse: Kan ock en blinder härskap, och hafwer krigsknekter under mig, och jag ledra en blindan? Falla de icke båda i gropena? 40 säger til den ena: Gack, och han går, och til den Lärjungen är icke öfwer sin mästare; men hwar och andra: Kom, och han kommer; och til min tjenare: en är fullkommen, då han är såsom hans mästare. Gör det, och han gör så. 9 Då JESus detta hörde, 41 Hwad ser du et grand uti din broders öga; men förundrade han sig på honom, och wände sig om, och en bjelka uti ditt eget öga warder du icke worse? 42 sade til folket som följde honom: Det säger jag eder, Eller huru kan du säga til din broder: Broder, håll, så stora tro hafwer jag icke funnit i Israel. 10 Och jag will borttaga grandet, som uti ditt öga är; och du de som utsände woro, gingo hem igen, och funno ser icke sjelf bjelkan uti ditt öga? Du skrymtare, tag tjenaren helbregda, som sjuk war. 11 Så begaf det sig först bort bjelkan utu ditt öga, och sedan se til, att du sedan, att han gick uti den staden, som kallas Nain, kant uttaga grandet, som är i din broders öga. 43 och med honom gingo månge hans Lärjungar, och Ty det är icke godtträ, som gör onda frukt, ej heller mycket folk. 12 Då han nu kom in til stadsporten, si, ondtträ, som gör goda frukt. 44 Ty hwart och et trä då bars der ut en döder, sine moders ende son, och warder kändt af sine frukt; ty icke hemtar man heller hon war enka; och en stor hop folk af staden gick fikon af törne; ej heller hemtar man winbär af tistelen. med henne. 13 Då HERren såg henne, warkunnade 45 En god menniska bär godt fram utaf sins hjertas han sig öfwer henne, och sade til henne: Gråt icke. goda fatabur, och en ond menniska bär ondt fram 14 Och han gick til, och tog på bårena, och de som utaf sins hjertas onda fatabur; ty deraf hjertat fullt är, båro, stadnade. Då sade han: Jag säger dig, unger det talar munnen af. 46 Hwad kallen I mig HERra, man, statt up. 15 Och den döde satte sig up, och HERra; och gören dock icke hwad jag säger eder? 47 begynte tala, och han fick honom åt hans moder. 16 Hwilken som kommer til mig, och hörer min ord, och Och en räddhoge kom öfwer alla, och de prisade gör derefter, jag will låta eder se, hwem han lik är. 48 Gud, sägande: En stor Prophet är upkommen ibland Han är lik enom man, som bygger et hus; hwilken grof oss, och Gud hafwer sökt sitt folk. 17 Och detta ryktes djupt, och lade grundwalen på hälleberget; då floden om honom gick ut öfwer allt Judeska landet, och kom, strömade hon in på huset, och kunde dock intet all de land deromkring. 18 Och Johannis lärjungar röra det; ty det war grundadt på hälleberget. 49 Men underwiste honom om allt detta. 19 Och han kallade den der hörer, och icke gör, han är lik enom man, til sig två af sina lärjungar, och sände dem til JESum, som byggde sitt hus på jordene, utan grundwal; der strömade floden in på, och straxt föll det; och dess sätganades: Äst du den som komma skall, eller skola wi wänta någon annan? 20 Då männerne kommo til honom, sade de: Johannes Döparen sände oss til dig, sätganades: Äst du den som komma skall, eller skola wi wänta en annan? 21 På samma tiden gjorde han många helbregda af sjukdomar och plågor, och onda andar; och gaf mångom blindom syn. 22 Då swarade JESus, och sade til dem: Går, och säger Johanni igen, hwad I sett och hört hafwen: De blinde se, de halte gå, de spitelske warda rene, de döfwe höra, de döde stå up igen, dem fattigom warder Evangelium predikadt; 23 Och salig är den, som icke förargas på mig. 24 Och då Johannis sändebod woro sin wäg gångne, begynte JESus tala til folket om Johanne:

7 Då han all sin ord uttalat hade för folket, gick han till Capernaum. 2 Och en höfwitsmans tjenare låg dödssjuk, och han war honom kär. 3 Då han hörde af JESu, sände han de äldsta af Judarna til honom, och bad honom, at han wille komma, och göra hans tjenare helbregda. 4 Då de kommo till JESum, bådo de honom fliteliga, sägande: Han är wärd, at du gör honom det; 5 Ty han hafwer vårt folk kärt; och hafwer byggt oss Synagogen. 6 Då gick JESus med dem. Och då han icke långt war ifrå huset, sände höfwitsmannen sina wänner til honom,

Hwad gingen I ut i öknen til at se? Willen I se en rö, gaf han dem bådom til. Säg nu, hwilken af dem som drifs af wädret? 25 Eller hwad gingen I ut til att warder honom mera älskandes? 43 Swarade Simon, se? Willen I se en mennisko klädd i len kläder? Si, de och sade: Jag menar, att den som han gaf mera til. som hafwa herlig kläder uppå, och lefwa i kräslighet, Då sade han till honom: Rätt dömde du. 44 Och så ärö i Konungsgårdarna. 26 Eller hwad gingen I ut til wände Han sig till qwinnona, och sade til Simon: att se? Willen I se en Prophet? Ja, säger jag eder, Ser du denna qwinnona? Jag gick in i ditt hus; du ock mer än en Prophet. 27 Han är den, derom skrifwit hafwer intet watn gifwit mig til mina fötter; men hon är: Si, jag sänder min Ängel för ditt ansikte, hwilken hafwer wätt mina fötter med tårar, och torkat med sitt din wág bereda skall för dig. 28 Ty jag säger eder, at hufwudhår. 45 Du hafwer icke kyst mig; men hon, ibland dem, som af qwinne födde äro, är ingen större sedan jag här ingick, hafwer icke låtit af kyssa mina Prophet uppkommen än Johannes Döparen; dock fötter. 46 Mitt hufwud hafwer du icke smort med oljo, likwäl, den der minst är i Guds rike, han är större men hon hafwer smort mina fötter med smörjelse. 47 än han. 29 Och allt folket som honom hörde, och Hwarföre säger jag dig; henne warda många synder de Publicaner, gåfwo Gudi rätt, och läto sig döpa förlåtna; ty hon älskade mycket; men den som mindre med Johannis döpelse. 30 Men de Phariseer och de förlåtes, han älskar mindre. 48 Sedan sade han til lagkloke föraktade Guds råd emot sig sjelfwa, och henne: Synderna förlåtas dig. 49 Då begynte de, läto sig intet döpa af honom. 31 Sedan sade HERren: som med honom til bords såto, säga wid sig: Ho är Wid hwem skall jag dock likna menniskorna af detta denne, som ock synder förlåter? 50 Då sade han till släget? Och hwem äro de like? 32 De äro like wid qwinnona: Din tro hafwer frälst dig; gå med frid.

barn, som sitta på torget, och ropa emot hwaranan och säga: Wi hafwe pipat för eder, och I hafwen intet dansat; wi hafwe sungit sorgasång för eder, och I greten intet. 33 Ty Johannes Döparen kom, och hwarken åt bröd, eller drack win; och I sägen: Han hafwer djefwulen. 34 Menniskones Son är kommen, äter och dricker; och I sägen: Si, den mannen är en frässare och windrinkare, de Publicaners och syndares wän. 35 Och wisdomen warde rätt gifwit af all sin barn. 36 Så bad Honom en af de Phariseer, at han skulle få sig mat med honom; och han gick uti Phariseens hus, och satt der til bords. 37 Och si, en qwinna i staden, som hade warit en synderska, då hon förnamn, at han til bords satt i Phariseens hus, bar hon dit et glas med smörjelse: 38 Och stod bakför honom wid hans fötter, gråtandes, och begynte wäta hans fötter med tårar, och torkade med sitt hufwudhår; och kysste hans fötter, och smorde dem med smörjelse. 39 Då den Pharisseen, som honom bjudit hade, såg detta, sade han wid sig sjelf: Wore denne en Prophet, visserliga wisste han, ho och hurudana denna qwinna är, som handterar honom; ty hon är en synderska. 40 Så swarade JEsus, och sade til honom: Simon, jag hafwer något säga dig. Han sade: Mästar, säg. 41 En man hade två gäldenerärer; en war honom skyldig femhundrade penningar, och den andre femtio: 42 När de icke makt hade at betala,

8 Och det begaf sig derefter, at han wandrade i städer och byar, redikade och förkunnade Evangelium om Guds rike; och de tolf med honom: 2 Dertil några qwinne, som han hade helbregda gjort ifrå de onda andar och krankheter, nämliga: Maria, som kallas Magdalena, af hwilka sju djeflar utgångne woro; 3 Och Joanna, Chuse hustru, Herodis fogdes, och Susanna, och många andra, som honom tjente af sina ägodelar. 4 Då nu mycket folk kom tilhopa, och utaf städerna sökte til honom, talade han genom liknelse: 5 En sädesman gick ut til at så sina säd; och wid han sådde, föll somt wid wägen, och wardt förtrampadt, och foglarne under himmelen åto det. 6 Och somt föll på hälleberget, och då det upgick, förtorkades det; ty det hade ingen wätsko. 7 Och somt föll ibland törne, och törnen gingo med up, och förqwafde det. 8 Och somt föll i goda jord, och det gick up, och gjorde hundradefall frukt. Då han deta sade, ropade han: Den der hafwer Öron til at höra, han höre. 9 Då frågade honom hans Lärjungar, hurudana denna liknelsen war. 10 Han sade til dem: Eder är gifvet weta Guds rikes hemlighet, men dem androm genom liknelse; på det at ändock de se, skola de likwäl icke se, och ändock de höra, skola de likwäl icke förstå. 11 Så är nu denna liknelsen. Säden är Guds ord; 12 Men de som wid wägen, det äro de som höra; sedan kommer djefwulen, och tager

bort ordet utu deras hjerta, at de icke tro skola, och han skulle fara ut af mannenom; ty han hade länge blifwa frälste. 13 Men de som på hälleberget, det äro plågat honom; och han wardt bunden i kedjor, och de, som när de höra, anamma de ordet med glädje, förwarad i fjättrar, och slet sönder banden, och wardt och de hafwa inga rötter; de der tro til en tid, och drifwen af djefwulen bort i öknen. 10 Då frågade då frestelsen påkommer, falla de derifrå. 14 Men det JESus honom, och sade: Hwad är ditt namn? Han som föll ibland törnen, äro de som höra; och gå bort, sade: Legio; ty många djeflar woro inkomne i honom. och warda förqwafde af omsorger, och rikedomar, 11 Och de bådo honom, at han icke skulle bjuda dem och lifsens vällust; och bära ingen frukt. 15 Men det fara uti afgrunden. (Abyssos g12) 16 Men der war en uti goda jord, äro de som höra ordet, och behålla stor swinahjord, som der gick och födde sig på berget. det uti ganska godt hjerta; och bära frukt i tålamod. Då bådo de honom, at han wille tilstdäja dem fara 17 Men ingen uptänder et Ijesus, och skyler det under in i swinen; och han tilstadde dem det. 18 Då foro något kar, eller sätter under bårken; utan sätter det djeflarna utu menniskone, och foro in uti swinen; och på ljusastakan, at de, som ingå, skola få se ljuset. 19 hjorden brådstörte sig uti sjön, och födränkte sig. 20 Ty det är intet lönligt, som icke skall warda uppenbart; Men når de, som waktade swinen, sågo hwad der och intet fördoldt, det icke skall kunnigt warda, och skedde, flydde de, och båro tidenden i staden, och på upkomma skall i ljuset. 21 Ser fördenskull til, huru I bygderna. 22 Då gingo de ut, til at se hwad der skedt hören; ty den der hafwer, honom warder gifwet, och war, och kommo til JESum; och funno mannen, der den der intet hafwer, det han menar sig hafwa, det djeflarne utaf farne woro, klädd och wid sin sinne, skall ock tagas ifrå honom. 23 Så gingo til honom sittandes wid JESu fötter; och wordo förfärade. 24 hans moder och hans bröder; och kunde dock icke Och de som det sett hade, förkunnade dem desslikes, komma til honom, för folkets skull. 25 Då wardt honom huruledes den besate war helbregda orden. 26 bodadt, och sagdt: Din moder och dine bröder stå Och hele hopen af de Gadareners omliggande bådo härute, och wilja se dig. 27 Swarade han, och sade til honom, at han wille fara ifrå dem; ty dem war en stor dem: Min moder och mine bröder äro desse, som räddhoge påkommen. Då steg han til skepps, och for höra Guds ord, och görat. 28 Så begaf det sig på en tilbaka igen. 29 Men mannen, der djeflarna woro utaf dag, at han steg uti et skepp, med sina Lärjungar, farne, bad honom at han måtte blifwa när honom. och sade til dem: Låt oss fara öfwer sjön. Och de Men JESus sände honom ifrå sig, sägandes: 30 Gack lade utaf. 31 Sedan, wid de foro öfwer, somnade uti ditt hus igen, och säg utaf, huru stor ting Gud med han; och der reste up et stort wäder på sjön; och dig gjort hafwer. Och han gick bort, och förkunnade de förfyltdes, och woro i stor fara. 32 Så gingo de öfwer hela staden, huru stor ting JESus hade gjort til, och wäckte honom up, sägande: Mästar, Mästar, med honom. 33 Och det begaf sig, då JESus kom wi förgås. Då stod han up, och näpste wädrat och igen, undfick honom folket; ty alle wänte efter honom. watnens våg; och så wände det igen, och blef stilla. 34 Och si, der kom en man, som het Jairus, och war 35 Och han sade til dem: Hvar är edar tro? Men de en Öfwerste för Synagogen; han föll ned för JESu fruktade, och förundrade, sägandes emellan sig: Ho fötter, bedjandes honom, at han wille gå i hans hus; må denne wara? Ty han bjuder både wädrena och 36 Ty han hade ena enda dotter, wid tolf år gammal, watnena; och de lyda honom. 37 Och de foro til de och hon begynte själas; men i wägen, wid han gick Gadareners engd, hwilken är twärtöfwer Galileen. dit, trängde honom folket. 38 Och en qwinna, som 39 Och då han utgången war af skeppet på landet, blodgång hade haft i tolf år, och hade förtärt allt hwad mötte honom en man utaf staden, wilken hade haft hon ägde på läkare, och kunde dock botas af ingom; djefwulen i lång tid; och han hade inga kläder på, 40 Hon gick bak efter, och tog på hans klädefäll; och ej heller blef i husen, utan i grifter. 41 Då han såg strax stillades hennes blodgång. 42 Och JESus sade: JESum, ropade han, och föll ned framför honom, och Ho är den, som tog på mig? Då de alle nekade, sade med höga röst: Hwad hafwer jag göra med dig, sade Petrus, och de med honom woro: Mästar, folket JESu, dens högstas Guds Son? Jag beder dig, at du tränger dig, och omakar dig, och du säger: Ho tog på icke qvälv mig. 43 Ty han böd dem orena andanom, at mig? 44 Då sade JESus: Någor hafwer ju tagit på

mig; ty jag kände, at kraft gick af mig. 47 Då qwinnan Då folket det förfam, kommo de efter honom; och såg, at det icke war lönligit, kom hon skälfwandes, han undfick dem, och talade med dem om Guds rike, och föll ned för hans fötter, och förkunnade för allo och gjorde dem helbregda, som det behöfde. 12 folkena, för hwad saks skull hon hade tagit på honom, Men dagen begynte varda framliden; då gingo de tolf och huruledes hon blef strax helbregda. 48 Då sade fram, och sade till honom: Lät folket ifrå dig, att de gå han til henne: Var tröst, min dotter, din tro hafwer uti köpstäderna, och nästa bygderna, der de måga frälst dig; gack med frid. 49 Vid han ännu talade, kom gästa, och finna mat; ty vi är här i ödemarkene. 13 en utaf Öfwerstans hus för Synagogon, sägandes til Han sade till dem: Gifver I dem äta. Då sade de: honom: Din dotter är död; gör icke Mästaren omak. Vi hafve icke flera bröd än fem, och två fiskar; utan 50 Då JESus hörde det ordet, sade han til pigones att vi gå bort, och köpe mat till allt detta folket. 14 fader: Räds intet; utan tro allenast, och hon warder Och voro de icke långt ifrå femtusend män. Då sade helbregda. 51 Då han kom i huset, stadde han ingom han till sina Lärjungar: Later dem sätta sig ned, i ingå med sig; utan Petrum, Jacobum och Johannem, hvart matskåpet femtio. 15 Och de gjorde så, och och fadren och modren til pigona. 52 Men de greto läto dem alla sätta sig ned. 16 Då tog han de fem alle, och jämrade sig öfwer henne. Då sade han: bröd och de två fiskar; upplyfte sin ögon i himmelen, Gråter icke; pigan är icke död, men hon sofwer. 53 tackade deröfver, bröt och fick Lärjungarna, att de Då gjorde de spe af honom, wäl wetande, at hon war skulle sedan läggat fram för folket. 17 Och de åto död. 54 Men han dref dem alla ut, och tog henne alle, och vordo mätte. Sedan vardt upptaget det som wid handena, och ropade, sägandes: Piga, stat up. dem öfverlopp, tolf korgar fulle med styck er. 18 Och 55 Och hennes ande kom igen, och hon stod strax det begaf sig, då han var allena i sina böner, voro up; och han böd gifwa henne mat. 56 Och hennes ock någre hans Lärjungar med honom; dem frågade föräldrar förskräcktes. Men han böd dem, at de ingom han, och sade: Hvem säga folket mig vara? 19 Då säga skulle, hwad der skedt war.

9 Sedan kallade Jesus tillhopa de tolf, och gaf dem magt och våld öfver alla djeflar, och att de sjukdomar bota kunde; 2 Och sände dem ut till att predika Guds rike, och göra de sjuka helbregda; 3 Och sade till dem: Tager intet med eder till vägs, icke käpp, eller skräppo, icke bröd, icke penningar; hafver ej heller två kjortlar. 4 Och i hvad hus I ingår, der blifver, tilldess I dragen dädan. 5 Och hvilke icke anamma eder, så går ut af den staden, och skudder ock stoftet af edra fötter, till vittnesbörd öfver dem. 6 Och de gingo ut, och vandrade omkring i byarna, predikade Evangelium, och gjorde helbregda allestads. 7 Då fick Herodes Tetrarcha höra allt det som bedrefs af honom, och honom begynte misshaga; ty det sades af somligom, att Johannes var uppstånden af döda; 8 Af somligom, att Elias var uppenbarad; af somligom, att någor Prophet af de gamla var uppstånden. 9 Och Herodes sade: Johannem hafver jag halshuggit; men ho är denne, der jag sådant af hörer? Och begärade se honom. 10 Och Apostlarna kommo igen, och förtäljde honom allt det de gjort hade. Då tog han dem med sig, och gick afsides uti ena ödemark, som ligger vid den staden, som kallas Bethsaida. 11

svarade de, och sade: Johannes Döparen; somlige Elias, och somlige, att någon Prophet af de gamla är uppstånden. 20 Då sade han till dem: Hvem sägen då I mig vara? Svarade Petrus, och sade: Du äst Guds Christ. 21 Och han hotade dem, och förböd, att de skulle det någrom säga; 22 Och sade: Menniskones Son måste mycket lida, och bortkastas af de äldsta, och öfversta Presterna, och Skriftlärla, och dräpas, och tredje dagen uppstå igen. 23 Sade han ock till dem alla: Hvilken mig efterfölja vill, han vedersäge sig sjelf, och tage sitt kors på sig livar dag, och följe mig. 24 Ty den, som vill behålla sitt lif, han skall mista det; och ho som mister sitt lif för mina skull, han skall det behålla. 25 Och hvad kommer det menniskone till godo, om hon vunne hela verldena, och förtappar sig sjelf, eller gör skada på sig sjelf? 26 Hvilken som blyges vid mig och min ord, vid honom skall ock menniskones Son blygas, då han kommer i sin, och sins Faders, och de heliga Änglars härlighet. 27 Men jag säger eder förvisso, att någre äro af dem som här stå, de der icke skola smaka döden, tilldess de få se Guds rike. 28 Så begaf det sig, vid åtta dagar efter dessa orden, att han tog till sig Petrum, och Johannem, och Jacobum; och gick upp på ett

berg till att bedja. 29 Och vid han bad, vartd hans ibland eder alla, han skall vara störst. 49 Då svarade ansigte förvandlad t, och hans klädnad var hvit och Johannes, och sade: Mästar, vi sågom en, som utdref skinande. 30 Och si, två män talade med honom, djeflar under ditt Namn, och vi förbödom honom det; som voro Moses och Elias; 31 Och syntes i härlighet, efter det han icke följer med oss. 50 Sade Jesus till och talade om hans afgang, som han fullborda skulle honom: Förbjuder honom intet; ty den der. icke emot i Jerusalem. 32 Men Petrus, och de med honom voro, oss är, han är med oss. 51 Och det begaf sig, då förtynget af sömn; då de uppvalnade, sågo de hans tiden fullbordad var, att han skulle hädantagen varda, klarhet, och de t va män stå när honom. 33 Och det vände han sitt ansigte till att fara åt Jerusalem. 52 Och begaf sig, då de gin go ifrå honom, sade Petrus till han sände båd framför sig; de gingo, och kommo intill Jesum: Mästar, oss är godt här vara; lät oss göra tre en stad, som de Samariter uti bodde, att de skulle hyddor, en till dig, och en till Mosen, och en till Eliam; reda för honom. 53 Och de undfingo honom intet; ty och vissto icke hvad han sade. 34 Och vid han så han hade vänt sitt ansigte till att draga till Jerusalem. sade, kom en sky, och kringskyggde dem; och de 54 Då hans Lärjungar, Jacobus och Johannes, det vordo förfärade, vid de vordo inveftade i skyn. 35 Och sågo, sade de: Herre, vill du, så vilje vi säga, att elden en röst hördes uti skyn om, den der sade: Denne måtte komma ned af himmelen, och förtära dem, är min älskelige Son; honom hörer. 36 Och i det såsom ock Elias gjorde? 55 Men Jesus vände sig om, samma rösten hördes, funno de Jesum vara allena. och näpste dem, sågandes: I veten icke, hvars andas Och de tigde, och förkunnade ingom, i de dagar, I aren; 56 Ty menniskones Son är icke kommen till att något af det de sett hade. 37 Så hände sig dagen förderfa menniskornas själar, utan till att frälsa dem. derefter, då de gin go ned af berget, mötte honom Och de gingo dädan uti en annan by. 57 Och det mycket folk. 38 Och si, en man af folket ropade, och begaf sig, vid de gingo på vägen, sade en till honom: sade: Mästar, jag beder dig, se till min son; ty han är Jag vill följa dig, b vart du går, Herre. 58 Sade Jesus mitt enda barn. 39 Si, anden begriper honom, och till honom: Räfvarna hafva kulor, och foglarna under straxt ropar han; och han sliter honom, så att han himmelen näste; men menniskones Son hafver icke, fradgas; och han far med nöd ifrå honom, då han der han kan luta sitt hufvud till. 59 Men han sade till honom slitit hafver. 40 Och jag bad dina Lärjungar, en annan: Följ mig. Då sade han: Herre, låt mig först att de skulle utdrifa honom; och de kunde icke. 41 gå bort, och begravfa min fader. 60 Da sade Jesus till Då svarade Jesus, och sade: O! du otrogra och honom: Låt de döda begravfa sina döda; men du, genstörtiga slägte, huru länge skall jag vara när eder, gäck, och förkunna Guds rike. 61 En annar sade: och lida eder? Haf din son hit. 42 Och vid han nu Herre, jag vill följa dig; men låt mig först gå, och skilja framgick, ref och slet djefvulen honom. Men Jesus mig ifrå dem som i mitt hus äro. 62 Sade Jesus till näpste den orena andan, och gjorde pilten helbregda, honom: Hvilken som sätter sin hand till plogen, och och fick honom sinom fader igen. 43 Och alle vordo ser tillbaka, han är icke beqväm för Guds rike.

förskräckte öfver Guds härlighet. Då alle undrade på allt det han gjorde, sade han till sina Lärjungar: 44 Fatter dessa orden uti edor öron, ty det skall ske, menniskones Son varder överantvardad i menniskors händer. 45 Men de förstodo icke detta ordet; och det var fördoldt för dem, att de det icke kunde förstå; och de fruktade att fråga honom om det ordet. 46 Och kom ibland dem en tanke, hvilkendera skulle störst vara 47 Då Jesus såg deras hjertas tankar, tog han ett barn, och ställde det när sig; 48 Och sade till dem: Hvilken som anammar detta barnet i mitt Namn, han anammar mig; och den mig anammar, han anammar honom, som mig sändt hafver; men den der minst är

10 Sedan skickade Herren andra sjutio; och sände två och två framför sig, i alla städer och rum, dit han komma ville; 2 Och sade till dem: Säden är stor, men arbetarena äro få; beder fördenskull sädernes Herra, att han utsänder arbetare i sina säd. 3 Går; si, jag sänder eder såsom lamb ibland ulfvar. 4 Bärer ingen säck, ej heller skräppo, ej heller skor; och helser ingen i vägen. 5 Uti hvad hus I kommen, säger först: Frid vare desso huse. 6 Och om der någor är fridsens barn, så skall eder frid blifva på honom; hvar ock icke, så kommer han till eder igen. 7 Uti det samma hus blifver, äter och dricker hvad eder föresätts; ty arbetaren är sin lön värd. Går icke

utu hus i hus. 8 Och uti hvad stad I kommen, och Herra Gud, af allt ditt hjerta, och af allo dine själ, och de anamma eder, äter hvad eder föresätts; 9 Och af alla dina krafter, och af allom dinom håg; och din görer de sjuka helbregda, som der äro, och säger till nästa, såsom dig sjelf. 28 Då sade han till honom: dem: Guds rike är kommet hard t när eder. 10 Uti Rätteliga svarade du; gör det, så får du lefva. 29 hvad stad I kommen, och de icke anamma eder, så Då ville han göra sig sjelf van rättfärdigan, och sade går ut på hans gator och säger: 11 Det stoft, som till Jesum: Hvilken är då min näste? 30 Då svarade lätte vid oss af edar stad, skake vi af på eder; dock Jesus, och sade: En man for ned af Jerusalem till skolen I veta, att Guds rike var kommet hardt närl Jericho, och kom i röfvarehänder; och de klädde af eder. 12 Jag säger eder, att Sodome skall drägeligare honom, och sargade honom, och gingo dädan, och varda på den dagen, än dem stadenom. 13 Ve dig, läto honom ligga halfdödan. 31 Så hände sig, att en Chorazin; ve dig, Bethsaida; ty hade sådana krafter Prest for neder åt samma vägen; och då han fick se varit gjorda uti Tyro och Sidon, som de gjorde äro honom, gick han framom honom. 32 Sammalunda uti eder, längre sedan hade de suttit uti säck och ock en Levit, då han kom till det samma rummet, asko, och gjort syndabättring. 14 Dock skall Tyro och gick han fram, och såg på honom; och gick sedan Sidoni drägeligare varda på domenom än eder. 15 framom honom. 33 Men en Samaritan reste samma Och du, Capernaum, som upphäfven äst allt intill vägen, och kom till honom; och när han säg honom, himmelen, du skall nedstört varda till helvete. (**Hades** g86) 16 Varkunnade han sig öfver honom; 34 Och gick till, 16 Hvilken eder hörer, han hörer mig; och den och förband hans sår, och göt der oljo och vin in; och eder föraktar, han föraktar mig; men den mig föraktar, laden på sin ök, och förde honom till herberget, och han föraktar honom som mig sändt hafver. 17 Men skötte honom. 35 Den andra dagen for han dädan, de sjutio kommo igen med glädje, och sade: Herre, och tog fram två penningar, och gaf värdensem, och djeflarna äro oss ock underdålige i ditt Namn. 18 Då sade till honom: Sköt honom; och hvad du mer kostar sade han till dem: Jag såg Satanam falla af himmelen, på honom, vill jag betala dig, när jag kommer igen. 36 såsom en ljungeld. 19 Si, jag hafver gifvit eder magt Hvilken af dessa tre synes dig nu hafva varit hans att trampa på ormar och scorpioner, och öfver all näste, som för röfvarena kommen var? 37 Sade han: fiendans kraft; och eder skall intet varda skådandes. Den som beviste honom barmhertighet. Då sade 20 Dock fröjder eder icke deraf, att andarna äro eder Jesus till honom: Gack, och gör du sammaledes. 38 underdålige; utan fröjder eder, att edor namn äro Men det begaf sig, då de vandrade, gick han uti en skrifven i himmelen. 21 I samma stundene fröjdade liten stad; och en qvinna, benämnd Martha, undfick sig Jesus i Andanom, och sade: Jag prisar dig, honom uti sitt hus. 39 Och hon hade en syster, Fader, himmelsens och jordenes Herre, att du hafver benämnd Maria; hon satte sig vid Jesu fötter, och detta fördolt för de visa och kloka, och hafver det hörde hans ord. 40 Men Martha bekymrades med uppenbarat för de fåkunniga; ja, Fader; ty så hafver idkelig tjenst. Hon gick fram, och sade: Herre, sköter varit behageligt för dig 22 All ting äro mig an t vårdad du intet derom, att min syster låter mig tjena allena? af minom Fader; och ingen vet ho Sonen är, utan Så säg henne nu, att hon hjälper mig. 41 Svarade Fadren; och ho Fadren är, utan Sonen och den som Jesus, och sade till henne: Martha, Martha, du hafver Sonen vill det uppenbara. 23 Och han vände sig om omsorg och bekymmer om mångahanda; 42 Men ett till sina Lärjungar afsides, och sade: Salig äro de är nödorftigt; Maria hafver utkorat den goda delen, ögon, som se det I sen. 24 Ty jag säger eder: Många hvilken henne icke skall ifråtagas.

Propheter och Konungar åstundade se det I sen, och fingo dock icke set; och höra det I hören, och fingo dock icke hörat. 25 Och si, en lagklok stod upp, och frestad honom, sägandes: Mästar, hvad skall jag göra, att jag må få evinnerligit lif? (**aiōnios g166**) 26 Då sade han till honom: Hvad är skrifvet i lagen? Huru läs du? 27 Svarade han, och sade: Du skall älska din

11 Och det begaf sig, att han bad uti ett rum; då han vände igen, sade en af hans Lärjungar till honom: Herre, lär oss bedja, såsom ock Johannes lärde sina Lärjungar. 2 Då sade han till dem: När I bedjen, säger så: Fader vår, som äst i himlom, helgadt varde ditt Namn. Tillkomme ditt rike. Ske din vilje, såsom i himmelen, så ock på jordene. 3 Gif oss

alltid vårt dageliga bröd. 4 Och förlät oss våra synder; och den icke församlar med mig, han förskingrar. 24 ty ock vi förlåte allom, som oss skyldige åro. Och När den orene anden går ut af menniskone, vandrar inled oss icke uti frestelse; utan fräls oss ifrån ondo. han omkring torra platser, söker efter hvilo, och finner 5 Och sade han till dem: Hvilken är ibland eder, som ingen. Då säger han: Jag vill komma igen uti mitt hus, hafver en vän, och han går till honom om midnattstid, der jag utgick. 25 Och när han kommer, finner han det och säger till honom: Käre vän, låna mig tre bröd; rent sopadt, och väl tillpyntadt. 26 Då går han åstad, 6 Ty min vän är kommen till mig, vägfarandes, och och tager till sig sju andra andar, som skadeligare jag hafver intet lägga för honom. 7 Och den, som äro än han; och de gå derin, och bo der; och den innanföre är, svarar, och säger: Gör mig icke omak; menniskones sista värder värré än det första. 27 Och dörren är nu stängd, och min barn äro med mig i det begaf sig, då han detta sade, hof en qvinna sina säng; jag kan icke stå upp, och få dig det. 8 Jag röst upp ibland folket, och sade till honom: Salig är säger eder: Om han än icke uppstår, och får honom den qveden, som dig burit hafver, och de spenar, som det, derföre att han är hans vän; likväl, derföre att du ditt hafver. 28 Men han sade: Ja, salige äro de han så trägen är, står han upp, och får honom så som höra Guds ord, och gömma det. 29 Då folket mycket han behöfver. 9 Så säger ock jag eder: Beder, trängdes intill, begynte han säga; Detta är ett ondt och eder skall gifvet varda; söker, och I skolen finna; slägte; de begära tecken; och tecken skall dem icke klapper, och eder skall varda upplåtet. 10 Ty den der gifvet varda, utan Jone Prophetens tecken. 30 Ty beder, han fär; och den der söker, han finner: och såsom Jonas var de Nineviter ett tecken, så skall ock den der klappar, honom värder upplåtet. 11 Hvilken menniskones Son vara desso slägte. 31 Drottningen ibland eder är den fader, om hans son bedes bröd af söderlanden skall uppstå på domen, med de män af honom, som gifver honom en sten? Eller om han af detta slägtet, och skall fördöma dem; ty hon kom bedes fisk, månn han gifva honom en orm för fisk? ifrå verldenes ända, till att höra Salomons visdom; 12 Eller om han bedes ägg, månn han få honom en och si, här är mer än Salomon. 32 De Ninevitiske scorpion? 13 Kunnen nu I, som onde ären, gifva män skola uppstå på domen, med detta slägtet, och edor barn goda gåvor; huru mycket mer skall edar skola fördöma det; ty de gjorde bättring efter Jone himmelske Fader gifva den Helga Anda dem som predikan; och si, här är mer än Jonas. 33 Ingen bedja honom? 14 Och han utdref en djefvul, som var upptänder ett ljus, och sätter det uti något hemligt en dumbe; och när djefvulen var utdriven, talade rum, eller under en skäppo; utan på ljusastakan, att dumben; och folket förundrade sig. 15 Men somlige de, som inkomma, skola få se af ljuset. 34 Ögat är af dem sade: Han utdrifver djeflar med Beelzebub, kropspens ljus; när nu ditt öga är enfaldigt, så värder djenarnas öfversta. 16 Och somlige frestade honom, ock all din kropp ljus; är det ock argt, så värder ock begärandes af honom tecken af himmelen. 17 Men din kropp mörk. 35 Derföre se till, att ljuset, som i efter han visste deras tankar, sade han till dem: Hvart dig är, icke värder mörker. 36 Om nu din kropp är och ett rike, som söndrar sig emot sig sjelf t, det allsammans ljus, och hafver ingen del af mörkret, värder förödt, och hus faller på hus. 18 Är ock nu så värder han allersamman ljus, och upplyser dig, Satan söntrad emot sig sjelf, huru värder då hans såsom en klar ljungeld. 37 Och vid han talade, bad rike ståndandes? Efter I sägen, att jag utdrifver djeflar honom en Pharisee, att han skulle få sig mat med med Beelzebub. 19 Men om jag utdrifver djeflar med honom. Då gick han in med honom, och satte sig till Beelzebub, med hvem drifva då edor barn dem ut? bords. 38 Men då Phariseen såg, att han icke tvådde Derföre skola de vara edra domare. 20 Men om jag sig, förr än han gick till bords, förundrade han sig. 39 utdrifver djeflar med Guds finger, så är ju Guds rike Då sade Herren till honom: I Phariseer gören rent kommet till eder. 21 Då en stark beväpnad bevarar sitt det som utvärtes är på, dryckearet och fatet; och hus, så blifver det i frid, som han äger. 22 Men der en det invärtedes är i eder, är fullt med rof och ondsko. 40 starkare tillkommer, och öfvervinner honom, tager han I därar, den som gjorde det utvärtedes är, hafver han bort all hans vapen, der han tröste uppå, och skifter ock icke gjort det invärtedes är? 41 Dock gifver almoso hans rof. 23 Den icke med mig är, han är emot mig; af det I hafven; och si, så äro eder all ting ren. 42

Men ve eder, Phariseer; ty I gören tiod af mynto hafver han ock magt att bortkasta till helvetet; ja, och ruto, och allahanda kål; och domen, och Guds säger jag eder, honom radens. (Geenna g1067) 6 Köpas kärlek låten I blifva tillbaka; ja, man måste detta göra, icke fem sparvar för två små penningar? Och en af och dock det andra icke låta. 43 Ve eder, Pharieer; dem är icke förgäten för Gudi. 7 Ja, edor hufvudhårty I sitten gerna främst i Synagogorna, och viljen äro ock all räknad; derföre frukter eder intet; I ären helsade varda på torgen. 44 Ve eder, Skriftlärde och bättre än många sparvar. 8 Men jag säger eder: Pharieer, I skrymtare; ty I ären såsom de grifter, som Hvilken mig bekänner för menniskor, honom skall intet synas, der folket går uppå, och vet der intet af. ock menniskones Son bekänna inför Guds Änglar. 45 Då svarade en af de lagkloka, och sade till honom: 9 Men den mig nekar för menniskor, han skall ock Mästar, du förmäder ock oss med dessa orden. 46 nekad varda för Guds Änglar. 10 Och den der talar ett Då sade han: Ve ock eder, I lagkloke; ty I läggen ord emot menniskones Son, det skall varda honom bördor på menniskorna, hvilka de icke draga kunna, förlåtet; men den som häder den Helga Anda, det och I tagen icke sjelfva på bördona med ett edart skall icke förlåtas. 11 När de nu draga eder fram i finger. 47 Ve eder, I som byggen de Propheters grifter; Synagorna, och för Öfverheten, och för de väliga; men edre fäder slogo dem ihjäl. 48 Sannerliga, I hafver ingen omsorg, hvad och huruledes I svara, betygen, att I hållen deraf, som edre fäder gjort hafva; eller hvad I säga skolen; 12 Ty den Helge Ande skall ty de slogo dem ihjäl, och I byggen deras grifter upp. lära eder, i samma stundene, hvad I säga skolen. 13 49 Derföre säger ock Guds visdom: Jag skall sända Då sade en af folket till honom: Mästar, säg minom till dem Propheter och Apostlar; och af dem skola de broder, att han byter med mig arfvedelen. 14 Sade några döda och förfölja; 50 På det att af detta slägtet han till honom: Menniska, ho hafver skickat mig till skall utkrafdt varda alla Propheters blod, som utgjuten domare eller skiftare öfver eder. 15 Och han sade är, sedan verlden var skapad; 51 Ifrån Abels blod intill till dem: Ser till, och tager eder vara för girighet; ty Zacharie blod, som förgjordes emellan altaret och ens (menniskos) lif hänger icke derpå, att hon många templet; visserliga säger jag eder, värder det utkrafdt ägodelar hafver. 16 Och sade han en liknelse till dem, af detta slägtet. 52 Ve eder, I lagkloke; ty I hafven sågandes: Det var en riker man, hvilkens åker bar fått nyckelen till förståndet; sjelfve gån I intet in, och frukt nog. 17 Då tänkte han vid sig sjelf, sägandes: förvägren dem som ingå vilja. 53 När han nu detta Hvad skall jag göra? Ty jag hafver icke, der jag kan sade till dem, begynte de lagkloke och Pharieer lägga mina frukt uti; 18 Och sade: Detta vill jag göra: gå hårdt åt honom, och listliga fråga honom om Jag vill rifva omkull mina lador, och bygga upp större; mäng stycker, med försåt; 54 Sökande efter, att de och dit vill jag församla allt det mig växt är, och mina något ved a kunde af hans mun, der de måtte beklaga ägodelar; 19 Och säga till min själ: Själ, du hafver honom före.

12 När nu församladt varda otaliga mycket folk, så att de trampade på hvarannan, begynte han säga till sina Lärjungar: Först tager eder vara för de Pharieers surdeg, som är skrymteri. 2 Ty intet är fördoldt, som icke värder uppenbaradt; och intet lönligit, som icke uppkommer. 3 Derföre, hvad I sagt hafven i mörkret, det skall varda hördt i ljuset; och det I talat hafven i örat i kamrarna, det skall predikadt varda ofvanpå taken. 4 Men jag säger eder, minom vännom: Radens icke för dem som döda kroppen, och sedan hafva de intet hvad de mer göra kunna. 5 Men jag vill visa eder, hvem I skolen rådas: Radens honom, som, sedan han dödat hafver,

hafver han ock magt att bortkasta till helvetet; ja, säger jag eder, honom radens. (Geenna g1067) 6 Köpas kärlek låten I blifva tillbaka; ja, man måste detta göra, icke fem sparvar för två små penningar? Och en af och dock det andra icke förgäten för Gudi. 7 Ja, edor hufvudhårty I sitten gerna främst i Synagogorna, och viljen äro ock all räknad; derföre frukter eder intet; I ären helsade varda på torgen. 44 Ve eder, Skriftlärde och bättre än många sparvar. 8 Men jag säger eder: Pharieer, I skrymtare; ty I ären såsom de grifter, som Hvilken mig bekänner för menniskor, honom skall intet synas, der folket går uppå, och vet der intet af. ock menniskones Son bekänna inför Guds Änglar. 45 Då svarade en af de lagkloka, och sade till honom: 9 Men den mig nekar för menniskor, han skall ock Mästar, du förmäder ock oss med dessa orden. 46 nekad varda för Guds Änglar. 10 Och den der talar ett Då sade han: Ve ock eder, I lagkloke; ty I läggen ord emot menniskones Son, det skall varda honom bördor på menniskorna, hvilka de icke draga kunna, förlåtet; men den som häder den Helga Anda, det och I tagen icke sjelfva på bördona med ett edart skall icke förlåtas. 11 När de nu draga eder fram i finger. 47 Ve eder, I som byggen de Propheters grifter; Synagorna, och för Öfverheten, och för de väliga; men edre fäder slogo dem ihjäl. 48 Sannerliga, I hafver ingen omsorg, hvad och huruledes I svara, betygen, att I hållen deraf, som edre fäder gjort hafva; eller hvad I säga skolen; 12 Ty den Helge Ande skall ty de slogo dem ihjäl, och I byggen deras grifter upp. lära eder, i samma stundene, hvad I säga skolen. 13 49 Derföre säger ock Guds visdom: Jag skall sända Då sade en af folket till honom: Mästar, säg minom till dem Propheter och Apostlar; och af dem skola de broder, att han byter med mig arfvedelen. 14 Sade några döda och förfölja; 50 På det att af detta slägtet han till honom: Menniska, ho hafver skickat mig till skall utkrafdt varda alla Propheters blod, som utgjuten domare eller skiftare öfver eder. 15 Och han sade är, sedan verlden var skapad; 51 Ifrån Abels blod intill till dem: Ser till, och tager eder vara för girighet; ty Zacharie blod, som förgjordes emellan altaret och ens (menniskos) lif hänger icke derpå, att hon många templet; visserliga säger jag eder, värder det utkrafdt ägodelar hafver. 16 Och sade han en liknelse till dem, af detta slägtet. 52 Ve eder, I lagkloke; ty I hafven sågandes: Det var en riker man, hvilkens åker bar fått nyckelen till förståndet; sjelfve gån I intet in, och frukt nog. 17 Då tänkte han vid sig sjelf, sägandes: förvägren dem som ingå vilja. 53 När han nu detta Hvad skall jag göra? Ty jag hafver icke, der jag kan sade till dem, begynte de lagkloke och Pharieer lägga mina frukt uti; 18 Och sade: Detta vill jag göra: gå hårdt åt honom, och listliga fråga honom om Jag vill rifva omkull mina lador, och bygga upp större; mäng stycker, med försåt; 54 Sökande efter, att de och dit vill jag församla allt det mig växt är, och mina något ved a kunde af hans mun, der de måtte beklaga ägodelar; 19 Och säga till min själ: Själ, du hafver mycket godt förvaradt intill mång år; gör dig goda dagar, ät, drick, var glad. 20 Men Gud sade till honom: Du däre, i denna natt skall man kalla dina själ ifrådig; ho skall då få det du tillredt hafver? 21 Alltså går det ock honom, som sig församlar ägodelar, och icke är rik för Gudi. 22 Och han sade till sina Lärjungar: Derföre säger jag eder: Hafver icke omsorg för edart lif, hvad I äta skolen; eller för edar kropp, hvad I skolen kläda eder med. 23 Lifvet är mer än maten, och kroppen mer än kläden. 24 Ser på korparna; ty de så intet, ej heller uppskära; de hafva hvarken källare eller lado, och Gud föder dem; huru mycket ären I bättre än foglarna? 25 Hvilken af eder kan med sin omsorg föröka till sin växt en aln? 26 Kunnen I nu icke det som minst är, hvarföre hafven I då omsorg

för det andra? 27 Ser på liljorna, huru de växa; de arbeta intet, och ej heller spinna; men jag säger eder: icke beredde sig, och icke gjorde efter hans vilja, han icke Salomon i all sin härlighet var så klädd, som en af dem. 28 Efter nu Gud så kläder gråset, som i dag växer på markene, och i morgon kastas i ugnen; huru mycket mer skall han kläda eder, I klentrogne? 29 skal mycket varda utkrafdt; och hvem mycket befaldt Derföre fråger ock I intet efter, hvad I skolen äta, eller är, af honom skal mycket äskadt. 49 Jagar dricka; och farer icke i höjderna; 30 Ty efter allt detta kommen till att upptända en eld på jordene; och hvad söka Hedningarna i verldene; men edar Fader vet vil jag heldre än att han allaredo brunne? 50 Men väl, att I sådant behöven; 31 Utan söker heldre efter jag måste med en döpelse döpas; och huru ängslas Guds rike, så faller eder allt detta till. 32 Frukta dig jag, tildess hon fullbordad värder? 51 Menen I, att icke, du klene hjord; ty edar Faders godvijle är så, att jag är kommen till att sända frid på jordena? Nej, han vill gifva eder riket. 33 Säljer hvad I hafven, och säger jag eder; utan visserliga tvedrägt. 52 Ty härefter gifver almoso; görer eder säcker, som icke föråldras; skola fem vara skiljaktige uti ett hus; tre emot två, en skatt, som aldrig minskas i himmelen, der tjufven och två emot tre. 53 Fadren skall vara emot sonen, aldrig tillkommer, ej heller någor mal förderfvar. 34 och sonen emot fadren; modren emot dottrena, och Ty der edar skatt är, der blifver ock edart hjerta. 35 dottren emot modrena; svåran emot sina sonahustru, Låter edra länder vara omgjordade, och edor ljus och sonahustrun emot sina sväro. 54 Sade han ock brinnande; 36 Och varer I de menniskor like, som till folket: När I fän se en sky uppgå vesterut, straxt vänta sin herra, då han igenkomma skall ifrå bröllopet; sägen I: Regn kommer; och det sker så. 55 Och att, när han kommer, och klappar, lata de honom nära sen sunnanväder blåsa, sägen I: Det blifver straxt upp. 37 Salige äro de tjenare, hvilka herren varmt; och det sker så. 56 I skrymtare, himmelens finner vakande, då han kommer; sannerliga säger jag och jordenes skepelse kunnen I bepröva; hví pröven eder: Han skall uppskörtा sig, och låta dem sitta till och icke då denna tiden? 57 Hvi domen I icke ock utaf bords, och han skall då gå och tjena dem. 38 Och eder sjelfva, hvad rätt är. 58 När du nu går med din om han kommer uti den andra vakten, och uti den trätobroder till öfverstan, så vinnlägg dig i vägen, tredje vakten, och finner så; salige äro de tjenare. 39 att du blifver honom fri; att han tilläfventyrs icke Men detta skolen I veta, att, om husbonden visste på drager dig fram för domaren, och domaren antvärdar hvad stund tjufven komma skulle, förvisso vakade dig stockmästaren, och stockmästaren kastar dig han, och icke tillstadde uppbyrta sitt hus. 40 Derföre i fängelset. 59 Jag säger dig: Du varder icke ut varer ock I redo; ty den stund, I icke tanken, skall kommandes, tildess du betalat hafver den yttersta menniskones Son komma. 41 Då sade Petrus till skärfven.

honom: Herre, säger du till oss denna liknelsen, eller ock till alla? 42 Då sade Herren: Hvar finner man en trogen och snäll skaffare, den hans herre sätter öfver sitt tjenstafolk, att han dem i rättan tid gifver hvad dem behörer? 43 Salig är den tjenaren, den herren finner så göra, då han kommer. 44 Sannerliga säger jag eder, han skall sätta honom öfver allt det han äger. 45 Men om den tjenaren sade i sitt hjerta: Min herre dröjer fast att komma igen; och begynte slå tjenarena och tjenarinna, och äta och dricka, och varda drucken; 46 Så kommer dens tjenarens herre, på den dagen han det sig icke förmadar, och på den stundene den han icke vet; och skall hugga honom i stycker, och skall sätta hans lott med de otrogra. 47

Men den tjenaren, som visste sins herras vilja, och skall lida mycken hugg; 48 Men den der icke visste, och gjorde dock det som hugg värdt var, han skall få hugg lida; ty dem som mycket gifvet är, af honom skall mycket varda utkrafdt; och hvem mycket befaldt Derföre fråger ock I intet efter, hvad I skolen äta, eller är, af honom skal mycket äskadt. 49 Jagar dricka; och farer icke i höjderna; 50 Ty efter allt detta kommen till att upptända en eld på jordene; och hvad söka Hedningarna i verldene; men edar Fader vet vil jag heldre än att han allaredo brunne? 51 Menen I, att icke, du klene hjord; ty edar Faders godvijle är så, att jag är kommen till att sända frid på jordena? Nej, han vill gifva eder riket. 52 Ty härefter gifver almoso; görer eder säcker, som icke föråldras; skola fem vara skiljaktige uti ett hus; tre emot två, en skatt, som aldrig minskas i himmelen, der tjufven och två emot tre. 53 Fadren skall vara emot sonen, aldrig tillkommer, ej heller någor mal förderfvar. 54 och sonen emot fadren; modren emot dottrena, och Ty der edar skatt är, der blifver ock edart hjerta. 55 dottren emot modrena; svåran emot sina sonahustru, Låter edra länder vara omgjordade, och edor ljus och sonahustrun emot sina sväro. 56 Sade han ock brinnande; 57 Och varer I de menniskor like, som till folket: När I fän se en sky uppgå vesterut, straxt vänta sin herra, då han igenkomma skall ifrå bröllopet; sägen I: Regn kommer; och det sker så. 58 När du nu går med din om han kommer uti den andra vakten, och uti den trätobroder till öfverstan, så vinnlägg dig i vägen, tredje vakten, och finner så; salige äro de tjenare. 59 att du blifver honom fri; att han tilläfventyrs icke Men detta skolen I veta, att, om husbonden visste på drager dig fram för domaren, och domaren antvärdar hvad stund tjufven komma skulle, förvisso vakade dig stockmästaren, och stockmästaren kastar dig han, och icke tillstadde uppbyrta sitt hus. 60 Derföre i fängelset. 61 Jag säger dig: Du varder icke ut varer ock I redo; ty den stund, I icke tanken, skall kommandes, tildess du betalat hafver den yttersta menniskones Son komma. 62 Då sade Petrus till skärfven.

13 På samma tid voro der någre tillstädes, som bådade honom om de Galileer, hvilkas blod Pilatus hade blandat med deras offer. 2 Då svarade Jesus, och sade till dem: Menen I att desse Galileer voro syndare för alla Galileer, efter de sådant ledo? 3 Nej, säger jag eder; utan om I icke bättren eder, skolen I alle sammalunda förgås. 4 Eller de aderton, som tornet i Siloa föll uppå, och drap dem, menen I att de brottslige voro för alla menniskor; som bo i Jerusalem? 5 Nej, säger jag eder; utan om I icke bättren eder, skolen I alle sammalunda förgås. 6 Sade han ock denna liknelsen: En man hade ett fikonatrå planteradt i sin vingård, och han kom och

sökte frukt derpå, och fann ingen. 7 Då sade han till vingårdsmannen: Si, nu i tre år hafver jag kommit, och sökt frukt på detta fikonaträt, och finner ingen; hugg det bort; hvarefter skall det förhindra jordena? 8 Han svarade, och sade till honom: Herre, låt stå mig, alle I ogerningsmän. 9 Om det så kunde bärta frukt; Jacob, och alla Propheterna, i Guds rike; och livar ock icke, så hugg det sedan bort. 10 Och han utdrifvas. 11 Och si, der var en qvinna, som hade haft krankhetenes anda bords i Guds rike. 12 När Jesus såg henne, kallade han till dem: Går, och säger dem räfvenom: Si, jag Gud. 13 Och han lade händerna på gäck hädan; ty Herodes vill dräpa dig. 14 Då sade han till dem: Går, och säger dem räfvenom: Si, jag Gud. 15 och övermorgen; ty det kan icke vara, att en Prophet Då svarade Herren honom, och sade: Du skrymtare, förgås annorstädes än i Jerusalem. 16 dem som sändas till dig; huru ofta ville jag församla Måtte man då icke lösa af detta bandet på Sabbathen, din barn, likaviss som foglen sitt näste under sina denna Abrahams dotter, hvilken Satan bundit hafver, vingar; och I villen icke? 17 Och då han detta sade, eder öde; och säger jag eder, att I skolen icke se skämde sig alle som honom emotståndit hade, och Välsignad är han, som kommer i Herrans Namn.

gjordes af honom. 18 Så sade han då: Hvem är Guds rike likt? Och vid hvad skall jag likna det?

19 Det är likt vid ett senapskorn, som en man tog, och sådde i sin örtagård; och det växte, och blef ett stort trå, och foglarna under himmelen bodde på dess qvistar. 20 Och åter sade han: Vid hvad skall jag likna Guds rike? 21 Det är likt en surdeg, hvilken en qvinna tog, och lade in uti tre skäppor mjöl, tillsess det surnade alltsammans. 22 Och han gick igenom städer och byar, och lärde, och tog vägen åt Jerusalem. 23 Och en sade till honom: Herre, äro de ock få, som varda salige? Då sade han till dem: 24 Vinnlägger eder derom, att I kunnen ingå igenom den trånga porten: ty månge, säger jag eder, skola söka derefter, att de må inkomma, och skola dock icke kunna. 25 Sedan husbonden hafver uppståndit, och låtit dörren igen; och I begynnen stå ute, och bulta på dörren, sägande: Herre, Herre, låt upp för oss; och han svarar, och säger till eder: Jag vet intet af

eder, hvadan I ären; 26 Då skolen I begynna säga: Vi hafvom ätit och druckit med dig, och du hafver lärt på våra gator. 27 Och han skall säga: Jag säger att icke i främsta rummet; att icke tilläfventyrs någor kommer, som buden är af honom, och är ärligare än du; 9 Och då kommer han, som både dig och honom budit hafver, och säger till dig: Gif denna rum; och då

måste du med blygd begynna sitta ned bätter; 10 af eder, som vill bygga ett torn, och icke först sitter Utan heldre, när du värder buden, gäck, och sätt dig i och öfverlägger bekostningen, om han hafver det han yttersta rummet; att, då han kommer, som dig bidit behöfver till att fullborda det med V 29 Att, då han hafver, må han säga till dig: Min vän, sitt upp bätter; hafver lagt grundvalen, och icke kan fullborda det, och då sker dig heder för dem, som der med dig till alle de, som få set, icke skola begynna göra spe af bords sitta. 11 Ty hvor och en, som upphöjer sig, han honom; 30 Och säga: Denne mannen hafver begynt skall varda förnedrad; och den sig förnedrar, han skall bygga, och förmådde icke fullbordat. 31 Eller hvad varda upphöjd. 12 Sade han ock desslikes till honom, Konung vill gifva sig till örligs, och strida emot en som honom bidit hade: När du gör middagsmåltid, annan Konung, sitter han icke först och tänker, om eller nattvard, bjud icke dina vänner, eller dina bröder, han förmår med tiotusend möta honom, som kommer eller dina fränder, eller dina grannar, som rike äro; att emot honom med tjugutusend? 32 Annars, medan hin do icke bjuda dig igen, och löna dig dina välgerning; ännu långt bort o är, sänder han bådskap till honom, 13 Utan heldre, då du gör gästabåd, kalla de fattiga, och beder om frid. 33 Sammalunda hvor och en af sjuka, halta och blinda. 14 Och salig äst du; ty de eder, som icke vedersakar allt det han äger, han kan förmå icke löna dig igen; men dig värder igenlönt i de icke vara min Lärjunge. 34 Saltet är godt; men om rättfärdigas uppståndelse. 15 Men då en af dem, som saltet mister sin sälto, med hvad skall man då salta? vid bordet såto, detta hörde, sade han till honom: 35 Det är hvarken nyttigt i jordene, eller i dyngone; Salig är den som äter bröd i Guds rike. 16 Då sade utan man kastar det bort. Den der öron hafver till att han till honom: En man hade tillredt en stor nattvard, höra, han höre.

och böd många; 17 Och utsände sin tjenare, den stund nattvarden skulle stå, att han skulle säga dem som budne voro: Kommer; ty all ting äro nu redo. 18 Och de begynte allesammans ursaka sig. Den förste sade till honom: Jag hafver köpt ett jordagods, och jag måste gå ut och bese det; jag beder 'dig, gör min ursäkt. 19 Och den andre sade: Jag hafver köpt fem par oxar, och jag måste gå bort och försöka dem; jag beder dig, gör min ursäkt. 20 Och den tredje sade: Jag hafver tagit mig hustru, och derföre kan jag icke komma. 21 Och tjenaren kom, och sade sin herra allt detta igen. Då vardt husbonden vred, och sade till sin tjenare: Gack snarliga ut på gator och gränder i staden, och de fattiga, och krympingar, halta och blinda haf härin. 22 Och tjenaren sade: Herre, jag hafver gjort som du böd, och här är ännu rum. 23 Då sade herren till tjenaren: Gack ut på vägar och gårdar, och nödga dem att komma härin, på det att mitt hus mätte varda fullt. 24 Ty jag säger eder, att ingen af de män, som budne voro, skall smaka min nattvard. 25 Och gick mycket folk med honom; och han vände sig om, och sade till dem: 26 Hvilken som kommer till mig, och icke hatar sin fader och moder, och hustru, och barn, och bröder, och systrar, och dertill sitt eget lif, han kan icke vara min Lärjunge. 27 Och hvilken som icke bär sitt kors, och följer mig, han kan icke vara min Lärjunge. 28 Hvilken är den

15 Och till honom gingo allehanda Publicaner och syndare, att de mätte höra honom. 2 Och de Phariseer och Skrifflärde knorrade och sade: Denne undfår syndare, och äter med dem. 3 Då sade han till dem denna liknelsen, sågandes: 4 Hvilken är den man ibland eder, som hafver hundrade får, och om han tappar bort ett af dem, läter han icke de nio och niotio uti öknene, och går efter det som borto är, tildess han finner det? 5 Och då han hafver det funnit, lägger han det på sina axlar med glädje. 6 Och när han kommer hem i sitt hus, kallar han tillhopa sina vänner och grannar, och säger till dem: Glädjens med mig; ty jag hafver funnit mitt får, som borttappadt var. 7 Jag säger eder, att sammalunda värder ock glädje i himmelen öfver en syndare den sig bättar, mer än öfver nio och niotio rättfärdiga, som ingen bättring behöfva. 8 Eller hvad qvinna är, som hafver tio penningar, om hon borttappar en af dem, tändar hon icke upp ljus, och sopar huset, och söker granneliga, tildess hon finner honom? 9 Och då hon funnit hafver, kallar hon tillhopa sina vänner och grannqvinnor, och säger: Glädjens med mig; ty jag hafver funnit min penning, som jag tappat hade. 10 Sammalunda, säger jag eder, värder glädje för Guds Änglom öfver en syndare som sig bättar. 11 Och han sade: En man hade två söner. 12 Och den yngre af dem sade till fadren: Fader, få mig den parten

af ägodelarna, som mig tillkommer. Och han bytte måste nu glädjas och fröjdas; ty denne din broder ägodelarna dem emellan. **13** Och icke många dagar var död, och fick lif igen; och var borttappad, och är derefter, då den yngre sonen hade lagt all sin ting igenfunnen.

tillhopa, for han långt bort i främmande land; och der förfor han sina ägodelar, och lefde öfverflödeliga. **14** Och sedan han allt förtärt hade, vardt en stor hunger i det landet; och han begynte lida nt)d; **15** Och gick bort, och gaf sig till en borgare der i landet; och han sände honom till sin afvelsgård, att han skulle sköta hans svin. **16** Då begärade han uppfylla sin buk med draf, der svinen med föddes; och honom gaf ingen. **17** Då besinnade han sig sjelf, och sade: Huru månge mins faders legodränger hafva bröd nog; och jag förgås här i hunger. **18** Jag vill stå upp, och gå till min fader, och säga till honom: Fader, jag hafver syndat i himmelen, och för dig. **19** Jag är icke nu värd kallas din son; gör mig såsom en af dina legodränger. **20** Och så stod han upp, och kom till sin fader. Och då han ännu långt ifrå var, såg honom hans fader, och begynte varkunna sig öfver honom, och lopp emot honom, föll honom om halsen, och kysste honom. **21** Och sonen sade till honom: Fader jag hafver syndat i himmelen, och för dig; och är icke värd härefter kallas din son. **22** Då sade fadren till sina tjenare: Barer fram den yppersta klädningen, och kläder honom deruti; och får honom en ring på hans hand, och skor på hans fötter. **23** Och hafver hit den gödda kalfven, och slagter honom; vi vilje äta, och göra oss glad. **24** Ty denne min son var död, och hafver fått lif igen; han var borttappad, och är funnen igen. Och de begynte göra sig glad. **25** Men den äldre hans son var ute på markene; och när han kom, och nalkades husena, hörde han sjungas och dansas; **26** Och kallade en at sina tjenare, och frågade honom, hvad det var. **27** Då sade han till honom: Din broder är kommen; och din fader lät slagta den gödda kalfven, att han hafver honom helbregda igen. **28** Då vardt han vred, och ville icke gå in. Då gick hans fader ut, och bad honom. **29** Svarade han, och sade till fadren: Si, jag tjenar dig i så mäng år, och hafver aldrig gångit af ditt bud; och du gaf mig aldrig ett kid, att jag måtte göra mig glad med mina vänner. **30** Men sedan denne din son kommen är, som sina ägodelar hafver förtärt med skökor, hafver du till honom slagtat den gödda kalfven. **31** Då sade han till honom: Min son, du är alltid när mig, och allt det mitt är, det är ditt. **32** Man

16 Sade han ock till sina Lärjungar: Det var en riker man, som hade en gårdsfogda; den vardt beryktad för honom, att han förfor hans ägodelar. **2** Då kallade han honom, och sade till honom: Hvi hörer jag sådant af dig? Gör räkenskap af ditt fögderi; ty du måste icke längre vara min fogde. **3** Då sade fogden vid sig sjelf: Hvad skall jag göra? Ty min herre tager ifrå mig fögderiet; grafva orkar jag icke, tigga blyges jag. **4** Nu väl, jag vet hvad jag vill göra, att, då jag varder satt af mitt fögderi, måga de anamma mig uti sin hus. **5** Då kallade han till sig alla sins herras gäldenärar, och sade till den första: Huru mycket äst du min herra skyldig? **6** Sade han: Hundrade tunnor oljo. Då sade han till honom: Tag ditt bref, och sätt dig snart ned, och skrif femtio. **7** Sedan sade han till den andra: Huru mycket äst du skyldig? Sade han till honom: Hundrade pund hvete. Sade han till honom: Tag ditt bref, och skrif åttatio. **8** Och herren prisade den örätta fogdan, att han visliga gjorde; ty denna verldenes barn äro visare än ljusens barn, uti sitt slägte. (aiōn g165) **9** Och jag säger eder: Görer eder vänner af den örätta Mammon, på det att, när I behöfven, skola de anamma eder uti evinnerliga hyddor. (aiōnios g166) **10** Den der trogen är i det minsta, han är ock trogen i det mer är; och den i det minsta örätt är, han är ock örätt i det mer är. **11** Ären I nu icke trogne uti den örätta Mammon; ho vill då betro eder om det sannskyldiga? **12** Och om I ären icke trogne uti ens annars; ho vill få eder det edart är? **13** Ingen tjenare kan tjena två herrar; ty antingen skall han hata den ena, och älska den andra; eller ock hålla sig intill den ena, och förakta den andra. I kunnen icke tjena Gudi och Mammon. **14** Allt detta hörde ock de Phariseer, som girige voro, och gjorde spe af honom. **15** Och han sade till dem: I ären de som gören eder sjelfva rättfärdiga för menniskom; men Gud vet edor hjerta; ty det som för menniskom högt är, der stygges Gud vid. **16** Lagen och Propheterna hafva propheterat intill Johannem; ifrå den tiden varder Guds rike förkunnadt genom Evangelium, och hvar man gör våld på det. **17** Men snarare skola himmel och jord förgås, än en titel af lagen falla. **18** Den der öfvergifver sina hustru, och tager ena

andra, han bedrifver hor; och den der tager henne, som af mannen övergifven är, han bedrifver hor. **19** lydde det eder. **7** Hvilken af eder hafver en tjenare, Det var en riker man, som klädde sig i purpur och som går vid plogen, eller vaktar boskap, då han kosteligt linkläde, och lefde hvar dag kräseliga. **20** kommer hem af markene, att han säger till honom: Och det var ock en fattig, benämnd Lazarus, den Gack straxt, och sitt till bords; **8** Utan säger han icke der låg för hans dörr, full med sär; **21** Begärandes heldre till honom: Red till nattvarden, och uppskörta släcka sin hunger af de smulor, som föllo af dens dig, och tjena mig medan jag äter och dricker; och rika mansens bord. Dock kommo hundar, och slekte sedan ät du och drick. **9** Månn han tacka dem samma hans sår. **22** Så hände det sig, att den fattige blef tjenarenom, att han gjorde som honom budet var? död, och vardt förder af Änglarna uti Abrahams sköt. **23** Som Nej, menar jag. **10** Sammalunda ock I, när I hafven Blef ock den rike död, och vardt begravfen. **24** Ropade han, och sade: for han midt igenom Samarien och Galileen. **11** Och det begaf sig, då han gick till Jerusalem, i hans sköt; (**Hadés g86**) **25** Då sade Abraham: Min son, tänk Lazarum, att han doppar det yttersta af sitt finger i de stodo längt if rå; **12** Och Fader Abraham, varkunna dig öfver mig, och sänd vatten, och svalar mina tungo; ty jag pinas svårliga i denna låganom. **26** Och sade Abraham: När han dem säg, sade han till dem: Går, och viser uppå, att du hade godt medan du lefde, och Lazarus eder Presterna. Och hände sig, Vid de gingo, vordo hade deremot ondt; men nu hafver han hugnad, och eder Presterna. Och hände sig, Vid de gingo, vordo hädan till eder, de komma dess icke vid; ej heller fara tackandes honom; och han var en Samarit. **13** Och de upphöjde sina röst, **14** denna låganom. **27** Då sade han: Så beder När han dem säg, sade han till dem: Går, och viser uppå, att du hade godt medan du lefde, och Lazarus eder Presterna. Och hände sig, Vid de gingo, vordo hädan till eder, de komma dess icke vid; ej heller fara tackandes honom; och han var en Samarit. **15** Men en af dem, då han såg att han var du pinas. **28** Ty jag hafver fem bröder, att han förvarar sade till honom: Statt upp, gäck, din tro hafver frälfst **16** Och föll på sitt ansigte för hans fötter, **17** Då dädan, och hitöver till oss. **29** Sade Abraham till honom: De hafva Mosen och dig. **20** Och då han frågad vardt af de Phariseer, när Propheterna, höre dem. **30** Då sade han: Nej, fader Guds rike komma skulle, svaraude han dem, och sade: Abraham; men kommer någor till dem af de döda, då Guds rike kommer icke med utvärtes åthäfvor. **21** Ej bätttra de sig. **31** Då sade han till honom: Höra de heller värder man sägande: Si här, eller, si der äret; icke Mosen och Propheterna, så tro de icke heller, ty si, Guds rike är invärtes i eder. **22** Och han sade om någor af de döda uppstode.

17 Och han sade till sina Lärjungar: Det är omöjeligit, att icke skulle komma förargelser; men ve honom, genom hvilken de komma. **2** Bättre vore honom, att en qvarnsten hängdes vid hans hals, och vorde kastad i hafvet, än han skulle förarga en af dessa små. **3** Vakter eder. Om din broder bryter dig emot, så straffa honom, och om han bättrar sig, så förlät honom det. **4** Och om han bryter dig emot sju resor om dagen, och han sju resor om dagen vänder sig om igen till dig, sägandes: Mig ängrar det; så förlåt honom. **5** Och Apostlarna sade till Herran: Föröka oss trona. **6** Då sade Herren: Om I haden trona såsom ett senapskorn, och säden till detta

mulbärsträd: Ryck dig upp, och försätt dig i hafvet; då som af menniskones Sons dagar, och I skolen begära se en af menniskones Sons dagar, och I skolen icke få sen. **23** Och de skola säga till eder: Si här, si der; går icke åstad, och följer icke heller. **24** Ty såsom ljungelden ljungar ofvan ar himmelen, och lyser öfver alt det under himmelen är; alltså skall ock menniskones Son vara på sin dag. **25** Men tillförene måste han mycket lida, och förkastas af detta slägtet. **26** Och såsom det skedde uti Noe tid, så skall det ock ske uti menniskones Sons dagar. **27** De äto, drucko; män togo hustrur, och qvinnor gäfvos mannom, intill den dagen då Noe gick in i arken; och floden kom, och förgjorde dem alla. **28** Sammalunda ock, såsom det skedde uti Loths tid; de äto, drucko, köpte, sålde,

planterade, byggde. 29 Men den dagen, då Loth gick ögon upp till himmelen; utan slog sig för sitt bröst, och ut af Sodorna, regnade eld och svavel af himmelen, sade: Gud, miskunda dig öfver mig syndare. 14 Jag och förgjorde dem alla. 30 Efter det sättet varder det säger eder: Denne gick dädan hem igen rätfärdigad, ock gåendes på den dagen, när menniskones Son mer än den andre; ty den sig upphöjer, han varder skall uppenbaras. 31 På den dagen, den som är på förnedrad; och den sig förnedrar, han varder upphöjd. taket, och hans boting i huset, han stige icke neder 15 Så båro de ock barn till honom, att han skulle taga till att taga dem; sammalunda ock, den i markene på dem; då hans Lärjungar det sågo, näpste de dem. är, gånge icke tillbaka igen efter det han left hafver. 16 Men Jesus kallade dem till sig, och sade: Låter 32 Kommer ihåg Loths hustru. 33 Hvilken som far barnen komma till mig, och förmener dem icke; ty efter att förvara sin själ, han skall mista henne; och sådana hörer Guds rike till. 17 Sannerliga säger jag den som mister henne, han fordrar henne till lifs. eder: Hvilken som icke tager Guds rike som ett barn, 34 Jag säger eder: I den natten skola två ligga uti han skall icke komma derin. 18 Och frågade honom ene säng; den ene varder upptagen, och den andre en överste, sägandes: Gode Mästar, hvad skall jag värda qvarlåten. 35 Två skola mala tillhoppa; den ene göra, att jag må få evinnerligit lif? (aiōnios g166) 19 värda upptagen, och den andre värda qvarlåten. 36 Sade Jesus till honom: Hvi kallar du mig godan? Två skola vara i markene; den ene värda upptagen, Ingen är god, utan allena Gud. 20 Budorden vetst du: och den andre värda qvarlåten. 37 Då svarade de, Du skall icke bedrifva hor; du skall icke dräpa; du och sade till honom: Hvar då, Herre? Sade han till skall icke stjäla; du skall icke säga falskt vitnesbörd; dem: Der som åtelen är, dit församlas ock örnnarna. du skall ära din fader och dina moder. 21 Då sade han: Allt detta hafver jag hållit af min ungdom. 22 Då

18 Sade han ock en liknelse till dem derom, att man skall alltid bedja, och icke förtrötta; 2 Sägandes: En domare var uti en stad, den icke fruktade Gud, och ej heller hade försyn för några mennisko; 3 Så var i samma stad en enka; hon kom till honom, och sade: Hjelp mig ifrå min trätobroder. 4 Och han ville icke till någon tid. Sedan sade han vid sig: Ändock jag icke fruktar Gud, ej heller hafver försyn för någon mennisko; 5 Dock, fördenskull att denna enkan öfverfaller mig så svåra, måste jag fly henne rätt, att hon icke skall komma på det sista, och ropa på mig. 6 Och sade Herren: Hörer här, hvad den orätta domaren säger. 7 Skulle ock icke Gud hämnas sina utkorade, som ropa till honom dag och natt; skulle han hafva tålmod dermed? 8 Jag säger eder, att han skall hämnas dem snarliga. Dock likväld, då menniskones Son kommer, månn han skall finna tro på jordene? 9 Sade han ock till somliga, som tröste på sig sjelfva, att de voro rätfärdige, och försmådde andra, denna liknelsen: 10 Två män gingo upp i templet till att bedja; den ene en Pharisee, och den andre en Publican. 11 Phariseen stod och bad så vid sig sjelf: Jag tackar dig Gud, att jag är icke såsom andra menniskor, röfvare, orätfärdige, horkarlar, eller ock såsom denne Publicanen. 12 Jag fastar två resor i veckone, och gifver tiond af allt det jag äger. 13 Och Publicanen stod långt ifrån, och ville icke lyfta sin

14 Jag och förgjorde dem alla. 30 Efter det sättet varder det säger eder: Denne gick dädan hem igen rätfärdigad, ock gåendes på den dagen, när menniskones Son mer än den andre; ty den sig upphöjer, han varder skall uppenbaras. 31 På den dagen, den som är på förnedrad; och den sig förnedrar, han varder upphöjd. taket, och hans boting i huset, han stige icke neder 15 Så båro de ock barn till honom, att han skulle taga till att taga dem; sammalunda ock, den i markene på dem; då hans Lärjungar det sågo, näpste de dem. är, gånge icke tillbaka igen efter det han left hafver. 16 Men Jesus kallade dem till sig, och sade: Låter 32 Kommer ihåg Loths hustru. 33 Hvilken som far barnen komma till mig, och förmener dem icke; ty efter att förvara sin själ, han skall mista henne; och sådana hörer Guds rike till. 17 Sannerliga säger jag den som mister henne, han fordrar henne till lifs. eder: Hvilken som icke tager Guds rike som ett barn, 34 Jag säger eder: I den natten skola två ligga uti han skall icke komma derin. 18 Och frågade honom ene säng; den ene värda upptagen, och den andre en överste, sägandes: Gode Mästar, hvad skall jag värda qvarlåten. 35 Två skola mala tillhoppa; den ene göra, att jag må få evinnerligit lif? (aiōnios g166) 19 värda upptagen, och den andre värda qvarlåten. 36 Sade Jesus till honom: Hvi kallar du mig godan? Två skola vara i markene; den ene värda upptagen, Ingen är god, utan allena Gud. 20 Budorden vetst du: och den andre värda qvarlåten. 37 Då svarade de, Du skall icke bedrifva hor; du skall icke dräpa; du och sade till honom: Hvar då, Herre? Sade han till skall icke stjäla; du skall icke säga falskt vitnesbörd; dem: Der som åtelen är, dit församlas ock örnnarna. du skall ära din fader och dina moder. 21 Då sade han: Allt detta hafver jag hållit af min ungdom. 22 Då Jesus det hörde, sade han till honom: Än fattas dig ett; sälj bort allt det du hafver, och skift emellan de fattiga, och du skall få en skatt i himmelen; och kom, och följ mig. 23 Då han det hörde, vartd han stor liga bedrövad; ty han var ganska rik. 24 Då Jesus såg honom vara mägta bedrövad, sade han: O! med huru stor plats komma de i Guds rike, som penningar hafva; 25 Ty snarare kan en camel gå igenom ett nålsöga, än en riker komma in i Guds rike. 26 Då sade de som det hörde: Ho kan då varda salig? 27 Men han sade: Det omöjeligt är för menniskom, det är möjeligt för Gud. 28 Då sade Petrus: Si, vi hafve all ting öfvergivit, och följt dig. 29 Sade han till dem: Sannerliga säger jag eder; ingen är den som hafver öfvergivit hus, eller föräldrar, eller bröder, eller hustru, eller barn, för Guds rikes skull, 30 Den icke skall igenfå mycket mer i denna tiden, och i tillkommande verld evinnerligit lif. (aiōn g165, aiōnios g166) 31 Då tog Jesus till sig de tolf, och sade till dem: Si, vi går upp till Jerusalem, och all ting skola fullbordad varda, som skrifven ärö af Propheterna om menniskones Son. 32 Ty han skall öfverantvardas Hedningom, och begabbas, och försmädas, och bespottas. 33 Och sedan de hafva hudflångt honom, skola de döda honom; och tredje dagen skall han uppstå igen. 34 Men de förstodo der intet af, och talet var dem så

fördoldt, att de icke förstodo hvad som sades. 35 Det begaf sig, att han kom igen, och hade fått riket. Så hände sig, att när han kom in mot Jericho, satt Då böd han kalla de tjenare till sig, som han hade en blinder vid vägen, och tiggde. 36 Och när han fått penningarna, att han måtte veta, huru hvor och hörde folket framgå, frågade han hvad det var? 37 Då en af dem handlat hade. 16 Så kom den förste, och sade de till honom, att Jesus af Nazareth gick der sade: Herre, ditt pund hafver förvärvat tio pund. 17 fram. 38 Då ropade han, och sade: Jesu, Davids Son, Och han sade till honom: Ack! du gode tjenare, uti en varkunna dig öfver mig. 39 Men de, som föregingo, liten ting hafver du varit trogen; du skall hafva magt näpste honom, att han skulle tiga; men han ropade öfver tio städer. 18 Och den andre kom, och sade: dessmer: Davids Son, varkunna dig öfver mig. 40 Då Herre, ditt pund hafver vunnit fem pund. 19 Och han stadnade Jesus, och böd ledra honom till sig. Då han sade till honom: Var ock du sätter öfver fem städer. kom fram, frågade han honom, 41 Sägandes: Hvad 20 Och den tredje kom, och sade: Herre, se här ditt vill du, att jag skall göra dig? Då sade han: Herre, att pund, som jag hade bevarat uti en svetteduk. 21 Jag jag måtte få min syn. 42 Och Jesus sade till honom: var rädder för dig; ty du äst en sträng man; du tager Haf din syn; din tro hafver frälst dig. 43 Och straxt fick det upp, som du icke hafver nederlagt, och uppskär han sin syn igen, och följe honom, prisandes Gud. det du icke hafver sått. 22 Sade han till honom: Af Och allt folket, som detta sågo, lofvade Gud.

19 Och han drog in, och gick igenom Jericho. 2

Och si, der var en man, benämnd Zacheus; han var en öfverste för de Publicaner, och var rik; 3 Och sökte efter att han skulle få se Jesum, ho han var; men han kom icke dess vid, för folkets skull; ty han var liten till växt. 4 Så lopp han framföre, och steg upp uti ett mulbärstrå, på det han skulle få se honom; ty hän skulle gå der fram. 5 Och när Jesus kom till den platsen, såg han upp, och fick se honom, och sade till honom: Zachee, stig snarliga ned; ty i dag måste jag gästa i ditt hus. 6 Han steg snarliga ned, och undfick honom gladeliga. 7 Och när de det sågo, knorrade de alle, att han ingången var till att gästa nä en syndare. 8 Men Zacheus steg fram, och sade till Herran: Si, Herre, hälftena af mina ägodelar gifver jag de fattiga; och om jag hafver någon bedragit, det gifver jag fyradubbelt igen. 9 Då sade Jesus till honom: I dag är desso huse salighet vederfaren; efter han är ock Abrahams son. 10 Ty menniskones Son är kommen till att uppsöka och frälsa det som förtappadt var. 11 När de nu detta hörde, sade han ändå en liknelse, efter han var hardt när vid Jerusalem, och de mente att Guds rike skulle straxt uppenbaradt varda. 12 Så sade han då: En ädla man for långt bort i främmande land, till att intaga sig ett rike, och komma igen. 13 Då kallade han till sig tio sina tjenare, och fick dem tio pund, och sade till dem: Handler härmmed, tilldess jag igen kommer. 14 Men hans borgare hatade honom, och sände bådskap efter honom, sägande: Vi vilje icke, att denne shall råda öfver oss. 15 Och

din egen mun dömer jag dig, du onde tjenare; visste du att jag är en sträng man, upptager det jag intet nederlade, och uppskär det jag intet sådde; 23 Hvi fick du då icke mina penningar in i vexlobänken; att, när jag komme, måtte jag ju kraft dem igen med ocker? 24 Och han sade till dem som der stodo: Tager det pundet ifrå honom och får honom, som hafver tio pund. 25 Då sade de till honom: Herre, han hafver tio pund. 26 Ty jag säger eder, att den som hafver, honom skall varda gifvet; och den som icke hafver, honom skall ock varda ifråtaget det han hafver. 27 Dock de mina ovänner, som icke ville att jag skulle råda öfver dem, leder hit, och dräper dem här för mig. 28 Och då han detta sagt hade, gick han dådan, och reste upp åt Jerusalem. 29 Och det begaf sig att, när han kom till Bethphage och Bethanien, vid det berget, som kallas Oljoberget, sände han två sina Lärjungar, 30 Sågandes: Går i byn, som för eder ligger; när I kommen derin, skolen I finna en åsnafåla bunden, der ännu ingen menniska på suttit hafver; löser honom, och hafver honom hit. 31 Och om någor frågar eder, hvi I lösen honom; så säger till honom: Ty Herren behöver honom. 32 Så ginga de åstad, som sände voro, och funno, som han hade sagt dem. 33 Och när de löste fålan, sade hans herrar till dem: Hvi lösen I fålan? 34 Då sade de: Ty Herren behöver honom. 35 Och de ledde honom till Jesum; lade sin kläder på fålan, och satte Jesum deruppå. 36 Och der han framför, bredde de sin kläder på vägen. 37 Och då han när kom, och drog ned för Oljoberget, begynte hele hopen af hans Lärjungar med fröjd

och höga röst lofva Gud, öfver alla de krafter som vingårdsmännena hudflängde honom, och sanden de sett hade, 38 Sågandes: Välsignad vare han, ifrå sig med tomma händer. 11 Sedan sände han som kommer, en Konung i Herrans Namn; frid vare ock en annan tjenare; den hudflängde de ock, och i himmelen, och ära i höjden. 39 Och någre ibland försmådde honom, och sanden ifrå sig med tomma folket, som voro af de Phariseer, sade till honom: händer. 12 Och sjelfver David säger i Psalmboken: Mästar, näps dina Lärjungar. 40 Men han svarade, Herren sade till min Herra: Sätt dig på mina högra och sade till dem: Jag säger eder: Om de tigde, skulle hand; Och sjelfver David säger i Psalmboken: Herren stenarna ropa. 41 Och då han kom fram, och fick se sade till min Herra: Sätt dig på mina högra hand; staden, gret han öfver honom. 42 Och han sade: Om 13 Då sade vingårdsherren: Hvad skall jag göra? du ock visste, hvad din frid tillhörer, så vorde du det Jag vill sända min älskeliga son; kanhända att, då visserliga i denna dinom dag betänkandes; men nu är de se honom, hafva de försyn för honom. 14 Då det fördoldt för din ögon. 43 Ty den tid skall komma vingårdsmännena fingo se honom, tänkte de vid sig öfver dig, att dine ovänner skola dig belägga, och sjelf va, sägande: Denne är arvlingen; kommer, vi skansa kringom dig, och tränga dig på alla sidor. 44 vilje slå honom ihjäl, att arvedelen må blifva vår. 15 Och de skola nederslå dig till jorden, och din barn Och så drefvo de honom utu vingården, och dråpo som i dig äro; och de skola icke låta igen i dig sten honom. Hvad skall nu vingårdsherren göra dem på sten; derföre, att du icke känna kunde den tiden, samma? 16 Han skall komma, och förgöra dessa der du uti sökt var. 45 Så gick han in i templet, och vingårdsmännena, och utfå vingården androm. När begynte utdrifva dem, som derinne sålde och köpte, de detta hörde, sade de: Bort det. 17 Då såg han på 46 Sågandes till dem: Det är skrifvet: Mitt hus är ett dem, och sade: Hvad är då det som skrif vet står: bönehus; men I hafven det gjort till en röfvarekulo. 47 Den stenen, som byggningsmännena bortkastade, Och han lärde hvar dag i templet. Men de öfverste han är vorden en hörnsten? 18 Hvilken som faller Presterna, och de ypperste ibland folket, sökte efter uppå den stenen, han varder krossad; men den han att de kunde förgöra honom; 48 Och de kunde icke uppå faller, honom slår han all sönder i stycken. 19 finna, hvad de skulle göra; ty allt folket höll sig intill Och öfverste Presterna, med de Skriftlärda, sökte efter att de kunde få taga fatt på honom i samma stunden; men de räddes för folket; ty de förstodo, att han hade sagt denna liknelsen emot dem. 20 Och de aktade på honom, och sände ut väktare, som låtos vara rättfärdige; på det de skulle taga honom vid orden, och öfverantvarda honom herrskapet, och i landsherrans våld. 21 Och de frågade honom, sägande: Mästar, vi vete att du säger och lärer det rätt är, och ser icke till personen, utan lärer Guds väg rätt. 22 Är det rätt, att vi gifve Kejsaren skatt, eller ej? 23 Då han förmärkte deras illfundighet, sade han till dem: Hvi fresten I mig? 24 Låter mig få se penningen; hvars beläte och överskrift hafver han? Svarade de, och sade: Kejsaren. 25 Sade han till dem: Så gifver nu Kejsarenom det Kejsarenom tillhörer, och Gudi det Gudi tillhörer. 26 Och de kunde icke straffa hans tal, för folket; utan förundrade sig på hans svar, och tigde. 27 Då gingo någre fram till honom af de Sadduceer, hvilke der neka uppståndelsen, och frågade honom, 28 Sägande: Mästar, Moses hafver skrif vit oss, att om någors mans broder blifver död,

20 Och det begaf sig på en af de dagar, att han lärde folket i templet, och predikade Evangelium; då församlade sig de öfverste Presterna, och de Skriftlärde, med de Äldsta; 2 Och sade till honom: Säg oss, af hvad magt gör du detta? Eller ho är den som hafver gifvit dig denna magten? 3 Svarade Jesus, och sade till dem: Jag vill ock spörla eder ett ord; svarer I mig: 4 Var Johannis döpelse af himmelen, eller af menniskor? 5 då stenar oss allt folket; ty de hålla det ju så före, att Johannes var en Prophet. då stenar oss allt folket; ty de hålla det ju så före, att Johannes var en Prophet. 6 Men sägom vi, af menniskor 7 Ty svarade de, att de icke visste, hvadan den var. 8 Då sade Jesus till dem: Icke heller säger jag eder, med hvad magt jag detta gör. 9 Och han begynte säga till folket denna liknelsen: En man planterade en vingård, och fick honom ut vingårdsmannom, och for bort i främmande land i lång tid. 10 När tid var, sände han en tjenare till vingårdsmännena, att de skulle låta honom få af vingårdens frukt; men

den hustru hafver, och dör barnlös, att hans broder skall? 8 Sade han: Ser till, att I icke värdens förförde; ty skall taga hans hustru, och uppväcka sinom broder många skola komma under mitt Namn, och säga: Jag säd. 29 Så voro nu sju bröder; och den förste tog sig äret; och tiden instundar. Följer dem icke efter. 9 Men hustru, och blef död barnlös. 30 Och den andre tog när I hören örlig och uppror, varer icke förfärade; ty henne, och blef ock desslikes död barnlös. 31 Den sådant måste först ske, men det är icke straxt änden. tredje tog henne; sammalunda ock alle sju, och läto 10 Och han sade till dem: Folk skall resa sig upp inga barn efter sig, och blefvo döde. 32 Sist, efter emot folk, och rike emot rike. 11 Och stor jordbäfning dem alla, blef ock qvinnan död. 33 Uti uppståndelsen, skall varda mångastäds, och hunger, och pestilentier; hvilkensderas hustru skall hon vara, efter det sju och förskräckelse, och stor tecken skola ske utaf hade haft henne till hustru? 34 Då svarade Jesus, och himmelen. 12 Men för allt detta skola de taga fatt på sade till dem: Denna verldenes barn taga sig hustrur och gifvas mannom. (aiōn g165) 35 Men de som varda eder, och förfölja eder och överantvarda eder in på värdige till den verldena, och till uppståndelsen ifrå och sin Råd, och i häktelse; dragande eder för Konungar de döda, de hvarken taga hustrur, eller gifvas mårne; och Förstår, för mitt Namns skull. 13 Och det skall eder vederfaras till ett vittnesbörd. 14 Så håller det (aiōn g165) 36 Och ej heller kunna de mera dö; ty de fast uti edor hjerta, att I ingen omsorg hafven, huru I varda like med Änglarna, och äro Guds barn, medan skolen försvara eder; 15 Ty jag skall gifva eder mun de äro uppståndelsens barn. 37 Men att de döde och visdom, der alle de, som sätta sig emot eder, icke uppstå, bevisade Moses vid buskan, då han kallade skola kunna emotsäga, ej heller emotstå. 16 I skolen Herran Abrahams Gud, och Isaacs Gud, och Jacobs ock överantvardas af föräldrar, och af bröder, fränder Gud. 38 Gud är icke de dödas, utan de lefvandes och vänner; och de skola döda somliga af eder. 17 Gud; ty honom lefva alle. 39 Då svarade någre af de Och I skolen varda hatade af allom, för mitt Namns Skriftlärrda, sägande: Mästar, du sade rätt. 40 Och skull; 18 Och ett här af edart hufvud skall icke förgås. de djerfdes icke yttermera något fråga honom. 41 19 I skolen behålla edra själar genom edart tålmod. Men han sade till dem: Huru säga de Christum vara 20 När I nu sen, att Jerusalem varder belagdt med Davids Son? 43 Tilldess jag nederlägger dina ovänner en här, då skolen I veta, att dess förödelse är för dig till en fotapall. 44 Så kallar nu David honom Herra; handen. 21 De då äro i Judeen, de fly upp åt bergen; huru är han då hans Son? 45 Då sade han till sina och de der midt inne äro, de gånge ut; och de som Lärjungar, uti allt folkens åhörö: 46 Tager eder vara ute i landet äro, de gånge icke derin; 22 Ty att då för de Skriftlärrda, som vilja gå uti sid kläder, och vilja äro hämndadagarne, att fullbordas skall allt det som gerna varda helsade på torgen, och sitta främst i skrifvet är. 23 Men ve dem som hafvande äro, och Synagogorna, och sitta främst i gästabaden. 47 De dem som dia gifva i de dagar; ty stor plåga varder på uppfräta enkors hus, förebärande långa böner; de jordene, och vrede över detta folk. 24 Och de skola skola få dess större fördömelse.

21 Och han såg till, aktandes på huru de rike lade
sina gåfvor uti offerkistona. 2 Så fick han ock se
ena fattiga enko, som lade der två skärvor in. 3 Och
han sade: Sannerliga säger jag eder: Denna fattiga
enkan lade mer in, än alle de andre; 4 Ty de hafva
alle inlagt, till Guds offer, af det dem till öfverlopps är;
men hon hafver, af sin fattigdom, inlagt allt det hon
ägde. 5 Och då somlige sade om templet, att det var
prydt med härliga stenar och klenodier, sade han: 6
De dagar varda kommande, att ut af allt, det I sen,
skall icke låtas sten uppå sten, den icke skall afbruten
vara. 7 Då frågade de honom, och sade: Mästar, när
skall detta ske? Och hvad tecken är, när detta ske

skall? 8 Sade han: Ser till, att I icke värden förförde; ty
många skola komma under mitt Namn, och säga: Jag
äret; och tiden instundar. Följer dem icke efter. 9 Men
när I hören örlig och uppror, varer icke förfärade; ty
sådant måste först ske, men det är icke straxt änden.
10 Och han sade till dem: Folk skall resa sig upp
emot folk, och rike emot rike. 11 Och stor jordbäfning
skall varda mångastäds, och hunger, och pestilentier;
och förskräckelse, och stor tecken skola ske utaf
himmelen. 12 Men för allt detta skola de taga fatt på
eder, och förfölja eder och överantvarda eder in på
sin Råd, och i häktelse; dragande eder för Konungar
och Förstår, för mitt Namns skull. 13 Och det skall
eder vederfaras till ett vittnesbörd. 14 Så håller det
fast uti edor hjerta, att I ingen omsorg hafven, huru I
skolen försvara eder; 15 Ty jag skall gifva eder mun
och visdom, der alle de, som sätta sig emot eder, icke
skola kunna emotsäga, ej heller emotstå. 16 I skolen
ock överantvardas af föräldrar, och af bröder, fränder
och vänner; och de skola döda somliga af eder. 17
Och I skolen varda hatade af allom, för mitt Namns
skull; 18 Och ett här af edart hufvud skall icke förgås.
19 I skolen behålla edra själar genom edart tålmod.
20 När I nu sen, att Jerusalem värder belagd med
en här, då skolen I veta, att dess förödelse är för
handen. 21 De då äro i Judeen, de fly upp åt bergen;
och de der midt inne äro, de gånge ut; och de som
ute i landet äro, de gånge icke derin; 22 Ty att då
äro hämndadagarne, att fullbordas skall allt det som
skrifvet är. 23 Men ve dem som hafvande äro, och
dem som dia gifva i de dagar; ty stor plåga värder på
jordene, och vrede över detta folk. 24 Och de skola
falla för svärdsegg, och fångne bortförde värda till
allahanda folk; och Jerusalem skall fötrampadt värda
af Hedningom, tilldess Hedningarnes tid fullkomnad
värder. 25 Och skola ske tecken i solen, och i månan,
och i stjernorna; och på jordene värder folkena ångest,
och de skola förtvifla. Och hafvet och vågen skola
mycket bullra; 26 Och menniskorna borttorkas, för
räddhågas skull, deraf att de förbida det som hela
verldena öfvergå skall; ty himmelens krafter skola
bäfva. 27 Och då skola de få se menniskones Son
komma i skyn, med magt och stora härlighet. 28
Men då detta begynner ske, ser upp, och lyfter edor
hufvud upp; ty då nalkas edor förlossning. 29 Och
han sade dem en liknelse: Ser på fikonaträt och all

trä. 30 När de nu knoppas, kunnen I då se och veta kalken, tackade, och sade: Tager honom, och skifter af eder sjelf, att sommaren är när. 31 Alltså ock I, eder emellan; 18 Ty jag säger eder, att jag icke skall nära I sen detta ske, skolen I veta, att Guds rike är dricka det af vinträ kommet är, tilldess Guds rike nær. 32 Sannerliga säger jag eder: Detta slägtet skall komma. 19 Och han tog brödet; tackade, och bröt, icke förgås, förr än det allt skedt är. 33 Himmel och och gaf dem, sägandes: Detta är min lekamen, som jord skola förgås; men min ord skola icke förgås. 34 För eder gifven varder; det görer till min åminnelse; 20 Men vakter eder, att edor hjerta icke förtungad varda Sammalunda ock kalken, efter Nattvarden, sägandes: med svalg och dryckenskap, och med detta lefvenes Detta är kalken, det nya Testamentet i mitt blod, som omsorg, så att den dagen kommer eder för hastigt för eder utgjutet varder. 21 Dock si, mins förrädare uppå. 35 Ty han varder kommandes, såsom en snara, hand är med mig på bordet. 22 Och menniskones öfver alla som bo på jordene. 36 Så vaker nu alltid Son varder gångandes, efter som det beslutet är; och beder, att I mågen undfly allt detta som komma dock ve den mennisko, af hvilko han varder förrådder. skall, och stå för menniskones Son. 37 Och han lärde 23 Och de begynte fråga emellan sig, hvilken den var om dagen i templet; men om natten gick han ut, och af dem som det göra skulle. 24 Så vardt ock en träta vistades på Oljoberget. 38 Och allt folket var bittida emellan dem, hvilkendera skulle synas vara ypperst. uppe till honom i templet, till att höra honom.

22 Då tillstundade Sötbrödshögtiden, den Påska kallas. 2 Och de öfverste Presterna och Skriftlärde sökte efter, huru de kunde dräpa honom; men de fruktade för folket. 3 Och gick Satanás in uti Judas, som kallades Ischarioth, och var en af de tiof. 4 Han gick bort, och talade med de öfversta Presterna och föreståndarena, huruledes han skulle fly honom dem i händer. 5 Och de gladdes, och voro öfverens med honom, att de skulle gifva honom penningar. 6 Och han lofvade dem det, och sökte efter läglighet, att han måtte öfverantvara honom dem utan buller. 7 Så kom då Sötbrödsdagen, på hvilkom man måste offra Påskalambet. 8 Då sände han Petrum, och Johannem, sägandes: Går, och bereder oss Påskalambet, att vi det äte. 9 Då sade de till honom: Hvar vill du, att vi skole bereda det? 10 Sade han till dem: Si, när I kommen in i staden, varder eder mötandes en man, som bär ena vattukruko; följer honom i huset, der han in går; 11 Och säger husbondanom: Mästaren låter säga dig: Hvar är herberget, der jag må äta Påskalambet med mina Lärjungar? 12 Och han skall visa eder en storan sal bereddan; reder der till. 13 De gingo åstad, och funno som han dem sagt hade; och redde till Påskalambet. 14 Och då tid var, satte han sig ned, och de tiof Apostlar med honom. 15 Och han sade till dem: Jag hafver, med mycken åstundan, begärat äta detta Påskalambet med eder, förr än jag lider. 16 Ty jag säger eder, att jag härefter icke skall äta deraf, tilldess det fullkomnat varder i Guds rike. 17 Och han tog

kalken, tackade, och sade: Tager honom, och skifter af eder sjelf, att sommaren är när. 31 Alltså ock I, eder emellan; 18 Ty jag säger eder, att jag icke skall nära I sen detta ske, skolen I veta, att Guds rike är dricka det af vinträ kommet är, tilldess Guds rike nær. 32 Sannerliga säger jag eder: Detta slägtet skall komma. 19 Och han tog brödet; tackade, och bröt, icke förgås, förr än det allt skedt är. 33 Himmel och och gaf dem, sägandes: Detta är min lekamen, som jord skola förgås; men min ord skola icke förgås. 34 För eder gifven varder; det görer till min åminnelse; 20 Men vakter eder, att edor hjerta icke förtungad varda Sammalunda ock kalken, efter Nattvarden, sägandes: med svalg och dryckenskap, och med detta lefvenes Detta är kalken, det nya Testamentet i mitt blod, som omsorg, så att den dagen kommer eder för hastigt för eder utgjutet varder. 21 Dock si, mins förrädare uppå. 35 Ty han varder kommandes, såsom en snara, hand är med mig på bordet. 22 Och menniskones öfver alla som bo på jordene. 36 Så vaker nu alltid Son varder gångandes, efter som det beslutet är; och beder, att I mågen undfly allt detta som komma dock ve den mennisko, af hvilko han varder förrådder. skall, och stå för menniskones Son. 37 Och han lärde 23 Och de begynte fråga emellan sig, hvilken den var om dagen i templet; men om natten gick han ut, och af dem som det göra skulle. 24 Så vardt ock en träta vistades på Oljoberget. 38 Och allt folket var bittida emellan dem, hvilkendera skulle synas vara ypperst. 25 Då sade han till dem: Verldslige Konungar regera; och de, som magtena hafva, kallas nådige herrar; 26 Men I icke sätta; utan den som störst är ibland edor, han skall vara som den yngste, och den der ypperst är, han vare såsom en tjenare. 27 Ty hvilkendera är större, den som sitter, eller den som tjenar? Är icke han som sitter? Men jag är midt ibland eder, såsom den som tjenar. 28 Men I ären de samme, som med mig blifvit hafven uti mina frestelser. 29 Och jag vill beställa eder riket, såsom min Fader hafver det beställt mig; 30 Att I skolen äta och dricka öfver mitt bord, i mitt rike; och skolen sitta på stolar, och döma tiof Israels slägter. 31 Och Herren sade: Simon, Simon, si, Satanás hafver begärat eder, att han skulle sätta eder såsom hvete; 32 Men, jag hafver bedit för dig, att din tro skall icke omintet varda; och när du nu omvänder äst, så styrk dina bröder. 33 Då sade han till honom: Herre, jag är redebogen gå med dig, både i häktelse och i döden. 34 Då sade han: Jag säger dig, Petre, i dag skall icke hanen gala, förr än du tre resor nekar att känna mig. 35 Och han sade till dem: När jag sände eder utan säck, utan skräppo, och utan skor, hafver eder något fattats? Då sade de: Intet. 36 Då sade han till dem: Men nu, ho som säck hafver, han tage honom, Sammalunda ock skräppo; och den der icke hafver, han sälje sin kjortel, och köpe svärd. 37 Ty jag säger eder, att det ännu måste fullbordas på mig, som skrifvet är: Han är räknad ibland ogerningsmän; ty hvad som skrifvet är om mig, det hafver en ända. 38 Då sade de: Herre, si, här äro tu svärd. Då sade han till dem: Det är nog. 39 Och

han gick ut, som hans seder var, till Oljoberget; och såg på Petrum; och då begynte Petrus tänka hans Lärjungar följe honom till det rummet. 40 Och på Herrans ord, huru han honom sagt hade: Förr än då han kom dit, sade han till dem: Beder, att I icke hanen hafver galit, skall du tre resor neka mig. 42 kommen uti frestelse. 41 Och han gick ifrå dem vid Och Petrus gick ut, och gret bitterliga. 43 Och de pass ett stenkast, och föll ned på sin knä, och bad, 42 män, som höllo Jesum, begabbade honom, och slogo Sägandes: Fader, är så din vilje, tag denna drycken honom; 44 Bundo för hans ögon, slogo hans ansigte, ifrå mig; dock likvälv, ske icke min vilje, utan din. 43 och frågade honom, sägande: Spå, ho är den som Och syntes honom en Ängel af himmelen, och styrkte dig slog? 45 Och mycken annor förhädelse sade de honom. 44 Och han vardt betagen af en mägta stor till honom. 46 Och som det dagades, församlade sig ångest, och bad länge; och hans svett var såsom de äldste i folket, och de överste Presterna, och blodsdroppar, löpande ned på jorden. 45 Och då han de Skriftlärde, och hade honom in för sitt Båd, 47 uppstod af bönen, och kom till sina Lärjungar, fann Sägande: Äst du Christus, säg det oss? Och han han dem sofvande af bedröfvelse; 48 Men Jesus sade till honom: Juda, förråder sade till dem: Om jag eder det säger, så tron I det dem: Hvi soven I? Står upp, och beder, att I icke intet; 49 Då sågo sade till dem: Släppen I mig. 50 Harefter skall menniskones Son hop med folk, och en utaf de tolf, som het Judas, sitta på Guds krafts högra hand. 51 Då sade de alle: gick för dem, och trädde fram till Jesum, till att kyssa Så äst du ju Guds Son? Sade han: I sägen att jag honom. 52 Och Jesus sade till honom: Juda, förråder så är. 53 Då sade de: Hvarefter begärom vi ännu du menniskones Son med kyssande? 54 Då sågo viitnesbörd? Vi hafve sjelfve hört det af hans mun.

23 Då stod upp hele hopen af dem, och ledde honom bort till Pilatum; 2 Och begynte till att klaga nå honom, sägande: Denna hafve vi beslagit dermed, att han förvänder folket, och förbjuder gifva Kejsarenom skatt, och säger sig vara Christus en Konung. 3 Och Pilatus frågade honom, sägandes: Äst du Judarnas Konung? Då svarade han honom, och sade: Du säger det. 4 Då sade Pilatus till översta Presterna, och till folket: Jag finner intet brott med denna mannen. 5 Men de höllo sitt tal fram, sägande: Han gör uppror ibland folket, lärandes över allt Judiska landet, begynnandes i Galileen, och sedan allt hit. 6 Då Pilatus hörde nämnas Galileen, frågade han, om han var en Galileisk man. 7 Och då han förför, att han var under Herodis välide, försände han honom till Herodes; ty han var ock i Jerusalem på den tiden. 8 Då Herodes fick se Jesum, vartd han ganska glad; ty han hade i lång tid haft stundan till att se honom; ty han hade mycket hört om honom, och hoppades få se något tecken göras af honom. 9 Och han frågade honom om mång stycker; men han svarade honom intet. 10 Stodo ock överste Presterna, och de Skriftlärde, och klagade svårliga på honom. 11 Men Herodes med sitt folk föraktade honom, och begabbade honom, och klätte honom uti ett hvitt kläde, och sände honom igen till Pilatum. 12 Och Pilatus och Herodes vordo vänner emellan sig

på samma dag; ty emellan dem hade tillförener varit Fader, förlåt dem det; ty de veta icke hvad de göra. ovänskap. 13 Då kallade Pilatus tillhopa de öfversta Och de bytte hans kläder, kastandes lott på dem. 35 Presterna, och föreståndarena, och folket; 14 Och folket stod och såg uppå; och de öfverste, samt sade till dem: I havfen fått mig denna mannen, såsom med dem, begabbade honom, sägande: Androm den der hafver förvändt folket; och si, jag hafver hafver han hulpit, hjelpe sig nu sjelfvom, om han är förhört honom i edor närvoro, och finner dock ingen Christus, den Guds ut korade. 36 Begabbade honom af de ogerningar med denna mannen, er I anklagen ock krigsknektarna, och gingo till, och räckte ättiko honom före; 15 Och ej heller Herodes; ty jag försände till honom; 37 Sägande: Äst du Judarnas Konung, eder till honom; och si, man kunde intet komma så hjelph dig sjelf. 38 Var ock en överskrift skrifven på honom, det döden värdt var. 16 Derföre vill jag öfver honom, med Grekiska, Latinska och Ebreiska näpsan och släppan. 17 Ty han skulle om högtidena bokstäfver: Denne är Judarnas Konung. 39 Men en gifva dem en lös. 18 Då ropade hele hopen, och af de ogerningsmän, som upphängde voro, hadde sade: Tag denna af vägen, och gif oss Barabbam honom, och sade: Äst du Christus, så hjelph dig sjelf lös; 19 Den der låg i fängelset, för ett upplopps skull, och oss. 40 Då svarade den andre, straffade honom, som i staden skedt var, och för ett mandräp. 20 och sade: Fruktar du icke heller Gud, du som äst Åter talade Pilatus till dem, och ville gifva Jesum i samma fördömselen? 41 Och är det väl rätt med lös. 21 Då ropade de, och sade: Korsfäst, korsfäst oss; ty vi lide det våra gerningar värdä äro; men honom. 22 Då sade han tredje resona till dem: Hvad denne hafver intet ondt gjort. 42 Och sade han till hafver han då illa gjort? Jag finner ingen dödssak Jesum: Herre, tänk på mig, då du kommer i ditt rike. med honom; derföre vill jag näpsan, och gifvan lös. 43 Och sade Jesus till honom: Sannerliga säger jag 23 Men de lade åt med stort rop, och begärade att dig, i dag skall du vara med mig i paradis. 44 Och han skulle korsfästas; och deras och de öfversta var detta vid sjette timman; och ett mörker vardt Presternas rop vardt ju mer och mer. 24 Då dömdes öfver hela landet, allt intill nionde timman. 45 Och Pilatus, att så ske skulle, som de begärade; 25 Och solen miste sitt sken; och förlåten i templet remnade gaf dem lös den i fängelset satt var för upploppets midt i tu. 46 Och Jesus ropade med höga röst, och och dråpets skull, den de begärat hade; men Jesum sade: Fader, jag befaller min anda i dina händer; och öfverantvardade han deras vilja. 26 Och då de ledde då han hade det sagt, gaf han upp andan. 47 Då honom ut, fingo de en fatt, som het Simon af Cyrene, höftsvitmannen såg hvad der skedde, prisade han den der kom af markene; honom lade de korset uppå, Gud, och sade: Sannerliga var denne en rättsädig att han skulle bära det efter Jesum. 27 Men honom man. 48 Och allt folket, som ditgånget var att se följe en stor hop folk, och qvinnor, de der greto och härpå, då de sett hade hvad der skedde, slogo de ömkade sig öfver honom. 28 Då vände sig Jesus om sig för sin bröst, och gingo hem igen. 49 Men alle till dem, och sade: I Jerusalems döttrar, gråter icke hans kände vänner, och qvinnor, som honom följt öfver mig; utan gråter öfver eder sjelf va, och öfver hade af Galileen, stodo långt ifrån, och sågo derpå. edor barn. 29 Ty si, de dagar varda kommande, i 50 Och si, en man, benämnd Joseph, en rådherre, hvilkom de skola säga: Saliga äro de ofruktsamma, den var en god och rättsädig man; 51 Och hade och de qveder som intet födt hafva, och de spenar icke samtyckt deras råd och gerning; och han var som ingom hade dia gifvit. 30 Då skola de begynna bördig af den Judarnas stad Arimathia; den der ock säga till bergen: Faller öfver oss; och till högarna: åstundade efter Guds rike; 52 Han gick till Pilatum, Skyler oss. 31 Ty är detta skedt på det färkska trät, och beddes Jesu lekamen; 53 Och tog honom ned, hvad skall då ske på det torra? 32 Leddes der ock ut svepte honom uti ett linkläde, och laden ned i ena två andre ogerningsmän med honom, till att aflifvas. graf, som uthuggen var uti sten, der än då ingen 33 Och då de kommo till det rummet, som kallas hade uti lagd varit. 54 Och det var tillredelsedagen, hufvudskällaplatsern, der korsfäste de honom, och de och Sabbathen begynte gå uppå. 55 Och följe der ogerningsmän med honom; den ena på den högra några qvinnor efter, som med honom komna voro af sidon, den andra på den venstra. 34 Och sade Jesus: Galileen och besågo grafvena, och huruledes hans

lekamen lagd var; **56** Och gingo sedan tillbaka igen, detta är nu tredje dagen, sedan det skedde. **22** Och och tillredde välluktandes krydder och smörjelse; men några qvinnor af våra hafva förskräckt oss, de der om Sabbathen voro de stilla, som budet var i lagen.

24 På den ena Sabbathen, ganska bittida om morgonen, kommo de till grafvena, bärande de välluktande krydder, som de tillredt hade; och några med dem. **2** Så funno de stenen afvältad ifrån grafvene; **3** Och gingo in, och funno intet Herrans Jesu lekamen. **4** Och det begaf sig att, då de derom bekymrade voro, si, så stodo när dem två män i skinande kläder. **5** Då vordo de förfärade, och slogo sin ansigte neder ät jordene. Då sade de till dem: Hvi söken I den lefvande ibland de döda? **6** Han är icke här, han är uppstånden; kommer ihåg, huru han sade eder, då han ännu var i Galileen, **7** Sägandes: Menniskones Son måste öfverantvardas i syndiga menniskors händer, och korsfästas; och uppstå på tredje dagen. **8** Och så begynte de komma ihåg hans ord; **9** Och gingo tillbaka ifrån grafvene, och badade detta allt dem ellofva, och allom dem androm. **10** Och det var Maria Magdalena, och Johanna, och Maria Jacobi, och andra som med dem voro, de detta sade till Apostlarna. **11** Och deras ord syntes för dem såsom galenskap; och de trodde dem intet. **12** Men Petrus stod upp, och lopp till grafvena; och då han lutade sig derin, fick lian se linkläden liggande allena; och gick sina färde, förundrandes vid sig sjelf hvad der skedt var. **13** Och si, två af dem gingo på samma dagen till en by, som låg vid sextio stadier vägs ifrån Jerusalem, benämnd Emaus. **14** Och de talade hvar med annan, om allt det som skedt var. **15** Och hände sig, då de talades vid, och befrågade hvarannan, nalkades och Jesus, och gick med dem. **16** Men deras ögon voro förhållen, att de icke kände honom. **17** Då sade han till dem: Hvad är det för tal, som I hafven eder emellan, vid I går, och ären bedröfvade? **18** Då svarade endera, som het Cleophas, och sade till honom: Ast du allena ibland främmande män i Jerusalem, som icke vet hvad der skedt är i dessa dagar? **19** Sade han till dem: Hvad? Sade do till honom: Om Jesu Nazareno, som var en Prophet, mägtig både i gerningar och ord, för Gudi, och allo folkena; **20** Och huruledes de öfverste Presterna, och våre förmän, öfverantvardade honom i dödsens fördömelse, och korsfäste honom. **21** Men vi hoppades, att han skulle vara den som förlossa skulle Israel; och öfver allt

detta är nu tredje dagen, sedan det skedde. **22** Och några qvinnor af våra hafva förskräckt oss, de der bittida om morgonen hade kommit till grafvena; **23** Och då de icke funno hans lekamen, kommo de, och sade, att de ock Änglasyn sett hade, hvilke sagt hade att han lefver. **24** Och någre af dem, som med oss voro, gingo bort till grafven, och funno såsom qvinnorna sagt hade; men honom funno de intet. **25** Då sade han till dem: O! I galne, och senhjertade till att tro, uti allt det som Propheterna sagt hafva. **26** Skulle icke Christus sådant lida, och sedan ingå uti sin härlighet? **27** Och han begynte på Mose, och alla Propheterna, och gjorde uttydelse för dem i alla Skrifter, som voro om honom. **28** Och de begynte nalkas intill byn, dit de ville; och han läts som han ville gå längre fram. **29** Och de nødgade honom, sägande: Blif närr oss; ty det lider åt aftonen, och dagen är förtiden. Och så gick han in, till att blifva närr dem. **30** Och det begaf sig, då han satt till bords med dem, tog han brödet; tackade, bröt det, och fick dem. **31** Och deras ögon öppnades, att de kände honom; och så försvann han utu deras åsyn. **32** Och de sade emellan sig: Var icke värt hjerta brinnande i oss, då han talade med oss i vägen, och uttydde oss Skrifterna? **33** Och i samma stundene stodo de upp, och gingo till Jerusalem igen, och funno församlade de ellofva, och de som med dem voro; **34** De der sade: Herren är sannerliga uppstånden, och är synter af Simone. **35** Och de förtäljde hvad skedt var i vägen, och huru han vardt känd af dem, i det han bröt brödet. **36** Som de nu härom talade, stod Jesus sjelf midt ibland dem, och sade till dem: Frid vare eder. **37** Då vordo de förfärade, och fruktade, menandes att de sågo en anda. **38** Då sade han till dem: Hvi ären I förfärade? Och hvi uppstiga sådana tankar uti edor hjerta? **39** Ser mina händer, och mina fötter, att det är jag sjelf: Tager på mig, och skåder; ty anden hafver icke kött och ben, såsom I sen mig hafva. **40** Och då han hade det sagt, viste han dem händer och fötter. **41** Och som de ännu icke trodde, för glädjes skull, utan förundrade sig, sade han till dem: Hafven I här något att äta? **42** Då fingo de honom fram ett stycke stekta fisk, och något af en hannogskako. **43** Och han tog det, och åt deraf i deras åsyn. **44** Och han sade till dem: Detta äro de ord, som jag sade till eder, då jag ännu var med eder, att allt måste fullbordas,

som skrifvet är i Mose lag, och i Propheterna, och i Psalmerna, om mig. **45** Då öppnade han dem deras sinne, att de förstodo Skrifterna; **46** Och sade till dem: Så är det skrifvet, och så måste Christus lida, och tredje dagen uppstå ifrå de döda; **47** Och predikas i hans Namn bättning och syndernas förlåtelse ibland all folk, begynnande på Jerusalem. **48** Och I ären vittne till allt detta. **49** Och si, jag vill sända öfver eder mins Faders löfte; men I skolen blifva i staden Jerusalem, tilldess I värdnen bekladde med kraft af höj dene. **50** Och han hade dem ut till Bethanien, och upplyfte sina händer, och välsignade dem. **51** Och skedde, då han dem välsignat hade, skiljdes han ifrå dem, och uppfor i himmelen. **52** Och de tillbådo honom; och gingo sedan in i Jerusalem igen, med stora glädje; **53** Och voro alltid i templet, prisade och lofvade Gud. Amen.

Johannes

1 I Begynnelsen var Ordet, och Ordet var när Gudi; och Gud var Ordet. **2** Det samma var i begynnelsen när Gudi. **3** Genom det äro all ting gjord; och thy förutan är intet gjordt, det gjordt är. **4** I thy var lifvet; och lifvet var menniskornas ljas; **5** Och ljustet lyser i mörkret; och mörkret hafver det icke begripit. **6** En man var sänd af Gudi, som het Johannes; **7** Han kom till vittnesbörd, på det han skulle vittna om Ljustet, att alle skulle tro genom honom. **8** Ikke var han Ljustet; men (han var sänd) till att vittna om Ljustet. **9** Det var det sanna Ljustet, hvilket upplyser alla menniskor, som komma i verlden. **10** I verldene var det, och igenom det är verlden gjord; och verlden kände det icke. **11** Han kom till sitt eget, och hans egne anammade honom icke. **12** Men allom dem, som honom anammade, gaf han magt att blifva Guds barn, dem som tro på hans Namn; **13** Hvilke icke af blod, icke heller af köttslig vilja, icke heller af någors mans vilja, utan af Gudi födde äro. **14** Och Ordet vart kött, och bodde ibland oss; och vi sågom hans härlighet, såsom enda Sonsens härlighet af Fadrenom, full med nåd och sanning. **15** Johannes vittnar om honom, ropar, och säger: Denne varet, om hvilken jag sagt hafver: Efter mig skall komma, den för mig varit hafver; ty han var förr än jag; **16** Och af hans fullhet hafve vi alle fått, och nåd för nåd. **17** Ty genom Mosen är lagen gifven; nåd och sanning är kommen genom Jesum Christum. **18** Ingen hafver någon tid sett Gud; ende Sonen, som är i Fadrens sköt, han hafver det kungjort. **19** Och detta är Johannis vittnesbörd, då Judarna sände Prester och Leviter af Jerusalem, att de skulle fråga honom: Ho äst du? **20** Dagen derefter såg Johannes Jesum komma till sig, och sade: Si, Guds Lamb, som borttager verldenes synd. Dagen derefter såg Johannes Jesum komma till sig, och sade: Si, Guds Lamb, som borttager verldenes synd. **21** Då frågade de honom: Hvad dä; äst du Elias? Han sade: Jag är det icke. Äst du en Prophet? Och han svarade: Nej. **22** Då sade de till honom: Ho äst du, att vi måge gifva dem svar, som oss sändt hafva? Hvad säger du om dig sjelf? **23** Sade han: Jag är ens ropandes röst i öknene: Rödjer Herrans väg, som Esaias Propheten sagt hafver. **24** Och de, som sände voro, voro af de Phariseer. **25** Och de frågade honom, och sade till honom: Hvi döper du då, medan du äst icke Christus, icke heller Elias, icke heller en Prophet? **26** Svarade dem Johannes, och sade: Jag döper med vatten; men midt ibland eder star den I icke kännen. **27** Han är den som efter mig komma skall, hvilken för mig varit hafver; hvilkens skotväng jag icke värdig är upplösa. **28** Detta skedde i Bethabara, på hinsidon Jordan, der Johannes döpte. **29** Och jag kände honom icke; men på det han skulle varda uppenbar i Israel, fördenskull är jag kommen, till att döpa med vatten. **30** Och jag kände honom icke; men den som mig sände, till att döpa med vatten, han sade till mig: Öfver hvilken du far se Andan nederkomma, och blifva på honom, han är den som döper med den Helga Anda. **31** Och jag såg det, och vittnade att han är Guds Son. **32** Dagen derefter stod åter Johannes, och två af hans lärjungar. **33** Och som han fick se Jesum gå, sade han: Si, Guds Lamb. **34** Då vände Jesus sig om, och säg dem följa sig, och sade till dem: Hvad söken I? Då sade de till honom: Rabbi (det betyder Mästar), hvar vistas du? **35** Då sade han till dem: Kommer, och ser. De kommo, och sågo hvar han vistades, och blefvo den dagen när honom; och det var vid tionde timman. **36** Och var Andreas, Simonis Petri broder, en af de två, som hade hört af Johanne; och följde Jesum. **37** Han fann först sin broder Simon, och sade till honom: Vi hafve funnit Messiam, det betyder den Smorda. **38** Och han hade honom till Jesum. Då Jesus fick se honom, sade han: Du äst Simon, Jona son; du skall heta Cephas, det betyder hälleberg. **39** Dagen derefter ville Jesus gå ut i Galileen; och fann Philipppum, och sade till honom: Följ mig. **40** Och var Philipppus af Bethsaida, Andree och Petri stad. **41** Philipppus fann Nathanael, och sade till honom: Den som Mose hafver skrifvit om i lagen, och Propheterna, hafve vi funnit, Jesum, Josephs son af Nazareth. **42** Och Nathanael sade till honom: Kan något godt komma af Nazareth? Philipppus sade till honom: Kom, och se. **43** Jesus såg Nathanael komma till sig, och sade om honom: Si, en rätt Israelit, i hvilkom intet svek är. **44** Då sade Nathanael till honom: Hvaraf känner du mig? Jesus svarade, och sade till honom: Förr än Philipppus kallade dig, då du vast under fikonaträt, sät jag dig. **45** Nathanael svarade, och sade till honom: Rabbi, du äst Guds Son: Du äst Israels Konung. **50**

Jesus svarade, och sade till honom: Efter det jag som skrifvet är: Dins hus nitälskan hafver frätit mig. sade dig, att jag säg dig under fikonaträt, tror du; **18** Då svarade Judarna, och sade till honom: Hvad större ting, än desse äro, skall du få se; **51** Och sade tecken låter du oss se, att du skall detta göra? **19** till honom: Sannerliga, sannerliga säger jag eder: Svarade Jesus, och sade till dem: Slår detta templet Härefter skolen I få se himmelen öppen, och Guds neder, och i tre dagar vill jag det upprätta. **20** Då Änglar fara upp och neder öfver menniskones Son. sade Judarna: I sex och fyratio år är detta templet Denne äret, om hvilken jag sagt hafver: Efter mig uppbygd, och du vill det upprätta i tre dagar! **21** Men skall komma en man, den för mig varit hafver; ty han han sade om sins kropps tempel. **22** Och när han var förr än jag: Och Johannes vitnade, och sade: Jag var uppstånden ifrå de döda, kommo hans Lärjungar säg Andan nederkomma i dufvolknelse af himmelen, ihåg, att han hade det sagt dem; och trodde Skriftene, och blef på honom; Och de två hans lärjungar hörde och det tal, som Jesus sagt hade. **23** Då han nu var honom tala, och följe Jesum.

2 Och på tredje dagen vardt ett bröllop i Cana i Galileen; och Jesu moder var der. **2** Vardt och dessliks Jesus buden, och hans Lärjungar, till bröllopet. **3** Och da vinet begynte fattas, sade Jesu moder till honom: De hafva intet vin. **4** Då sade Jesus till henne: Qvinna, hvad hafver jag med dig? Min tid är icke ännu kommen. **5** Då sade hans moder till

i Jerusalem, om Påskana på högtidsdagen, trodde många på hans Namn, då de sago hans tecken, som han gjorde. **24** Men Jesus betrodde icke sig sjelfvan dem; ty han kände alla; **25** Och behöfde icke, att någor skulle vittna om menniskona; ty han visste väl hvad i menniskone var.

3 Och var en man af de Phariseer, som het Nicodemus, en öfverste ibland Judarna. **2** Han

tjenarena: Hvad han säger eder, det görer. **6** Så voro kom till Jesum om nattena, och sade till honom: der sex stenkukor, som satta voro efter sättet om Judarnas rening, hållandes hvardera tu eller tre mått. **7** Då sade Jesus till dem: Fyller upp krukorna med vatten; och de fylde dem öfver fulla. **8** Och han sade till dem: Låter nu uti, och barer till kökemästaren; blifver född på nytt, kan han icke se Guds rike. **4** Då och de båro. **9** När då kökemästaren smakade vinet, sade Nicodemus till honom: Huru kan en menniska som vatten varit hade, och icke visste hvadan det födas, när hon är gammal? Icke kan hon på nytt gå kommet var; men tjenarena, som vattnet öst hade, in i sins moders lif, och födas? **5** Svarade Jesus: visste det, kallade han brudgummen; **10** Och sade till Sannerliga, sannerliga säger jag dig: Utan en varder honom: Hvar man sätter först fram det goda vinet, född af vatten och Andanom, kan han icke ingå i och när de äro vordne druckne, då det som sämre är. Guds rike. **6** Det som är födt af kött, det är kött; Du hafver gömt det goda vinet allt härtill. **11** Detta och det som är födt af Andanom, det är Ande. **7** var det första tecken, som Jesus gjorde i Cana i Förundra icke, att jag sade dig, att I masten födas Galileen, och uppenbarade sina härlighet; och hans på nytt. **8** Vädret blås hvart det vill, och du hörer Lärjungar trodde på honom. **12** Derefter for han dess röst; och du vetst icke hvadan det kommer, eller ned till Capernaum, han och hans moder, och hans hvart det fart altså är hvar och en, som af Andanom bröder, och hans Lärjungar; och blefvo der i få dagar. född är. **9** Nicodemus svarade, och sade till honom: **13** Och var Judarnas Påska hardt när; och Jesus for Huru kan detta ske? **10** Jesus svarade, och sade till upp till Jerusalem; **14** Och fann i templet dem som honom: Äst du en mästare i Israel, och vetst icke sålde få, och får, och dufvor, och vexlare sittande. detta? **11** Sannerliga, sannerliga säger jag dig: Vi **15** Då gjorde han ena gissel af tåg, och dref dem tale det vi vete, och det vi hafve sett, det vittne vi; alla ut af templet, med får och få, och bortspillde och vårt vittnesbörd anammen I icke. **12** Tron I icke, vexlarenas penningar, och störte borden omkull. **16** när jag säger eder om jordisk ting; huru skolen I då Och sade till dem som dufvor sålde: Hafver detta tro, om jag säger eder om himmelsk ting? **13** Och bort hädan, och görer icke af mins Faders hus ett ingen far upp i himmelen, utan den som for neder af marknadshus. **17** Då kommo hans Lärjungar ihåg det himmelen, menniskones Son, som är i himmelen. **14**

Och såsom Moses upphöjde ormen i öknene, alltså måste och menniskones Son varda upphöjd; **15** På det att hvar och en, som tror på honom, skall icke förgås, utan få evinnerligit lif. (aiōnios g166) **16** Ty så älskade Gud verldena, att han utgaf sin enda Son, på det att hvar och en, som tror på honom, skall icke förgås, utan få evinnerligit lif. (aiōnios g166) **17** Ty icke hafver Gud sändt sin Son i verldena, att han skall döma verldena; utan på det att verlden skall varda salig genom honom. **18** Hvilken som tror på honom, han varder icke dömd; men hvilken som icke tror, han är redo dömd, efter det han icke trodde i Guds enda Sons Namn. **19** Men detta är domen, att Ljuset är kommet i verldena, och menniskorna älskade mer mörkret än Ljuset; ty deras gerningar voro onda. **20** Ty hvar och en, som illa gör, hatar ljuset, och kommer icke till ljuset, att hans gerningar skola icke varda straffade; **21** Men den som gör sanningena, han kommer till ljuset, att hans gerningar skola varda uppenbara; ty de äro gjorda i Gudi. **22** Derefter kom Jesus och hans Lärjungar i Judiska landet, och vistades der med dem, och döpte. **23** Döpte och desslikes Johannes i Enon, hardt vid Salim; ty der var mycket vatten, och de kommo, och läto döpa sig. **24** Ty Johannes var icke än då kastad i häktelse. **25** Då kom upp ett spörsål ibland Johannis lärjungar, samt med Judarna, om reningen; **26** Och kommo till Johannem, och sade till honom: Rabbi, den som var när dig på hinsidon Jordan, den du vittnade om, si, han döper, och alle komma till honom. **27** Johannes svarade, och sade: Menniskan kan intet taga, utan det varder henne gifvet af himmelen. **28** I ären sjelfve min vittne, att jag sade: Icke är jag Christus; utan jag är sänd för honom. **29** Den som bruderna hafver, han är brudgummen; men brudgummens vän, som står och hörer honom, han fröjdar sig af brudgummens röst; denna min fröjd är nu fullbordad. **30** Honom bör växa till, och mig bör förminskas. **31** Den som ofvanefter kommer, han är öfver alla; den af jordene är, han är af jord, och af jordene talar han; den af himmelen kommer, han är öfver alla. **32** Och det han hafver sett och hört, det vittnar han; och hans vitnesbörd anammar ingen. **33** Den som anammar hans vitnesbörd, han hafver beseglat, att Gud är sannfärdig. **34** Ty den Gud sändt hafver, han talar Guds ord; ty Gud gifver icke Andan efter mått. **35**

Fadren älskar Sonen, och allt hafver han gifvit honom i händer. **36** Hvilken som tror Sonenom, han hafver evinnerligit lif; men den som icke tror Sonenom, han skall icke fa se lifvet; utan Guds vrede blifver öfver honom. (aiōnios g166)

4 Då nu Herren förnam, att Pharisearna hade hört att Jesus gjorde flera Lärjungar, och döpte, än Johannes; **2** (Ändock Jesus döpte icke sjelf, utan hans Lärjungar;) **3** Övergaf han Judeen, och drog åter in i Galileen. **4** Så måste han gå genom Samarien. **5** Och när han kom till en stad i Samarien, som kallas Sichar, vid en bolstad, som Jacob gaf sinom son Joseph; **6** Och der var Jacobs brunn. Och efter det Jesus var trötter af vägen, satte han sig såned vid brunnen; och det var vid sjette timman. **7** Då kom en qvinna af Samarien, till att hemta vatten. Sade Jesus till henne: Gif mig dricka; **8** Ty hans Lärjungar voro gångne in i staden, till att köpa mat. **9** Då sade den Samaritiska qvinnan till honom: Huru bedes du, som äst en Jude, dricka af mig, som är en Samaritisk qvinna? Ty Judarna hafva ingen handel med de Samariter. **10** Jesus svarade, och sade till henne: Förstode du Guds gäfvo, och ho den är, som säger till dig: Gif mig dricka; då beddes du af honom, och han gäfve dig lefvandes vatten. **11** Sade qvinnan till honom: Herre, icke hafver du det du kan tågat med, och brunnen är djuper; hvadan hafver du då lefvandes vatten? **12** Månn du vara mer än vår fader Jacob, som gaf oss brunnen, och drack af honom, med sin barn och sin boskap? **13** Då svarade Jesus, och sade till henne: Hvar och en som dricker af detta vattnet, han varder törstig igen; **14** Men hvilken som dricker af det vatten, som jag honom gifver, han skall icke törsta till evig tid; utan det vatten, som jag honom gifver, skall blifva i honom en källa med springande vatten i evinnerligit lif. (aiōn g165, aiōnios g166) **15** Da sade qvinnan till honom: Herre, gif mig det vattnet, att jag icke törster, eller behöfver komma hit efter vatten. **16** Sade Jesus till henne: Gack, kalla din man, och kom hit. **17** Svarade qvinnan, och sade: Jag hafver ingen man. Sade Jesus till henne: Du sade rätt, jag hafver ingen man; **18** Ty du hafver haft fem män, och den du nu hafver, är icke din man; det sade du sant. **19** Då sade qvinnan till honom: Herre, jag ser, att du äst en Prophet. **20** Våre fäder hafva tillbedit på detta berget, och I sägen, att i Jerusalem är det

rum, der man tillbedja skall. 21 Jesus sade till henne: visst Christus, verldenes Frälsare. 43 Men två dagar Qvina, tro mig; den tid kommer, att hvarken på detta derefter gick han dädan, och drog in i Galileen. 44 berget, eller i Jerusalem, skolen I tillbedja Fadren. Ty Jesus vittnade sjelf, att en Prophet varder intet 22 I veten icke hvad I tillbedjen; men vi vete hvad vi afhållen i sitt fädernesland. 45 Och när han kom i tillbedje; ty saligheten är af Judomen. 23 Men den Galileen, undfingo de Galileer honom, efter de alltid kommer, och är nu allaredo, att rätte tillbedjare ting sett hade, som han gjort hade i Jerusalem, på skola tillbedja Fadren i Andanom och sanningen; ty högtidsdagen; ty de hade ock varit till högtidsdagen. Fadren vill ock sådana hafva, som honom tillbedja 46 Så kom åter Jesus i Cana i Galileen, der han hade skola. 24 Gud är en Ande; och de honom tillbedja, gjort vin af vatten. Och der var en Konungsman, skola tillbedja honom i Andanom, och i sanningen. hvilkens son låg sjuk i Capernaum. 47 När han hörde, 25 Då sade qvinnan till honom: Jag vet, att Messias att Jesus var kommen af Judeen till Galileen, gick skall komma, som kallas Christus; när han kommer, han till honom, och bad honom, att han ville komma varder han oss all ting undervisandes. 26 Sade Jesus ned, och göra hans son helbregda; ty han låg för till henne: Jag är den samme, som talar med dig. döden. 48 Då sade Jesus till honom: Utan I sen 27 Och i det samma kommo hans Lärjungar, och tecken och under, tron I icke. 49 Konungsmannen undrade derpå, att han talade med qvinnone; dock sade till honom: Herre, kom ned, förr än min son dör. sade ingen: Hvad frågar du, eller hvad talar du med 50 Sade Jesus till honom: Gäck, din son lefver. Då henne? 28 Då lät qvinnan stå sina kruko, och gick in i trodde mannen ordena, som Jesus sade till honom, staden, och sade till det folket: 29 Kommer, och ser och gick. 51 Och i det han gick ned, mötte honom en man, som mig hafver sagt allt det jag hafver gjort. hans tjenare, och bebådade honom, sägande: Din Månn han icke vara Christus? 30 Då gingo de af son lefver. 52 Då besporde han med dem, hvad stund staden, och kommo till honom. 31 Deremellan bådo det var vordet bättre med honom. Och de sade till Lärjungarna honom, sägande: Rabbi, ät. 32 Sade han honom: I går, på sjunde timman, öfvergaf skälvan till dem: Jag hafver mat att äta, der I intet af veten. honom. 53 Då förstod fadren, att det var den timmen, 33 Då sade Lärjungarna emellan sig: Månn någor i hvilkom Jesus hade sagt till honom: Din son lefver. hafver burit honom äta? 34 Sade Jesus till dem: Min Och han trodde, och allt hans hus. 54 Detta är nu det mat är det, att jag gör hans vilja, som mig sändt andra tecknet, som Jesus gjorde, när han kom af hafver, och fullbordar hans verk. 35 Sägen I icke, Judeen i Galileen.

fryr månader åro ännu, och skördatimmen kommer? Si, jag säger eder: Lyfter upp edor ögon, och beser markena; ty hon begynner hvitna till skörd. 36 Och den der uppskar, han tager lön, och församlar frukt till evinnerligit lif; på det att både den som sår, och den som uppskär, skola tillsamman glädjas. (aiōnios g166) 37 Ty här är det ordet sant, att en annar är den som sår, och en annar som uppskär. 38 Jag sände eder ut att uppskära, det I hafven intet arbetat; andre hafva arbetat, och I ären ingängne i deras arbete. 39 Och många Samariter af den staden trodde på honom, för qvinnones tals skull, som vittnade, att han hade sagt henne allt det hon hade gjort. 40 När nu de Samariter kommo till honom, bådo de honom att han ville blifva när dem; och han blef der i två dagar. 41 Och mycket flere trodde för hans ords skull; 42 Och sade till qvinnona: Nu tro vi icke för ditt tals skull; ty vi hafve sjelfve hört, och vete, att han är

5 Derefter var en Judarnas högtid; och Jesus for upp till Jerusalem. 2 Men i Jerusalem är en dam, vid färahuset, som het på Ebreisko Bethesda, och hade fem skkul; 3 Deruti lågo en stor hop sjuke, blinde halte, bortvinade, och bidde efter att vattnet skulle röras. 4 Ty en Ängel steg ned i dammen, på en viss tid, och rörde vattnet; den der nu först steg ned i vattnet, sedan det var rördt, han blef helbregda, ehvad sjukdom han hade. 5 Så var der en man, som hade varit sjuk i åtta och tretio år. 6 Då Jesus fick se honom der han låg, och förnam att han nu i lång tid hade legat sjuk, sade han till honom: Vill du blifva helbregda? 7 Svarade den sjuke honom: Herre, jag hafver ingen, som hafver mig i dammen, när vattnet är rördt; men förr än jag kommer, då är en annar stigen in för mig. 8 Då sade Jesus till honom: Statt upp, tag din säng, och gå ck. 9 Och straxt blef den mannen helbregda, och tog sin säng, och gick; och

det var på en Sabbathsdag. 10 Då sade Judarna till honom, som var vorden helbregda: Det är Sabbath; lifsens uppståndelse; men de som illa hafva gjort, till dig är icke lofligit bära sängena. 11 Svarade han dem: domsens uppståndelse. 10 Intet kan jag göra af mig Den som gjorde mig helbregda, han sade till mig: sjelf. Som jag hörer, så dömer jag, och min dom är Tag din säng, och gå ck. 12 Då sporde de honom: rätt; ty jag söker icke min vilja, utan Fadrens vilja, Ho är den mannen, som dig sade: Tag din säng, som mig sändt hafver. 31 Om jag vittnar om mig sjelf, och gå ck? 13 Men han, som helbregda var vorden, då är mitt vittnesbörd icke sant. 32 En annar är, som visste icke, ho han var; ty Jesus var undanviken, vittnar om mig; och jag vet, att det vittnesbörd sant är, efter mycket folk var i det rummet. 14 Derefter fann som han vittnar om mig. 33 I sanden till Johannes, Jesus honom i templet, och sade till honom: Si, du och han gaf vittnesbörd till sanningen; 34 Men jag äst vorden helbregda; synda icke härefter, att dig tager intet vittnesbörd af mennisko; utan säger detta, icke vederfars något värré. 15 Då gick den mannen på det I skolen varda salige. 35 Han var ett brinnande bort, och sade Judomen, att Jesus var den, som och skinande ljus; och I villen en tid långt fröjdas i honom hade helbregda gjort; 16 Och derföre förföljde hans ljus. 36 Men jag hafver ett större vittnesbörd än Judarna Jesum, och sökte efter att döda honom, Johanniss vittnesbörd; ty de verk, som Fadren hafver efter han detta gjorde på Sabbathen. 17 Då svarade gifvit mig att jag skall fullborda, de samma verk, som Jesus dem: Min Fader verkar intill nu; och jag verkar jag gör, vittna om mig, att Fadren hafver sändt mig. ock. 18 Derföre sökte Judarna ändå mer efter att 37 Och Fadren, som mig sände, han hafver vittnat om döda honom; ty han ej allenast bröt Sabbathen, utan mig: I hafven hvarken någon tid hört hans röst, eller ock sade Gud vara sin Fader, görandes sig sjelf sett hans skepelse; 38 Och hans ord hafven I icke lik med Gud. 19 Då svarade Jesus, och sade till blifvandes i eder; ty I tron icke honom, som han sändt dem: Sannerliga, sannerliga säger jag eder: Sonen hafver. 39 Ransaker Skrifternा; ty I menen eder hafva kan intet göra af sig sjelf, utan det han ser Fadren evinnerligit lif i dem; och de äro de som vittna om mig. göra; ty allt det han gör, det gör ock Sonen. 20 Ty (aiōnios g166) 40 Och I viljen icke komma till mig, att I Fadren älskar Sonen, och visar honom allt det han måtten få lif. 41 Jag tager ingen pris af menniskor. 42 gör; och värder än visandes honom större verk än Men jag känner eder, att I icke hafven Guds kärlek uti dessa äro, att I skolen undra derpå. 21 Ty såsom eder. 43 Jag är kommen i mins Faders Namn, och Fadren uppväcker de döda, och gör dem lefvande; sa I anammen mig icke; kommer en annar i sitt eget gör ock Sonen lefvande hvem han vill. 22 Ty icke namn, den värdén I anammande. 44 Huru kunnen I dömer heller Fadren någon; utan hafver all dom gifvit tro, I som tagen pris hvor af androm; och den pris, Sonenom; 23 På det alle skola hedra Sonen, såsom som kommer allena af Gudi, söken I intet. 45 I skolen de hedra Fadren. Hvilken som icke hedrar Sonen, icke mena, att jag skall anklaga eder för Fadren; han hedrar icke Fadren, som honom sändt hafver. 24 Sannerliga, sannerliga säger jag eder: Hvilken det är en, som eder anklagar, nämliga Moses, den I hafver, han hafver evinnerligit lif, och kommer icke i hoppens uppå. 46 Haden I trott Mosi, så haden I ock trott mig; ty om mig hafver han skrifvit. 47 Men tron I icke hans skrifter, huru skolen I då tro min ord?

6 Derefter for Jesus öfver det Galileiska hafvet, som är vid den staden Tiberias. 2 Och mycket folk följde honom, derföre att de sågo hans tecken, som han gjorde med dem som sjuke voro. 3 Och gick Jesus på ett berg, och satte sig der med sina Lärjungar. 4 Och då tillstundade Påska, Judarnas högtid. 5 Då lyfte Jesus upp sin ögon, och såg att mycket folk kom till honom, och sade till Philippum: Hvar fa vi köpa bröd, att desse må äta? 6 Det sade han till att försöka honom; ty han visste väl hvad han ville

göra. 7 Svarade honom Philippus: För tuhundrade penningar bröd vore dem icke nog, till att hvar finge ett litet stycke. 8 Då sade till honom en af hans Lärjungar, Andreas, Simon Petri broder: 9 Här är en pilt, som hafver fem bjuggbröd, och två fiskar; men hvad förlår det ibland så många? 10 Sade Jesus: Låter folket satta sig. Och på det rummet var mycket Jesus tog bröden, tackade, och fick Lärjungomen, och ock af fiskarna, så mycket han ville. 11 Och sade han till sina Lärjungar: Hemter tillhopa stycker, som öfverblifne äro, att de icke forfaras. 12 Då de voro Så hemte de tillhopa, och uppfylde tolf korgar med bröd af himmelen till att äta. 13 Mose eder det brödet af himmelen; men min Fader Sådär sattes sig ned vid femtusend män. 14 När nu de menniskorna sågo, gifver verldene lif. 15 När då Jesus förnam, att de ville komma och taga honom, och göra honom till Konung, gick han åter afsides bort uppå berget, han sjelf allena. 16 hafven ock sett mig; och tron dock icke. 17 Och stego till skepps, och foro öfver hafvet till hafvet; 18 Då blåste ett stor vader, och vågen begynte gå. 19 När de nurott hade vid fem och tjugu eller tretio stadier, fingo de se Jesum gå på hafvet, och nalkas skeppet; och de 20 Då sade han till dem: Det är jag, dagen. 21 Och de ville hafva tagit honom in i skeppet; och i det samma var skeppet vid landet, som 22 Dagen derefter, när folket, som stod på hinsidon hafvet, säg att der var intet annat skepp 23 Men annor skepp kommo af Tiberias, hardt till det rummet, der de hade ätit brödet, genom Herrans tacksägelse; 24 När då folket såg, att Jesus var icke 25 på yttresta dagen. 26 Svarade nu hört hafver af Fadren, och lärt det, han kommer till Jesus dem, och sade: Sannerliga, sannerliga säger 27 Verker icke den mat, som förgås, utan den som blifver till evinnerligt lif, den 28 Då sade de till honom: Hvad skole vi göra, att vi verka kunne Guds verk? 29 Svarade Jesus, och sade till dem: Det är Guds verk, att I tron på den han sändt hafver. 30 Då gräs. 31 Våre fader Lärjungarna skifte ibland dem som såto; sammaledes åto Manna i öknene, som skrifvet är: Han gaf dem ock af fiskarna, så mycket han ville. 32 Då sade Jesus till mätte, sade han till honom: Hvad tecken gör du då, att vi se 33 Ty det stycket, som öfver af fem bjuggbröd, efter dem är Guds bröd, som nederkommer af himmelen, och som ätit hade. 34 Då sade de till honom: Herre, att Jesus hade gjort tecknet, sade de: Visserliga är gif oss alltid detta brödet. 35 Sade Jesus till dem: denne den Propheten, som komma skall i verldena. Jag är lifsens bröd; hvilken som kommer till mig, han 36 Men jag hafver sagt eder, att I 37 Allt det Och när aftonen kom, gingo hans Lärjungar ned till min Fader gifver mig, det kommer till mig; och den till hafvet; 38 Ty jag är till Capernaum; och det var redo mörkt vordet, och nederkommen af himmelen, icke att jag skall göra Jesus var icke till dem kommen. 39 Sådär sattes sig ned till min vilja, utan hans vilja, som mig sändt hafver. 40 Detta är nu hans vilje, som mig sändt radens icke. 41 Då knorrade Judarna deröver, att han sade: Jag är än det ena, som hans Lärjungar vore uti stegne; 42 Och och att Jesus var icke instigen med sina Lärjungar i skeppet, utan hans Lärjungar vore bortfarne allena; 43 Då svarade Jesus, rummet, der de hade ätit brödet, genom Herrans och sade till dem: Knorrer icke emellan eder. 44 Ingen tacksägelse; 45 Det är nu hans vilje, som mig sändt der, ej heller hans Lärjungar, stego de ock i skeppen, hafver, drager honom; och jag skall uppväcka honom och kommo till Capernaum, och sökte Jesum. 46 I söken mig icke fördenskull, att I hafven sett mig. 47 tecken; utan fördenskull, att I hafven ätit af brödet, Sannerliga, sannerliga säger jag eder: Hvilken som

tror på mig, han hafver evinnerligit lif. (aiōnios g166) 48 dem Jesus: Hafver jag icke eder tolf utvalt? Och en af Jag är līfsens bröd. 49 Edre fader åto Manna i öknene, eder är en djefvul. 71 Men det sade han om Juda och äro blefne döde. 50 Detta är det brödet, som Simons Ischarioth; ty han var den som honom förråda nederkommer af himmelen, på det den deraf äter, skulle, och var en af de tolf.

skall icke dö. 51 Jag är det lefvandes brödet, som nederkommer af himmelen; hvilken som äter af detta brödet, han skall lef va evinnerliga; och det brödet, som jag gifva skall, är mitt kött, hvilket jag gifva skall for verldenes lif. (aiōn g165) 52 Då kifvade Judarna emellan sig, sägande: Huru kan denne gifva oss sitt kött till att äta? 53 Sade Jesus till dem: Sannerliga, sannerliga säger jag eder: Utan I äten menniskones Sons kött, och dricken hans blod, då hafven I icke lif i eder. 54 Hvilken som äter mitt kött, och dricker min blod, han hafver evinnerligit lif; och jag skall uppväcka honom på yttersta dagen. (aiōnios g166) 55 Ty mitt kött är den rätte maten, och min blod är den rätte drycken. 56 Hvilken som äter mitt kött, och dricker min blod, han blifver i mig, och jag i honom. 57 Såsom lefvandes Fadren hafver mig sändt, och jag lefver för Fadrens skull; sa ock den, som äter mig, han skall ock lefva för mina skull. 58 Detta är det brödet, som af himmelen nederkommet är; icke såsom edre fader åto Manna, och äro blefne döde; den som äter detta brödet, han skall lefva evinnerliga. (aiōn g165) 59 Detta sade han i Synagogen, då han lärde i Capernaum. 60 Men månge af hans Lärjungar, när de detta hörde, sade: Detta är ett nårdt tal; ho kan det höra? 61 Så, efter Jesus visste vid sig sjelf, att hans Lärjungar knorrade deröfver, sade han till dem: Förtörnar detta eder? 62 Huru skall då ske, när I värden seende menniskones Son uppstiga, dit han förra var? 63 Anden är den som gör lifaktig; köttet är intet nyttigt; de ord, jag säger eder, äro ande, och äro lif. 64 Men någre af eder 4ro, som icke tro; ty Jesus visste väl af begynnelsen, hvilke de voro som icke trodde, och hvilken honom förråda skulle. 65 Och han sade: Fördenskull sade jag eder, att ingen kan komma till mig, utan det varder honom gifvet af minom Fader. 66 Ifrå den tiden gingo månge af hans Lärjungar tillrygga, och vandrade intet längre med honom. 67 Då sade Jesus till de tolf: Icke viljen I ock gå bort? 68 Svarade honom Simon Petrus: Herre, till hvem skole vi gå? Du hafver eviga līfsens ord; (aiōnios g166) 69 Och vi tro, och hafve fornnummit, att du äst Christus, lefvandes Guds Son. 70 Svarade

7 Derefter vistades Jesus i Galileen; ty han ville icke vistas i Judeen, derföre att Judarna foro efter att dräpa honom. 2 Och var då hardt vid Judarnas löfhyddohögtid. 3 Då sade hans bröder till honom: Gack hädan, och gack in i Judeen, att dine Lärjungar må ock se din verk, som du gör. 4 Ty ingen, som vill uppenbar vara, förhandlar något hemliga; om du det gör, så uppenbara dig för verldene. 5 Ty hans bröder trodde icke heller på honom. 6 Då sade Jesus till dem: Min tid är icke än kommen; men edar tid är alltid redo. 7 Verlden kan icke hata eder; men mig hatar hon; ty jag bär vittne om henne, att hennes verk äro ond. 8 Går I upp till denna högtidsdagen; jag vill icke ännu gå upp till denna högtiden; ty min tid är icke ännu fullbordad. 9 Då han hade detta sagt till dem, blef han i Galileen. 10 Men när hans bröder voro uppgångne, då gick ock han upp till högtiden, dock icke uppenbarliga, utan så hemliga. 11 Då sökte Judarna efter honom i högtidene, och sade: Hvar är han? 12 Och mycket mummel var ibland folket om honom; ty somlige sade: Han är god; och somlige sade: Nej; men hanförörer folket. 13 Dock talade ingen uppenbarliga om honom, för Judarnas rädslos skull. 14 Då nu half högtiden var överstånden, gick Jesus upp i templet, och lärde. 15 Och Judarna förundrade sig, och sade: Huru kan denne Skrift, efter han är icke lärd? 16 Svarade dem Jesus, och sade: Min lärdom är icke min, utan hans som mig sändt hafver, 17 Hvilken som vill lyda hans vilja, han varder förnimmandes, om denna lärdom är af Gudi, eller om jag talar af mig sjelf. 18 Hvilken som talar af sig sjelf, han söker sin egen pris; men den som söker hans pris, som honom hafver sändt, han är sannfärdig, och orättfärdighet är icke i honom. 19 Gaf icke Moses eder lagen? Och likväl gör ingen af eder lagen fullt. Hvi söken I efter att döda mig? 20 Svarade folket, och sade: Du hafver djefvulen; ho söker efter att döda dig? 21 Svarade Jesus, och sade till dem: Jag gjorde ena gerning, och der undren I alle på. 22 Fördenskull gaf Moses eder omskären; icke, att hon är af Mose, utan af fäderna; och likväl omskaren I menniskona

om Sabbathen, **23** Tager nu menniskan omskärelsen tvedrägt ibland folket för hans skull. **44** Och somliga om Sabbathen, på det att Mose lag icke skall varda af dem ville gripa honom; men ingen kom händer vid bruten; på mig blifven I misslynte, att jag gjorde hela honom. **45** Da kommo tjenarena till öfversta Presterna menniskona helbregda om Sabbathen? **24** Dömer och Pharisearna; och de sade till dem: Hvi hafven I icke efter ansigtet; utan dömer en rätt dom. **25** Då icke haft honom hit? **46** Tjenarena svarade: Aldrig sade någre af Jerusalem: Är icke denne, den de fara hafver någor menniska så talat som denne mannen. efter att döda? **26** Och si, han talar fritt, och de tala **47** Svarade dem Pharisearna: Åren I icke ock förförde? intet till honom. Veta nu vare öfverste förvisso, att han **48** Icke hafver någor af överstarna, eller Pharisearna, är visst Christus? **27** Dock vi vete, hvadan denne är; trott på honom? **49** Utan detta folket, som icke vet men när Christus kommer, vet ingen hvadan hanar. lagen, är förbannadt. **50** Då sade till dem Nicodemus, **28** Då ropade Jesus i templet, lärde, och sade: Ja, I den som kom till honom om nattena, hvilken var en af känner mig, och I veten hvadan jag är; och jag är dem: **51** Icke dömer vår lag någon mennisko, med icke kommen af mig sjelf; utan den mig sändt hafver mindre man först förhörer honom, och får veta hvad han är sannfärdig, den I icke känner. **29** Men jag han gör? **52** Svarade de, och sade till honom: Äst du känner honom; ty jag är af honom; och han sände icke ock en Galilee? Ransaka, och se, att af Galileen mig. **30** Då foro de efter att gripa honom; dock kom är ingen Prophet uppkommen. **53** Och så gick hvor ingen sina händer vid honom; ty hans tid var icke och en hem till sitt,

än då kommen. **31** Men månge af folket trodde på honom, och sade: När Christus kommer, icke varder han mer tecken görandes, än denne gjort hafver? **32** Så hörde de Pharisear, att folket mumlade sådant om honom; och sände Pharisearna och de öfverste Presterna tjenarena ut, till att gripa honom. **33** Hvilken som tror på mig, såsom Skriften säger, af hans qved skola flyta lef vandes vattens strömmar. Hvilken som tror på mig, såsom Skriften säger, af hans qved skola flyta lef vandes vattens strömmar. **34** I skolen söka mig, och intet finna mig; och der jag är, dit kunnen I icke komma. **35** Då sade Judarna emellan sig: Hvart vill denne gå, att vi skole icke finna honom? Männ han vilja gå ut ibland Hedningarna, som här och der förströdde äro, och lära Hedningarna? **36** Hvad är det för ett tal, som han sade: I skolen söka mig, och intet finna mig; och der jag är, dit kunnen I icke komma? **37** Men på yttersta dagen i högtidene, den ock störst var, stod Jesus, och ropade, sågandes: Hvilken som törster, han komme till mig, och dricke. **38** Men det sade han om Andan, hvilken de få skulle, som på honom trodde; ty den Helge Ande var icke än då på farde; ty Jesus var icke ännu förklarat. **40** Då nu månge af folket hörde detta talet, sade de: Denne är sannerliga en Prophet. **41** En part sade: Denne är Christus. Men somliga sade: Icke skall Christus komma af Galileen? **42** Säger icke Skriften, att Christus skall komma af Davids säd, och af den staden BethLehem, der David var? **43** Och vardt en

8 Då gick Jesus ut på Öljoberget. **2** Och om morgonen bittida kom han åter i templet, och allt folket kom till honom; och han satte sig, och lärde dem. **3** Då hade de Skriftlärde och Pharisear till honom ena qvinno, som var beslagen med hor; och när de hade ledt henne fram, **4** Sade de till honom: Mästar, denna qvinnan är beslagen med hor. **5** Och Mose hafver budit oss i lagen, att sådana skola stenas; men hvad säger du? **6** Detta sade de, till att försöka honom, att de kunde anklaga honom. Då böjde Jesus sig ned, och skref med fingret på jordena. **7** Närde nu så stodo fast på sin frågo, reste han sig upp, och sade till dem: Hvilken af eder utan synd är, han kaste första stenen på henne; **8** Och böjde sig åter ned, och skref på jordena. **9** När de detta hörde, och voro i samvetet öfvertygade, gingo de ut, hvar efter annan, begynnande på de äldsta intill de sista; och Jesus blef allena, och qvinnan der ståndandes. **10** När Jesus reste sig upp, och såg ingen, utan qvinnona, sade han till henne: Qvonna, hvar äro dine åklagare? Hafver ingen dömt dig? **11** Sade hon: Herre, ingen; sade Jesus: Icke heller dömer jag dig. Gack bort, och synda icke härefter. **12** Åter talade Jesus till dem, sågandes: Jag är verldenes Ljus; den mig följer, han skall icke vandra i mörkret, utan han skall få lfsens ljus. **13** Då sade Pharisearna till honom: Du vittnar om dig sjelf; ditt vittnesbörd är icke sant. **14** Svarade Jesus, och sade till dem: Om jag än vittnar om mig sjelf, så är mitt vittnesbörd

sant; ty jag vet hvadan jag kommen är, och hvart jag ären I rättsliga fri. 37 Jag vet, att I ären Abrahams säd: går; men I veten icke hvadan jag kommer, och hvart men I faren efter att döda mig; ty mitt tal hafver intet jag går. 15 I domen efter köttet; jag dömer ingen. rum i eder. 38 Jag talar det jag hafver sett när minom 16 Och om jag än dömdes, är min dom rätt; ty jag Fader; och I gören det I hafven sett när edar fader. 39 är icke allena; utan jag och Fadren, som mig sändt Svarade de, och sade till honom: Abraham är vår hafver. 17 Är ock så skrifvet i edor lag, att tvegge fader. Sade Jesus till dem: Voren I Abrahams barn, menniskors vittnesbörd är sant. 18 Jag är den som då gjorden I Abrahams gerningar. 40 Nu faren I efter bär vittnesbörd om mig sjelf; bär ock Fadren, som att döda mig, som är den man, den eder hafver sagt mig sändt hafver, vittnesbörd om mig. 19 Då sade sanningena, hvilka jag hört hafver af Gudi; det gjorde de till honom: Hvar är din Fader? Jesus svarade: I icke Abraham. 41 I gören edars faders gerningar. Då känner hvarken mig eller min Fader. Om I känden sade de till honom: Vi are icke oäcta födde; vi hafve mig, då känden I ock min Fader. 20 Dessa ord talade en Fader, nämliga Gud. 42 Jesus sade till dem: Vore Jesus vid offerkistona, lärandes i templet; och ingen Gud edar Fader, så älskaden I ju mig; ty af Gudi är jag tog fatt på honom, ty hans tid var icke ännu kommen. utgången och kommen; ty jag är icke heller kommen 21 Då sade åter Jesus till dem: Jag går bort, och I af mig sjelf; men han hafver mig sändt. 43 Hvi känner skolen söka mig, och skolen dö uti edra synder. Dit I icke mitt tal? Ty I kunnen icke höra mitt tal. 44 I jag går, kunnen I icke komma. 22 Då sade Judarna: ären af den fadren djefvulen, och edars faders begär Månn han då vilja dräpa sig sjelf, medan han säger: viljen I efterfölja; han hafver varit en mandräpare af Dit jag går, kunnen I icke komma? 23 Och han sade begynnelsen, och blef icke ståndandes i sanningene; till dem: I ären nedanefter, och jag är ofvanefter; I ty sanningen är icke i honom. När han talar lögnena, ären af desso verldene, jag är icke af desso verldene. talar han af sitt eget; ty han är lögnaktig, och dess 24 Så hafver jag nu sagt eder, att I skolen dö i edra fader. 45 Men efter det jag säger eder sanningena, synder; ty om I icke tron, att det är jag, skolen I dö i tron I mig intet. 46 Hvilken af eder straffar mig for edra synder. 25 Då sade de till honom: Ho äst du? synd? Säger jag nu eder sanningena, hvi tron I mig Och Jesus sade till dem: Aldraförst jag, som talar icke? 47 Den der af Gudi är, han hörer Guds ord; med eder. 26 Jag hafver mycket, som jag måtte tala, derföre hören I icke, att I icke ären af Gudi. 48 Då och döma om eder; men den mig sändt hafver, är svarade Judarna, och sade till honom: Säge vi icke sannfärdig, och det jag hafver hört af honom, det talar rätt, att du äst en Samarit, och hafver djefvulen? 49 jag i verldene. 27 Men de förstodo icke, att han talade Jesus svarade: Jag hafver icke djefvulen; men jag till dem om Fadren. 28 Då sade Jesus till dem: När I prisar min Fader, och I hafven försmådat mig. 50 Jag hafven upphöjt menniskones Son, då skolen I förstå söker icke efter min pris; den är väl till, som derefter att det är jag, och att jag gör intet af mig sjelf; utan söker, och dömer. 51 Sannerliga, sannerliga säger jag hvad Fadren hafver lärt mig, det talar jag. 29 Och den eder: Hvilken som gömmer mitt tal, han skall icke se döden till evig tid. (aiōn g165) 52 Då sade Judarna till honom: Nu hafve vi förstått, att du hafver djefvulen. Abraham är döder, och Propheterna, och du säger: Hvilken som gömmer min ord, han skall icke smaka döden evinnerliga. (aiōn g165) 53 Äst du mer än vår Sannerliga, sannerliga säger jag eder, att hvar och en, som syndena gör, nan är syndenes trål. 35 Men trälens blifver icke i huset evinnerliga; sonen blifver fader Abraham, som döder är? Propheterna äro ock döde; hvem gör du dig sjelfvan? 54 Jesus svarade: säd, och hafve aldrig någons trålar varit; huru säger Är det så, att jag prisar mig sjelf, så är min pris intet; då du: I skolen varda fri? 34 Svarade dem Jesus: min Fader är den som mig prisar, hvilken I sågen Sannerliga, sannerliga säger jag eder, att hvar och en, som syndena gör, nan är syndenes trål. 35 Men men jag känner honom; och om jag sade att jag icke trälens blifver icke i huset evinnerliga; sonen blifver kände honom, vorde jag en ljugare, lika som I; men evinnerliga. (aiōn g165) 36 Om Sonen gör eder fri, så jag känner honom, och håller hans tal. 56 Abraham

edar fader fröjdades, att han skulle få se min dag; han såg honom, och vardt glad. **57** Då sade Judarna till honom: Femtio år hafver du icke ännu, och Abraham hafver du sett! **58** Jesus sade till dem: Sannerliga, sannerliga säger jag eder: Förr än Abraham var född, är jag. **59** Då togo de upp stenar, till att kasta honom. Men Jesus gömde sig undan; och gick ut af templet.

9 Och gick Jesus framom, och såg en man, som var blind född. **2** Och hans Lärjungar sporde honom till, och sade: Rabbi, hvilken syndade, denne, eller hans föräldrar; att han skulle födas blind? **3** Jesus svarade: Hvarken hafver denne syndat, eller hans föräldrar; men på det Guds verk skola uppenbaras på honom. **4** Jag måste verka hans verk, som mig sändt hafver, medan dagen är; natten kommer, då ingen kan verka. **5** Så länge jag är i verldene, är jag verldenes Ljus. **6** Då han detta sagt hade, spottade han på jordena, och gjorde en track af spotten, och smorde med träcken på dens blindas ögon; **7** Och sade till honom: Gack bort, och två dig i dammen Siloa (det betyder Sänder). Han gick, och tvådde sig; och kom igen, och hade sin syn. **8** Då sade grannarna, och de som honom förr sett hade, att han var en tiggare: Är icke denne den som satt och tiggede? **9** Somlige sade: Det är han; somlige sade: Han är honom liker. Men han sjelf sade: Det är jag. **10** Då sade de till honom: Huru vordo din ögon öppnad? **11** Svarade han, och sade: Den mannen, som kallas Jesus, gjorde en track, och smorde min ögon, och sade till mig: Gack till dammen Siloa, och två dig. Och när jag gick, och tvådde mig, fick jag synen. **12** Då sade de till honom: Hvar är han? Sade han: Jag vet det icke. **13** Då hade de honom, som blind hade varit, till de Phariseer. **14** Och det var på en Sabbath, när Jesus gjorde träcken, och öppnade hans ögon. **15** Åter sporde honom ock de Phariseer, huru han hade fått synena. Han sade till dem: Han lade mig track på ögonen, och jag tvådde mig, och hafver nu min syn. **16** Då sade någre af de Phariseer: Denne mannen är icke af Gudi, efter han icke håller Sabbathen. Somlige sade: Huru kan en syndig menniska göra dessa tecken? Och en tvedrägt var emellan dem. **17** Åter sade de till den blinda: Hvad säger du om honom, att han hafver öppnat din ögon? Då sade han: En Prophet är han. **18** Men Judarna trodde icke om honom, att han hade varit blind, och hade fått synena, tilldess de kallade föräldrarna, hans som synen hade fått; **19** Och sporde dem till, och sade: Är denne eder son, den I sägen vara blind född? Huru ser han nu? **20** Då svarade dem hans föräldrar, och sade: Vi vete, att denne är vår son, och att han var blind född. **21** Men huru han nu ser, vete vi icke; eller hvem hans ögon öppnat hafver, vete icke vi; han är åldrig nog, spörjer honom till; tale sjelf for sig. **22** Detta sade hans föräldrar derföre^ att de räddes för Judarna; ty Judarna hade då redo beslutit emellan sig, att hvilken som bekände honom vara Christus, han skulle utkastas af Synagogen. **24** Åter kallade de mannen, som hade varit blind, och sade till honom: Gif Gudi ärona; vi vete, att denne mannen är en syndare. **25** Svarade han, och sade: Om han är en syndare, vet jag icke; ett vet jag, att jag var blind, och ser nu. **26** Åter sade de till honom: Hvad gjorde han dig? Huru öppnade han din ögon? **27** Han svarade dem: Jag sade det nu eder; horden I det icke? Hvi viljen I nu åter höra det? Viljen I ock varda hans Lärjungar? **28** Då bannade de honom och sade: Var du hans Lärjunge; vi are Mose lärjungar. Då bannade de honom och sade: Var du hans Lärjunge; vi are Mose lärjungar. **29** Vi vete, att Gud hafver talat till Mosen; men hvadan denne är, vete vi icke. **30** Då svarade den mannen, och sade till dem: Det är ju underligt, att I icke skolen veta hvadan han är; och likvälf hafver han öppnat min ögon. **31** Vi vete, att Gud icke hörer syndare; utan den som är gudfruktig, och följer hans vilja efter, honom hörer han. **32** Ifrå verldenes begynnelse är icke; hördt, att någor hafver dens ögon öppnat, som hafver varit blind född. (aiön **g165**) **33** Vore han icke af Gudi, så kunde han intet göra. **34** De svarade, och sade till honom: Du äst aller födder i synd, och vill lära oss! Och så drefvo de honom ut. **35** Och fick Jesus höra, att de honom utdrifvit hade; och när han fann honom, sade han till honom: Tror du på Guds Son? **36** Han svarade, och sade: Herre, ho är han, att jag må tro på honom? **37** Och Jesus sade till honom: Du hafver sett honom, och det är den som talar med dig. **38** Då sade han: Herre, jag tror; och han tillbad honom. **39** Och Jesus sade: Till en dom är jag kommen i denna verldena; att de, som icke se, skola varda seende, och de, som se, skola varda blinde. **40** Och någre af de Phariseer, som voro med honom, hördo detta, och sade till honom: Mårne vi ock vara blinde? **41** Sade Jesus till

dem: Voren I blinde, då haden I icke synd; men nu sägen I: Vi se; derföre blifver edor synd.

10 Sannerliga, sannerliga säger jag eder: Hvilken icke går in genom dörren i fårahuset, utan stiger annorstäds in, han är en tjuf, och en röfvaré. 2 Men hvilken som går in genom dörren, han är herden till fåren. 3 För honom låter dörravården upp, och fåren höra hans röst; och sin egen far kallar han vid namn, och leder dem ut. 4 Och när han hafver släppt sin egen får ut, går han för dem, och fåren följa honom efter; ty de känna hans röst. 5 Men den främmande följa de icke, utan fly ifrå honom; ty de känna icke deras röst, som främmande äro. 6 Denna liknelsen sade Jesus till dem; men de förstodo icke hvad det var, som han sade dem. 7 Åter sade Jesus till dem: Sannerliga, sannerliga säger jag eder: Jag är dörren för fåren. 8 Alle de som för mig komne äro, de äro tjufvar och röfvaré; men fåren hörde dem intet. 9 Jagar dörren; hvilken som ingår igenom mig, han skall blifva salig; och skall ingå och utgå, och finna bet. 10 Tjufven kommer icke, utan till att stjälä, slagta och förgöra; jag är kommen, på det de skola hafva lif, och öfvernog hafva. 11 Jag är den £ode herden; den gode herden låter sitt lif för fåren. 12 Men den som lejder är, och icke är herden, hvilkom fåren icke tillhöra, ser ulven komma, och öfvergifver tåren, och flyr; och ulven borttrycker och förskingrar tåren. 13 Men den lejde flyr; ty han är lejd, och värdar intet om fåren. 14 Jag är den gode herden, och känner min får, och min känna mig; 15 Såsom Fadren känner mig; och jag känner Fadren; och jag låter mitt lif för fåren. 16 Jag hafver ock annor får, som icke äro af detta fårahuset; dem måste jag ock draga härtill, och de skola höra min röst; och det skall varda ett fårahus och en herde. 17 Fördenskull älskar Fadren mig, att jag låter mitt lif, på det jag skall åter tågat igen. 18 Ingen tager det af mig; men jag låter det af mig sjelf; jag hafver magt att låta det, och jag hafver magt taga det igen. Detta budet fick jag af minom Fader. 19 Då vardt åter en tvedrägt ibland Judarna, för detta talets skull. 20 Många af dem sade: Han hafver djefvulen, och är ursinnig; hvi hören I honom? 21 Somlige sade: Sådana ord äro icke dens mans, som djefvulen hafver; icke kan djefvulen öppna de blindas ögon. 22 Så vardt då i Jerusalem kyrkomessa; att Guds Son skall deraf ärad varda. 5 Och hade och det var vinter. 23 Och Jesus gick i templena, i

Salomos förhus. 24 Då kringhvärfdes Judarna honom, och sade till honom: Huru länge förhalar du med oss? Säg oss fri, om du äst Christus. 25 Jesus svarade dem: Jag hafver sagt eder det, och I tron det icke; gerningarna, som jag gör i mins Faders Namn, de bärä vittne om mig. 26 Men I tron det icke; ty I ären icke af min får, såsom jag sade eder. 27 Min får höra mina röst, och jag känner dem, och de följa mig; 28 Och jag gifver dem evinnerligit lif, och de skola icke förgås evinnerliga; ingen skall heller rycka dem utu mine hand. (aiōn g165, aiōnios g166) 29 Min Fader, som mig dem gifvit hafver, är store än alle; och ingen kan rycka dem utaf mins Faders hand. 30 Jag och Fadren arom ett. 31 Då togo åter Judarna stenar, till att stena honom. 32 Jesus svarade dem: Jag hafver många goda gerningar beivist eder af minom Fader; för hvilka af dem stenen I mig? 33 Judarna svarade honom, och sade: För god gernings skull stene vi dig icke, utan för hädelsens skull; och att du, som äst en menniska, gör dig sjelf till Gud. 34 Jesus svarade dem: Är icke skrifvet i edor lag: Jag sade, I ären gudar? 35 Hafver han nu kallat dem gudar, till hvilka Guds ord skedde; och Skriften kan icke varda omintet; 36 Och I sägen dock till honom, som Fadren helgat hafver, och sändt i verldena: Du häder Gud; derföre, att jag säger: Jag är Guds Son? 37 Gör jag icke mins Faders gerningar, så tror mig intet. 38 Men gör jag dem, tror då gerningomen, om I icke viljen tro mig; på det I skolen förstå, och tro, att Fadren är i mig, och jag i honom. 39 Åter foro de efter att gripa honom; och han gick utu deras händer. 40 Och drog åter bort på hinsidön Jordan, till det rummet der Johannes hade först döpt; och blef der. 41 Och många kommo till honom, och sade: Johannes gjorde intet tecken; men allt det Johannes om denna sagt hafver, är sant. 42 Och trodde många der på honom,

11 Och låg en man krank, benämnd Lazarus, af Bethanien, af Marie och hennes sisters Marthe by. 2 Och var Maria den som smorde Herran med smörjelse, och torkade hans fötter med sitt hår; hvilkens broder, Lazarus, låg sjuk. 3 Så sände hans syster till honom, och sade: Herre, si, den du kär hafver, ligger sjuk. 4 När Jesus det hörde, sade han: Denne sjukdomen är icke till döds, utan till Guds äro; Jesus Martham, och hennes syster, och Lazarum

kär. 6 När han då hörde, att han var sjuk, blef han upp och gick ut, följe de henne, och sade: Hon går der i samma rummet två dagar. 7 Derefter sade till grafvena, att hon skall gråta der. 32 Då Maria kom han till Lärjungarna: Låt oss äter gå i i Judeen. 8 dit som Jesus var, och säg honom, föll hon till hans Lärjungarna sade till honom: Rabbi, nu ville Judarna fötter, och sade till honom: Herre, hade du varit här, stena dig; och åter går du dit? 9 Jesus svarade: Åro vore min broder icke död. 33 När Jesus såg henne icke tolf timmar om dagen? Hvilken som vandrar om gråta, och Judarna, som voro komne med henne, ock dagen, han stöter sig icke; ty han ser denna verldenes gråta, förbittrade han sig i Andanom, och bedröfvades ljas. 10 Men den som vandrar om nattena, han stöter i sig sjelf; 34 Och sade: Hvar laden I honom? Sade sig; ty ljuset är icke i honom. 11 Detta talade han; och de till honom: Herre, kom och se. 35 Och Jesus gret, sedan sade han till dem: Lazarus, var vän, sofver; 36 Då sade Judarna: Si, huru kär hade han honom! men jag går att uppväcka honom af sömnen. 12 Då 37 Men somlige af dem sade: Kunde icke han, som sade hans Lärjungar: Herre, sofver han, så varder öppnade dens blindas ögon, hafva så gjort, att denne det bättre med honom. 13 Men Jesus talade om hans icke blifvit död? 38 Då förbittrades åter Jesus i sig död; och de mente, att han hade talat om lekamlig sjelf, och kom till grafvena. Och det var en kula; och sömn. 14 Så sade då Jesus uppenbarliga: Lazarus en sten lagd deruppå. 39 Sade Jesus: Tager bort är död. 15 Och jag gläds för edra skull, att jag icke stenen. Sade till honom Martha, hans syster som var der, på det I tro skolen; men låter oss gå till död var: Herre, han luktar redo; ty han hafver varit honom. 16 Då sade Thomas, som kallas Twilling, död i fyra dygn. 40 Jesus sade till henne: Sade jag till Lärjungarna: Låt ock oss gå, att vi må dö med icke dig, att, om du trodde, skulle du få se Guds honom. 17 Då kom Jesus, och fann honom redo hafva härlighet? 41 Då togo de stenen bort af rummet, der legat fyra dygn i grafvene. 18 Och var Bethanien den döde lagder var. Och Jesus hof upp sin ögon, icke långt ifrå Jerusalem, vid femton stadier vägs. och sade: Fader, jag tackar dig, att du hafver hört 19 Och månge af Judarna voro komne till Martha mig. 42 Dock vet jag, att du hörer mig alltid; men för och Maria, att de skulle hugsvala dem öfver deras folkets skull, som här omkring står, säger jag det, broder. 20 När Martha hörde att Jesus kom, lopp hon på det de tro skola, att du mig sändt hafver. 43 Och emot honom; men Maria satt hemma. 21 Då sade då han det sagt hade, ropade han med höga röst: Martha till Jesum: Herre, hade du varit här, hade min Lazare, kom ut. 44 Och han, som död var, kom ut, broder icke blifvit död. 22 Men jag vet ännu, att allt bunden om händer och fötter med svepekläde; och det du bedes af Gudi, det varder God givandes dig. hans ansigte var förtäckt med en svetteduk. Jesus 23 Sade Jesus till henne: Din broder skall stå upp sade till dem: Löser honom, och låter honom gå. 45 igen. 24 Sade Martha till honom: Jag vet, att han skall Då trodde månge af Judarna på honom, som komne uppstå i uppståndelsen, på yttersta dagen. 25 Sade voro till Maria, och sågo det Jesus gjorde. 46 Men Jesus till henne: Jag är uppståndelsen och lifvet; somlige gingo bort till de Phariseer, och sade dem hvilken som tror på mig, han skall lefva, om han än hvad Jesus hade gjort. 47 Då församlade de öfverste död blefve; 26 Och hvar och en som lefver, och tror Presterna och Pharieerna ett Båd, och sade: Hvad på mig, han skall icke dö evinnerliga; tror du det? göre vi? Ty denne mannen gör mång tecken 48 Låte (*aiōn g165*) 27 Sade hon till honom: Ja, Herre, jag tror, vi honom så blifva, då tro alle på honom; och de att du äst Christus, Guds Son, som komma skulle i Romare komma, och taga bort vårt land och folk. 49 verldena. 28 Och när hon detta hade sagt, gick hon Men en af dem, vid namn Caiphas, som var öfverste bort, och kallade Maria, sina syster, lönliga, och sade: Prest på det året, sade till dem: I veten intet; 50 Ej Mästaren är kommen, och kallar dig. 29 När hon det heller besinnen I, att oss är bättre att en man dör för hörde, stod hon straxt upp, och kom till honom. 30 Ty folket, än att allt folket skulle förgås. 51 Det sade han Jesus var icke än då kommen in i byn; utan var på icke af sig sjelf; men efter han var öfverste Prest om samma rum, der Martha hade kommit emot honom. det året, propheteraade han; ty Jesus skulle dö för 31 Då nu Judarna, som med henne voro i huset, och folket; 53 Ifrå den dagen rådslogo de emellan sig, att hugsvalade henne, sågo Maria, att hon stod hasteliga de skulle döda honom. 54 Så vandrade nu icke Jesus

mer uppenbarliga ibland Judarna; utan gick dädan i den landsändan vid öknen, i en stad som heter Ephrem; och vistades der med sina Lärjungar. **55** Och instundade då Judarnas Påska; och månge gingo utaf landet upp till Jerusalem, för Påska, att de skulle emellan sig, ståndande i templet: Hvad synes eder, att han är icke kommen till högtidsdagen? **57** Och för folket, utan att han församla skulle Guds barn, som förströdde voro.

om honom, och att de hade detta gjort honom. **17** Vitnade ock folket om honom, som med honom varit Lazarus, när han kallade Lazarum utaf grafvene, och väckte honom upp ifrå döda. **18** Fördenskull kom ock folket emot honom, att de hörde, han hade gjort renas sig. **19** Då sökte de efter Jesum, och talades vid det tecknet. **20** Då sade Pharisearna emellan sig: I emellan sig, att honom. **21** De gingo uppfarne voro, att tillbedja i högtidene; **22** De gingo till Philippum, som var af Bethsaida i Galileen, och bådo honom, sägande: Herre, vi vilje se Jesum. **23** Jesus svarade dem, sågandes: Tiden är kommen, att mänskones Son skall varda förklarad. **24** Sannerliga säger jag eder: Utan hvetekornet, som faller i jordena, varder dödt, så blifver det allena; men varder det dödt, så bär det mycken frukt. **25** Hvilken som älskar sitt lif, han skall mista det; och hvilken som hatar sitt lif i denna verldene, han skall behålla det till evinnerligt lif. (aiōnios g166) **26** Den mig tjenar, han följe mig; och hvor jag är, der skall ock min tjenare vara. **27** Nu är min själ bedröfad; och hvad skall jag säga? **28** Fader, hjelph dig utu denna stundene. Dock är jag fördenskull kommen till denna stundena. **29** Fader, förklara ditt Namn. **30** Svarade Jesus, och sade: Denna rösten kom icke för mina skull, utan för edra skull. **31** Nu går domen över denna verldena; nu skall denna verldenes Förste utkastas. **32** Och om jag varder upphöjd ifrå jordene, skall jag draga alla till mig. **33** Men det sade han, till att beteckna med hvad död han dö skulle. **34** Svarade honom folket: Vi hafva hört af lagen, att Christus blifver evinnerliga; huru säger då du, mänskones Son måste upphöjas? Ho är denne mänskones Son? (aiōn g165) **35** Då sade Jesus till dem: Än är Ljuset med eder till en kort tid; vandrer medan I hafven Ljuset, att mörkret begriper eder icke. **36** Hvilken som vandrar i mörkret, han vet icke hvart han går. **37** Medan I hafven Ljuset, tror på Ljuset, att I mågen blifva Ljusens barn. Detta sade Jesus; och gick bort, och dolde sig för dem. **38** Och ändock

12 Sex dagar för Påska kom Jesus till Bethanien, der Lazarus hade varit död, den han uppväckte ifrå de döda. **2** Der gjorde de honom en nattvard; och Martha tjente, men Lazarus var en af dem som med honom vid bord såto. **3** Då tog Maria ett pund smörjelse, af kosteligt oförfalskadt nardus, och smorde Jesu fötter, och torkade hans fötter med sitt hår; och huset uppfylldes med lukt af smörjelsen. **4** Då sade en af hans Lärjungar, Judas Simons Ischarioth, som honom förråda skulle: **5** Hvi vardt icke denna smörjelsen såld för trehundrade penningar, och gifvet fattigom? **6** Det sade han, icke att honom vårdade något om de fattiga; utan förti han var en tjuf, och hade pungen, och bar det gifvet vartd. **7** Då sade Jesus: Låt henne blifva; hon hafver det bevarat till mins begrafvelses dag. **8** Ty I hafven alltid fattiga när eder; men mig hafven I icke alltid. **9** Så förnam mycket folk af Judarna, att han var der; och kommo dit, icke allenast för Jesu skull, utan ock att de skulle se Lazarum, den han uppväckt hade ifrå döda. **10** Då rådslogo de överste Presterna, att de ock skulle dräpa Lazarum; **11** Ty månge af Judarna gingo bort för hans skull, och trodde på Jesum. **12** Dagen derefter, när folket, som då mycket kommet var till högtidsdagen, hörde att Jesus kom till Jerusalem; **13** Togo de palmqvistar, och gingo ut emot honom, och ropade: Hosianna! Välsignad han, som kommer i Herrans Namn, Israels Konung. **14** Och fick Jesus ena åsninno, och satte sig deruppå; såsom skrifvet är: **15** Räds icke, du dotter Zion; si, din Konung kommer, sittandes på en åsninno fåla. **16** Detta förstodo hans Lärjungar icke med det första; utan då Jesus var förklarad, kommo de ihåg, att detta var skrifvet

han gjorde så mång tecken för dem, likväl trodde de härefter skall du det få veta. **8** Petrus sade till honom: intet på honom; **38** Att det talet skulle fullkomnas, Aldrig skall du två mina fötter. Jesus svarade honom: som Esaias Propheten sagt hade: Herre, ho tror vår predikan; och hvem är Herrans arm uppenbarad? **39** (aiōn g165) **9** Då sade till honom Simon Petrus: Herre, Derföre kunde de icke tro; ty Esaias hafver åter sagt: icke allenast mina fötter, utan ock händer och hufvud. **40** Han hafver förblindat deras ögon, och förhärdat deras hjerta; att de icke skola se med ögonen, och görs icke behof, utan att två fötterna; men han är all icke förstå med hjertat, och omvända sig, att jag ren; och I ären rene, dock icke alle. **11** Ty han visste mätte hela dem. **41** Detta sade Esaias, när han såg ho den var, som honom förråda skulle; derföre sade hans härlighet, och talade om honom. **42** Dock likväl han: I ären icke rene alle. **12** Sedan han då hade trodde ock många af de öfversta på honom; men de tvagit deras fötter, och tagit sin kläder på sig igen, bekände det icke, för de Pharisæers skull, att de icke och satt sig, sade han åter till dem: Veten I hvad jag skulle utkastas af Synagogen. **43** Ty de höllo mer eder gjort hafver? **13** I kallen mig Mästare och Herre; af menniskors pris, än af Guds pris. **44** Då ropade och I sägen rätt; ty jag är ock så. **14** Hafver nu jag, Jesus, och sade: Den som tror på mig, han tror icke som är eder Herre och Mästare, tvagit edra fötter, på mig, utan på honom som mig sändt hafver. **45** Och så skolen I ock inbördes två hvarannars fötter. **15** den mig ser, han ser honom som mig sändt hafver. Jag hafver gifvit eder efterdömelse, att såsom jag **46** Jag är kommen i verldena för ett Ljus, att hvar och gjorde eder, så skolen I ock göra. **16** Sannerliga, en, som tror på mig, skall icke blifva i mörkret. **47** sannerliga säger jag eder: Tjenaren är icke förmör Och hvilken som hörer min ord, och icke tror, icke än hans herre; icke är heller sändabådet förmör än dömer jag honom; ty jag är icke kommen till att döma han, som honom sändt hafver. **17** Om I detta veten, verldena; utan att jag skall frälsa verldena. **48** Hvilken salige ären I, om I det gören. **18** Ikke talar jag om mig föraktar, och tager icke min ord, han hafver den eder alla; jag vet hvilka jag hafver utkorat; men på honom döma skall; det talet, jag talat hafver, skall det att Skriften skall varda fullkomnad: Den der äter döma honom på yttersta dagen. **49** Ty jag hafver bröd med mig, han trampade mig med sin fot. **19** icke talat af mig sjelf; utan Fadren. som mig sändt Nu säger jag eder det, förr än det sker, att, när det hafver, han hafver budit mig hvad jag skall säga, och är skedt, skolen I tro att det är jag. **20** Sannerliga, hvad jag skall tala. **50** Och jag vet, att hans bud är sannerliga säger jag eder: Hvilken som undfår dem sänder, han undfår mig; men hvilken som mig undfår, han undfår honom som mig sändt hafver.

13 För Påskahögtiden, efter Jesus visste att hans tid var kommen, att han gå skulle af denna verldene till Fadren, såsom han hade älskat sina, som voro i verldene, så älskade han dem uti ändan; **2** Och då Nattvarden var gjord, och djefvulen hade redo ingifvit Jude Simons Ischarioth i hjertat, att han skulle förråda honom; **3** Visste ock Jesus, att Fadren hade allt gifvit honom i händer, och att han var utgången af Gudi, och gick till Gud; **4** Stod han upp af Nattvarden, och lade af kläden; och tog ett linnet kläde, och band om sig. **5** Sedan lät han vatten i ett bäcken, och begynte två Lärjungarnas fötter, och torkade med det linna klädet, som han var ombunden med. **6** Så kom han då till Simon Petrus. Och han sade till honom: Herre, skulle du två mina fötter? **7** Jesus svarade, och sade till honom: Det jag gör, vetst du icke nu;

Aldrig skall du två mina fötter. Jesus svarade honom: Om jag icke tvär dig, då hafver du ingen del med mig. **8** Petrus sade till honom: Då sade till honom Simon Petrus: Herre, icke allenast mina fötter, utan ock händer och hufvud. **9** Då sade till honom Simon Petrus: Herre, icke allenast mina fötter, utan ock händer och hufvud. **10** Jesus sade till honom: Den som tvagen är, honom göras icke behof, utan att två fötterna; men han är all icke förstå med hjertat, och omvända sig, att jag ren; och I ären rene, dock icke alle. **11** Ty han visste mätte hela dem. **12** Sedan han då hade trodde ock många af de öfversta på honom; men de tvagit deras fötter, och tagit sin kläder på sig igen, bekände det icke, för de Pharisæers skull, att de icke och satt sig, sade han åter till dem: Veten I hvad jag skulle utkastas af Synagogen. **13** I kallen mig Mästare och Herre; af menniskors pris, än af Guds pris. **14** Då ropade och I sägen rätt; ty jag är ock så. **15** Jag är kommen i verldena för ett Ljus, att hvar och gjorde eder, så skolen I ock göra. **16** Sannerliga, en, som tror på mig, skall icke blifva i mörkret. **17** Om I detta veten, verldena; utan att jag skall frälsa verldena. **18** Ikke talar jag om mig föraktar, och tager icke min ord, han hafver den eder alla; jag vet hvilka jag hafver utkorat; men på honom döma skall; det talet, jag talat hafver, skall det att Skriften skall varda fullkomnad: Den der äter döma honom på yttersta dagen. **19** Ty jag hafver bröd med mig, han trampade mig med sin fot. **20** Sannerliga, en, som tror på mig, skall icke blifva i mörkret. **21** Till honom vinkade Simon Petrus, att han fråga skulle, ho den var som han talade om. Till honom vinkade Simon Petrus, att han fråga skulle, ho den var som han talade om. **22** Då sägo Lärjungarna hvar på annan, och voro tvehägse om hvem han talade. **23** Och var en af hans Lärjungar, som satt vid bordet intill Jesu bröst, den Jesus hade kär; **25** När han nu låg intill Jesu bröst, sade han till honom: Herre, hvilken aret? **26** Svarade Jesus: Den äret, som jag räcker det indoppade brödet. Och när han hade indoppat brödet, gaf han det Jude Simons Ischarioth; **27** Och efter den betan for Satan in i honom. Så sade då Jesus till honom: Det du gör, gör snart. **28** Men ingen af dem, som vid bordet såto, förstod, till hvad han sade honom det. **29** Ty somlige mente, efter Judas hade pungen, att Jesus hade sagt honom: Köp

havd behof görs till högtidsdagen; eller, att han skulle gerningar, som jag gör, skall ock han göra; och skall gifva de fattiga något. 30 När han då tagit hade den göra större än dessa; ty jag går till Fadren. 13 Och betan, gick han straxt ut; och det var natt. 31 Då allt det I bedjen i mitt Namn, det skall jag göra; på det han var utgången, sade Jesus: Nu är menniskones att Fadren skall prisad varda i Sonenom. 14 Hvad I Son förklarad, och Gud är förklarad i honom. 32 Är bedjen i mitt Namn, det skall jag göra. 15 Alsken I nu Gud förklarad i honom, så skall ock Gud förklara mig, så håller min bud. 16 Och jag skall bedja Fadren, honom i sig sjelfvom, och skall snart förklara honom. och han Skall gifva eder en annan Hugsvalare, att 33 Jesus svarade honom: Skulle du låta ditt lif för han skall blifva när eder evinnerliga; (aiön g165) 17 mig? Sannerliga, sannerliga säger jag dig: Hanen Sanningenes Anda, den verlden icke kan undfå; ty skall icke gala, förr än du hafver tre resor nekat mig. hon ser honom icke, och känner honom icke; men Jesus svarade honom: Skulle du låta ditt lif för mig? I kännen honom; ty han blifver när eder, och skall Sannerliga, sannerliga säger jag dig: Hanen skall vara i eder. 18 Jag skall icke låta eder vara faderlösa; icke gala, förr än du hafver tre resor nekat mig. 34 Ett jag skall komma till eder. 19 Än är en liten tid, och nytt bud gifver jag eder, att I älsken eder inbördes, verlden ser mig icke mer. Men I skolen se mig; ty jag såsom jag hafver älskat eder; på det I ock skolen lefver; I skolen ock lefva. 20 På den dagen skolen älska eder inbördes. 35 Deraf skola alle förstå, att I I förstå, att jag är i minom Fader; och I i mig, och ären mine Lärjungar, om I hafven kärlek inbördes. 36 jag i eder. 21 Den min bud hafver, och håller dem, Då sade Simon Petrus till honom: Herre, hvart går han är den mig älskar; och den mig älskar, han skall du? Svarade honom Jesus: Dit jag går, kan du nu varda älskad af minom Fader; och jag skall älska icke följa mig; men härefter skall du följa. 37 Sade honom, och honom skall jag uppenbara mig. 22 Sade Petrus till honom: Herre, hvi kan jag icke nu följa dig? till honom Judas, icke den Ischarioth: Herre, hvad Mitt lif vill jag låta för dig.

14 Och han sade till sina Lärjungar: Edart hjerta
vare icke bedröfvadt: Tron I på Gud, så tror ock
på mig. 2 I mins Faders hus äro många boningar; om
så icke vore, säger jag dock eder, att jag går bort
till att bereda eder rum. 3 Och om jag än går bort
till att bereda eder rum, skall jag likvälv komma igen,
och taga eder till mig; att hvor jag är, der skolen I
ock vara; 4 Och hvart jag går, veten I, och vägen
veten I. 5 Thomas sade till honom: Herre, vi vete icke
hvart du går; och huru kunne vi veta vägen? 6 Jesus
sade till honom: Jag är vägen, sanningen och lifvet;
ingen kommer till Fadren, utan genom mig. 7 Känden
I mig, så känden I ju ock min Fader; och nu kännen I
honom, och hafven sett honom. 8 Philippus sade till
honom: Herre, lät oss se Fadren, så hafve vi nog. 9
Sade Jesus till honom: Jag är så lång tid när eder,
och du känner mig icke; Philippe, den mig ser, han
ser Fadren; och huru säger du: Låt oss se Fadren?
10 Tror du icke, att jag är i Fadrenom, och Fadren i
mig? Orden, som jag talar till eder, talar jag icke af
mig sjelf; Fadren, som är i mig, han gör gerningarna.
11 Tror mig, att jag är i Fadrenom, och Fadren i mig;
eljest, tror mig för gerningarnas skull. 12 Sannerliga,
sannerliga säger jag eder. Den der tror på mig, de

är det då, att du skall uppenbara dig oss, och icke
verldene 23 Svarade Jesus, och sade till honom:
Den mig älskar, han varder hållandes min ord, och
min Fader skall älska honom; och vi skole komma
till honom, och blifva boende när honom. 24 Men
den mig icke älskar, han håller icke min ord; och det
ordet I hören, är icke mitt, utan Fadrens som mig
sändt hafver. 25 Detta hafver jag talat till eder, medan
jag hafver varit när eder. 26 Men Hugsvalaren, den
Helge Ande, hvilken Fadren skall sända i mitt Namn,
han skall lära eder all ting, och påminna eder allt
det jag eder sagt hafver. 27 Friden later jag eder;
min frid gifver jag eder; icke gifver jag eder, såsom
verlden gifver. Edart hjerta vare icke bedröfvadt, ej
heller rädes. 28 I horden, att jag sade eder: Jag går
bort, och kommer åter till eder. Haden I mig kär, då
gladdens I ju, att jag sade: Jag går till Fadren; ty
Fadren är större än jag. 29 Och nu sade jag eder det,
förr än det sker, att I tro skolen, när det skedt är. 30
Härefter talar jag icke mycket med eder; ty denna
verldenes Förste kommer; och i mig hafver han intet.
31 Men på det att verlden skall förstå, att jag hafver
Fadren kär, och så gör som Fadren mig budit hafver;
står upp, låter oss gå hädan.

15 Jag är ett sant vinträ, och min Fader är en icke honom, som mig sändt hafver. **22** Hade jag icke vingårdsman. **2** Hvar och en gren i mig, som kommit, och talat med dem, så hatte de icke synd; icke bär frukt, den tager han bort; och hvar och en, men nu hafva de ingen ursäkt för sina synd. **23** Den som bär frukt, den rensar han, att han mer frukt bärå mig hatar, han hatar ock min. Fader. **24** Hade jag skall. **3** Nu ären Irene, för det tals skull, som jag icke gjort de gerningar ibland dem, som ingen annar hafver talat med eder. **4** Blifver i mig, och jag i eder; gjort hafver, så hade de icke synd; men nu hafva de såsom grenen kan icke bärå frukt af sig sjelf, med sett det, och hata dock både mig och min Fader. **25** mindre han blifver i vinträ, så kunnen icke heller I, Dock är det skedt, att det talet fullkomnas skall, som i utan I blifven i mig. **5** Jag är vinträ, I ären grenarna; deras lag skrifvet är: De hafva hatat mig utan sak. **26** den som blifver i mig, och jag i honom, han bär Men när Hugsvalaren kommer, den jag skall sända mycken frukt; ty mig förutan kunnen I intet göra. **6** eder af Fadrenom, sanningenes Ande, som utgår af Hvilken som icke blifver i mig, han skall bortkastas, Fadrenom, han skall bärå vitnesbörd om mig. **27** I såsom en gren, och förtorkas; och man binder dem skolen ock desslikes vittna; ty I hafven varit med mig samman, och kastar i elden, och de brinna. **7** Om af begynnelsen.

I blifven i mig, och min ord blifva i eder, allt det I viljen, mågen I bedas, och det skall ske eder. **8** Derutinnan är min Fader prisad, att I båren mycken frukt, och värdens mine Lärjungar. **9** Såsom Fadren hafver älskat mig, så hafver jag ock älskat eder; blifver i min kärlek. **10** Om I hållen min bud, så blifven I i minom kärlek; såsom ock jag hafver hållit mins Faders bud, och blifver i hans kärlek. **11** Detta hafver jag talat till eder, att min glädje skall blifva i eder, och edor glädje fullkommen varda. **12** Detta är mitt bud, att I skolen älska eder inbördes, såsom jag hafver älskat eder. **13** Ingen hafver större kärlek, än att en låter sitt lif för sina vänner. **14** I ären mine vänner, om I gören hvad jag bjuder eder. **15** Härefter säger jag icke, att I ären tjenare, ty tjenaren vet icke hvad hans herre gör; men vänner hafver jag kallat eder, ty allt det jag hafver hört af minom Fader, hafver jag kungjort eder. **16** I hafven icke utkorat mig; men jag hafver utkorat eder, och tillskickat eder, att I skolen gå, och göra frukt, och edor frukt skall blifva; på det att hvad I bedjen Fadren i mitt Namn, det skall han gifva eder. **17** Detta bjuder jag eder, att I älsken eder inbördes. **18** Om verlden hatar eder, så veter, att hon hafver hatat mig förr än eder. **19** Voren I af verldene, så älskade verlden det hennes vore; men efter det I icke ären af verldene, utan jag hafver eder utvält ifrå verldene, derföre natar verlden eder. **20** Kommer ihåg min ord, som jag hafver sagt eder: Tjenaren är icke förmer än hans herre; hafva de förföljt mig, så skola de ock förfölja eder; hafva de hållit min ord, så varda de ock hållande edor. **21** Men allt detta skola de göra eder för mitt Namns skull; ty de känna

16 Detta hafver jag sagt eder, på det I icke skolen förargas. **2** De skola utskjuta eder af Synagogorna; men den tid skall komma, att den eder dräper, skall mena sig göra Gudi tjenst dermed. **3** Och detta skola de göra eder; ty de känna icke Fadren, ej heller mig. **4** Men detta hafver jag sagt eder, att, när den tiden kommer, skolen I komma ihåg, att jag hafver det sagt eder. Detta hafver jag icke sagt eder af begynnelsen; ty jag var med eder. **5** Men nu går jag till honom, som mig sändt hafver; och ingen af eder spor mig, hvart jag går. **6** Men efter det jag hafver detta sagt eder, är edart hjerta vordet fullt med bedröfelse. **7** Dock säger jag eder sanningen: Eder är nyttigt, att jag bortgår; ty om jag icke bortgår, kommer icke Hugsvalaren till eder; men går jag bort, så skall jag sända honom till eder. **8** Och när han kominer, skall han straffa verldena för synd, och för rättfärdighet. Och för dom; **9** För synd; ty de tro icke på mig; **10** Men för rättfärdighet; ty jag går till Fadren, och härefter sen I mig intet; **11** Men för dom; ty denna verldenes Förste är nu dömd. **12** Jag hafver ännu mycket säga eder; men I kunnen det icke nu bärå. **13** Men när han kommer, som är sanningenes Ande, han skall leda eder uti all sanning; ty han skall icke tala af sig sjelf; men hvad han hörer, det skall han tala, och det som ske skall, skall han förkunna eder. **14** Han skall prisa mig; ty af mino skall han taga, och förkunna eder. **15** Allt det Fadren hafver, det är mitt; fördenskull sade jag, att han skall taga af mino, och förkunna eder. **16** Någon liten tid, och I sen mig intet; och åter en liten tid, och I fån se mig; ty jag går till Fadren. **17** Då sade någre af hans

Lärjungar emellan sig: Hvad är det han säger oss? kött, att allom dem, som du hafver honom gifvit, skall En liten tid, och I sen mig intet; och äter: En liten han gifva evinnerligt lif. (aiōnios g166) 3 Och detta är tid, och I fän se mig; och att jag går till Fadren? 18 evinnerligt lif, att de känna dig allena sannan Gud, Då sade de: Hvad är det han säger: En liten tid? Vi och den du sändt hafver, Jesum Christum. (aiōnios vete icke hvad han talar. 19 Då märkte Jesus, att de g166) 4 Jag hafver förklarat dig på jordene; jag hafver ville spörja honom, och sade till dem: Derom frågen fullbordat det verk, som du mig; gifvit hafver att jag I emellan eder, att jag sade: En liten tid, och I sen göra skulle. 5 Och nu, Fader, förklara du mig när dig mig intet; och äter: En liten tid, och I fän se mig. sjelfvom, med den klarhet, som jag hade när dig, 20 Sannerliga, sannerliga säger jag eder: I skolen förr än denna verlden var. 6 Jag hafver uppenbarat gråta, och jämra eder; men verlden skall glädjas; I ditt Namn menniskomen, som du hafver mig gifvit af skolen varda bedröfva; men edor sorg skall vändas verldene; de voro dine, och du hafver gifvit mig dem, i glädje. 21 När qvinnan föder barn, hafver hon sorg; och de hafva hållit din ord. 7 Nu hafva do förstått, ty hennes stund är kommen; men när hon hafver födt att allt det du mig gifvit hafver, är af dig. 8 Ty de ord barnet, kommer hon sin bedröfelse intet ihåg; ty hon du hafver mig gifvit, hafver jag gifvit dem, och de gläds, att menniskan är född i verldena. 22 Så hafven togo vid dem; och nafva sannerliga förstått, att jag I ock nu bedröfelse; men jag skall återse eder, och är utgången af dig, och hafva trott, att du mig sändt edart hjerta skall glädjas, och ingen skall taga edor hafver. 9 Jag beder för dem; för verldene beder jag glädje ifrån eder. 23 Och på den dagen skolen I intet icke, utan för dem som du hafver mig gifvit: ty de spörja mig. Sannerliga, sannerliga säger jag eder: äro dine. 10 Och allt mitt är ditt, och ditt är mitt; och Allt det I bedjen Fadren i mitt Namn, skall han gif va jag är förklarad i dem. 11 Och nu är jag icke mer i eder. 24 Härtill hafven I icke bedit i mitt Namn; beder, verldene; men de äro i verldene, och jag kommer och I skolen fä, att edor glädje må varda fullkommen. till dig. Helge Fader, förvana, genom ditt Namn, dem 25 Detta hafver jag talat till eder med förtäckt ord; som du mig gifvit hafver, att de blifva ett, såsom ock den tid skall komma, att jag icke skall tala med eder vi. 12 När jag var med dem i verldene, forvarade jag med förtäckt ord; utan uppenbarliga skall jag förkunna dem i ditt Namn; dem du mig gifvit hafver, hafver eder om min Fader. 26 På den dagen skolen I bedja jag förvarat, och ingen af dem är borttappad, utan i mitt Namn; och jag säger icke eder, att jag skall det förlorade barnet, att Skriften skulle fullbordas. 13 bedja Fadren för eder. 27 Ty Fadren sjelf hafver eder Nu kommer jag till dig, och talar detta i verldene; på kår, efter det I haden mig kår, och trodden, att jag är det de skola hafva mina fullkomliga glädje i sig. 14 utgången af Gudi. 28 Jag gick ut af Fadren, och kom i Jag hafver fått dem din ord, och verlden hafver hatat verldena; åter öfvergifver jag verldena, och går till dem, efter de icke äro af verldene; såsom ock jag Fadren. 29 Sade hans Lärjungar till honom: Si, nu icke är af verldene. 15 Icke beder jag, att du skall talar du uppenbarliga, och säger inga förtäckt ord. taga dem af verldene; utan att du förvarar dem ifrån 30 Nu vete vi, att du vetst all ting, och dig görs icke ondo. 16 De äro icke af verldene; såsom ock jag icke behof, att någor spor dig; derföre tro vi, att du äst är af verldene. 17 Helga dem i dine sanning; ditt tal är utgången af Gudi. 31 Svarade Jesus dem: Nu tron sanning. 18 Såsom du hafver mig sändt i verldena, I? 32 Si, tiden tillstundar, och är redo kommen, att I så hafver ock jag sändt dem i verldena. 19 Och jag värden förskingrade, hvar och en till sitt, och läten mig helgar mig sjelf för dem; att de skola ock vara helgade blifva allena; men jag är icke allena; ty Fadren är med i sanningene. 20 Men icke beder jag allenast för dem, mig. 33 Detta hafver jag talat med eder, att I skolen utan ock för dem, som genom deras ord skola tro på hafva frid i mig; i verldene hafven I tvång; men varer mig; 21 Att de skola alle vara ett, såsom du, Fader, vid en god tröst, jag hafver öfvervunnit verldena. i mig, och jag i dig; att de ock skola vara ett i oss, på det att verlden skall tro, att du hafver mig sändt.

17 Detta talade Jesus, och lyfte upp sin ögon till himmelen, och sade: Fader, studnen är kommen; förklara din Son, att din Son förklrar ock dig. 2 Såsom du hafver gifvit honom magt öfver allt

vara fullkomne uti ett; och att verlden skall förstå, att du mig sändt hafver, och älskade dem, såsom du ock 24 Fader, jag vill, att der jag är, skola de vara med mig, som du mig gifvit hafver; att 25 Rättvise Fader, verlden hafver icke känt dig; och desse hafva förstått att du mig sändt hafver. 26 Och jag hafver kungjort dem ditt Namn, och skall kungörat; på det att den kärlek, som jag hafver älskat mig med, skall vara i dem, och jag i

andre Lärjungen ut, som känder var med öfversta Presten, och talade till dörravärdinnan, och hade Petrum in. 17 Då sade dörravärdinnan till Petrum: Äst ock de skola se mina härlighet, den du mig gifvit hafver; Jag är det icke. 18 Men drängarna, och tjenarena, ty du hafver älskat mig, förr än verlden var skapad. som hade gjort en koleld, ty det var kallt, stodo och värmde sig; med dem stod ock Petrus och värmde sig. 19 Då sporde öfverste Presten Jesum om hans Lärjungar, och om hans lärdom. 20 Jesus svarade honom: Jag hafver uppenbarliga talat for verldene; jag hafver alltid lärt i Synagogen, och i templet, der alle Judar komma tillsamman; och hemliga hafver jag intet talat. 21 Hvi spor du mig? Spor dem till, som hört hafva, hvad jag hafver talat till dem; si, de veta hvad jag hafver sagt. 22 När han detta sade, gaf en af tjenarena, som der när stodo, Jesu en kindpust, sägandes: Skall du så svara öfversta Presten? 23 Jesus svarade honom: Hafver jag illa talat, så vittna om ondt; men hafver jag väl talat, hvi slår du mig? 24 Och Hannas hade sändt honom bundnan till öfversta Presten Caiphas. 25 Men Simon Petrus stod och värmde sig. Då sade de till honom: Äst icke ock du af hans Lärjungar? Han nekade, och sade: Jag är det icke. 26 Då sade till honom en af öfversta Prestens tjenare, dens frände, som Petrus hade huggit örat af: Såg icke jag dig med honom i örtagården? 27 Då nekade åter Petrus det; och straxt gol hanen. 28 Då ledde de Jesum ifrå Caiphas inför Badhuset, och det var om morgonen; och de gingo icke in i Badhuset, att de icke skulle varda besmittade, utan att de måtte äta Påskalambet. 29 Då gick Pilatus ut till dem, och sade: Hvad klagomål hafven I emot denna mannen? 30 Då svarade de, och sade till honom: Vore han icke en ogerningsman, så hade vi icke öfverantvardat dig honom. 31 Då sade Pilatus till dem: Tager I honom, och dömer honom efter edor lag. Då sade till honom Judarna: Oss är icke lofligt att döda någon; 32 På det Jesu tal skulle fullkomnas, som han sagt hade, då han gaf tillkänna, med hvad död han dö skulle. 33 Då gick Pilatus åter in i Badhuset, och kallade Jesum, och sade till honom: Äst du Judarnas Konung? 34 Jesus svarade: Säger du det af dig sjelf, eller hafva andre sagt dig det om mig? 35 Pilatus svarade: Ikke är jag en Jude; ditt folk, och de öfverste Presterna, hafva dig mig öfverantvardat; hvad hafver du gjort? 36 Jesus svarade: Mitt rike är icke af denna verldene;

18 Då Jesus hade detta sagt, gick han ut med sina Lärjungar, öfver den bäcken Kedron; der var en örtagård, i hvilken han ingick, och hans Lärjungar. 2 Så visste ock Judas, som förrådde honom, rummet; ty Jesus plägade ofta komma dit med sina Lärjungar. 3 Då nu Judas hade tagit med sig skaran, och de öfversta Presternas och Phariseernas tjenare, kom han dit med lyktor, och bloss, och värjor. 4 Och efter Jesus visste allt det honom vederfaras skulle, gick han fram, och sade till dem: Hvem söken I? 5 Svarade de honom: Jesum af Nazareth. Sade Jesus till dem: Jag äret. Stod ock Judas, som honom förrådde, med dem. 6 När han då sade till dem: Jag äret? stego de tillrygga, och föllo till jordena. 7 Då sporde han dem åter till: Hvem söken I? De sade: Jesum af Nazareth. 8 Jesus svarade: Jag sade eder, att det är jag; söken I mig, så låter dessa gå. 9 På det de ord skulle varda fullkomnad, som han sagt hade: Af dem du mig gifvit hafver, borttappade jag ingen. 10 Då hade Simon Petrus ett svärd, och drog det ut, och högg till öfversta Prestens dräng, och högg hans högra öra af; och var drängsens namn Malchus. 11 Då sade Jesus till Petrum: Stick ditt svärd i skidona; skall jag icke dricka den kalken, som min Fader mig gifvit hafver? 12 Men skaran, och höfvitsmannen, och Judarnas tjenare togo fatt på Jesum, och bundo honom; 13 Och ledde honom bort, först till Hannas; ty han var Caiphe svär, hvilken i det året var öfverste Prest. 14 Och Caiphas var den som hade gifvit Judomen rådet, att det var nyttigt, att en menniska dödde för folket. 15 Och följde Simon Petrus Jesum, och en annar Lärjunge; den samme Lärjungen var känder med öfversta Presten, och gick in med Jesu i öfversta Prestens palats; 16 Men Petrus stod utanför dörrrene. Då gick den

om mitt rike vore af denna verldene, då fäktade ju och han sade till Judarna: Si, edar Konung. **15** Då mine tjenare derom, att jag icke vorde Judomen ropade de: Tag bort, korsfäst honom. Pilatus sade öfverantvardad; men mitt rike är icke hädan. **37** Då till dem: Skall jag korsfästa edar Konung? Svarade sade Pilatus till honom: Så äst du dock en Konung? öfverste Presterna: Vi hafve ingen Konung, utan Jesus svarade: Du säger det; jag är en Konung; dertill Kejsaren. **16** Då öfverantvardade han honom dem, att är jag född, och är dertill kommen i verldena, att jag han skulle korsfästas. Då togo de Jesum, och ledde skall vittna med sanningene. Hvar och en, som är af honom bort. **17** Och han bar sitt kors, och gick ut på sanningene, han hörer mina röst. **38** Sade Pilatus det rum, som kallas hufvudskallaplatsen; på Ebreisko till honom: Hvad är sanning? Och när han det sagt Golgatha. **18** Der korsfäste de honom, och två andra hade, gick han åter till Judarna, och sade till dem: Jag med honom, hvar på sina sido; och Jesum midt uti. finner ingen sak med honom. **39** I hafven sedvänjo, **19** Då skref Pilatus en överskrift, och satte på korset. att jag skall gifva eder en lös om Påska; viljen I då Och var så skrifvet: Jesus af Nazareth, Judarnas icke, att jag skall gifva eder Judarnas Konung lös? Konung. **20** Denna överskriftena läste månge af **40** Åter ropade de alle, och sade: Icke denna, utan Judarna; ty rummet, der Jesus var korsfäst, var hardt Barabbam. Och Barabbas var en röfware. vid staden; och det var skrifvet på Ebreisko, och Grekisko, och Latin. **21** Då sade Judarnas öfverste Preste till Pilatum: Skrif icke, Judarnas Konung; utan, att han hafver sagt: Jagar Judarnas Konung. **22** Pilatus svarade: Hvad jag hafver skrifvit, det hafver jag skrifvit. **23** Då nu krigsknektarna hade korsfäst Jesum, togo de hans kläder, och gjorde fyra delar, en del hvarjom krigsknekt, och kjortelen med; men kjortelen var icke sömmad, utan virkad, ifrån öfverst och allt igenom, **24** Då sade de emellan sig: Skärom honom icke sönder, utan kastom lott om honom, hvem han skall tillhöra; att Skriften skulle varda fullkomnad, som säger: De hafva bytt min kläder emellan sig, och kastat lott på min kjortel. Och detta gjorde krigsknektarna. **25** Då stodo vid Jesu kors hans moder, och hans moders syster, Maria, Cleophe hustru, och Maria Magdalena. **26** Och när Jesus fick se modrena, och Lärjungan, den han älskade, der närliggande, sade han till sina moder: Qvinna, si, din son. **27** Sedan sade han till Lärjungan: Si, din moder. Och ifrå den tiden tog Lärjungen henne till sig. **28** Sedan, efter Jesus visste att nu alting voro fullkomnad, att Skriften skulle fullbordas, sade han: Mig törster. **29** Då stod der ett käril, fullt med ättiko; och de uppfyllede en svamp med ättiko, och kringlade isop, och höllo det honom för munnen. **30** Då nu Jesus hade tagit ättikona, sade han: Det är fullkomnat; och böjde ned hufvudet, och gaf upp andan. **31** Men efter det var tillredelsedagen, att kropparna icke skulle blifva qvare på korset öfver Sabbathen, ty samme Sabbathsdag var stor, bådo Judarna Pilatum, att deras ben skulle sönderslås,

19 Då tog Pilatus Jesum, och hudflängde honom.

2 Och krigsknektarna vredo samman ena krono af törne, och satte på hans hufvud, och hängde ett purpurkläde på honom; **3** Och sade: Hel, Judarnas Konung! Och gäfvo honom kindpustar. **4** Då gick åter Pilatus ut, och sade till dem: Si, jag hafver honom ut till eder, att I förstå skolen, att jag finner ingen sak med honom. **5** Då gick Jesus ut, och bar ena törnekrono, och ett purpurkläde. Och han sade till dem: Si menniskan. **6** När de öfverste Presterna och tjenarena sågo honom, ropade de, och sade: Korsfäst, korsfäst. Pilatus sade till dem: Tager I honom, och korsfäster; ty jag finner ingen sak med honom. **7** Judarna svarade honom: Vi hafve lag, och efter vår lag skall han dö; ty han hafver gjort sig sjelf till Guds Son. **8** Då Pilatus hörde det talet, fruktade han ännu mer; **9** Och gick åter in i Badhuset, och sade till Jesum: Hvadan äst du? Jesus svarade honom intet. **10** Då sade Pilatus till honom: Talar du intet med mig? Vetst du icke, att jag hafver magt att korsfästa dig, och hafver magt att släppa dig? **11** Jesus svarade: Du hade ingen magt öfver mig, vore hon dig icke gifven ofvanefter; fördenskull hafver han större synd, som mig hafver dig; öfverantvardat. **12** Och ifrå den tiden sökte Pilatus efter att gifva honom lös; men Judarna ropade, och sade: Gifver du honom lös, så äst du icke Kejsarens vän; ty den som sig gör till Konung, han är emot Kejsaren. **13** När Pilatus hörde det talet, hade han Jesum ut, och satte sig på domstolen, på det rum, som kallas Lithostrotos; på Ebreisko Gabbatha. **14** Och det var Påskatillredelsedag, vid sjette timman;

och de borttagas. **32** Då kommo krigsknektarna, och sönderslogo dens förstas ben, och dens andras, som var korsfäst med honom. **33** När de kommo till Jesum, och sågo honom allaredo vara död, slogo de icke upp hans sido med ett spjut; och straxt gick ut blod och vatten. **35** Och den detta såg, hafver det vitnat, och hans vittnesbörd är sant; och han vet, att han säger sant, på det I ock tro skolen. **36** Och skedde detta, på det Skriften skulle fullbordas: I skolen intet att det hade varit örtagårdsmästaren, och ben sönderslå på honom. **37** Och åter säger en honom: Herre, hafver du burit honom bort; säg mig annor Skrift: De skola se, i hvem de stungit hafva. **38** hvart du hafver lagt honom, och jag vill tågan. **16** Derefter bad Pilatum Joseph af Arimathia, som var Jesu Lärjunge, dock lönligen, för Judarnas rädslos och sade till honom: Rabbuni, det är, Mästar. **17** Sade skull, att han måtte taga Jesu lekamen; och Pilatus kommit till Jesum om natt ena, och bar en blandning af myrrham och aloe, vid hundrade pund. **40** Så togo kom, och bådade Lärjungomen, att hon hade sett de då Jesu lekamen, och svepte den i linkläder, med Herran, och att han hade sagt henne detta. **19** Men välluktande krydder, såsom Judarna pläga begravfa. **41** Och var på det rummet, der han korsfast var, en före, snarare än Petrus, och kom först till grafvena. **5** Och när han lutade sig ned, fick han se lakanen lagd; dock gick han icke in. **6** Så kom då Simon Petrus efter honom, och gick in i grafvena, och såg lakanen lagd; **7** Och svetteduken, som hade varit om hans hufvud, icke lagd närlakanen, utan af sides i ett rum tillhopas vept. **8** Då gick ock den andre Lärjungen in, som förr var kommen till grafvena, och såg det, och troddet. **9** Ty de förstodo icke än då Skriften, att han skulle uppstå ifrå de döda. **10** Och Lärjungarna gingo åter tillhopa igen. **11** Men Maria stod och gret utanför grafvene. Vid hon nu så gret, lutade hon sig in i grafvena; **12** Och fick se två Änglar i hvit kläder, sittande, den ene vid hufvudet, och den andre vid till henne: Qvinna, hvad gråter du? Sade hon till dem: De hafva tagit bort min Herra; och jag vet icke hvart de hafva lagt honom. **14** När hon detta sade, vände och och hans vittnesbörd är sant; och han vet, att han visste icke att det var Jesus. **15** Sade Jesus till henne: säger sant, på det I ock tro skolen. **36** Och skedde Qvinna, hvad gråter du? Hvem söker du? Hon mente, detta, på det Skriften skulle fullbordas: I skolen intet att det hade varit örtagårdsmästaren, och sade till ben sönderslå på honom. **37** Och åter säger en honom: Herre, hafver du burit honom bort; säg mig annor Skrift: De skola se, i hvem de stungit hafva. **38** hvart du hafver lagt honom, och jag vill tågan. **16** Derefter bad Pilatum Joseph af Arimathia, som var Jesus sade till henne: Maria. Då vände hon sig om, och sade till honom: Rabbuni, det är, Mästar. **17** Sade skull, att han måtte taga Jesu lekamen; och Pilatus Jesus till henne: Kom icke vid nug; ty jag är icke ännu tillstadde det. Alltså kom han, och tog Jesu lekamen. **18** Maria Magdalena uppfaren till min Fader; men gack till mina bröder, och **39** Kom ock desslikes Nicodemus, som tillförene hade säg dem: Jag far upp till min Fader, och edar Fader; kommit till Jesum om natt ena, och bar en blandning och till min Gud, och edar Gud. **19** Men Maria Magdalena om aftonen, på den samma Sabbathen, då dörrarna och till min Gud, och edar Gud. **18** Maria Magdalena välluktande krydder, såsom Judarna pläga begravfa. **41** Och var på det rummet, der han korsfast var, en före, snarare än Petrus, och kom först till grafvena. **5** Och när han hade detta sagt, lät han dem se händerna, och sina sida. Då vordo Lärjungarna glade, att de sågo Herran. **21** Då sade Jesus åter till dem: Frid varer eder; såsom Fadren hafver mig sändt, så sänder och jag eder. **22** När han detta sagt hade, blåste han ibland dem, och sade till dem: Tager den Helga Anda; **23** Hvilkom I förlåten synderna, dem förlåtas de; och hvilkom I behållen dem, dem äro de behållna. **24** Men Thomas, en af de tolf, hvilken kallas Twilling, var icke med dem, när Jesus kom. **25** Då sade de andre Lärjungarna till honom: Vi sägom Herran. Sade han till dem: Utan jag ser hålen efter spikarna i hans händer, och stinger mitt finger i hålen efter spikarna, och stinger min hand i hans sida, tror jag det icke. **26** Och åtta dagar derefter varo åter hans Lärjungar inne, och Thomas med dem; då kom Jesus, vid dörrarna varo lyckta, och stod midt ibland dem, och sade: Frid varer eder. **27** Sedan sade han till Thomas: Räck hit ditt finger, och ge mina händer, och räck hit dina hand, och stick henne i mina sida; och var icke tvifvelaktig, utan trogen. **28** Thomas svarade, och sade till honom: Min Herre, och min Gud. **29** Jesus sade till honom:

20 På den ena Sabbathen kom Maria Magdalena om morgonen, då ännu mörkt var, till grafvena, och såg stenen vara borto af grafvena. **2** Då lopp hon, och kom till Simon Petrum, och till den andra Lärjungan, som Jesus älskade, och sade till dem: De hafva tagit Herran bort utaf grafvena, och vi vete icke hvart de hafva lagt honom. **3** Då gick Petrus ut, och den andre Lärjungen, och kommo till grafvena. **4** Både lupo de tillika; och den andre Lärjungen lopp före, snarare än Petrus, och kom först till grafvena. **5** Och när han lutade sig ned, fick han se lakanen lagd; dock gick han icke in. **6** Så kom då Simon Petrus efter honom, och gick in i grafvena, och såg lakanen lagd; **7** Och svetteduken, som hade varit om hans hufvud, icke lagd närlakanen, utan af sides i ett rum tillhopas vept. **8** Då gick ock den andre Lärjungen in, som förr var kommen till grafvena, och såg det, och troddet. **9** Ty de förstodo icke än då Skriften, att han skulle uppstå ifrå de döda. **10** Och Lärjungarna gingo åter tillhopa igen. **11** Men Maria stod och gret utanför grafvene. Vid hon nu så gret, lutade hon sig

Efter du såg mig, Thoma, tror du; salige äro de som min får. **17** Sade han till honom tredje reson: Simon icke se, och dock tro. **30** Gjorde ock Jesus mång Jona, älskar du mig? Petrus vhardt bedrövad, att han annor tecken, i sina Lärjungars åsyn, som i denna sade tredje reson till honom: Älskar du mig? och sade bokene icke äro skrifne. **31** Men dessa äro skrifne, på till honom: Herre, du vetst all ting; du vetst, att jag det I tro skolen, att Jesus är Christus, Guds Son; och älskar dig. Sade Jesus till honom: Föd min får. **18** att I, genom trona, skolen hafva lif i hans Namn.

21 Derefter uppenbarade åter Jesus sig för Lärjungarna, vid Tiberias haf; och uppenbarade han sig I så måtto: **2** Simon Petrus, och Thomas, som kallas Twilling, voro tillsamman, och Nathanael, som var af Cana i Galileen, och Zebedei söner, och två andre af hans Lärjungar. **3** Sade Simon Petrus till dem: Jag vill gå och fiska. De sade till honom: Vi gå m ock med dig. De gingo ut, och stego straxt i båten; och i den natten fingo de intet. **4** Då nu morgon var, stod Jesus på strandene; dock visste Lärjungarna icke, att det var Jesus. **5** Sade Jesus till dem: Barn, hafven I något till mats? De svarade honom: Nej. **6** Då sade han till dem: Kaster ut nätet på högra sidona om båten, så värdens I finnande. Då kastade de ut: och kom så mycken fisk, att de förmådde det icke draga. **7** Då sade den Lärjungen, som Jesus älskade, till Petrum: Herren äret. När Simon Petrus hörde, att det var Herren, band han om sig kjortelen, ty han var naken, och gaf sig i sjön. **8** Men de andre Lärjungarna kommo med båten; ty de voro icke långt ifrå landet, utan vid pass tuhundrade alnar; och drogo fiskanätet. **9** Och när de voro stigne på landet, sågo de der vara lagda glöd, och en fisk derpå, och bröd. **10** Jesus sade till dem: Tager hit af de fiskar, som I nu finger. **11** Simon Petrus steg in och drog nätet upp på landet, fullt med stora fiskar, hundrade femtio och tre; och ändock de voro så många, gick likväl nätet icke sönder. **12** Sade Jesus till dem: Kommer, och äter. Och ingen af Lärjungarna djerfdes till att spöra honom: Ho äst du? efter de visste, att det var Herren. **13** Då kom Jesus, och tog brödet och gaf dem; och fisken sammaledes. **14** Detta var nu tredje reson att Jesus uppenbarades sinom Lärjungom, sedan han var uppstånden ifrå de döda. **15** Då de nu hade ätit, sade Jesus till Simon Petrum: Simon Jona, älskar du mig mer än desse? Han sade till honom: Ja, Herre, du vetst, att jag älskar dig. Sade han till honom: Föd min lamb. **16** Åter sade han till honom: Simon Jona, älskar du mig? Han sade till honom: Ja, Herre, du vetst, att jag älskar dig. Sade han till honom: Föd

Sannerliga, sannerliga säger jag dig: När du vast ung, omgjordade du dig sjelf, och gick hvart du ville; men då du varder gammal, skall du uträcka dina händer, och en annar skall omgjorda dig, och leda dig dit du icke vill. **19** Men det sade han, gifvandes tillkänna med hvad död han skulle prisa Gud. Och då han hade detta sagt, sade han till honom: Följ mig. **20** Petrus vände sig om, och såg den Lärjungen följa, som Jesus älskade; hvilken ock i Nattvarden låg intill hans bröst, och sade: Herre, hvilken är den dig förråder? **21** Då Petrus såg honom, sade han till Jesum: Herre, hvad skall då denne? **22** Sade Jesus till honom: Om jag ville att han skulle blifva, tilldess jag kommer, hvad kommer det dig vid? Följ du mig. **23** Då gick ett tal ut ibland bröderna: Denne Lärjungen dör icke. Och Jesus sade icke till honom: Han dör icke; utan, om jag ville, att han skulle blifva tilldess jag kommer, hvad kommer det dig vid? **24** Denne är den Lärjungen, som vittnar härom, och den detta skrifvit hafver; och vi vete, att hans vittnesbörd är sant. **25** År ock mång annor ting, som Jesus gjorde, hvilka, om de det ena med det andra skrefvos, tror jag att verlden skulle icke kunna begripa de böcker, som skrifvas skulle. Amen.

Apostlagärningarna

1 Tillförene hafver jag talat, min gode Theophile, om allt det Jesus begynte både göra och lära; 2 Intill den dagen han upptagen vardt, sedan han Apostlomen, som han utvalt hade, genom den Helga Anda, hade gifvit befallning; 3 Hvilkom han ock efter sin pino betedde sig lefvandes, med mångahanda bevisning, da han lät sig se af dem i fyratio dagar, och talade med dem om Guds rike. 4 Och då han hade församlat dem, böd han dem, att de icke skulle gå utaf Jerusalem, utan förbida Fadrens löfte, der I af hört harven (sade han) af mig. 5 Ty Johannes döpte i vatten; men I skolen döpte varda i dem Helga Anda, icke många dagar härefter. 6 Då de nu församlade voro, frågade de honom, sägande: Herre, skall du i denna tiden upprätta igen Israels rike? 7 Då sade han till dem: Det hörer icke eder till att veta tid och stund, som Fadren hafver satt i sine magt; 8 Men I skolen undfå dens Helga Andas kraft, som över eder eder komma skall; och skolen vara min vittne i Jerusalem, och i hela Judeen och Samarien, och (sedan) intill jordenes ända. 9 Och när han detta sagt hade, vartt han i deras åsyn upptagen; och en sky tog honom bort utaf deras syn. 10 Och som de uppsågo i himmelen efter honom, vid han uppfor; si, två män stodo när dem, kläddé i hvit kläder; 11 De der ock sade: I Galileiske män, hvi stan I och sen upp i himmelen? Denne Jesus, som upptagen är ifrån eder i himmelen, han skall så komma, som I honom sett hafven uppfara i himmelen. 12 Sedan gingo de till Jerusalem igen, ifrån berget som heter Oljoberget, hvilket ligger ifrån Jerusalem vid en Sabbaths reso; 13 Och då de inkommo, stego de upp i salen, der de stadigt blefvo, Petrus och Jacobus, Johannes och Andreas, Philippus och Thomas, Bartholomeus och Mattheus, Jacobus Alphei och Simon Zelotes, och Judas Jacobi. 14 Alle desse voro stadigt tillhopa, endrägtige i böner och förmanelse; samt med qvinnomen, och med Maria, Jesu moder, och med hans bröder. 15 Uti de dagar stod Petrus upp ibland Lärjungarna, och sade; och var hopen af namnen tillsamman vid tjugu och hundrade: 16 I män och bröder, den Skriften måste fullbordas, som den Helge Ande längo sagt hade genom Davids mun, om Judas, som deras ledsagare var som grepo Jesum. 17 Ty han var räknad i vårt tal, och hade fatt med oss detta ämbetet. 18 Och han forvärfde en åker för örättfärdig lön; och upphängde sig, och remnade midt itu, och alla hans ineflver gäfvo sig ut. 19 Och det är uppenbart vordet allom dem som bo i Jerusalem; så att den åkren kallas på deras mål Akeldama, det är, blodsåker. 20 Ty det är skrifvet i Psalmboken: Deras hemman varde öde, och ingen vare som deruti bor; och hans ämbete få en annar. 21 Så måste nu en af dessa män, som med oss varit hafva, i allan den tid, som Herren Jesus ut och in gick med oss; 22 Ifrå Johannis döpelse till den dagen att han ifrån oss tagen vartt, med oss ett vitne varda till hans uppståndelse. 23 Och de satte två i valet, Joseph, som kallas Barsabas, med det vedernamnet Justus, och Matthiam; 24 Och bådo, och sade: Du Herre, som känner allas hjerta, visa ut hvilken af dessa två du utvalt hafver; 25 Att han skall få denna tjensten, och Apostläämbetet, der Judas ifrå fallen är, att han skulle bortgå i sitt rum. 26 Och de kastade lott derom, och lotten föll på Matthiam; och han vartt räknad till de ellofva Apostlar.

2 Och då Pingesdagen fullkomnad var, voro de alle endrägteliga tillsammans. 2 Och vartt hastigt ett dön af himmelen, såsom ett mägtigt stort väder kommit hade, och uppfylde allt huset, der de såto. 3 Och dem syntes sönderdelada tungor, såsom af eld; och blef sittandes på kvar och en af dem. 4 Och de vordo alle uppfylde af den Helga Anda, och begynte till att tala med annor tungomål, efter som Anden gaf dem att tala. 5 Så voro i Jerusalem boende Judar, gudfruktige män af allahanda folk, som under himmelen är. 6 Då nu denna rösten skett hade, kom tillsammans mycket folk, och vordo forhäpnge; ty de hörde dem tala kvar och en med sitt eget mål; 7 Och vordo alle förskräckte, och förundrade sig, sägande emellan sig: Si, äro icke alle desse, som tala, Galileiske? 8 Huru höre vi då hvar och en sitt tungomål, der vi uti föddre are? 9 Parther och Meder, och Elamiter, och de som bo uti Mesopotamien, och i Judeen, och Cappadocien, Ponto och Asien; 10 Phrygien och Pamphylien, Egypten, och i de Libye landsändar vid Cyrenen, och de utländningar af Rom; 11 Judar och Proselyter, Creter och Araber; vi höre dem med våra tungor tala Guds dråpeliga verk. 12 Och förskräckte de sig alle, och förundrade sig, sägande emellan sig: Hvad männ detta vilja vara? 13

Och somlige gjorde gack af dem, och sade: Desse
ärö fulle med sött vin. **14** Då stod Petrus upp, med de
ellofva, och hof upp sin röst, och talade till dem: I
Judiske män, och I alle som bon i Jerusalem; detta
skall eder vetterligt vara, och anammer min ord uti
edon örön; **15** Ty desse äro icke druckne, såsom I
menen; efter det är tredje timmen på dagen; **16** Utan
det är det som sagdt är genom Propheten Joel: **17** högra hand; **35** Tilldess jag nedlägger dina ovänner
Och det skall ske uti de yttersta dagarna, säger Gud: dig till en fotapall. **36** Så skall nu hela Israels hus veta
Jag skall utgjuta af minom Anda öfver allt kött; och förvocco, att denna Jesum, som I korsfäst hafven,
edre söner och edra döttrar skola prophetera; och hafver Gud gjort till en Herra och Christ. **37** Då de
edre ynglingar skola se syner, och edre äldste skola detta hörde, fingo de ett styng i hjertat; och sade
drömmar. **18** Och öfver mina tjenare, och till Petrum, och till de andra Apostlarna: I män och
öfver mina tjenarinnor skall jag i de dagar utgjuta bröder, hvad skole vi göra? **38** Sade Petrus till dem:
af minom Anda; och de skola prophetera. **19** Och Görer bättring, och hvor och en af eder låte sig döpa
jag skall gifva under ofvan i himmelen, och tecken i Jesu Christi Namn, till syndernas förlåtelse; och I
neder på jordene; blod och eld, och rökdamb. **20** skolen undfå den Helga Andas gåvvo. **39** Ty eder är
Solen skall vändas i mörker, och månen i blod, förr löftet gjordt, och edrom barnom, och allom dem som
än den store och uppenbarlige Herrans dag kommer. fjerran äro, hvilka Herren, vår Gud, härtill kallandes
21 Och skall ske, att hvor och en som åkallar Herrans värder. **40** Betygade han ock med mång annor ord,
Namn, han skall blifva salig. **22** I män af Israel, hörer och förmanade dem, sågandes: Låter hjälpa eder ifrå
dessa orden: Jesum af Nazareth, den man, som när detta onda slägten. **41** De som då gerna anammade
eder af Gudi bevisad är, med krafter, och under, och hans tal, de läto sig döpa; och kommo till hopen,
tecken, som Gud hafver gjort genom honom ibland på den dagen, vid tretusend själar. **42** Och blefvo
eder; såsom I ock sjelfve veten. **23** Honom, efter han de stadigt ständande uti Apostlarnas lärdom, och i
af Guds betänkta råd och försyn utgifven var, hafven I delaktighet, och i bröds brytelse, och i böner. **43** Och
tagit genom onda mäns händer, korsfäst och dödat. en fruktan kom uppå hvarjo och ena själ; och mång
24 Den hafver Gud uppväckt, och lossat dödsens under och tecken gjordes af Apostlarna. **44** Och alle
sveda; efter omöjeligt var, att han skulle behållas af de, som trodde, voro tillsammans, och hade all ting
honom. **25** Ty David säger om honom: Jag hafver menlig. **45** Sina ägodelar och håfvor sålde de, och
alltid föresatt Herran för min ögon; ty han är mig delade dem med alla, såsom hvor och en behöfde.
på högra handene, att jag icke skall rörd varda. **26** **46** Och hvor dag voro de stadigt och endrägteliga i
Fördenskull är mitt hjerta gladt, och min tunga fröjdar templen; och bröto bröd här och der i husen, ätandes
sig; skall också mitt kött hvilas i förhoppning. **27** Ty du med h varannan i fröjd; och lofvade Gud i deras
öfvergifver icke mina själ i helvete, och tillstädere icke hjertans enfaldighet. **47** Och de hade ynnest närl allt
att din Helige skall se förgängelse. (**Hadēs g86**) **28** Du folket. Och Herren förökade hvor dag församlingen
hafver mig kungjort lifsens vägar; du skall uppfylla med dem som salige vordo.

3 Så gingo Petrus och Johannes tillhopa upp i
templet, vid bönestunden, som var den nionde
timmen. **2** Och der var en man, ofärdig allt ifrå sine
moders lif, som lät sig bära; den satte de hvor dag
för dörrena åt templet, som het den sköna, att han
skulle bedas almosa af dem som ingingo i templet. **3**
Då han fick se Petrum och Johannem, att de ville
gå i templet, bad han dem om almoso. **4** Då såg
Petrus på honom, med Johanne, och sade: Se på

oss. 5 Då såg han på dem, förhoppandes att han
skulle något få af dem. 6 Då sade Petrus: Silfer
och guld hafver; jag icke; men det jag hafver, det
gifver jag dig: I Jesu Christi Nazareni Namn, statt
upp, och gack; 7 Och tog honom vid högra handena,
och reste honom upp; och straxt vordo hans fötter
och ben stadic. 8 Han sprang upp, och stod, och
gick, och följe dem in i templet; gick och sprang
hit och dit, prisandes Gud. 9 Då fick allt folket se
honom, att han gick och lofvade Gud; 10 Och kände
honom, att han var den samme, som plägade sitta
etter almoso, vid, den sköna dörrena för templet; och
vordo fulle med undersamhet och förskräckelse öfver
det honom vederfaret var. 11 Då nu denne mannen,
som ofärdig varit hade, och helbregda gjord var, höll
sig intill Petrum och Johannem, lopp allt folket till
dem i förhuset, som kallas Salomons, och förundrade
sig. 12 Då Petrus, det såg, svarade han till folket: I
män af Israel, hvi undren I häruppå? Eller hvi sen
I på oss, lika visst som vi af vår egen kraft eller
förtjenst hade det åstadkommit, att denne hafver fått
sin gång? 13 Abrahams, och Isaacs och Jacobs Gud,
våra faders Gud, hafver förklarat sin Son Jesum,
hvilken I överantvardat hafven, och förnekat inför
Pilatus, då han dörnde, att han skulle gifvas lös. 14
Men I förnekaden den Helga och Rättfärdiga; och
baden, att mandräparen skulle gifvas eder. 15 Och
lifSENS Första dråpen I. Den hafver Gud nu uppväckt
ifrå de döda; till hvilket vi vittne are; 16 Och hafver
genom trona på hans Namn, på denna, som I sen och
känner, stadfäst sitt Namn; och tron, som är genom
honom, hafver gifvit denna hans helbregda, i allas
edra åsyn. 17 Nu, käre bröder, vet jag väl, att I det
gjort hafven af fåkunnighet, såsom ock edre överste.
18 Men Gud, som genom alla sina Propheters mun
föresagt hafver, att Christus skulle lida, han hafver nu
så fullbordat det. 19 Så bättrer eder nu, och vänder
eder om, på det edra synder måga afskrapade varda;
20 Att vederqvickelsens tid då kommer för Herrans
ansigte, när han sandandes varder den eder nu
tillförene predikad är, Jesum Christum; 21 Hvilken
himmen intaga måste, till den tid att igen upprättadt
varder allt det Gud sagt hafver, genom alla sina
helga Propheters mun, af verldenes begynnelse. (aiōn
g165) 22 Ty Moses hafver sagt till fäderna: Herren,
edar Gud, skall eder uppväcka en Prophet utaf edra
bröder, såsom mig; honom skolen I höra i allt det
han eder sågandes varder. 23 Och det skall ske, att
skall utkastas ifrå folket. 24 Och alle Propheterna,
hafva badat dessa dagarna. 25 I ären Propheternas
och förbunds barn, det Gud hafver gjort med våra
fäder, sågandes till Abraham: I dine säd skola all
folk på jordene välsignad varda. 26 Eder först och
främst hafver Gud uppväckt sin Son, Jesum, och
sändt honom till att välsigna eder, att hvar och en af
eder skulle sig omvända ifrå sine ondsko.

4 Då de nu talade till folket, kommo dertill Presterna,
och föreståndaren i templet, och de Sadduceer;
2 Och togo det illa vid sig, att de lärde folket, och
forkunnade, i Jesu, uppståndelsen ifrå de döda; 3
Och togo fatt på dem, och satte dem i häktelse, till
annan dagen; ty det var redo aftonen. 4 Men många
af dem, som orden hört hade, trodde; och vardt talet
på männen vid femtusend. 5 Så begaf det sig
dagen derefter, att deras överste och äldste, och
Skriftlärde i Jerusalem; 6 Och Hannas överste Prest,
och Caiphas, och Johannes, och Alexander, och så
många som voro af översta Prestaslägret, församlade
sig; 7 Och hade dem fram för siE, och frågade dem:
Af hvad magt, eller i hvad namn, hafven I detta gjort?
8 Petrus, full med den Helga Anda, sade till dem: I
överste för folket, och äldste i Israel; 9 Efter vi i dag
blive dömdes för denna välgerningen på denna sjuka
mannen, genom hvilka han är helbregda vorden;
10 Så skall det eder allom vetterligit vara, och allo
Israels folke, att genom Jesu Christi Nazareni Namn,
den I Korsfäst hafven, den Gud uppväckt hafver ifrå
de döda, står nu denne helbregda för eder. 11 Han
är den stenen, som af eder, byggningsmännen,
förkastad är; och är vorden en hörnsten; 12 Och i
ingom androm är salighet; ty det är icke heller något
annat Namn under himmelen menniskomen gifvet, i
hvilkvi skole salige varda. 13 När de sågo sådana
allvarlighet i Petro och Johanne, och funno dock att
de voro olärde och lekmän, förundrade de sig, och
drogo känslö på dem, att de hade varit med Jesus.
14 Och mannen sågo de ståndandes der när dem,
som helbregda var gjorder; ty de kunde der intet
emot säga; 15 Utan bödo dem gå ut af Rådet, och
handlade sedan emellan sig; 16 Sägande: Hvad skole

vi göra åt dessa männen? Ty ett uppenbart tecken om och enom, efter som honom behof var. **36** Men är gjordt af dem, och är kunnigt allom dem som bo i Joses, som ock kallades af Apostlarna Barnabas, Jerusalem; och vi kunne icke neka det. **17** Men på det det uttydt är, hugsvalelsens son, en Levit, bördig af att det icke skall vidare utkomma ibland folket, vilje vi Cypern; **37** Han hade en åker, den sålde han; och bar allvarliga förbjuda dem, att de härefter icke tala i detta fram värdet, och ladeför Apostlarnas fötter.

5 Men en man benämnd Ananias, med Saphira sin hustru, sålde sina ägor; **2** Och hade lagt afsides något af värdet, med sine hustrus vetskaps; och en del bar han fram, och ladeför Apostlarnas fötter. **3** Då sade Petrus: Anania, hvi hafver Satanás uppfylt ditt hjerta, att du skulle ljuga för dem Helga Anda, och undstinga somt af värdet för åkren? **4** Du hade väl kunnat behållan, då du honom hade; och då han såld var, var han ock i ditt våld. Hvarföre hafver du sådant företagit i ditt hjerta? Du hafver icke ljugit för mänskor, utan för Gudi. **5** Då Ananias hörde dessa orden, föll han ned, och gaf upp andan; och en stor räddhåge kom öfver alla dem som detta hörde. **6** Då stodo unge män upp; togo honom af vägen, båro honom bort, och begrofvon. **7** Då stod den överste Presten upp, och alle de med honom voro, hvilke äro det parti, som kallas de Sadduceers; och vordo fulle med nit; Då stod den överste Presten upp, och alle de med honom voro, hvilke äro det parti, som kallas de Sadduceers; och vordo fulle med nit; **8** Då svarade Petrus henne: Säg mig, hafven I ock för så mycket sålt åkren? Då sade hon: Ja, hafve vi så. **9** Då sade Petrus till henne: Hvarföre voren I öfverens, att I skullen fresta Herrans Anda? Si, deras fötter, som hafva begravit din man, äro för dörrene, och de skola ock straxt bära dig ut. **10** Och straxt föll hon ned för hans fötter, och gaf upp andan. Då gingo de unge män in, och funno henne död; och båro henne ut, och jordade henne när hennes man. **11** Och en stor räddhåge kom öfver hela församlingen, och öfver alla dem som detta hörde. **12** Och igenom Apostlarnas händer gjordes mång tecken och under ibland folket; och de voro endrägteliga alle uti Salomons förhus. **13** Men ingen annar djerfdes gifva sig intill dem; utan folket höll mycket af dem, **14** Och hopen växte mer till af dem som trodde Herranom, både män och qvinnor; **15** Så att de utbåro på gatorna sjuka mänskor, och lade dem i sängar, och på bårar, att, då Petrus kom gångandes, måtte åtminstone hans skugge skygga på någon af dem. **16** Och församlade sig en stor hop af nästa städerna till Jerusalem, och förde dit

sjuka, och de som besatte voro med de orena andar; folk till, vid fyrahundrad; han vartt ihjäslagen, och och de vordo alle helbregda. **18** Och togo fatt på alle de, som trodde honom, vordo förskingrade, och Apostlarna, och satte dem uti allmänneligt fängelse. kommo till intet. **37** Efter honom hof Judas sig upp af **19** Men Herrans Ängel lät dörrena upp på fångahuset Galileen, i de dagar då beskattningen skedde; han om nattena, och hade dem ut, och sade: **20** Går, afvände mycket folk efter sig; han blef ock borto, och och står i templet, och säger folkena all de ord, som alle de som honom lydt hade, vordo förskingrade. detta lifvet tillhörta. **21** Då de detta hört hade, gingo **38** Och nu säger jag eder: Kommer intet vid dessa de bitida om morgonen i templet, och begynte till mänerna, utan låter dem betämma; ty är detta råd att lära. Då kom den överste Presten, och de med eller verk af menniskor, så varder det väl omintet; **39** honom voro, och kallade Rådet tillhopa, och alle de Men är det af Gudi, så kunnen I icke Slå det neder, äldsta ibland Israels barn; och sände till fångahuset, såframt I viljen icke finnas strida emot Gud. **40** Då att de skulle hemta dem. **22** Då tjenarena kommo, och föllo de alle intill hans råd; och kallade Apostlarna, funno dem icke i fångahuset, kommo de igen, och läto hudflänga dem, och bödo dem, att de icke skulle bådade dem; **23** Sägande: Fångahuset funne vi ju tala i Jesu Namn; och läto gå dem. **41** Men de gingo grannliga igenläst, och väktarena ståndande utanför med fröjd ifrå Rådet, att de voro värdige lida smålek dörrene; men då vi uppläste, funno vi der ingen. **24** för hans Namns skull; **42** Och höllo hvar dag uppå, Då överste Presten, och temples föreståndare, och utan återvändo, att lära och predika Evangelium om andre överste Presterna hörde detta talet, begynte Jesu Christo, uti templet, och i all hus.

de varda tvehågse om dem, hvad deraf varda villa.

25 Då kom en, och bådade dem: Si, de män, som I insatt haden i fångahuset, de äro i templet, stå och lära folket. **26** Då gick föreståndaren med tjenarena, och hade dem fram utan våld; ty de räddes för folket, att de skulle stena dem. **27** Och då de hade ledt dem dit, hade de dem fram för Badet; och den överste Presten frågade dem, **28** Sägandes: Hafve vi icke en tid och annan budit eder, att I icke skullen lära i detta Namnet? Och si, I hafven uppfyllt Jerusalem med edar lärdom, och viljen draga öfver oss denna mansens blod. **29** Då svarade Petrus, och Apostlarna, och sade: Man måste mer lyda Gud, än menniskor. **30** Våra fäders Gud hafver uppväckt Jesum, den I dräpit hafven, och upphängt på träd. **31** Den hafver Gud med sina högra hand upphöjt, för en Höfding och Frälsare, till att gifva Israel bätttring och syndernas förlåtelse. **32** Och vi äro honom för vittne till det vi sågom; så ock den Helge Ande, den Gud gifvit hafver dem som honom lydaktige äro. **33** Då de detta hörde, skar det dem i hjertat, och de begynte rädsla, att de mätte dräpa dem. **34** Då stod en Pharisee upp i Rådet, benämnd Gamaliel, en lagkloker, den ibland allt folket mycket afhållen var, och bad att Apostlarna skulle som snarast gå afsides ut; **35** Och sade till dem: I män af Israel, ser till hvad I gören med dessa män. **36** För dessa dagar hof Theudas sig upp, sågandes sig någon vara, honom föll en hop

6 Uti de dagar, då hopen af Lärjungarna förökades, begynte de Greker knorra emot de Ebreer, derföre att deras enkor vordo föraktade uti den dagliga tjenstene. **2** Då kallade de tolf hela hopen af Lärjungarna tillsamman, och sade: Det är icke tillbörligt att vi skole öfvergifva Guds ord, och akta hvad på bordet komma skall. **3** Söker fördenskull ut, käre bröder, sju män af eder, som godt rykte hafva, och fulle äro med dem Helga Anda och visdom; dem vilje vi befalla detta ärendet. **4** Men vi vilje akta på bönen, och att förkunna Guds ord. **5** Och det talet täcktes väl hela hopen; och de utvalde dertill Stephanus, som var en man full med tro och dem Helga Anda; och Philippus, och Prochorus, och Nicanor, och Timon, och Parmenas, och Nicolaus, som var en Proselyt af Antiochien. **6** Dem hade de fram för Apostlarna. Och de bådo, och lade händer på dem. **7** Och Guds ord förkorade sig, och hopen af Lärjungarna var ganska stor i Jerusalem; och en stor hop af Presterna vordo trone lydaktige. **8** Men Stephanus, som var full med tro och starkhet, gjorde under och stor tecken ibland folket. **9** Då reste sig någre upp af den Synagogen, som kallades de Libertiners, och de Cyreners, och de Alexandriners, och de Cilicers, och Asianers, och begynte till att disputera med Stephanus. **10** Och de förmådde icke stå emot den visdom, och den Anda, som talade. **11**

Då under satte de några män, som skulle säga: Vi all sin slägt, till fem och sjutio själar. **15** Och Jacob for hafve hört honom säga hädisk ord emot Moses, och ned till Egypten; och blef död, han och våre fäder; **16** emot Gud. **12** Och de eggade folket, och de äldsta Och vordo förde till Sichem, och lades i griften, som och de Skriftlärda; och gingo till, och togo fatt på Abraham köpt hade, för penningar, af Hemors barn, honom, och hade honom inför Rådet; **13** Och drogo som var Sichems (son). **17** Då nu tiden tillstundade fram falsk vittne, de der sade: Denne mannen vänder om löftet, om hvilket Gud hade svorit Abraham, växe icke igen till att tala hädisk ord emot detta helga folket, och vardt förökadt uti Egypten; **18** Tilldess rummet, och emot lagen; **14** Ty vi hörde honom säga: der uppkom en annar Konung, den intet visste af Jesus af Nazareth skall kulla slå detta rummet, och Joseph. **19** Han gick vårt slägte efter med list, och skall förvandla de stadgar, som Moses hafver fått oss. for illa med våra fäder, så att de utkasta måste sin **15** Och alle de på Rådet såto, sågo på honom, och barn, att de icke skulle blifva lefvande. **20** Samma sågo hans ansigte lika visst som en Ängels ansigte. tiden vardt Moses född, och han var Gudi täcker; och

7 Då sade den öfverste Presten: Hafver detta sig ock så? **2** Då sade han: I män, bröder och fader, hörer härtill. Härlighetenes Gud syntes varom fader Abraham, medan han var i Mesopotamien, förr än han bodde i Haran; **3** Och sade till honom: Gack utu ditt land, och ifrå dine slägt; och kom i det land, som jag vill visa dig. **4** Då for han ut af de Chaldeers land, och bodde i Haran; och dädan, då hans fader var död, lät han föra honom hit i detta land, der I nu uti bon; **5** Och gaf honom ingen arfvedel härinne, icke en fot bredt. Och han lofvade honom, att han skulle honom det gifva till att besitta, och hans såd efter honom, den tid han ännu inga barn hade. **6** Men Gud sade alltså: Din såd skall varda främmande, uti främmande land; och de skola hafva dem under sig i trädöm, och fara illa med dem, i fyrahundrade år. **7** Och det folk, som de tjena skola, vill Jag döma, sade Gud; och sedan skola de gå derut, och skola tjena mig i detta rum. **8** Och han gaf honom omskärelsens förbund; och han födde Isaac, och omskar honom på åttonde dagen; och Isaac födde Jacob; och Jacob födde de tolf Patriarcher. **9** Och de Patriarcher sålde Joseph, för afunds skull, in uti Egypten; och Gud var med honom. **10** Och han halp honom utur all hans bedröfvelse, och gaf honom nåd och visdom inför Pharao, Konungen i Egypten; och han satte honom till hövitsman öfver Egypten, och öfver allt sitt hus. **11** Så kom hunger öfver hela Egypti land och Canaan, och stor tvång; och våre fäder funno ingen födo. **12** Men då Jacob hörde, att uti Egypten var korn, sände han våra fäder första gången ut. **13** Och då han åter sände dem ut, vardt Joseph kändar af sina bröder; och Pharao vardt undervist om Josephs slägt. **14** Då sände Joseph, och kallade sin fader Jacob till sig, och

försakade, sägande: Ho gjorde dig till hövitsman och förrädare och dråpare I nu voren; 53 I, som undfingen domare? honom (säger jag) hafver Gud sändt för en lagen genom Änglaskickelse; och höllen den intet. 54 hövitsman och förlossare, genom Ängelens hand, Då de detta hörde, skar det dem i deras hjerta, och som honom syntes i buskanom. 36 Han förde dem af dem Helga Anda, såg upp i himmelen, och fick se röda hafvet, och uti öknene, i fyratio år. 37 Denne är Guds härlighet, och Jesum stå på Guds högra hand. Moses, som sade till Israels barn: En Prophet skall 56 Och han sade: Si, jag ser himmelen öppen, och Herren, edar Gud, uppväcka eder af edra bröder, menniskones Son stå på Guds högra hand. 57 Då såsom mig; honom skolen I höra. 38 Denne var den ropade de med höga röst, och höllo sin öron till, och som uti församlingen, i öknene, var med Ängelen, stormade alle tillika till honom; 58 Och drefvo honom som talade med honom på Sina berg, och med våra uti staden, och stenade honom. Och vittnen lade sin fäder; han undfick lifsens ord, till att gifva oss; 39 kläder af vid en ung mans lotter, som het Saulus. 59 Hvilkom edre fäder ville icke lydaktige vara; utan Och de stenade Stephanum; och han åkallade, och drefvo honom ifrå sig, och vände sig om med sitt sade: Herre Jesu, anamma min anda.

hjerta till Egypten; 40 Sägande till Aaron: Gör oss gudar, som gå för oss; ty vi vete icke hvad denna Mosi vederfaret är, som oss utfört hafver af Egypti land. 41 Och gjorde de en kalf, i de dagar, och offrade offer till af gudar, och fröjdade sig över sina händers verk. 42 Då vände Gud sig om, och gaf dem der till, att de dyrkade himmelens härskap: såsom skrifvet står i Propheternas bok: I Israels hus, hafven Iock i de fyratio år offrat mig i öknene offer och få? 43 Och I upptogen Molochs tabernakel, och edars Guds Remphans stjerno; de beläte, som I gjort haden, till att tillbedja dem; och jag skall bortkasta eder utom Babylonien. 44 Vare fader hade vitnesbördens tabernakel uti öknene; såsom han dem forskickat hade, sågandes till Mosen, att han skulle göra det efter den eftersyn, som han sett hade; 45 Hvilket och våre fader anammade, och förde det med Josua uti det land, som Hedningarna innehade, hvilka Gud utdref för våra faders ansigte, intill Davids tid; 46 Hvilken fann nåd for Gudi, och bad, att han mätte finna ett tabernakel till Jacobs Gud. 47 Men Salomon byggde honom ett hus. 48 Dock den Aldrahögste bor icke uti de tempel, som med händer gjord äro, såsom Propheten säger: 49 Himmelten är mitt säte, och jorden är min fotapall. Hvad hus viljen I då bygga mig, säger Herren; eller hvad rum är till mina hviло? 50 Hafver icke min hand gjort detta alltsammans? 51 I hårdnackade, och oomskorne i hjertat och öron, I står alltid emot den Helga Anda; såsom edra fäder, sammalunda ock I. 52 Hvilken af Propheterna hafva icke edra fäder förföljt? De hafva ihjälslagit dem som förkunnade dens Rättfärdigas tillkommelse, hvilkens

8 Och Saulus hade samtyckt hans död. Men på samma tid vardt en stor förföljelse emot den församling, som var i Jerusalem; och de vordo alle förströdde omkring i Judee land, och i Samarien, förutan Apostlarna. 2 Och någre gudfruktige män skötte Stephanum, och hade stor gråt över honom. 3 Men Saulus tog till att föröda församlingen; gick hit och dit i husen, och drog fram män och qvinnor, och lät sätta dem i fängelse. 4 Men de som förströdde voro, foro omkring och predikade ordet. 5 Och Philippus kom ned uti en stad i Samarien, och predikade for dem om Christa. 6 Men folket gafvo akt uppå hvad Philippus sade; hörandes endrägteliga, och seendes de tecken, som han gjorde; 7 Ty de orene andar foro ut af mångom, som med dem besatte voro, ropande med höga röst; och många borttagne och ofärdige vordo helbregda. 8 Och i den staden vardt stor glädje. 9 Så var der en man, benämnd Simon, som tillförene uti den staden plägade bruka trolldom, och hade förvilit det Samaritiska folket, ságandes sig vara mycket myndigan. 10 Till honom höllo sig alle, både små och store, sägande: Denne är Guds kraft, hvilken stor är. 11 Men de höllo sig derföre till honom, att han i lång tid hade förvilit dem med sin trolldom. 12 När de nu trodde Philippo, som predikade om Guds rike, och om Jesu Christi Namn, vordo der både män och qvinnor döpte. 13 Då trodde ock Simon med, och när han döpt var, höll han sig intill Philippum; och då han såg sådana tecken och krafter ske, förundrade han sig storliga. 14 Då nu Apostlarna, som i Jerusalem voro, fingo höra att Samarien hade anamat Guds ord, sände de till dem Petrum och

Johannem. 15 När de kommo derned, bådo de för honom om Jesu. 36 Och vid de foro framåt vägen, dem, att de skulle få den Helga Anda. 16 Ty han kommo de till ett vatten; och kamereraren sade: Si, var icke än då fallen på någondera; utan de voro vattnet; hvad hindrar, att jag icke döpes? 37 Då sade allenast döpte i Herrans Jesu Namn. 17 Då lade de Philippus: Om du tror af altt hjerta, så må det väl ske. händer på dem, och de fingo den Helga Anda. 18 Han svarade, och sade: Jag tror Jesum Christum När Simon såg, att den Helge Ande gafs dermed, vara Guds Son. 38 Och han lätt hålla vagnen; och de att Apostlarna lade händer på dem, böd han dem stego ned i vattnet, både Philippus och kamereraren; penningar, 19 Sägandes: Gifver ock mig den magten, och han döpte honom. 39 Och när de gingo upp att hvem som helst jag lägger händer uppå, han utu vattnet, tog Herrans Ande Philippum bort, och får den Helga Anda. 20 Då sade Petrus till honom: kamereraren såg honom intet sedan; utan for sin väg, Det du fördömd vorde med dina penningar; efter du och var glad. 40 Och Philippus vardt funnen i Azot; menar, att Guds gåfva kan fås för penningar. 21 Du och vandrade omkring, och predikade Evangelium i hafver hvarken del eller lott i detta ordet; ty ditt hjerta alla städer, tilldess han kom till Cesarea.

är icke rätt för Gudi. 22 Derföre bätttra dig af denna dine ondsko, och bed Gud, att dig dins hjertas tankar måga förlåtna varda; 23 Ty jag ser, att du äst full med bitter galla, och bebunden i vrånghet. 24 Då svarade Simon, och sade: Beder I Herran för mig, att mig intet öfvergår af det I säden. 25 Och sedan de hade betygat, och talat Herrans ord, vände de om igen åt Jerusalem; och predikade Evangelium i många städer i Samarien. 26 Men Herrans Ångel talade till Philippum, och sade: Statt upp, och gack söderut, den vägen, som löper nederåt ifrå Jerusalem, till Gaza, som öde är. 27 Så stod han upp, och gick. Och si, en Etiopisk man, en kamererare, och väldig när Drottning Candaces uti Etiopien, h vilken hon hade satt öfver alla sina håvfor; han var kommen till Jerusalem, der att tillbedja; 28 Och for hem igen, satt på sin vagn, och las den Propheten Esaias. 29 Då sade Anden till Philippus: Gack fram, och gif dig intill denna vagnen. 30 Då lopp Philippus fram, och hörde honom läsa Propheten Esaias, och sade: Förstår du ock hvad du läs? 31 Då sade han: Huru skulle jag förståt, utan mig någor vistet? Och bad Philippus, att han skulle uppstiga, och sitta nära sig. 32 Och det han las i Skriftene var detta: Såsom ett får vardt han ledder till att slagtas, och såsom ett lamb är tyst för honom, som klipper det, så hafver han icke öppnat sin mun. 33 I hans förnedring är hans dom borttagen; men ho kan uttala hans lifslängd? Ty hans lif är borttaget af jordene. 34 Då svarade kamereraren Philippo, och sade: Jag beder dig, om hvem hafver Propheten detta sagt, om sig, eller om någon annan? 35 Då öppnade Philippus sin mun, och begynte af denna Skriftene predika Evangelium för

9 Men Saulus hade ännu i sinnet trug och slag emot Herrans Lärjungar; och gick till översta Presten; 2 Och han beddes af honom bref till de Synagogor i Damasco, att hvem han finna kunde af denna vägen, män eller qvinnor, dem skulle han föra bundna till Jerusalem. 3 Och vid han var i vägen, och nalkades intill Damascum, då kringsken honom hasteliga ett sken af himmelen. 4 Och han föll ned på jordena, och hörde ena röst, sågandes till sig: Saul, Saul, hvi förföljer du mig? 5 Då sade han: Ho äst du, Herre? Sade Herren: Jag är Jesus, den du förföljer; dig är svårt att spjerna emot udden. 6 Då skalf han, och båfvade, och sade: Herre, hvad vill du jag skall göra? Sade Herren till honom: Statt upp, och gack in i staden, och der skall dig varda sagdt, hvad du göra skall. 7 Och de män, som voro i sällskap med honom, stodo förskräckte, hörandes väl röstena, och dock likvälv sågo de ingen. 8 Då stod Saulus upp af jordene, och upplät sin ögon, och kunde dock ingen se; utan de togo honom vid handena, och ledde honom in i Damascum. 9 Och han var i tre dagar, så att han såg intet, och intet åt, ej heller drack. 10 Så var uti Damasco en Lärjunge, benämnd Ananias; till honom sade Herren uti en syn: Anania. Och han sade: Herre, här är jag. 11 Och Herren sade till honom: Statt upp, och gack in på den gaton, som kallas den Rätta, och sök uti Juda hus en som heter Saulus, af Tarsen; ty si, han beder. 12 Och han hafver sett i synen en man, som heter Ananias, inkomma, och lägga handena på sig, att han skulle få sin syn igen. 13 Då svarade Ananias: Herre, jag hafver hört af mångom om denna mannen, huru mycket ondt han gjort hafver dinom helgom uti Jerusalem; 14 Och här hafver han

nu magt af de översta Presterna, till att binda alla sig att, då Petrus vandrade allestads omkring, kom de som åkalla ditt Namn. 15 Då sade Herren till han ock till de heliga, som bodde i Lydda. 33 Der fann honom: Gack; ty han är mig ett utkoradt redskap, att han en man, benämnd Eneas, som nu i åtta år legat han skall bärä mitt Namn inför Hedningar, och för hade på säng, och han var borttagen. 34 Och Petrus Konungar, och för Israels barn. 16 Och jag skall visa saude till honom: Enea, bote dig Jesus Christus; statt honom, huru mycket han lida skall för mitt Namns upp, och bädda åt dig sjelfvom; och straxt stod han skull. 17 Och Ananias gick åstad, och kom i huset, upp. 35 Och honom sågo alle, som bodde i Lydda, lade händer på honom, och sade: Saul, käre broder, och i Sarona, och vordo omvände till Herran. 36 Men Herren hafver sändt mig, Jesus, som syntes dig i Joppe var en lärjunginna, benämnd Tabitha; det vägen som du kom, att du skall få din syn igen, och uttydes Dorcas, det är, en rå; hon var full med goda uppfyllas med dem Helga Anda. 18 Och straxt föllo af gerringar, och almosor, som hon gaf. 37 Så hände hans ögon såsom fjäll, och han fick sin syn, och stod sig i de dagar, att hon vartd sjuk, och blef död; och upp, och lät döpa sig; 19 Och tog mat till sig, och de tvådde henne, och lade henne i salen. 38 Och förstärkte sig. Och var Saulus med de Lärjungar, som efter Lydda var icke långt ifrå Joppe, och Lärjungarna i Damasco voro, i några dagar. 20 Och straxt begynte hörde att Petrus var der, sände de två män till honom, han i Synagogorna predika Christum, att han var och bådo, att han ville göra sig det omak och komma Guds Son. 21 Och förundrade sig alle, som honom till dem. 39 Då stod Petrus upp, och kom till dem. Och hörde, och sade: Är icke denne, som i Jerusalem då han var kommen, hade de honom in i salen; och förstörde alla de som åkalla detta Namnet; och hit är kringom honom stodo alla enkor gråtande, och viste kommen deruppå, att han skulle föra dem bundna till honom kjortlar och kläder, som Dorcas hade gjort översta Presterna? 22 Men Saulus förkofrade sig ju dem, medan hon var med dem. 40 Då dref Petrus mer och mer; och öfvervann de Judar, som bodde dem alla ut, och föll ned på sin knä, och bad; och i Damasco, bevisandes att denne var Christus. 23 vände sig om till kroppen, och sade: Tabitha, statt Efter många dagar gingo Judarna till räds emellan upp. Då öppnade hon sin ögon; och som hon fick se sig, att de skulle dräpa honom. 24 Men Saulus vartd Petrum, satte hon sig upp igen. 41 Och han räckte förvarad om deras försåt; och de vaktade i portarna henne handena, och reste henne upp; och kallade dag och natt, att de skulle få dräpa honom. 25 Men de heliga, och enkorna, och antvardade dem henne Lärjungarna togo honom om natten, och släppte lefvandes. 42 Och det vartd kunnigt över hela Joppe; honom över muren, och läto honom neder uti en och månge begynte tro på Herran. 43 Så begaf sig, korg. 26 När Saulus kom till Jerusalem, böd han att han blef i många dagar i Joppe, när en som het till att gifva sig intill Lärjungarna; och de voro alle Simon, som var en lädermakare.

rädde för honom, icke troendes att han var vorden Lärjunge. 27 Men Barnabas tog honom till sig, och hade honom bort till Apostlarna; och förtäljde dem, huru han hade sett Herran i vägen, och att han hade talat med honom; och huru han hade manliga beivist sig, i Jesu Namn, uti Damasco. 28 Och var han sedan med dem i Jerusalem, gick ut och in, och talade trösteliga i Herrans Jesu Namn; 29 Och talade och disputerade emot de Greker. Men de söktes efter att dräpa honom. 30 Då bröderna det förnummo, fordrade de honom intill Cesareen, och läto honom fara till Tarsum. 31 Så hade då nu församlingarna frid över hela Judeen, och Galileen, och Samarien, och förkofrade sig, vandrandes i Herrans räddhåga, och uppfylldes med den Helga Andas tröst. 32 Så hände

10 Uti Cesareen var en man, benämnd Cornelius, en höfvisman af den skaran, som het den Valske; 2 Gudelig och gudfruktig med allt sitt hus, gifvandes folkena mycken almoso, och bedjandes Gud alltid. 3 Han såg uti en syn uppenbarliga, vid nionde timman på dagen, Guds Ängel inkomma till sig, och säga till sig: Cornelii. 4 Då säg han uppå honom, och vartd förfärad, och sade: Hvad äret. Herre? Då sade han till honom: Dina böner och dina almosor äro uppkomne i åminnelse för Gud. 5 Så sänd nu några män till Joppe, och kalla till dig Simon, som ock kallas Petrus; 6 Han gästar när en, som heter Simon lädermakare, och hans hus är vid havet; den skall säga dig hvad du göra skall. 7 Och då Ängelen, som talade med Cornelio, var bortgången,

kallade han till sig två sina tjenare, och en gudfruktig med honom, gick han in, och fann der många, som krigsknekt, af dem som togo vara på honom; **8** Och församlade voro; **28** Och sade till dem: I veten, att icke förtälje dem allt detta, och sände dem till Joppe. **9** På plägar lofligt vara, att en Judisk man må umgå eller den andra dagen, då de voro på vägen, och begynte komma till någon främmande; men Gud hafver mig lida intill staden, gick Petrus upp i salen, till att bedja, undervist, att jag inga mennisko skall räkna menliga vid sjette timman. **10** Och som han vardt hungrig, eller orena. **29** Derföre är jag ock otvifvelakteligen ville han få sig mat; och vid de tillredde, kom en kommen, sedan jag vardt kallad af eder. Så frågar jag dvale öfver honom; **11** Och han såg himmelen öppen, eder nu, för hvad sak hafven I kallat mig? **30** Då sade och nederkomma till sig ett fat, såsom ett stort linnet Cornelius: Fyra dagar sedan fastade jag intill denna kläde, tillhopabundet i alla fyrahörnen, nederlätet stunden, och bad i mitt hus vid nionde timman; och på jorden; **12** Uti hvilko voro allahanda fyrafött djur si, en man stod för mig i skinande kläder; **31** Och på jorden, och vilddjur, och de som krypande äro under himmelen. **13** Och uppå dina almosor. **32** Så sänd nu några till Joppe, en röst skedde till honom: Statt upp, Petre; slagta, och kalla till dig Simon, som ock kallas Petrus; han och ät. **14** Då sade Petrus: Ingulunda, Herre; ty jag gästar uti Simons lädermakares hus, utmed hafvet; hafver aldrig ätit något menligit, eller orient. **15** Och när han kommer, skall han tala med dig. **33** Så sände rösten sade andra reson till honom: Det Gud hafver jag ock straxt till dig, och du gjorde väl att du kom. rent gjort, det behöfver du icke kalla menligit. **16** Så är vi nu här alle för Gudi, till att höra allt det dig Och detta skedde ock så tredje reson; och vardt af Gudi befaldt är. **34** Då öppnade Petrus sin mun, fatet sedan igen upptaget i himmelen. **17** Och då och sade: Nu förmimmer jag i sanning, att när Gudi Petrus begynte bekymrad varda vid sig sjelf, hvad syn är intet anseende till personen; **36** I veten väl om detta skulle vara, som han sett hade; si, männerna, det talet, som Gud utsändt hafver till Israels barn, som sände voro af Cornelio, voro för dörrrene, och bebådandes frid genom Jesum Christum, hvilken är frågade efter Simons hus; **18** Och kallade de en ut, Herre öfver allt; **37** Om hvilket tal beryktadt är öfver och sporde, om Simon, som ock kallades Petrus, var hela Judiska landet, och först begynt af Galileen, der till herberge. **19** Och vid Petrus tänkte på synena, efter den döpelsen som Johannes predikade; **38** sade Anden till honom: Si, der äro tre män, som söka Huru Gud hafver smort Jesum af Nazareth med den efter dig. **20** Så statt nu upp, och stig ned, och gack Helga Anda, och kraft; hvilken vandrade omkring, med dem, intet tviflandes; ty jag hafver sändt dem. **21** görandes väl, och hjälpandes allom som besatte voro Så steg Petrus ned till männerna, som sände voro af af djefvulen; ty Gud var med honom. **39** Och vi är Cornelio till honom, och sade: Si, jag är den som I vittne till allt det han gjort hafver, i Judiska landet, söken; för hvad sak ären I komme? **22** Svarade de: och i Jerusalem; den dråpo de, och hängde på träd. Cornelius, den hövitsmannen, som är en rättfärdig **40** Denna hafver nu Gud uppväckt på tredje dagen, och gudfruktig man, och hafver vitnesbörd af allt och låtit honom varda uppenbar; **41** Icke allo folkena, Judiska folket, hafver fått befallning af en helig Ängel, utan oss, som Gud tillförene till vittne utvalt hade; att han skulle kalla dig uti sitt hus, och höra ord af vi, som åtom och druckom med honom, sedan han dig. **23** Då kallade han dem in, och behöll dom der var uppstånden ifrå de döda. **42** Och han böd oss, till herberges. Dagen derefter for Petrus med dem; att vi skulle predika för folket, och vittna, att han är och några bröder af Joppe följde honom. **24** Och den som af Gudi tillskickad är, till en domare öfver den andra dagen kommo de in uti Cesareen; och lefvande och döda. **43** Honom bära alle Propheterna Cornelius förbidde dem, och hade kallat tillhopa sina vitnesbörd, att hvar och en som tror på honom, han fränder, och sina bästa vänner. **25** Och då dertill kom, skall få syndernas förlåtelse genom hans Namn, att Petrus skulle ingå, gick Cornelius emot honom, **44** Vid Petrus ännu talade dessa orden, föll den och föll ned för hans fötter, och tillbad honom. **26** Helge Ande på alla dem som talet hörde. **45** Och de Men Petrus reste honom upp, sågandes: Statt upp; trogne af omskärelsen, som med Petro komme voro, jag är ock en menniska. **27** Och som han hade talat förundrade sig att den Helga Andas gåfva vardt ock

utgjuten öfver Hedningarna; 46 Ty de hörde dem tala med tungomål, och prisa Gud. 47 Då svarade Petrus: sägande: Så hafver ock nu Gud gifvit Hedningomen Kan någor förbjuda, att desse icke döpas i vatten, bättring till lifs. 19 Och de som förströdde voro, för som fått hafva den Helga Anda, så väl som vi? 48 den bedröfvelsens skull, som påkommen var för Och så lät han döpa dem i Herrans Namn. Och de Stephani skull, vandrade omkring allt intill Phenicen, bådo honom, att han skulle blifva när dem i några och Cypren, och Antiochien, talande ordet för ingom, dagar. Utan i allahanda folk den som fruktar honom, utan allenast för Judomen. 20 Och voro någre män och gör rätfärdigheten, han är honom täck.

11 Då fingo Apostlarna, och de bröder, som med dem voro i Judeen, höra att ock Hedningarne anammade Guds ord. 2 Och då Petrus kom upp till Jerusalem, begynte de som voro af omskärelsen kifva med honom; 3 Sägande: Du hafver ingångit till de män, som förhud hafva, och hafver ätit med dem. 4 Då begynte Petrus förtälja dem af begynnelsen, det ena med det andra, sågandes: 5 Jag var i Joppe stad bedjandas; då kom jag uti en ovala, och såg ena syn; nämliga ett fat nederkomma, såsom ett stort linnet kläde, fyrahörnadt, nederlåtet af himmelen; och det kom intill mig. 6 Och när jag gaf der akt uppå med ögonen, vardt jag varse, och fick se fyrafött djur på jordene, och vilddjur, och de der krypande äro, och de der flygande äro under himmelen; 7 Och hörde en röst, sågandes till mig: Statt upp, Petre; slagta, och ät. 8 Och jag sade: Ingulunda, Herre; ty intet menligt eller orent hafver någon tid kommit i min mun. 9 Svarade mig äter rösten af himmelen: Det Gud hafver rent gjort, det måste du icke räkna menligt. 10 Och det skedde tre resor; och vardt allt åter upptaget i himmelen. 11 Och si, i det samma voro tre män for huset, der jag uti var, de der sände voro till mig af Cesareen. 12 Och sade Anden till mig, att jag skulle gå med dem, och tvifla intet. Då följde mig ock desse sex bröderna, och vi kommo uti mansens hus. 13 Och han förtäljde för oss, att han hade sett en Ängel i sitt hus, den der för honom stod, och sade till honom: Sänd ut några män till Joppe, och kalla till dig Simon, som ock kallas Petrus. 14 Den skall säga dig ord, hvarmed du skall frälst varda, och allt ditt hus. 15 När jag hade begynt mitt tal, föll den Helge Ande ned på dem, såsom han ock i förstone nederföll nå oss. 16 Så kom mig ihåg det Herren sagt hade: Johannes hade döpt eder i vatten; men I skolen döpte varda i dem Helga Anda. 17 Efter nu Gud hafver gifvit dem lika gäfvo med oss, som trodom på Herran Jesum Christum; ho är jag, att jag kunde stå emot Gud?

18 När de detta hörde, tigde de, och prisade Gud, och Cypren, och Antiochien, talande ordet för ingom, ibland dem, af Cypren och Cyrenen; när de kommo till Antiochien, talade de ock till de Greker, predikandes Herran Jesum. 21 Och Herrans hand var med dem; och en stor hop togo vid trona, och omvände sig till Herran. 22 Så kommo då tidende härom för den församling, som var i Jerusalem; då sände de Barnabam, att han skulle fara till Antiochien. 23 När han der kom, och fick se Guds nåd, vardt han glad; och förmanade dem alla, att de af hjertat skulle fäste blifva, och hålla sig intill Herran; 24 Ty han var en god man, och full med den Helga Anda, och tro. Och en stor hop med folk förökades intill Herran. 25 Sedan for Barnabas till Tarsen, och ville uppsöka Saulum. 26 Då han honom fann, tog han honom med sig till Antiochien. Och så begaf det sig, att de ett helt år omgingo med den församlingene, och läerde mycket folk; och att Lärjungarna begynte först der i Antiochien kallas Christne. 27 Och uti de dagar kommo någre Propheter till med af Jerusalem till Antiochien. 28 Och en af dem, benämnd Agabus, stod upp, och underviste dem genom Andan, att en stor hunger komma skulle öfver hela verldena; hvilken som skedde under den Kejsaren Claudius. 29 Då satte Lärjungarna sig före, efter som hvor förmådde, att sända något till hjelp till de bröder, som bodde i Judeen; 30 Hvilket de ock gjorde; och sände till de äldsta, genom Barnabe och Sauli hand.

12 På samma tid tog Konung Herodes fatt på några af församlingene, till att pina dem. 2 Och drap han Jacobum, Johannis broder, med svärd. 3 Och då han såg, att det behagade Judomen väl, tog han ock fatt på Petrus; och det var om Sötebrödsdagarna. 4 Då han nu fick fatt på honom, satte han honom i fängelse, antvardandes honom fyra qvarter krigsknektar, till att förvaran; aktandes efter Påskana hafva honom ut för folket. 5 Och Petrus förvarades i fängelset. Men församlingen hade böñ till Gud för honom, utan återvändo. 6 När nu Herodes ville haft honom före, i den samma nattene

sof Petrus emellan två krigsknektar, bunden med domstolen, och hade ett tal till dem; **22** Och folket två kedjor; och vaktarna varo för dörrrene, och togo vara på fängelset. **7** Och si, Herrans Ängel stod för honom, och ett sken lyste i huset, och stötte Petrum på sidona, och väckte honom upp, sägandes: Statt Och straxt slog honom Herrans Ängel, derföre att han icke gaf Gudi ärona; och han vardt uppfråten af matkar, och gaf upp andan. **24** Men Guds ord växte upp snarliga. Och kedjorna föllo utaf hans händer. **8** och förökades. **25** Men Barnabas och Paulus foro Och sade Ängelen till honom: Bind om dig, och tag igen till Jerusalem, och fingo den undsättning ifrå dina skor uppå; han ock så gjorde. Och han sade till sig; och togo med sig Johannes, som ock kallades honom: Tag din kjortel uppå, och följ mig. **9** Och så Marcus.

gick han ut, och följe honom; och visste icke, att det var sant, som skedde af Ängelen, utan mente att han hade sett en syn. **10** Och de gingo fram genom den första och andra vakten, och kommo till jernporten, som drog åt staden; den öppnades dem af sig sjelf; och de gingo derut, dragandes framåt en gato långt; och i det samma kom Ängelen ifrå honom. **11** Då Petrus kom till sig igen, sade han: Nu vet jag förvisso, att Herren hafver sändt sin Ängel, och tagit mig utu Herodis hand, och ifrån all Judiska folkens åstundan. **12** Och då han besinnade sig, kom han till Marie hus, som var Johanniss moder, den ock kallades Marcus; och der voro månge församlade, och bådo. **13** Då Petrus klappade på porten, gick en piga ut att höra ho der var, benämnd Rode. **14** Och då hon kände Petri röst, lät hon icke upp porten, för glädjes skull; utan lopp in, och bådade dem att Petrus stod för porten. **15** Då sade de till henne: Du äst icke vid din sinne. Då stod hon fast derpå, att det var så. Då sade de: Hans Ängel äret. **16** Men Petrus höll uppå att klappa. När de då uppläto, fingo de se honom, och förundrade sig. **17** Då tecknade han dem med handene, att de skulle tiga; och förtälje dem, huru Herren hade frälst honom utu fängelset; och han sade: Görer Jacobo och bröderna båd härom. Sedan gick han derut, och drog bort på en annan stad. **18** Men då dager vardt, var icke litet bekymmer ibland krigsknektarna, hvad af Petro skulle vordit. **19** Och Herodes hade båd efter honom, och fann honom icke; ty lät han ransaka vakterna, och hafva dem bort; och for ned af Judeen till Cesareen, och dvaldes der. **20** Och Herodes var illa tillfrids med dem af Tyro och Sidon. Men de kommo endrägteliga till honom, och talade vid Blastum, som Konungens kamererare var, och begärade frid; ty deras landsände hade sin näring af Konungens land. **21** Då bestämde Herodes en dag, och klädde sig uti Konungslig kläder, och satte sig på

ropade: Guds röst är detta, och icke menniskors. **23** Och straxt slog honom Herrans Ängel, derföre att han icke gaf Gudi ärona; och han vardt uppfråten af matkar, och gaf upp andan. **24** Men Guds ord växte upp snarliga. Och kedjorna föllo utaf hans händer. **8** och förökades. **25** Men Barnabas och Paulus foro Och sade Ängelen till honom: Bind om dig, och tag igen till Jerusalem, och fingo den undsättning ifrå dina skor uppå; han ock så gjorde. Och han sade till sig; och togo med sig Johannes, som ock kallades Marcus.

13 Och voro uti den församling i Antiochien någre Propheter och Lärare; ibland dem var Barnabas, och Simeon, som kallas Niger; och Lucius af Cyrenen, och Manahen, som var uppfödd med Herode Tetrarcha; och Saulus. **2** När de samme tjente Herranom, och fastade, sade den Helge Ande: Skiljer mig ut Barnabam och Saulum, till det verk, som jag hafver kallat dem till. **3** Då fastade de, och bådo, och lade händer på dem, och läto dem fara. **4** Och som de sände voro af den Helga Anda, drogo de till Seleuciam; och seglade dädan intill Cypren. **5** Och då de voro i den staden Salamine, predikade de Guds ord uti Judarnas Synagogor; och Johannem hade de för en tjenare. **6** Och då de öfverfarit hade öna allt intill (den staden) Paphum, funno de der en trollkarl, som var en falsk Prophet, en Judo som het BarJesus. **7** Han var med landshöfdinganom, som het Sergius Paulus, hvilken en förståndig man var. Han kallade till sig Barnabam och Saulum, och begärade höra Guds ord. **8** Men trollkarlen Elymas, ty hans namn uttydes så, stod dem emot, och ville vända landshöfdingan ifrå trone. **9** Men Saulus, den ock Paulus het, full med den Helga Anda, såg på honom; **10** Och han sade: O du djefvulsbarn, full med allt bedrägeri, och med alla list, fiende till allt det rättfärdigt är, du låter icke af att förvända Herrans rätta vägar. **11** Och nu, si, Herrans hand är öfver dig, och du skall varda blind, och icke se solena en tid långt. Och straxt föll på honom töcken och mörker; och han gick omkring, sökandes efter att någor måtte fågan vid handena, och ledan. **12** Då landshöfdingen såg hvad skedt var, trodde han, och förundrade sig öfver Herrans lärdom. **13** Då Paulus, och de med honom voro, foro ifrå Papho, kommo de till Pergen i Pamphylien; och Johannes skilj des ifrå dem, och for igen till Jerusalem. **14** Men de drogo genom de landsändar ifrå Pergen, och kommo till Antiochien, i det landet Pisidien; och gingo

in uti Synagogen, om Sabbathsdagen, och satte de döda, så att han icke skall mer igenkomma till sig. 15 Och sedan lagen var läsen och Propheterna, förgängelighet, sade han så: Den nåd, som David sände de överste af Synagogen. till dem, sägande: lofad är, skall jag eder troliga hålla. 35 Derföre I män och bröder, hafven I något att tala till folkets säger han ock annorstäds: Du skall icke tillstädja, förmanelse, så tåler. 16 Då stod Paulus upp, och gaf att din helige skall se förgängelse. 36 Ty då David i tecken med handene, att de skulle vara tyste, och sinom tid hade tjent Guds vilja, afsomnade han, och sade: I män af Israel, och I som frukten Gud, hörer vardt lagd till sina fäder, och såg förgängelse. 37 härtill. 17 Detta folks Israels Gud hafver utvalt våra Men den som Gud uppväckt hafver han såg ingen fäder, och upphöjt folket, då de främlingar voro uti förgängelse. 38 Så skall eder nu vetterligit vara, I män Egypti land, och fört dem derut med högom arm. 18 och bröder, att genom honom varder eder förkunnad Och vid fyratio är långt led han deras seder uti öknen; syndernas förlåtelse; 39 Och af allo der I icke med 19 Och nederlade sjuhanda folk uti Canaans land; kunden rättfärdige varda, uti Mose lag; men hvilken och skifte deras land emellan dem med lott. 20 Och som tror på denna, han varder rättfärdigad. 40 Så ser sedan, vid femtio och fyrahundrade år, gaf han dem nu till, att eder icke öfverkommer det som sagt är domare, intill Propheten Samuel. 21 Och derefter i Propheterna: 41 Ser till, I föraktare, och förundrer begärade de Konung; och Gud gaf dem Saul, Kis son, eder, och varder till intet; ty jag skall verka i edra en man af Benjamins släkte, i fyratio år. 22 Sedan dagar ett verk, det I icke tro skolen, om någor det satte han honom af, och uppsatte öfver dem David till eder förtäljer. 42 När nu Judarna voro gångne utu en Konung, hvilkom han gaf vitnesbörd, och sade: Synagogen, bådo Hedningarna, att de ville hafva Jag hafver funnit David, Jesse son, en man efter mitt dessa orden för dem på nästa Sabbathen. 43 Då folket hjerta; han skall göra all min vilja. 23 Af hans säd var åtskildt, följe Paulum och Barnabam många hafver Gud upptagit Israels Frälsare, Jesum, efter Judar och gudfruktige Proselyter; till hvilka de talade, som han lovat hade; 24 Såsom Johannes predikade och rädde dem, att de skulle blifva stadige i Guds nåd. Israels folke döpelse till bättring, förr än han begynte. 44 Men på nästa Sabbathen derefter församlade sig 25 Och när Johannes hade uppfyllt sitt lopp, sade han: så när hele staden, till att höra Guds ord. 45 Och när Den I hållen mig före, den är jag icke; men si, han Judarna sågo folket, vordo de fulle med nit, och sade kommer efter mig, hvilkens skor jag icke värdig är tväremot det som Paulus sade, emotsägandes och draga af hans fötter. 26 I män och bröder, Abrahams talandes hädelse. 46 Då togo Paulus och Barnabas slägtes barn, och de som ibland eder frukta Gud, eder tröst till sig, och sade: Eder borde man först säga är denna saligheten ord sändt. 27 Ty de som bodde Guds ord; men efter det I drifven det ifrån eder, och i Jerusalem, och deras överste, efter de icke kände hällen eder ovärdiga till evinnerligit lif, si, så vilje vi honom, eller Propheternas röster som alla Sabbathen vända oss till Hedningarna. (aiōnios g166) 47 Ty Herren läsas, uppfyllde de dem med sin dom. 28 Och ändock hafver så budit oss: Jag hafver satt dig Hedningomen de ingen dödssak funno med honom, beddes de för ett Ljus, att du skall vara salighet intill jordenen likväl af Pilato, att han skulle dräpa honom. 29 Och ända. 48 Och Hedningarna hörde detta med glädje, när de hade fullbordat allt det som skrifvet var om och prisade Herrans ord; och trodde så många, som honom, togo de honom neder af trät, och lade honom beskärde voro till evinnerligit lif. (aiōnios g166) 49 Och i grafvena. 30 Men Gud hafver uppväckt honom ifrån de Herrans ord vardt utspridt öfver alla den ängden. 50 döda; 31 Och han hafver varit sedder i många dagar Men Judarna togo till att eggा gudeliga och ärliga af dem, som med honom uppkomme voro ifrån Galileen qvinnor, och de översta i staden; och uppväckte till Jerusalem, hvilke hans vittne äro till folket. 32 Och förföljelse emot Paulum och Barnabam, och drefvo vi förkunnom eder, att det löfte som till fäderna gjort dem utu sina landsänder. 51 Men de skuddade stoftet var, det hafver Gud fullkomnat oss, deras barnom, i af sina fötter på dem, och kommo till Iconien. 52 Och det han uppväckt hafver Jesum; 33 Såsom i andra Lärlingarna vordo uppfyllda med f röd och den Helga Psalmen skrifvet är: Du äst min Son, i dag hafver Anda.
jag födt dig. 34 Men att han uppväckte honom ifrå

14 Så hände sig uti Iconien, att de kommo menandes att han var död. **20** Och vid Lärjungarna tillsammans, och predikade uti Judarnas stodo der omkring honom, reste han sig upp, och Synagogo; så att en mägtig stor hop; af Judarna, och gick in i staden. Och dagen derefter färdades han jemväl af Grekerna, begynte tro. **2** Men de Judar, dädan med Barnabas till Derben; **21** Och predikade som icke trodde, uppväckte och rette Hedningarnas Evangelium i den staden. Och då de der många lärt sinne emot bröderna. **3** Så blefvo de der i lång tid, hade, kommo de igen till Lystra, och Iconien, och och handlade stadeliga i Herranom, som vitnesbörd Antiochien; **22** Styrkandes Lärjungarnas själar, och gaf till sina nåds ord, och lät ske tecken och under förmanandes att de skulle blifva stadige i trone; och genom deras händer. **4** Och begynte den menige att igenom mycken bedröfelse måste vi ingå i Guds man i staden söndra sig; så att somlige höllo med rike. **23** Och när de hade utvalt Prester for hvar och Judomen, och somlige med Apostlomen. **5** Och vardt en församling, och hade bedit och fastat, befallde ett upplopp gjord t af Hedningarna och Judarna, och de dem Herranom, den de uppå trodde. **24** Och de deras öfverstar, så att de ville öfverfalla dem med foro igenom Pisidien, och kommo in uti Pamphylien. våld, och stena dem; **6** Hvilket då de förnummo, **25** Och då de predikat hade i Perge, foro de neder flydde de till de städer i Lycaonien, Lystra och Derben, till (den staden) Attalien. **26** Och dädan seglade och den ängden allt deromkring; **7** Och predikade de till Antiochien, dädan de uti Guds nåd befallde der Evangelium. **8** Och en man i Lystra, krank i sina fötter, satt der ofärdig ifrå sine moders lif, och hade aldrig gångit. **9** Denne hörde Paulum tala. Så såg han på honom, och förmärkte, att han hade tro till att få sina helbregdo. **10** Ty sade han till honom med höga röst: Upprätt dig på dina fötter. Och han sprang upp, och begynte till att gä. **11** Då folket såg det Paulus gjort hade, upphovde sina röst på Lycaoniskt mål, sägande: Gudar äro komne ned till oss i menniskoliknelse. **12** Och de kallade Barnabam Jupiter; men Paulum kallade de Mercurius, efter han förde ordet. **13** Och Jupiters Prest, som var för deras stad, hade oxar och kransar fram för dörrena, och ville samt med folket offra. **14** Då Apostlarna, Paulus och Barnabas, det hörde, refvo de sin kläder sönder, och sprungo ut ibland folket, ropandes; **15** Och sägandes: I män, hvi gören I detta? Vi är ock menniskor, lika som I, dödelige; och förkunnen eder Evangelium, att I skolen omvändas ifrå denna fåfängheten intill levandes Gud, som gjort hafver himmel och jord, och hafvet, och allt det uti dem är; **16** Hvilken i framliden tid hafver låtit alla Hedningar gå sina egna vägar; **17** Ändock han icke lät sig sjelfvan vara utan vitnesbörd, i det han gjorde väl emot oss, gifvandes oss regn och fruktsam tid af himmelen; uppfyllandes vår hjerta med mat, och glädje. **18** Och då de detta sade, stillede folket med plats, att de icke offrade till dem. **19** Så kommo der några Judar till utaf Antiochien och Iconien, hvilke så bestämplade med folket, att de stenade Paulum, och släpade honom utu staden,

15 Och kommo någre neder af Judeen, och lärde bröderna: Utan I låten eder omskära efter Mose sätt, så kunnen I icke blifva salige. **2** Då vardt en tvedrägt och träta, icke den minsta, så att Paulus och Barnabas föllo emot dem; och derföre skickade de att Paulus och Barnabas, och någre andre af dem, skulle uppfara till Apostlarna, och till Presterna i Jerusalem, för detta spörsmålets skull. **3** Och så vordo de förfordrade af församlingene, och foro genom Phenicien och Samarien, och förtälje Hedningarnas omvälvelse; och gjorde dermed allom brödromen stor glädje. **4** När de nu kommo till Jerusalem, vordo de undfångne af församlingene, och af Apostlarna, och de äldsta; och de förkunnade allt det Gud hade gjort med dem. **5** Då reste sig upp någre af de Phariseers parti, som vid trona tagit hade, sägande att man måste omskära dem, och bjuda uppå att man hålla skulle Mose lag. **6** Då församlade sig Apostlarna och Presterna, till att ransaka om det ärendet. **7** Och när nu fast derom frågadt var, stod Petrus upp, och sade till dem: I män och bröder, I veten, att uti förgången tid ibland oss hafver Gud utvalt, att Hedningarna hörde Evangelii ord genom min mun, och trodde. **8** Och Gud, som hjertat känner, vittnade med dem, gifvandes dem den Helga Anda, så väl

som oss; 9 Och gjorde ingen åtskilnad emellan oss säga eder det samma. 28 Ty dem Helga Anda, och och dem; utan rengjorde deras hjerta genom trona. oss, syntes ingen yttermera tunga lägga på eder, 10 Hvi fresten I då nu Gud, att I viljen lägga det ok utan dessa stycken som af nödene äro; 29 Nämliga på Lärjungarnas hals, det hvarken våra fäder eller vi att I hafven återhåll af thy som afgudom offradt är, bära kunde? 11 Utan genom Herrans Jesu Christi och af blod, och af det förqvafdt är, och af boleri; nåd tro vi, att vi skole salige varda, såsom ock de. för hvilken stycke om I eder förvaren, så gören I 12 Då tigde hele hopen, och hörde på Barnabas, väl. Farer väl. 30 När de nu hade fått sin afsked, och Paulus, som förtäljde hvad tecken och under kommo de till Antiochien; och församlade den meniga Gud, genom dem, ibland Hedningarna gjort hade. man, och fingo dem brefvet. 31 När de det läsit hade, 13 När de tytnade, svarade Jacobus, och sade: I vordo de glade af den trösten. 32 Men Judas och män och bröder, hörer mig. 14 Simeon hafver förtäljt, Silas, efter de ock voro Propheter, förmanade de huruledes Gud först sökt hafver, och anammat ett folk bröderna med mång ord, och styrkte dem; 33 Och till sitt Namn utaf Hedningarna. 15 Och med honom blefvo der i någon tid; och vordo sedan igensände draga öfverens Propheternas ord; såsom skrifvet är: med fred ifrå bröderna till Apostlarna. 34 Och Silas 16 Derefter vill jag komma igen, och åter uppbygga täcktes att blifva der. 35 Men Paulus och Barnabas Davids tabernakel, som förfallet är; och vill bota de vistades i Antiochien, lärandes och förkunnandes refvor, som derpå äro, och upprätta det; 17 Att det som Herrans ord, med mångom androm. 36 Men efter qvarter är af menniskorna skola spörja efter Herran, några dagar sade Paulus till Barnabas: Vi vilje fara och desslikes alle Hedningar, öfver hvilka mitt Namn tillbaka igen, och bese våra bröder, i alla städer der nämndt är, säger Herren, som allt detta gör. 18 Gudi vi Herrans ord förkunnat hafve, huru de hafva sig. äro all hans verk kunnig, ifrå verldenes begynnelse. 37 Men Barnabas rådde, att de skulle taga med sig (aiōn g165) 19 Derföre besluter jag, att man icke skall Johannem, den ock Marcus kallades. 38 Då ville bekymra dem som af Hedningarna omvändas till icke Paulus, att den skulle följa dem, som hade Gud; 20 Utan att man skrifer dem till, att de hafva trådt ifrå dem i Pamphylien, och icke följt dem till återhåll af afgudars besmittelse, och M boleri och verket. 39 Och så skarp vardt deras tråta, att den ene af det som förqvafdt är, och af blod. 21 Ty Moses skiljdes ifrå den andra. Och Barnabas tog Marcum till hafver af ålder i alla städer dem som honom predika sig, och seglade till Cypren. 40 Men Paulus utvalde uti Synagogorna, der han på alla Sabbather läsen Silam, och for sina färde, befallder i Guds nåd af värder. 22 Då belefvade Apostlarna och Presterna bröderna; 41 Och vandrade omkring i Syrien och med hela församlingene, att man utvalde några män Cilicien, styrkandes församlingarna.

af dem, och sände till Antiochien med Paulo och Barnaba; nämliga Judas, som kallades Barsabas, och Silas, som voro yppersta männen ibland bröderna. 23 Och de fingo dem bref i händerna, vid detta sinnet: Vi Apostlar, och äldste, och bröder, önskom dem brödrom, som äro af Hedningomen uti Antiochien, och Syrien, och Cilicien, helso. 24 Efter vi hört hafve, att någre äro utgängne af oss, och hafva förvilit eder med läro, och förväntad edra själär, bjudandes att I skolen lata eder omskära, och hälla Jagen, dem vi det icke befallt hafve; 25 Derföre syntes oss endrägteliga i våra församling att taga några män ut, och sända till eder, med oss älskeligom Barnaba och Paulo; 26 Som äro de män, som sina själär utsatt hafva, för vårs Herras Jesu Christi Namn. 27 Så sände vi nu Judas och Silas, de som ock med munnen skola

16 Och han kom till Derben och Lystra; och si, der var en Lärjunge, benämnd Timotheus, en Judisk qvinnos son, den der trogen var; men fadren var en Grek. 2 Den samme hade ett godt rykte af de bröder, som voro i Lystris och Iconien. 3 Då ville Paulus, att han skulle fara med honom; och tog och omskar honom, för de Judars skull, som voro i de rum; ty de visste alle, att hans fader var en Grek. 4 Och der de foro genom städerna, befallde de dem hålla de stadgar, som af Apostlarna och Presterna i Jerusalem beslutne voro. 5 Och vordo de församlingar stadfäste i trone, och förökades på talet hvar dag. 6 Då de vandrade genom Phrygien och Galatié landskap, vartd dem förment af den Helga Anda, tala ordet i Asien. 7 Derföre foro de in i Mysien, och bödo till att fara in i Bithynien; och Anden tillstadde dem icke. 8

Men då de hade farit genom Mysien, foro de ned till och lofvade Gud med sång; och fångarna hörde Troadem. 9 Och en syn syntes Paulo om nattena. En dem. 26 Och med hast vartd en stor jordbäfning, Macedonisk man stod och bad honom, sägandes: så att grundvalen i fångahuset båfvade; och straxt Far in i Macedonien, och hjälpp oss. 10 Och straxt han vordo alla dörrarna öppna, och allas deras bojar hade sett synena, tänkte vi till att fara in i Macedonien; vordo lösa. 27 Då vagnade fångvaktaren, och fick se och voro visse deruppå, att Herren hade kallat oss till dörrarna på fångahuset öppna, och drog sitt svärd att predika Evangelium för dem, 11 Då vi nu seglade ut, viljandes dråpa sig sjelf; och mente att fångarna af Troade, kommo vi vår rätta kos till Samothracien, voro bortflydde. 28 Då ropade Paulus med höga röst, och dagen derefter till Neapolis; 12 Och dädan till sägandes: Gör dig sjelfvom intet ondt; ty vi är alle Philippos, som är ypperste staden i Macedonien, och här. 29 Då beddes han ett Ijesus, och gaf sig derin, och är en fristad. Och vistades vi uti den staden några föll ned för Pauli och Sile fötter, båfvandes. 30 Och dagar. 13 Och om Sabbathsdagen gingo vi ut af han hade dem ut, och sade: Herrar, hvad skall jag staden till älvrena, der man plägade bedja; och satte göra, att jag må blifva salig? 31 Då sade de: Tro på oss ned, och talade med qvinnor, som der tillsamman Herran Jesum, så blifver du och ditt hus saligt; 32 kommo. 14 Och en gudelig qvinna, benämnd Lydia, Och talade för honom Herrans ord, och för allom dem en purpurkrämerska, utaf de Thyatirers stad, lydde som i hans huse voro. 33 Och i samma stunden om till; och Herren öppnade hennes hjerta, att hon gaf natten tog han dem till sig, och tvådde deras sår; och akt på det Paulus sade. 15 Och hon lät sig döpa, och lät sig straxt döpa, och allt sitt folk. 34 Och hade dem allt sitt hus; och bad dem, sägandes: Om I hållen hem i sitt hus, och gaf dem mat, fröjdandes sig att mig derföre att jag tror på Herran, så kommer i mitt han med allt sitt hus trodde Gudi. 35 Då dager vartd, hus, och blifver der. Och hon nødgade oss. 16 Och sände Rådherrarna stadsjenarena, sägande: Släpp de hände sig, då vi gingom till bönen, mötte oss en männerna ut. 36 Detta talet förkunnade fångvaktaren piga, som hade en spådomsanda, och hon drog sina Paulo: Rådherrarna hafva budit, att I skolen släppas; herrar mycken båtning till, med sin spådom. 17 Hon går fördenskull ut, och farer i frid. 37 Då sade Paulus följe Paulum och oss efter, och ropade, sägandes: till dem: De hafva hudflängt oss uppenbarliga, utan Desse männerna äro högsta Guds tjenare, de der lag och dom, ändock vi är Romerske, och kastat eder förkunna saligheten väg; 18 Och det gjorde oss i fängelse; och vilja nu hemliga hafva oss härut! hon i många dagar. Men Paulus tog detta illa vid Nej, icke så; utan komme sjelfve, och tage oss härut. sig, och vände sig om, sägandes till andan: Jag 38 Då bådade stadstjenarena Rådherromen dessa bjuder dig, vid Jesu Christi Namn, att du far ut af ord. Då vordo de förfärade, hörande att de voro henne. Och han for ut i samma stund. 19 Då hennes Romerske; 39 Och kommo dit, och förmante dem; och herrar sågo, att hoppet var borto till deras båtning, togo dem ut, bedjande att de utgå skulle af staden. togo de fatt på Paulus och Silas, och drogo dem 40 Då gingo de utu fängelset, och kommo till Lydia; på torget till de översta; 20 Och antvardade dem och när de hade sett bröderna, och styrkt dem, foro Rådherrarna i händer, sägande: Desse männerna de sina färde.

göra ena villo i vår stad, efter de äro Judar; 21 Och lära det sätt, som oss icke höfves anamma eller hålla, efter vi är Romerske. 22 Och folket lopp ihop med dem; och Rådherrarna refvo deras kläder sönder, och läto hudflänga dem med ris. 23 Och när de hade mycket slagit dem, kastade de dem i fängelse, och befalldé fångvaktaren, att han skulle granneliga taga vara på dem. 24 Då, efter han fick så sträng befallning, kastade han dem in i innersta fångahuset, och slog en stock över deras fötter. 25 Om midnattstid voro Paulus och Silas i sina böner,

17 Och då de foro genom Amphipolis och Apollonien, kommo de till Thessalonica, der en Judasynagoga var. 2 Der gick Paulus in till dem, efter som hans seder var; och i tre Sabbather talade han för dem utu Skrifterna; 3 Förklarade och beviste, att Christus måste lida, och uppstå ifrå de döda; och att denne är Christus Jesus, hvilken jag (sade han) förkunnar eder. 4 Och somlige af dem trodde, och gäfvo sig intill Paulum och Silam; desslikes ock en mägtig stor hop af gudfruktiga Greker, och dertill de yppersta qvinnor, väl många. 5 Då vordo de otrogne

Judar fulle med nit, och togo till sig några arga skalkar sade: I män af Athen, jag ser, att I uti all stycveke lös parti; och samlade sig i en rota, och gjorde ett omgårn med vantrö; 23 Ty jag hafver gångit omkring, upplopp i staden, trängande sig intill Jasons bus, och skådat edor gudsdyrkan, och fann ett altare, och ville draga dem derut för folket. 6 Och då de derpå skrifvet stod: Dem okända Gudenom. Den icke funno dem, drogo de Jason och några bröder nu dyrken ovetande, honom förkunnar jag eder. 24 till de öfversta i staden, och ropade: Desse, som Gud, som hafver gjort verldena, och allt det deruti är, hela verldena förvilla, äro ock nu hitkomne; 7 Och efter han är Herre öfver himmel och jord, bor han icke dem hafver Jason hemliga undfängit, och de alle uti de tempel, som med händer uppbyggd äro; 25 göra emot Kejsarens bud, och säga af en annan Ej heller dyrkas med menniskohänder, behövandes Konung, som är Jesus. 8 Och de upprette folket, någon ting, efter han gifver allom lif, anda och allt; 26 och öfverstarna i staden, som sådant hörde. 9 Och Och hafver gjort allt menniskoslägtet af ett blod, till de anammade en ursäkt af Jason, och af de andra, att bo på hela jordene, och satt dem före beskärda och släppte dem. 10 Men bröderna släpptte straxt om tider, och skickat huru vid t och långt de bo skola; nattena ut Paulus och Silas, och läto dem fara till 27 På det att de skola söka Herran, om de måtte Berea. När de kommo dit, gingo de in i Judarnas kunna kanna och finnan, ändock han är icke långt Synagogo; 11 Ty de voro de ädlaste ibland dem i ifrå hvarjom och enom af oss. 28 Ty i honom lefve Thessalonica; de anammade ordet ganska viljeliga, vi, röroms och hafve varelse; såsom ock någre af alla dagar sökande i Skrifterna, om det ock så hade edra Poeter sagt hafva: Ty vi är OCK hans slägte. sig. 12 Och månge af dem trodde, och årliga Grekiska 29 Åre vi nu Guds slägte, så skole vi icke tänka qvinnor och män, väl månge. 13 Men när de Judar att Gudomen är lik vid guld och silfver, eller stenar i Thessalonica förnummo, att Guds ord vardt ock konsteliga uthuggna, eller vid menniskors fund. 30 i Berea af Paulo förkunnadt, kommo de dit, och Och ändock Gud hafver översett härtilldags sådana upprette också der folket. 14 Och straxt läto bröderna fåvitskhets tid, förkunnar han dock nu menniskomen, Paulum ut, att han gick allt intill hafvet; men Silas att alle allestads skola bättra sig. 31 Ty han hafver och Thnotheus blefvo der qvare. 15 Men de, som satt en dag före, på hvilken han skall döma jordenes förfordrade Paulum, följde honom till Athen; och de krets med rättfärdighet, genom den man i hvilkom fingo befallning till Silas och Timotheus, att de skulle han det beslutit hafver, gifvandes allom trona före, i med hast komma till honom, och foro sina färde. 16 det han honom uppväckt hado ifrå de döda. 32 Då Och då Paulus förbidde dem i Athen, vardt hans ande de hörde nämnas de dödas uppståndelse, gjorde upptänd i honom, då han säg staden afgudadyrkan somlige der gack af, och somlige sade: Vi vilje än undergifven vara. 17 Och disputerade han med de yttermera höra dig derom. 33 Och så gick Paulus ut Judar och de gudfruktiga uti Synagogon, och på ifrå dem. 34 Och någre män höllö sig intill honom, och torget, hvar dag, med dem som kommo till honom. 18 Och någre Philosophi, nämligade Epicureer och Stoiker, begynte kämpas med honom. Och somlige sade: Hvad vill denne sqvallraren säga? Och somlige sade: Det synes som han ville förkunna några nya gudar; derföre att han förkunnade dem Evangelium om Jesu, och uppståndelsen. 19 Och de togo fatt på honom, och ledde honom på domplatsen, sägande: Mage vi icke veta, hvad denne nye lärdomen är, som du lärer? 20 Ty du gifver vår öron ny styck er före; sa vilje vi nu veta, hvad det vara skall. 21 Och de af Athen, och alle de främmande som der vistades, aktade på intet annat än att säga eller höra något nytt. 22 Då stod Paulus midt på domplatsen, och

18 Derefter for Paulus af Athen, och kom till Corinthus; 2 Och der fann han en Juda, benämnd Aqvila, bördig af Ponto, den nyligen kommen var af Valland, och Priscilla, hans hustru; ty Claudius hade budit uppå, att alle Judar skulle fara ut af Rom; och höll han sig intill dem; 3 Ty han var af samma handverk; och blef när dem, och arbetade; och var deras handverk att göra paulun, 4 Och disputerade han uti Synagogon på alla Sabbather, dragandes dertill både Judar och Greker. 5 Och då Silas och Timotheus kommo ifrå Macedonien, tvingade Anden Paulus att betyga Judomen, att Jesus var Christus.

6 Och då de sade deremot, och talade hädelse, man, och mägtig i Skrifterna. 25 Denne var undervist skakade han kläden, och sade till dem: Edart blod i Herrans väg; och talade, upptänder i Andanom, vare över edart hufvud; härefter går jag nu oskyldig och försummade icke lära det Herranom tillhörde, till Hedningarna. 7 Och så gick han dädan, och kom och visste allenast säga af Johannis döpelse. 26 uti ens mans hus, som het Justus, den der var en Och han begynte dristeliga tala uti Synagogon. Då gudfruktig man, hvilkens hus var hardt vid Synagogon. Priscilla och Aquila hörde honom, togo de honom till 8 Men Crispus, översten för Synagogon, trodde sig, och uttydde för honom ännu grundeligare Guds Herranom, med allt sitt hus; och många Corinthier, väg. 27 Och då han ville färdas till Achaja, skrefvo som på hörde, trodde, och läto sig döpa. 9 Och sade bröderna och förmanade Lärjungarna, att de skulle Herren till Paulum uti en syn om natten: Fruktta dig undfå honom. Och då han framkom, var han dem intet, utan tala, och tig icke; 10 Ty jag är med dig, som trodde mycket till tröst genom nådena. 28 Ty och ingen skall bjuda till att göra dig skada; ty jag han öfvervann Judarna skarpeliga, och uppenbarliga hafver mycket folk i denna staden. 11 Så blef han bevisade med Skrifterna, att Jesus var Christus.

der ett år och sex månader, lärandes dem Guds ord.

12 Men då Gallion var landshöfding över Achaja, reste Judarna sig upp endrägteliga emot Paulum, och hade honom fram för domstolen; 13 Sägande: Denne mannen gifver menniskomen in att dyrka Gud emot lagen. 14 Och som Paulus nu aktade upplåta sin mun, sade Gallion till Judarna: Vore någor orätt skedd, eller någor dråpelig ogerning, vore väl tillbörligt, att jag hörde eder, I Judar; 15 Men är något spörsmål om ord och namn, och om edor lag, der mågen I sjelfve se eder om; ty deröver vill jag ingen domare vara. 16 Och han dref dem ifrå domstolen. 17 Då togo alle Grekerna fatt på Sosthenes, överstan för Synagogon, och slogo honom framför domstolen; och Gallion skötte der intet om. 18 Sedan Paulus hade då varit der i lång tid, helsade han bröderna, och seglade sina färde till Syrien, och földe honom Priscilla och Aquila; och han rakade sitt hufvud i Kenchrea, ty han hade ett löfte; 19 Och kom dädan till Ephesum, och der lät han dem blifva; men han gick in i Synagogon, och disputerade med Judarna. 20 Och de bådo honom, att han skulle blifva i längre tid när dem; då ville han icke; 21 Utan han helsade dem, sägandes: Jag måste ju ändteliga vara i Jerusalem i den högtiden som instundar; men sedan vill jag komma till eder igen, om Gud vill. Och så for han ifrån Epheso. 22 Och han kom till Cesareen; och då han hade varit uppe, och helsat församlingen, for han ned till Antiochen, 23 Och sedan han der i någon tid varit hade, for han sina färde, och vandrade allt bortåt genom Galatiska landet och Phrygien, styrkandes alla Lärjungarna. 24 Då kom till Ephesum en Jude, benämnd Apollos, bördig af Alexandrien, en vältalig

19 Och begaf sig, medan Apollos var i Corintho, att Paulus vandrade genom de öfra landen, och kom till Ephesum; der fann han några Lärjungar. 2 Och han sade till dem: Hafven I fått den Helga Anda, sedan I trodden? Då sade de till honom: Vi hafve icke ens hört, om någor Helig Ande är till. 3 Och han sade till dem: Hvarmed ären I då döpte? De sade: Med Johannis döpelse. 4 Då sade Paulus: Johannes döpte med bättringenes döpelse, och sade folkena, att de skulle tro på den som komma skulle efter honom, det är, på Christum Jesum. 5 Och att, då de det hörde, läto de döpa sig i Herrans Jesu Namn. 6 Och då Paulus lade händer på dem, kom den Helige Ande över dem; och de begynte tala med tungomål, och propheterade. 7 Och alle desse voro vid tolf män. 8 Och han gick in i Synagogon, och talade dristeliga i tre månader, disputerade, och rådde till Guds rike. 9 Och efter det någre af dem vordo förhärde, och icke trodde, utan talade illa om den vägen för den meniga man, gick han ifrå dem, och afskilje Lärjungarna, disputerandes dageliga uti ens mans skola, som het Tyrannus. 10 Och detta gick så till i tu år; så att alle de, som bodde i Asien, hörde Herrans Jesu ord, både Judar och Greker. 11 Och God gjorde icke ringa krafter genom Pauli händer; 12 Så att de ock togo svettedukar och skörte, som vid hans kropp hade kommit, och lade på de sjuka; och sjukdomen gick utaf dem, och de onde andar foro ut. 13 Så voro någre Judar besvärfare, som foro omkring; de togo sig före åkalla Herrans Jesu Namn, över dem som hade de onda andar, sägande: Vi besvärfare eder vid Jesum, den Paulus predikar. 14 Och ibland dem, som detta gjorde, voro en Judes

sju söner, Sceve, öfversta Prestens. 15 Då svarade honom, och bådo att han icke skulle gifva sig in på den onde anden, och sade: Jesum känner jag väl, platsen. 32 Och andre ropade annat; ty menigheten och Paulum vet jag väl; men ho ären! 16 Och var förbistrad; och mesta delen visste icke, för hvad mannen, som den onde anden uti var, sprang uppå sak de voro församlade. 33 Och somliga af folket dem, och vardt dem öfvermägtig; och kastade dem drogo Alexandrum fram, den Judarna framstötte. Då under sig, så att de nakne och sargade undflydde tecknade Alexander med handene, att de skulle vara utaf det huset. 17 Och detta vardt allom vetterligt, tyste, och aktade försvara sig för folket. 34 När de både Judom och Grekom, som bodde i Epheso; och förnummo att han var en Jude, ropade de alle med en räddhåge föll öfver dem alla, och Herrans Jesu en mun, sånär i två timmar, sägande: Stor är de Namn vardt storliga prisadt. 18 Och månge af dem, Ephesiers Diana. 35 Då cancelleren hade stillat folket, som trodde, kommo och bekände, och förkunnade sade han: I män af Epheso, ho är den menniska som hvad de uträttat hade. 19 Men månge af dem, som icke vet, att Ephesiers stad dyrkar den stora gudinnan förvetna konster brukat hade, bärö fram böckerna, Diana, och det beläte som af himmelen kommet är? och brände upp i hvars mans åsyn; och då deras 36 Så, efter der säger ingen emot, masten I stilla eder, värde räknadt vardt, vardt det funnet till femtiotusend och intet orådeligt företaga. 37 I hafven dragit dessa penningar. 20 Så fast växte då Herrans ord, och männen fram, som hvarken äro af kyrkoröfvere, eller kom till magt. 21 Då detta skedt var, satte Paulus edor gudinnos försädare. 38 Om Demetrius, och de sig fore i Andanom att fara genom Macedonien och med honom äro af hans handtwerk, hafva sak emot Achaja till Jerusalem, sägandes: När jag hafver varit någon, så hafver man Råd, och rättagång, och fogdar; der, måste jag ock se Rom. 22 Då sände han till der måga de klaga och svara hvarannan. 39 Men Macedonien två af dem som honom tjente, nämliga hafven I om något annat handla, då må det åtskiljas Timotheum och Erastum; men sjelf blef han qvar uti någon tillbörlig samqväm. 40 Ty det är fara att vi till en tid i Asien. 23 På den tiden vardt icke litet komme i skuld, för det upplopp som i dag skedt är, buller om den vägen. 24 Ty det var en guldsmed, efter ingen sak på färde är, der vi kunne någon skäl benämnd Demetrius, som gjorde silfertempel till Diana, af taga till detta upplopp. 41 Och då han det sagt der de en stor vinning af hade, som det handtwerk hade, lat han folket gå.

brukade; 25 Hvilka han tillhopakallade, och de der slikt arbete plägade bruка, och sade: I män, I veten, att vi hafve vår näring af detta handverket; 26 Och I sen och hören, att denne Paulus hafver bedragit, ej allenast i Epheso, utan sånär i hela Asien, och förvändt mycket folk, sägandes, att det är icke gudar, som göras med menniskohänder. 27 Och värder icke allenast gällandes den delen af vårt handtwerk, att det nederläggs; utan jemväl ock att den stora gudinnones Diane tempel värder för intet hållet; och måtte då ske, att hennes härlighet af kommer, den dock hela Asien och hela verlden dyrkar. 28 När de detta hörde, vordo de fulle med vrede, och ropade: Stor är de Ephesiers Diana. 29 Och i hela staden vardt ett upplopp; och de föllo hasteliga till, alle med ett mod, in på skådoplatser, och togo fatt på Gajus och Aristarchus, som voro af Macedonien, och af Pauli sällskap. 30 Och Paulus ville gångit in i hopen, till folket; då ville Lärjungarna det icke tillstådja. 31 Sände ock några af de Öfversta i Asien, som hans vänner voro, till

20 Då nu upploppet vardt stilladt, kallade Paulus Lärjungarna till sig, och helsade dem, och for sina färde, till att draga in uti Macedonien. 2 Och när han hade vandrat genom de landsändar, och förmanat dem med mycket tal, kom han in i Grekland; 3 Och han blef der i tre månader. Och efter Judarna hade satt försåt för honom, när han skulle fara in i Syrien, fick han för råd att vända om igen genom Macedonien. 4 Och följde honom allt intill Asien Sopater af Bereen; och af Thessalonica Aristarchus, och Secundus, och Gajus af Derbe, och Timotheus; och af Asien Tychicus, och Trophimus. 5 Desse foro framföre, och bidde oss i Troade. 6 Men vi seglade af Philippis, efter Påskadagarna, och kommom till dem i Troade innan fem dagar; och töfvade der i sju dagar. 7 På en Sabbath, då Lärjungarna kommo tillsammans, till att bryta brödet, hade Paulus ett tal för dem, efter han ville annan dagen färdas; och födröjde han talet intill midnatt. 8 Och mång ljus voro upptänd i salen, der de församlade voro. 9 Så satt der en yngling uti

ett fenster, benämnd Eutychus, och var förtyngd af svär sömn; och vid Paulus länge talade, tog sömnen hafver nu akt på eder, och på allan hjorden, i hvilkom honom så svärliga, att han föll ned af tredje bottnen, den Helge Ande hafver eder satt till Biskopar, att och vardt upptagen döder. **10** Då steg Paulus ned, regera Guds församling, hvilka han hafver förvärvat och lade sig på honom, och tog omkring honom, och med sitt blod. **29** Ty jag vet det att, sedan jag skiljs sade: Varer icke bedröfvade; ty själen är ännu uti ifrån eder, skola komma ibland eder svära ulvar, de honom. **11** Sedan gick han upp igen, och bröt brödet, der hjorden icke spara skola. **30** Och af eder sjelfvom och åt; och talade sedan längre med dem, tilldess det skola män uppkomma, som tala skola det orätt är, dagades; och så färdades han. **12** Och hade de den och draga lärjungar till sig. **31** Derföre vaker, och ynglingen fram levandes; och voro deraf icke litet tänker uppå, att jag i tre år, natt och dag, icke hafver tröstade. **13** Men vi stegom till skepps, och forom återvänt förmana hvar och en, med tårar. **32** Och dädan till Asson, aktande der intaga Paulum; ty han nu. bröder, befaller jag eder Gudi, och hans nåds hade så skickat, och han ville fara landvägen. **14** När orde, hvilken mägtig är uppbygga eder, och gifva eder vi tillhopakommom i Asson, togom vi honom in, och arfvedel ibland allom dem som helgade varda. **33** kommom sedan till Mitylenen. **15** Dädan seglade vi, Ingens mans silfver, eller guld, eller kläder hafver jag och kommom dagen nästefter in mot Chium; och så begärat. **34** Men I veten sjelfve, att dessa händerna dagen derefter kommom vi till Samum, och töfvade hafva tjent till min nødtorft, och deras som med mig i Trogillio; och nästa dagen efter kommom vi till voro. **35** All ting hafver jag vist eder, att så måste man Miletum. **16** Ty Paulus hade satt sig före att segla arbeta, och upptaga de svaga, och tänka på Herrans framom Ephesus, på det att han icke skulle förtöfva Jesu ord, som han sade: Saligare är gifva än taga. **36** sig i Asien; ty han hastade sig, om möjeligt hade varit, Och när han detta sagt hade, föll han på sin knä, att han kunde varit i Jerusalem om Pingesdagarna. **17** och bad med allom dem. **37** Och vardt en stor gråt Och sände han af Mileto båd till Ephesum, och kallade med allom dem; och de föllo Paulo om halsen, och till sig Presterna i församlingene. **18** När de kommo kysste honom; **38** Sörjande mest för det ordets skull, till honom, sade han till dem: I veten, huruledes som han sagt hade, att de skulle icke mer få se hans jag hafver varit när eder alltid, ifrå första dagen jag ansigte. Och så följde de honom till skepps.

kom in i Asien; **19** Tjenandes Herranom med all ödmjukhet, och med många tårar och frestelser, som mig vederforos af Judarnas försåt; **20** Så att jag hafver intet försummat, det eder kunde vara till nyutto, att jag ju hafver förkunnat eder, och lärt eder uppenbarliga och synnerliga; **21** Betygandes både för Judar och Greker den bättring som är inför Gud, och den tro som är till vår Herra Jesum Christum. **22** Och nu si, jag, bunden i Andanom, färdas till Jerusalem, icke vetandes hvad mig der öfvergå skall; **23** Utan den Helge Ande i alla städer betygar och säger, att bojor och bedröfvelse står mig före. **24** Dock aktar jag d; t intet, ej heller är mig sjelfvom mitt lif kårt; på det jag skall fullkomna mitt lopp med glädje, och det ämbete som jag anammat hafver af Herranom Jesu, till att betyga Evangelium om Guds nåd. **25** Och nu si, jag vet, att härefter fån I icke se mitt ansigte, I alle, der jag framfarit hafver och predikat Guds rike. **26** Derföre betygar jag eder på denna dagen, att jag oskyldig är för allas blod; **27** Ty jag hafver icke försummat, med

21 Som nu skedde att vi lade af dädan, och foro ifrå dem, kommom vi rätta kosen till Coum; och dagen nästefter till Rhodum, och dädan till Patara. **2** Och der fingo vi ett skepp, som aktade sig till Phenicien; der stego vi uti, och ladom utaf. **3** Och som Cypren begynte komma oss i sigte, lätom vi det på vänstra handene, och segladom till Syrien, och kommom till Tyrum; ty der lossade skeppet upp laddingena. **4** Och efter vi funne der Lärjungar, blefvo vi der i sju dagar. Och de sade Paulo genom Andan, att han skulle icke fara upp till Jerusalem. **5** Och då de dagar förlupne voro, drogo vi våra färde; och de följde oss alle, samt med hustrur och barn, tilldess vi kommom utu staden; och på stranden fölle vi på knä, och bådom. **6** Och sedan vi hade helsat hvarannan, ginge vi till skepps; och de gingo till sitt igen. **7** Men vi höllo seglatseten fram ifrån Tyro, och kommom nederr till Ptolemais; och der hel sade vi bröderna, och blefve der en dag med dem. **8** Dagen derefter kommom vi, som vorom med Paulo, till Cesareen; och gingom in

uti Philippi Evangelistens hus, hvilken en var af de Paulus männen till sig, och lät renna sig med dem; sju, och blevfom när honom. **9** Och han hade fyra och gick in i templet, förkunnandes att reningsdagarna dötrar, jungfrur som prophetera. **10** Och medan vi voro fullbordade, till dess utoffradt var, för hvar och vorom der i många dagar, kom der en Prophet till utaf en af dem. **27** Då de sju dagar när ute voro, och de Judeen, benämnd Agabus. **11** Då han var kommen Judar, som voro af Asien, fingo se honom i templet, till oss, tog han Pauli bälte, och band sig fötter och upprette de allt folket, och togo fatt på honom, **28** händer, och sade: Det säger den Helge Ande: Den Ropande: I män af Israel, hjälper; detta är den man, man, som detta bältet tillhörer, skola Judarna så binda som alla allestads lärer, emot folket, emot lagen, och i Jerusalem, och antvärda honom i Hedningahänder. emot detta rummet; och derutöver hafver han dragit **12** När vi detta hörde, bådom vi, och de som utaf Greker in i templet, och gjort detta helga rummet den staden voro, att han icke skulle draga upp till oskärdt. **29** Ty de hade sett Trophimus af Epheso i Jerusalem. **13** Då svarade Paulus, och sade: Hvad staden med honom, och mente att Paulus hade haft (rören I, gråtandes, och bedröfvandes mitt hjerta? honom in i templet. **30** Och vardt ett upplöpp i hela Jag är redebogen icke allenast bindas, utan jemväl staden, och folket församlades, och togo Paulum, och dö i Jerusalem, för Herrans Jesu Namns skull. **14** drogo honom utu templet. Och straxt vordo portarna Och efter han lät intet säga sig, gäfve vi oss tillfrids, tilläste. **31** Och som de ville dräpit honom, fick den sägande: Varde Herrans vilje. **15** Efter de dagar redde överste höfvismannen för krigsfolket båd, huru hela vi oss till, och forom upp till Jerusalem. **16** Och kommo Jerusalem var upprest. **32** Då tog han straxt till någre Lärjungar med oss af Cesareen, de der med sig krigsknektarna och höfvismännen, och kom sig hade en gamlan Lärjunga, som var af Cypren, löpandes till dem; och när de fingo se höfvismannen benämnd Mnason, när hvilkom vi gästa skulle. **17** Och och krigsknektarna, vände de igen att slå Paulum. **33** när vi kommom till Jerusalem, undfingo oss bröderna Och gick höfvismannen fram, och tog fatt på honom, gerna. **18** Dagen derefter gick Paulus med oss in till och lät binda honom med två kedjor; och sporde ho Jacobum; och alle de äldste församlades; **19** Då han han var, eller hvad han gjort hade. **34** Men ibland dem helsat hade, förtälje han dem alltsammans, folket ropade den ene så, och den andre så; och efter det ena med det andra, som Gud gjort hade, genom han kunde intet förfara det visst var, för sorlets skull, hans tjenst, ibland Hedningarna. **20** Då de det hörde, lät han föra honom i lägret. **35** Och när han kom till prisade de Herran, och sade till honom: Du ser, käre trapporna, hände sig att krigsknektarna måste bära broder, huru mång tusend Judar äro som tro; och alle honom, för öfvervalds skull, som gick af folkena. **36** hafva nit om lagen. **21** Och de hafva hört af dig, att Ty der följde ganska mycket folk efter, och ropade: du lärer alla de Judar, som bo ibland Hedningarna, Tag bort honom! **37** Och som nu Paulus begynte att de skola tråda ifrå Mose lag; sägandes, att de komma in i lägret, sade han till höfvismannen: Må icke skola om skära sin barn, och icke vandra efter jag ock tala med dig? Då sade han: Kan du tala som vant är. **22** Hvad är det då? Den menige man Grekisko? **38** Äst icke du den Egyptiske mannen, måste ändliga församlas; ty de få väl höra, att du äst som för dessa dagar gjorde ett upplöpp, och hade ut i kommen. **23** Så gör nu, som vi säge dig: Vi hafve öknena fyrtusend mördare? **39** Då sade Paulus: Jag här fyra män, som lönfe hafva på sig; **24** Dem tag till är en Judisk man, af Tarsen i Cilicien, en borgare i dig, och rena dig med dem, och bekosta der något den namnkunniga staden; jag beder dig, städ till att uppå att de raka sitt hufvud; och deraf kunna alle jag må tala till folket. **40** Och han tillstadde det. Då veta, att det är intet som de hört hafva om dig; utan stod Paulus på trappone, och tecknade till folket med att du ock så vandrar, att du OCK häller lagen. **25** handene. Då nu vardt en stor tysta, talade han till Men de Hedningar, som vid trona tagit hafva, dem dem på Ebreiskt mål, sägandes:

hafve vi tillskrifvit, och beslutit att de intet sådant behöfva att hålla; utan att de taga sig vara för det afgudom offradt är, och för blod, och för det som förqvafdt är, och för boleri. **26** Dagen derefter tog

22 I män, bröder och fäder, hörer min ursäkt, som jag nu gör för eder. **2** Och då de hörde, att han talade på Ebreisko till dem, dessmer ljud gåfvo de honom. Och han sade: **3** Jag är en Judisk man,

född i Tarsen i Cilicien; men uppfödd här i staden vid Gamaliels fötter, granneliga lärder uti fädernas lag, fjerran bort till Hedningarna. 21 Och han sade till mig: Gack, ty jag vill sända dig hafvandes nit om Gud, såsom och I alle i denna dag; allt intill detta ordet. Då upphofvo de sina röst, och 4 Och hafver förföljt denna vägen allt intill döden, sade: Tag bort sådana mennisko af jordene; ty det är bindandes och kastandes i fångelse både män och icke tillbörligt att han skall lefva. 23 Och då de så qvinnor; 5 Såsom ock öfverste Presten mig vittne ropade, och kastade sin kläder af, och hofvo stoft upp är, och hele hopen af de äldsta, af hvilkom jag hade i vädrret; 24 Lät höfvtismannen ledra honom in i lägret, tagit bref till bröderna, och for till Damascum, att föra och böd att han skulle huflängas och ransakas, att ock dem, som der voro, bundna till Jerusalem, att de skulle blifva näpste. 6 Så hände sig, vid jag var på skulle blifva näpste. 6 Så hände sig, vid jag var på honom. 25 Och då han honom bundit hade med tåg, vägen, och kom in mot Damascum, vid middagstid, sade Paulus till underhöfvtismannen, som när stod: att ett stort sken af himmelen ljungade kringom mig Magen I ock huflänga någon Romersk man, och hasteliga. 7 Och jag föll ned på jordena, och hörde ena röst, sågandes till mig: Saul, Saul, hvi förföljer du odömdan? 26 Då underhöfvtismannen det hörde, gick mig? 8 Och jag svarade: Ho äst du, Herre? Sade han han till öfversta höfvtismannen, och bådade honom, ságandes: Hvad vill du göra; ty denne mannen är till mig: Jag är Jesus af Nazareth, den du förföljer. 9 en Romare? 27 Då gick öfverste höfvtismannen till Och de som med mig voro, sågo skenet, och vordo honom, och sade: Säg mig, äst du ock en Romare? förfärade; men röstena hörde de intet, hans som Då sade han: Ja. 28 Då svarade höfvtismannen: Jag talade med mig. 10 Då sade jag: Herre, hvad skall jag haftver köpt detta borgerskapet med en stor summo. göra? Då sade Herren till mig: Statt upp, och gack in i Damascum; och der skall dig sagdt varda, om allt det förelagdt är till att göra. 11 Och efter jag såg intet, ransakat honom; och höfvtismannen begynte frukta, för den klarhetens skull som gick af det skenet, vartt sedan han fick veta att han var en Romare, och jag ledd vid handena af mina följare, som med mig voro, och kom in i Damascum. 12 Och der var en han veta förvisso, för hvad sak han var beklagad gudfruktig man efter lagen, benämnd Ananias, ett af Judomen; och löste honom utu banden, och lätt godt rykte hafvandes när alla Judar, som der bodde. 13 Han kom till mig, och stod, och sade till mig: Saul, och lät Paulum komma fram för dem.

käre broder, haf din syn igen. Och i samma stundene fick jag min syn, och såg honom. 14 Då sade han: Våra fäders Gud hafver beredt dig, att du skall känna hans vilja, och se den Rättfärdiga, och höra röstena af hans mun; 15 Ty du skall vara honom ett vittne för alla menniskor, om det du sett och hört hafver. 16 Och nu, hvad töfvar du? Statt upp, och lätt dig döpa, och två af dina synder, åkallandes Herrans Namn. 17 Då hände sig, att när jag var kommen igen till Jerusalem, och bad i templet, att jag vartt tagen uti ena syn; 18 Och såg honom, sågandes till mig: Låt lida dig, och gack snarliga uti Jerusalem; ty de varda icke anammande ditt vittnesbörd om mig. 19 Och jag sade: Herre, de veta sjelfve att jag drog i häktelse, och huflängde allestäds i Synagogorna dem som trodde på dig. 20 Och då dins vittnes Stephani blod utgjutet vartt, var jag ock med, och samtyckte hans död, och vaktade deras kläder som dråpo honom.

23 Då såg Paulus på Rådet, och sade: I män och bröder, jag hafver vandrat för Gudi uti ett godt samvet, allt intill denna dag. 2 Då böd den öfverste Presten Ananias dem som der når stodo, att de skulle slå honom på munnen. 3 Då sade Paulus till honom: God skall slå dig, du hvitmenada vägg. Sitter du och skall döma mig efter lagen, och bjuder slå mig emot lagen? 4 Och de der når stodo sade: Bannar du Guds öfversta Prest? 5 Då sade Paulus: Jag visste icke, käre bröder, att han var öfverste Prest; ty det är skrifvet: Du skall icke banna dins folks öfversta. 6 Och efter Paulus väl visste, att en part af dem voro Sadduceer, och annan parten Phariseer, ropade han inför Rådet: I män och bröder, jag är en Pharisee, och en Pharisees son; jag varder dömrder för hoppet och de dödas uppståndelses skull. 7 Och då han det sagt hade, vartt en tvedrägt emellan de Phariseer och de Sadduceer; och hopen vartt söndrad. 8 Ty

de Sadduceer säga, att ingen uppståndelse är, och ynglingen gå sina färde, och böd honom att han för ingen Ängel, och ingen Ande; men de Phariseer ingom säga skulle, att han honom sådant undervist bekänna båda. 9 Och så vardt ett stort rop. Och de hade; 23 Och kallade till sig två underhöfvtismän, och Skriftlärde af det Phariseiska parti stodo upp, och sade: Görer redo tuhundrade krigsknektar, att de fara begynge kämpas, och sade: Vi finnom intet ondt med till Cesareen; och sjutio resenärar, och tuhundrade den mannen; om så kan hända, att Anden hafver skyttar, till tredje timman på natten. 24 Och tillreder talat med honom, eller en Ängel, så lät oss icke någon fartyg, der man kan sätta Paulum uppå, att strida emot Gud. 10 Och efter det begynte varda ett de måga föra honom oskaddan till landshöfdingan stort upplopp, fruktade öfverste höfvtismannen, att Felicem. 25 Och skref ett bref vid detta sinnet: 26 de skulle sönderslita Paulum, och lät krigsknektarna Claudius Lysias, dem mägtiga landshöfdinganom gå ned, och rycka honom bort ifrå dem, och föra Felici, helso. 27 Denna mannen hade Judarna gripit, honom i lägret. 11 Om nattena derefter stod Herren och ville dödat honom; och der kom jag till med när honom, och sade: Var vid ett godt mod, Paule; krigsfolket, och tog honom ifrå dem, efter jag förnam ty såsom du hafver vitnat om mig i Jerusalem, så att han var en Romare. 28 Och när jag ville veta sak måste du ock vittna i Rom. 12 Då dager vardt, slogo ena, som de hade emot honom, lät jag honom komma sig tillhopa någre af Judarna, och förbannade sig, inför deras Räd. 29 Så fann jag att han skyller att de varken äta eller dricka skulle, tilldess de hade vardt om någor spörsmål i deras lag; och dock ingen dräpit Paulum. 13 Och voro mer än fyratio män, som skuld hade, som död eller häktelse värd var. 30 Och så hade svorit sig tillhopa. 14 Desse gingo till de vardt mig undervist om försåt, som Judarna hade öfversta Presterna, och till de äldsta, och sade: Vi beställt för honom; och straxt sände jag honom till hafve, vid förbannelse, bepligtat oss sjelfva ingenting dig, och bod hans åklagare att, hvad de hafva emot smaka, tilldess vi hafve dräpit Paulum. 15 Så mån I honom, det skola de säga dig. Farvä!. 31 Då togo nu förkunna öfversta höfvtismannen och Rådet, att krigsknektarna Paulum, efter som dem befaldt var, han hafver honom fram för oss i morgon, lika som vi och förde honom om nattena till Antipatridem. 32 ville få veta något vissare om honom; men förr än han Och dagen derefter läto de resenärarna följa honom, kommer fram, äre vi redo till att dräpa honom. 16 Då och de kommo igen i lägret. 33 När de kommo till Pauli systerson hörde sådana forsat, kom han, och Cesareen, och fingo landshöfdingan brefvet, hade gick in i lägret, och bådeade det Paulo. 17 Då kallade de ock desslikes Paulum fram för honom. 34 Då Paulus till sig en af de underhöfvtismän, och sade: landshöfdingen hade läsit brefvet, och frågat honom, Haf denna ynglingen bort till öfversta höfvtismannen; af hvad land han var, och hade förstått, att han var ty han hafver något undervisa honom. 18 Och han af Cilicien, sade han: 35 Jag vill höra dig, när dine tog honom med sig, och hade honom till öfversta åklagare komma ock tillstädés; och lät förvara honom höfvtismannen, och sade: Paulus, som bunden är, uti Herodis Rådhus.

kallade mig till sig, och bad att jag skulle hafva denna ynglingen till dig, som något hafver säga dig. 19 Då tog öfversta höfvtismannen honom vid handena, och gick afsides med honom, och frågade honom: Hvad är det som du hafver undervisa mig? 20 Då sade han: Judarna hafva samfällt sig att de vilja bedja dig, att du skall i morgon låta Paulum komma ut för Rådet, såsom de ville utfråga något vissare om honom. 21 Men lyd dem intet; ty mer än fyratio män af dem vilja vara i försåt för honom, de sig förbannat hafva, att de icke skola äta eller dricka, tilldess de hafva dräpit honom; och nu äro de redo, och vänta att du det utlofva skall. 22 Sedan lät öfversta höfvtismannen

24 Efter fem dagar för öfverste Presten Ananias ned, med de äldsta, och med en förespråkare, benämnd Tertullus; desse gingo till landshöfdingen emot Paulum; 2 Och då han var förekallad, begynte Tertullus klaga, och säga: 3 Att vi lefve i mycken rolighet under dig, och mång ting beställas i goda mäatto, i desso folke, genom dina försigtighet, högmägtige Felix; det anamme vi alltid och allestäds gerna, med all tacksägelse. 4 Men på det att jag icke alltför länge skall förhålla dig, beder jag dig, att du hörer oss någor få ord, för din dygds skull. 5 Vi hafve funnit denna mannen vara skadelig, den upplopp uppväcker allom Judom öfver hela verldena, och är en mästare för

de Nazareners parti; 6 Den ock tillbudit hafver göra och om kyskhet, och om den tillkommande domen, templet oskärdt; den vi ock gripit hade, och ville dömt vardt Felix förskräckt, och sade: Gack dina färde i honom efter vår lag. 7 Men höfvismannen Lysias denna resone; när jag får belägglig tid dertill, vill jag kom dertill med stora magt, och tog honom utu våra låta kalla dig. 26 Men han förhoppades också, att han händer; 8 Bjudandes, att hans åklagare skulle komma skulle få penningar af Paulo, på det han skulle gifva till dig, af hvilkom du kan sjelfver utfråga och lata dig honom lös, för hvilka saks skull han ock ofta kallade undervisa om all ärende, der vi klage honom före. honom till sig, och talade med honom. 27 Då nu tu 9 Och Judarna sade ock dertillmed, att så var. 10 är voro förlupna, kom Porcius Festus i Felix stad; men Felix ville göra Judomen till vilja, och lät Paulum blifva efter sig fången.

25 Då nu Festus var kommen i landet, for han efter tre dagar upp ifrå Cesareen till Jerusalem. 2 Då kommo den öfverste Presten och de ypperste af Judarna till honom emot Paulum, och förmanade honom; 3 Och bådo om ynnest emot honom, att han ville kalla honom till Jerusalem; och de satte försåt för honom, till att dräpa honom i vägen. 4 Då svarade Festus, att Paulus skulle väl förvaras i Cesareen; men innan en kort tid ville han draga dit igen. 5 De som nu kunna ibland eder (sade han), komme ditned med oss, och klage då på honom, om de hafva något emot honom. 6 Och sedan han hade töfvat der när dem mer än i tio dagar, for han ned till Cesareen; och dagen derefter satt han för rätta, och lät Paulum komma fram. 7 Då han framkommen var, stodo de Judar kringom honom, som af Jerusalem nederkomne voro; och båro mäng och svår klagomål före emot Paulum, som de icke bevisa kunde. 8 Och han försvarade sig, att han intet brutit hade, hvarken emot Judalagen, eller emot templet, eller emot Kejsaren. 9 Då ville Festus göra Judomen till vilja, och svarade Paulo, och sade: Vill du fara upp till Jerusalem, och der härom stå till rätta för mig? 10 Sade Paulus: Jag står för Kejsarerätt, och der bör mig dömas; Judomen hafver Jag ingen orätt gjort, såsom du ock sjelfver båst vetst. 11 Men hafver jag någrom gjort skada, eller något det döden värdt är begått, då vedersakar jag icke dö. Är det ock intet sådant, som de åklaga mig före, kan ingen gifva mig dem så bort; jag skjuter mig till Kejsaren. 12 Då hade Pestus samtal med Rådet, och svarade: Till Kejsaren hafver du skjutit dig; till Kejsaren skall du ock fara. 13 Och då några dagar voro framlidne, foro Konung Agrippa och Bemice ned till Cesareen, och skulle helsa Eestum. 14 Och medan de dvaldes der i många dagar, förtälje Pestus Konungenom Pauli sak, sägandes: Felix hafver låtit

här efter sig en man fången; 15 Om hvilken, då mig tåleliga. 4 Mitt lefverne ifrån ungdomen, huru jag kom till Jerusalem, under viste mig de öfverste det af begynnelsen ibland detta folk i Jerusalem varit Presterna, och Judarnas äldste, begärandes dom hafver, veta alle Judar, 5 Som mig förr känt hafva, om emot honom. 16 Och jag svarade dem: Det är icke de vilja best ät; ty jag hafver varit en Pharisee, hvilket de Romerskas sed bortgifva några mennisko till att är det strängesta parti uti vår Gudstjenst. 6 Och nu förgöras, förr än den, som anklagad varder, hafver står jag här för rätten, för hoppets skull till det löfte, åklagarena jemte sig, och får rum till att försvara som skedt är till våra fäder af Gudi; 7 Till hvilket de tolf sig i sakene; 17 Derföre, då de hitkommo, utan all vår slägte förhoppas sig komma skola, tjenande Gudi fördröjelse, dagen derefter satt jag för rätta, och hade stadeliga natt och dag; för detta hopps skull, Konung mannen före. 18 Då åklagarena kommo före, båro de Agrippa, varder jag anklagad af Judomen. 8 Hvi ingen sak fram, den jag hade tänkt. 19 Men de hade varder det hållet af eder otroligit, om Gud uppväcker någor spörsål med honom om sina vantro, och om de döda? 9 Jag mente väl hos mig sjelf, att jag mycket en som kallades Jesus, den död var, och Paulus stod göra skulle, stridandes emot Jesu Nazareni Namn; 10 deruppå, att han lefde. 20 Men då jag icke förstod mig Som jag ock gjorde i Jerusalem; och många heliga i sakene, sade jag: om han ville fara till Jerusalem, kastade jag i fängelse, dertill jag magt tagit hade af och der stå till rätta derom. 21 Och efter Paulus hade de öfversta Presterna; och då de dräpne vordo, förde skottsmål, att Kejsaren skulle känna om hans sak, lät jag domen. 11 Och i alla Synagogor pinade jag dem jag förvara honom, tilldess jag kunde sända honom ofta, och nødgade dem till hädelse; och var dem så till Kejsaren. 22 Då sade Agrippa till Pestum: Jag mycket ondsinnig, att jag förföljde dem ock uti de ville ock gerna höra mannen. I morgen, sade han, främmande städer. 12 För hvilka sak, när jag for till skall du få horan. 23 Dagen efter kom Agrippa och Damascum, med öfversta Presternas magt och förlöf; Bernice, med stor ståt, och gingo in på Rådhuset, 13 Vid middagstid, o Konung, såg jag i vägen ett sken med höftvärmarna, och de yppersta i staden; och af himmelen, klarare än solskenet, skinandes kringom vardt Paulus efter Festi befallning framhafder. 24 Och mig, och dem som med mig foro. 14 Och när vi alle sade Festus: Konung Agrippa, och I män alle, som föllo ned till jordena, hörde jag ena röst tala till mig, med oss tillstädes ären: Här sen I den mannen, om och säga på Ebreisko: Saul, Saul, hvi förföljer du hvilken hele hopen af Judarna hafver bedit mig, både mig? Dig är svårt att spjerna emot udden. 15 Då sade i Jerusalem och här, ropandes att honom borde icke jag: Ho äst du. Herre? Sade han: Jag är Jesus, den lefva längre. 25 Men jag fann honom intet bedrifvit du förföljer. 16 Men res dig upp, och statt på dina hafva, det döden värd var; 26 Men efter han sköt fötter; ty dertill hafver jag uppenbarat mig för dig, att sig till Kejsaren, så aktar jag ock sända honom. Men jag skall skicka dig till en tjenare och vittne om det hvad jag skall skrifa herranom om honom, det visst du sett hafver; och desslikes om det jag dig ännu är, hafver jag icke; hvarföre hafver jag nu honom uppenbara skall; 17 Och vill frälsa dig för folket, och här fram för eder, och mest för dig, Konung Agrippa, för Hedningarna, till hvilka jag nu sänder dig; 18 Att att när derom ransakadt är, må jag hafva hvad jag du skall öppna deras ögon, att de skola omvändas skrifa skall. 27 Ty mig synes orätt vara att sända ifrå mörkret till ljuset, och ifrå Satans magt till Gud; någon fången, och icke dermed gifva saken tillkänna, att de skola få syndernas förlåtelse, och lott ibland för hvilka han anklagad är.

26 Då sade Agrippa till Paulum: Dig tillstädjes, att du talar för dig. Då räckte Paulus sina hand ut, och talade för sig: 2 Jag håller mig nu lyksaligan, att jag skall försvara mig i dag inför dig, Konung Agrippa, i all de stycker, der jag öfver anklagad varder af Judomen; 3 Aldramest medan ja£ vet, att du äst förståndig på de sedvänjor och spörsål, som ibland Judarna äro; hvarföre beder jag dig, att du ville höra

var jag icke ohörig den himmelska synene, Konung Agrippa; 20 Utan begynte förkunna först för dem som voro i Damasco och Jerusalem, och öfver allt Judiska landet, och sedan desslikes Hedningomen, att de skulle bättra sig, och omvända sig till Gud, görandes sådana gerningar som bättring tillhörde. 21 För den sakens skull grepo Judarna mig i templet, och bödo till att dräpa mig. 22 Dock hafver jag njutit Guds hjelp

dertill, att jag ännu står i denna dag, betygandes staden Lasea icke långt derifrå. 9 Då nu mycken både små och stora; intet annat sägandes, än det tid var förluppen, och seglatsen begynte vara farlig, Propheterna sagt hafva att ske skulle, och Moses: derföre att ock fastan var allaredo förliden, förmanade 23 Att Christus lida skulle, och vara den förste af de Paulus dem, 10 Och sade till dem: I män, jag ser, att dödas uppståndelse, och förkunna ett ljus folkena och seglatsen vill vara med vedermödo, och stor skada, Hedningomen. 24 Då han nu sådant för sig svarat icke allenast till skepp och gods, utan jemväl på vårt hade, sade Festus med höga röst: Du äst rasande, lif. 11 Men höfvismannen trodde skepparenom och Paule; mycken konst hafver gjort dig rasande. 25 Och styrmannenom, mer än det Paulus sade. 12 Och efter sade han: Min gode Feste, jag är intet rasande; utan der var icke hamn till att ligga i vinterläge, föllo de talar sann och förfuutig ord. 26 Ty Konungen vet detta mesta parten på det rådet att lägga dädan, att de, om väl, för hvilkom jag ock trösteliga talar; ty jag håller någorlunda ske kunde, mätte komma till Phenicien, det så före, att intet deraf är honom fördoldt; ty det är och ligga der i vinterläge; den hamnen är på Creta, för icke skedt lönliga. 27 Tror du Propheterna, Konung sydvest och nordvest. 13 Och som nu sunnanväder Agrippa? Jag vet, att du tror. 28 Då sade Agrippa till begynte blåsa, men te de hafva efter sin vilja; och Paulum: Fögo ting fattas, att du talar så för mig, att då de lade ifrån Asson, seglade de utmed Creta. 14 jag varder Christen. 29 Och sade Paulus: Jag både Men icke långt efter stack sig upp emot dem ett iligt väl af Gudi, ehvad der fattas fögo eller mycket uti, att väder, som kallas nordost. 15 Och då skeppet vardt ej allenast du, utan ock alle de, som mig höra i dag, begripet, och kunde icke begå sig för vädret, läte vi vorde sådana som jag är, undantagne dessa banden. drifva för vädret; 16 Och kommom under ena ö, som 30 Och när han detta talat hade, stod Konungen upp, kallas Clauda, och kundom med plats få in båten. 17 och landshöfdingen, och Bernice, och de som såto Då de tagit den upp, brukade de hjelp, och bundo der med dem. 31 Och vid de gingo afsides, talade de skeppet; och då de fruktade att det skulle komma emellan sig, sägande: Denne mannen hafver intet på sandrefvelen, kastade de ut ett hinderfat, och gjort, det döden eller band värd är. 32 Och sade läto så vräka. 18 Och som stormen gick oss svärliga Agrippa till Festum: Denne mannen mätte väl vordit uppå, kastade de dagen derefter godset ut. 19 Och lösgifven, hade han icke skjutit sig till Kejsaren. tredje dagen kastade vi skepppredskapen ut med vara händer. 20 Och då hvarken sol eller stjernor syntes i många dagar, och stormen låg oss svärliga uppå, var oss altt hopp borto om vår välfärd. 21 Och då de nu i lång tid intet ätit hade, stod Paulus upp midt ibland dem, och sade: I män, det hade väl tillbörligt varit, att I haden hört mig, och icke lagt ifrån Creta, och icke kommit oss denna vedermödon och skadan uppå. 22 Och nu förmanar jag, att I våren vid ett godt mod; ty ingom af eder shall något skada till lifvet, utan allena skeppet. 23 Ty i denna nattene stod Guds Ängel närmig, den jag tillhörer, och den jag dyrkar, och sade: 24 Frukta dig intet, Paule, du måste komma fram för Kejsaren; och si, Gud hafver gifvit dig alla de som segla med dig. 25 Derföre varer vid ett godt mod, I män; ty jag tror Gudi, att så sker, som mig sagdt är. 26 Uppå ena ö skole vi vräkne varda. 27 Då fijtornde natten kom, och vi forom uti Adria, vid midnattstid, tycktes skeppmännerna att dem syntes ett land; 28 Och kastade ut lodet, och funno tjugu famnar djup; och kommo litet längre fram, och kastade äter lodet,

27 Sedan nu beslutet var, att vi skulle segla till

Valland, antvardade de Paulum och några andra fångar underhöfvismannenom, som het Julius, af den Kejserliga skaran. 2 Och som vi stego uti ett Adramytiskt skepp, och skulle segla utmed Asien, lade vi af och med oss blef Aristarchus, en Macedonisk man, af Thessalonica. 3 Och dagen derefter lade vi till Sidon. Och Julius for väl med Paulo, och tillstadde att han gick till sina vänner, och lät göra sig till godo. 4 Och nar vi lade dädan, seglade vi utmed Cypren; ty vädret var oss emot. 5 Och seglade vi öfver hafvet, som är emot Cilicien och Pamphylien, och kommom intill Myra, som är i Lycien. 6 Och der fick höfvismannen ett skepp, som var af Alexandria, och segla skulle till Valland; der satte han oss in. 7 Och då vi långsamliga seglat hade i många dagar, och som nogast komma kunde in mot Gridum för motväders skull, seglade vi in under Creta, vid Salmete; 8 Och kommom som nogast framom, och intill ett rum, som kallades Sköna hamn; och var

och funno femton famnar djup. **29** Och så fruktade sig: Denne mannen måste vara en mandråpare, de, att de skulle komma på något skarp grund, och hvilken hämnden icke tillständer lefva, ändock han kastade fyra ankare ut af bakskeppet, och önskade nu undkommen är för hafvet. **5** Men han skuddade att dagas skulle. **30** Då sökte skeppmänerna efter, ormen i elden, och honom skadde der intet af. **6** Men huru de skulle komma sina färde utu skeppet, och de mente ske skola, att han skulle uppsvälla, eller kastade ut båten i hafvet, under det sken, att de ville straxt falla neder och dö. Då de länge vänte derefter, föra ut ankare af framskeppet. **31** Då sade Paulus till och sågo att honom intet ondt vederfors, vände de höfvitsmannen och till krigsknektarna: Utan desse sig uti ett annat sinne, och sade att han var en gud. blifva i skeppet, så värden icke I behållne. **32** Då **7** Och der icke långt ifrå hade den öfverste öfver höggo krigsknektarna af fåstona till båten, och läto öna, benämnd Publius, en afvelsgård; den undfick honom fara. **33** Och som dagen begynte synas, rådde oss till herberge, och for väl med oss i tre dagar. **8** Paulus dem allom, att de skulle få sig mat, och sade: Och hände sig, att Publili fader låg sjuk i skälfvosot Detta är fjortonde dagen att I hafven förbiadt, och blifvit och bukref; till honom gick Paulus in, och när han fastande, och hafven intet tagit till eder; **34** Hvarföre hade bedit, lade han händer på honom, och gjorde rader jag eder, att I fän eder mat; ty det hörer edra honom helbregda. **9** Och då det var skedt, kommo välfärd till; ty ingens edars ett här skall falla af hans ock andre, de som sjukdom hade der på öne, och hufvud. **35** Och när han det sagt hade, tog han brödet, gingo fram, och vordo helbregda. **10** Hvilke oss gjorde och tackade Gud i alias deras åsyn; och då han det mycken äro; och när vi forom våra färde dädan, läto brutit hade, begynte han äta. **36** Då vordo de alle de komma in med oss hvad nødorftigt var. **11** Efter vid ett bättre mod, och begynte ock de äta. **37** Och tre månader seglade vi vara färde uti ett skepp ifrån vi voro i skeppet, alle tillhopa, tuhundrade sex och Alexandria, som der under ön hade legat i vinterläge; sjutio själar. **38** Och då de voro mätte, lättade de uti hvilkets baner stod Castor och Pollux. **12** Och när skeppet, och kastade ut hvete i hafvet. **39** När dager vi kommom till Syracusa, blefvo vi der i tre dagar. **13** vardt, kände de intet landet; men de vordo varse Dädan seglade vi omkring, och kommom till Regium. ena vik, i hvilko en strand var, dit de mente vilja låta Och en dag derefter blåste sunnanväder upp, så att drifva skeppet, om de kunde. **40** Och när de hade vi kommom den andra dagen derefter till Puteolos. **14** upptagit ankaren, gafvo de sig till sjös, och upplöste Och efter vi funne der bröder, vorde vi bedne, att vi roderbanden, och hade upp seglet till väders, och skulle blifva när dem i sju dagar; och så komme vi till läto gå åt strandene. **41** Dock kommo de på en refvel, Rom. **15** Och då bröderna fingo hörn om oss, gingo och skeppet stötte; och framskeppet blef ståndandes de emot oss intill Appii forum, och till Tretabern. När fast orörligt; men bakskeppet lossades af vägene. Paulus dem såg, tackade han Gudi, och tog tröst till **42** Men krigsknektarna tyckte råd vara slå fångarna sig. **16** Och när vi kommom in i Rom, öfverantvardade ihjäl, att, då de utsummo, icke skulle någor undfly. **43** underhöfvitsmannen fångarna öfverhöfvitsmannenom; Men höfvitsmannen ville förvara Paulum, och stillte men Paulo vardt tillstad vara för sig sielf, med en dem ifrå det rådet, och bad att de, som simma kunde, krigsknekt som tog vara på honom. **17** Efter tredje skulle gifva sig först ut åt landet; **44** Och de andre, dagen kallade Paulus tillhopa de yppersta af Judarna. somlige på bräder, och somlige på skeppsvraket. Och Och när de kommo, sade han till dem: I män och dermed skedde, att de undsluppo alle behållne i land. bröder, ändock jag intet gjort hade emot vårt folk, eller emot fädernas stadgar, vardt jag likvälbunden öfverantvardad utur Jerusalem i de Romares händer; **18** Hvilke, då de mig ransakat hade, ville de släppt mig, efter ingen dödssak fanns med mig. **19** Men efter Judarna sade deremot, nødgades jag skjuta mig till Kejsaren; icke så att jag något hafver, der jag vill anklaga mitt folk före. **20** För denna sakens skull hafver jag kallat eder, att jag mätte se eder, och tala

28 Och då de undkomne voro, fingo de veta, att ön het Melite. **2** Och folket beviste oss icke liten äro, undfångandes oss alla; och upptände en god eld, för regnets skull som oss öfverkommet var, och för köldens skull. **3** Och då Paulus bar tillhopa en hop med ris, och lade på elden, kröp en huggorm ut ifrå värman, och stack hans hand. **4** Men då folket såg ormen hängandes vid hans hand, sade de emellan

med eder; ty för Israels hopps skull är jag ombunden med denna kedjon. 21 Då sade de till honom Vi hafve hvarken fått bref om dig af Judeen; ej heller hafver någor af bröderna dädan kommit, och bebådat oss, eller talat något ondt om dig. 22 Och begäre vi nu af dig höra, huru du det hafver före; ty om detta partit är oss vetterligt, att allestads sägs deremot. 23 Och då de hade satt honom en dag före, kommo de en stor hop till honom i herberget, hvilkom han uttydde och betygade Guds rike, och gaf dem före om Jesu, utaf Mose lag, och utaf Propheterna, ifrå morgenon intill aftonen. 24 Och somliga trodde det som sades; och somliga trodde det icke. 25 Och som de icke drogo öfverens, gingo de dädan, då Paulus dem ett ord sagt hade att den Helge Ande rätt talat hafver till våra fäder, genom Propheten Esaias, 26 Sägandes: Gack till detta folket, och säg: I skolen höra med öronen, och icke förståt; och se med ögonen, och icke kunna besinnat. 27 Ty detta folks hjerta är förhårdt, och de höra svårliga med sin öron, och sin ögon hafva de igenlyckt; att de icke någon tid skola se med ögonen, och höra med öronen, och förstå med hjertat, att de måtte omvändas, att jag dem hela måtte. 28 Så skall eder nu vetterligt vara, att denna Guds salighet är sänd till Hedningarna, och de skola hörat. 29 Och när han hade det sagt, gingo Judarna ut ifrå honom, och hade emellan sig mycken disputering. 30 Men Paulus blef i hela tu år uti det hus han lejt hade, och undfick alla de som ingingo till honom; 31 Predikandes Guds rike, och lärde om Herran Jesu, med all tröst; och ingen förböd honom det.

Romarbrevet

1 Paulus, Jesu Christi tjenare, kallad till Apostel, afskild tio att predika Guds Evangelium; 2 Hvilket han tillförene utlofvat hafver, genom sina Propheter i den Helga Skrift, 3 Om sin Son, den född är af Davids säd, efter köttet; 4 Hvilken är krafteliga bevisad Guds Son, efter Andan som helgar, deraf att han stod upp ifrådöda, nämliga Jesus Christus, vår Herre; 5 Ibländ hvilka I ock ären kallade af Jesu Christo; Ibländ hvilka I ock ären kallade af Jesu Christo; 7 Allom dem som i Rom äro, Guds kärestom, kalladom heligom. Nåd vare med eder, och frid af Gudi varom Fader, och Herranom Jesu Christo. 8 I förstone tackar jag min Gud, gjenom Jesum Christum, för eder alla, att i hela verldene talas om edra tro. 9 Ty Gud är mitt vittne, hvilkom jag tjenar i minom anda, uti Evangelio som är om hans Son, att jag utan återvändo tänker på eder; 10 Bedjandes alltid i mina böner, att jag dock någon tid måtte få en lyckosam väg, om Gud ville, till att komma till eder. 11 Ty jag åstundar se eder, på det jag måtte några andeliga gåfvo dela med eder, till att styrka eder; 12 Det är, att jag, samt med eder, måtte få hugsavelse, genom begges våra tro, edra och mina. 13 Jag vill icke dölja for eder, bröder, att jag hafver ofta haft i sinnet komma till eder, ändock jag hafver varit förhindrad allt härtill; på det jag måtte ock någon frukt skaffa ibland eder, såsom ibland andra Hedningar. 14 Jag är pliktig både Greker och Barbarer, både visa och ovisa. 15 Ty jag skämmes icke vid Christi Evangelium; ty det är Guds kraft allom dem till salighet som tro; Judomen först, så ock Grekomen; Ty jag skämmes icke vid Christi Evangelium; ty det är Guds kraft allom dem till salighet som tro; Judomen först, så ock Grekomen; 17 Derföre att derutinna varder Guds rättfärdighet uppenbar, af tro i tro; som skrifvet är: Den rättfärdige skall lefva af sine tro. 18 Ty Guds vrede af himmelen varder uppenbar öfver alla menniskornas ogudaktighet och orättfärdighet, de der förhålla sanningena i orättfärdighet. 19 Ty det, som förstås kan om Gud, är dem uppenbart; ty Gud hafver dem det uppenbarat; 20 Derned att hans osynliga väsende, och hans eviga kraft och Gudom varder beskådad, när de besinnas af gerningarna, nämliga af verldenes skapelse; så att de äro utan ursäkt; (aiōnos g126) 21 Medan de förstdo

Gud, och hafva icke prisat honom som en Gud, och ej heller tackat; utan vordo fåfängelige i sina tankar, och deras oförnuftiga hjerta är vordet mörkt. 22 Då de höllo sig för visa, äro de vordne därar; 23 Och hafva förvandlat dens oförgängeliga Guds härlighet uti beläte, det ej allenast gjordt var efter förgängeliga menniskors, utan jemväl efter foglars, och fyrafött och krypande djurs liknelse. 24 Derföre hafver ock Gud öfvergivit dem i deras hjertans lust ar, uti orenlighet, till att skämma sin lekamen inbördes; 25 Derföre hafver ock Gud öfvergivit dem i skamliga lustar; ty deras qvinnor hafva förvandlat den naturliga brukningena uti den, som är emot naturen. Derföre hafver ock Gud öfvergivit dem i skamliga lustar; ty deras qvinnor hafva förvandlat den naturliga brukningena uti den, som är emot naturen. (aiōn g165) 27 Sammaledes och männen hafva öfvergivit den naturliga qvinnones brukning, och hafva brunnit i sin lusta till hvarannan; man med man bedrifvit slemhet, och fått, som tillbörligt var, deras villos rätta lön i sig sjelfvom. 28 Och såsom de intet aktade hafva Gud i känslö, hafver Gud öfvergivit dem i ett vrängt sinne, till att bedrifva obeqvälig ting; 29 Fulle med all orättfärdighet, boleri, arghet, girighet, ondsko; fulle med afund, mord, kif, svek, otukt; 30 Örnatasslare, bakdantare, Guds föraktare, våldsverkare, högfärdige, stolte, illfundige, föräldromen olydige; 31 Oförnuftige, ordlöse, okärlige, trolöse, obarmhertige; 32 Hvilke, ändå de Guds rättviso veta, att de som sådant göra äro värde döden, likvälgöra de det icke allenast, utan ock hålla med dem som det göra.

2 Derföre äst du utan ursäkt, o menniska, echo du äst som dömer. Ty med det samma du dömer en annan, fördömer du dig sjelf, efter du gör det samma som du dömer. 2 Ty vi vete, att Guds dom är rätt öfver dem som sådana göra. 3 Eller menar du, o menniska, som dömer dem som sådana göra, och gör detsamma, att du skall kunna undfly Guds dom? 4 Eller föraktar du hans godhets, tålsamhets och långmodighets rikedom, icke förståndandes, att Guds mildhet lockar dig till bättring? 5 Hvilken gifva skall hvarjom och enom efter hans gerningar; Hvilken gifva skall hvarjom och enom efter hans gerningar; 7 Nämliga pris och äro, och oförgängeligt väsende dem, som med tålmod, uti goda gerningar, fara efter evigt lif. (aiōnios g166) 8 Men dem som

enträtne äro, och icke vilja lyda sanningene, utan lyda oräthetene, ogunst och vrede; 9 Bedräfvelse och ångest över hvar och en menniskos själ, som illa gör; först Judarnas, Grekernas också. 10 Men heder, och ära, och frid hvarjom och enom som väl gör; först Judomen, Grekomen också. 11 Ty Gud ser icke efter personen. 12 Alle de som utan lag syndat hafva, de varda ock utan lag förtappade; och alle som uti lagen hafva syndat, de varda med lagen dömde; 13 Ty de äro icke rättfärdige för Gudi, som höra lagen; utan de som göra efter lagen, de varda rättfärdige hållne. 14 Derföre, om Hedningarna, som icke hafva lagen, göra dock af naturen det lagen innehåller; desamme, ändock de icke hafva lagen, äro de likväl sig sjelfvom lag; 15 På den dagen, när Gud menniskornas lönigheter döma skall, genom Jesum Christum, efter mitt Evangelium. På den dagen, när Gud menniskornas lönigheter döma skall, genom Jesum Christum, efter mitt Evangelium. 17 Si, du kallas en Jude, och förlåter dig på lagen, och berömmar dig af Gudi; 18 Och vetst hans vilja; och efter du äst undervister i lagen, profvar du hvad bäsent är; 19 Och betrörster dig vara en ledare dem som blinde äro, och dem ett ljus som i mörkret äro; 20 Dem en tuktomästare, som däraktige äro; dem en lärade, som enfaldige äro; och hafver formen till det som vetandes och rätt är i lagen. 21 Nu lärer du andra, och lärer dig intet sjelf. Du predikar: Man skall intet stjälä; och du stjäl. 22 Du säger: Man skall icke göra hor; och du bedrifver hor. Du stygges vid afguder; och du beröfvar Gudi det honom tillhörer. 23 Du berömmar dig af lagen, och vanhedar Gud med lagsens öfverträdnings; 24 Ty för edra skull varder Guds Namn försmädadt ibland Hedningarna, såsom skrifvet är. 25 Om nu förhuden håller lagsens rättfärdighet, månn icke hans förhud blifva räknad för omskärelse? Om nu förhuden håller lagsens rättfärdighet, månn icke hans förhud blifva räknad för omskärelse? 27 Och dermed sker då, att det som af naturen är förhud, och fullkomnar lagen, skall döma dig, som under bokstafven och omskärelsen bryter lagen. 28 Ty det är icke Jude, som utvärtes är Jude; ej heller det omskärelse, som utvärtes sker på köttet; 29 Utan det är Jude, som invärtes dolder är; och hjertans omskärelse är omskärelse, den som sker i andanom, och icke efter bokstafven; hvilken pris icke är af menniskom, utan af Gudi.

3 Hvad fördel hafva då Judarna? Eller hvad är omskärelsen nyttig? 2 Jo, ganska mycket. Först, att dem hafver varit betrodt det Gud talat hafver. 3 Hvad magt ligger derpå, att somlige af dem icke trodte? Skulle deras otro göra Guds trohet om intet? 4 Bort det. Vare heldre Gud sannfärdig, och hvar och en menniska lögnaktig; såsom skrifvet är: På det du blifver rättfärdig i din ord, och öfvervinner, när du dömes. 5 Bort det; ty huru kunde Gud då döma verldena? Bort det; ty huru kunde Gud då döma verldena? 7 Ty om Guds sanning vorde yppare af mine lögn, honom till pris, hvi skulle jag då ännu dömas som en syndare? 8 Och icke heldre göra, såsom vi vardom försmädde, och som någre säga, att vi skole säga: Låt oss göra ondt, på det der kommer godt af; hvilkas fördömelse är all rätt. 9 Huru är då derom? Hafve vi någon fördel för dem? Allsingen. Ty vi hafve det nu bevisat, att både Judar och Greker är alle under synd; 10 Som skrifvet står: Den är icke till som rättfärdig är; icke en. 11 Ingen är ock den som förståndig är; ingen är som aktar Gud. 12 Alle hafva afvikit; allesamman äro onyttige vordne; ingen är som godt gör; icke till en. 13 Deras strupe är en öppen graf; deras tungor bruka de till svek; huggormaetter under deras läppar. 14 Deras mun är full med bannor och bitterhet; 15 Förtryckelse och vedermöda i deras vägar Förtryckelse och vedermöda i deras vägar 17 Och fridsens väg veta de icke. 18 Guds räddhåge är icke för deras ögon. 19 Så vete vi, att allt det lagen säger, det säger hon till dem som under lagen äro; att hvar och en mun skall tillstoppas, och all verlden skall för Gudi brottslig varda; 20 Derföre, att intet kött kan af lagsens gerningar varda rättfärdigt för honom; ty af lagen känner man synden a. 21 Men nu är Guds rättfärdighet, utan lagsens tillhjelp, uppenbar vorden, beivist genom lagen och Propheterna; 22 Den Guds rättfärdighet, säger jag, som kommer af Jesu Christi tro, till alla, och öfver alla de som tro; ty här är ingen åtskilnad. 23 Allesamman äro de syndare, och hafva intet berömma sig af för Gudi; 24 Och varda rättfärdige utan förskyllan, af hans nåd, genom den förlossning som i Christo Jesu skedd är; 25 Till att låta se i denna tiden sina rättfärdighet; på det han allena skall vara rättfärdig, och göra den rättfärdigan,

som är af Jesu tro. Till att låta se i denna tiden sina allenast som är af lagen, utan ock honom som är af rättfärdighet; på det han allena skall vara rättfärdig, Abrahams tro, hvilken är alias våra fader; Derföre och göra den rättfärdigan, som är af Jesu tro. 27 Hvar måste det vara af trone, att det skall vara af nåd, och är nu din berömmelse? Hon är ute lyckt. Med hvad löftet fast blifva allo sädene; icke honom allenast som lag? Med gerningarnas lag? Nej; utan med trones lag. är af lagen, utan ock honom som är af Abrahams tro, 28 Så hårde vi nu det, att menniskan varder rättfärdig af hvilken är alias våra fader; 17 Som skrifvet är: Jag trone, utan lagsens gerningar. 29 Eller är Gud allenast hafver satt dig till en fader över många Hedningar, Judarnas Gud? Är han ock icke Hedningarnas Gud? för Gudi, den du trott hafver, hvilken de döda gör Jo visserliga, ock Hedningarnas; 30 Efter det en lefvande, och kallar de ting, som icke äro, lika som Gud är, som gör omskärelsen rättfärdig af trone, och förhudena genom trona. 31 Göre vi då lagen om intet fader, som sagdt var till honom: Så skall din säd vara. 19 Och han vardt icke svag i trone, och aktade icke sin halfdöda kropp, ty han var när hundrade åra gammal; ej heller Saras halfdöda qved; 20 Ty han tvinade intet på Guds löfte med otro; utan vardt stark i trone, gifvandes Gudi ärona; 21 Och var full viss derpå, att den som lofvade, han var ock mägtig det att hålla. 22 Derföre var det ock räknadt honom till rättfärdighet. 23 Så är detta icke allenast skrifvet för hans skull, att honom tillräknadt vardt; 24 Utan ock för våra skull, som det också tillräknadt varder, när vi trom på honom, som vår Herra Jesum uppväckte ifrå de döda; 25 Hvilken för våra synders skull är utgifven, och för våra rättfärdighets skull uppväckt.

4 Hvad säge vi då vår fader Abraham efter köttet hafta funnit? 2 Det säge vi: År Abraham rättfärdig vorden af gemingarna, så hafver han det han må berömma sig af; men icke för Gudi. 3 Men hvad säger Skriften? Abraham trodde Gudi, och det vardt honom räknadt till rättfärdighet. 4 Men honom, som håller sig vid gemingarna, varder lönen icke räknad af nåd, utan af pligt. 5 Såsom ock David säger, att saligheten är dens menniskos, hvilko Gud tillräknar rättfärdighetena, utan gerningar. Såsom ock David säger, att saligheten är dens menniskos, hvilko Gud tillräknar rättfärdighetena, utan gerningar. 7 Salige äro de, som deras orättfärdigheter äro förlåtna, och deras synder äro överskylda. 8 Salig är den man, som Gud ingen synd tillräknar. 9 Månn nu denna saligheten allenast vara kommen över omskärelsen, eller ock över förhudena? Vi säge ju, att Abrahe vardt tron räknad till rättfärdighet. 10 Huru blef hon honom då tillräknad? När han var i omskärelsen, eller när han var i förhudene? Icke i omskärelsen, utan i förhudene. 11 Men han tog omskärelsens tecken för ett insegel till trones rättfärdighet, hvilka han hade i förhudene trodde, att sådant skulle ock räknas dem för rättfärdighet; 12 Desslikes ock omskärelsens fader, Abrahams förhud. 13 Ty det löftet, att han skulle varda verldenes arfvinge, är icke skedt Abrahe och hans säd igenom lagen, utan igenom trones rättfärdighet. 14 Ty om de, som lyda till lagen, äro arfvingar, så är vi äre rättfärdige gjorde i hans blod. 15 Vordom förlikte med Gudi, genom hans Sons död, Derföre måste det vara af trone, att det skall vara af nåd, och löftet fast blifva allo sädene; icke honom

vi frid med Gud, genom vår Herra Jesum Christum; 2 Genom hvilken vi hafve ock en tillgång i trone till denna nåd, som vi uti stam, och berömmom oss af hoppet, som vi hafve, till den härlighet som Gud gifva skall. 3 Och icke det allenast; utan vi berömmom oss ock i bedröfvelsen, vetande att bedröfvelse gör tålmod; 4 Och tålmod gör förfarenhet; förfarenhet gör hopp; 5 Ty ock Christus, den stund vi ännu svage vorom efter tiden, hafver lidit döden för oss syndare. Ty ock Christus, den stund vi ännu svage vorom för rättfärdighet, efter tiden, hafver lidit döden för oss syndare. 7 Nu icke dem allenast, som äro af omskärelsen, utan ock vill näppliga någor dö för det som rätt är; för det som godt är torde tilläfventyrs någor dö. 8 Derföre beprisar Gud sin kärlek till oss att Christus är död för oss, när vi ännu vore syndare. 9 Så varde vi ju mycket mer behållne genom honom för vredene, efter 10 Ty efter vi den stund vi ännu voro ovänner; mycket mer, efter vi

Icke allenast det; utan vi berömmom oss ock af Gudi, med honom, på det att syndakroppen skall varda om genom vår Herra Jesum Christum, genom hvilken vi intet, att vi icke härefter skola tjena syndene. 7 Ty den nu förlikningen fått hafve. 12 Derföre, såsom igenom som döder är, han är rättafärdigad ifrå syndene. 8 Åre ena mennisko är synden kommen i verlden, och för vi nu döde med Christo, så tro vi, att vi ock skole lefva syndenes skull döden; och är så döden kommen med honom j 9 Vetande, att Christus, som ifrå de öfver alla menniskor, efter de alle syndat hafva, 13 döda uppväckt är, dör intet mer; döden får intet mer Ty synden var väl i verldene allt intill lagen; men der magt öfver honom. 10 Ty det han blef död, blef han ingen lag är, der aktas icke synden; 14 Utan döden syndene död en gång; men det han lefver, lefver han var väldig, allt ifrån Adam intill Mosen, öfver dem ock, Gudi. 11 Så håller ock I eder derföre, att I ären döde som icke hade syndat i sådana öfverträdelse som syndene, och lefven Gudi, genom Christum Jesum, Adam, hvilken är hans liknelse som tillkommande var. vår Herra. 12 Så låter nu icke syndena väldig vara 15 Och är icke gäfvan allenast öfver ena synd, såsom i eder dödeliga lekamen, så att I henne efterföljen förderfvet är kommet fördens ena syndarens ena uti hennes lustar. 13 Och gifver icke syndene edra synd; ty domen är kommen af ene synd till fördömelse, lemmar till orättafärdigheten vapen; utan gifver eder men gäfvan af många synder till rättafärdighet, Och är sjelfva Gudi, lika som de der döde hafva varit, och nu icke gäfvan allenast öfver ena synd, såsom fördens ena syndarens ena synd; ty domen vapen. 14 Ty synden skall icke vara väldig öfver eder; är kommen af ene synd till fördömelse, men gäfvan af efter I ären icke under lagen, utan under nådene. många synder till rättafärdighet, 17 Ty om döden hafver, 15 Veten I icke, att hvem I gifven eder för tjenare för ens synds skull, väldig varit igenom en; mycket till att lyda, hans tjenare ären I, som I lydige ären, mer skola de, som undfå nådenes och gäfvones ehvad det är mer syndene, till döden, eller lydnone, fullhet till rättafärdighet, vara väldige i lifvena genom till rättafärdigheten? Veten I icke, att hvem I gifven en, Jesum Christum, 18 Ty såsom för ens synds eder för tjenare till att lyda, hans tjenare ären I, som I skull, är fördömelse kommen öfver alla menniskor; lydige ären, ehvad det är mer syndene, till döden, så kommer ock, igenom ens rättafärdighet, lifsens eller lydnone, till rättafärdigheten? 17 Men lofad varé rättafärdning öfver alla menniskor. 19 Tv såsom, för Gud, att I hafven varit syndenes tjenare, och ären ene menniskos olydno, äro många vordne syndare; dock af hjertat lydige vordne, uti den lärdoms eftersyn, så varda ock, för ens lydnos skull, många rättafärdige. som I ären gifne till. 18 Men nu, medan I ären friade 20 Men lagen är också härmed inkommen, att synden ifrå syndene, ären i rättafärdigheten tjenare vordne. skulle öfverflöda; men der synden öfverflödde, der 19 Jag talar härom efter menniskors sätt, för edra öfverflödde då nåden mycket mer; 21 På det att, köttliga skröplighets skull; lika som I hafven edra såsom synden hafver väldig varit till döden, så skulle lemmar gifvit orenlighet ene och orättafärdigheten till ock nåden väldig vara genom rättafärdigheten till tjenst, ifrå den ena orättafärdigheten till den andra; så evinnerligit lif, genom Jesum Christum. (aiōnios g166)

6 Hvad vilje vi Då säga? Skole vi blifva i syndene, på det nåden skall öfverflöda? 2 Bort det; vi som är döde ifrå syndene, huru skulle vi ännu lefva i henne? 3 Veten I icke, att alle vi som är döpte till Christum Jesum, vi är döpte till hans död? 4 Så äro vi ju begrafne med honom, genom dopet, i döden; att såsom Christus är uppväckt ifrå de döda, genom Fadrens härlighet, så skole ock vi vandra i ett nytt lefverne. 5 Vetande att vår gamla menniska är korsfäst med honom, på det att syndakroppen skall varda om intet, att vi icke härefter skola tjena syndene. Vetande att vår gamla menniska är korsfäst

7 Veten I icke, käre bröder (ty jag talar med dem som lagen veta), att lagen regnrar öfver menniskona, lön är döden; men Guds gäfva är det eviga lifvet, genom Christum Jesum, vår Herra. (aiōnios g166)

är, så länge mannen lefver, är hon bunden till lagen; lag i mina lemmar, som strider emot den lag, som i men om mannen dör, så blifver hon lös ifrå mansens min håg är, och griper mig fången uti syndenes lag, lag. 3 Men om hon är med en annan man, medan som är i mina lemmar. 24 Jag arme menniska, ho hennes man lefver, då varder hon kallad en horkona; skall lösa mig ifrå denna dödsens kropp? 25 Gudi men dör mannen, så är hon fri ifrå lagen, att hon icke tackar jag, genom Jesum Christum, vår Herra. Så varder en horkona, om hon är närlig en annan man. 4 Tjenar jag nu Guds lag med hågen; men med köttet Så ären ock I, mine bröder, dödade ifrå lagen, genom tjenar jag syndenes lag.

Christi Lekamen; att I skolen vara närlig enom androm, nämliga när honom som är uppstånden ifrå de döda, på det vi skole göra Gudi frukt. 5 Men nu är vi friade ifrå lagen, döde ifrå henne som oss höll fångna; så att vi skole tjena uti ett nytt väsende, efter andan, och icke uti det gamla väsendet, efter bokstafven. Men nu är vi friade ifrå lagen, döde ifrå henne som oss höll fångna; så att vi skole tjena uti ett nytt väsende, efter andan, och icke uti det gamla väsendet, efter bokstafven. 7 Hvad vilje vi då säga? Är lagen synd? Bort det; men syndena kände jag icke, utan af lagen; ty jag hade intet vetat af begärelsen, hade icke lagen sagt: Du skall icke begära. 8 Då tog synden tillfälle af budordet; och uppväckte i mig all begärelse; ty utan lagen var synden död. 9 Och jag lefde fordom utan lag; men när budordet kom, fick synden lif igen; 10 Och jag vart död; så fans då, att budordet, som mig var gifvet till lifs, det var mig till döds. 11 Ty synden tog tillfälle af budordet, och bes vek mig, och drap mig dermed. 12 Så är väl lagen helig, och budordet heligt, och rättfärdigt, och godt. 13 Är då det, som godt är, vordet mig till döds? Bort det; men synden, på det hon skulle synas vara synd, hafver, med det godt är, verkat döden i mig; på det synen skulle varda öfvermåtton syndig genom budordet. 14 Ty vi vete, att lagen är andelig; men jag är köttslig, sålder under syndena. 15 Om jag nu gör det jag icke vill, så samtycker jag, att lagen är god. Om jag nu gör det jag icke vill, så samtycker jag, att lagen är god. 17 Så gör icke nu jag det, utan synden, som bor i mig. 18 Ty jag vet, att i mig, det är, i mitt kött, bor icke godt; viljan hafver jag, men att göra godt, det finner jag icke. 19 Ty det goda, som jag vill, det gör jag intet; utan det onda, som jag icke vill, det gör jag. 20 Om jag nu gör det jag icke vill, så gör icke nu jag det, utan synden, som bor i mig. 21 Så finner jag nu mig en lag, jag som vill göra det godt är, att det onda låder vid mig. 22 Ty jag hafver lust till Guds lag, efter den invärtes menniskona; 23 Men jag ser en annor

8 Så är nu intet fördömeligit i dem som äro i Christo Jesu, de icke vandra efter köttet, utan efter Andan. 2 Ty Andans lag, som lif gifver i Christo Jesu, hafver gjort mig fri ifrå syndenes och dödsens lag. 3 Ty det som lagen icke kunde åstadkomma, i det hon vart förszagad af köttet, det gjorde Gud, sandandes sin Son i syndeligt kötts liknelse, och fördömde syndena i köttet genom synd; 4 På det den rättfärdighet, som lagen äskar, skulle varda fullbordad i oss, som icke vandrom efter köttet, utan efter Andan. 5 Ty köttsens sinne är döden; men Andans sinne är lif och frid. Ty köttsens sinne är döden; men Andans sinne är lif och frid. 7 Ty köttsligit sinne är en fiendskap emot Gud; efter det är icke Guds lag underdåligt; icke kan det heller. 8 Men de, som äro köttslige, kunna icke vara Gudi täcke. 9 Men I ären icke köttslige, utan andelige, om Guds Ande annars bor i eder; ty hvilken icke hafver Christi Anda, han hörer icke honom till. 10 Men om Christus är i eder, så är vällekamenen död, för syndenes skull; men Anden är lifvet, för rättfärdigheten skull. 11 Om nu hans Ande, som Jesum uppväckte ifrå de döda, bor i eder, så skall ock den, som Christum uppväckte ifrå de döda, göra edor dödeliga lekamen lefvande, för sin Andas skull, som i eder bor. 12 Så äre vi nu, käre bröder, skyldige, icke köttena, att vi skole lefva efter köttet; 13 Ty om I lefven efter köttet, så skolen I dö; men om I döden köttsens gerningar med Andanom, så skolen I lefva. 14 Ty alle de som drifvas af Guds Ande, de äro Guds barn. 15 Den samme Anden vittnar med vår Anda, att vi äre Guds barn. Den samme Anden vittnar med vår Anda, att vi äre Guds barn. 17 Äre vi nu barn, så äre vi ock arfvingar; nämliga Guds arfvingar, och Christi medarfvingar; om vi annars lidom med honom, att vi ock med honom komma mågom till härligheten. 18 Ty jag håller det så före, att denna tidsens vedermöda är icke lika emot den härlighet, som på oss uppenbaras skall. 19 Ty kreaturens högeliga åstundan väntar efter, att Guds barn skola uppenbaras; 20 Efter kreaturen

ärö vanskelighetene underkastade emot sin vilja.; eller djuphet, eller något annat kreatur, skall skilja oss men för hans skull, som dem underkastat hafver, på en förhopning. 21 Ty kreaturen skola ock varda fri af förgängelighetenes tråldom, tall Guds barnas härliga frihet. 22 Ty vi vete, att hvart och ett kreatur suckar och ängslas med oss, allt härtill. 23 Och icke de allenast; utan ock vi sjelfve, som hafvom Andans förstling, suckom ock vid oss sjelfva efter barnaskapet. och väntom vår kropps förlössning. 24 Ty vi äré väl salige vordne, dock i hoppet; men hoppet, om det synes, är det icke hopp; ty huru kan man hoppas det man ser? 25 Sammaledes hjälper ock Anden våra skröplighet; ty vi vete icke hvad vi skolom bedja, såsom det bör sig; utan sjelfver Anden manar godt för oss, med osägeliga suckan. Sammaledes hjälper ock Anden våra skröplighet; ty vi vete icke hvad vi skolom bedja, såsom det bör sig; utan sjelfver Anden manar godt för oss, med osägeliga suckan. 27 Men han, som skådar hjertan, han vet hvad Andans sinne är; ty han manar för helgonen, efter Guds behag. 28 Men vi vete att dem, som hafva Gud kär, tjena all ting till det bästa, de som efter uppsåtet ärö kallade. 29 Ty hvilka han hafver föresett, dem hafver han ock beskärt, att de skulle vara hans Sons beläte like; på det han skall vara den förstfödde ibland många bröder. 30 Men dem som han hafver beskärt, dem hafver han ock kallat; och dem han hafver kallat, dem hafver han ock gjort rättfärdiga; men dem som han hafver gjort rättfärdiga, dem hafver han ock gjort härliga. 31 Hvad vilje vi nu säga härtill? Är Gud för oss, ho kan vara emot oss? 32 Hvilken ock icke hafver skonat sin egen Son, utan gifvit honom ut för oss alla; huru skulle han icke ock gifva oss all ting med honom? 33 Hvilken vill åklaga dem som Gud hafver utkorat? Gud är den som rättfärdigar. 34 Hvilken är den som vill fördöma? Christus är den som lidit hafver döden; ja, han är ock den som uppväckt är; den ock sitter på Guds högra hand, och manar godt för oss. 35 Såsom skrifvet är: För dina skull vardom vi dödade hela dagen; vi vardom hållne såsom slagtofår. Såsom skrifvet är: För dina skull vardom vi dödade hela dagen; vi vardom hållne såsom slagtofår. 37 Men i allt detta öfvervinne vi, genom honom som oss älskat hafver. 38 Ty jag är viss derpå, att hvarken död, eller lif, eller Änglar, eller Förstadöme, eller väldigheter, eller de ting som nu ärö, eller de ting som tillkomma skola; 39 Eller höghet,

eller ifrå Guds kärlek, som är i Christo Jesu, vårom Herra.

9 Jag säger sanningen i Christo, och ljuger icke; som mitt samvete bär mig der vittne till i dem Helga Anda; 2 Att jag hafver ena stora sorg, och idkeliga pino i mitt hjerta. 3 Ty jag hafver sjelfver önskat mig bortkastad ifrå Christo, för mina bröders skull, som mig köttliga skyldе ärö; 4 Hvilke ärö af Israel, hvilkom barnaskapet tillhörer, och härligheten, och förbundet, och lagen, och Gudstjensten, och löften; 5 Detta säger jag icke fördenskull, att Guds ord ärö omintet vorden; ty de ärö icke alle Israeliter, som ärö af Israel; Detta säger jag icke fördenskull, att Guds ord ärö omintet vorden; ty de ärö icke alle Israeliter, som ärö af Israel; (aön g165) 7 Icke ärö de heller alle söner, att de ärö Abrahams såd; utan i Isaac skall dig kallas såden; 8 Det är: Icke ärö de Guds barn, som ärö barn efter köttet, utan de som ärö barn efter löftet, de varda räknade för såd. 9 Ty detta är löftesordet: Jag skall komma i denna tiden; och Sara skall hafva en son. 10 Och icke allenast det; utan ock Rebecka vartd en gång hafvandes af Isaac, varom fader. 11 Ty förr än barnen voro född, och hade hvarken godt eller ondt gjort (på det Guds uppsåt skulle blifva ståndandes efter utkorelsen, icke för gerningarnas skull, utan af kallarens nåde), 12 Vartd denne sagdt: Den större skall tjena dem mindre; 13 Såsom skrifvet är: Jacob älskade jag men Esau hatade jag. 14 Hvad vilje vi då säga? Är Gud orättfärdig? Bort det. 15 Så står det nu icke till någors mans vilja eller lopp, utan till Guds barmhertighet. Så står det nu icke till någors mans vilja eller lopp, utan till Guds barmhertighet. 17 Ty Skriften säger till Pharao: Dertill hafver jag uppväckt dig, att jag skall bevisa mina magt på dig; och att mitt Namn skall varda förkunnadt i all land. 18 Så förbarmar han nu sig öfver hvem han vill, och hvem han vill, förhärdar han. 19 Så må du säga till mig: Hvad skyllar han då oss? Ho kan stå emot hans vilja? 20 O menniska, ho äst du som vill träta med Gud? Icke säger det ting, som gjordt är, till sin mästare: Hvi hafver du gjort mig sådana? 21 Hafver icke en pottomakare magt att göra af en klimp ett kar till heder, och det andra till vanheder? 22 Derföre, då Gud ville låta se vredena, och kungöra sina magt, hafver han med stor tålsamhet lidit vredens kar, som ärö tillredd

till fördömelse; **23** På det han skulle kungöra sina han är Herren, och tror i ditt hjerta att Gud hafver härlighets rikedom på barmhertighetenes kar, som uppväckt honom ifrå de döda, så varder du salig. **10** han hafver tillredt till härlighet; **24** Hvilka han ock kallat Ty med hjertans tro varder man rätfärdig, och med hafver, nämliga oss, icke allenast af Judo men, utan munsens bekännelse varder man salig. **11** Ty Skriften ock af Hedningomen; **25** Och det skall ske, att der säger: Hvar och en, som tror på honom, skall icke som hafver varit sagdt till dem: I ären icke mitt folk; der komma på skam. **12** Det är ingen åtskildnad emellan skola de varda kallade lefvandes Guds barn. Och det Juda och Grek; ty en Herre är öfver alla, riker öfver skall ske, att der som hafver varit sagdt till dem: I ären alla dem som åkalla honom. **13** Ty hvar och en, som icke mitt folk; der skola de varda kallade lefvandes åkallar Herrans namn, skall varda salig. **14** Men huru Guds barn. **27** Men Esaias ropar för Israel: Om talet skola de åkalla den de hafva icke trott på? Och huru på Israels barn än vore som sanden i havet, så skola skola de tro honom, som de hafva intet hört af? Och dock de igenlefde varda salige. **28** Ty han skall väl huru skola de höra utan predikare? **15** Men de äro låta förderfva dem, och dock likväl stilla det förderfvet icke alle Evangelio lydige; ty Esaias säger: Herre, ho till rätfärdighet; ty Herren skall stilla förderfvet på tror vår predikan? Men de äro icke alle Evangelio jordene. **29** Och såsom Esaias sade tillförene: Hade lydige; ty Esaias säger: Herre, ho tror vår predikan? icke Herren Zebaoth igenlefft oss säd, Då hade vi **17** Så är tron af predikanen; men predikanen genom varit såsom Sodoma, och lika som Gomorra. **30** Guds ord. **18** Så säger jag nu: Hafva de icke hört det? Hvad vilje vi då säga? Det säge vi: Hedningarna, Deras ljud är ju utgånget i all land, och deras ord till som icke farit hafva efter rätfärdighetene, de hafva verldenes ändar. **19** Men jag säger: Hafver då Israel fått rätfärdigneten; den rätfärdighet menar jag, det icke fått veta? Den förste Moses säger: Jag skall som af trone kommer. **31** Men Israel, som for efter uppväcka eder till nit med det folk, som icke är folk; rätfärdigneten lag, kom icke tillrätfärdighetenes och med ett galet folk skall jag reta eder. **20** Dristar lag. **32** Hvarföre? Derföre att de icke sökte det ock Esaias sig till, och säger: Jagar funnen af dem, af trone, utan såsom af lagsens gerningar; ty de som intet sökte mig, och är vorden uppenbar dem, stötte sig på förtörnelestenen; **33** Såsom skrifvet som intet sporde efter mig. **21** Men till Israel säger är: Si, jag lägger i Zion en förtörnelesten, och ena han: Hela dagen hafver jag uträckt mina händer till förargelseklippo: och hvar och en som tror på honom, det otrogna och genstörtiga folket. skull icke komma på skam.

10 Bröder, mins hjertas begär och böن till Gud är

för Israel, att de måtte varda salige; **2** Ty jag bär vittne med dem, att de hafva nit om Gud; dock icke visliga. **3** Ty de förstå icke Guds rätfärdighet; utan fara efter att upprätta sin egen rätfärdighet, och äro så icke Guds rätfärdighet undergifne. **4** Ty Christus är lagsens ände, till rätfärdighet hvarjom och enom som tror. **5** Men den rätfärdighet, som är af trone, säger så: Säg icke i ditt hjerta: Ho vill fara upp i himmelen? Det är, att hemta Christum härned. Men den rätfärdighet, som är af trone, säger så: Säg icke i ditt hjerta: Ho vill fara upp i himmelen? Det är, att hemta Christum härned. **7** Eller, ho vill fara ned i djupet? Det är, att hemta Christum upp igen ifrån de döda. (*Abyssos g12*) **8** Men hvad säger (Skriften)? Ordet är hardt nä dig, nämliga i dinom mun, och i ditt hjerta. Detta är det ordet om trona, som vi predikom. **9** Ty om du bekänner med dinom mun Jesum, att

11 Så säger jag nu: Hafver Då Gud bortkastat sitt folk? Bort det; ty jag är ock en Israelit, af Abrahams säd, af Benjamins slägte. **2** Gud hafver icke bortkastat sitt folk, som han hade föresett tillförene. Eller veten I icke hvad Skriften säger om Elias? huru han går fram för Gud emot Israel, och säger: **3** Herre, de hafva dräpit dina Propheter, och hafva slagit ned din altare; och jag är allena igenbliven, och de fara efter mitt lif. **4** Men hvad säger honom Guds svar? Jag hafver mig igenlefft sjutusend män, som icke hafva böjt sin knä för Baal. **5** Är det nu af nåd, så är det icke af gerningom; annars vore nåd icke nåd; är det ock af gerningom, så är det nu icke nåd; annars är gerning icke gerning. Är det nu af nåd, så är det icke af gerningom; annars vore nåd icke nåd; är det ock af gerningom, så är det nu icke nåd; annars är gerning icke gerning. **7** Huru äret då? Det Israel söker, det får han icke; men utkorelsen får det; de andre äro förblindade; **8** Såsom skrifvet är: Gud hafver gifvit

dem en förbittrad anda; ögon, att de icke se skola, utkorelsen hafver jag dem kär, för fädernas skull. och öron, att de icke höra skola allt härtildags. 9 Och 29 Ty Guds gäfvor och kallelse äro sädana, att han David säger: Låt deras bord varda en snaro, och till kan dem icke ångra. 30 Ty såsom ock I fordom icke bekajelse, och till förargelse, och dem till deras rätta trodden på Gud, och hafven dock nu öfver deras otro lön. 10 Varde deras ögon förblindad, att de icke se; fått barmhertighet; 31 Så hafva ock nu de icke velat och böj deras rygg alltid. 11 Så säger jag nu: Hafva tro på den barmhertighet, som eder vederfarende är, de då fördenskull stött sig, att de skulle falla? Bort att dem måtte ock barmhertighet vederfaras. 32 Ty det; men af deras fall hände Hedningomen salighet, Gud hafver allt beslutit under otro, på det han skall på det att han dermed skulle uppväcka dem till nit. förbarma sig öfver alla. (eleēs g1653) 33 O! hvilken 12 År nu deras fall verldenes rikedom, och deras förminskelse är Hedningarnas rikedom; huru mycket djuphet af den rikedom, som är både i Guds visdom och kunskap; huru obegripelige äro hans domar, mer deras fullhet? 13 Eder Hedningomen säger jag: och oransakelige hans vägar. 34 Ty ho hafver känt Efter det jag är Hedningarnas Apostel, prisar jag mitt ämbete; 14 Om jag kunde någorledes uppväcka dem, som mitt kött äro, till nit, och göra några saliga af dem. 15 År förstlingen helig, så är ock väl hele degen helig och om roten är helig, så äro ock qvistarna helige. År förstlingen helig, så är ock väl hele degen helig och om roten är helig, så äro ock qvistarna helige. 17 Om nu någre af qvistarna äro afbrutne, och du, som var ett vildoljoträ, blef der inympad igen, och äst vorden delaktig af oljoträns rot och fetma; 18 Så beröm dig icke emot qvistarna. Om du berömmmer dig, så bär ju icke du roten a, utan roten bär dig. 19 Så säger du då: Qvistarna äro afbrutne, på det jag skulle inympas. 20 Sant säger du; de äro af brutne för trones skull; men du äst ständandes genom trona; var icke för stolt i ditt sinne, utan var i räddhåga. 21 Ty hafver Gud de naturliga qvistar icke skonat, se till, att han icke heller skonar dig. 22 Så se nu här Guds godhet och stränghet; strängheten på dem som föllo, och godheten på dig, så framdu blifver i godhetene; annars varder du ock afhuggen; 23 Och de inympas igen, om de icke blifva i otrone; ty Gud är mägtig äter inympa dem. 24 Ty äst du af ett naturligt vildoljoträ afhuggen, och förutan naturen inympad uti ett sannskyldigt oljoträ; huru mycket mer måga de, som naturlige qvistar äro, inympas uti sitt eget oljoträ? 25 Och så varder hele Israel salig; såsom skrifvet är: Af Zion skall den komma som fria skall, och afvända ogudaktigheten af Jacob. Och så varder hele Israel salig; såsom skrifvet är: Af Zion skall den komma som fria skall, och afvända ogudaktigheten af Jacob. 27 Och detta är mitt Testament med dem, då jag borttager deras synder. 28 Efter Evangelium håller jag dem för ovänner, för edra skull; men efter

kan dem icke ångra. 30 Ty såsom ock I fordom icke

trodde på Gud, och hafven dock nu öfver deras otro

lön.

10 Varde deras ögon förblindad, att de icke se;

11 Så säger jag nu: Hafva tro på den barmhertighet, som eder vederfarende är,

12 År nu deras fall verldenes rikedom, och deras förminskelse är Hedningarnas rikedom; huru mycket

13 Eder Hedningomen säger jag: och oransakelige hans vägar.

14 Om jag kunde någorledes uppväcka dem, som mitt kött äro, till nit, och göra några saliga af dem.

15 År förstlingen helig, så är ock väl hele degen helig och om roten är helig, så äro ock qvistarna helige.

16 Om nu någre af qvistarna äro afbrutne, och du, som var ett vildoljoträ, blef der inympad igen, och äst vorden delaktig af oljoträns rot och fetma;

17 Så beröm dig icke emot qvistarna. Om du berömmmer dig, så bär ju icke du roten a, utan roten bär dig.

18 Så säger du då: Qvistarna äro afbrutne, på det jag skulle inympas.

19 Sant säger du; de äro af brutne för trones skull; men du äst ständandes genom trona; var icke för stolt i ditt sinne, utan var i räddhåga.

20 Ty hafver Gud de naturliga qvistar icke skonat, se till, att han icke heller skonar dig.

21 Ty äst du af ett naturligt vildoljoträ afhuggen, och förutan naturen inympad uti ett sannskyldigt oljoträ; huru mycket mer måga de, som naturlige qvistar äro, inympas uti sitt eget oljoträ?

22 Så se nu här Guds godhet och stränghet; strängheten på dem som föllo, och godheten på dig, så framdu blifver i godhetene; annars varder du ock afhuggen;

23 Och de inympas igen, om de icke blifva i otrone; ty Gud är mägtig äter inympa dem.

24 Ty äst du af ett naturligt vildoljoträ afhuggen, och förutan naturen inympad uti ett sannskyldigt oljoträ; huru mycket mer måga de, som naturlige qvistar äro, inympas uti sitt eget oljoträ?

25 Och så varder hele Israel salig; såsom skrifvet är: Af Zion skall den komma som fria skall, och afvända ogudaktigheten af Jacob. Och så varder hele Israel salig; såsom skrifvet är: Af Zion skall den komma som fria skall, och afvända ogudaktigheten af Jacob.

26 Och detta är mitt Testament med dem, då jag borttager deras synder.

27 Efter Evangelium håller jag dem för ovänner, för edra skull; men efter

28 Ty såsom ock I fordom icke

29 Ty Guds gäfvor och kallelse äro sädana, att han

30 Ty såsom ock I fordom icke

31 Så hafva ock nu de icke velat

32 Ty hafver allt beslutit under otro, på det han skall

33 O! hvilken

34 Ty ho hafver känt

35 Herrans sinne? Eller ho hafver varit hans rådgifvare?

36 Ty af honom, och igenom honom, och i honom

37 äro all ting; honom vare ära i evighet. Amen. Ty af

38 honom, och igenom honom, och i honom äro all ting; honom vare ära i evighet. Amen. (aiōn g165)

12 Så förmanar jag nu eder, käre bröder, vid Guds

barmhertighet, att I utgifven edor lekamen till ett offer, som är levande, heligt och Gudi behageligt, edra skäliga Gudstjenst. 2 Och håller eder icke efter denna verldena; utan förvandler eder. med edars sinnes förnyelse, att I mågen förfara hvad Guds gode, behaglige och fullkomlige vilje är. (aiōn g165)

3 Ty jag säger, igenom den nåd som mig gifven är, hvarjom och enom af eder, att ingen hålle mer af sig, än honom bör hålla; utan hålle sig så, att der är måtta med, efter som Gud hafver utdelat hvarjom och enom trones mått. 4 Ty såsom vi uti en lekamen hafve många lemmar, men alle lemmar hafva icke allt samma ämbete; 5 Och hafve åtskilliga gäfvor, efter den nåd som oss gifven är. Hafver någor Prophetiam, så vare hon ens med trone. Och hafve åtskilliga gäfvor, efter den nåd som oss gifven är. Hafver någor Prophetiam, så vare hon ens med trone. 7 Hafver någor ett ämbete, så akte han derpä; lärer någor, så akte han på lärona. 8 Förmanar någor, så akte han på förmaningen; gifver någor, så gifve uti enfaldighet; regerar någor, så regere med omsorg; gör någor barmhertighet, så göre det med fröjd. 9 Kärleken vare utan skrymtan; hater det onda, blifvandes vid det godt är. 10 Varer hvar med annan vänlige, uti broderlig kärlek; den ene förekomme den andra med inbördes heder. 11 Varer icke tröge uti det I hafven för händer; varer brinnande i Andanom; skicker eder efter tiden. 12 Varer glade i hoppet; tålige i bedröfvelse;

håller på bedja. **13** Deler edart till de heligas nödorft; sådant vete, nämliga tiden, att nu är stunden till att herberger gerna. **14** Tåler väl om dem som gå efter uppstå af sömnen, efter vår salighet är nu närmest, edart argasta; täler väl, och önsker dem icke ondt. **15** än då vi troddet; **12** Natten är framfaren, och dagen Ens till sinnes med hvarannan; håller icke mycket af är kommen; derföre låter oss bortkasta mörksens eder sjelfva; utan håller eder lika vid dem som ringa gerningar, och ikläda oss Ijusens vapen: **13** Låter oss äro; håller eder icke sjelfva för kloka, Ens till sinnes ärliga vandra, såsom om dagen; icke i frässeri och med hvarannan; håller icke mycket af eder sjelfva; dryckenskap; icke i kamrar och okyskhet; icke i kif utan håller eder lika vid dem som ringa äro; håller och nit; **14** Utan ikläder eder Herran Jesum Christum; eder icke sjelfva för kloka, **17** Görer ingom ondt för ondt; vinnlägger eder om det som ärligt är, inför hvar man. **18** Om möjeligt är, så mycket som till eder står, sa hafver frid med alla menniskor. **19** Hämmens eder icke sjelfve, käre vänner; utan låter (Guds) vrede hafva rum; ty det är skrifvet: Min är hämnden, jag skall vedergällat, säger Herren. **20** Om nu din ovän hungrar, så gif honom mat; törster han, så gif honom dricka; när du det gör, så församlar du glödande kol på hans hufvud. **21** Lät dig icke öfvervunnen varda af det onda; utan öfvervinn det onda med det goda.

13 Hvar och en vare Öfverhetene, som väldet

hafver, underdåig; ty ingen Öfverhet är, utan af Gudi; den Öfverhet, som är, hon är skickad af Gudi **2** han tackar Gudi. Den der icke äter, han icke äter Derföre, ho sig sätter emot Öfverheten, han sätter sig emot Guds skickelse; men de som sätta sig deremot, de skola få en dom öfver sig. **3** Ty de, som väldet må du rädas; ty han bär icke svärdet förgäves; utan han är Guds tjenare, en nämnare honom till straff, höre vi Herranom till. **4** Ty han är **7** Ty ingen af oss lefver sig sjelfvom; och ingen dör Guds tjenare, dig till godo. Men gör du det ondt är, så **8** Lefve vi, sa lefve vi Herranom; dö vi, att han skall vara Herre, både öfver lefvande och måsten I ock gifva skatt; ty de **9** Ty Christus är derpå både som illa gör. **5** Derföre måsten I ock gifva skatt; ty de **10** Men du, hvi dömer du din broder? Eller du är Guds tjenare, som sådant skola sköta. Derföre att han skall vara Herre, som heder, som heder tillhörer. **6** Varer ingom något tull, som tull bör; dem rädsel, som rädsel tillhörer; **11** Såsom skrifvet står: **7** Så gifver nu hvarjom och en af oss göra Gudi räkenskap älskar den andra, han hafver fullbordat lagen. **8** Ty för sig sjelf. **12** Jag vet väl, och är dess vittne; du skall icke begära; och annat sådant bud, viss i Herranom Jesu, att ingen ting äro af sig sjelf det beslutes i detta ordet: Du skall älska din nästa menlig; utan den som håller det för menligit, honom som dig sjelf. **10** Kärleken gör sin nästa intet ondt. Så är det menligit. **15** Derföre flyr det så, att edart goda är nu kärleken lagsens fullbordan. **11** Och medan vi icke varder undergivvet menniskors förtal. Derföre

14 Den svaga i trone tager upp; och bekymrer icke samvetet. **2** Den ene tror, att han må allahanda äta; men den som svag är, han äter kål. **3** Den der äter, han förakte icke honom som icke äter, och den som icke äter, han döme icke honom som äter; ty God hafver honom upptagit. **4** Ho äst du, som dömer en annars tjenare? Sinom egnom herra står han eller faller; men han kan väl varda ständandes; ty God är väl mägtig till att göra honom ständandes. **5** Hvilken som aktar någon dag, det gör han Herranom; och hvilken icke aktar någon dag, han gör det ock Herranom. Hvilken som äter, han äter Herranom; ty

Herranom som aktar någon dag, han gör det ock Herranom. Hvilken som äter, han äter Herranom; ty Herranom, och tackar Gudi. Hvilken som aktar någon dag, det gör han Herranom; och hvilken icke aktar de skola få en dom öfver sig. **3** Ty de, som väldet någon dag, han gör det ock Herranom. Hvilken som hafva, äro icke dem till räddhåga som väl göra, utan äter, han äter Herranom; ty han tackar Gudi. Den der dem som illa göra. Vill du icke frukta för Öfverheten, icke äter, han icke äter Herranom, och tackar Gudi. så gör det godt är, så får du pris af honom; **4** Ty han är **7** Ty ingen af oss lefver sig sjelfvom; och ingen dör Guds tjenare, dig till godo. Men gör du det ondt är, så **8** Lefve vi, sa lefve vi Herranom; dö vi,

menlig; utan den som håller det för menligit, honom som dig sjelf. **13** Derföre, låt oss nu icke mera döma det som sagd t är: Du skall icke göra hor; du skall icke hvarannan; utan dömer heldre så, att ingen förtömar dräpa; du skall icke stjäla; du skall icke bäre falskt sin broder, eller förargar. **14** Jag vet väl, och är dess vittne; du skall icke begära; och annat sådant bud, viss i Herranom Jesu, att ingen ting äro af sig sjelf

det beslutes i detta ordet: Du skall älska din nästa menlig; utan den som håller det för menligit, honom som dig sjelf. **10** Kärleken gör sin nästa intet ondt. Så är det menligit. **15** Derföre flyr det så, att edart goda är nu kärleken lagsens fullbordan. **11** Och medan vi icke varder undergivvet menniskors förtal. Derföre

flyr det så, att edart goda icke värder undergifvet af eder, att I ären fulle af godhet, uppfyllede med all menniskors förtal. **17** Ty Guds rike är icke mat eller kunskap, förmående förmana hvar den andra. **15** Att dryck, utan rätfärdighet, och frid, och fröjd i dem jag skall vara Jesu Christi tjenare ibland Hedningarna, Helga Anda. **18** Den der uti tjenar Christo, han är offrandes Guds Evangelium; att Hedningarne skola Gudi täck, och menniskomen bepröfad. **19** Så låt varda ett offer, Gudi anammeligit, helgadt genom den oss nu fara efter det som till frids tjenar, och det Helga Anda. Att jag skall vara Jesu Christi tjenare som tjenar till förbättring inbördes. **20** Fördervva icke, ibland Hedningarna, offrandes Guds Evangelium; att för mats skull, Guds verk. All ting äro väl ren; men Hedningarne skola varda ett offer, Gudi anammeligit, honom är det icke godt, som äter med sitt samvets helgadt genom den Helga Anda. **17** Derföre hafver förkränkelse. **21** Godt är dig, att du äter intet kött, jag, der jag må berömma mig af, igenom Christum eller dricker intet vin; ej heller något der din broder Jesum, i det Gudi tillhörer. **18** Ty jag dristar icke stöter sig på, eller förargas, eller försugas. **22** Hafver något tala, det icke Christus verkade igenom mig, du tron, så haf henne när dig sjelf för Gudi. Salig är till att göra Hedningarna lydaktiga, genom ord och den som sig intet samvet gör, om det han beprüfvar. gerningar; **19** Genom teckens och unders kraft, och **23** Men den som tvifvelaktig är, äter han, så är han genom Guds Andas kraft; så att ifrån Jerusalem, och fördömd; ty han äter icke af tron; ty allt det icke går af de land deromkring ligga, allt intill Illyricum, hafver trone, det är synd.

15 Skole ock vi, som starke äre, draga deras skräplighet, som svage äro, och icke täckas oss sjelfvom. **2** Så skicke sig hvar och en af oss, att han måtte täckas sin nästa till godo, till förbättring. **3** Ty ock Christus täcktes icke sig sjelfvom; utan såsom skrifvet står: Deras försmädelser, som dig försmäda, hafva fallit över mig. **4** Ty hvad som helst föreskrifvet är, det är skrifvet oss till lärdom; att vi, genom tålmod och Skriftenes tröst, skole hafva en förhopning. **5** Att I med enom håg, och med enom mun, mågen prisa Gud, och vårs Herras Jesu Christi Fader. Att I med enom håg, och med enom mun, mågen prisa Gud, och vårs Herras Jesu Christi Fader. **7** Derföre upptager hvar den andra, såsom ock Christus hafver upptagit oss till Guds äro. **8** Men jag säger, att Jesus Christus var omskärelsens tjenare, för Guds sannings skull, till att fast göra de löften, som till fäderna skedde; **9** Men att Hedningarna skola ära Gud, för barmhertigheten skull; såsom skrifvet är: Fördenskull skall jag prisa dig ibland Hedningarna, och sjunga dino Namne. **10** Och åter säger han: Glädjens, I Hedningar, med hans folk; **11** Och ändå sedan: Lofver Herran, alle Hedningar, och priser honom, all folk. **12** Och åter säger Esaias: Det skall vara Jesse rot, och den som uppstå skall att råda över Hedningarna; på honom skola Hedningarna hoppas. **13** Men Gud, som hoppet gifver, uppfylle eder med alla fröjd och frid i trone, att I hafven ett fullkomeligit hopp, genom dens Helga Andas kraft. **14** Mine bröder, jag vet väl sjelf

jag uppfyllt med Christi Evangelium; **20** Och beflitat inig att predika Evangelium, der Christus icke ens hade varit nämnd, på det jag icke skulle bygga på ens annars grund; **21** Utan, såsom skrifvet står: Dem som intet hafver kungjordt varit om honom, de skola det se; och de som af honom intet hört hafva, de skola det förstå. **22** Det är ock saken, hvarföre jag ofta hafver varit förhindrad att komma till eder. **23** Nu, efter jag icke mer rum hafver i dessa landen, och hafver dock i mång år åstundat komma till eder; **24** Då jag reser ut i Hispanien, vill jag komma till eder; ty jag hoppas att, då jag reser derigenom, skall jag få se eder, och sedan varda af eder hulpen dit att komma; dock att jag ju först någon lust hafver haft af edor umgängelse. **25** Ty de som bo uti Macedonien, och Achajen, hafva belefvat göra någon undsättning dem fattigom heligom, som äro i Jerusalem. Ty de som bo uti Macedonien, och Achajen, hafva belefvat göra någon undsättning dem fattigom heligom, som äro i Jerusalem. **27** Ty de hafva så belefvat, och äro dem ock pligtige; fördenskull, att efter de hafva delat med Hedningarna sin andeliga ting, är tillbörligt, att de äro dem till tjenst med deras lekamliga ting. **28** Då jag nu beställt hafver, och förseglat dem denna frukt, vill jag komma tillbaka igen, och genom edar (stad) fara till Hispanien. **29** Men jag vet, när jag kommer till eder, varder jag kommandes med Christi Evangelii fullkomliga välsignelse. **30** Men, käre bröder, jag förmanar eder genom vår Herra Jesum Christum, och igenom Andans kärlek, att I mig uti mitt arbete

hjälpen, med edra böner för mig till Gud; **31** Att jag med eder. Amen. **21** Helsar eder Timotheus, min må frälst varda ifrå de otroga i Judeen; och att min medjhjelpare, och Lucius, och Jason, och Sosipater, tjänst, som jag gör i Jerusalem, må anammelig varda mine fränder; **22** Helsar jag Tertius eder, som brefvet dem heligom; **32** Att jag må med glädje komma till skrifvit hafver, i Herranom. **23** Helsar eder Gajus, min eder, genom Guds vilja, och vederqvicka mig med och hela församlingenes värd; helsar eder Erastus, eder. **33** Men fridsens Gud vare med eder allom. stadsens räntomästare, och Qvartus, brödren. **24** Amen.

16 Jag befaller eder våra syster Phebe, hvilken

är i församlingenes tjänst i Kenchrea. **2** Att I henne undfången i Herranom, såsom helgon höfves; och görer henne bistånd i all ärende, der hon eder behöfver; ty hon hafver mångom, och jemväl mig sjelfvom, varit till godo. **3** Helser Priscilla, och Aqvila, mina hjälpare i Christo Jesu; **4** Hvilke för mitt lif hafva vågat sin hals; dem tackar icke allenast jag, utan ock alla Hedningars församlingar. **5** Helser Maria, den der mycket arbete för oss haft hafver. Helser Maria, den der mycket arbete för oss haft hafver. **7** Helser Andronicus, och Junia, mina fränder och medfångar, de der märkelige äro ibland Apostlarna; de der ock för mig voro i Christo. **8** Helser Amplia, min älskliga i Herranom. **9** Helser Urbanus, vår hjälpare i Christo, och Stachis, min älskliga. **10** Helser Apellen, den der beprövd är i Christo; helser dem som äro af Aristobuli hus. **11** Helser Herodion, min frända; helser dem som äro af Narcissi hus, i Herranom. **12** Helser Tryphena och Tryphosa, de der arbeta i Herranom; helser Persiden, mina älskeliga, som mycket arbetat hafver i Herranom. **13** Helser Rufum, den utkorada i Herranom; och hans moder, och mina. **14** Helser Asyncritum, Phlegontem, Herman, Patroban, Hermen, och de bröder som med dem äro. **15** Helser eder inbördes med en helig kyss; helsa eder Christi församlingar. Helser eder inbördes med en helig kyss; helsa eder Christi församlingar. **17** Käre bröder, jag förmanar eder, att I hafven uppseende på dem, som tvist och förargelse åstadkomma, emot den lärdom som I hafven lärt; och viker ifrå dem. **18** Ty sådane tjena icke Herranom Jesu Christo, utan sinom buk; och igenom söt ord och smekande tal förföra deras hjerta, som menlöse äro. **19** Ty edar lydaktighet är utkommen till hvor man. Derföre fröjdar jag mig öfver eder; men jag vill, att I ären vise på det goda, och enfaldige på det onda. **20** Men fridsens Gud förträde Satanam under edra fötter snarliga. Vårs Herras Jesu Christi nåd vare

Vårs Herras Jesu Christi nåd vare med eder allom.

Amen. **25** Men nu uppenbarad och kungjord, igenom

Prophetemas skrifter, af eviga Guds befallning; på det tron skall få lydaktighet ibland alla Hedningar; Men nu uppenbarad och kungjord, igenom Prophetemas skrifter, af eviga Guds befallning; på det tron skall få lydaktighet ibland alla Hedningar; (*aiōnios g166*) **27** Gudi, som är allena vis, vare pris och ära, genom Jesum Christum, i evighet. Amen. Till de Romare, sänd ifrå Corintho, med Phebe, som i församlingenes tjänst var i Kenchrea. (*aiōn g165*)

1 Korinthierbrevet

1 Paulus, kallad till Jesu Christi Apostel, genom Guds vilja, och Sosthenes, broderen; **2** Guds församling, som är i Corinthis, dem helgadom genom Christum Jesum, kalladom heligom; samt med allom dem som åkalla vårs Herras Jesu Christi Namn, uti hvart och ett rum, deras och vårt. **3** Nåd vare eder, och frid af Gudi varom Fader, och Herranom Jesu Christo. **4** Jag tackar min God alltid för edra skull, för den Gods nåd, som eder gifven är genom Christum Jesum; **5** Att I uti all stycke rike vordne ären genom honom, i all ord, och all kunskap. **6** Såsom predikanen om Christo i eder Kraftig vorden är; **7** Så att eder icke fattas någor gåfva, och vänten vårs Herras Jesu Christi uppenbarelse. **8** Hvilken eder ock stadfäster intill ändan, att I ostraffelige ären på vårs Herras Jesu Christi dag. **9** Ty God är trofast, genom hvilken I kallade ären till hans Sons Jesu Christi, vårs Herras, delaktighet. **10** Men, käre bröder, jag förmanar eder, vid vårs Herras Jesu Christi Namn, att I talen alle ett, och att ibland eder ingen tvedrägt är; utan att I ären fullborda uti ett sinne och ene mening. **11** Ty mig är förekommet, mine bröder, om eder, med dem som tjena Chloe, att ibland eder äro trätör. **12** Men jag säger, som hvor och en af eder säger: Jag är Paulisk, jag är Apollisk, jag är Cephisk, och jag är Christisk. **13** Månn Christus vara sönörad? Månn Paulus vara korsfäst för eder? Eller ären I döpte i Pauli namn? **14** Jag tackar God, att jag ingen edra döpt hafver, utan Crispum, och Gajum; **15** Att ingen kan säga, att jag hafver i mitt namn döpt. **16** Desslikes döpte jag Stephane husfolk; sedan vet jag icke, om jag någon annan döpt hafver. **17** Ty Christus hafver icke sändt mig till att döpa, utan till att förkunna Evangelium; icke med klokt tal, på det Christi kors icke skulle omintet varda. **18** Ty det tal om korset är en galenskap dem som förtappas; men oss, som salige vardom, är det en Gods kraft; **19** Ty skrifvet är: Jag skall omintet göra de visas visdom, och de förståndigas förstånd skall jag förkasta. **20** Hvar äro de kloke? Hvar äro de Skriftlärde? Hvar äro denna verldenes vise? Hafver icke God denna verldenes vishet gjort till galenskap? (aiön g165) **21** Ty efter verlden icke kunde genom sin visdom känna God i hans visdom, så täcktes Gudi med däraktiga

predikan frälsa dem som tro. **22** Efter det Judarna begåra tecken, och Grekerna söka efter vishet; **23** Men vi predike den korsfästa Christum, Judomen en förgäelse, och Grekomen en galenskap. **24** Men dem samma, Judom och Grekom, som kallade äro, predike vi Christum, Gods kraft, och Gods visdom. **25** Ty Gods galenskap är visare än menniskor, och Gods svaghet är starkare än menniskor. **26** Käre bröder, ser på edor kallelse; icke många köttsliga vise, icke många mägtige, icke många ädlingar äro kallade. **27** Men det, som galet var för verldene, hafver God utvalt, på det han skulle göra de visa till skam; och det svagt var för verldene hafver God utvalt, på det han skulle göra det till skam som starkt är. **28** Och det, som var oädlar, och föraktadt för verldene, hafver God utvalt, och det intet är; på det han skulle göra det till intet, som något är; **29** På det intet kött skall kunna berömma sig för honom; **30** Af hvilkom I ock ären i Christo Jesu, den oss af Gudi är gjord till visdom, och till räfftfärdighet, och till helgelse, och till förlossning; **31** På det, som skrifvet står: Den som berömmar sig, han berömme sig i Herranom.

2 Och jag, käre bröder, då jag kom till eder, kom jag icke med hög ord, eller hög visdom, att förkunna eder Gods vittnesbörd. **2** Ty höll mig icke derföre, att jag något visste ibland eder, utan Jesum Christum, och honom korsfästan. **3** Och jag var med eder i svaghet, och med räddhåga, och med mycket bärvande. **4** Och mitt tal och min predikan var icke i konstelig ord, efter menniskors visdom, utan uti Andans och kraftenes bevisning; **5** Att edor tro icke skall stå på menniskors visdom, utan på Gods kraft. **6** Men det vi tale om, är visdom när de fullkomliga; dock icke denna verldenes, eller denna verldenes öfverstara visdom, hvilke förgås. (aiön g165) **7** Men vi tale om den hemliga fördolda Gods visdom, den God för verldenes begynnelse förskickat hafver, till våra härlighet; (aiön g165) **8** Hvilken ingen af denna verldenes Förstår känt hafver; ty om de den känt hade, så hade de aldrig korsfäst härligheten Herra; (aiön g165) **9** Utan såsom skrifvet är: Det intet öga sett hafver, och intet öra hört, och uti ingen menniskos hjerta stiget är, det hafver God beredt dem som honom älska. **10** Men oss hafver God det uppenbarat genom sin Anda; ty Anden utransakar all ting; Ja, ock Gods djuphet. **11** Ty hvilken menniska vet hvad

i menniskone är, utan menniskones anda som är i han sjelfver varder salig, dock såsom genom eld. 16 henne? Så vet ock ingen hvad i Gudi är, utan Guds Ve ten I icke, att I ären Guds tempel, och att Guds Ande. 12 Men vi hafve icke fått denna verldenes Ande bor i eder? 17 Hvilken Guds tempel förderfvar, anda, utan den Anda som är af Gudi, att vi veta honom skall Gud förderfva; ty Guds tempel är heligt, kunne, hvad oss af Gudi gifvet är; 13 Hvilket vi ock hvilket I ären. 18 Ingen bedrage sig sjelf. Hvilken tale, icke med sådana ord som mennisklig visdom ibland eder låter sig tveka att han är vis, han varde lärer, utan med sådana ord som den Helige Ande galen i denna verld, att han må varda vis. (aiōn g165) lärer; och dömom andeliga saker andeligen. 14 Men 19 Ty denna verldenes vishet är galenskap för Gudi; den naturliga menniskan förnimmer intet af det Guds efter som skrifvet är: Han griper de visa uti deras Anda tillhörer; ty det är honom en galenskap, och klokhet.; 20 Och åter: Herren vet de visas tankar, kan icke begripat; ty det måste andeliga dömas. 15 att de äro fåfängelige. 21 Så berömme sig ingen af Men den andelige dömer all ting, och varder af ingom menniskor; allt är det edart; 22 Vare sig Paulus, eller dömd. 16 Ty ho hafver känt Herrans sinne? Eller ho Apollos, vare sig Cephas, eller verlden, vare sig lifvet, vill undervisa honom? Men vi hafve Christi sinne.

3 Och jag, käre bröder, kunde icke tala med eder, såsom med andeligm, utan såsom med

köttsligm, såsom med barnom i Christo. 2 Mjölk hafver jag gifvit eder dricka, och icke mat; ty I förmåtten det icke; ej heller ännu förmågen. 3 Fördenskull I ären ännu köttslige; ty medan ibland eder är nit, och kif, och tvedrägt, ären I icke då köttslige, och vandren efter menniskosätt? 4 Ty då en säger: Jag är Paulisk, och den andre säger: Jag är Apollisk; ären I icke då köttslige? 5 Ho är nu Paulus, ho är Apollos, annat än tjenare, genom hvilka I hafven anammat tron, och dock som Herren hafver hvarjom och en om gifvit? 6 Jag hafver plantat, Apollos hafver vattnat; men Gud hafver gifvit växten. 7 Så är nu han intet, som planter; icke heller han, som vattnar, utan Gud, som växten gifver; 8 Men den som planter, och den som vattnar, den ene är som den andre; men hvar och en skall få sin lön efter sitt arbete. 9 Ty vi är Guds medhjelpare; I ären Guds åkerverk, Guds byggning. 10 Jag, af Guds nåde, som mig gifven är, hafver lagt grundvalen, såsom en vis byggmästare, en annar bygger deruppå; men hvar och en se till, huru han bygger deruppå. 11 Ty en annan grund kan ingen lägga, än den som lagder är, hvilken är Jesus Christus. 12 Hvar nu någor bygger på denna grund guldf, silfver, ädla stenar, trä, hö, strå; 13 Så varder hvars och ens verk uppenbart; ty dagen skall görat klart, hvilken i elden uppenbar varder; och hurudana hvars och ens verk är, det skall elden bepröfva. 14 Varde någons verk blivvandes, som han deruppå byggt hafver, så får han lön. 15 Men varde någons verk förbrändt, så varde han straffad; men

4 Der skall man hålla oss fore, att vi ärre Christi tjenare, och skaffare till Guds hemlighet. 2 Nu söker man intet ibland skaftarena annat, än att de finnas måga trogne. 3 Men mig är det en ringa ting, att jag varder dömd af eder, eller af mennisklig dag; dömer jag mig icke heller sjelf. 4 Jag vet intet med mig; dock derutinnan är jag icke rätfärdigad, men Herren är den mig dömer. 5 Deraföre dömer icke förr än tid är, så länge att Herren kommer, hvilken och skall låta komma det i ljuset, som i mörkrena fördoldt är, och uppenbara hjertans anslag; och då varder hvarjom och enom pris af Gudi. 6 Men detta hafver jag, käre bröder, uttydt på mig, och på Apollos, för edra skull, att I af oss lära måtten, att ingen hälle mer af sig, än som nu skrifvet är; på det I icke högmodens emot hvarannan för någons mans skull. 7 Ty ho framsätter dig? Eller hvad hafver du, det du icke undfått hafver? Hafver du det undfått, hvi berömmer du dig då, lika som du det icke undfått hade? 8 I ären nu måtte, I ären nu rike vordne, I regneren utan oss; och gäfve Gud att I regneraden, på det vi ock måtte regnra med eder. 9 Men mig tycker, att Gud hafver utgifvit oss Apostlar för de aldraringasta, såsom de der dödenom äro ämnade; ty vi ärre vordne ett vidunder verldene, och Änglomen, och menniskomen. 10 Vi ärre därar, för Christi skull, men I ären kloke i Christo; vi svage, I starke; I härliga, vi föraktade. 11 Allt intill denna tid lide vi både hunger och törst, och äro nakne, och varde kindpustade, och hafve intet visst hemman; 12 Och arbetom, verkande

med våra egna händer. Då vi blifve bannade, välsigne måsten I rymma utu verlden 11 Men nu hafver jag vi; då vi blifve förföljde, lide vi. 13 Då vi blifve hadde, skrifvit eder, att I skolen intet haf va skälla med dem, bedjes vi före; såsom verldenes afskrap är vi vordne, nämliga om någor vore som kallas en broder, och är hvars mans afhugg, till denna dag. 14 Detta skrifver en bolare, en girig, en afgudadyrkare, en skändare, jag icke fördenskull, att jag vill skämma eder; men jag en drinkare, eller en röfrière; med sådana skolen I dock icke många fäder; jag hafver födt eder i Christo ute äro? Domen icke I dem, som inne äro? 13 Men Jesu, genom Evangelium. 16 Derföre förmanar jag ut ifrån eder, som onder är.

eder. Varer mine efterföljare. 17 För samma saks skull hafver jag sändt till eder Timotheum, hvilken är min kåre son, och trogen i Herranom; att han skall draga eder till minnes mina vägar, som äro i Christo, såsom jag allestads och i alla församling lärer. 18 Somlige af eder äro så uppblåste, lika som jag icke skulle komma till eder. 19 Men jag vill innan en kort tid komma, om Herren vill; och då skall jag röna, icke deras ord, som så uppblåste äro, utan kraft. 20 Ty Guds rike står icke i ordom, utan i kraft. 21 Hvad viljen! Skall jag komma med ris till eder, eller med kärlek och saktmödigom anda?

5 Det går ett allmänneelig rylte, att boleri är ibland eder; och sådant boleri, der ock icke Hedningarne veta af säga, att en hafver sins faders hustru. 2 Och I ären uppblåste, der I mycket heldre skullen hafva sörjt; på det att den sådant bedrifvit hafver, måtte utkastas ifrån eder. 3 Men jag, såsom den med kroppen frånvarandes är, dock med andan närvarandes, hafver allaredo såsom närvarandes beslutit, 4 I vårs Herras Jesu Christi Namn, uti edor församling, med minom anda, och samt med vårs Herras Jesu Christi kraft, 5 Att den, som det så bedrifvit hafver, skall gifvas Satane i väld, till köttsens förder; på det anden må salig blifva på Herrans Jesu dag. 6 Edor berömmelse är icke god. Veten I icke, att litet surdeg försyrer hela degen? 7 Renser fördenskull ut den gamla surdegen, att I mägen blifva en ny deg, såsom I ock ären osyrade; ty vi hafve ock ett Påskalamb, som är Christus, offrader för oss. 8 Derföre låter oss hålla Påska, icke uti den gamla surdegen, och icke uti ondskones och arghetenos surdeg; utan uti renhetenos och sanningens osyrade deg. 9 Jag hafver skrifvit eder till uti brefvena, att I intet skullen hafva skaffa med bolare. 10 Det menar jag icke om denna verldenes bolare, eller om giriga, eller om röfrière, eller om afgudad. yrkare; annars

6 Gitter någor edra, som något hafver ute ståndandes med en annan, sig döma låta under de orätfärdiga, och icke heldre under de heliga? 2 Veten I icke, att de helige skola döma verldena? Skall nu verlden dömas af eder, ären I då icke gode nog till att döma de ringa saker? 3 Veten I icke, att vi skole döma Änglarna? Huru mycket mer timmelig ting? 4 Men I, när I hafven några saker om timmelig ting, så tagen I dem som föraktade äro i församlingene och sätten dem till domare. 5 Eder till blygd säger jag detta: Är der ju platt ingen vis ibland eder? Eller en som kan döma emellan sin broder och broder? 6 Utan den ene brödren tråter med den andra, och dertill inför de otrogna. 7 Det är allaredo en brist med eder, att I gån med hvarannan till rätta; hvi låten I icke heldre göra eder orätt? Hvi låten I icke heldre göra eder skada? 8 Ja, I gören orätt och skada, och det brödromen. 9 Veten I icke, att de orätfärdige icke skola ärfva Guds rike? Farer icke ville; hvarken bolare, eller afgudadyrkare, eller horkarlar, eller de veklingar, eller drängaskändare, 10 Eller tjufvar, eller girige, eller drinkare, eller Häädare, eller röfrière skola ärfva Guds rike. 11 Och detta voren I somlige; men I ären aftvagne, I ären helgade, I ären rätfärdigade, genom Herrans Jesu Namn, och genom vår Guds Ande. 12 Jag hafver magt till allt, men det är icke allt nyttigt; jag hafver magt till allt, men ingen ting skall taga mig fangen. 13 Maten till buken, och buken till maten; men Gud skall både mat och buk till intet göra; men kroppen icke till boleri, utan Herranom, och Herren kroppenom. 14 Men Gud hafver uppväckt Herran; han skall också uppväcka oss, genom sina kraft. 15 Veten I icke, att edre kroppar är Christi lemmar? Skulle jag nu taga Christi lemmar, och göra der skökolemmar af? Bort det. 16 Eller veten I icke, att den sig håller till en sköko, han blifver en kropp med henne P Ty de varda, säger han, tu uti ett kött.

17 Men den som håller sig till Herran, han är en Ande hafver hvarjom och enom utdelat. Hvar och en, såsom med honom. 18 Flyr boleri. All synd, som menniskan Herren honom kallat hafver, så vandre han. Och så gör, är utan kroppen; men den som bedrifver boleri, stadgar jag i alla församlingar. 18 Är någor omskoren han syndar på sin egen kropp. 19 Eller veten I icke, kallad, han begäre icke förhud; är någor kallad i att edar kropp är dens Helga Andas tempel, som är i förhuden, han låte icke omskåra sig. 19 Omskärelsen eder, hvilken I hafven af Gudi; och ären icke edre är intet, och förhuden är intet; utan hålla Guds bud. 20 egne? 20 Ty I ären dyrt köpte. Derföre priser nu Gud Hvar och en blifve uti den kallelse, i hvilka han kallad uti edar kropp, och i edrom anda, hvilke Gudi tillhörta. är. 21 Äst du kallad i träldom, haf der ingen sorg om; dock kan du fri varda, så brukna det heldre; 22 Ty den som i träldom kallad är i Herranom, han är Herrans fri; sammalunda ock den som kallad är i frihet, han är Christi egen vorden. 23 I ären dyrt köpte; blifver icke menniskors trålar. 24 Hvar och en, käre bröder, der han uti kallad är, der blifve han uti när Gudi. 25 Men om jungfru hafver jag icke Herrans bud; utan jag säger mina mening, såsom den der barmhärtighet fått hafver af Herranom, till att vara trogen. 26 Så menar jag nu sådant vara godt, för den nöd som förhanden är, att menniskone skall godt vara så blifva. 27 Äst du vid hustru bunden, begära icke skiljas vid henne; äst du ock utan hustru, så begära icke hustru. 28 Men gifter du dig, syndar du intet, och om en jungfru gifter sig, syndar hon intet; dock varda sådana lidande lekamlig bekymmer; men jag skonade eder gerna. 29 Men det säger jag: Käre bröder, tiden är kort. Öfver detta: De som hustrur hafva, vare såsom de inga hade; 30 Och de som gråta, såsom de intet greto; och de som fröjda sig, såsom de fröjdade sig intet; och de som köpa, såsom de behöllo det intet; 31 Och de som bruka denna verldena, såsom de brukade icke; ty denna verldenes väsende förgås. 32 Men jag ville gerna, att I voren utan omsorg. Den der ogift är, han aktar det Herranom tillhörer, huru han skall täckas Herranom. 33 Men den som gifter sig, han aktar hvad verldene tillhörer, att han skall behaga hustrune. 34 Och det är skilnad på en qvinna, och en jungfru; den som ogift är, hon aktar det Herranom tillhörer, att hon skall blifva helig både till kropp och till anda; men den som gifter sig, hon aktar det verldene tillhörer, huru hon skall behaga mannenom. 35 Men detta säger jag till det som eder kan gagneligt vara, och icke att jag vill kasta band på eder; utan på det I skolen efterfölja det ärliglit är, och blifva vid Herran, utan allt hinder. 36 Men om någor läter sig tycka, att det icke väl skickar sig med hans jungfru, sedan hon väl manväxt är, och det vill icke annars vara, så göre som han vill, han

7 Nu, der I mig om skrefven, svarar jag. Det är mannenom godt, att han intet befattar sig med hustru. 2 Dock likväl, till att undfly boleri, hafve hvar och en sina hustru, och hvar och en sin man. 3 Mannen skall låta få hustrune skyldig välviljoghet, och sammalunda hustrun mannen. 4 Hustrun hafver icke sjelf magt öfver sin egen kropp, utan mannen; sammalunda mannen hafver icke magt öfver sin egen kropp, utan hustrun. 5 Drager eder icke undan för hvarannan, utan det sker med begges edra samtycko, till en tid, att I mågen hafva tom till fasto och böner; och kommer så igen tillsammans, att djefvulen icke skall fresta eder för edor okyskhets skull. 6 Men sådant säger jag eder efter tillstådjelse, och icke efter bud; 7 Utan jag ville heldre, att alla menniskor voro såsom jag är; men hvar och en hafver sina eagna gäfvo af Gudi; den ene så, den andre så. 8 Dem ogiftom och enkom säger jag: Godt är dem, om de blifva såsom ock jag. 9 Men kunna de icke hålla sig, så gifte sig; ty det är bättre gifta sig, än brinna. 10 Men dem giftom bjuder icke jag, utan Herren: Hustrun skilje sig icke ifrå mannen. 11 Skiljes hon ock ifrå honom, så blifve ogift, eller förlige sig med mannen igen; och mannen öfvergivfe icke hustruna. 12 Dem androm säger jag, icke Herren: Om så är, att en broder hafver ena otrogna hustru, och hon hafver vilja till att bo med honom; skilje då han icke henne ifrå sig. 13 Och om en qvinna hafver en otrogen man, och han hafver vilja till att blifva nära henne; skilje icke då honom ifrå sig. 14 Ty den otrogne mannen är helgad genom hustruna, och den otrogna hustrun är helgad genom mannen; annars vordo edor barn oren; men nu äro de helig. 15 Om ock den otrogne vill skiljas, så lät honom skiljas. En broder eller syster är icke bunden till egendom i sådana fallom; utan i frid hafver Gud kallat oss. 16 Ty huru vetst du, qvinna, om du kan göra mannen salig? Eller huru vetst du, man, om du kan göra hustruna saliga? 17 Dock såsom Gud

syndar intet; han läte henne gifta sig. 37 Men om en inseget till mitt Apostlaämbete ären I, uti Herronom. sätter sig fast före, efter han onödd är, och hafver 3 Dem som mig fråga, är detta mitt svar: 4 Hafve sin fria vilja, och besluter detta i sitt hjerta, att låta vi icke magt till att äta och dricka? 5 Hafve vi icke sina jungfru så blifva, han gör väl. 38 Den nu utgifter magt att omföra med oss en hustru, som en syster är, henne, han gör väl; men den icke utgifter henne, såsom de andre Apostlar och Herrans bröder, och han gör bättre. 39 Hustrun är bunden till lagen, så Cephas? 6 Eller hafver jag och Barnabas allena icke länge hennes man lefver; men när hennes man är magt sammaledes göra? 7 Ho tjenar till krig på sin afsomnad, är hon fri att gifva sig enom androm, hvem egen sold någon tid? Ho planterar en vingärd, och hon vill; dock att det sker i Herronom. 40 Men saligare är hon, om hon så blifver, efter mitt sinne; jag menar, att jag ock hafver Guds Anda.

8 Men om afgudaoffer vete vi; ty vi hafve alle förstånd.

Förståndet upplås; men kärleken förbättrar. 2 Om någor låter sig tycka, att han vet något; han vet ännu intet, huru. honom bör veta. 3 Men den som älskar Gud, han är känd af honom. 4 Så vete vi nu om den mat, som offras afgudar; att afguden är intet i verldene, och att ingen Gud är, utan en. 5 Och ändock någre äro, som kallas gudar, hvad det är i himmelen, eller på jordene; såsom många gudar, och många herrar äro; 6 Så hafve vi dock allenast en Gud, Fadren; af hvilkom all ting äro, och vi uti honom; och en Herra, Jesum Christum, genom hvilken all ting äro, och vi genom honom. 7 Men hvor man hafver icke förståndet; ty somliga göra sig ännu samvet om afgudarna, ätande det för afgudaoffer; och efter deras samvet är svagt, varder det dermed befläckadt. 8 Men maten främjar oss intet för Gudi; äte vi, så varde vi intet bättre dermed; äte vi icke, så varde vi ock icke dess sämre. 9 Ser till likväl, att denna edor frihet icke kommer dem till förargelse, som svage äro. 10 Ty om någor får se dig, du som förståndet hafver, sitta och äta i afgudahus, varder då icke hans samvet, som svag är, draget dermed till att äta afgudaoffer? 11 Och så varder den svage brodren över ditt förstånd förtappad, den Christus hafver lidit döden före. 12 När I således synden på bröderna, och sorgen deras svaga samvet, då synden I på Christum. 13 Derföre, om maten förargar min broder, ville jag aldrig äta kött till evig tid; på det jag icke skall vara minom broder till förargelse. (aiōn g165)

9 Är jag icke en Apostel? Är jag icke fri? Hafver jag icke sett vår Herra Jesum Christum? Ären icke I mitt verk i Herronom? 2 Är jag icke androm en Apostel, så är jag åtminstone edar Apostel; ty

inseglet till mitt Apostlaämbete ären I, uti Herronom. vi icke magt till att äta och dricka? 5 Hafve vi icke sina jungfru så blifva, han gör väl. 38 Den nu utgifter magt att omföra med oss en hustru, som en syster är, henne, han gör väl; men den icke utgifter henne, såsom de andre Apostlar och Herrans bröder, och han gör bättre. 39 Hustrun är bunden till lagen, så Cephas? 6 Eller hafver jag och Barnabas allena icke länge hennes man lefver; men när hennes man är magt sammaledes göra? 7 Ho tjenar till krig på sin afsomnad, är hon fri att gifva sig enom androm, hvem egen sold någon tid? Ho planterar en vingärd, och hon vill; dock att det sker i Herronom. 40 Men saligare är hon, om hon så blifver, efter mitt sinne; jag menar, att jag ock hafver Guds Anda.

8 Månn jag tala sådant efter mennisosätt? Säger ock icke lagen detsamma?

9 Ty uti Mose lag är skrifvet: Du skall icke binda munnen till på oxan, som tröskar. Månn Gudi vara omsorg om oxar? 10 Säger han icke det allt för våra skull? Ty för våra skull är det skrifvet: Att den som plöjer, han skall plöja på en förhopning, och den som tröskar, han skall tröskas på en förhopning, att han må af sitt hopp delaktig varda. 11 Hafve vi nu fått eder det andeligt är; synes eder det mycket vara, att vi uppskäre edor lekamliga ting? 12 Äro andre vordne delaktige i denna magten när eder; hvi icke mycket mer vi? Men vi hafve sådana magt icke brukat; utan vi lidom allahanda, att vi icke något hinder göra skole Christi Evangelio. 13 Veten I icke, att de som offra, de hafva sina näring af offret; och de som sköta altaret, de varda ock altaret åtnjutande? 14 Så hafver ock Herren skickat, att de, som förkunna Evangelium, skola ock hafva sina näring af Evangelio. 15 Men jag hafver dess intet brukat. Jag skrifver ock icke fördenskull derom, att sa ske skall med mig; jag vore heldre död, än att någor skulle min berömmelse om intet göra. 16 Ty att jag förkunna Evangelium, deraf må jag icke berömma mig; ty jag måste det göra, och ve mig, om jag Evangelium icke förkunnar. 17 Gör jag det gerna, så varder mig lönt; men gör jag det nödigt, så är mig dock det ämbetet befaldt. 18 Hvad är då nu min lön? Nämliga att jag predikar Christi Evangelium, och gör det för intet; på det jag icke skall missbruka mina magt, som jag hafver uti Evangelio. 19 Derföre, ändock jag är fri för hvor man, hafver jag likväl gjort mig till hvars mans tjenare, på det jag må vinna dess flera. 20 Judomen är jag vorden såsom en Jude, på

det jag skall vinna Judarna; dem som under lagen äro, är jag vorden lika som jag under lagen vore, på det jag skall vinna dem, som under lagen äro. 21 Dem, som utan lag äro, är jag vorden lika som jag

utan lag vore; ändock jag icke är utan Guds lag, utan brödet, som vi bryte, är icke det Christi lekamens är i Christi lag; på det jag dem vinna må, som utan delaktighet? 17 Ty det är ett bröd; så är vi många lag äro. 22 Dem svagom är jag svag vorden, på det en lekamen, efter vi alle af eno bröde delaktige äre. jag vinna må de svaga; jag är hvarjom månne vorden 18 Ser på Israel efter köttet; de som äta offren, äro allahanda, på det jag skall ju några saliga göra. 23 de icke delaktige af altaret? 19 Hvad skall jag då Men sådant gör jag för Evangelii skull, på det jag skall säga: Är afguden något? Eller är det något, som varda dess delaktig. 24 Veten icke I, att de som löpa afgudom offras? Nej. 20 Men det säger jag, att hvad på vädjobanan, alle löpa de; men en får lönen? Löper Hedningarna offra, det offra de djeflom, och icke så, att I fån det. 25 Ty hvor och en som kämpar, han Gudi. Nu vill jag icke, att I skolen delaktige varda hafver återhåll i all ting; de deruppå, att de skola få en med djeflomen. 21 I kunnen icke dricka Herrans kalk, förgängelig krono; men vi en oförgängelig. 26 Men jag och djeflarnas kalk. I kunnen icke delaktige vara af löper icke såsom till något ovisst; så kämpar jag icke, Herrans bord, och djeflarnas bord. 22 Eller vilje vi reta såsom den som hugger i vädret; 27 Utan jag späker Herran? Månn vi vara starkare än han? 23 Jag hafver min lekamen, och under kuf var hon om; på det jag magt till allt, men det kommer icke allt till förbättring. icke predikar androm, och värder sjelfver straffelig. 24 Ingen söke sitt, utan annars bästa. 25 Allt det falt

10 Käre bröder, jag vill icke dölja för eder, att våre fäder voro alle under skyn, alle gingo de genom hafvet; 2 Och alle vordo de under Mose döpte, i skynom, och i hafvet. 3 Och hafva alle enahanda andelig mat ätit; 4 Och alle enahanda andelig dryck druckit; ty de drucko af den andeliga klippan, som dem medföljde; hvilken klippa var Christus. 5 Men många af dem voro icke Gudi behagelige; ty de vordo nederslagne i öknene. 6 Men detta är oss skedt till exempel; att vi icke skole hafva begärelse till det ondt är, såsom de begärelse hade. 7 Varer icke heller afgudadyrkare, såsom somliga af dem, som skrifvet är: Folket satte sig ned att äta och dricka, och stodo upp till att leka. 8 Låter oss icke heller drifva horeri, såsom somliga af dem besmittade sig med horeri; och föllo på en dag tre och tjugu tusend. 9 Låter oss ock icke fresta Christum, såsom somliga af dem frestade honom; och vordo dräpne af ormar. 10 Knorrer ock icke, såsom somliga af dem knorrade; och vordo dräpne af fördervarenom. 11 Allt sådant verderfors dem till ett exempel; men det är oss skrifvet till en förvarning, på hvilka verldenes ände kommen är. (aiön g165) 12 Derföre, den som låter sig tycka han står, han se till, att han icke faller. 13 Eder hafver ingen frestelse ännu påkommit, utan den mennisklig är; men Gud är trofast, som icke låter eder frestas öfver edra förmågo; utan gör med frestelsen en utgång, så att I kunnen dragat. 14 Derföre, mine käreste, flyr ifrån afgudadyrkan. 15 Jag talar såsom med förståndigom; betrakter I hvad jag säger: 16 Välsignelsens kalk, den

är i köttboden, det äter, och fråger intet derefter för samvetets skull; 26 Ty jorden är Herrans, och allt det derpå är. 27 När nu en otrogen bjuder eder till gäst, och I viljen gå till honom, så äter allt det eder föreläggas, och fråger intet derefter för samvetets skull. 28 Men om då någor säger till eder: Detta är offradt afgudom, sa äter icke, för lians skull som det underviste, och för samvetets skull; ty jorden är Herrans, och allt det derpå är. 29 Samvetet, säger jag; icke ditt, utan dens andras; ty hvarföre skulle jag låta döma mina frihet af ens annars samvet? 30 Ty om jag äter deraf med tacksägelse, hvi skulle jag då lastad varda för det jag tackar före? 31 Hvad I nu äten eller dricken, eller hvad I gören, så gören allt Gudi till äro. 32 Varer sådane, att I ingen förargen, hvarken Juda, eller Grek, eller Guds församling; 33 Såsom ock jag i all ting är allom till vilja, icke sökandes min, utan mångs mans nytto, att de många varda salige.

11 Varer mine efterföljare, såsom ock jag Christi. 2 Käre bröder, jag prisar eder, att I tanken på mig i all stycke, och hållen det sätt, som jag eder föresatt hafver. 3 Så vill jag, att I veta skolen, att Christus är hvars och ens mans hufvud; men mannen är qvinnones hufvud; men Gud är Christi hufvud. 4 Hvar och en man, som beder, eller prophetear, och hafver något på hufvudet, han skämmer sitt hufvud. 5 Men en a vinna, som beder eller prophetear med ohöjdt hufvud, hon skämmer sitt hufvud; ty det vore icke annars, än som hon vore rakad. 6 Vill hon icke højla sig, så skare ock håret med af; nu, efter det står illa att henne är håret afskoret, eller afrakadt, så højle

sig. 7 Men mannen skall icke hölja sitt hufvud; ty han är Guds beläte och ära; men qvinnan är mansens ära; men qvinnan är af qvinnone; utan qvinnan af mannenom. 9 Och mannen är icke skapad för qvinnones skull; utan qvinnan för mansens skull. 10 Ty såsom qvinnan är af mannenom, så är ock mannen genom qvinnona; men alltsammans af Gudi. 13 Dömer vid eder sjelfva, om det är dägeligit, att en qvonna beder Gud ohöjd? 14 Eller lärer icke naturen eder det, att enom man är vanheder, om han hafver långt hår; 15 Men qvinnone är ära, att hon hafver långt hår? Håret är henne gifvet till att skyla sig med. 16 Är det ock någor ibland eder, den i detta ärendet enträten är, han vete, att vi hafve icke den seden; och icke Guds församlingar heller. 17 Men detta måste jag befalla: Jag kan icke prisa, att I tillhopakommen, icke till förbättring, utan till förvärring. 18 I förstone, när I kommen tillhopa i fÖrsamlingene, hörer jag att ibland eder är skiljaktighet; det jag ock väl endels tror. 19 Ty ibland eder måste ju vara parti, på det de rättssinnige skola varda uppenbare ibland eder. 20 När I nu tillhopakommen, så håller man då icke Herrans Nattvard. 21 Ty då man skall hålla nattvard, tager hvar och en sin egen nattvard framföre åt; och den ene hungrar, den andre är drucken. 22 Hafven I nu icke hus, der I uti åta eller dricka mågen? Eller förakten I Guds församling, och skäm men dem som intet hafva? Hvad skall jag säga eder? Skall jag prisa eder? Häruți prisar jag eder intet. 23 Ty jag hafver undfått af Herranom, det jag ock eder gifvit hafver: ty Herren Jesus, i den natten, då han förrådder vardt, tog han brödet; 24 Tackade, bröt det, och sade: Tager, äter; detta är min lekamen, som för eder brytes; detta görer till min åminnelse. 25 Sammalunda ock kalken, efter nattvarden, och sade: Denne kalk är det nya Testamentet i minom blod; detta görer, så ofta I dricken, till min åminnelse. 26 Ty så ofta I äten af detta bröd, och dricken af denna kalk, skolen I förkunna Herrans död, tilldess han kommer. 27 Hvilken nu ovärdeliga äter af detta bröd, eller dricker af Herrans kalk, han blifver saker på Herrans lekamen och blod. 28 Men prófve menniskan sig sjelfva, och äte så af det brödet, och dricke af den kalken. 29 Ty den ovärdeliga äter och dricker, han äter och dricker sig sjelfvom domen, icke åtskiljandes Herrans lekamen.

30 Derföre äro ock månge svage och kranke ibland med verldene skole fördömde varda. 31 Ty om vi sjelfe dömdes qvinnone, eller qvinnan utan mannen, i Herranom. 32 Men då vi dömdes Derföre skall qvinnan hafva ena magt på hufvudet, varde, så varde vi näpste af Herranom; på det vi icke för Änglarnas skull. 33 Dock är hvarken mannen utan qvinnone, eller qvinnan utan mannen, i Herranom. 34 Men hungrar någor, han äte hemma; på det I icke tillhopakommen till fördömelse. Det andra vill jag skicka, när jag kommer.

12 Om de andeliga gåvor vill jag, käre bröder, icke fördölja eder. 2 I veten, att I hafven varit Hedningar, och gått till de stumma afgudar, efter som I förförde voren. 3 Derföre gör jag eder vetterligit, att ingen förbannar Jesum, som genom Guds Anda talar; och ingen kan kalla Jesum en Herra, utan genom den Helga Anda. 4 Gåfvorna äro mångahanda; men Anden är en. 5 Och ämbeten äro mångahanda; men Herren är en. 6 Och krafterna äro mångahanda; men Gud är en, som allt verkar i allom. 7 Uti hvarjom och enom bevisa sig Andans gåvor till gagns. 8 Dem ena varder gifvet af Andanom tala om visdom; dem andra tala om förstånd, af samma Andanom; 9 Enom androm tron, af samma Andanom; enom androm helbregda gåfva, af samma Andanom; 10 Enom androm underlig ting göra; enom androm prophetia; enom androm åtskilja andar; enom androm mångahanda tungomål; enom androm tungomåls uttydelse. 11 Men allt detta verkar den samme ene Anden, delandes hvarjom sitt, såsom honom täckes. 12 Ty såsom en lekamen är, och hafver dock många lemmar; men alle lemmar af en lekamen, ändock de äro månge, äro de dock en lekamen; sammalunda ock Christus. 13 Ty vi äre uti enom Anda alle döpte till en lek amen, ehvad vi äre Judar eller Greker, tjänare eller frie; och hafve alle druckit till en Anda. 14 Ty lekamen är icke en lem, utan månge, 15 När nu foten ville säga: Jag är icke hand, derföre är jag icke af lekamenom; skulle han fördenskull icke vara af lekamenom? 16 Och om örat ville säga: Jag är icke öga, derföre är jag icke af lekamenom; skulle det fördenskull icke vara af lekamenom? 17 Om hele lekamen vore öga, hvar blefve saker? Vore han aller hörsel, hvar blefve lukten? 18 Men nu hafver Gud satt lemmarna hvar för sig särdeles uti lekamen, såsom han ville.

19 Om nu alle lemmar vore en lem, hvar blefve då fullkomligit är, så vänder det åter som endels är. **20** Men nu äro lemmarna månge, och lekamen? **20** Men nu äro lemmarna månge, och Då jag var ett barn, talade jag som ett barn, och hade lekamen är en. **21** Ögat kan icke säga till handen: sinne som ett barn, och hade barnsliga tankar; men Jag behöfver dig intet; eller hufvudet till fötterna: sedan jag vardt man, lade jag bort det barnsligt var. Jag behöfver eder intet; **22** Utan mycket mer de kroppsens lemmar, som synas svagast vara, äro oss mest af nöden. **23** Och de vi hålle blygeliga vara, dem lägge vi mästa äron uppå; och de oss snöpliga synas, dem prydde vi aldramest. **24** Ty de, som dägeliga äro, behöfva intet; men Gud hafver så tillhopämänt lekamen, och de lemmar, som något fattades, dess mer prydelse tillagt; **25** På det i lekamenen skall ingen skiljaktighet vara; utan alle lemmar skola den ene för den andra ens omsorg hafva. **26** Och om en lem lider något, så lida alle lemmarna med; och om en lem varder härliga hållen, så fröjda sig alle lemmarna med. **27** Men I ären Christi lekamen och lemmar, hvar efter sin del. **28** Och Gud hafver satt i församlingene först Apostlar, dernäst Propheter, sedan lärare, sedan kraftverkare, sedan helbregdo gåfvor, hjelpare, regerare, mångahanda tungomål. **29** Äro de alle Apostlar? Äro de alle Propheter? Äro de alle lärare? Äro de alle kraftverkare? **30** Hafva de alle helbregdo gåfvor? Tala de alle mång tungomål? Kunna de alle uttyda? **31** Men farer efter de yppersta gåfvorna; och jag vill ännu visa eder en kosteligare väg.

13 Om jag talade med menniskors och Änglars tungor, och hade icke kärleken, sa vore jag en ljudande malm, eller en klingande bjellra. **2** Och om jag kunde prophetera, och visste all hemlighet, och allt förstånd, och hade alla tro, sa att jag försatte berg, och hade icke kärleken, sa vore jag intet. **3** Och om jag gafve alla mina ägodelar de fattiga, och läte min lekamen brinna, och hade icke kärleken, så vore det mig intet nyttigt. **4** Kärleken är tålig och mild; kärleken afundas intet; kärleken skalkas intet, han uppblåses icke. **5** Han skickar sig icke ohöfveliga; han söker icke sitt, han förtörnas icke, han tänker intet argt; **6** Han gläds icke öfver orättfärdighet; men han fröjdar sig öfver sanningen. **7** Han födrager all ting, han tror all ting, han hoppas all ting, han lider all ting. **8** Kärleken vänder aldrig åter, ändock Prophetierna skola återvända, och tungomålen skola afkomma, och förståndet skall återvända. **9** Ty vi förstå endels, och prophetere endels; **10** Men då det kommer som

12 Ty vi se nu genom en spegel, uti ett mörkt tal; men då ansigte emot ansikte. Nu känner jag endels; men då skall jag kännat, såsom jag ock känd är. **13** Men nu blifver tron, hoppet, kärleken, dessa tre; men störst ibland dem är kärleken.

14 Farer efter kärleken; vinnlägger eder om andeliga gåfvor; dock mest, att I propheteren. **2** Ty den som talar med tungomål, han talar icke menniskom, utan Gudi; ty ingen hörer dertill, utan han talar hemligit i Andanom. **3** Men den som propheterar, han talar menniskomen till förbättring, och till förmanelse, och till tröst. **4** Den som talar med tungomål, han förbättrar sig sjelf; men den som propheterar, han förbättrar församlingen. **5** Jag ville väl, att I alle tala kunden med tungomål; men mycket heldre, att I propheteraden; ty den som propheterar han är större än den som med tungomål talar; utan han det uttyder, på det församlingen får någon förbättring. **6** Men nu, käre bröder, om jag komme till eder, och talade med tungomål, hvad vore jag eder nyttig? Utan jag talar med eder, antingen med uppenbarelse, eller med förstånd, eller med prophetia, eller med läro? **7** Hafver sig dock så med de ting, som ljud göra ifrå sig, och dock intet lif hafva, såsom en pipa eller en harpa; då de icke gifva åtskiljeligt ljud ifrå sig, huru kan man veta, hvad pipadt eller harpadt är? **8** Så ock, om en basun gifver en ovissa röst, ho gör sig då redo till strids? **9** Så ock I, om I talen med tungomål, och icke talen det som förstås kan, huru skall man veta hvad taladt är? **10** Ty I talen i vädret. **10** Så mångahanda slag är på rösterna i verldene, och ingen af dem är otydelig. **11** När jag nu icke vet uttydningen på rösten, blifver jag honom, som talar, Barbarisk; och den, som talar, blifver för mig Barbarisk. **12** Sammalunda ock I, medan I faren efter andeliga gåfvor, vinnlägger eder om församlingens Dästa, att I nog hafven. **13** Derföre, den som talar med tungomål, han bedje, att han må ock kunna det uttyda. **14** När jag nu beder med tungone, så beder min ande; men mitt sinne är utan frukt. **15** Huru skall det då gå till? Nämliga så: Jag skall bedja i andanom; jag skall ock bedja med sinnet;

jag skall sjunga i andanom; jag skall ock sjunga med sinnet. **16** När du nu välsignar i andanom, huru skall då den, som står i dens olärdas stad, svara dig Amen på din tacksägelse; efter han icke förstår hvad du säger? **17** Du säger väl en god tacksägelse; men den andre varder deraf intet förbättrad. **18** Jag tackar min Gud, att jag talar mer med tungomål, än I alle. **19** Men jag vill heldre tala i församlingene fem ord med mitt sinne, på det jag undervisa må andra, än eljest tiotusend ord med tungomål. **20** Käre bröder, varer icke barn i förståndet, utan varer barn i ondskone; men i förståndet varer fullkomlige. **21** I lagen är skrifvet: Jag vill tala med andra tungor, och med andra läppar till detta folk, och de skola dock icke än så höra mig, säger Herren. **22** Så äro nu tungomålen för ett tecken, icke dem som tro, utan dem som icke tro; men prophetien är tvärt emot, icke dem som otrogne äro, utan dem som trogne äro. **23** Hvar nu hela församlingen tillhopakomme på en stad, och talade alla med tungomål, och der kommo någre olärde eller otrogne in, mårde de icke skola säga, att I haden mist sinnet? **24** Hvar I nu alle propheteraden, och der komme någor otrogen eller olärd in, han vorde straffad af dem allom, och dömd af allom; **25** Och så vorde det, som lönligt är i hans hjerta, uppenbart; och så fölle han på sitt ansigte, tillbåde Gud, och bekände, att sannerliga vore Gud i eder. **26** Huru är det då, käre bröder? När I tillsammans kommen, så hafver hvar och en af eder en Psalm; han hafver lärdom, han hafver tungomål, han hafver uppenbarelse, han hafver uttydelse; låter det allt ske till förbättring. **27** Hvar nu någor talar med tungomål, det göre han sjelf annar, eller på det mesta sjelf tredje, och då ymsom; och en tyde det ut. **28** Är han icke en uttydare, så tige i församlingene; men tale vid sig sjelf, och till Gud. **29** Men Propheterna tale två eller tre; och de andre döme derom. **30** Men hvar så händer, att dem, som sitter, varer något uppenbaradt, så tige den förste. **31** I mågen väl alle prophetera, den ene efter den andra, på det alle måge lära, och alle varda förmanade. **32** Och Propheternas andar äro Prophetomen underdåningar; **33** Ty Gud är icke oskickelighetenes, utan fridsens Gud, som uti alla de heligas församlingar. **34** Edra qvinnor tige uti församlingarna; ty dem är icke tillstadt att tala, utan att de äro underdåninga, såsom ock lagen säger.

35 Men vilja de något lära, så skola de fråga sina män hemma; det står icke qvinnor väl, att de tala i församlingene. **36** Eller är Guds ord utkommet ifrån eder? Eller är det allena kommet till eder? **37** Der Herrans bud. **38** Men är någor oförståndig, han vare om att I propheteren, och förmener icke att tala med tungomål. **40** Låter all ting ärliga och skickeliga tillgå.

15 Käre bröder, jag minner eder på Evangelium, som jag eder förkunnat hafver, hvilket I ock anammat hafven, i hvilko I ock ståن; **2** Genom hvilket I ock salige värden, huruledes jag eder det förkunnade, om I hafven det behållit; utan så är, att I förgäves trott hafven. **3** Ty jag hafver i förstone eder föregifvit, det jag ock undfått hafver, att Christus är döder för våra synder, efter Skrifterna; **4** Och att han är begravfen; och att han uppstånden är på tredje dagen, efter Skrifterna. **5** Och att han vardt sedder af Cepha, sedan af de tolf. **6** Sedan vardt han sedder af mer än femhundrade bröder på en tid, af hvilkom ännu många lefva; men mestedelen äro afsommade. **7** Derefter vardt han sedder af Jacobo; och sedan af alla Apostlarna. **8** På sistone efter allom vardt han ock sedder af mig, såsom af en den der otidig född är. **9** Ty jag är den ringaste ibland Apostlarna, så att jag är icke värd kallas Apostel; derföre, att jag hafver förföljt Guds församling. **10** Men af Guds nåd är jag det jag är; och hans nåd hafver icke fåfäng varit i mig; utan jag hafver mer arbetat, än de alle; dock icke jag, utan Guds nåd, som i mig är. **11** Det vare nu jag, eller de, så predike vi, och så hafven I trott. **12** Är nu Christus predikad för eder, att han är uppstånden ifrå de döda; hvarföre säga då somlige ibland eder, att de dödas uppståndelse är intet? **13** Är nu de dödas uppståndelse intet, så är ock Christus icke heller uppstånden. **14** Är Christus icke uppstånden, så är vår predikan fåfäng; så är ock edor tro fåfäng. **15** Och vi vardom funne falsk Guds vittne, att vi emot Gud vittnat hafve, att han hafver uppväckt Christum; den han icke uppväckt hafver, om de döde icke uppstå. **16** Ty om de döde icke uppstå, så är icke heller Christus uppstånden. **17** Är Christus icke uppstånden, så är edor tro fåfäng; och så ären I ännu uti edra synder. **18** Så äro ock de förtappade, som i

Christo afsomnade äro. 19 Om vi allenast i detta lifvet går över den andra i klarheten. 42 Sammaledes ock hafve hoppet till Christum, så är vi uslast ibland de dödas uppståndelse; det varder sådt förgängeligt, alla menniskor. 20 Men nu är Christus uppstånden och skall uppstå oförgängeligt. 43 Det varder sådt i ifrådå de döda, och vorden förstlingen ibland dem som snöplighet, och skall uppstå i härlighet; det varder sovva. 21 Efter döden är genom en mennisko, ock sådt i skräplighet, och skall uppstå i kraft. 44 Det genom en mennisko de dödas uppståndelse. 22 Ty varder sådt ett naturligt lekamen, och skall uppstå ett såsom alle dö uti Adam, så skola ock alle i Christo andeligt lekamen. Man hafver ett naturligt lekamen; varda levande gjorde. 23 Hvar och en uti sin egen man hafver ock ett andeligt lekamen; 45 Såsom ordning; förstlingen Christus, sedan de som Christo skrifvet är: Den första menniskan Adam är gjord till tillhöra uti hans tillkommelse. 24 Sedan änden, då han naturligt lif; och den ytterste Adam till andeligt lif. öfverantvardar Gudi och Fadrenom riket; och aflägger 46 Men den andelige lekamen är icke den förste, all herradöme, och alla överhet och väldighet. 25 utan den naturlige; sedan den andelige. 47 Den Ty han måste regnara, tilldess han lägger alla sina första menniskan är af jordene jordisk; den andra fiendar under sina fötter. 26 Den ytterste fienden menniskan är Herren af himmelen. 48 Hurudana den döden skall varda borttagen. 27 Ty all ting hafver han jordiska är, sådana äro ock de jordiske; och hurudana lagt under hans fötter; så, när han säger, att all ting den himmelska är, sådana äro ock de himmelske. honom undergivne äro, är nog uppenbart, att han 49 Och som vi hafve burit dens jordiskas liknelse, undantagen är, som honom all ting undergivit hafver. så skole vi ock bärä dens himmelskas liknelse. 50 28 Då nu all ting honom undergivne äro, så varder Men detta säger jag, käre bröder, att kött och blod ock då Sonen sjelf undergivne honom, som honom kunna icke ärfva Guds rike; och det förgängeliga skall all ting undergivit hafver; på det att Gud blifver allt i icke ärfva oförgängelighet. 51 Si, jag säger eder en allom. 29 Hvad göra de eljest, som sig döpa låta över hemlighet: Vi skole icke alle afsofva; men alle måste de döda? Om de döde ingalunda uppstå, hvilå de vi förvandlade varda, 52 Uti en punkt, uti ett ögnablick, sig då döpa över de döda? 30 Och hvilå vi alltid uti med yttersta basunen; ty basunen skall ljudha, och fara? 31 Vid vår berömmelse, som jag hafver i Christo de döde skola uppstå oförgängelige, och vi skole Jesu, varom Herra, dör jag hvar dag. 32 Hafver jag förvandlade varda. 53 Ty detta förgängeliga måste efter menniskomening uti Epheso strid med vilddjur; ikläda sig oförgängelighet, och detta dödeliga måste hvad hjälper mig det, om de döde icke uppstå? Lät ikläda sig odödelighet. 54 Men då detta förgängeliga oss åta och dricka; ty i morgon måste vi dö. 33 Låter ikläda sig oförgängelighetena, och detta dödeliga icke förföra eder; ondt snack förkränker goda seder. ikläda sig odödelighetena, så varder det ordet 34 Vaker upp rätteliga, och synder icke; ty somlige fullkomnad, som skrifvet är: Döden är uppsvolgen uti veta intet af Gudi; till blygd säger jag eder detta. 35 segren. 55 Du död, hvar är din udd? Du helvete, hvar Måtte nu någor säga: Huru skola de döde uppstå? är din seger? (Hadēs g86) 56 Dödsens udd är synden; Och med hurudana lekamen skola de komma? 36 Du syndenes kraft är lagen. 57 Men Gudi vare tack, som däre, det du sår, det får icke lif, utan det blifver dödt. oss segren gifvit hafver, genom vår Herra Jesum 37 Och det du sår, är ju icke den kroppen som varda Christum. 58 Derföre, mine käre bröder, varer fäste, skall, utan ett blott korn, näraliga hvete, eller annat ovikelige, och rike uti Herrans verk alltid; efter det I sådant. 38 Men Gud gifver thy en kropp, såsom han veten, att edart arbete är icke fåfängt i Herranom. vill, och hvarjo och eno af sädene sin egen kropp. 39 Icke är allt kött enhanda kött; utan menniskors kött är annat, annat är fäs, annat är fisks, och annat är fogels. 40 Och det äro himmelske kroppar, och jordiske kroppar; men en annor härlighet hafva de himmelske, och en annor de jordiske. 41 En annor klarhet hafver solen, och en annor klarhet hafver månen, och en annor klarhet stjernorna; ty en stjerna

16 Nu om den undsättning till de heliga, såsom jag i de församlingar uti Galatia befällt hafver, så görer ock I. 2 Ju på den ena Sabbathen lägge hvar och en af eder när sig sjelf, och samke tillhopa hvad han åstadkommer; på det, då jag kommer, icke skola då först samlas samma undsättningar. 3 Men då jag kommen är, de som I då med edart bref dertill hafva viljen, dem vill jag sända, att de framföra

edra gåfvor till Jerusalem. 4 Om så behöfves, att jag ock far dit, då måga de följa mig. 5 Men jag vill komma till eder, när jag drager genom Macedonien; ty genom Macedomen skall jag draga. 6 Men när eder värder jag tilläfventyrs töfvandes, eller ock öfver vintren blifvandes, att I mig förfordra mågen ehvar jag resandes värder. 7 Jag vill intet nu se eder uti min framfärd; ty jag hoppas, att jag får någon tid dväljas när eder, om Herren det tillstädj er. 8 Men jag vill blifva i Epheso intill Pingsdaga; 9 Ty mig är öppnad en stor och kraftig dörr; och månge motståndare äro. 10 Om Timotheus kommer, så ser till, att han är utan fara när eder; ty han verkar ock Herrans verk, såsom ock jag. 11 Så förakte nu ingen honom; utan fordrer honom i frid, att han må komma till mig; ty jag väntar honom med bröderna. 12 Men om Apollo brödren veter, att jag ofta hafver förmanat honom, att han skulle komma till eder med bröderna; men hans vilje var ingalunda på denna tid komma: dock värder han likväli kommandes, då honom så belägligt värder. 13 Vaker, står i trone, bruker eder manliga, varer starke. 14 All edor ting låter ske i kärlekenom. 15 Jag förmanar eder, käre bröder, I kännen Stephane husfolk, att de äro förstlingen i Achaja, och att de hafva skickat sig sjelfva dem helgom till tjenst; 16 På det I ock sådana menniskor skolen underdånige vara, och hvarjom och enom, som medverkar och arbetar. 17 Jag fröjdar mig af Stephane tillkommelse, och Portunati, och Achaici; ty hvad mig fattades i eder, det hafva de uppfyllt. 18 De hafva ock vederqvickt min och edar anda. Så känvens nu vid sådana. 19 Eder helsa de församlingar uti Asia; helsa eder mycket i Herranom Aqvila och Priscilla, med den församling som är i deras hus. 20 Helsa eder alle bröderne; helser eder inbördes med en helig kyss. 21 Jag Paulus helsar eder med mine hand. 22 Hvilken Herran Jesum Christum icke hafver kär, han vare Anathema, Maran Atha. 23 Herrans Jesu Christi nåd vare med eder. 24 Min kärlek vare med eder alla i Christo Jesu: Amen. Den förra Epistel till de Corinthier, sänd af Philippis genom Stephanas, och Portunatus, och Achaicus, och Timotheus.

2 Korinthierbrevet

1 Paulus, Jesu Christi Apostel, genom Guds vilja, och brödren Timotheus, den Guds församling som är i Corintho, samt med all helgon, som är uti hela Achajen: **2** Nåd vare med eder, och frid af Gudi, varom Fader, och Herranom Jesu Christo. **3** Välsignad vare Gud och vårs Herras Jesu Christi Fader, barmhertighetenes Fader, och all hugsvalesegs Gud; **4** Som oss hugsvalar i all vår bedröfelse, att vi ock hugsvala kunne dem, som i allahanda bedröfelse äro, med den hugsvalelse, der Gud oss med hugsvalar. **5** Ty såsom Christi lidande är mycket kommet öfver oss, så kommer ock mycken hugsvalelse öfver oss genom Christum. **6** Men hvad vi hafve bedröfelse eller hugsvalelse, så sker det eder till godo. Är det bedröfelse, så sker det eder till hugsvalelse och salighet; hvilken salighet är kraftig, om I liden tåleliga, i den måtton som vi lide; är det hugsvalelse, så sker det ock eder till hugsvalelse och salighet; är ock värt hopp stadigt för eder; **7** Efter vi vete, att såsom I ären delaktige i lidandet, så värden I ock delaktige i hugsalelsen. **8** Ty vi vilje icke fördöla eder, käre bröder, vår bedröfelse, som oss vederfaren är uti Asien; ty vi vore förtungade öfver måtton, och öfver magten, så att vi ock tviflade om lifvet; **9** Och satte oss så före, att vi skulle visserligen dö; det skedde fördenskull, att vi ingen tröst skola sätta på oss sjelfva, utan på Gud, som uppväcker de döda; **10** Hvilken oss af slik död friat hafver, och ännu dageliga friar; och hoppoms på honom, att han skall oss ännu härefter fria, **11** Genom edra böners hjelp för oss; på det af många personer må ske mycken tack för oss, för den gävvo som oss gifven är. **12** Ty vår berömmelse är detta, nämliga värt sam vets vitnesbörd, att vi uti enfaldighet och Guds renhet, icke uti köttslig vishet, utan i Guds nåd, hafve vandrat på verldene; men aldramest när eder. **13** Ty vi skrifve eder intet annat, än det I läsen, och tillförene veten. Mig hoppas, att I skolen ock så befinna (oss) allt intill ändan; **14** Såsom I hafven oss endels befunnit; ty vi äro edor berömmelse, såsom ock I ären vår berömmelse, på Herrans Jesu dag. **15** Och på den förtröstning ville jag kommit till eder tillförene, att jag matte eder dubbelt vara till vilja; **16** Och genom eder fordenskap färdas till Macedonien,

och ifrå Macedonia komma till eder igen, och af eder fordras till Judeen. **17** Då jag detta så tänkte, månde jag det göra af någon lössinnighet? Eller månn min anslag vara köttslig? Nej; utan när mig är ja ja; och nej är nej. **18** Men Gud är trofast, att vårt ord till eder är icke vordet ja och nej. **19** Ty Guds Son Jesus Christus, som ibland eder är predikad af oss, nämliga af mig, och Silvano, och Timotheo, hafver icke varit ja och nej, utan det var ja i honom. **20** Ty all Guds tillsägelse äro Ja i honom, och äro Amen i honom, Gudi till äro genom oss. **21** Men Gud är den oss stadfäster, samt med eder, i Christo och hafver smort oss; **22** Och förseglat oss, och gifvit uti vår hjerta Andans pant. **23** Jag kallar Gud till vittne på min själ, det jag icke ännu kom till Corinthum, det är skedt fördenskull att jag skonade eder. **24** Ikke att vi äro herrar öfver eder på trones vägna; utan vi är hjälpare till edor glädje; ty I ståن i trone.

2 Men jag hafver det betänkt med mig sjelf, att jag icke åter med ångest vill komma till eder. **2** Ty om jag bedröfar eder, ho är då den som fröjdar mig, utan den som varder af mig bedröfad? **3** Och detsamma hafver jag skrifvit eder, att, när jag komme till eder, jag icke skulle få sorg af dem, der jag heldre skulle få glädje af; efter jag hafver den tröst till eder alla, att min fröjd är allas edra fröjd. **4** Ty jag skref eder till uti stor bedröfelse och hjertans ångest, med många tårar; icke på det I skullen bedrövas, utan på det I skullen förstå den kärlek, som jag enkannerliga hafver till eder. **5** Hvar nu någor hafver bedröfelse åstadkommit, den hafver icke bedröfvat mig, utan endels; på det jag icke skall betunga eder alla. **6** Men det är nog, att den samme af mångom så straffad är; **7** Så att I nu dess mer tvärt emot skolen öfver se med honom, och hugsvala honom, på det han icke skall uppsluken varda uti för mycken bedröfelse. **8** Derföre förmanar jag eder, att I bevisen honom kärlek. **9** Ty derföre hafver jag ock skrifvit eder till, att jag skulle bepröva eder, om I lydige ären i all ting. **10** Den I förläten något, den förlåter ock jag; ty hvem ock jag förlåter något, det förlåter jag för edra skull, i Christi stad; **11** På det vi icke skole varda bedragna af Satana; ty oss är icke ovetterligit, hvad han i sinnet hafver. **12** Men då jag kom till Troadem, till att predika Christi Evangelium, och mig upplåten vardt en dörr i

Herronom; 13 Hade jag ingen ro uti min anda; derföre varda, hänger täckelset för deras hjerta. 16 Men att jag icke fann min broder Titum; utan gjorde der om de omvände sig till Herran, så vorde täckelset min afsked, och for till Macedonien. 14 Men Gudi borttaget. 17 Ty Herren är en Ande; der nu Herrans vare lof, som alltid låter oss seger behålla i Christo, uti en spegel, Herrans klarhet med upptäckt ansigte; allestäds. 15 Ty vi ärne Gudi en god Christi lukt, både ibland dem som salige varda, också ibland dem som förtappade varda; 16 Desson en döds lukt till döden; men dem androm lufsens lukt till lufs. Ho är nu här dogse till? 17 Ty vi ärne icke såsom månge, de der förfalska Guds ord; utan af renhet, och såsom af Gudi, tale vi för Gud i Christo.

4 Derföre, medan vi ett sådant ämbete hafve, efter som oss barmhertighet vederfare är, så varde vi icke försummelige; 2 Utan flym ock hemlig skam, och farom icke med skalkhet, förfalskom ej heller Guds ord; utan med uppenbara sanning bevisom oss väl

3 Skole vi då åter begynna prisa oss sjelfva? Eller behöfve vi, såsom någre andre, prisbref till eder, värt Evangelium förtäckt, så är det förtäckt för dem, eller ock prisbref ifrån eder? 2 I ären vårt bref, beskrifvet uti vår hjertan, hvilket kändt och läset varda af alla menniskor; 3 Efter I bevisen, att I ären Christi bref, beredt genom vår tjenst, och skrifvet icke med bläck, utan med lefvandes Guds Anda; icke i taflor af sten, utan i hjertans t anor af kött. 4 Men en sådan tröst hafve vi till Gud, genom Christum; 5 Icke att vi beqvämme äro af oss sjelfvom något tänka, såsom af oss sjelfvom; men ärne vi till något beqvämme, så ärne kunschap, i Jesu Christi ansigte. 6 Ty vi hafve dessa det af Gudi; 6 Hvilken ock oss beqvämme gjort hafver håvor uti lerkar, på det att den stora kraften skall vara till att föra dess Nya Testamentsena ämbete; icke af Gudi, och icke af oss. 8 Vi varda allestäds trängde, bokstafsens, utan Andans; ty bokstaven dödar, men men vi ängsles intet; vi bekymres, men vi gifve oss Anden gör lefvande. 7 Hade nu det ämbetet klarhet, icke öfver. 9 Vi lide förföljelse, men vi varde icke som genom bokstaven dödar, och i stenar utgrafvet öfvergifne; vi blifve undertryckte, men vi förgås icke. är, så att Israels barn icke kunde se på Mose ansigte, 10 Vi omföre alltid Herrans Jesu död på vår lekamen; för hans ansigtes klarhets skull, den dock återvänder; på det att ock Jesu lif må på vår lekamen uppenbart 8 Hvi skulle icke mycket mer det ämbetet, som Andan varda. 11 Ty vi, som lefve, vardom alltid öfvergifne gifver, hafva klarhet? 9 Ty om det ämbete, som i döden för Jesu skull; på det att ock Jesu lif skall fördömelse predikar, hafver klarhet; mycket mer går uppenbaradt varda på vårt dödeliga kött. 12 Så är nu det ämbete öfver i klarhet, som rättfärdighet predikar. döden mägtig i oss; men lifvet i eder. 13 Efter vi hafve 10 Och dertillmed, det som förklarat vart, var dock i den samma trones anda, som skrifvet är: Jag tror, denna mätton lika som intet förklarat, emot denna derföre talar jag; så tro vi ock, derföre tale vi ock; översinnliga klarheten. 11 Ty hade det klarhet, som återvänder, mycket mer hafver det klarhet, som Jesum, han skall ock uppväcka oss genom Jesum, varaktigt är. 12 Efter vi nu sådant hopp hafve, ärne och ställa oss med eder. 15 Ty det sker allt för edra vi mycket dristige; 13 Och göre icke såsom Moses, skull; på det den öfverflödiga välgerning, der många den ett täckelse hängde för sitt ansigte, så att Israels tacka, skall rikeliga komma Gudi till pris. 16 Derföre barn icke kunde se uppå dess ända, som återvänder; förtröttes vi intet; utan ändock vår utvärtes menniska 14 Utan deras sinnen äro förstockade; ty allt intill förgås, så varda dock den invärtes förnyad dag ifrå denna dag blifver samma täckelse oborttaget öfver dag. 17 Ty vår bedräfvelse, den dock timmelig och gamla Testamentet, när de läsat, hvilket i Christo lätt är, föder i oss en evig och öfver alla mätto viktig återvänder. 15 Men intill denna dag, då Moses läsen härlighet; (*aiōnios g166*) 18 Vi som icke se efter de ting,

som synas, utan de som icke synas; ty de ting, som synas, äro timmeling; men de, som icke synas, äro evig. (aiōnios g166)

5 Men vi vete, att om denna hyddones vårt jordiska hus nederslaget värder, så hafve vi ena byggning af Gudi byggd; ett hus, icke med händer gjordt, det evigt är i himmelen. (aiōnios g166) **2** Och öfver detsamma sucke vi ock efter vårt hemman som af himmelen är; och oss längtar, att vi dermed måge öfverkladde varda; **3** Dock om vi klädde, och icke nakne finnes. **4** Ty medan vi är uti denna hyddone, sucke vi, och är betungade; efter vi vilje icke afkladde, utan heldre öfverkladde varda, på det att det dödeliga måtte uppsvolget varda af lifvet. **5** Men den oss dertill bereder, är Gud, den oss Andan till pant gifvit hafver. **6** Så är vi fördenskull vid goda tröst alltid, och vete att, så länge vi hafve hemman uti lekamen, så är vi icke hemma när Herranom. **7** Ty vi vandrom i trone, och se honom intet. **8** Men vi hafve tröst, och hafve mycket mer lust till att ute vandra ifrå lekamen, och hemma vara när Herranom. **9** Derföre, hvad vi är hemma, eller ute vandrande, vinnlägge vi oss ock, att vi måge honom täckas. **10** Ty vi måste alle uppenbarade varda för Christi domstol; på det hvar och en skall få, efter som han handlat hafver, medan han lefde, ehvad det är godt eller ondt. **11** Efter vi nu vete, att Herren är fruktandes, fare vi sakta med menniskorna; men Gudi är vi uppenbare; jag hoppas, att vi ock är uppenbare uti edor samvet. **12** Vi prise oss icke åter för eder; men vi gifve eder tillfälle till att berömma eder af oss; på det I något hafva skolen emot dem, som sig efter anseendet, och icke efter hjertat berömma. **13** Ty är vi för stränge, så är vi det Gudi; eller är vi mättelige, så är vi eder mättelige. **14** Ty Christi kärlek tvingar oss så, efter vi det hålle, att om en är död för alla, så äro de alle döde; **15** Och han är fördenskull död för alla, att de, som lefva, skola icke nu lefva sig sjelfvom, utan honom, som för dem död och uppstånden är. **16** Så känne vi nu ingen ifrå denna tid efter köttet; och om vi än hafve känt Christum efter köttet, så känne vi honom dock nu intet mer. **17** Hvar nu någor är i Christo, så är han ett nytt kreatur; det gamla är förgånget; si, all ting äro ny vorden. **18** Men alltsamman är af Gudi, den oss med sig sjelf försonat hafver genom Jesum Christum, och

gifvit oss ämbetet att predika samma försoning. **19** Ty Gud var i Christo, och försonade verldena med sig sjelfvom, och förebrådde dem intet deras synder, och hafver beskickat ibland oss försoningenes ord. **20** Så är vi nu sändningabåd i Christi stad; ty Gud förmanar genom oss. Så bedje vi nu i Christi stad: Låter försona eder med Gud. **21** Ty den der af ingen synd visste, honom hafver han för oss gjort till synd; på det vi skulle varda Guds rättfärdighet genom honom.

6 Ja, vi såsom medhjelpare förmane eder, att I icke undfången Guds nåd fåfängt. **2** Ty han säger: Jag hafver bönhört dig i behagelig tid, och jag hafver hulpit dig på saligheten dag: Si, nu är den behageliga tiden; si, nu är saligheten dag. **3** Låter oss ingom i någor måtto förargelse gifva, på det vårt ämbete må ostraffadt blifva; **4** Utan låter oss i all ting bevisa oss såsom Guds tjenare; i stort tålamod, i bedröfvelse, i nöd, i ångest; **5** I slag, i fängelse, i uppror, i arbete, i vako, i fasto; **6** I renlefnad, i förstånd, i långmodighet, i mildhet, i den Helga Anda, i en oskrymtad kärlek; **7** I sanningenes ord, i Guds kraft, genom rättfärdigheten vapen till högra sidon, och till den venstra; **8** Genom äro och smälek, genom ondt rykte och godt rykte; såsom bedragare, och dock sannfärdige; **9** Såsom okände, och dock kände; såsom de der dö, och. si, vi lefvom; såsom näpste, och dock icke dränpe; **10** Såsom bedröfvade, och dock alltid glade; såsom fattige, och dock många rika görande; såsom intet hafvande, och dock all ting ägande. **11** O I Corinthier, vår mun hafver öppnat sig till eder; vårt hjerta är gladt. **12** För våra skull behöfen I icke ängslas; men att I ängslens, det gören I af en hjertelig mening. **13** Jag talar med eder såsom med min barn, att I ock så ställen eder emot mig; och varer ock så glade. **14** Drager icke uti främmande ok med de otrogna; ty hvad hafver rättfärdigheten beställa med orättfärdighetene? Eller hvad delaktighet hafver ljuset med mörkret? **15** Eller huru förlika sig Christus och Belial? Eller hvad del hafver den trogne med dem otrogna? **16** Eller huru kommer Guds tempel öfverens med afgudar? Ty I ären lefvandes Guds tempel, såsom Gud säger: Jag vill bo uti dem, och vandra uti dem; och jag vill vara deras Gud, och de skola vara mittfolk. **17** Derföre går ut ifrå dem, och skiljens ifrå dem, säger Herren, och kommer intet vid det orient är; och så skall jag undfå

eder; 18 Och vara edar Fader, och I skolen vara mine söner och döttrar, säger allsvåldige Herren.

7 Efter vi nu hafve sådana löfte, mine käreste, så görom oss rena af all köttsens och andans

obsmitelse, fullbordande helgelsen i Guds räddhåga.

2 Fatter oss; vi hafve ingom gjort skada, vi hafve ingen

bedragit, vi hafve ingen besvikit. **3** Sådana säger jag

icke till att fördöma eder; ty jag sade eder tillförene,

att I ären i vår hjerta, till att dö och lefva med eder. **4**

Jag hafver mycken tröst till eder; jag berömmar mig

mycket af eder; jag är uppfylld med hugsvalse; jag

är uti osägliga glädje, i all vår bedröfelse. **5** Ty

när vi kommom uti Macedonien, då hade vårt kött

ingen ro, utan allestädes vorom vi uti bedröfelse;

utvärtes strid, invärtes räddhåge. **6** Men Gud, som

hugsvalar dem som förtryckte äro, han hugsvalade

oss genom Titi tillkommelse; **7** Dock icke allenast

genom hans tillkommelse, utan jemväl genom den

hugsvalse han fattade af eder; och förkunnade

oss edra åstundan, edar gråt, edart nit om mig, så att

jag blef ända yttermera glad. **8** Ty det jag bedröfade

eder med mitt bref, det ångrar mig intet; och om det

än ångrade mig, dock, medan jag ser att samma bref

hafver tilläfventyrs en tid långt bedräfvat eder; **9** Så

frojdar jag mig nu icke deraf, att I vorden bedröfade,

utan att I vorden bedröfade till bättring; ty I ären

bedröfade vordne efter Guds sinne, så att I ingen

skada lidit hafven af oss i någor måtto. **10** Ty den sorg,

som är efter Guds sinne, hon kommer åstad bättring

till salighet, den man icke ångrar; men verldenes

sorg, hon kommer åstad döden. **11** Si. detsamma, att

I bedröfade vorden efter Guds sinne, hvilken omsorg

det hafver gjort i eder; ja sannerliga, ursäkt, misshag,

räddhåga, åstundan, nit, hämnd; ty I hafven bevisat i

all stycken, att I rene ären uti den saken. **12** Derföre,

ändock jag skref eder till, så är det likväl icke skedt

för hans skull, som skadan gjort hade; icke heller för

hans skull, som skadan skedd var; utan fördenskull,

att vår nit till eder skulle uppenbar varda när eder för

Gudi. **13** Derföre hafve vi nu fått hugsvalse, deraf

att I hugsvalade ären; dock än mycket mer hafve

vi gladt oss för Titi fröjds skull; ty hans ande vardt

vederqvickt af allom eder. **14** Hvad jag hafver berömt

mig om eder för honom, det blyges mig intet; utan

såsom vi all ting i sanningen hafve eder sagt, så är

och vår berömmelse för Tito sann vorden. **15** Och

hans hjerta är öfvermåton väl till sinnes om eder, då

han tänker på alias edra lydno, huruledes I undfingen

honom med räddhåga och bäfvan. **16** Jag fröjdar mig,

att jag allt godt må förse mig till eder.

8 Jag gör eder kunnigt, kåre bröder, om den Guds

nåd, som gifven är uti de församlingar som äro i

Macedonien. **2** Ty deras glädje är osäglig, då de

genom mycken bedröfelse beprövade vordo; och

ändock de ganska fattige voro, hafva de likväl rikeliga

gifvit i all enfaldighet. **3** Ty de voro välviljoge efter allo

sine magt, och öfver sina magt; det betygar jag: **4**

Bedjandes oss med mycken förmaning, att vi anamma

ville välgerningen, och tjenstenes delaktighet som

skickad var till helgonen. **5** Och icke som vi hade

hoppats; utan de gäfvo sig sjelfva först Herranom,

och sedan oss, genom Guds vilja; **6** Att vi måstom

förmana Titum, att såsom han hade tillförene begynt,

så skulle han ock nu fullfölja sådana godviljoghet når

eder. **7** Men såsom I uti all stycke rike ären i tro,

och i ordom, och i förstånd, och i all flit, och i edar

kärlek till oss, så flyr det så, att I ock i denna edor

undsättning rike ären. **8** Icke så, att jag bjuder eder

något; utan efter andre så vinnlägga sig, försöker

jag ock edar kärlek, om hän sannskyldig är. **9** Ty I

veten Herrans Jesu Christi godviljoghet, att ändock

han var rik, vartd han likväl fattig för edra skull, på

det I genom hans fattigdom skullen rike varda. **10**

Mitt råd gifver jag häruti; ty det är eder nyttigt, efter

I för ett år sedan haden begynt icke allenast göra,

utan jemväl vilja. **11** Fullföljer nu med gerningene,

såsom I begynten; att, såsom viljen var redebogen,

så fullföljer ock af det I förmågen. **12** Ty då viljen är

först god, så är han tacknämlig, efter den del han

hafver, och icke efter det han icke hafver. **13** Icke

sker detta i den mening, att andre skola hafva nog,

och I trång, utan att det skall gå lika till: **14** Att edar

riksedom tjenar deras fattigdom i denna (dyra) tid, och

deras rikedom hjälper edra fattigdom, på det lika tillgå

skall; **15** Såsom skrifvet är: Den der mycket samlade,

han hade intet öfverlöpse; och den der litet samlade,

honom fattades intet. **16** Men Gudi vare tack, som

sådana flit gifvit hafver uti Titi hjerta till eder. **17** Ty

han tog den förmaning på sig; ja, sannerliga, han var

så flitig, att han tog sig före sjelfvijlandes fara till eder.

18 Men vi hafve sändt med honom en broder, den pris

hafver i Evangelio, i alla församlingar. **19** Och icke det allenast; utan han är ock skickad af församlingarna, till att vara vår följeslagare till denna undsättning, som beställes af oss, Herranom till äro, och edar goda vilja till pris; **20** Och förvarar, att oss ingen straffa kan för denna rika undsättnings skull, som af oss bestäld varder; **21** Och ser derpå, att det redeliga tillgår, ikke allenast för Herranom, utan ock för menniskom. **22** Den översinnande Guds nåd som är i eder. **15** Men Och hafve vi sändt med honom vår broder, den vi ofta beprövat hafve i mång stycke, att han flitig är, och nu mycket mer flitig; och förse vi oss storliga till eder; **23** Ehvad det är för Titi skull, hvilken min stallbroder och medhjelpare är när eder, eller för våra bröders skull, som äro församlingarnas Apostlar, och Christi ära. **24** Låter nu skina någon bevisning till edar kärlek, och vår berömmelse af eder, nå dem; ja ock uppenbarliga för församlingarna.

9 Om den undsättning, som sker helgonen, är icke behof att jag skrifver eder till. **2** Ty jag vet edar godvilja, af hvilken jag berömmer mig ibland dem i Macedonien, att Achajen var redo för ett år sedan; och edart efterdöme uppväckte många. **3** Dock hafver jag sändt dessa bröder, derföre att vår berömmelse om eder icke skall fåfäng vara uti detta ärende; och att I ären redo, såsom jag hafver sagt om eder; **4** På det, om de af Macedonien med mig komma, och finna eder icke redo, att vi (jag vill icke säga I) icke då skolen få en blygd af sådana berömmelse. **5** Syntes mig ock af nöden vara att förmanna bröderna, att de först foro till eder, och tillredde den undsättning, som tillförene utlofvad var; att hon ligger redo, såsom en god undsättning och icke som någor karghet. **6** Men det säger jag: Den som sparliga sär, han skallock sparliga uppskära; och den som sår i välsignelse, han skall ock uppskära i välsignelse. **7** Hvar och en som han sjelf vill; icke med olust, eller af tvång; ty en gladan gifvare älskar Gud. **8** Gud är mägtig så lagat, att allahanda nåd rikeliga blifver i eder; att I uti all ting alltid nog hafven, nog mägtige till alla goda gerningar; **9** Såsom skrifvet är: Han hafver utstrött, och gifvit de fattiga; hans rättfärdighet blifver i evig tid. **(aiōn g165)** **10** Men den som räcker sadesmannenom det han sår, han skall ock räcka eder brödet till att äta, och skall föröka edra säd, och låta växa edra rättfärdighets frukt; **11** Att I rike bliven i all ting, uti all enfaldighet, hvilken i oss verkar, att Gudi sker tack.

12 Ty denna undsättning icke allenast uppfyller den brist, som helgonen hafva; utan jemväl öfverflödar dertill, att månge tacka Gudi, de som denna hjelp väl täckes; **13** Och prisa Gud för edor underdånya bekännelse i Christi Evangelio, och för edra enfaldiga meddelan med dem och allom; **14** Och desslikes i deras böner för eder; hvilka ock längta efter eder, för allenast för Herranom, utan ock för menniskom. **22** Den översinnande Guds nåd som är i eder. **15** Men Gudi vare tack för sina osägeliga gäfvo.

10 Men jag Paulus förmanar eder, genom Christi saktmodighet och mildhet; jag som ringa är, när jag är när eder; men frånvarandes är jag dristig vid eder. **2** Men jag beder eder, att jag icke skall nödgas närvarandes handla dristeliga, och bruka den djerfhet som man mig tillägger, emot några, som oss räkna såsom vi vandrade efter köttet. **3** Ty ändock vi vandre i köttet, likväl stride vi icke efter köttet. **4** Ty vår krigsvapen äro icke köttlig, utan mägtig för Gud, att nederslå fäste; **5** Med hvilko vi kullsläde anslag, och all höghet som sig upphäver emot Guds kunskap; och tillfångatage allt förfunkt under Christi lyndo; **6** Och äro redebogne att hämnas alla olydno, när edor lyndad fullbordad är. **7** Domen I efter ansigtet? Om någor förlåter sig derpå, att han hörer Christo till, han tanke det ock med sig sjelf, att, såsom han hörer Christo till, så höre ock vi Christo till. **8** Och om jag ock något mer berömde mig om våra magt, hvilka Herren oss gifvit hafver, eder till förbättring, och icke till förderf, ville jag ändå icke blygas. **9** Men detta säger jag. på det I icke skolen tänka, att jag hade velat förskräcka eder med bref. **10** Ty brefven, säga de, äro svår och stark; men lekamliga närvarelsen är svag, och orden föraktelig. **11** Den sådana är, han tanke, att sådana som vi äré med orden i brefven frånvarande, så äré vi ock väl medgerningen närvarande. **12** Ty vi töre icke sätta eller räkna oss ibland dem, som sig sjelfva prisa; men efter de mäta sig vid sig sjelfva, och hålla allena af sig sjelfva, förstå de intet. **13** Men vi berömme oss icke öfver måton, utan allena efter reglones mått, med hvilko Gud hafver oss afmätit ett mått till att hinna ock allt intill eder. **14** Ty vi försträckom oss icke öfver måton, lika som vi icke hint hade intill eder; ty vi äré ju ock komne allt intill eder, med Christi Evangelio; **15** Icke berömandes oss öfver måton af annars mans arbete; förhoppandes att ske skall, då edor tro

begynner växa uti eder, att vi efter våra reglo vilje talar, det talar jag icke såsom i Herranom, utan såsom vidare komma; **16** Och predika ock dom Evangelium, i fåvitskhet, efter vi ärne komne uti berömmelse. **18** som bo utom eder, och icke berömma oss af det genom främmande reglo tillredt är. **17** Men den sig berömma mig. **19** Ty I fördragen gerna de fåvitska, berömmer, han berömme sig i Herranom. **18** Ty den efter I ären sjelfve vise. **20** I fördragan, om någor gör eder till trälar, om någor eder uppäter, om någor eder ifrå tager, om någor förhåver sig öfver eder, om någor eder slår i ansiget. **21** Det säger jag efter smälgelhet, såsom vi vore svage vordne. Hvad nu någor uppå dristar (jag talar i fåvitsko), derpå dristar jag ock. **22** De äro Ebreer, så är jag ock; de äro Israeliter, jag ock; de äro Abrahams säd, jag ock. **23** Förutan det som eljest påkommer, nämliga att jag dagliga öfverlupen varder, och bär omsorg för alla församlingar. Förutan det som eljest påkommer, nämliga att jag dagliga öfverlupen varder, och bär omsorg för alla församlingar. **24** Af Judomen hafver jag fem resor fått fyratio slag, ett mindre. **25** Tre resor hafver jag varit stupad med ris; ena resa stenad; tre resor hafver jag varit i skeppsbrott; natt och dag hafver jag varit i hafsns djup. **26** Jag hafver ofta färdats; jag hafver varit i farlighet i floder; i farlighet ibland mördare; i farlighet ibland Judarna; i farlighet ibland Hedningarna; i farlighet i städerna; i farlighet i öknene; i farlighet på havet; i farlighet ibland falska bröder; **27** I mödo och arbete; i mycken vako; i hunger och törst; i mycken fasto; i frost och nakenhet; **29** Ho är svag, och jag varder icke svag? Ho förargas, och jag brinner icke? **30** Efter jag ju skall berömma mig, så vill jag berömma mig af min svaghet. **31** Gud och vårs Herras Jesu Christi Fader, hvilkom vare pris i evighet, vet att jag icke ljuger. (**aioñ g165**) **32** Landshöfdingen uti Damasco, på Konung Arete vägna, förvarade de Damasceners stad, och ville gripit mig; **33** Oeh jag vardt i en korg genom ett fenster, öfver muren, nedersläppt, och undslapp hans händer.

11 Jag ville, att I mig något litet lida villen uti min fåvitsko; dock I liden mig väl. **2** Ty jag nitålskar eder i Guds nit; ty jag hafver fast eder enom man, på det jag skulle fly Christo en ren jungfru. **3** Men jag fruktar att tilläventyrs icke sker, att såsom ormen besvek Eva med sin illfundighet, så varda och edor sinne förvänd ifrån enfaldigheten i Christo. **4** Ty om den, som till eder kommer, predikar eder en annan Jesum, den vi icke predikade; eller om I undfån en annan Anda, den I icke undfått hafven; eller ett annat Evangelium, det I icke anammat hafven, så liden I dem med rätto. **5** Ty jag häller mig icke ringare, än de höga Apostlar äro. **6** Och ändock jag är enfaldig i talet, så är jag dock icke enfaldig i förståndet; dock vi ärne nog kände allestäds när eder. **7** Eller hafver jag syndat, att jag hafver fornredrat mig, på det I skullen upphöjde varda? Ty jag hafver förkunnat eder Evangelium utan lön. **8** Andra församlingar hafver jag beröfvat, och tagit lön af dem, der jag eder med tjente. **9** Och då jag var när eder, och mig fattades något, förtungade jag ingen; ty hvad mig fattades, uppfylde de bröder, som komne voro af Macedonien; och i all ting höll jag mig, att jag ingom var till tunga; och vill ännu så hålla mig. **10** Så visst som Christi sanning är i mig, så skall denna berömmelse mig icke förtagen varda uti Achaje landsändar. **11** För hvad sak? Derföre, att jag icke älskar eder? Gud vet det. **12** Men det jag gör, det vill jag ock göra; på det jag skall förtaga dem tillfällen, som tillfälle söka till att berömma sig, att de äro såsom vi; **13** Ty sådane falske Apostlar, och bedrägelige arbetare, taga sig uppå Christi Apostlars person. **14** Och det är ock icke under; ty ock sjelfver Satan förskapar sig uti Ijusens Ängel. **15** Derföre är icke under att hans tjenare också förskapa sig, lika som de der voro rättfärdighetenes predikare; hvilkas ände skall varda efter deras gerningar, **16** samma mannen känner jag; om han i lekamen, eller Åter säger jag, att ingen skall tänka att jag är fåvitsk; utan lekamen var, det vet jag icke; Gud vet det. **4** annars tager mig ock an såsom en fåvitsk man, att jag ock något litet må berömma mig. **17** Det jag nu

12 Mig är ju icke nyttigt att berömma mig; dock vill jag nu komma till syner och Herrans uppenbarelser. **2** Jag känner en man i Christo för fjorton år. Var han i lekamen, det vet jag icke, eller utan lekamen, vet jag ock icke; Gud vet det. Den samme vardt uppryckt intill tredje himmelen. **3** Den samma mannen känner jag; om han i lekamen, eller Han vardt uppryckt till Paradis, och hörde outsägeligia ord, hvilka ingen menniska säga må. **5** Deraf vill

jag berömma mig; men af mig sjelf vill jag intet berömma mig, utan af mine svaghet. 6 Och om jag ville berömma mig; så gjorde jag intet fåvitskliga; ty jag ville säga sanningen; men jag hafver det likväld födrag, på det ingen skall högre akta mig, än som han ser på mig, eller hörer af mig. 7 Och på det att jag mig icke af de stora uppenbarelser förhäfva skulle, vartd mig gifven en påle i köttet, Satans ängel, den mig kindpusta skulle, på det jag icke skulle förhäfvas öfver måtton; 8 För hvilka sak jag bad tre resor Herran, att han skulle komma ifrå mig. 9 Och han sade till mig: Lät dig näja åt mine nåd; ty min kraft är mägtig i de svaga. Derföre vill jag aldrahelst berömma mig af mine svaghet, på det Christi kraft skall bo i mig. 10 Derföre är jag vid godt mod, i svaghet, i föraktelse, i nöd, i förföljelse, i ångest, för Christi skull; ty när jag svag är, så är jag stark. 11 Jag är fåvitsk vorden med berömmelse; dertill hafven I nödgat mig; ty jag skulle varda prisad af eder, efter det jag icke är ringare än någor af de höga Apostlar, ändock jag är intet. 12 Ty ens Apostels tecken äro ju skedd ibland eder, med allt tålamod; med tecken, och under, och mägtiga gerningar. 13 Uti hvad del hafven I varit ringare än de andra församlingar? Annat än det, att jag sjelf intet hafver varit eder till tunga. Förlåter mig den örätten. 14 Si, jag är redebogen tredje reson komma till eder, och vill intet heller betunga eder; ty jag söker icke edart, utan eder; derföre ått barnen skola icke draga tillhopa föräldromen, utan föräldrarna barnomen. 15 Men jag vill ganska gerna utgifva mig, och utgifven varda för edra själar; ändå I litet älsken mig, den dock ganska mycket älskar eder. 16 Men låter nu så vara, att jag intet hafver betungat eder: likväld, medan jag var listig, hafver jag fångat eder med list. 17 Hafver jag beskattat eder med någrom, som jag hafver sändt till eder? 18 Jag bad Titum, och sände med honom en broder. Hafver ock Titus beskattat eder? Hafve vi icke vandrat uti enom anda? Hafve vi icke vandrat i samma fotspåret? 19 Åter, menen I att vi ursake oss för eder? Vi tale i Guds åsyn i Christo; men, mina käreste, allt detta sker eder till förbättring. 20 Ty jag fruktar att, då jag kommer, må ske att jag finner eder icke såsom jag vill, och I finnen icke mig som I viljen; att der är i någon måtto trätör, nit, vrede, kif, förtal, örnatasslan, uppblåsning, uppror; 21 Att jag återkommer, och min Gud betrycker mig när eder;

och måste sörja öfver många, som tillförene syndat hafva, och icke hafva gjort bot för deras orenlighet, sköraktighet och otukt, som de bedrifvit hafva.

13 Kommer jag tredje gången till eder, så skola uti två eller tre mäns mun alla saker bestå. 2

Jag hafver det sagt eder tillförene, och säger eder det tillförene, såsom närvarandes, i den andra reson; och skrifver det nu frånvarandes, dem som tillförene syndat hafva, och allom dem androm. Om jag åter kommer, skall jag intet skona; 3 Efter I söken att I en gång skolen förnimma honom, som i mig talar, nämliga Christum, hvilken när eder intet svag är, utan är mägtig ibland eder. 4 Ty ändock han vartd korsfäst i svagheten, så lefver han likväld i Guds kraft; och ändock vi ock ärre svage i honom, så lefve vi likväld med honom, uti Guds kraft, när eder. 5 Försoeker eder sjelfva, om I ären i trone; beprüfver eder sjelfva. Eller känner I eder icke sjelfva, att Jesus Christus är uti eder? Utan så kunde vara, att I odugelige ären. 6 Men jag hoppas, att I väl skolen känna, att vi icke odugelige ärom. 7 Och önskar jag af Gudi, att I intet ondt gören; icke på det vi skulle synas dugelige; utan att I skolen göra hvad redeligit är, och vi blifve då som vi odugelige vorom. 8 Ty vi kunnom intet emot sanningene; utan med sanningene. 9 Men vi fröjde oss, när vi svage är, och I mägtige; och det samma önske vi ock, nämliga edor fullkomlighet. 10 Derföre skrifver jag ock detta frånvarandes, på det, då jag är tillstädes, jag icke skall sträng vara, efter den magt som Herren hafver mig gifvit till förbättring, och icke till förderf. 11 På sistone, käre bröder, fröjder eder; varer full komne, tröster eder, varer ens sinnade, varer fridsamme; så blifver kärlekens och fridsens Gud när eder. 12 Helser eder inbördes med en helig kyss; 13 helsa eder all helgon. 14 Vårs Herras Jesu Christi nåd, och Guds kärlek, och den Helga Andas delaktighet vare med eder allom. Amen. Den andra Epistel till de Corinthier, sänd af Philippis i Macedonien, med Tito och Luca.

Efesierbrevet

1 Paulus, Jesu Christi Apostel, genom Guds vilja, dem heligom som uti Epheso äro, och trognom i Jesu Christo. **2** Nåd vare med eder, och frid af Gudi, vårom Fader, och Herranom Jesu Christo. **3** Välsignad vare Gud, och vårs Herras Jesu Christi Fader, den oss välsignat hafver med all andelig välsignelse, i de himmelska ting, genom Christum; **4** Såsom han oss utvalt hafver i honom, förr än verldenes grund lagder var, att vi skole vara helige och ostraffelige för honom uti kärleken; **5** Och hafver tagit oss sig sjelfvom till barn, genom Jesum Christum, efter sins viljas goda behag; **6** Sina härliga nåd till lof, genom hvilka han hafver oss täcka gjort uti honom, som kärkommen är; **7** I hvilkom vi hafvom förlossning genom hans blod, syndernas förlåtelse, efter hans nåds rikedomar; **8** Af hvilka han oss rundeliga delaktiga gjort hafver uti all visdom och klokhet; **9** Och hafver oss lättit få veta sins viljas hemlighet, efter sitt goda behag, och hafver det framhaft igenom honom; **10** Att det skulle predikadt varda, då tiden fullkomnad var; på det alting skulle sammanfattad varda i Christo, både det i himmelen och på jordene är, genom den sammas; **11** Genom hvilken vi ock komne äre till arfvedelen, besärde efter hans uppsåt, som all ting verkar efter sin egen viljas råd; **12** Att vi skole vara hans härlighet till lof, vi som tillförene hoppadoms på Christum; **13** Genom hvilken ock I hört hafven sanningenes ord, som är edor salighets Evangelium; uti hvilkom I ock, sedan I trodden, ären beseglade vordne med löftsens Helga Anda; **14** Hvilken vårt årfs pant är, till vår förlossning, att vi skulle varda hans egendom, hans härlighet till pris. **15** Deraföre ock jag, efter jag hört hafver af den tro, som i eder är till Herran Jesum, och edar kärlek till all helgon; **16** Vänder jag icke åter att tacka Gud för eder, alltid tänkandes på eder i mina böner; **17** Att vårs Herras Jesu Christi Gud, härlighetenes Fader, ville gifva eder visdomsens och uppenbarelsens Anda, till sin kunskap, **18** Och upplysa edars förstånds ögon; att I förstå kunnen, hvad hopp han hafver kallat eder uti, och huru rik hans årfs härlighet är uti helgonen; **19** Och huru översvinnliga stor hans kraft är till oss, som tron, efter hans mägtiga starkhets verkan; **20** Hvilka han verkade i Christo, då han uppväckte honom ifrå de

döda, och satte honom på sin högra hand i himmelen; **21** Öfver all Förstadome, välde, magt, Herradome, och allt det som nämñas kan, icke allenast i denna verldene, utan ock i den tillkommande; (*aiön g165*) **22** Och hafver all ting lagt under hans fötter, och hafver satt honom församlingene till ett hufvud öfver all ting; **23** Hvilken är hans kropp, och hans uppfyllelse, som allt i allom uppfyller.

2 Och eder också, då I döde voren genom öfverträdelser och synder; **2** Der I uti fordom vandraden, efter denna verldenes lopp, efter den Förstan, som magt hafver i vädret, nämliga efter den andan, som nu verkar i otrones barn; (*aiön g165*) **3** Ibland hvilka vi ock alle fordom vandrat hafve, uti vårt köts begärleter, och gjordom hvad kött och sinnet lyste: och vorom af naturen vredens barn, såsom ock de andre. **4** Men Gud, som är rik i barmhärtigheten, för sina stora kärleks skull, der han oss med älskat hafver; **5** Den tid vi ännu döde vorom i synderna, hafver han oss samt med Christo gjort lefvande (genom nådena ären I frälst); **6** Och hafver samt med honom uppväckt oss, och samt med honom satt oss i det himmelska väsendet i Christo Jesu; **7** på det han i tillkommande tid bevisa skulle sine nåds översvinnliga rikedom, genom sina mildhet öfver oss, i Christo Jesu. (*aiön g165*) **8** Ty af nådena ären I frälst, genom trona; och det icke af eder, Guds gåfva är det; **9** Icke af gerningar, på det ingen skall berömma sig. **10** Ty vi är hans verk, skapade i Christo Jesu till goda gerningar, till hvilka Gud oss tillförene beredt hafver, att vi uti dem vandra skole. **11** Deraföre, tänker derpå, att I som fordom efter köttet hafven varit Hedningar, och vorden kallade förhud af dem som kallas omskärelse efter köttet, den med handene sker; **12** Att I på den tid voren utan Christo, främmande och utan Israels borgareskap, och främmande ifrå löftsens Testament, intet hopp hafvande, och voren utan Gud i verldene. **13** Men nu, I som i Christo Jesu ären, och fordom fjerran voren, ären nu när vordne, genom Christi blod. **14** Ty han är vår frid, den af bådom hafver gjort ett; och hafver nederbrutit medelbalken, i det att han igenom sitt kött borttag ovänskapen; **15** Nämliga lagen, som i budordom stod; på det han skulle af tvåm skapa ena nya mennisko i sig sjelfvom, och frid göra. **16** Och att han skulle försona dem båda med Gudi uti en kropp,

genom korset; och hafver dödat ovänskapen genom Anda, till den invärtes menniskan; 17 Att Christus må sig sjelf; 17 Och är kommen, och hafver igenom bo genom trona i edor hjerta, stadeliga rotade och Evangelium bådat eder frid, I som fjerran voren; så grundade i kärlekenom; 18 Att I mågen begripa med ock dem som när voro. 18 Ty genom honom hafve all helgon, hvad bredden, och längden, och djupet, vi både tillgång uti en Anda till Fadren. 19 Så ären och höjden är; 19 Och dermed käenna Christi kärlek, I icke nu mera gäster och främmande; utan helga den all kunskap öfvergår; på det I mågen uppfylde manna medborgare, och Guds husfolk; 20 Uppbyggde varda med allahanda Guds fullhet. 20 Men honom, på Apostlarnas och Propheternas grund, der Jesus som rikeliga förmår göra, öfver allt det vi bedjom, eller Christus öfverste hörnestenen är; 21 På hvilken hela tänkom, efter den kraft som verkar i oss; 21 Honom byggningen tillhopafogad växer till ett heligt tempel vare ära i församlingen, genom Christum Jesum, i i Herranom. 22 På hvilken ock I med uppbyggde allan tid, ifrån evighet till evighet. Amen. (aiön g165) varden, Gudi till ett hemman, genom Andan.

3 För denna saks skull är jag Paulus Christi Jesu

fånge för eder, Hedningar; 2 Om I eljest hört hafven om Guds nåds ämbete, som mig gifvet är till eder; 3 Att denna hemlighet är mig genom uppenbarelse förkunnad, såsom jag tillförene med få ord skref;

4 Af hvilko, om I det läsen, I mågen märka mitt förstånd i Christi hemlighet; 5 Hvilket icke kunnigt

jordt är i förtiden menniskors barnom, såsom det nu uppbaradt är hans heliga Apostlar och Propheter,

genom Andan; 6 Nämliga att Hedningarna skola vara medarfvingga, och samma lekamens och hans löftes

delaktige i Christo, genom Evangelium; 7 Hvilkets tjenare jag vorden är, efter den gävvo af Guds nåd,

som obegrundeliga Christi rikedomar; 9 Och i ljuset framhära för hvar man, hurudana delaktighet är i den hemlighet, som härtilldags i verdene hafver fördold

varit i Gudi, den all ting skapat hafver genom Jesum Christum; (aiön g165) 10 På det nu skulle kunnigt

varda Förstadömen och Herradömen i himmelen, på församlingene, Guds mångfaldeliga vishet;

Efter den försyn af verldenes begynnelse, hvilka han bevist hafver i Christo Jesu, vårom Herra; (aiön

g165) 12 Genom hvilken vi hafve dristighet och tillgång med all förtröstning, genom trona på honom.

13 Till dess att vi alle kommom till ena tro, och Guds Sons kunskap, och vardom en fullkommen man, den

der är uti Christi fullbordiga ålders mått; 14 på det vi icke mer skolom vara barn, och låta oss beveka

och omföras af allahanda lärdomsväder, genom

menniskors skalkhet och illfundighet, med hvilka de

Derfore beder jag, att I icke uppgifvens för mina falla till, att de måga bedraga oss. 15 Men varom

bedröfvelsers skull, som jag lider för eder, hvilka äro rättsinnige i kärlekenom, och växom till i all stycke

eder till pris. 14 Fördenskull böjer jag min knä till i honom, som hufvudet är, Christus; 16 Af hvilkom

vårs Herras Jesu Christi Fader; 15 Den der rätte hele kroppen tillhopafogas, och en lem hänger intill

Fadren är öfver allt det Fader heter i himmelen och den andra genom all ledamöten, der den ene tjenar

på jordene; 16 Att han ville gifva eder kraft, efter sine dem andra, efter det verk som hvar lem hafver i sitt

härlighets rikedomar, att I starke varden genom hans mått, och gör att kroppen växer sig sjelf till förbättring,

4 Så förmanar jag nu eder, jag fängen i Herranom,

att I vandren såsom tillbörligt är, i den kallelse,

der I uti kallade ären; 2 Med alla ödmjukhet och

saktmödigheit; med tålmod, unddragandes den ene

3 Vinnläggande eder att den andra i kärlekenom; 3 Vinnläggande eder att

hålla Andans enhet genom fridsens band; 4 En kropp,

4 En kropp, och en Ande, såsom I ock kallade ären uti ett edars

förstånd i Christi hemlighet; 5 Hvilket icke kunnigt kallelses hopp; 5 En Herre, en tro, ett dop, en Gud,

gjordt är och allas våra Fader; 6 Hvilken är öfver eder alla, uppbaradt är hans heliga Apostlar och Propheter, genom eder alla, och i eder alla. 7 Men hvarjom

genom Anden; 6 Nämliga att Hedningarna skola vara och enom af oss är gifven nåd, efter Christi gävlos

medarfvingga, och samma lekamens och hans löftes mått. 8 Derfore säger han: Han är uppstigen i höjden,

delaktige i Christo, genom Evangelium; 7 Hvilkets och hafver fört fängelset fånget, och hafver gifvit

tjenare jag vorden är, efter den gävvo af Guds nåd, mennisken gävfor. 9 Men det han uppfaren är,

som mig gifven är, efter hans krafts verkning. 8 Mig, hvad är det annat än han for först härned, uti de

som är den aldra ringaste ibland all helgon, är denna nedersta jordenes rum? 10 Den der nederfor, han

nåd gifven, att jag skall ibland Hedningarna förkunna är ock den der uppför öfver alla himlar, på det han

de obegrundeliga Christi rikedomar; 9 Och i ljuset skulle all ting uppfylla. 11 Han hafver ock somliga

satt till Apostlar, somliga till Propheter, somliga till Evangelister, somliga till herdar och lärare; 12 Att

de helige skola skickelige vara till ämbetsens verk, genom hvilket Christi lekamen må uppbyggd varda:

13 Till dess att vi alle kommom till ena tro, och Guds Sons kunskap, och vardom en fullkommen man, den

der är uti Christi fullbordiga ålders mått; 14 på det vi icke mer skolom vara barn, och låta oss beveka

och omföras af allahanda lärdomsväder, genom

menniskors skalkhet och illfundighet, med hvilka de

Derfore beder jag, att I icke uppgifvens för mina falla till, att de måga bedraga oss. 15 Men varom

bedröfvelsers skull, som jag lider för eder, hvilka äro rättsinnige i kärlekenom, och växom till i all stycke

eder till pris. 14 Fördenskull böjer jag min knä till i honom, som hufvudet är, Christus; 16 Af hvilkom

vårs Herras Jesu Christi Fader; 15 Den der rätte hele kroppen tillhopafogas, och en lem hänger intill

Fadren är öfver allt det Fader heter i himmelen och den andra genom all ledamöten, der den ene tjenar

på jordene; 16 Att han ville gifva eder kraft, efter sine dem andra, efter det verk som hvar lem hafver i sitt

härlighets rikedomar, att I starke varden genom hans mått, och gör att kroppen växer sig sjelf till förbättring,

genom kärleken. 17 Så säger jag nu, och betygar det voren fordrom mörker, men nu ären I ljus i Herranom; i Herranom, att I icke mer vandren såsom de andre vandrar såsom ljusens barn. 9 Ty Andans frukt är uti Hedningar vandra, i deras sinnes fåfängelighet; 18 all godhet, och rättfärdighet, och sanning. 10 Och Hvilkas förstånd förmörkrade är, och de bortkomne pröfver hvad Herranom täckt är. 11 Och hafver ingen ifrå det lif som af Gudi är, genom den fåvitsko som i delaktighet med de onyttiga mörksens verk; utan dem är, och genom deras hjertas blindhet; 19 Hvilke, straffer dem heldre. 12 Ty hvad hemliga af dem sker, sedan de vordo förstockade, gäfvo de sig sjelfva det är ock skamligt att säga. 13 Men altt detta varder uti otukt, till att bedrifva all orenlighet, samt med uppenbart, när det af ljuset straffadt varder; ty altt det girighet. 20 Men I hafven icke så lärt Christum; 21 uppenbart varder, det är ljus. 14 Derföre säger han: Om I annars honom hört hafven, och uti honom lärde Vaka upp, du som sofver, och statt upp ifrå de döda, ären, huru ett rättsinnigt väsende är i Jesu. 22 Så så varder Christus dig upplysandes. 15 Så ser nu till, lägger nu bort ifrå eder den gamla menniskan, der I huru I vandren visliga; icke som de ovise, utan som förra med umgingen, hvilken genom lustar i villfarelse vise. 16 Och skicker eder efter tiden; ty tiden är ond, sig fördervar; 23 Och förnyer eder i edar sinnes 17 Derföre, varer icke oförståndige, utan förståndige anda; 24 Och ikläder eder den nya menniskona, hvad Herrans vilje är. 18 Och dricker eder icke druckna den efter Gud skapad är, i sannskyldiga rättfärdighet af vin, af hvilko ett oskickeligt väsende kommer; utan och helighet. 25 Derföre, lägger bort lögnen, och uppfyllens af den Helga Anda; 19 Talande emellan taler sanningen, hvor och en med sin nästa; efter eder i psalmer, och lofsånger, och andeliga visor; vi ärom inbördes lemmar 26 Vredgens och synder sjungandes och spelandes Herranom uti edor hjerta; icke; läter icke solena gå ned öfver edra vrede. 27 20 Alltid tacksägandes Gudi och Fadrenom för hvar Gifver ock icke lastarenom rum. 28 Den der stulit man, uti vårs Herras Jesu Christi Namn; 21 Ymsom hafver, han stjäle icke mer; utan heldre arbete med underdårlige, den ene dem andra, i Guds räddhåga. sina händer det godt är; på det han något skall hafva 22 Hustrurna vare sina män underdårliga, såsom dela med den som nödtorftig är. 29 Intet ohöfviskt tal Herranom. 23 Ty mannen är hustruns hufvud; såsom gånge utaf edar mun; utan det nyttigt är till förbättring, ock Christus är församlingenes hufvud; och han är der det behöfves; att det må dem, som det höra, ock sins kropps helsa. 24 Såsom nu församlingen är till tacka vara. 30 Och bedröfver icke Guds Helga underdålig Christo, så skola ock hustrurna uti all ting Anda der I med beseglade ären till förlossningenes vara sina män underdårliga. 25 I män, älsker edra dag. 31 All bitterhet och grymhet, och vrede, och hustrur, såsom ock Christus älskade församlingen, rop, och hädelse vare långt ifrå eder, samt med alla och hafver utgifvit sig sjelf för henne; 26 På det han ondsko. 32 Men varer inbördes till hvarannan vänlige, henne helga skulle, och hafver gjort henne rena i godhertige; och förlåter den ene dem andra, såsom vattnens bad, genom ordet; 27 På det han skulle ock Gud genom Christum hafver förlåtit eder.

5 Så varer nu Guds efterföljare, såsom älskelige barn. 2 Och vandrer i kärlekenom, såsom ock Christus hafver älskat oss, och utgifvit sig sjelf för oss till gäfvo och offer, Gudi till en söt lukt. 3 Boleri och all slemhet, eller girighet läter ibland eder icke ens nämnda varda, såsom helgon tillhörer; 4 Och slem ord, eller gäckeri, eller skämt som icke höfves; utan heldre tacksägelse. 5 Ty I skolen veta, att ingen bolare, eller oren, eller giriger, hvilken är en afgudadyrkare, hafver arfvedel uti Christi och Guds rike. 6 Läter eder ingen förföra med fåfäng ord; ty för sådana plägar Guds vrede komma öfver ontrones barn. 7 Derföre varer icke deras stallbröder. 8 Ty I

älske sina hustru, såsom sig sjelf; men hustrun hafve
mannen i vördring.

6 I Barn, varer hörige edra föräldrar i Herranom; ty
det är rättvist. 2 Hedra din fader och moder; hvilket
är det första bud, som löfte med sig hafver: 3 På det
dig skall väl gå, och du må blifva långlivad på jordene.

4 I fäder, reter icke edor barn till vrede; utan uppföder
dem i tukt och Herrans förmaning. 5 I tjenare, varer
hörige edrom lekamligom herrom med räddhåga och
bäfvan, i edor hjertas enfaldighet, såsom Christo; 6
Icke tjenande allena för ögonen, såsom menniskom
till vilja; utan såsom Christi tjenare, görande det Gud
vill utaf hjertat. 7 Med välviljoghet läter eder tycka, att
I tjenen Herranom, och icke menniskom; 8 Vetande,
att hvad godt hvar och en gör, det skall han igenfå
af Herranom, ehvad han är tjenare eller fri. 9 Och I
herrar, görer ock detsamma emot dem, och öfvergifver
trug; vetande, att ock edar Herre är i himmelen, och
för honom är intet anseende till personen. 10 På det
sista, käre bröder, varer starke i Herranom, och i hans
starkhets magt. 11 Ikläder eder allt Guds harnesk,
på det I mågen stå emot djefvulens listiga anlopp.

12 Ty vi hafvom icke strid emot kött och blod; utan
emot Förstar och väldiga, nämliga emot verldenes
herrar, de som regera i denna verldenes mörker,
emot de onda andar under himmelen. (aiōn g165) 13

Darföre, tager på eder allt Guds harnesk, att I mågen
emotstå i den onda dagen, och all ting väl uträätta,
och beståndande blifva. 14 Så står nu omgjordade
kringom edra länder med sanningene, och iklädde
rättfärdigheten kräfveto; 15 Och fötterna skodde,
att I mågen redo vara till fridsens Evangelium. 16
Men öfver all ting tager trones sköld, med hvilkom I
kunnen utsläcka all hins ondas glödande skott. 17
Och tager på eder salighetenes hjelm, och Andans
svärd, som är Guds ord; 18 I all bön och åkallan,
alltid bedjande i Andanom; och vaker dertill, med all
idkelighet, och bön för all helgon; 19 Och för mig,
att mig måtte gifvet varda tala dristeliga med öppen
mun, att jag måtte kunniga göra Evangelii hemlighet;
20 Hvilkets bådskap jag är i denna kedjon; på det jag
deruti må fri tala, som mig bör tala. 21 Men på det I
mågen ock veta, huru med oss tillstår, och hvad jag
gör, skall Tychicus, min älskelige broder och trogne
tjenare i Herranom, eder undervisa; 22 Hvilken jag
derföre sände till eder, att I skolen få veta, huru med

mig tillstår; och att han skulle trösta edor hjerta. 23

Frid vare bröderna, och kärlek med trone, af Gud
Fader och Herranom Jesu Christo. 24 Nåd vare med
allom, som vår Herra Jesum Christum rättsinneliga
kär hafva. Amen. Sänd af Rom till de Epheser, med
Tychico.

Filipperbrevet

1 Paulus och Thimotheus, Jesu Christi tjenare, allom heligom i Christo Jesu, som äro i Philippis, samt med Biskopar och tjenenare. **2** Nåd vare med eder, och frid af Gudi, vårom Fader, och Herranom Jesu Christo. **3** Jag tackar min Gud, så ofta jag tänker på eder; **4** Hvilket jag alltid gör i alla mina böner för eder alla, och gör samma bön med glädje; **5** Att I ären delaktige vordne i Evangelio, ifrå första dagen intill nu; **6** Och förser mig detsamma, att den uti eder ett godt verk begynt hafver, han skall det ock fullborda, intill Jesu Christi dag; **7** Såsom mig rätt är, att jag den meningen hafver om eder alla; derföre att jag i minom bojom, i hvilkom jag försvarar och stadfäster Evangelium, hafver eder i mitt hjerta, såsom de der alle med mig delaktige ären i nådene. **8** Ty Gud är mitt vittne, huru jag åstundar eder alla af hjertans grund i Jesu Christo; **9** Och beder, att edar kärlek ju mer och mer må rik varda i all kunskap, och i allt förstånd; **10** Att I mågen bepröva hvad bäst är; på det I mågen vara rene, och ingom till förargelse, intill Christi dag; **11** Uppfylde med rättfärdighetenes frukt, hvilken genom Jesum Christum kommer till Guds pris och lof. **12** Jag vill att I veta skolen, käre bröder, att det med mig skedt är, det är mer kommet Evangelio till framgång; **13** Så att mina bojor äro uppenbara vordna i Christo, öfver hela Rådhuset, och när alla andra; **14** Och att många bröder i Herranom, styrkte af minom bojom, äro dess dristigare vordne till att tala ordet utan räddhåga. **15** Somlige predika och Christum för afunds och trätos skull, och somlige uti en god mening. **16** De förre predika Christum af kif, och icke renliga; menandess dermed föröka bedröfelsen till mitt fängelse; **17** Men de sednare af kärlek, vetandes att jag här ligger till Evangelii försvarelse. **18** Hvad året då? Att ju Christus förkunnad varder, i hvad måtto det ske kan, antingen af tillfälle, eller sannskyldiga; deraf fröjdar jag mig, och jemvälv fröjda vill. **19** Ty jag vet, att det kommer mig till salighet, genom edra bön, och Jesu Christi Andas tillhjelp; **20** Såsom jag visserliga väntar och förhoppas, att jag uti ingen ting skall till blygd komma; utan med all frihet, såsom alltid, så ock nu, måtta Christus afhållen varda i minom lekamen, ehvad det är genom lif, eller genom död. **21** Ty Christus är mitt lif, och döden är min vinning. **22** Men efter det, att lefva i köttet, tjenar mer till att göra frukt, så vet jag icke hvilket jag utvälja skall; **23** Ty både delarne ligga mig hårdt uppå. Jag åstundar skiljas hädan, och vara när Christo; hvilket ock mycket bättre vore; **24** Men det är mer nödorftigt blifva i köttet för edra skull. **25** Och vet jag visserliga, att jag skall blifva, och med eder allom vara, eder till godo, och till trones fröjd; **26** På det I mågen storliga berömma eder af mig i Christo Jesu, genom min igenkommelse till eder. **27** Allenast vandrer såsom Christi Evangelio värdt är; att hvad jag heldre kommer och får eder se, eller frånvarandes får höra om eder, att I blifven ståndande uti enom anda och ene själ, samt med oss kämpande uti Evangelii tro; **28** Och uti ingen ting förskräcken eder för edra motståndare, hvilket dem är ett tecken till förtappelse; men eder till salighet, och det af Gudi! **29** Ty eder är gifvet för Christo, icke allenast att I tron på honom, utan jemvälv liden för hans skull; **30** Hafvande samma stridena, som I sågen i mig, och I nu hören om mig.

2 Är nu någor förmaning när eder i Christo; är någor tröst i kärlekenom; är någor Andans delaktighet; är någor hjertelig kärlek och barmhärtighet; **2** Så, uppfyller mina glädje, att I ären ens till sinnes, lika kärlek hafvande, endrägtige, samhällige; **3** Att intet sker med kif eller fåfäng ärö; utan med ödmjukhet räkne hvar den andra yppare än sig. **4** Ser icke hvar på sitt eget bästa, utan hvar och en på ens annars bästa. **5** Hvar och en vare så till sinnes, som ock Christus Jesus var; **6** Hvilken, ändå han var i Guds skepelse, räknade han icke för rof Gudi jemlik vara; **7** Utan förnedrade sig sjelf, tagandes på sig en tjenares skepelse, och vardt lika som en annor mennisca, och i åthäfvor funnen som en mennisca; **8** Ödmjukade sig sjelf; vardt lydig intill döden, ja, intill korsens död. **9** Derföre hafver ock Gud förhöjt honom, och gifvit honom ett Namn, det öfver all namn är; **10** Att i Jesu Namn skola sig böja all knä, deras som i himmelen, på jordene, och under jordene äro; **11** Och alla tungor skola bekänna, att Jesus Christus är Herren, Gud Fader till äro; **12** Så, mine älskelige, som I alltid hafven varit lydige, icke allenast i mine närväro, utan ock nu mycket mer i mine frånvaro, skaffer med fruktan och båfvan, att I salige varden. **13** Ty Gud är den som verkar i eder både vilja och gerning, efter sitt goda behag. **14** Görer all ting utan knorr och tvekan; **15** På det I mågen vara oförtalade

och rene, och Guds barn ostraffelige, midt ibland en af Israels folk och Benjamins slägte, en Ebree det vanartiga och vrånga släget; ibland hvilka lyser af Ebreer, efter lagen en Pharisee; 6 Efter nitet såsom ljus i verldene; 16 Att I blifven vid lifsens ord, förföljandes församlingen, efter den rättfärdighet, som mig till en berömmelse på Christi dag, att jag icke är af lagen, ostraffelig. 7 Men det mig en vinning var, fåfängt lupit, eller fåfängt arbetat hafver. 17 Och om det hafver jag räknat för skada, för Christi skull. 8 Ja, jag än offras öfver edra tros offer och Gudstjenst, så jag räknar det allt för skada emot den öfver svinnleliga gläder jag mig, och fröjdar mig med eder alla. 18 För mins Herras Christi Jesu kunskap; för hvilkens skull det sammas skull skolen I ock glädjas, och skolen jag allt hafver för skada räknat, och håller det för glädjas med mig. 19 Men jag hoppas i Herranom träck, på det jag må vinna Christum; 9 Och varda Jesu, att jag innan kort varder sändandes till eder funnen i honom, icke hafvandes mina rättfärdighet, Timotheum; att jag ock må varda vid ett godt mod, som kommer af lagen, utan den som af Christi tro då jag förnimmer huru med eder tillstår. 20 Ty jag kommer; nämliga den rättfärdighet, som af Gudi hafver ingen, den som så aldeles lika med mig till kommer genom trona. 10 Till att känna honom, och sinnes är, den så hjerteliga omsorg hafver för eder. hans uppståndelses kraft, och hans pinos delaktighet, 21 Ty de söka alle efter sitt eget, icke det Christo lik vorden hans död; 11 Om jag ock måtte komma Jesu tillhörer. 22 Men I veten, att han beprövd är; ty emot honom i de dödas uppståndelse. 12 Ikke att jag såsom ett barn med fadrenom, hafver han med mig allaredo hafver det fattat, eller allaredo fullkommen tjent uti Evangelio. 23 Honom hoppas mig nu sända, är; men jag far fast der efter, om jag det ock fatta det första jag hafver besett min ärende. 24 Jag tröstar må, som jag ock fattad är af Christo Jesu. 13 Käre ock på Herran, att jag ock sjelf snart kommandes bröder, jag kan icke säga, att jag ännu sjelf det fattat vader. 25 Mig hafver ock synts nödorftigt vara sända hafver; men ett säger jag: Jag förgäter det till rygga till eder Epaphroditum, brödren, min medhjelpare och är, och sträcker mig till det som frammantill är; 14 medstridare, och edar Apostel, den ock mig uti mine Jagandes efter målet, som föresatt är, till den lön som nödorft tjenar; 26 Efter han hade en åstundan till förehålls ofvanetter, af Guds kallelse i Christo Jesu. eder alla, och var storliga bekymrad deraf, att I sport 15 Så månge vi nu fullkomne äre, varom så sinnade; haden honom krankan; 27 Som han ock visserliga var och om I något annorlunda hålla skolen, så låter Gud dödssjuk; men Gud förbarmade sig öfver honom; och eder det uppenbara; 16 Dock så, att vi uti det, der icke allenast öfver honom, utan ock öfver mig, att jag vi allaredo tillkomne äre, vandrom efter ena reglo, icke skulle få sorg på sorg. 28 Jag hafver nu sändt och är ens sinnade. 17 Varer ock, käre bröder, mine honom dess snarare, att I skolen få se honom, och efterföljare, och ser på dem som så vandra, som I dess gladare varda igen, och jag dess mindre sorg oss för en efterdömelse hafven. 18 Ty månge vandra, hafva. 29 Så undfår nu honom i Herranom med alla af hvilkom jag eder ofta sagt hafver, men nu säger glädje; och de sådane äro, dem hafver i vördning; 30 jag ock gråtandes, fiendar till Christi kors; 19 Hvilkas Ty för Christi verks skull var han dödenom så när ände är förtappelse, och deras buk deras Gud, och kommen, att han fögo tänkte på lifvet; på det han deras ära till skam, de der akta hvad jordena tillhörer. skulle tjena mig i edar stad.

3 Ytterligare, mine bröder, fröjder eder i Herranom.

Att jag eder ju allt detsamma skrifver, det förtryter mig intet; men det gör eder dess vissare. 2 Vakter eder för de hundar, vakter eder för de onda arbetare, vakter eder för afskärelsen. 3 Ty vi är omskärelsen, vi som tjene Gudi i Andanom, och berömmom oss af Christo Jesu, och sättom icke tröst på köttet; 4 Ändock jag ock väl må trösta på köttet. Hvar en annar sig tycka låter, att han må förtrösta sig på köttet, jag 5 Som på åtonde dagen omskoren är,

är i himmelen, dädan vi ock vände Frälsaren, Herran Jesum Christum; 21 Hvilken vår skräpliga lekamen skall förklara; på det han skall göra honom lik med sinom förklarada lekamen, af den kraft der han med förmår sig all ting underläggä.

4 Så, mine käre och önskade bröder, min fröjd och min krona, blifver så ståndande i Herranom, mine älskelige. 2 Evodiam förmanar jag, och Syntychen förmanar jag, att de äro ens till sinnes i Herranom. 3 Ja, jag beder och dig, min rättsinniga make, var mycket mer; 5 Som på åtonde dagen omskoren är, dem behjelplig, som med mig öfver Evangelium

stridt hafva, samt med Clement, och andra mina medarbetare, hvilkas namn äro uti lfsens bok.
4 Fröjder eder i Herranom alltid; och åter säger jag: Fröjder eder. 5 Edor saktmodighet låter allom menniskom kunnoga varda. Herren är närl. 6 Hafver ingen omsorg; utan edart begär vare kunnigt inför Gud, i all ting, med bön, åkallan, och tacksägelse. 7 Och Guds frid, som öfvergår allt förstånd, förvare edor hjerta, och edart sinne, i Christo Jesu. 8 Yttermera, käre bröder, hvad sant är, hvad ärliget är, hvad rätt, hvad kyskt, hvad ljufigit, hvad väl lyder; är någor dygd, och är något lof, tänker derefter. 9 Hvad I ock lärt, och undfått, och hört, och sett hafven på mig, det görer; och så varder fridsens Gud med eder. 10 Men jag är storliga fröjdad i Herranom, att I ären åter komne dertill, att I hafven omsorg om mig; ändock I väl allstädes omsorg haft hafven; men tiden sade icke så till. 11 Detta säger jag icke derföre, att mig något fattas; ty jag hafver lärt, ibland dem jag umgår, låta mig näja. 12 Jag kan låg vara; jag kan ock hög vara; allestäds och i all ting är jag skickelig, både mätt och hungrig vara, både nog hafva och nød lida. 13 All ting förmår jag, genom Christum, som mig mägtigan gör. 14 Dock hafven I rätt gjort, att I hafven tagit eder min bedröfvelse till. 15 Veten I ock väl, I Philipper, att af första Evangelii begynnelse, då jag drog utu Macedonien, ingen församling hafver något delat med mig, efter räkenskap, i utgift och uppbörd, utan I allena; 16 Ty I sänden ena reso, och så andra, till mig i Thessalonica, till min nødorft. 17 Ikke att jag söker sådana skänker; utan söker derefter, att uti edar räkenskap skall en öfverflödig frukt finnas. 18 Ty jag hafver allt, och öfverflödar, och är uppfylld, sedan jag undfick, med Epaphroditus, det som ifrån eder sändt var, en söt lukt, ett offer, Gudi täckt och anammeligit. 19 Men min Gud skall eder uppfylla alla edra nødorft, efter sina rikedomar i härlighetene, genom Christum Jesum. 20 Men Gudi och vårom Fader vare pris af evighet till evighet. Amen. (aiōn g165)
21 Helsar all helgon i Christo Jesu. Eder helsa de bröder, som med mig äro. 22 Eder helsa all helgon, enkannerliga de, som äro utaf Kejsarens hus. 23 Vårs Herras Jesu Christi nåd vare med eder allom. Amen. Skrifven af Rom, med Epaphrodit.

Kolosserbrevet

1 Paulus, Jesu Christi Apostel, genom Guds vilja, och Timotheus brodren; **2** De helgon, och trogna bröder i Christo, som äro i Colossem: Nåd vare med eder, och frid af Gudi, vårom Fader, och Herranom Jesu Christo. **3** Vi tackom Gudi, och vårs Herras Jesu Christi Fader, och bedjom alltid för eder. **4** Ty vi hafve sport edra tro i Christo Jesu, och (edar) kärlek till all helgon; **5** För det hopps skull, som eder är förvaradt i himmelen; af hvilket I tillförene hört hafven, genom Evangelii sanna ord; **6** Som till eder kommet är, såsom ock i alla verldena, och är fruktsamt, såsom ock i eder, ifrå den dag I hörden och förnummen Guds nåd i sanningene, **7** Som I ock lärt hafven af Epaphra, vår älskeliga medtjenare, hvilken är en trogen Christi tjenare för eder; **8** Den ock oss undervist hafver edar kärlek i Andanom. **9** Derföre ock vi, ifrå den dag vi det hördom, vände vi icke igen bedja för eder och önska, att I mågen uppfyllde varda med hans viljas kunskap, uti all andelig visdom och förstånd; **10** Att I mågen vandra värdeliga Herranom till allt behag; och ären fruktsamme i alla goda gerningar, och växen till i Guds kunskap; **11** Och stärkte varden med allo kraft, efter hans härliga magt, uti allt tålmod och långmodighet, med glädje; **12** Och tacken Fadrenom, som oss hafver beqväma gjort till att delaktige vara i de heligas arfvedel i ljuset; **13** Hvilken oss uttagit hafver ifrå mörksens väldighet, och hafver försatt oss uti sin älskeliga Sons rike; **14** I hvilkom vi hafve förlossning genom hans blod, nämliga syndernas förlåtelse; **15** Hvilken är osynliga Guds beläte, förstfödder för all kreatur. **16** Ty genom honom äro all ting skapade, som i himmelen och på jordene äro, synliga och osynliga, vare sig thron, eller herrskap, eller Förstadöme, eller Överhet; allt är skapadt genom honom, och till honom. **17** Och han är för alla, och all ting bestå i honom. **18** Och han är hufvudet till kroppen, nämliga till församlingen, hvilken är begynnelsen, förstfödd ifrå de döda, på det han i all ting skall hafva föregången. **19** Ty behageligt hafver varit (Fadrenom), att all fullhet skulle bo i honom; **20** Och att han genom honom all ting försona skulle med sig sjelf; till frids ställandes, genom blodet på hans kors, både det på jordene och i himmelen är; **21** Och eder, som fordom voren

främmande, och fiender med sinnet i onda gerningar. **22** Men nu hafver han försonat eder med sins köts lekamen, genom döden; på det han skulle ställa eder heliga, och ostraffeliga, och obesmittade, i sin åsyn; **23** Om I annars blifven i trone, grundade, och faste, och orörlige ifrå det hopp som i Evangelio är, hvilket I hört hafven, och predikadt är för all kreatur, som under himmelen äro, hvilkets jag Paulus är en tjenare vorden. **24** Nu fröjdar jag mig uti mitt lidande för eder, och uppfyller i mitt kött hvad som fatts i Christi lidande, för hans lekamen, som är församlingen; **25** Hvilken tjenare jag vorden är, efter Guds predikoämbete, det mig gifvet är ibland eder, att jag Guds ord rikeliga predika skall; **26** Nämliga den hemlighet, hvilken fördold hafver varit ifrå verldenes begynnelse, och evig tid; men nu är uppenbar vorden hans helgon; (*aiōn g165*) **27** Hvilkom Gud ville kunnigt göra, hvilken denna hemlighetens härliga rikedom är ibland Hedningarna, hvilken är Christus uti eder, härlighetenes hopp; **28** Den vi förkunnom, förmanande hvar menniska i all visdom; på det vi skole ställa hvar menniska fullbordada i Christo Jesu; **29** Der jag ock på arbetar och kämpar, efter hans verkan som krafteliga verkar i mig.

2 Så vill jag att I veta skolen, hvilken kamp jag hafver om eder, och om dem som äro i Laodicea, och om alla dem som min person i köttet icke sett hafva; **2** På det deras hjerta måga få någon hugnad, och sammanfogade varda i kärlekenom, till all rikedom uti fullkomligt förstånd, till att kunna besinna Guds hemlighet, både Fadrens och Christi; **3** Ut i hvilkom fördolda ligga alla visdoms och förstånds hävor. **4** Men detta säger jag, på det ingen skall bedraga eder med klok ord. **5** Ty ändock jag är ifrå eder efter köttet, är jag dock när eder i Andanom, fröjdar mig, och ser edor skickelse, och edar tros stadighet på Christum. **6** Såsom I nu anammat hafven Herran Christum Jesum, så vandrer i honom; **7** Och varer rotade och uppbyggde i honom, och varer faste i trone, såsom I lärde ären, och varer i henne rikeliga tacksamme. **8** Ser till, att eder icke någor borträvar med Philosophia och fåfängt bedrägeri, efter menniskors stadgar, och efter verldenes stadgar, och icke efter Christum; **9** Ty i honom bor all Gudomsens fullhet lekamliga. **10** Och I ären i honom fullkomne, hvilken är hufvudet över all Förstadöme och väldighet; **11** I hvilkom I

ock omskorne ären med den omskärelse, som sker ock fordrom vandraden, då I deruti lefden. 8 Men utan händer, då I afladen syndakroppen i köttet, lägger ock nu I bort alltsammans, vrede, grymhet, nämliga med Christi omskärelse; 12 I det, att I med ondsko, försmädelse, skamlig ord, af edar mun. 9 honom begrafne ären genom dopet; i hvilkom I ock Ljuger icke för hvarannan; afkläder eder den gamla uppståndne ären genom trona, den Gud verkar, menniskan med hans gerningar; 10 Och ikläder hvilken honom uppväckt hafver ifrå de döda. 13 Han eder den nya, den der förnyas till hans kunskap och hafver ock gjort eder lefvande med honom, då I döde beläte, som honom skapat hafver. 11 Der icke Grek voren i synderna, och uti edars kötts förhud; och och Jude är, omskärelse och förhud, Barbarisk och hafver förlåtit oss alla synder; 14 Och afplånat den Scytsk, tjenare och fri, utan allt i allom Christus. 12 handskrift, som oss emot var; hvilken af stadgarna Så kläder eder nu såsom Guds utkorade, helgon kom, och var oss emot; och den hafver han tagit och ålskelige, uti hjertans barmhertighet, vänlighet, oss af vägen, och naglat vid korset; 15 Och hafver ödmjukhet, saktmodighet, långmodighet; 13 Och blottat Förstadömen, och väldigheterna, och fört dem undrager hvarannan, och förlåter hvarandrom, om uppenbarliga, och gjort en härlig seger af dem, genom någor hafver någon klagomål emot den andra; såsom sig sjelf. 16 Så låter nu ingen göra eder samvet öfver ock Christus eder förlåtit hafver, så görer ock I. 14 mat, eller dryck, eller öfver bestämda helgedagar, eller Men öfver allt detta ikläder eder kärleken, hvilken ärnymånader, eller Sabbather; 17 Hvilket är skuggen fullkomligheten band. 15 Och Guds frid regere i edor af det som tillkommande var; men kroppen sjelf är hjerta, till hvilken I ock kallade ären uti en lekamen; i Christo. 18 Låter ingen taga eder lönen ifrå, den och varer tacksamme. 16 Låter Christi ord rikeliga som vandrar efter egen godtycko i Änglaödmjukhet bo uti eder med all visdom; lärer och förmaner eder och andelighet, i de ting han aldrig sett hafver, och inbördes med Psalmer och lofsånger, och andeliga är förgäfves uppblåst i sitt köttliga sinne; 19 Och visor i nådene, och sjunger Herranom i edart hjerta. håller sig icke vid hufvudet, af hvilko hele lekamenen 17 Och allt det I gören, med ord eller gerning, det genom leder och ledamot kraft får och tillsammans görer allt i Herrans Jesu Namn, och täcker Gudi och hänger, och tillväxer i den förökelse som Gud gifver. Fadrenom genom honom. 18 I hustrur, varer edra 20 Efter I nu döde ären med Christo, ifrå de verldsliga män underdåliga, såsom tillbörligt är, i Herranom. stadgar; hvi låten I eder då begripas med beskrefna 19 I män, ålsker edra hustrur, och varer icke bittre stadgar, lika som I ännu lefden i verldene? 21 De emot dem. 20 I barn, varer edra föräldrar lydige i all der säga: Du skall icke komma vid det; icke smaka ting; ty det täckes väl Herranom. 21 I fäder, reter icke det; icke handtera det; 22 Hvilket dock allt förgås edor barn; på det de icke skola vara klenmodige. i brukningene, och är efter menniskors bud och 22 I tjenare, varer lydige edra köttliga herrar i all lärdom; 23 Hvilke hafva väl ett sken af visdom, genom ting; icke med tjänst för ögonen, såsom menniskom sjelftagen andelighet och ödmjukhet, och derigenom till vilja, utan med hjertans enfaldighet, och med att de icke skona kroppen, och göra icke köttena Gudsfruktan. 23 Allt hvad I gören, det görer af hjertat, dess äro till dess nödtoft.

3 Om I nu ären uppståndne med Christo, så söker det ofvantill är, der Christus är sittandes på Guds högra hand. 2 Farer efter det som ofvantill är, icke efter det som på jordene är. 3 Ty I ären döde, och edart lif är fördoldt med Christo i Gudi. 4 Men när edart lif, Christus, uppenbarad varder, då varden ock I uppenbarade med honom i härligheten. 5 så i himmelen. 2 Håller uppå bedja, och vaker derut döder nu edra lemmar, som på jordene äro; boleri, med tacksägelse; 3 Bedjande också för oss, att orenlighet, lusta, ond begärelse och girighet, hvilken Gud ville upplåta oss ordsens dörr, till att tala Christi afgudadyrkan är; 6 För hvilka styckers skull Guds hemlighet, för hvilket jag ock bunden är; 4 Att jag må vrede kommer öfver otrones barn; 7 Uti hvilka I det uppenbara, såsom mig bör att tala. 5 Vandrer

4 I herrar, hvad lika och rätt är, det beviser tjenaromen; vetande, att I hafven ock en Herra

tjenaren; 2 Håller uppå bedja, och vaker derut dörr, till att tala Christi hemlighet, för hvilket jag ock bunden är; 4 Att jag må

visliga med dem som utantill äro, och skicker eder efter tiden. 6 Edart tal vere alltid ljufligit, och med salt förmängdt, att I veten huru I skolen svara hvarjom och enom. 7 Huru med mig går, skall Tychicus, min älskeliga broder, och trogne tjenare och medtjenare i Herranom, eder allt kungöra; 8 Hvilken jag hafver till eder sändt fördenskull, att han skall få veta, huru det hafver sig med eder, och att han må hugsvala edor hjerta; 9 Samt med Onesimo, minom trogna och älskeliga broder, hvilken en af eder är; de skola eder undervisa allt, huru här tillstår. 10 Helsar eder Aristarchus, min medfånge, och Marcus, Barnabe syssling, af hvilkom I hafven fått några befallningar; kommer han till eder, så undfär honom; 11 Och Jesus, som kallas Justus, hvilke äro af omskärelsen; desse äro allena mine medhjelpare till Guds rike, de mig ock varit hafva till hugnad; 12 Helsar eder ock Epaphras, den en af eder är, Christi tjenare, alltid arbetandes för eder i böner, på det I mågen blifva ståndande fullkomlige, och uppfyllde i all Guds vilja. 13 Jag bär vitnesbörd med honom, att han hafver mycken omsorg om eder, och dem i Laodicea, och dem i Hierapoli. 14 Helsar eder Lucas, läkaren, den älskelige, och Demas. 15 Helser de bröder i Laodicea, och Nymphan, och den församling, som i hans hus är. 16 Och då Epistelen är läsen när eder, så beställer att han varder ock läsen för den församling i Laodicea; och att I ock den Laodiska Epistelen läsen. 17 Och säger Archippo: Se på ämbetet, som du fått hafver i Herranom, att du det uträttar. 18 Mina helsning med mine Pauli hand. Tänker på mina bojor. Nåd vare med eder. Amen. Skrifven af Rom, med Tychico och Onesimo.

Thessalonikerbrevet

1 Paulus, och Silvanus, och Timotheus: Den församling i Thessalonica, uti Gud Fader, och utan ock vårt eget lif; ty I ären oss käre wordne. HERRanom JESu Christo: Nåd ware med eder, och frid af Gudi, vårom Fader, och HERRanom JESu Christo. 9 I minnens wäl, käre bröder, vårt arbete och vår mödo; ty dag och natt arbetade wi, på det wi ingen af eder skulle förtunga; och predikadom ibland eder eder i åminnelse i våra böner, utan återwändo: 3 Guds Ewangelium. 10 Dess ären I wittne, och Gud, Tänkande på edart werk i trone, och på edart arbete huru heliga, huru rättfärdeliga och ostraffeliga wi i kärleken, och på edart tålmod i hoppet, hwilket umgingom med eder, som trodden. 11 Såsom I weten, är vår HERre, JESUS Christus, för Gudi och vårom at wi, såsom en fader sin barn, hafwe förmanat och Fader. 4 Ty, käre bröder, af Gudi älskade, wi wete, tröstat hwar och en ibland eder; 12 Och betygat, at I huru I ären utwalde; 5 At vårt Ewangelium hafwer wärdeliga skullen wandra för Gudi, den eder kallat warit när eder, icke allenast med ordom, utan både i hafwer til sitt rike och härlighet. 13 För hwilket wi ock kraft, och i den Helga Anda, och i fulla wisshet, såsom utan återwändo tackom Gudi, at då I anammaden I weten, hurudane wi worom när eder, för edra skull. af oss det predikade ordet om Gud, anammaden 6 Och I ären wordne våre efterföljare, och HERrans; I det icke såsom menniskors ord, utan såsom det och hafwen anammat ordet ibland mång bedröfwelse, sannerliga är, som Guds ord, hwilken ock werkar i med den Helga Andas fröjd: 7 Så at I ären wordne eder, som tron. 14 Ty I ären wordne, käre bröder, de en efterdömelse allom trognom uti Macedonia och Guds församlingars efterföljare, som uti Judeen äro, Achaja. 8 Ty af eder är HERrans ord utgånget, icke i Christo JESu, at I detsamma lidit hafwen af edra allenast i Macedonia, och Achaja; utan ock i all rum är egna fränder, som de af Judomen. 15 Hvilke ock edor tro, som I hafwen til Gud, utkommen; så at oss HERRAN JESUM dråpo, och sina egna Propheter, och är icke behof at säga något. 9 Ty de sjelfwe förkunna hafwa förföljt oss, och täckas icke Gudi, och allom om eder, hurudana ingång wi hadom til eder; och menniskom äro de emot: 16 Förbjuda oss underwisa huru I omwände worden til Gud ifrån afgudarna, til Hedningomen, dermed de skola salige warda, på at tjena den lefwande och sanna Gud; 10 Och til at det de skola fullkomna sina synder alltid; ty wreden wänta hans Son af himmelen, hwilken han upväckt är kommen öfwer dem intil ändan. 17 Men wi, käre hafwer ifrå de döda, JESUM, den oss frälsar ifrå den bröder, sedan wi til någon tid hade mist eder efter tillkommande wrede.

2 Käre bröder, I weten sjelfwe vår ingång til eder, at han war icke fåfäng: 2 Utan, såsom wi tilförene hade lidit, och förmådde warit uti Philippis, som I veten, worom wi ändå wid god tröst i vårom Gud, til at tala när eder Guds Ewangelium, med mycken kämpning. 3 Ty vår förmaning war icke til willfarelse, icke heller til orenlighet, icke heller med list: 4 Utan, såsom wi af Gudi beprövwade worom, at oss Ewangelium betrodt är til at predika, så talom wi: icke såsom wi wille täckas menniskom, utan Gudi, den der pröfvar vår hjerta. 5 Ty wi hafwe icke umgått med smekligom ordom, såsom I weten, icke heller med tilfälle til girighet; Gud är dess wittne. 6 Hafwom icke heller sökt pris af menniskom, hwarken af eder,

eller androm. 7 Ändock wi wäl hadom haft magt at förtunga eder, såsom Christi Apostlar; men wi worom milde när eder, lika som en amma fostrar sin barn. 8 Så hafwom wi hjertans lust haft til eder, at dela med eder, icke allenast Guds Ewangelium, 9 I minnens wäl, käre bröder, vårt arbete och vår mödo; ty dag och natt arbetade wi, på det wi ingen af eder skulle förtunga; och predikadom ibland eder eder i åminnelse i våra böner, utan återwändo: 3 Guds Ewangelium. 10 Dess ären I wittne, och Gud, Tänkande på edart werk i trone, och på edart arbete huru heliga, huru rättfärdeliga och ostraffeliga wi i kärleken, och på edart tålmod i hoppet, hwilket umgingom med eder, som trodden. 11 Såsom I weten, är vår HERre, JESUS Christus, för Gudi och vårom at wi, såsom en fader sin barn, hafwe förmanat och Fader. 4 Ty, käre bröder, af Gudi älskade, wi wete, tröstat hwar och en ibland eder; 12 Och betygat, at I huru I ären utwalde; 5 At vårt Ewangelium hafwer wärdeliga skullen wandra för Gudi, den eder kallat warit när eder, icke allenast med ordom, utan både i hafwer til sitt rike och härlighet. 13 För hwilket wi ock kraft, och i den Helga Anda, och i fulla wisshet, såsom utan återwändo tackom Gudi, at då I anammaden I weten, hurudane wi worom när eder, för edra skull. af oss det predikade ordet om Gud, anammaden 6 Och I ären wordne våre efterföljare, och HERrans; I det icke såsom menniskors ord, utan såsom det och hafwen anammat ordet ibland mång bedröfwelse, sannerliga är, som Guds ord, hwilken ock werkar i med den Helga Andas fröjd: 7 Så at I ären wordne eder, som tron. 14 Ty I ären wordne, käre bröder, de en efterdömelse allom trognom uti Macedonia och Guds församlingars efterföljare, som uti Judeen äro, Achaja. 8 Ty af eder är HERrans ord utgånget, icke i Christo JESU, at I detsamma lidit hafwen af edra allenast i Macedonia, och Achaja; utan ock i all rum är egna fränder, som de af Judomen. 15 Hvilke ock edor tro, som I hafwen til Gud, utkommen; så at oss HERRAN JESUM dråpo, och sina egna Propheter, och är icke behof at säga något. 9 Ty de sjelfwe förkunna hafwa förföljt oss, och täckas icke Gudi, och allom om eder, hurudana ingång wi hadom til eder; och menniskom äro de emot: 16 Förbjuda oss underwisa huru I omwände worden til Gud ifrån afgudarna, til Hedningomen, dermed de skola salige warda, på at tjena den lefwande och sanna Gud; 10 Och til at det de skola fullkomna sina synder alltid; ty wreden wänta hans Son af himmelen, hwilken han upväckt är kommen öfwer dem intil ändan. 17 Men wi, käre hafwer ifrå de döda, JESUM, den oss frälsar ifrå den bröder, sedan wi til någon tid hade mist eder efter ansiget, och icke efter hjertat, hafwe wi dess mer hastat til at se edart ansigte, med stor begärelse. 18 Derföre hadom wi welat komma til eder, (jag Paulus) två resor; och Satanas hafwer oss förhindrat. 19 Ty hwad är vårt hopp, eller fröjd, eller kronan til vår berömelse? Ären ock icke I det, för warom HERRA JESU Christo i hans tilkommelse? 20 I ären ju vår pris och fröjd.

3 Derföre kundom wi icke längre hafwat födrag; och oss syntes, at wi uti Athen allena skulle qware blifwa. 2 Och hafwe sändt Timotheum, vår broder, och Guds tjenare, och vår hjelpare i Ewangelio Christi, til at styrka och trösta eder i edra tro: 3 På det ingen skulle låta wika sig uti denna bedröfwelse; ty I weten, at wi ärom dertil satte. 4 Ty när wi worom

när eder, sade wi eder det tilförene, at wi måste lida budit hafwe: **12** At I hafwen eder ärliga med dem, bedröfwelse; såsom ock skedt är, och I weten. **5** som utantil äro, och at I deras intet betorwfen. **13** Derfore kunde jag ock icke längre hafwat fördrag, Men wi wilje icke dölja för eder, käre bröder, om utan sände åstad; på det jag skulle förfara edra dem som afsomnade äro, at I icke sörjen, såsom de tro, at til äfwentrys frestaren icke hade försökt eder, andre, de der intet hopp hafva. **14** Ty om wi tro, at och vårt arbete hade då fåfängt wordit. **6** Men nu JEsus är döder och upstånden; så skall ock Gud dem nyliga, sedan Timotheus kommen war til oss ifrån som afsomnade äro, genom JEsum framhafwa med eder, och underwiste oss edra tro och kärlek; och honom. **15** Ty detta säge wi eder, såsom HERrans at I alltid tänken på oss til det bästa, och åstunden ord; at wi som lefwe och igenblifwe uti HERrans at se oss, såsom ock wi eder: **7** Wordom wi, käre tillkommelse, skole icke förekomma dem som sofwia. bröder, hugswalade på eder, uti all vår bedröfwelse **16** Ty sjelfwer HERren skall stiga ned af himmelen och nöd, genom edra tro. **8** Ty wi lefwe nu, efter med härsksi, och öfverängels röst, och med Guds I stå i HERranom. **9** Hwad tack kunne wi Gudi basun, och de döde i Christo skola upstå i förstone: säga för eder, för all den glädje, som wi hafwe af **17** Derefter wi som lefwe och igenblifwe, wardom tillika eder, för vår Gud? **10** wi bedje dag och natt ganska med dem borttagne i skyn emot HERran i wädret, mycket, at wi mågom se edart ansigte, och upfylla och så skole wi blifwa när HERranom alltid. **18** Så det i edra tro fattas. **11** Men Gud sjelfwer, och vår tröster eder nu med dessa orden inbördes.

Fader, och vår HERre JEsus Christus, skicke vår wäg til eder. **12** Men HERren föröke eder, och låte kärleken öfwerflöda inbördes och til hwar man; såsom ock wi äre til eder: **13** At edor hjerta mågo styrt och ostraffelig blifwa, i helighet, för Gudi och vårdom Fader, uti vårs HERras JEsu Christi tillkommelse, med all hans helgon.

4 Yttermera, käre bröder, bedje wi eder, och förmane genom vår HERra JEsum, såsom I hafwen undfångit af oss, huru I wandra skolen, och täckas Gudi, at I ju mer fullkomlige warden. **2** Ty I weten hwad bud wi gåfwom eder, genom HERran JEsum. **3** Ty deta är Guds wilje, edor helgelse, at I flyn boleri: **4** Och hwar och en af eder wet behålla sitt fat i helgelse och äro: **5** Icke uti lustig begärelse, såsom Hedningar, de som af Gudi intet weta. **6** Och at ingen fötrycker eller swiker sin broder i någon handel; ty HERren är hämnaren öfwer allt deta; såsom wi ock eder tilförene sadom och betygadom. **7** Ty Gud hafwer icke kallat oss till orenlighet, utan til helgelse. **8** Den der nu föraktar, han föraktar icke någon mennisko, utan Gud, den sin Helga Anda hafwer gifwit i eder. **9** Men om broderlig kärlek görs icke behof, at jag skrifwer eder; ty I ären sjelfwe lärde af Gudi, at I skolen älska eder inbördes. **10** Och det gören I ock på alla bröderna, som i hela Macedonien äro; men wi förmane eder, käre bröder, at I ju mer fullkomlige warden. **11** Och winlägger eder, at I ären rolige, och sköter edor egen stycke; och arbeter med edra händer, såsom wi eder

5 Men om tider och stunder, käre bröder, är icke behof at skrifwa eder. **2** Ty I weten wäl, at HERrans dag skall komma såsom en tjuf om nattene. **3** Derfore, när de warda sägande: Det är frid, och all ting utan fara, då skall dem hasteligt förder öfwerkomma; lika som födslopinan qwinnone påkommer, som hafwandes är, och de skola icke kunna undfly. **4** Men I, käre bröder, ären icke uti mörkret, at den dagen, såsom en tjuf, skall få eder fatt. **5** Alle I ären ljusens barn, och dagsens barn; wi hörom icke nattene til, icke heller mörkret. **6** Så låter oss nu icke sofwa, såsom de andre; utan låter oss waka och nyktere wara; **7** Ty de som sofwa, de sofwa om nattene, och de som druckne äro, de äro druckne om nattene. **8** Men wi, som dagen tilhöre, skole nyktere wara, iklädd trones och kärlekens kräfweto, och saligheten hopp för en hjelm. **9** Ty Gud hafwer icke satt oss til wrede, utan at äga salighet, genom vår HERra JEsum Christum; **10** Den för oss död är; på det, ewhad wi wake eller sofwe, skole wi lefwa samt med honom. **11** Derfore förmaner eder inbördes; och upbygger hwar den andra, såsom I ock gören. **12** Men wi bedje eder, käre bröder, at I kännen dem som arbeta ibland eder, och stå eder före i HERranom, och förmana eder: **13** Håller dem dess kärare, för deras werks skull, och warer fridsamme med dem. **14** Men wi bedje eder, käre bröder, förmaner de osediga, tröster de klenmodiga, hjälper de swaga, warer långmodige wid hwar man. **15** Ser til, at ingen wedergäller någrom

ondt för ondt; utan alltid farer efter det goda inbördes,
och med hvar man. **16** warer alltid glade. **17** Bedjen
utan återwändo. **18** warer tacksamme i all ting; ty det
är Guds wilje om eder, genom JEsum Christum. **19**
Utsläcker icke Andan. **20** Förakter icke Prophetier. **21**
Men pröfwer all ting, och behåller det godt är. **22** Flyr
allt det som ondt synes. **23** Men sjelfwer fridsens Gud
helge eder öfwer allt, at edar hele ande, och själ,
och kropp, måtte vara behållen utan straff, i vårs
HERras JEsu Christi tilkommelse. **24** Han är trofast,
som eder kallat hafwer; den det ock wäl fullbordar. **25**
Käre bröder, beder för oss. **26** Helser alla bröderna
uti en helig kyss. **27** Jag beswär eder wid HERran, at
I denna Epistelen läsa låten för alla heliga bröderna.
28 Wårs HERras JEsu Christi nåd ware med eder.
Amen. Til de Thessalonicer den förra, skrifwen af
Athen.

Thessalonikerbrevet

1 Paulus, och Silvanus, och Timotheus; den församling i Thessalonica, i Gudi, wårom Fader, komma af vägen. **2** Nåd ware med eder, uppenbar, hwilken HERren skall dräpa med sins muns och frid af Gudi wårom Fader, och HERranom JESu Christo. **3** Wi skole tacka Gudi alltid för eder, käre bröder, såsom tilbörligt är; ty edor tro förökas storliga, sker efter Satans werkan, med alla lögnaktiga krafter, och allas edra kärlek öfwerflödar inbördes: **4** Så och tekn, och under: **5** Och med all förförelse til at wi sjelfwe beröme oss i Guds församlingar, af orättfärdighet, ibland dem som förtappade warda; edart tålmod och tro, uti alla edra förföljelser och derföre, at de icke anammade kärleken til sanningena, bedröfwelser, som I liden: **6** Såsom et bewis til Guds rättwisa dom; på det I mågen warda wårdige til Guds rike, för hwilket I ock liden. **7** Efter det är råttwist lögnerne: **8** Och med eldslåga, för Gudi gifwa dem bedröfwelse igen, som eder för eder, käre bröder, älskade af HERranom, at Gud samt med sine krafs Änglar. **9** Hvilke pino lida skola, det ewiga förderfwet, af HERrans ansikte, och af hans härliga magt; (*aiōnios g166*) **10** Då han skall komma, til at förklaras i sin helgon, och underlig warda i allom dem som tro; ty vårt witnesbörd til eder om den dagen hafwen I trott. **11** Och fördenskull bedje wi ock alltid för eder, at vår Gud wille göra eder wårdiga til denna kallelsen, och upfylla allt godhetenes upsåt, och trones werk i kraftene: **12** På det vårs HERras JESu Christi Namn må prisadt warda på eder, och I på honom, efter vår Guds och HERrans JESu Christi nåd.

gifwer sig före som han wore Gud. **5** Minnens I icke, at jag sade eder detta, då jag ännu war när eder? **6** Och hwad ännu hindrar, weten I; at han skall warda upenbar i sin tid. **7** Ty han werkar allaredo ondskona hemliga; allenast den der nu hindrar, han måste tilkommelser uppenbarelse; **9** Hvilkens tilkommelse Anda; och skall göra en ända med honom, genom sin Christo. **10** Och med all förförelse til at de icke anammade kärleken til sanningena, at de måtte salige wordet. **11** Fördenskull skall Gud sända dem kraftig willfarelse, så at de skola tro at de måtte salige wordet. **12** På det de skola alle dömdé warda, för eder, käre bröder, älskade af HERranom, at Gud samt med sine krafs Änglar. **13** Men wi skole alltid tacka Gudi oss; då HERren JESu uppenbar warder af himmelen, för eder, käre bröder, älskade af HERranom, at Gud Andans helgelse, och i sanningenes tro. **14** I hwilko öfwer dem som icke lydige äro vårs HERras JESu Christi Evangelio: **15** Såsom et bewis til salighet af begynnelsen, genom til at hämna öfwer dem som icke känna Gud, och han eder kallat hafver genom vårt Evangelium, til vårs HERras JESu Christi härliga egendom. **16** Men sjelfwer wår HERre, JESus Christus, och Gud och wår Fader, den oss älskat hafwer, och gifwit en ewig tröst, och et godt hopp genom nådena: (*aiōnios g166*) **17** Han hugswale edor hjerta, och styrke eder uti all lärdom, och goda gerningar.

2 Men wi bedje eder, käre bröder, för vårs HERras JESu Christi tilkommelse, och för våra församlings skull i honom: **2** At I icke snarliga låten beweka eder ifrån edart sinne; icke heller förskräcka, hwarken genom anda, eller genom ord, eller genom bref, lika som det sändt wore af oss, såsom Christi dag för handen wore. **3** Låter ingen förföra eder i någon måtto; Namm, at I dragen eder ifrå hvar och en broder som ty han kommer icke, utan tilförene sker affall, och uppenbar warder syndenes menniska, förtappelsens han hafwer fått af oss. **4** Hvilken är en motståndare, och uphäfwer skolen oss efterfölja: För den skull wi hadom oss sig öfwer allt det Gud eller Gudstjenst kallas; så at icke oskickeliga ibland eder: **5** Icke heller tagit brödet han sätter sig i Guds tempel, såsom en Gud, och til gäfwes af någrom; utan med arbete och mödo,

3 Yttermura, kära bröder, beder för oss, at HERrans ord må hafwa framgång, och prisadt warda, såsom ock när eder. **2** Och at wi mågom friade warda ifrå wanartiga och arga menniskor; ty tron är icke hwars mans. **3** Men HERren är trofast, den eder styrka skall, och bewara för det onda. **4** Men wi förse oss til eder i HERranom, at I gören, och görande warden, hwad wi eder budit hafwe: **5** Men HERren styre edart hjerta til Guds kärlek, och til Christi tålmod. **6** Och bjudom wi eder, käre bröder, i vårs HERras JESu Christi oskickeliga wandrar, och icke efter den stadga, som han hafwer fått af oss. **7** Ty I weten sjelfwe, huru I barn. **8** Icke heller tagit brödet han sätter sig i Guds tempel, såsom en Gud, och til gäfwes af någrom; utan med arbete och mödo,

natt och dag, hafwe wi brukat oss, på det wi ingen af eder skulle wara til tunga. **9** Icke derföre, at wi dess icke magt hadom; utan at wi skulle gifwa oss sjelfwa eder til efterdömelse, at efterfölja oss. **10** Och då wi worom när eder, böde wi eder sådant, at ho der icke wille arbeta, han skulle icke heller äta. **11** Ty wi höre, at somlige ibland eder umgås oskickeliga, och arbeta intet, utan drifwa fåfango. **12** Men dem som sådana äro, bjude wi och förmane, genom vår HERra JESum Christum, at de arbeta med stilhet, och äta sitt eget bröd. **13** Men I, käre bröder, förtröttens icke göra det godt är. **14** Om nu någor icke wille lyda vårt ord, honom tekner up i et bref, och hafwer ingen umgängelse med honom, på det han skall blygas. **15** Dock håller honom icke såsom en owän; utan förmaner honom såsom en broder. **16** Men sjelfwer fridsens HERre gifwe eder frid alltid, i allahanda måtto. HERren ware med eder allom. **17** Hälsning med mine Pauli hand, hwilket är tecknet i all bref. Så skrifwer jag: **18** Wårs HERras JESu Christi nåd ware med eder allom. Amen. Sänd af Athen.

1 Timotheosbrevet

1 Paulus, Jesu Christ i Apostel, efter Guds vår

Frälsares och Herrans Jesu Christi befällning, den
vårt hopp är, **2** Timotheo, minom rättsinniga son i

trone: Nåd, barmhärtighet, frid af Gudi varom Fader,
och af Jesu Christo varom Herra. **3** Såsom jag bad
dig, att du skulle blifva qvar i Epheso, då jag for in i
Macedonien, sa gör ock; att du må bjuda somligom,
att de ingen annan lärdom efterfölja; **4** Och ingen akt
gifva på fabler och slägtregister, de ingen ända hafva,
och åstadkomma spörsål, mer än förbättring till
Gud, i trone. **5** Ty hufvudsumman af budet är kärleken
af ett rent hjerta, och af ett godt samvete, och af en
oskrymtad tro; **6** Ifrå hvilken somliga hafva farit ville,
och äro omvände till onyttigt sqvaller; **7** Och vilja
vara mästare i Skriften, och förstå icke hvad de säga,
eller hvad de hålla. **8** Vi vete väl att lagen är god,
då man henne rätteliga brukar. **9** Vetandes, att dem
rättfärdiga är ingen lag satt; utan örättfärdigom, och
olydigom, ogudaktigom, och syndarom, oheligom, och
oandeligom, fadermördarom och modernmördarom,
mandräparom, **10** Bolarom, drängaskändarom,
menniskotjufvom, ljugarom, menedarom; och hvad
annat sådant är, det en helsosam lärdom emot faller;
11 Efter dens saliga Guds härliga Evangelium, hvilket
mig betrodt är. **12** Och jag tackar varom Herra Christ
o Jesu, som mig hafver gjort mägtig, och räknat
mig trogen, och satt i det ämbetet; **13** Jag, som
tillförene var en försmädare, och en förföljare, och en
våldsverkare; men mig är barmhärtighet vederfare;
ty jag hafver det gjort ovetandes, i otro. **14** Men
vårs Herras nåd hafver dess mer öfverflödat, genom
trona och kärleken, i Christo Jesu. **15** Det är ett fast
ord, och i alla måtto väl värdt att man det anammar,
att Christus Jesus är kommen i verldena, till att
frälsa syndare; ibland hvilka jag är den förnämligaste.

16 Men mig är vederfare barnhärtighet, på det
Jesus Christus skulle på mig förnämligast bevisa alla
långmodighet, dem till efterdöme, som på honom tro
skulle till evinnerligt lif. (aiōnios g166) **17** Men Gudi, den
eviga Konungenom, oförgängligom, osynligom, allena
visom, vare pris och ära, i alla evighet. Amen. (aiōn
g165) **18** Detta budet befäller jag dig, min son Timothee,
efter de förra Prophetier om dig, att du brukar dig
deruti som en god krigsman; **19** Hafvandes trona,

och godt sam vet; hvilket somliga hafva bortdrifvit,
och äro skeppsbrutne vordne i trone; **20** Af hvilkom
är Hymeneus, och Alexander, hvilka jag Satane
antvardat hafver; på det de skulle lära icke mer
försmäda.

2 Så förmanar jag nu, att man för all ting hafver
böner, åkallan, förbörner och tacksägelser, för alla
menniskor; **2** För Konungar, och för alla Öfverhet; på
det vi måge lefva uti ett roligit och stilla lefverne, i all
Gudaktighet och ärlighet. **3** Ty sådant är godt och
tacknämligt för Gudi, varom Frälsare; **4** Som vill att
alla menniskor skola frälste varda, och till sanningenes
kunskap komma. **5** Ty det är en Gud, och en Medlare
emellan Gud och menniskor, nämliga den menniskan
Christus Jesus; **6** Hvilken sig sjelf gifvit hafver för
alla till återlösen, att sådant skulle i sin tid predikadt
vara. **7** Der jag ock uti skickad är en Predikare och
Apostel; jag säger sanningen i Christo, och ljuger icke,
Hedningarnas lärare i trone och sanningene. **8** Så vill
jag nu, att männerna bedja i all rum, och upplyfta
heliga händer, utan vrede och tvekan; **9** Sammalunda
ock. att qvinnorna pryda sig i höfveligom klädebonad,
med blygaktighet och kyskhet; icke med flätadt hår,
eller guld, eller perlor, eller kostelig klädnad; **10** Utan,
såsom de qvinnor höfves som gudaktighet bevisa,
med goda gerningar. **11** En qvinna läte lära sig i
stillhet, med all underdåning. **12** Men qvinnone
städer jag icke, att hon andra lärer; och icke heller
råder öfver mannen, utan vare i stillhet. **13** Ty Adam
vardt först skapad, och sedan Eva; **14** Och Adam
vardt icke bedragen; utan qvinnan vardt bedragen,
och kom öfverträdelsen åstad. **15** Men hon varder
likvä salig, genom barnsbördens, om hon blifver i
trone, och kärlekenom, och i helgelse, med kyskhet.

3 Det är ju ett fast ord: Om någor begärar ett
Biskopsämbete, han åstundar en. god gerning. **2**
Så skall nu en Biskop vara ostraffelig; ene hustrus
man, vakande, nykter, sedig, gästgivare, läraktig;
3 Ingen drinkare, icke bitter, icke sniken efter slem
vinning; utan mild, icke tråtosam, icke girig; **4** Den
sitt hus väl förestå; den der lydig barn hafver, med
alla ärlighet; **5** Hvar nu någor icke kan förestå sitt
eget hus, huru skall han förestå Guds församling?
6 Icke Nychristen; på det han icke skall uppblåsas,
och falla i lastarens dom. **7** Han måste ock hafva ett

gott vittnesbörd af dem som utantill äro; på det han kyskhet. 13 Håll på att läsa, förmana, lära, tilldess jag icke skall falla uti lastarens försmädelse och snaro. 8 kommer. 14 Försumma icke den gåfvo som i dig är, Sammalunda ock tjenarena, skola ärlige vara, icke den dig gifven är genom prophetien, med Presternas tvetalige, icke drinkare, icke snikne efter slem vinning; händers åläggning. 15 Detta akta; blif deruti; på det 9 Hållandes trones hemlighet med ett rent sam vet. 16 Haf akt på dig sjelfvan, och på lärdomen; blif i 10 Och de skola först försökas; och sedan skola de tjena, när ingen kan straffa dem. 11 Deras hustrur dess stycker; ty om du så gör, frälsar du dig sjelfvan, sammaledes, skola ock ärliga vara, icke förtalerskor; och dem som dig höra.

nyktra, trofasta i all ting. 12 Tjenarena skola vara ene hustrus män, de sin barn väl förestå, och sin egen hus. 13 Ty de der väl tjena, förvärfva sig ett godt uppsteg, och mycken tröst i trone, som är i Christo Jesu. 14 Detta skrifver jag dig, förhoppandes ske skola att jag kommer snart till dig; 15 Och om så hände att jag förtövar, att du må veta huruledes du umgå skall uti Guds hus, som är lefvandes Guds församling, en pelare, och sanningenes grundval. 16 Och utan tvifvel är Gudaktighetenes hemlighet stor: Gud är uppenbar vorden i köttet, rätfärdigad i Andanom, synt Änglomen, predikad Hedningomen, trodd i verldene, upptagen i härligheten.

5 Den gamla skall du icke hårdeliga straffa; utan förmana såsom en fader; de unga såsom bröder; 2 De gamla qvinnor såsom mödrar; de unga såsom systrar, med all kyskhet. 3 Hedra enkorna, de der rätta enkor äro. 4 Om någon enka hafver barn, eller barnabarn, sådana skola först lära väl regera sitt eget hus, och göra såsom föräldrarna dem gjort hafva; ty det är väl gjordt, och Gudi tacknämligt. 5 Men det är en rätt enka, som ensam är, den sitt hopp sätter till Gud, och blifver alltid i böner och åkallan, natt och dag; 6 Men den som lefver i vällust, hon är lefvandes död. 7 Sådant bjud, att de äro ostraffliga.

4 Men Anden säger klartliga, att i yttersta tiderna
skola somliga falla ifrå trone, hållande sig intill
bedrägeliga andar och djeflälärdom; 2 Genom dem
som med skrymteri tala lögn, och hafva brändt tecken
i sin samvet; 3 Och förbjuda ägtenskap; bjuda skona
maten, som Gud skapat hafver till att taga med
tacksägelse, dem trognom, och dem som hafva
förstått sanningena. 4 Ty allt det Gud skapat hafver är
godt, och intet bortkastandes, som med tacksägelse
taget varder. 5 Ty det varder helgadt genom Guds
ord och bönen. 6 När du sådant gifver bröderna
före, så blifver du en god Jesu Christi tjänare; såsom
du uppfödder äst i trones ordom, och god lärdom,
med hvilken du alltid varit hafver. 7 Men oandeliga
och kärlingafabler lät fara; men öfva dig sjelf till
gudaktighet. 8 Ty lekamlig öfning är föga till nyutto;
men gudaktighet är nyttig till allt ting, och hafver löfte
om detta lifvet, och det tillkommande. 9 Det är ju
ett fast ord, och i alla måtto väl värdt att man det
anammar. 10 Ty derpå arbete vi ock, och vardom
försmådde, att vi hoppas på lefvandes Gud, som är
alla mennisks Frälsare, men besynnerliga deras
som tro. 11 Sådant bjud, och lär. 12 Ingen förakte
din ungdom; utan var dem trognom en eftersyn, i
ord, i umgängelse, i kärlek, i andanom, i trone, i
försörjer, den hafver försakat trona, och är argare
än en Hedninge. 9 Lät inga enko utväljas yngre än
sexto år, den som hafver varit ens mans hustru; 10
Och vittnesbörd hafver om goda gerningar; om hon
hafver uppfödt barn; om hon hafver herbergat; om hon
hafver tvagit de heligas fötter; om hon hafver hulpit
de bedröfvada; om hon i alla goda gerningar hafver
idkelig varit. 11 Men de unga enkor lät fara; ty när de
begynna kättjas emot Christum, så vilja de gifta sig; 12
Och hafva sin dom, att de den första tron brutit hafva.
13 Dertillmed äro de fåfänga, och lära löpa omkring i
husen; ja, icke allenast fåfänga, utan ock sqallerfulla,
och förvetna, och tala det som icke borde. 14 Så vill
jag nu; att de unga enkor gifta sig, föda barn, stå
hus före, intet tillfälle gifva motståndarenom till att
tala illa. 15 Ty några hafva allaredo vändt tillbaka
etter Satanam. 16 Hvar nu någor trogen man eller
qvinna hafver enkor, han försörje dem, och läte icke
församlingen förtungas, att det må dem tillräcka, som
räcta enkor äro. 17 De Prester, som väl förestå, skall
man hålla vara dubbel heder värsa; mest de, som
arbetta i ordet och lärdomen. 18 Ty Skriften säger: Du
skall icke binda munnen till på oxan som tröskar; och:
En arbetare är sin lön värd. 19 Tillståd ingen klagomål
emot en Prest, utan med tu eller tre vittne. 20 De som

175

1 Timotheosbrevet

synda, straffa för allom, att andre skola ock frukta. 21 Att du håller budet obesmittadt, ostraffelig, intill vårs Jag betygar för Gudi, och Herranom Jesu Christo, Herras Jesu Christi uppenbarelse; 15 Hvilka oss bete och för de utkorada Änglar, att du håller detta, utan egen godtycko, och gör intet efter väld. 22 Lägg icke hastigt händerna på någon, och gör dig icke heller delaktig i annars mans synder; håll dig sjelfvan kysk. 23 Drick icke längre vatten, utan bruka något fögo vin, för din magas skull, och att du ofta sjuk äst. 24 Somliga menniskors synder äro uppenbara, att man dem tillförene döma kan; men somliga varda sedan uppenbara. 25 Sammalunda äro ock somliga goda gerningar uppenbara; och de andra blifva ock intet fördolda.

skall i sin tid den salige och allena väldige Konungen öfver alla Konungar, och Herren öfver alla herrar. 16

Den der allena hafver odödelighet; den der bor uti ett ljus der ingen tillkomma kan; den ingen menniska sett hafver, icke heller se kan; honom vare ära och evigt rike. Amen. (aiōnios g166) 17 Bjud dem som rike äro i denna verld, att de icke äro storsinte, icke heller sätta sitt hopp på de ovissa rikedomar; utan på lefvande Gud, hvilken oss all ting rikeliga gifver till att nyttja; (aiōn g165) 18 Att de góra väl, och rike varda på goda gerningar, gerna gifva, äro oförtrutne; 19

Sammansamka sig sjelfvom en god grund framdeles, att de måga fatta evinnerligit lif. 20 O Timothee, förvara det dig betrodت är; och fly oandelig och onyttig ord och tråtor, som gå af falskeliga berömd konst; 21 Hvilka somlige föregifva, och fara ville om trona. Nåd vare med dig. Amen. Sänd af Laodicea, hvilken är hufvudstaden i Phrygia Pacatiana,

6 Trälarna, som under ok äro, skola hålla sina herrar alla äro värda; på det Guds Namn och lärdom icke skall försmädd varda. 2 Men de som hafva trogna herrar, de skola icke förakta dem, fördenskull de äro bröder; utan vara dess mer tjenstaktige, att de trogne, och älskade, och delaktige uti välgerningene äro. Sådant lär, och förmana. 3 Ho der annars lärer, och icke blifver vid vars Herras Jesu Christi helsosamma ord. och vid den lärdom som är om Gudaktigheten; 4 Han är förmörkrad, och vet intet, utan är sjuk i spörsmål och ordratråtor, af hvilkom födes afund, kif, försmädelse, onda misstankar, 5 Onyttiga disputeringar emellan de menniskor, som i sitt sinne förderfvade äro, i trä hvilka sanningen är borttagen, de der mena att gudaktigheten är en vinning. Drag dig ifrå sådana. 6 Men vara gudelig, och låta sig näja, är vinning nog. 7 Ty vi hafve intet fört in i verldena; derföre är det klart, att vi icke heller kunne något föra härut; 8 Utan då vi hafve födo och kläder, så låtom oss dermed näja. 9 Men de som vilja rike varda, falla uti frestelse, och i snaro, och i mång däraktig och skadelig begäreelse, de der sänka menniskorna uti förder och fördömelse. 10 Ty girighet är en rot till allt ondt; till hvilka somlige hafva haft lust, och äro deri med ville farne ifrå trone, och hafva gjort sig sjelfva mycken bedröfelse. 11 Men du, Guds menniska, fly sådant; far efter rättfärdigheten, Gudaktigheten, tron, kärleken, tålmod, saktmod. 12 Kämpa en god trones kamp; fatta evinnerligit lif, till hvilket du ock kallad äst, och bekant hafver en god bekännelse för mång vittne. (aiōnios g166) 13 Jag bjuder dig för Gudi, som all ting gör lefvande; och för Christo Jesu, som under Pontio Pilato betyget hafver en god bekännelse; 14

2 Timotheosbrevet

1 Paulus, Jesu Christi Apostel, genom Guds vilja, till att predika lifsens löfte, i Christo Jesu; **2** Min om kärä son Timotheo: Nåd, barmhärtighet, frid af God Fader, och Christo Jesu varom Herra. **3** Jag tackar Gudi, den jag tjenar ifrå mina föräldrar, uti ett rent samvet, att jag utan upphåll hafver din åminnelse i mina böner, natt och dag. **4** Och mig längtar efter att se dig, när jag tänker på dina tårar; på det jag med glädje måtte uppfyllt varda. **5** Och jag drager mig till minnes den oskrymtade tro, som i dig är, den tillförene bodde uti dine fadermoder Loide, och i dine moder Evnica; är jag viss att sammalunda ock i dig; **6** För hvilka saks skull jag förmanar dig, att du uppväcker Guds gäfvo, som i dig är, genom mina händers påläggning. **7** Ty Gud hafver icke gifvit oss räddhågans anda, utan kraftenes, och kärlekens, och tuktigheten. **8** Derföre skäm dig icke vid vårs Herras vittnesbörd; icke heller vid mig, som är hans fånge; utan var delaktig uti Evangelii bedröfvelse, efter Guds kraft; **9** Den oss frälsat hafver, och kallat med en helig kallelse; icke efter våra gerningar, utan efter sitt uppsåt, och nåd, den oss gifven är i Christo Jesu, för evig tid. (aiōnios g166) **10** Men nu är hon uppenbar vorden genom vår Frälsares Jesu Christi uppenbarelsen der döden borttagit hafver, och lifvet och ett oförgängeligt väsende frambrutit i ljuset, genom Evangelium; **11** Uti hvilket jag är sätter till en predikare, och Apostel, och Hedningarnas läpare; **12** För hvilka saks skull jag ock detta lider; och skämmes dock intet; ty jag vet på hvem jag tror, och är viss att han förmår förvara mitt betrodda gods intill den dagen. **13** Håll dig efter de helosamma ords eftersyn, som du hört hafver af mig, om trona och kärleken i Christo Jesu. **14** Detta goda betrodda godset bevara genom den Helga Anda, den uti oss bor. **15** Du vetst att alle de, som i Asien äro, hafva vändt sig ifrå mig; ibland hvilka är Phy�ellus, och Hermogenes. **16** Herren gifve Onesiphori huse barmhärtighet; ty han hafver ofta vederqvickt mig, och skämdes icke vid mina kedjo; **17** Utan, då han var i Rom, sökte han fliteliga efter mig, och fann mig. **18** Gifve honom Herren, att han finner barmhärtighet när Herranom på den dagen; och i huru mång stycke han mig till tjänst var i Epheso, vetst du bäst.

2 Så stärk dig nu, min son, genom nådena, som är i Christo Jesu. **2** Och livad du af mig hört hafver, genom mång vittne, det befalla trogna menniskor, som ock dugelige äro att lära andra. **3** Lid och umgäll, såsom en god Jesu Christi stridsman. **4** Ingen stridsman befattar sig med näringshandel; på det han skall täckas honom, som honom till en stridsman upptagit hafver. **5** Hvar ock nu någor kämpar, han krönes icke, utan han redeliga kämpar. **6** Åkermannen, som åkren brukar, honom bör först få af fruktene. **7** Märk hvad jag säger; men Herren skall gifva dig i all ting förstånd. **8** Tänk på Jesum Christum, som är uppstånden ifrå de döda, af Davids säd, efter mitt Evangelium; **9** Uti hvilket jag bedröfvelse lider, intill bojor, såsom en ogerningsman; men Guds ord är icke bundet. **10** Derföre lider jag det allt, för de utkoradas skull, att de skola ock få salighet i Christo Jesu, med eviga härlighet. (aiōnios g166) **11** Det är ju ett fast ord: Dö vi med, så skole vi lefva med; **12** Lide vi, så skole vi med regnera; om vi försake honom, så försakar ock han oss. **13** Tro vi honom icke, så blifver han dock trofast; han kan icke neka sig sjelf. **14** Sådant förmana, och betyga för Herranom, att de icke tråta om ord till ingen nytto, utan till att avvända dem som på höra. **15** Vinnlägg dig att bevisa dig Gudi en beprövad och ostraffelig arbetare, som rätt delar sanningenes ord. **16** Men oandelig och onyttig ord kasta bort; ty det hjälper mycket till ogudaktighet; **17** Och deras tal fräter omkring sig, såsom kräfvetan; ibland hvilka är Hymeneus och Philetus; **18** De der om sanningen felat hafva, sägande uppståndelsen redan skedd vara; och hafva förvänt somliga menniskors tro. **19** Men den fäste Guds grund blifver ståndandes, och hafver detta insegel: Herren känner sina; och hvar och en som åkallar Christi Namn, gånge ifrå orätfärdighetene. **20** Men uti ett stort hus äro icke allenast gyldene och silffat, utan jemvälv träfat och lerfat; och somlig till heder, och somlig till vanheder. **21** Hvar nu någor renar sig ifrå sådant folk, han varder ett helgadt fat till heder, husherranom brukeligt, beredt till ull t godt verk. **22** Fly ungdomsens lustar; men far efter rätfärdigheten, tron, kärleken, frid med allom dem, som af rent hjerta åkalla Herran. **23** Men förkasta däraktig och öfverdådig spörsmål, vetandes att de föda tråto af sig. **24** Men Herrans tjänare skall icke vara tråtosam, utan ljuflig vid hvar man, läraktig,

den de onda lida kan; **25** Och med saktmodighet med all saktmodighet och lärdom. **3** Ty den tid straffa dem som emotstå; om Gud en gång vill gifva skall komma, att de icke skola kunna lida helsosam dem bättning, till att förstå sanningen; **26** Och besinna lärdom; utan skola, efter sina egna lustar, samla sig sig ifrå djefvulens snaro, af hvilkom de fångne äro läräre; efter dem klar i öronen; **4** Och skola vända sin öron ifrå sanningen, och vända sig till fabler. **5**

3 Men detta skall du veta, att uti yttersta dagarna tillstunda farliga tider. **2** Ty der varda kommande menniskor, som älska sig sjelfva; girige, stortalige, högfärdige, försmädare, föräldromen olydige, otacksamme, ogudaktige, **3** Okärlige, hårdnackade, skändare, okyske, omilde, hatande det goda, **4** Förrädare, öfverdådige, uppblåste, de der mer älska vällust än Gud; **5** Hafvandes ett sken till Gudaktighet; men dess kraft försaka de. Och fly sådana. **6** Af dem äro de som löpa utu det ena huset i det andra, och föra qvinnfolk fångna, som med synder betungade äro, och drifvas af mångahanda lustar. **7** Alltid läras de, och kunna dock aldrig komma till sanningens kunskap. **8** Men såsom Jannes och Jambres stodo emot Mose, så stå ock desse emot sanningene; det äro menniskor, förderfvade i sitt sinne, odugelige till trona. **9** Men de skola icke längre hafva framgång; ty deras galenskap varder allom uppenbar, såsom ock de förras var. **10** Men du hafver förnummit min lärdom, mitt sätt, mitt uppsåt, mina tro, min långmodighet, min kärlek, mitt tålmod; **11** Mina förföljelser, mina bedröfvelser, som mig öfvergingo i Antiochien, Iconio, Lystris; hurudana förföljelser jag der led; och af allt hafver Herren förlossat mig. **12** Och alle, de der gudeliga vilja lefva i Christo Jesu, måste lida förföljelse. **13** Men med onda menniskor och bedragare varder det ju längre ju argare; de förföra, och varda förförde. **14** Men du, blifvid det du lärt hafver, och det dig betrodt är, vetandes af hvem du det lärt hafver. **15** Och efter du af barndom hafver kunnat den Helga Skrift, kan hon dig undervisa till salighet, genom trona på Christum Jesum. **16** Ty all skrift af Gudi utgifven är nyttig till lärdom, till straff, till bättning, till tuktan i rätfärdighet; **17** Att en Guds menniska skall vara fullbordad, till alla goda gerningar skickelig.

4 Så betygar jag nu för Gudi, och Herranom Jesu Christo, den der döma skall lefvande och döda, Neronem. i sin tillkommelse, och i sitt rike; **2** Predika ordet; håll uppå i tid och i otid; straffa, truga, förmana,

Men du, var valken i all ting, lid och umgäll; gör ens Evangelisk Predikares verk; uträffa ditt ämbete redeliga. **6** Ty jag offras nu, och tiden tillstundar att jag skall skiljas hädan. **7** Jag hafver kämpat en god kamp, jag hafver fullbordat loppet; jag hafver hållit trona. **8** Härefter är mig förvarad rätfärdighetenes krona, hvilka Herren mig gifva skall på den dagen, den rätfärdige domaren; men icke mig allenast, utan ock allom dem, som älska hans uppenbarelse. **9** Vinnlägg dig, att du kommer snarliga till mig. **10** Ty Deinas hafver öfvergifvit mig, och fått kärlek till denna verldena; och är faren till Thessalonica; Crescens till Galatien; Titus till Dalmatién. (*aiōn g165*) **11** Lucas är allena med mig. Tag Marcuim till dig, och haf honom med dig; ty han är mig mycket nyttig till tjänst. **12** Tychicum hafver jag sändt till Ephesus. **13** Men Herren skall förlossa mig af all ond gerning, och frälsa mig till sitt himmelskarike; hvilkom vare ära ifrån evighet till evighet. Amen. Men Herren skall förlossa mig af all ond gerning, och frälsa mig till sitt himmelskarike; hvilkom vare ära ifrån evighet till evighet. Amen. **14** Alexander, kopparsmeden, hafver mig mycket ondt beivist. Herren betale honom efter hans gerningar. **15** Tag ock du dig vara för honom; ty han hafver svårliga ständit emot vår ord. **16** Uti min första försvarelse stod ingen närf mig, utan alle öfvergåvo mig; det varde dem icke tillräknadt. **17** Men Herren stod med mig, och styrkte mig; på det genom mig skulle predikanen stadfäst varda, och alle Hedningar höra skulle; och jag är friad af lejonens mun. **19** Helsa Priscam, och Aqvilam, och Onesiphori husfolk. **20** Erastus blef i Corintho; men Trophimum lät jag qvar i Mileto sjuk. **21** Vinnlägg dig, att du kommer för vintren. Dig helsar Eubulus, och Pudens, och Linus, och Claudia, och alle bröderna. **22** Herren Jesus Christus vare med din anda. Nåd vare med eder. Amen. Den andra Epistelen till Timotheum, skrifven af Rom, då Paulus åter hades fram för Kejsar

Titusbrevet

1 Paulus, Guds tjenare, men Jesu Christi Apostel, till att predika Guds utvaldom trona och sanningenes kunskap, hvilken till Gudaktighet förer, **2** I hoppet till evinnerligit lif, det Gud, som icke ljuga kan, för evigt utlovat hafver; (*aiōnios g166*) **3** Men i sinom tid hafver han uppenbarat sitt ord genom predikan, den mig betrodd är, efter Guds vår Frälsares befällning; **4** Minom rättsinliga son Tito, efter begges våra tro: Nåd, barmhertighet, frid af Gud Fader, och Herranom Jesu Christo, vårom Frälsare. **5** Fördenskull lät jag dig qvar i Creta, att hvad som ännu fattades, skulle du fullkomliga beställa, och besätta städerna här och der med Prester, såsom jag dig befallt hafver; **6** Den som är ostraffelig, ene hustrus man; den der trogen barn hafver, oberyktad för öfverflödighet och genstörtighet. **7** Ty en Biskop bör vara ostraffelig, såsom en Guds skaffare; icke ensinnig, icke sticken, ingen drinkare, icke bitter, icke sniken efter slem vinning; **8** Utan gästgivfare, och älskar det godt är; tuktig, rättvis, helig, kysk; **9** Och håller sig vid det ord, som visst är och lära kan; på det han må mägtig vara att förmana genom helsosam lärdom, och öfvervinna dem som deremot säga. **10** Ty månge äro genstörtige, onyttige sqvallrare, och bedragare, besynnerliga de af omskärelsen; **11** Hvilkom man måste tillstoppa munnen; de som hela husen förvända, och lära det intet doger, för slem vinnings skull. **12** En af dem hafver sagt, deras egen Prophet: De Creter äro alltid ljugare, ond djur, och late bukar. **13** Detta vitnesbörd är sant. Derföre straffa dem skarpeliga, att de äro rätte i trone; **14** Och icke akta på de Judiska fabler och menniskors bud, som sig draga ifrå sanningen. **15** Dem, som rene äro, äro all ting rene; men dem orenom och otrognom är intet rent; utan både deras sinne och samvet är orient. **16** De säga sig känna Gud; men med gerningarna neka de det; efter de äro styggelige för Gud, och olydige, och till alla goda gerningar odugelige.

2 Men tala du, såsom tillbörligit är, efter en helsosam lärdom; **2** De gamla, att de äro nyktre, ärlige, tuktige, rätte i trone, i kärlekenom, i tålalom; **3** De gamla qvinnor desslikes, att de ställa sig såsom heligom höfves, icke förtalerskor, icke drinkerskor, goda lärerskor; **4** Att de unga qvinnor lära tukt

af dem; älska sina män, hafva sin barn kär; **5** Vara sediga, kyska, husaktiga, fromma, sina män underdåniga; på det Guds ord icke skall försmädt varda. **6** Sammalunda förmana ock de unga män, att de äro tuktige. **7** Uti all ting ställ dig sjelf för en eftersyn till goda gerningar, med oförfalskad lärdom, med ärlighet; **8** Med helsosam och ostraffelig ord; på det han, som emotstår, må blygas, intet ondt hafvandes det han om oss säga kan; **9** Tjenarena, att de äro sinom herrom underdånige, och uti all ting behagelige, icke gensvarige; **10** Icke otrogne; utan alla goda trohet bevisande; på det de måga pryda Guds vår Frälsares lärdom i all stycke. **11** Ty Guds nåd, helsosam allom menniskom, är uppenbarad; **12** Och lärer oss, att vi skole försaka alla ogudaktighet och verldslig lusta, och lefva tukteliga, rättfärdeliga, och gudeliga i denna verlden; (*aiōn g165*) **13** Och vänta det saliga hoppet, och den stora Guds och vår Frälsares Jesu Christi härliga uppenbarelse; **14** Den sig sjelf gaf för oss; på det han skulle förlossa oss ifrån all orättfärdighet, och rena oss sig sjelfvom ett folk till egendom, det sig om goda gerningar beflitar. **15** Sådant tala, och förmana, och straffa med fullt allvar. Låt ingen förakta dig.

3 Förmana dem, att de äro Förstarna och Överheten underdånige och lydige; redebogne till alla goda gerningar; **2** Om ingen illa tala, icke tråtosamma; utan milde, bevisande all saktmodighet till alla menniskor. **3** Ty vi vorom ock fordrom ovise, ohörige, villfarande, tjenande begärelsom och mångahanda lustom, och vandradom i ondsko och afund, hätske; och hatadom hvarannan inbördes. **4** Men sedan Guds, vår Frälsares, godhet och kärlek till menniskorna uppenbarades; **5** Icke för rättfärdigheten gernings skull, som vi gjort hade; utan efter sina barmhertighet gjorde han oss saliga, genom den nya födelsens bad, och den Heliga Andas förnyelse; **6** Hvilken han öfver oss rikeliga utgjutit hafver, genom vår Frälsare Jesum Christum; **7** På det vi skole rättfärdige varda genom hans nåd, och arfvingar blifva till evinnerligit lif, efter hoppet. (*aiōnios g166*) **8** Det är ju ett fast ord; detta vill jag att du lärer, såsom det der visst är, att de, som Gudi trott hafva, vinnläggja sig i goda gerningar föregå; ty sådant är menniskomen godt och nyttigt. **9** Men däraktig spörsmål, och slägtregister, och trätor, och kämpning om lagen förkasta; ty de äro

onyttig och fåfäng. **10** Fly en kättersk mennisko, då han en gång och annan förmanad är; **11** Vetandes, att en sådan är förvänd, och syndar, såsom den sig sjelf fördömt hafver. **12** Då jag till dig sänder Artheman, eller Tychicum, så skynda dig snart till mig till Nicopolis; ty jag hafver satt mig före att blifva der öfver vintren. **13** Zenan, den lagkloka, och Apollo, fordra med flit, att dem intet fattas. **14** Men lät ock dem, som våre äro, lära i goda gerningar föregå der det behöfves, att de icke äro ofruktsamme. **15** Helsa dig alla, som med mig äro. Helsa dem, som oss älska i trone. Nåd vare med eder allom. Amen. Skrifven af Nicopolis, i Macedonien.

Hebreerbrevet

1 Fordom talade Gud ofta, och i mångahanda måtto, till fäderna, genom propheterna; **2** På det yttersta i dessa dagar hafwer Han talat till oss genom Sonen; hwilken Han satt hafwer till arfwinge öfwer all ting; genom hwilken Han ock werlden gjort hafwer. (aión g165) **3** Hwilken efter Han är Hans härlighets sken, och Hans wäsendes rätta beläte, och bär all ting med sitt kraftiga ord, och hafwer rensat våra synder genom sig sjelf, sitter Han på Majestätsens högra sida i höjden; **4** Så mycket bättre worden än englarna, som Han för dem högre namn ärfdt hafwer. **5** Ty, till hwilken af englarna hafwer Han någon tid sagt: Du äst min Son, i dag hafwer jag födt dig? Och åter: Jag skall vara Hans Fader, och Han skall vara min Son? **6** Och åter, då han införer den förstfödde i werlden, säger han: Och alle Guds englar skola tillbedja Honom. **7** Men om englarna säger han: Han gör sina englar andar, och sina tjenare eldslägå. **8** Men till Sonen: Gud, din stol warar ifrån ewighet till ewighet; ditt rikes spira är en rättwits spira. (aión g165) **9** Du hafwer älskat rättfärdigheten och hatat orättfärdigheten; derföre hafwer, Gud, din Gud smort dig med glädjens olja, mer än dina medbröder. **10** Och du, HERre, grundade jorden af begynnelsen, och himlarna äro dina händers werk. **11** De skola förgås; men du skall blifwa; och de skola alle föråldras såsom ett kläde; **12** Och såsom en klädnad skall du förwandla dem, och de warda förwandlade; men du blifwer densamme, och dina är hafwa ingen ända. **13** Men till hwilken af englarna hafwer Han någon tid sagt: Sätt dig på min högra hand, till dess jag lägger dina fiender dig till en fotapall? **14** Åro de icke allesammans tjenstandar, utsände till tjenst, för deras skull, som saligheten ärfwa skola?

2 Derföre skole wi dess bättre taga wara på det oss sagdt är, att wi tilläfwentys icke förderfwas; **2** Ty wardt det ordet fast, som genom englarna taladt war; och all öfwerträdelse och olydighet hafwer fått sin rätta lön; **3** Huru skole wi undfly, om wi sådan salighet icke akte? Hwilken sedan hon först predikad wardt af HERranom, är kommen in på oss af dem, som det hört hade. **4** Och Gud hafwer gifwit wittnesbörd dertill med tecken, under och mångahanda krafter, och med den Heliga Andas utstiftelse, efter Hans

wilja. **5** Ty Han hafwer icke undergifwit englarna den tillkommande werlden, der wi om tale. **6** Men en betygar enestäds, och säger: Hwad är menniskan, att du tänker på honom? Eller menniskones Son, att du söker honom? **7** Du hafwer en liten tid låtit Honom öfvergifwen wara af englarna: med ära och pris hafwer du krönt Honom, och satt Honom öfwer dina händers werk. **8** All ting hafwer du lagt under Hans fötter. I det Han nu all ting hafwer Honom underlagt, hafwer Han intet undantagit, det Honom icke underlagt är. Dock se wi icke ännu all ting wara Honom underlagd. **9** Men JEsum, som en liten tid hafwer öfvergifwen warit af englarna, se wi för dödsens lidandes skull krönt wara med ära och pris: på det Han af Guds nåd skulle smaka döden för alla. **10** Ty det höfdes Honom, för hwilkens skull all ting äro, och genom hwilken all ting äro, den der många barn till härlighet fört hade, att Han deras Salighetshöfding skulle genom lidande fullkommen göra. **11** Efter den, som helgar, och de, som helgade warda, äro alle af enom; derföre skämmes Han ock icke kalla dem bröder, **12** Sägande: Jag will förkunna ditt namn minom brödrom, och midt i församlingen prisa dig. **13** Och åter: Jag will sätta min tröst till Honom. Och åter: Si, jag och barnen, som Gud mig gifwit hafwer. **14** Efter barnen hafwa kött och blod, är ock Han dess delaktig worden; på det Han skulle genom döden nederlägga honom, som döden i wåld hade, det är djefwulen; **15** Och göra dem fria, som i allt sitt lefwerne genom dödens räddhåga måste trälar wara. **16** Ty Han tager ingenstäds på sig englarna; utan Abrahams säd tager Han på sig. **17** Derföre måste Han i alla stycken wara bröderna lik: på det Han skulle wara barmhertig, och en trogen Öfwersteprest för Gudi, att försona folkens synder. **18** Ty deraff att Han wardt pint och frestad, kan Han hjälpa dem, som frestas.

3 Derföre, I helige bröder, som delaktige ären uti den himmelska kallelsen, akter på Aposteln och Öfwerstepresten, den wi bekänna, Christum Jesum. **2** Hwilken trogen är Honom, som Honom gjort hafwer, såsom ock Moses, i allt Hans hus. **3** Så mycket större ära wärd än Moses, som Han hafwer större ära som huset byggde, än sjelfwa huset. **4** Ty hwart och ett hus bygges af någon; men Gud är den som all ting gjort hafwer. **5** Och Moses war trogen i allt

Hans hus, såsom en tjenare, de ting till witnesbörd, hjertan. 8 Ty om Josue hade kommit dem till rolighet, som framdeles yppas skulle. 6 Men Christus såsom hade han ingalunda om en annan dag sedan sagt. 9 en Son, i sitt hus; hwilket hus wi äro, om wi annars förströningen, och hoppets berömmelse, intill ändan Derföre står Guds folk en rolighet tillbaka. 10 Ty den fast behålle. 7 Derföre, såsom den Helige Ande säger: fått hwila af sina werk, såsom Gud af sina. 11 Så I dag om I fän höra Hans röst, 8 Så förhärder icke edra winnläggom oss nu, att wi måge inkomma uti denna hjertan; såsom skedde i wreden på frestelsedagen, i roligheten, på det icke någon skall falla uti samma öknen; 9 Då edra fäder frestade mig; de beprüfade, otros efterdömelse. 12 Ty Guds ord är lefwande, och och sågo mina werk, i fyratio år. 10 Derföre wardt jag kraftigt, och skarpare än något twäeggat swärd: och wred på detta slägte, och sade: Alltid fara de wille går igenom, till dess det åtskiljer själ och anda, och med hjertat; men de wisste icke mina vägar. 11 Så att märg och ben; och är en domare öfwer tankar och jag ock swor i min wrede: De skola icke komma uti hjertans uppsåt. 13 Och för Honom är intet kreatur min rolighet. 12 Ser till, käre bröder, att tilläfwentrys uti osynligt: utan all ting äro blott och uppenbar för Hans någon bland eder icke är ett argt och otroget hjerta, ögon: om Honom tale wi. 14 Efter wi nu hafwe en stor som träder ifrån lefwande Gud. 13 Utan förmaner Öfwersteprest, JEsum Guds Son, som i himmelen eder sjelfwa alla dagar, så länge det nämnes i dag: att faren är, så låt oss hålla bekännelsen. 15 Ty wi ingen ibland eder blifwer förhärdad genom syndens hafwe icke en Öfwersteprest, som icke kan warkunna bedragelse. 14 Ty wi äro delaktige wordne af Christo: sig öfwer vår swaghet; utan den som frestad är i om wi annars tron, som wi begynt hafwe, fast behålle all ting, likasom wi, dock utan synd. 16 Derföre låt intill ändan. 15 Emedan det säges: I dag, om I fän oss trösteliga framgå till nådastolen: att wi måge få höra Hans röst, så förhärder icke edra hjertan, såsom barmhertighet, och finna nåd, på den tid oss hjelp skedde i wreden. 16 Ty somlige, som henne hörde, behöwes.

förtörnade Honom; men icke alle som farne woro utaf Egypten, genom Mose. 17 Men hwilkom war Han wred i fyratio år? War Han icke dem, som syndat hade, hwilkas kroppar förföllo i öknen? 18 Men hwilka swor Han då, att de icke skulle komma in i Hans rolighet, utan de otrogna? 19 Och wi se, att de icke kunde ingå, för otrones skull.

4 Så låt oss nu frukta, att wi icke försumme det löfte, som är, att wi skole ingå i Hans rolighet; och att ibland oss icke någon tillbaka blifwer. 2 Ty det är ock oss förkunnadt, så wäl som dem; men det halp dem intet, att de hörde ordet; efter de som hörde, satte der icke tro till. 3 Ty wi, som tro, ingå i roligheten; som Han sade: Såsom jag swor i min wrede, de skola icke ingå i min rolighet; der dock de werk fullbordade woro af werldens begynnelse. 4 Ty Han sade enstads om den sjunde dagen alltså: Och Gud hwilade på sjunde dagen af all sin werk. 5 Och åter nu här: De skola icke ingå i min rolighet. 6 Efter det är ännu för handen, att somlige skola der ingå, och de, som det i förstone bebådadt wardt, äro icke komne dertill, för otrones skull; 7 Lägger Han åter en dag före, efter så lång tid, och säger genom David: I dag, såsom sagt är, i dag, om I hören Hans röst, så förhärder icke edra

5 Förty, hwar och en öfwersteprest, den af menniskor uttages, han warder satt för meniskorna, i de ting som Gudi på röra, att han skall offra gåtwor och offer för synderna. 2 Den der kan warkunna sig öfwer dem, som fäkunnige äro, och wille fara: efter Han är ock sjelf belagd med swaghet. 3 Derföre måste han ock, såsom för folket, så ock för sig sjelf offra, för synder.

4 Och ingen tager sig sjelf ära; utan den som ock kallad warder af Gud, likasom Aron. 5 Så hafwer ock icke Christus gjort sig sjelf härligan, att Han skulle vara Öfwersteprest; utan den som sade till Honom: Du äst min Son, i dag hafwer jag födt dig. 6 Såsom Han ock annorstädés säger: Du äst en prest i ewig tid, efter Melchisedeks sätt. (aiōn g165) 7 Och hafwer på sitt köts dagar offrat bön och åkallan, med starkt rop och tårar till Honom, som Honom frälsa kunde ifrån döden: och wardt bönhörd, derföre att Han höll Gud i wördning. 8 Och ändå Han war Guds Son, hafwer Han dock af thy Han led, lärt lydno. 9 Och då Han fullkommen wardt, blef Han allom dem, som Honom lyda, en orsak till ewig salighet. (aiōnios g166) 10 Kallad af Gud en Öfwersteprest, efter Melchisedeks sätt. 11 Derom wi hade wäl mycket tala; men det är swårt, efter I ären så oförståndige. 12 Och I, som

länge sedan skulle warit lärare, behöfwen åter, att man lärer eder de första bokstäfverna af Guds ord; liuga skulle, en stark tröst hafwa skulle, wi som dertill och att man gifwer eder mjölk, och icke stadig mat. flytt hafwa, att wi måtte få det hopp, som tillbjudet är; **13** Ty hwem man ännu mjölk gifwa måste, han är **19** Hvilket wi hålla såsom ett säkert och fast vår själs oförfaren i rättfärdighetens ord: ty han är ett barn. **14** ankare; det ock ingår intill det, som innanför förlåten Men dem, som fullkomne äro, tillhörer stadig mat, de är. **20** Dit Förelöparen för oss ingången är, JEsus, en som genom wanen öfwade äro i sinnen, till att åtskilja Öfwerstesteprest worden till ewig tid, efter Melchisedeks godt och ondt. **(aiōn g165)**

6 Derföre wilje wi låta bestå den lärdom, som lyder **7** Denne Melchisedek war konung i Salem, högsta på begynnelsen till ett christeligt lefwerne, och Guds prest, den Abraham mötte, då han igenkom taga det före, som till fullkomligheten drager: icke på från den konungaslagtning, och wälsignade honom; nytt läggande grunden till bätttring af döda gerningar, **2** Hvilken ock Abraham gaf tionde af all ting. Först till tron på Gud; **2** Till döpelsen, till lärdom, till händers uttolkas han rättvisans konung; men sedan, är han påläggning, till de dödas uppståndelse, och till den ock Salems konung, det är, fridens konung; **3** Utan ewiga domen. **(aiōnios g166)** **3** Och det wilje wi göra, fader, utan moder, utan slägt; och hafwer hwarken om Gud annars det tillstädare. **4** Ty det är omöjligt, att begynnelse på dagarna, eller ända på lifvet; men de som en gång upplyfte äro, och smakat hafwa den han är lik worden wid Guds Son, och blifwer prest himmelska gåwan, och delaktige wordne äro af den i ewighet. **4** Men ser, huru stor den är, som ock Heliga Anda; **5** Och smakat hafwa det goda Guds ord, Abraham patriarken gaf tionde af bytet. **5** Men Levi och den tillkommande verdens kraft: **(aiōn g165)** **6** Om söner, då de presterskapet anamma, hafwa befallning de affala, och på nytt sig sjelfwom korsfästa Guds taga tionde af folket, det är, af sina bröder, efter lagen; Son, och för spott hålla; att de skola igen förnyas ändå de ock af Abrahams länder komne äro. **6** Men till bätttring. **7** Ty jorden som indricker regnet, som den, hwilkens slägte icke räknas ibland dem, han ofta kommer på henne, och bär dem beqwäma örter, tog tionde af Abraham, och wälsignade honom, som som henne bruka, hon får wälsignelse af Gud. **8** löftet hade. **7** Nu nekar det ingen, att det, som mindre Men den törne och tistel bär, hon är oduglig, och är, tager wälsignelse af det, som större är. **8** Och närmast förbannelsen; hwilkens ändalykt är, att hon här taga de menniskor tionde, som dödligare äro; men skall brännas. **9** Men wi förse oss, I älskelige, till der Han, som betygas om, att Han lefwer. **9** Och, eder det bättre är, och det saligheten närmare är; om jag så säga skall: Levi, som tionden plägar taga, ändock wi så tala. **10** Ty Gud är icke orättvis, att Han wardt ock tiondad i Abraham; **10** Ty han war ändå förgäter eder gerning och arbete i kärleken, som I i sin faders länder, då Melchisedek honom mötte. bewisat hafwer på Hans namn, då I tjenten helgonen, **11** Är nu fullkomlighet skedd genom det Levitiska och ännu tjenen. **11** Men wi begäre, att hwar och en presterskapet, ty derunder fick folket lagen; hwad af eder densamma flit bewisar, till att hålla hoppet behöfde sägas, att en annan prest uppkomma skulle, fast allt intill ändan. **12** Att I cke tröge blifwen, utan efter Melchisedeks sätt, och icke efter Arons sätt? **12** deras efterföljare, som genom tron och långmodighet Ty der presterskapet förwandlat warder, der måste få det arf, som utlofwdadt är. **13** Ty när Gud lofwade ock lagen förwandlas. **13** Ty den, som detta sägs Abraham, då Han ingen större hade, der Han wid om, är af ett annat släkte, af hwilket aldrig någon swärja kunde, swor Han wid sig sjelf, **14** Och sade: skötte altaret. **14** Ty det är ju uppenbart, att vår Sannerligen, jag will wälsigna dig, och föröka dig. **15** HERre är kommen af Juda släkte; till hwilkens släkte Ock så, efter han i tålmod förbidde, fick han det som Moses icke talat hafwer om presterskapet. **15** Och utlofwdadt war. **16** Ty menniskorna swärja wid den der är det ännu klarare, medan en annan prest efter större är än de; och dem emellan blifwer en ände på Melchisedeks sätt uppkommer; **16** Hvilken icke är alla trätor, om det stadfäst blifwer med en ed. **17** Men gjord efter köttslig budords lag, utan efter oändelig lifs då Gud wille rikeligen bewisa arfwingarna till löftet sitt kraft. **17** Ty han betygar: Du är en prest ewinnerligen, uppsåts fasthet, lade Han der en ed uppå: **18** Att wi efter Melchisedeks sätt. **(aiōn g165)** **18** Ty dermed sker,

att den förra lag afkommer, för hennes swaghests och fullkomna öfwer Israels hus, och Juda hus, ett nytt onyttas skull. **19** Ty lagen kunde icke göra fullkomligt; testamente; **9** Icke efter det testamentet, som jag och warder ett bättre hopp infördt, genom hwilket deras fäder gjorde, på den dag, då jag tog dem wid wi nalkas Gud. **20** Och då mycket mer, att det icke deras hand, att utföra dem af Egypti land; efter de skedde utan ed; ty de förré äro utan ed prester blefwo icke ståndande i mitt testamente, så hafwer wordne. **21** Men denne med ed, genom den som jag ock gifwit dem utur mitt sinne, säger HERren. **10** sade till Honom: HERren swor, och det skall icke Ty detta är det testamente, som jag will göra Israels ångra Honom: du är en Prest ewinnerligen, efter hus, efter dessa dagar, säger HERren: Jag will gifwa Melchisedeks sätt. (aiōn g165) **22** Så mycket bättre min lag uti deras sinne, och uti deras hjertan will jag testamente hafwer JESus uträttat. **23** Och de förré skrifwa dem; och jag will wara deras Gud, och de äro månge prester wordne; derföre att döden lät skola wara mitt folk. **11** Och skall ingen lära sin nästa, dem icke blifwa; **24** Men denne, efter Han blifwer eller sin broder, och säga: Känn HERran; ty de skola ewinnerligen, hafwer ett oforgängligt presterskap. (aiōn g165) **25** Hwarföre Han ock kan ewinnerligen alle känta mig, ifrån den minsta ibland dem, ock till saliga göra dem, som genom Honom komma till Gud, och lefwer alltid, och beder alltid för dem. **26** Ty skall jag icke mer ihågkomma. **13** I det Han säger: en sådan Öfwersteprest höfdes oss hafwa, den der Ett nytt, föräldrade Han det första; det nu åldrigt och helig wore, oskyldig, obesmittad, skild ifrån syndare, gammalt är, det är hardt wid ändan.

och högre än himmelen; **27** Hvilken icke dagligen behöfde, såsom de andre öferste prester, först för sina egna synder offra, och sedan för folkens synder; ty Han gjorde det en resa, då Han sig sjelf offrade.

28 Ty lagen sätter menniskor till öfversta prester, som swaghet hafwa; men edens ord, som efter lagen sagdt är, det sätter Sonen ewig och fullkomlig. (aiōn g165)

9 Hade och wäl det första sina rätter, och gudstjenst, och utwärtes helighet. **2** Ty det främre tabernaklet war der uppsatt; uti hwilket woro ljudastakarna, och bordet, och skådöbröden; och detta kallades det heliga. **3** Men bak den andra förlåten war det tabernaklet, som man kallade det allraheligaste;

4 Hvilket hade det gyllene rökelsekaret, och testamentets ark, på alla sidor beslagen med guld; uti

hwilken war det gyllene ämbar, der det himmelsbrödet uti war, och Aarons staf, som blomstrats hade, och testamentets taflor; **5** Men der ofwan uppå woro härlighetens Cherubim, som öfwerskyggde nådastolen; af hwilka stycken på denna tid icke

besynnerligen är sägandes. **6** Då nu detta så beredt

war, gingo presterna alltid in i det främre tabernaklet, och uträttade gudstjensten. **7** Men uti det andra gick allenast den öfwerstepresten; en tid om året; icke utan blod, det han offrade för sina egna, och för folkens synder: **8** Der den Helige Ande med betydde,

att helighetens wäg ändå icke uppenbar war, medan

det första tabernaklet stod. **9** Hvilket war en liknelse i

den tiden, i hwilken gåfwor och offer offrades, och

kunde icke göra honom fullkommen, efter samwetet,

som den gudstjensten gjorde, **10** Allenast med mat

och dryck, och mångahanda twagning, och utwärtes

helighet, som pålagda woro, intill bättringens tid.

11 Men Christus är kommen, att Han skall wara de dagar skola komma, säger HERren, att jag skall

8 Men summan af det wi tale, är detta: Wi hafwa en sådan Öfwersteprest, som sitter på högra handen på Majestätets stol i himmelen; **2** Och är en skaffare öfwer de heliga håfwor, och öfwer det sannskyldiga tabernaklet, hwilket God upprest hafwer, och ingen menniska. **3** Ty hvor och en öfwersteprest warder skickad till att offra gåfwor och offer; derföre är det af nöden, att denne ock något hafwer, det han offra skall. **4** Hwar Han nu wore på jorden, så wore Han icke prest: der prester äro, de der efter lagen offra gåfor; **5** Hvilka tjena eftersynen och skuggan till de himmelska ting: såsom Mose af God swaradt wardt, då han skulle fullkomna tabernaklet: Se till, sade Han, att du gör allt efter den eftersyn, som dig wist är på berget. **6** Men nu hafwer Han fått ett bättre embete, såsom Han ett bättre testamente Medlare är, det ock på bättre löfte satt är. **7** Ty om det första hade warit ostraffeligt, hade ingalunda wordet sökt rum till ett annat. **8** Ty Han straffar dem, och säger: Si

184

Öfwersteprest till det tillkommande goda; genom ett
större och fullkomligare tabernakel, det med händer
icke gjordt är, det är, det icke så bygdt är; **12** Icke
heller genom bockablad, eller kalfwablad: utan Han
är genom sitt eget blod en resa ingången uti det
heliga, och hafwer funnit en ewig förlossning. (aiōnios
g166) **13** Ty hafwer oxablad och bockablad, och strödd
aska af kon helgat de orena, till köttslig renhet: **14**
Huru mycket mer skall Christi blod, som hafwer
sig sjelf obesmittad, genom den Heliga Anda, Gudi
offrat, rena vårt samwete af de döda gerningar, till
att tjena lefwande Gud. (aiōnios g166) **15** Derföre är
Han ock Nya Testamentets Medlare; på det de, som
kallade äro, skulle få det ewiga arwfets löfte, i det,
att Hans död gick der emellan, till förlossning ifrån
de öfverträdelser, som under det förra Testamentet
woro. (aiōnios g166) **16** Ty hvor ett testamente är,
måste ock hans död med wara, som testamentet
gjorde. **17** Ty testamentet blifwer giltet genom döden;
annars hafwer det ännu ingen makt, så länge han
lefwer, som testamentet gjorde. **18** Derföre war ock
icke det första stiktadt utan blod. **19** Ty då Moses allt
folket föregifwit hade hwart och ett budord efter lagen,
tog han kalfwablad och bockablad, med watten, och
purpurull, och isop, ock bestänkte boken, och allt
folket; **20** Och sade: Detta är Testamentets blod, det
Gud hafwer eder bjudit. **21** Och desslikes tabernaklet,
och alla käril, der gudstjenst plägade med göras,
bestänkte Han sammalunda med blod. **22** Och warda
mest all ting efter lagen rena gjorda i blod; och
utan blodsutgjutelse sker ingen förlåtelse. **23** Så
är nu af nöden, att de himmelska tings eftersyner
skola med sådant renade warda: men de himmelska
tingen måste bättre offer hafwa än dessa woro.
24 Ty Christus är icke ingången i det heliga, som
med händer gjort är, hwilket är en eftersyn till det
sanskyldiga, utan in uti sjelfwa himmelen, på det Han
skall nu wara i Guds åsyn för oss. **25** Icke att han
skall ofta offra sig, såsom öfwerstepresten gick hwart
år in uti det heliga med annans blod. **26** Sjelf måste
Han skolat ofta lida, af werldens begynnelse; men nu,
på werldens ändalykt, är Han en gång uppenbarad,
genom sitt eget offer, till att borttaga synden. (aiōn
g165) **27** Och såsom menniskorna är förelagdt en
gång dö, men sedan domen, **28** Så är ock Christus
en resa offrad, till att borttaga mången mans synder:

men en annan gång skall Han låta se sig utan synd
dem, som Honom wänta, till salighet.

10 Ty lagen hafwer skuggan af det tillkommande
goda, och icke sjelfwa warelsen. Årligen måste
man offra alltid enahanda offer, och kan icke göra
dem fullborda, som det offra. **2** Annars hade det
återvänt offras: efter de, som så offra, hade sedan
intet samwete haft af synder, när de hade en resa
warit rene gjorde. **3** Utan dermed sker en åminnelse
på synderna hwart år. **4** Ty omöjligt är genom oxablad
och bockablad borttaga synder. **5** Derföre, då Han
kommer i werlden, säger Han: Offer och gåfwor
hafwer du icke welat; men kroppen hafwer du mig
beredt. **6** Bränneoffer och syndoffer behaga dig icke.
7 Då sade jag: Si, jag kommer; i boken är skrifwt om
mig, att jag skall göra din wilja, o Gud. **8** Tillförene
då Han sade: Offer och gåfwor, bränneoffer och
syndoffer hafwer du icke welat; icke behaga de dig
heller, hwilka efter lagen offras; **9** Då sade Han: Si
jag kommer, till att göra, o Gud, din wilja. Der tager
Han det första bort, att Han det andra insätta skall. **10**
I hwilken wilja wi helgade äro en resa, genom JEsu
Christi kropps offer. **11** Och hvor och en prest är
insatt, att han dagligen skall sköta gudstjensten, och
ofta offra enahanda offer, hwilka aldrig kunna borttaga
synder. **12** Men denne, då han hade offrat ett offer för
synderna, det ewinnerligen gäller, sitter Han på Guds
högra hand. **13** Och wäntar nu, till dess Hans owänner
lagde warda Honom till en fotapall. **14** Ty med ett offer
hafwer Han ewinnerligen fullkomnat dem, som helige
warda. **15** Det betygår oss ock den Helige Ande, ty då
Han tillförene sagt hade: **16** Det är det Testamentet,
som jag dem göra will, efter de dagar, säger HERren:
jag will gifwa min lag i deras hjerta, och i deras
sinne will jag skrifwa dem. **17** Och deras synder och
örättfärdighet will jag icke mer ihågkomma. **18** Der nu
sådan förlåtelse är, der är icke mer offer för synder.
19 Efter wi nu hafwa, käre bröder, frihet till att ingå uti
det heliga, genom JEsu blod. **20** Hvilken Han oss
beredt hafwer till en ny och lefwande wäg, genom
förläten, det är, genom sitt kött. **21** Och hafwa en
Öfwersteprest öfwer Guds hus; **22** Så låt oss framgå,
med ett sannskyldigt hjerta, uti en fullkomlig tro,
bestänkte i hjertan ifrån ett ondt samwete, och twagne
om kroppen med rent watten. **23** Och låt oss hålla
hoppets bekännelse owikligen; ty Han är trofast, som

det lof wat hafwer. 24 Och låt oss akta på oss inbördes, att Gud borttog honom; ty förr än han borttagen war, till att uppväcka till kärlek och goda gerningar. 25 hade han fått wittnesbörd, att han täcktes Gudi. 6 Icke öfwergifwande vår församling, såsom somlige Ty utan tron är omöjligt täckas Gudi. Ty den till Gud för sed hafwa, utan förmaner eder inbördes, och komma will, han måste tro att Gud är; och att Han det dess mer, att I sen huru dagen nalkas. 26 Ty lönar dem som söka Honom. 7 Genom tron ärade om wi sjelfwiljande synda, sedan wi förstått hafwa Noe Gud, och beredde arken till sitt hus salighet, då sanningen, då står oss intet offer igen för synderna. han fick Guds befallning om de ting, som icke syntes; 27 Utan en förskräcklig domens förbidlelse, och eldens genom hwilken han fördömde werlden, och wardt den nit, som motståndarena förtära skall. 28 Ho som rättfärdiges arfwinge, som af tron är. 8 Genom tron bryter Mose lag, han måste dö utan barmhärtighet, wardt Abraham lydig, då han kallad wardt till att utgå i efter tu eller tre wittnen. 29 Huru mycket större näpst, det land, som han få skulle till arfs; och for ut, och menen I, förtjenar den, som Guds Son förtrampar, wisste icke, hwart komma skulle. 9 Genom tron war och Testamentets blod såsom orent aktar, genom han en främling uti det landet honom lof wadt war, hwilket Han helgad är, och försmäder nådens Anda? likasom uti ett främmande land, bodde uti tabernaklet 30 Ty wi känna den som sade: Hämden är min; med Isaac och Jacob, som medarfwingar woro till jag skall wedergälla det, säger HERren. Och åter: samma löfte. 10 Ty han wäntade efter en stad, som HERren skall döma sitt folk. 31 Det är gräseligt falla grund hade; hwilken byggmästare och skapare är uti lefwandes Guds händer. 32 Men kommer ihåg Gud. 11 Genom tron fick och Sara kraft till att afla, och de framlidna dagar, i hwilka I upplyste woren, och födde öfwer sin ålders tid; ty hon höll honom trofast, stoden en stor törning i bedröfwelsen. 33 En dels, då I som det lof wat hade. 12 Derföre wordo ock af en, som sjelfwe genom hädelse och bedröfwelse ett widunder i den måtton död war, många födde, såsom stjernorna worden; och en dels, då I sällskap haden med dem, på himmelen, och som sanden är i hafstranden, den som det så går. 34 Ty I hafwen delaktige warit af otalig är. 13 I tron äro desse alle döde, och hafwa de bedröfwelser, som af mina bojor gingo, och med dock intet fått af löftet; utan sett det fjerran efter, och fröjd lidit edra egodelars försköfling, wetande, att I trott deruppå, och låtit sig näja, bekännande sig wara när eder sjelfa bättre och blifwande egodelar hafwen gäster och främmande på jorden. 14 Ty de, som sådant i himmelen. 35 Så kaster icke nu bort eder tröst, säga, gifwa tillkänna, att de söka ett fädernesland. 15 som en stor lön hafwer. 36 Ty tålamodet är eder Och om de hade det ment, der de utgångne woro, behof; på det I mågen göra Guds wilja, och få det, hade de wäl haft tid att wända tillbaka. 16 Men nu som lof wat är. 37 Ty ännu en liten tid, så kommer begära de ett bättre, det är, det himmelska. Derföre den som komma skall, och födröjer icke. 38 Men skämmes icke Gud kallas deras Gud; ty Han hafwer den rät tfärdige skall lefwa af tron; och hwilken sig beredt dem en stad. 17 Genom tron offrade Abraham undandrager, han skall icke behaga min själ. 39 Men Isaac, när han försökt wardt; och offrade enda sonen, wi äro icke de, som oss undandrage till förtappelse; då han hade fått löftet; 18 Om hwilken sagdt war: Uti utan af dem som tro, och frälsa själen.

11 Men tron är en wiss förlåtelse på det som man hoppas, och intet twifla om det man icke ser. 2 Genom henna hafwa de gamla fått wittnesbörd. 3 Genom tron besinna wi, att werlden är fullbordad genom Guds ord: så att allt, det man ser, är wordet af intet. (aiōn g165) 4 Genom tron offrade Abel Gudi större offer än Cain, med hwilket han fick wittnesbörd, att han var rät tfärdig, då Gud gaf om hans gåfwor wittnesbörd; och genom henne talar han ännu, ändock han död är. 5 Genom tron wardt Enock borttagen, så att han icke skulle se döden, och fanns icke, derföre Isaac skall dig din säd kallad warda; 19 Och tänkte, att Gud kunde ock wäl uppväcka ifrån det döda; deraf tog han ock honom igen till en liknelse. 20 Genom tron wälsignade Isaac Jacob och Esau om tillkommande ting. 21 Genom tron, då Jacob dog, wälsignade han både Josephs söner; och tillbad det öfwersta på hans spira. 22 Genom tron, då Joseph dö skulle, talade han om Israels barns utgång; och gaf befallning om sina ben. 23 Genom tron wardt Moses fördåld i tre månader af sina föräldrar, då han född war; derföre att de sågo, att han war ett däjeligt barn, och fruktade icke konungens bud. 24

Genom tron, då Moses war stor worden, nekade han handen på Guds stol. 3 Tänker på Honom, som sig wara Pharaos dotterson; 25 Och wille mycket af syndare sådan gensägelse led emot sig, att I helle lida bedröfwelse med Guds folk, än till en tid icke tröttens i edert sinne, gifwande eder utöfwer. 4 hafwa lust i synden; 26 Och höll Christi försmädelse Ty I hafwen icke ännu allt intill blods emot ständit, för större rikedom, än de håfwor uti Egypten; ty kämpande emot synden; 5 Och hafwer redan förgöt han såg efter lönen. 27 Genom tron öfvergaf han den tröst, som till eder talar, likasom till sina barn: Egypten, icke fruktande konungens wrede; ty han Min son, förakta icke HERrens aga; och gif dig icke höll sig wid den han icke såg, såsom han Honom utöfwer, då du näpses af Honom. 6 Ty hwem HERren sett hade. 28 Genom tron höll han Påska, och blods älskar, den agar Han; men Han gisslar hwar och en utgjutelse, på det han, som drap allt det förstifött war, son, Han anammar. 7 Hvar I nu liden agan, så bjuder skulle icke komma wid dem. 29 Genom tron gingo sig Gud till eder såsom till barn; ty hwilken är den de genom det Röda hafvet, såsom på torra landet; son, som hans fader icke agar? 8 Ären I utan aga, i hwilket de Egyptier ock försökte, och drunknade. 30 hwilken alle delaktige wordne äro, så ären I oäkta, Genom tron föllo murarna i Jericho, då man i sju och icke barn. 9 Hafwa wi nu köttliga fäder, som dagar omkring gångit hade. 31 Genom tron förgicks oss aga, och frukta dem, skola wi då icke mycket icke den skökan Rahab med de otrogna, då hon de mer underdålige vara den anderliga Fadren, att wi spejare anammat hade med frid. 32 Och hwad skall må lefwa? 10 Och de förra hafwa agat oss i några jag mer säga? Tiden wore mig för stackot, när jag få dagar, efter som dem syntes; men denne till det, förtälja skulle, om Gideon, om Barak, och Simson, och som nyttigt år, att wi måga få Hans helgelse. 11 All Jephthah, och David, och Samuel, och propheterna. aga synes nu icke vara till fröjd, utan till ångest; men 33 Hvilka genom tron hafwa wunnit konungariken, sedan wedergäller Han en fridsam rätfärdighetens gjort rätfärdighet, fått löfte, igenstoppat lejons mun; 34 frukt dem, som deruti öfwade äro; 12 Derföre lyfter Elds kraft utsläckt, swärdsegg undkommit, äro kraftige upp edra lata händer och trötta knän. 13 Och stiger wordne af swagheten, äro starke wordne i striden, wissa steg med edra fötter, att icke någon halter hafwa nederlagt främmande härar. 35 Qwinnorna såsom en ofärdig, utan helle helbregda warder. 14 hafwa igenfått sina döda utaf uppståndelsen; somliga Farer efter frid med alla; och efter helgelse, utan wordo sönderslagne, och hafwa ingen förlössning hwilken ingen får se HERran. 15 Och ser till, att welat anamma, på det de skulle få uppståndelsen, ingen försummar Guds nåd, att icke uppwäxer någon som bättre är. 36 Somlige hafwa lidit spott och bitter rot, och gör något hinder, och många måtte hudflängning; och dertill bojor och fängelse; 37 Wordo genom henne besmittade warda. 16 Att ingen ware en stenade, sönnerhuggne, genomstugne, döde för bolare, eller ohelig såsom Esau, hwilken för en måltid swärd; hafwa gångit i färskinn och getskinn, fattige, bortsålde sin förstödslorätt. 17 Men I weten, att då trängde, bedröfwade; 38 Hvilkom werlden icke wärdig han wille sedan med arfsrätt få wälsignelse, wardt han war; och hafwa gått elände i öknar, och i berg, och i bortdrifwen; och war honom då intet rum till någon skrefwor, och i jordkulor. 39 Alla dessa hafwa genom bot, ändock han med tårar derefter sökte. 18 Ty I ären tron fått wittnesbörd, och hafwa dock icke fått löftet. icke gångne till det berget, der man på taga kunde, och med eld brann, eller till töcknet, och mörkret, och bättre war: att de icke utan oss skulle fullkomnade stormen; 19 Och basunsklanget, och till ordarosten, warda.

12 Efter wi nu hafwa om oss en så stor hop med wittnen, låt oss aflägga synden, som alltid läder wid oss, och gör oss tröga; och låt oss med tålamod löpa i den kamp, som oss förelagd är; 2 Och se på Jesum, som tron begynt och fullkomnat hafwer, hwilken, då Han måtte haft glädje, led korset, och aktade icke smäleken; och är sittande på högra

englaskaran; 23 Och till de försföddas församling, Hans smälek. 14 Ty wi hafwa här ingen waraktig som i himmelen äro beskrifne; och till Gud, som alla stad; utan wi söka efter den tillkommande. 15 Så dömer, och till de fullkomliga rätfärdigas andar; 24 låt oss nu genom Honom alltid offra Gudi lofoffer, Och till Nya testamentets Medlare JESUS, och till det är, läpparnas frukt, de Hans namn bekänna. 16 stänkelseblodet, som bättre talar än Abels blod. 25 Förgäter icke göra wäl, och meddela; ty sådana offer Ser till, att I icke wedersaken Honom, som med eder täckas Gud. 17 Warer edra lärare lydige, och följer talar; ty kunde icke de undfly, som wedersakade dem; ty de waka öfwer edra själar, såsom de der Honom, som talade på jorden; huru mycket mindre räkenskap göra skola: på det de måga det göra med wi, om wi wedersaka Honom, som af himmelen talar? fröjd, och icke med suckan; ty det är eder icke nyttigt. 26 Hwilkens röst på den tid gjorde jorden bäfwande; 18 Beder för oss; vår tröst är den, att wi ett godt men nu lofwar Han, och säger: Ännu en tid skall samwete hafwa, och winnlägga oss hafwa en god jag göra bäfwande, icke allenast jorden, utan ock umgängelse när all; 19 Men allrämest beder jag eder, himmelen. 27 Det Han säger: ännu en tid, det gifwer att I sådant gören, att jag med det snaraste måtte tillkänna de tings förwandling, som bäfwa, såsom komma till eder. 20 Men fridens Gud, som igenfört de der gjorda äro; på det de ting blifwa skola, som hafver ifrån de döda den stora Fåraherten, genom obäfwande äro. 28 Derföre, efter wi få det rike, som det ewiga Testamentets blod, vår HERRA JESUM; icke bäfwa kan, hafwa wi nåd, genom hwilken (aiōnios g166) 21 Han göre eder skickliga uti allt godt tjena Gudi, till att täckas Honom med tuktighet och werk, till att göra sin wilja, och skaffe uti eder hwad fruktan. 29 Ty vår Gud är en förtärande eld. Honom täckeligt är, genom JESUM Christum; hwilken ware ära af ewighet i ewighet. Amen. (aiōn g165) 22

13 Blifwer faste i broderlig kärlek. 2 Förgäter icke att herberga; ty dermed hafwa somliga fått englar owetande till herberges. 3 Tänker på dem, som bundne äro, såsom medbundne, och på dem, som bedräfwelse lida, såsom de der ock af lekamen äro. 4 Äktenskapet skall hållas årligt ibland alla, och äktenskapssäng obesmittad; men bolare och horkarlar skall Gud döma. 5 Umgängelsen ware utan girighet; och låter eder näja med det I hafwen; ty Han sade: Jag skall icke öfvergifwa eller förlåta dig. 6 Så att wi dristeligen måge säga: HERREN är min hjälpare; och jag will icke frukta: hwad kan en människa göra mig? 7 Tänker på edra lärare, de eder Guds ord sagt hafwa, och efterföljer deras tro, skådande hwad ända deras umgängelse hade. 8 JESUS Christus i går och i dag, och Han desslikes i ewighet. (aiōn g165) 9 Låter eder icke omföras med mångahanda och främmande lärdom; ty det är godt att stadfästa hjertat med nåden; icke med maten, hwilken intet gagnat hafwer dem, som dermed umgått hafwa. 10 Wi hafwa ett altare, af hwilket de hafwa icke makt att äta, som tjena i tabernaklet. 11 Ty ehwad djurs blod, som öfverstepresten för synden inbär uti det heliga, deras kroppar uppbrännas utom lägret. 12 Derföre ock JESUS, på det Han skulle helga folket med sitt eget blod, hafwer Han lidit utom porten. 13 Så låt oss nu gå ut till Honom utur lägret, och bära

att I sådant gören, att jag med det snaraste måtte komma till eder. 20 Men fridens Gud, som igenfört hafver ifrån de döda den stora Fåraherten, genom det ewiga Testamentets blod, vår HERRA JESUM; (aiōnios g166) 21 Han göre eder skickliga uti allt godt werk, till att göra sin wilja, och skaffe uti eder hwad Honom täckeligt är, genom JESUM Christum; hwilken ware ära af ewighet i ewighet. Amen. (aiōn g165) 22 Jag förmanar eder, käre bröder, tager förmanelsens ord till godo; ty jag hafwer eder med få ord tillskrifvit. 23 Weten, att brodren Timotheuslös är; med hwilken, om han snart kommer, will jag se eder. 24 Helser alla edra lärare, och alla helgon. Eder helsa bröderna uti Walland. 25 Nåd ware med eder alla. Amen. Till de Ebreer skrifwen af Walland med Timotheus.

Jakobsbrevet

1 Jacobus, Guds och Herrans Jesu Christi tjenare: dem tolf slägtom, som äro här och der förskingrade, helso. **2** Mine bröder, håller det för all glädje, när I fallen i mångahanda frestelse; **3** Och veter, att edor tros bepröfelse gör fålamod. **4** Men låter fålamoden hafva ett fullbordadt verk; på det I skolen vara fullkomna och hele, och intet fel hafva. **5** Hvar nu någrom ibland eder fattas visdom, han bedje af Gudi, den der gifver enfadeliga allom, och förviter icke; och han skall honom gifven varda. **6** Men han bedje i trone, intet tviflades; ty den der tviflar, han är såsom hafsens våg, som af vädret drifts och föres. **7** Sådana menniska tänke icke, att hon får något af Herranom. **8** En man, som tviflar, är ostadig i alla sina vägar. **9** Men en broder, som ringa är, berömme sig af sin upphöjelse; **10** Och den som rik är, af sin förnedring; ty såsom blomstret af gräset skall han förgås. **11** Solen går upp med hetta, och gräset förvissnar, och blomstret faller af, och dess sköna fägring förgås; så skall ock den rike förvissna uti sina vägar. **12** Salig är den man, som tåleliga lider frestelse; ty då han beprövd är, skall han ta lifsens krono, den Gud lofvat hafver dem som honom älska. **13** Ingen säge, då han frestad varder, att han af Gudi frestad varder; ty Gud frestas icke af ondt, han frestar ock ingen; **14** Utan hvar och en varder frestad, då han af sin egen begärelse dragen och lockad varder. **15** Derefter, sedan begärelsen hafver aflat, föder hon synden; men då synden är fullbordad, föder hon döden. **16** Farer icke ville, mine käre bröder. **17** All god gäfva, och all fullkomlig gäfva kommer ofvanefter, ifrå ljusens Fader; när hvilkom ingen förvandling är, eller ljus och mörkers omskiftelse. **18** Han hafver oss födt efter sin vilja, genom sanningenes ord, på det vi skulle vara förstlingen af hans kreatur. **19** Derföre, mine käre bröder, hvar och en menniska vare snar till att höra, och sen till att tala, och sen till vrede. **20** Ty mansens vrede gör icke det rätt är för Gudi. **21** Lägger fördenskull bort alla orenlighet och alla ondsko, och anammer ordet med saktmadighet, som i eder plantadt är, det edra själar kan saliga göra. **22** Men varer ordets görare, och icke allenast hörare, bedragandes eder sjelfva. **23** Ty der någor är allenast ordsens hörare, och icke görare, han är lik den man,

som sitt lekamliga ansigte skådar i en spegel; **24** Ty då han sig beskådat hafver, går han derifrån, och förgäter straxt hurudana han var. **25** Men den der skådar uti friheten fullkomliga lag, och blifver deruti, och är icke en glömsker hörare, utan en görare, den samme varter salig uti sin gerning. **26** Hvar nu någor ibland eder låter sig tycka, att han tjenar Gudi, och icke styrer sina tungo, utan bedräger sitt hjerta, hans Gudstjenst är fåfäng. **27** Detta är för Gudi och Fadren en ren och obesmittad Gudstjenst, söka faderlös och moderlös barn, och enkor, uti deras bedröfelse, och behålla sig obesmittad af verdene.

2 Mine bröder, håller det icke derföre, att tron på Jesum Christum, vår Herra till härlighetena, kan lida personers anseende. **2** Ty om uti edra församling komme en man med en guldring, och med en härlig klädnad; komme ock en fattig man i snöplig klädnad; **3** Och I sågen på den som hafver de härliga kläden, och saden till honom: Sitt här väl; och dem fattiga saden I: Statt der, eller, sitt här vid mina fötter; **4** Och betänken det icke rätt, utan varden domare, och gören en ond åtskilnad; **5** Hörer till, mine käre bröder: Hafver icke Gud utvalt de fattiga i denna verdene, de der rike voro på trona, och arfvingar till riket, som han lofvat hade dem som honom älska? **6** Men I hafven föraktat den fattiga. Förtrycka icke de rike eder med våld, och draga eder fram för rätten? **7** Försmåda icke de det goda namnet, der I af nämnde ären? **8** Fullborden I den Konungsliga lagen efter Skriften: Älska din nästa, såsom dig sjelf; så gören I väl. **9** Men sen I efter personen, då synden I, och varden straffade af lagen, såsom öfverträdare. **10** Ty om någor håller hela lagen, och syndar på ett, han är saker till allt. **11** Ty den som sade: Du skall icke göra hor, han hafver ock sagt: Du skall icke dräpa. Hvar du nu icke gör hor, och dräper likvälv, äst du lagsens öfverträdare. **12** Så taler, och så görer, som de der skola genom friheten lag dömda varda. **13** Ty dom utan barmhärtighet skall honom öfvergå, som barmhärtighet icke gjort hafver; och barmhärtigheten berömmar sig emot domen. **14** Hvad hjälper det, mine bröder, om någor säger sig hafva trona, och hafver dock icke gerningarna? Kan ock tron göra honom salig? **15** Om en broder eller syster vore nakot, och fattades dageligt föda; **16** Och någor edra sade till dem: Går i frid, värmer eder, och mätter eder; och

gifver dem likväl intet hvad lekamen behöfver; hvad fikonträt, mine bröder, bära oljo, eller vinträt fikon? hulpe dem det? 17 Så ock tron, då hon icke hafver Så kan ock ingen källa salt och sött vatten gifva. 13 gerningarna, är hon död i sig sjelf. 18 Nu måtte någor Ho är vis och klok ibland eder, han bevise med sin säga: Du hafver trona, och jag hafver gerningarna; goda umgängelse sina gerningar, uti saktmodighet visa mig dina tro med dina gerningar, så vill jag och visdom. 14 Om I hafven bittert nit och träto uti ock visa dig mina tro med mina gerningar. 19 Du edart hjerta, berömmer eder icke, och ljuger icke tror, att en Gud är; der gör du rätt uti; djeflarna tro emot sanningen. 15 Ty den visdom är icke ofvanefter det ock, och bäfva. 20 Vill du, fåfängelig menniska, kommen, utan är jordisk, mennisklig, och djefvulsk. veta att tron utan gerningar är död? 21 Vardt icke 16 Ty hvar nit och träta är, der är ostadighet och allt Abraham, vår fader, af gerningarna rättfärdigad, då ondt. 17 Men den visdom, som ofvanefter är, han är han sin son Isaac offrade på altaret? 22 Ser du, först kysk, och sedan fridsam, saktmodig, låter säga att tron hafver medverkat i hans gerningar, och att sig, full med barmhärtighet och goda frukter, opartisk, tron är fullkommen vorden af gerningarna. 23 Och oskrymtelig. 18 Men rättfärdigheten frukt varder Skriften är fullkomnad, som säger: Abraham trodde sådd i frid, dem som frid hålla.

Gudi, och det vardt honom räknadt till rättfärdighet; och vardt kallad Guds vän. 24 Sen I nu, att af gerningarna rättfärdigas menniskan, och icke af trone allena. 25 Sammalunda ock den skökan Rahab, vardt hon icke af gerningom rättfärdigad, då hon undfick sändningabåden, och släppté dem en annan väg ut? 26 Derföre, såsom kroppen utan anda är död, så är ock tron utan gerningar död.

3 Mine bröder, farer icke hvor man efter att vara lärare; vetande att vi dess större dom fåm. 2 Ty i mång stycke fele vi alle; men den der icke felar uti ett ord, han är en fullkommen man, och kan regera hela lekamen med betsel. 3 Si, vi läggom hästomen betsel i munnen, att de skola lyda oss, och omkastom deras hela kropp. 4 Si ock skeppen, ehuru stor de äro, och af starkt väder drifvas, varda de dock likväl omvänd med ett litet roder, ehvart rodermannen vill. 5 Så är ock tungan en klen lem, och kommer stor ting åstad; si en liten eld, huru stor skog han upptänder. 6 Och tungan är ock en eld, en verld full med orätt. Så är ock tungan ibland våra lemmar, och besmittar hela lekamen, och upptänder all vår umgängelse, då hon upptänd är af helvete. (**Geenna g1067**) 7 Ty all natur, både djurs, och foglars, och ormars, och deras som i hafvet äro, varda tam, och är tamd af menniskors natur; 8 Men tungan kan ingen menniska tämja, det oroliga onda, full med dödelig förgift. 9 Med henne prise vi Gud, och Fadren; och med henne bannom vi menniskorna, som äro skapade efter Guds liknelse. 10 Af samma mun går pris och bannor. Det bör icke, mine bröder, så vara. 11 Icke gifver en källa af ett hål både sött och bäskt vatten? 12 Icke kan

4 Hvadan äro örlig och krig ibland eder? Äro de icke deraf, af edrom begärelsom, som strida i edra lemmar? 2 I begären, och fån intet; I hafven afund och nit, och kunnen intet vinna; I striden och örlingen, och hafven intet, derföre att I intet bedjen. 3 I bedjen, och fån intet; ty I bedjen illa, nämliga att I det uti edra vällust förtära skolen. 4 I horkarlar och horkonor, veten I icke, att verldenes vänskap är Guds ovänskap? Ho som verldenes vän vill vara, han varder Guds ovän. 5 Menen I att Skriften säger färlänt: Anden, som bor uti eder, begärar emot hatet? 6 Men han gifver rikeliga nåd. Ty Skriften säger: Gud står emot de högfärdiga; men dem ödmjukom gifver han nåd. 7 Så varer nu Gudi underdålige; står emot djefvulen, så flyr han ifrån eder. 8 Nalkens Gudi, så nalkas han eder. Rener edra händer, I syndare, och renser edor hjerta, I ostadige. 9 Varer elände, och sörjer, och gråter: edart löje vände sig i gråt, och glädjen i sorg. 10 Förnedrer eder för Herranom, så skall han eder upphöja. 11 Förtales icke hvarannan, käre bröder; den som förtalar sin broder, och dömer sin broder, han förtalar lagen, och dömer lagen; men dömer du lagen, så äst du icke lagsens görare, utan domare. 12 Ty en är laggifvaren, som kan saliggöra, och fördöma; ho äst du, som dömer en annan? 13 Nu väl, I som sägen: I dag, eller i morgen vilje vi gå uti den eller den staden, och vilje der ligga ett år, och handla, och vinna; 14 Och veten icke hvad i morgen ske kan; ty hvad är edart lif? Ett damp äret, som en liten tid varar, och sedan försvinner. 15 För det I säga skullen: Om Herren vill, och vi lefve, så vilje vi göra det eller det. 16 Men nu berömmen I eder i edart

högmod. All sådana berömmelse är ond. 17 Den der om någor ibland eder fore vill ifrå sanningen, och kan göra godt, och gör icke, honom är det synd.

någor omvände honom; 20 Han skall veta, att den der omvänder en syndare af hans vägars villo, han frälsar ena själ ifrå döden, och skyler all öfverträdelse.

5 Nu väl, I rike, gråter, och tjuter öfver edor uselhet, som eder öfverkomma skall. 2 Edre rikedomar äro förruttnade; edor kläder äro uppäten af mal. 3 Edart guld och silfver är förrostadt, och deras rost skall vara eder till vittnesbörd, och skall uppäta edart kött såsom en eld. I hafven församlat eder ägodelar i yttersta dagarna. 4 Si, arbetarenas lön, som edart land afbergat hafva, hvilken I dem svikliga ifrå haft hafven, ropar; och deras rop, som afbergade, är inkommet i Herrans Zebaoths öron. 5 I hafven lefvat i kräselighet på jordene, och haft edra vällust, och uppfödt edor hjerta, såsom på en slagtedag. 6 I hafven dömt och dödat den rättfärdiga, och han hafver eder intet emotståndit. 7 Så varer nu tålige, käre bröder, intill Herrans tillkommelse. Si, åkermannen väntar efter den kostliga jordenes frukt, tåleliga bidandes, så länge han får ett morgonregn och aftonregn. 8 Så varer ock I tålige, och styrker edor hjerta; ty Herrans tillkommelse är när. 9 Sucker icke, käre bröder, emot hvarannan, på det I icke varden fördömde. Si, domaren är för dörrrene. 10 Tager, mine bröder, Propheterna för efterdömelse, till bedröfelse och tålamod, hvilke talat hafva i Herrans Namn. 11 Si, vi hålle dem saliga, som lidit hafva. Jobs tålamod hafven I hört, och Herrans ända hafven I sett; ty Herren är barmhertig, och en förbarmare. 12 Öfver all ting, mine bröder, svärjer icke, hvarken vid himmelen, eller vid jordena, eller någon annan ed. Men edor ord skola vara: Ja, ja, Nej, nej; på det I icke skolen falla uti skrymteri. 13 Lider någor ibland eder bedröfelse; han bedje. Är någor vid godt mod, han sjunge psalmer. 14 Är någor sjuk ibland eder, han kalle till sig Presterna i församlingene, och låte dem bedja öfver sig, och smörja med oljo uti Herrans Namn. 15 Och trones bön skall hjälpa den sjuka, och Herren upprättar honom; och om han är stadd i synder, varda de honom förlåtna. 16 Bekänner inbördes synderna, den ene dem andra, och beder för eder inbördes, att I helbregda varden; ty ens rättfärdigs mans bön förmår mycket, der hon allvar är. 17 Elias var en menniska såsom vi, och han bad ena bön, att det icke skulle regna; och det regnade ock intet på jordena, i tre år och sex månader. 18 Och bad åter, och himmelen gaf regn, och jorden bar sin frukt. 19 Käre bröder,

1 Petrusbrevet

1 Petrus, Jesu Christi Apostel, dem utkoradom främlingom, som bo här och der i Ponto, Galatien, Cappadocien, Asien, och Bithynien, **2** Efter Guds Faders försyn, genom Andans helgelse, till lydhona och Jesu Christi blods stänkelse. Nåd och frid föröke sig i eder. **3** Välsignad vare Gud, och vårs Herras Jesu Christi Fader, som oss för sin stora barmhärtighet hafver födt på nytt till ett lefvandes hopp, genom Jesu Christi uppståndelse ifrå de döda; **4** Till oförgängeligt, obesmittadt, och ovanskligit arf; hvilket i himmelen förvaradt är till eder. **5** Som med Guds magt bevarens genom trona till salighet, hvilken beredd är, att hon skall uppenbar varda i den yttersta tiden; **6** I hvilkom I eder fröjda skolen, I som nu en liten tid liden bedräfvelse, i margahanda försökelse, hvor så behöfves: **7** På det edor tro skall rättsinnig och mycket kosteligare befunnen varda, än det förgängeliga guld som prövas med eld, till lof, pris och äro, när Christus Jesus blifver uppenbar; **8** Hvilken I älsken, ändock I icke sen honom; den I ock nu tron uppå, och dock icke sen; så skolen I fröjda eder med osägeliga och härliga glädje; **9** Och få edor tros ändalykt, nämliga själarnas salighet; **10** Efter hvilken salighet Propheterne hafva sökt och ransakat, som propheterat hafva om den tillkommande nåd till eder; **11** Och hafva ransakat, på hvad eller hurudana tid Christi Ande utviste, den i dem var, och tillförene hade betygat de lidande, som i Christo äro, och den härlighet, som derefter följa skulle, **12** Hvilkom det ock uppenbaradt var: ty de hafva icke sig sjelfvom, utan oss, dermed tjent; hvilke stycker eder nu förkunnad äro, genom dem som eder Evangelium predikat hafva, genom den Helga Anda som sändes af himmelen, hvilket Änglomen ock lyster se. **13** Derföre, begjorder edor sinnes länder, och varer nyktre, och sätter fullkomligt hopp till den nåd som eder tillbuden värder, genom Jesu Christi uppenbarelse, **14** Såsom lydaktig barn; och ställer eder icke såsom tillförene, då I uti fävitsko lefden, efter begärelsen; **15** Utan efter honom, som eder kallat hafver, och helig är, varer ock I helige uti all edor umgängelse. **16** Ty det är skrifvet: I skolen vara helige; ty jag är helig. **17** Och efter I åkallen honom för en Fader, som dömer efter hvars och ens gerning, och hafver intet anseende till personen,

så ser till att I, uti detta edart elände, vandren i räddhåga. **18** Och veter, att I icke med förgängeligt silfver eller guld igenlöste ären ifrå edart fåfänga lefverne, efter fädernas sätt; **19** Utan med Christi dyra blod, såsom med ett menlost och obesmittadt lambs; **20** Hvilken väl föresedd var för verldenes begynnelse; men uppenbarad i de yttersta tiderna, för edra skull; **21** Som genom honom tron på Gud; den honom uppväckt hafver ifrå de döda, och gifvit honom härlighet; på det I skullen hafva tro och hopp till Gud. **22** Och görer edra själar kyska, i sanningenes lydro genom Andan, till oskrymtad broderlig kärlek; älsker eder storliga inbördes af rent hjerta; **23** Såsom de, som födde äro på nytt; icke af någor förgängeligt säd, utan af oförgängeligt, som är af lefvandes Guds ord, det evinnerliga blifver. (aiōn g165) **24** Ty allt kött är såsom gräs, och all menniskos härlighet såsom blomster på gräset; gräset är vissnadt, och blomstret är affallet; **25** Men Herrans ord blifver evinnerliga; och det är det ord, som predikadt är ibland eder. (aiōn g165)

2 Så lägger nu bort alla ondsko, och allt svek, och skrymteri, och afund, och allt förtal; **2** Och åstunder förfuftenes mjölk, som intet svek vet, såsom nyfödd barn; på det att I uppväxen af henne; **3** Om I annars hafven smakat att Herren är god; **4** Till hvilken I komne ären, såsom till den lefvande stenen, som af menniskom förkastad är, men när Gudi utkorad och kostelig. **5** I ock, såsom lefvande stenar, uppbygger eder till ett andeligt hus, och till ett heligt Presterskap, till att offra andelig offer, som Gudi äro tacknämlig, genom Jesum Christum. **6** Derföre håller ock Skriften: Si, jag lägger i Zion en utvald kostelig hörnsten, och hvilken som tror på honom, han skall icke komma på skam. **7** Eder, som tron, är han kostelig; men dem som icke tro är stenen, som byggningsmännerna hafva bortkastat, vorden till en hörnsten; **8** Och en sten, der man stöter sig på, och en förargelseklippo dem som stöta sig på ordet, och tro icke derpå, der de till skickade voro. **9** Men I ären det utvalda släget, det Konungliga Presterskapet, det heliga folket, och det egendomsfolket; att I skolen kungöra hans dygd, som eder kallat hafver af mörkret, till sitt underliga ljus. **10** I, som tillförene icke voren folk, ären nu Guds folk; och I, som tillförene icke haden fått barmhärtighet, hafven nu fått barmhärtighet. **11** Käre bröder, jag förmanar eder, såsom främmande och elända, att I

förvaren eder för köttsliga begärelser, hvilka strida kallandes honom herra; hvilkens döttrar I vordna emot själena. 12 Och förer en god umgängelse ibland ären, om I väl gören, och ären icke så förfärade. 7 Hedningarna; på det de, som pläga förtala eder Sammaledes I män, bor när dem med föruft, och såsom illgerningsmän, måga se edra goda gerningar, gifver det qvinliga kärilet, såsom det der svagast är, och prisa Gud, när det i dagsljuset kommer. 13 Varer sina äro; såsom ock medarfvingom till lifsens nåd; underdålige all mennisklig ordning, för Herrans skull, på det edra böner icke blifva förhindrade. 8 Men på ehvad det är Konungenom, såsom den öfversta, 14 sistone, varer alle vid ett sinne, medlidande, broderlig Eller befallningsmännerna, såsom de der sände äro kärlek havvande till hvarannan, barmhertige, välnige; af honom, de onda till straff, och de goda till pris. 15 9 Icke vedergällande ondt för ondt, icke bannor för Ty så är Guds vilje, att I med goda gerningar skolen bannor; utan heldre tvärtemot, välsigner; vetandas att igenstoppa munnen af de galna och oförståndiga I ären dertill kallade, att I skolen ärvfa välsignelse. 10 menniskor; 16 Såsom de frie, och icke såsom I havven Ty den der vill ålska lifvet, och se goda dagar, han den frihet till att skyla ondskona med, utan såsom stille sina tungo ifrå det ondt är, och sina läppar, att de Guds tjenare. 17 Varer hedersamme emot hvar man; icke tala bedrägeri; 11 Vände sig ifrå det ondt är, och älsker bröderna; frukter Gud; ärer Konungen. 18 I göре det godt är; söke efter friden, och fare honom tjenare, varer underdålige edrom herrom med all efter. 12 Ty Herrans ögon äro öfver de rättafärdiga, fruktan; icke allenast dem godom och saktmögdom, och hans öron till deras bön; men Herrans ansigte är utan ock dem genvördigom. 19 Ty detta är nåd, öfver dem som ondt göra. 13 Och ho är den som kan om någor, för samvetets skull till Gud, förragera göra eder skada, om I faren efter det goda? 14 Ja, bedröfelse, och lider orätt. 20 Ty hvad pris är det, om om I än något liden för rättafärdighetens skull, ären I I för edra missgerningar slagne varden, och liden? dock likvä salige. Frukter eder intet för deras trug; Men när I för välgerningars skull liden, och havven icke heller förskräcker eder; 15 Utan helger Herran tålmod, det är nåd för Gudi. 21 Ty dertill ären I Gud uti edor hjerta. Varer ock alltid redebogne till att kallade, efter ock Christus led för oss, låtandes oss svara hvarjom och enom, som begärar skål till det en efterdömelse, att I skolen efterfölja hans fotspår; hopp som i eder är; och det med saktmögighet och 22 Hvilken ingen synd gjort hade; och intet bedrägeri fruktan. 16 Och hafver ett godt samvet; på det de, vartd funnet i hans mun; 23 När han blef bannad, som vilja förtala eder såsom ogerningsmän, skola bannade han intet igen, och när han led, hotades han komma på skam, att de förlastat hafva edor goda intet; utan ställde hämnden till den som rätt dömer; umgängelse i Christo. 17 Ty det är bättre, om Guds 24 Hvilken våra synder sjelf offrade i sin lekamen på vilje så är, att I för goda gerningar liden, än för onda. träd; på det vi skulle vara döde syndene, och lefva 18 Ty Christus led ock ena reso för syndernas skull, rättafärdighetene; genom hvilkens sår I ären helbregda rättafärdig för orättfärdiga; på det han skulle offra oss vordne. 25 Ty I voren såsom villfarande får; men I Gudi, och är dödad efter köttet; men lefvande gjord ären nu omvände till herdan, och edra själars Biskop.

3 Sammalunda hustruna, vare sina män underdålige; på det ock de, som icke tro på ordet, måga af hustrunas umgängelse, utan ord, blifva vunne; 2 När de förmärka edor kyska umgängelse med fruktan. 3 Hvilkas prydnin icke skall vara utvärtes, med flätadt hår, eller kringhängande guld, eller i kostelig kläder; 4 Utan om den fördolda menniskan i hjertat är utan vank, med saktmögdom och stillom anda, det är kosteligt för Gudi. 5 Ty i så måtto hafva ock de helga qvinnor fordorn prydtsig, de der satte sitt hopp till Gud, och voro sina män underdålige. 6 Såsom Sara var lydig Abrahe,

kallandes honom herra; hvilkens döttrar I vordna emot själena. 12 Och förer en god umgängelse ibland ären, om I väl gören, och ären icke så förfärade. 7 Hedningarna; på det de, som pläga förtala eder Sammaledes I män, bor när dem med föruft, och såsom illgerningsmän, måga se edra goda gerningar, gifver det qvinliga kärilet, såsom det der svagast är, och prisa Gud, när det i dagsljuset kommer. 13 Varer sina äro; såsom ock medarfvingom till lifsens nåd; underdålige all mennisklig ordning, för Herrans skull, på det edra böner icke blifva förhindrade. 8 Men på ehvad det är Konungenom, såsom den öfversta, 14 sistone, varer alle vid ett sinne, medlidande, broderlig Eller befallningsmännerna, såsom de der sände äro kärlek havvande till hvarannan, barmhertige, välnige; af honom, de onda till straff, och de goda till pris. 15 9 Icke vedergällande ondt för ondt, icke bannor för Ty så är Guds vilje, att I med goda gerningar skolen bannor; utan heldre tvärtemot, välsigner; vetandas att igenstoppa munnen af de galna och oförståndiga I ären dertill kallade, att I skolen ärvfa välsignelse. 10 menniskor; 16 Såsom de frie, och icke såsom I havven Ty den der vill ålska lifvet, och se goda dagar, han den frihet till att skyla ondskona med, utan såsom stille sina tungo ifrå det ondt är, och sina läppar, att de Guds tjenare. 17 Varer hedersamme emot hvar man; icke tala bedrägeri; 11 Vände sig ifrå det ondt är, och älsker bröderna; frukter Gud; ärer Konungen. 18 I göре det godt är; söke efter friden, och fare honom tjenare, varer underdålige edrom herrom med all efter. 12 Ty Herrans ögon äro öfver de rättafärdiga, fruktan; icke allenast dem godom och saktmögdom, och hans öron till deras bön; men Herrans ansigte är utan ock dem genvördigom. 19 Ty detta är nåd, öfver dem som ondt göra. 13 Och ho är den som kan om någor, för samvetets skull till Gud, förragera göra eder skada, om I faren efter det goda? 14 Ja, bedröfelse, och lider orätt. 20 Ty hvad pris är det, om om I än något liden för rättafärdighetens skull, ären I I för edra missgerningar slagne varden, och liden? dock likvä salige. Frukter eder intet för deras trug; Men när I för välgerningars skull liden, och havven icke heller förskräcker eder; 15 Utan helger Herran tålmod, det är nåd för Gudi. 21 Ty dertill ären I Gud uti edor hjerta. Varer ock alltid redebogne till att kallade, efter ock Christus led för oss, låtandes oss svara hvarjom och enom, som begärar skål till det en efterdömelse, att I skolen efterfölja hans fotspår; hopp som i eder är; och det med saktmögighet och 22 Hvilken ingen synd gjort hade; och intet bedrägeri fruktan. 16 Och hafver ett godt samvet; på det de, vartd funnet i hans mun; 23 När han blef bannad, som vilja förtala eder såsom ogerningsmän, skola bannade han intet igen, och när han led, hotades han komma på skam, att de förlastat hafva edor goda intet; utan ställde hämnden till den som rätt dömer; umgängelse i Christo. 17 Ty det är bättre, om Guds 24 Hvilken våra synder sjelf offrade i sin lekamen på vilje så är, att I för goda gerningar liden, än för onda. träd; på det vi skulle vara döde syndene, och lefva 18 Ty Christus led ock ena reso för syndernas skull, rättafärdighetene; genom hvilkens sår I ären helbregda rättafärdig för orättfärdiga; på det han skulle offra oss vordne. 25 Ty I voren såsom villfarande får; men I Gudi, och är dödad efter köttet; men lefvande gjord ären nu omvände till herdan, och edra själars Biskop.

4 Medan nu Christus lidit hafver i köttet för oss, så skolen I ock väpna eder med det samma

sinnet; ty den der lider i köttet, han vänder åter af **5** Presterna, som äro ibland eder, förmanar jag, synden; **2** På det han den tiden, som tillbaka är i som ock är en Prest, och vitne till Christi pino, köttet, icke lefva skall efter menniskolusta, utan efter och delaktig i den härlighet som uppenbaras skall: **2** Guds vilja. **3** Ty det är nog att vi, i förliden tid, hafve Föder Guds hjord, som är ibland eder; och hafver vårt lefverne förslitit efter Hedningarnas vilja, då vi akt på honom, icke nödige, utan sjelfviljande; icke vandrade i lösaktighet, i begärelse, i dryckenskap, i för slem vinnings skull, utan af en god vilja; **3** frässeri, i svalg, och grufveliga afgudadyrkan. **4** Och Icke heller såsom herrar öfver sitt folk; utan varer det synes dem sällsynt vara, att I icke löpen med hjordenom till efterdömelse. **4** Och sedan, då öfverste dem uti samma slemma, oskickeliga väsende, och Herden uppenbar värder, skolen I undfå härligheten försmäden; **5** Hvilke skola göra räkenskap honom, ovanskliga krona. **5** Sammalunda I unge, varer dem som redo är döma lefvande och döda. **6** Ty dertill gammol underdålige. Varer alle inbördes hvarannan är ock Evangelium predikadt för de döda, att de underdålige, och håller eder hårdt vid ödmjukhetena; skola dömda varda efter menniskor, i köttet; men i ty Gud står emot de högfärdiga, men de ödmjuka Andanom lefva Gudi. **7** Men nu tillstundar änden på gifver han nåd. **6** Så ödmjuker eder nu under Guds all ting. Så varer nu nyktre, och vakande till att bedja. mägtiga hand, på det han eder upphöjer i sinom **8** Men öfver all ting hafver ju en brinnande kärlek tid. **7** Alla edra omsorg kaster på honom; ty han inbördes; ty kärleken skyler ock all öfverträdelse. hafver omsorg om eder. **8** Varer nyktre, och vaker; ty **9** Varer inbördes hvarannars herbergare, utan allt edar fiende, djefvulen, går omkring såsom ett rytande knorr. **10** Och varer tjenstaktige inbördes, hvar och lejon, och söker hvem han uppsluka må. **9** Står en med den gåfvo som han hafver fått, såsom gode honom emot, stadige i trone; och veter, att samma den margfaldeliga Guds nåds skaffare. **11** Om någor vedermoda vederfars edra bröder i verldene. **10** Men talar, han tale såsom Guds ord; om någor hafver ett Gud, som all nåd kommer af, den eder kallat hafver till ämbete, han tjene såsom af den förmågo, som Gud sin eviga härlighet i Christo Jesu, han fullborde eder, gifver; på det Gud blifver ärad i all ting, genom Jesum som en liten tid liden, styrke, stödje och stadfäste; Christum, hvilkom vare ära och våld evinnerliga. **(aiōn g166)** **11** Honom vare ära, och magt evinnerliga. Amen. **(aiōn g165)** **12** Mine käreste, förundrer eder Amen. **(aiōn g165)** **12** Med edar trogna broder Silvanus, icke på den hetta, som eder vederfars (den eder som jag menar, hafver jag eder tillskrifvit med få vederfars, att I skolen försökte varda), såsom eder ord, förmanandes och betygandes, att detta är den hände något nytt; **13** Utan glädjens heldre, att I liden rätta Guds nåd, som I uti stån. **13** Helsar eder den med Christo; på det I ock fröjdas och glädjas mågen församling i Babylonien, utvald lika med eder; och min uti hans härlighets uppenbarelse. **14** Salige ären I, son Marcus. **14** Helser eder inbördes med kärlekens om I för Christi Namns skull blifven försmådde; ty kyss. Frid vare med eder allom, som äro i Christo Anden, som är härligheten och Guds Ande, hvilas Jesu. Amen.

på eder; när dem blifver han försmådd, men när eder beprisad. **15** Ingen ibland eder lide, såsom en mördare, tjuf, illgerningsman, eller som den der träder in i ens annars ämbete. **16** Men lider han såsom en Christen, skämme sig intet; utan prise Gud för den delen. **17** Ty tiden är, att domen skall begynnas på Guds hus; begynnes det på oss, hvad blifver då deras ändalykt, som icke tro Guds Evangelio? **18** Och blifver den rättfärdige med plats salig, hvar blifver då den ogudaktige och syndaren? **19** Derföre, de der lida efter Guds vilja, de skola befalla honom sina själar, såsom enom trofastom Skapare, med goda gerningar.

2 Petrusbrevet

1 Simon Petrus, Jesu Christi tjenare och Apostel; dem som med oss lika dyrbara tro fått hafva i rätfärdighetene, som vår Gud gifver, och Frälsaren Jesus Christus. **2** Nåd och frid föröke sig i eder, genom Guds och vårs Herras Jesu Christi kunskap. **3** Efter det allahanda af hans Gudoms kraft, hvad som till lif och Gudaktighet tjenar, oss skänkt är, genom hans kunskap, som oss hafver kallat genom (sina) härlighet och dygd; **4** Genom hvilka oss de dyra och aldra största löfte gifna äro; nämliga, att I derigenom mågen blifva delaktige af Guds natur, om I flyn verldenes förgängeliga lusta: **5** Så lägger eder nu derom alla vinning, att I uti edra tro låten finnas dygd, och i dygdene beskedelighet; **6** I beskedelighetene måttelighet, i måttelighetene tålamod, i tålamodet Gudaktighet; **7** I Gudaktighetene broderlig kärlek, i broderlig kärlek allmännelig kärlek. **8** Ty när dessa stycker äro rikeliga när eder, så låta de eder icke finnas fåfänga eller utan frukt, i vårs Herras Jesu Christi kunskap. **9** Men hvilken denna icke hafver, han är blind, och ser intet, och hafver förgätit, att han var ren gjord af de synder, som han förra hade. **10** Derföre, käre bröder, lägger eder heldre vinning om att I gören edor kallelse och utkorelse fast; ty om I det gören, så fallen I icke någon tid. **11** Ty i så måtto blifver eder rikeliga gifven ingången i vårs Herras och Frälsares Jesu Christi eviga rike. (aōnios g166) **12** Derföre vill jag icke hafva födrag att förmana eder alltid härom, ändock I det veten, och ären stadfäste i denna närvanande sanning. **13** Ty jag menar det vara tillbörligt, så länge jag är i denna hyddo, att uppväcka och förmana eder. **14** Ty jag vet att jag skall snarliga aflägga denna mina hyddo, såsom ock vår Herre Jesus Christus hafver mig kungjort. **15** Men jag vill vinnlägga mig att I, efter min död, skolen behålla detta i åminnelse. **16** Ty vi hafve icke efterföljt några kloka fabler, då vi kungjordom eder vårs Herras Jesu Christi kraft och tillkommelse; utan vi hafve sjelfve sett hans härlighet. **17** Då han fick af Gud Fader äro och pris, genom ena röst, som till honom skedde af den stora härligheten, så lydandes: Denne är min älskelige Son, i hvilkom jag hafver ett godt behag. **18** Och denna röst hörde vi komma af himmelen, då vi vorom med honom på det helga berget. **19** Vi hafvom ett fast prophetiskt ord; och I görer väl att I akten derpå, lika som på ett ljus, som skin uti ett mörkt rum, så länge det dagas, och morgonstjernan uppgår i edor hjerta. **20** Och det skolen I först veta, att ingen Prophetia i Skriftene sker af egen utläggning. **21** Ty ingen Prophetia är ännu framkommen af menniskovilja; utan de helga Guds menniskor hafva talat, rörde af dem Helga Anda.

2 Men falske Propheter voro ock ibland folket, som ock ibland eder varda skola falske lärare; hvilke med ibland införa skola förderfelig partier, och förneka Herran, som dem köpt hafver; och skola föra öfver sig sjelfva en hastig fördömelse. **2** Och månge skola efterfölja deras förderf; genom hvilka sanningenes väg blifver försmädd; **3** Och uti girighet, med diktad ord, skola de handla med eder; hvilkom domen nu längesedan icke sen är, och deras fördömelse sover icke. **4** Ty hafver Gud icke skonat Änglomen, som syndade, utan hafver dem med mörksens kedjor nederkastat till helvetes, öfverantvardandes till att förvaras till domen; (*Tartaroō g5020*) **5** Och hafver icke skonat den förra verldene; utan bevarat Noe, rätfärdighetenes Predikare, sjelf åtonde, och lät floden gå öfver de ogudaktigas verld; **6** Och hafver gjort de städer Sodoma och Gomorra till asko, omstört och fördömt dem; och satt för ett efterdömelse dem ogudaktigom, som sedan komma skulle; **7** Och hafver frälst den rätfärdiga Lot, som var plågad af skamliga menniskor, genom deras sköraktiga umgängelse; **8** Ty efter han var rätfärdig, och bodde ibland dem, och måste dock sådana se och höra, plågade de dageligen den rätfärdiga själen med sina onda gerningar. **9** Herren kan frälsa de goda utaf frestelsen, men behålla de orätfärdiga till domedag, till att pinas; **10** Men aldramest dem som vandra efter köttet, uti orenom lusta, och försma herrskapet, öfverdådige, ensinnade, och intet rädas försäda väldigheterna; **11** Ändock Änglarna, som i kraftene och starkhetene större äro, icke draga kunna den försmädeliga domen emot sig, af Herranom. **12** Men de äro såsom de oförnuftiga djur, som af naturen dertill födda äro, att de skola fångna och slagtade varda; försmäda det de intet förstå, och skola uti sitt förderfveliga väsende förgås; **13** Och få orätfärdighetenes lön. De hållat för vällust, att de lefva i timeliga kräselighet; de äro slemheter och

skamfläckar; pråla af edra gåfvor, slösa med edart; dag för Herranom är såsom tusende år, och tusende
14 Hafva ögonen full med horeri, låta icke förmena år såsom en dag. 9 Herren födröjer intet sitt löfte, sig syndena, och locka till sig de istadiga själar; såsom somliga mena det vara födröjelse; men han hafva sin hjerta genomöfvd i girighet; förbannadt hafver tålmod med oss, och vill icke att någre skola folk; 15 öfvergivfa rätta vägen, och gå ville, och förgås, utan att hvar och en vänder sig till bättring. efterfölja Balaams, Bosors sons väg, hvilken älskade 10 Men Herrans dag varder kommandes såsom en vrånghetenes lön. 16 Men han blef straffad för tjuf om natten; och då skola himlarna med en stor sin vrånghet; det stumma arbetsdjuret talade med hastighet förgås, och elementen skola försmälta af menniskoröst, och förtog Prophetens galenskap. 17 hetta, och jorden, med de verk, som derpå äro, De äro källor utan vatten, och molnskyr, som af skola afbrännas. 11 Efter nu allt detta skall förgås, vädret drifvas; hvilkom förvaradt är ett svart mörker, hurudana bör eder då vara, uti helig umgängelse till evig tid. 18 Ty de tala stolt ord, som äro fåfäng: och och Gudaktighet? 12 Så att I väntén och åstunden igenom otukt locka dem till köttlig lusta, som rättsliga efter Guds dags tillkommelse; i hvilkom himlarna af undsluppne voro, och ännu vandra i villfarelse; 19 Och eld förgås skola, och elementen försmälta af hetta. lofva dem frihet, ändock de sjelfe äro förderfvelsens 13 Men nya himlar och en ny jord väntom vi, efter tjenare; ty af hvem någor öfvervunnen varder, hans hans löfte, der rätfärdighet uti bor. 14 Derföre, mine tjenare är han vorden. 20 Ty sedan de, genom käreste, medan I detta väntén, så lägger eder vinning Herrans och Frälsarens Jesu Christi kunskap, undflytt om att I obesmittade och ostrafelige för honom finnas hafva verldenes orenlighet, och hafva åter befevfat mågen i frid. 15 Och vårs Herras Jesu Christi tålmod sig deruti, och äro öfvervunne, är dem det yttersta räknér för edra salighet; såsom ock vår käre broder, värre vordet än det första. 21 Och hade dem bättre Paulus, efter den vishet som honom gifven är, hafver varit intet förståndit rätfärdighetenes väg, än, sedan skrifvit eder till; 16 Såsom han ock i all bref talar om de förstodo, vända sig ifrå det helga budet, som de sådana stycker; ibland hvilka något är som är svårt till anammat hade. 22 Dem är vederfaret det som för förstå, det de olärde och lösaktige förvärra, såsom ett sant ordspråk plägar sägas: Hunden går åter till ock andra skrifter, till sin egen förtappelse. 17 Men I, sina spyo; och svinet, som tvaget är, sölar sig åter i träcken.

3 Detta är nu den andra Epistelen, som jag skrifver eder till, mine käreste, i hvilko jag uppväcker och förmanar edart rena sinne; 2 Att I ihågkommen de ord, som tillförene sagd äro af de heliga Propheter; och desslikes vårt bud, vi som ärom Herrans och Frälsarens Apostlar. 3 Och veter det i förstone, att i yttersta dagarna varda kommande bespottare, som vandra efter sin egen lusta: 4 Och säga: Hvar är nu det löfte om hans tillkommelse? Ty ifrå den dag fäderne äro afsomnade, blifver allt såsom det af kreaturens begynnelse varit hafver. 5 Men sjelfviljande vilja de icke veta, att himlarna hafva ock varit i förtiden, och jorden af vattnet, och i vattnena bestånd haft, genom Guds ord. 6 Likväl vardt på den tid verlden, genom de samma, med flodene förderfvad. 7 Sammalunda ock nu himlarna och jorden varda genom hans ord sparde, att de skola varda eldenom förvarade till domedag, då de ogudaktiga menniskor fördömas skola. 8 Men ett skall eder icke fördoldt vara, mine käreste, att en

eder, att I icke förförde varden genom de ogudaktigas villfarelse, samt med dem, och fallen ifrå eder egen städighet; 18 Utan växer i nådene, och vårs Herras och Frälsares Jesu Christi kunskap. Honom vare ära, nu och till evig tid. Amen. (aiōn g165)

Uppenbarelseboken

1 Detta är Jesu Christi uppenbarelse, den Gud hafver gifvit honom, till att förkunna sinom tjenarom, hvad innan kort tid ske skall; och hafver betecknat och sändt, med sin Ängel, till sin tjenare Johannem; **2** Hvilken betygat hafver Guds ord och vittnesbörd om Jesu Christo, hvad han sett hade. **3** Salig är den som läs och hörer denna Prophetyes ord, och håller det deruti skrifvet är; ty tiden är nära. **4** Johannes, de sju församlingar i Asien: Nåd vare med eder, och frid af honom som är, och som var, och som komma skall, och af de sju Andar som för hans stol äro; **5** Och af Jesu Christo, som är ett troget vittne, förstfödder ifrå de döda, och en Förste över Konungarna på jordene; den oss ålskat hafver, och tvagit oss af våra synder med sitt blod; **6** Och gjort oss till Konungar och Prester för Gudi, och sinom Fader. Honom vare ära och vä尔de, ifråv evighet till evighet. Amen. (aiön g165) **7** Si, han kommer, med skyn, och all ögon skola se honom, och de honom stungit hafva, och all slägte på jordene skola jämrä sig; ja, Amen. **8** Jag är A och O, begynnelsen och änden, säger Herren, som är, som var, och som komma skall, den Allsmägtige. **9** Jag, Johannes, edar broder, och delaktig i bedröfvelsen, och i riket, och i Jesu Christi tålamod, var på den ön Pathmos, för Guds ords skull, och för Jesu Christi vittnesbördens skull. **10** Jag var i andanom, på en Söndag, och hörde efter mig en stor röst, såsom en basun; **11** Sägandes: Jag är A och O, den förste och den siste. Hvad du ser, det skrif uti ena bok, och sänd till de församlingar, som äro i Asien, i Epheso, och i Smirnen, och i Pergame, och i Thyatira, och i Sardis, och i Philadelphia, och i Laodicea. **12** Och jag vände mig om till att se efter rösten, som med mig talade; och som jag mig vände, såg jag sju gyldene ljudastakar; **13** Och midt ibland de sju gyldene ljudastakar en, som lik var mennisckones Son, klädd i en sid kjortel, och begjordad kring om bröstet med ett gyldene bälte. **14** Men hans hufvud och hans hår var hvitt, som en hvit ull, och såsom snö; och hans ögon voro såsom en eldståge. **15** Och hans fötter voro såsom glödande messing i ugnen, och hans röst såsom en dö'n af mycket vatten. **16** Och han hade i sine högra hand sju stjernor, och af hans mun utgick ett skarpt tweeggadt svärd; och hans ansigte sken såsom klara solen. **17** Och då jag såg honom, föll jag till hans fötter, såsom jag hade varit död; och han lade sin högra hand på mig, och sade till mig: Var icke förfärad; jag är den förste och den siste; **18** Och den lefvande; och jag var död, och si, jag är lefvandes, ifråv evighet till evighet: Amen; och hafver nycklarna till helvetet och döden. (aiön g165, Hadès g86) **19** Så skrif nu hvad du sett hafver, och hvad nu är, och hvad härefter ske skall; **20** Hemligheten af de sju stjernor, som du sett hafver i mine högra hand, och de sju gyldene ljudastakar: De sju stjernor äro de sju församlingars Änglar; och de sju ljudastakar, som du sett hafver, äro de sju församlingar.

2 Och skrif den församlings Ängel i Epheso: Detta säger han, som hafver sju stjernor i sine högra hand, den der vandrar midt ibland de sju gyldene ljudastakar. **2** Jag vet dina gerningar, och ditt arbete, och ditt tålamod, och att du icke må lida de onda, och hafver försökt dem som säga att de äro Apostlar, och äro dock icke, och hafver befunnit dem ljugare. **3** Och du lider och hafver tålamod, och arbetar för mitt Namns skull, och är icke trött vorden. **4** Men jag hafver emot dig, att du den första din kärlek övergivit hafver. **5** Betänk derfore hvaraf du fallen äst, och bätttra dig, och gör de första gerningarna; hvar det icke sker, då varder jag dig snarliga kommandes, och skall bortstöta din ljudastaka af sitt rum, utan du bättrar dig. **6** Men detta hafver du, att du hatar de Nicolaiters verk, hvilka jag ock hatar. **7** Den der örä hafver, han höre hvad Anden säger församlingarna: Den der vinner, honom vill jag gifva äta af lufsens trä, som är i Guds Paradis. **8** Och skrif den församlings Ängel i Smirnen: Detta säger den förste och den siste, den död var, och är lefvandes vorden: **9** Jag vet dina gerningar och din bedröfelse, och din fattigdom (men du äst rik), och hädelse af dem som sig säga vara Judar, och äro icke, utan äro Satans hop. **10** Frukta intet för något, som du lida skall. Si, djefvulen skall kasta några af eder i fängelse, på det I skolen försökte varda, och hafva bedröfelse i tio dagar. Var trofast intill döden, så skall jag gifva dig lufsens krono. **11** Den der örä hafver, han höre hvad Anden säger församlingarna. Den der vinner, han skall ingen skada få af den andra döden. **12** Och skrif den församlings Ängel i Pergamen: Detta säger han, som hafver det skarpa tweeggade svärdet: **13** Jag vet dina gerningar,

och hvor du bor, att der Satans sätte är; och du håller mitt Namn, och hafver icke nekat mina tro; och i de dagar är Antipas, mitt trogna vittne, dödader när eder, der Satan bor. **14** Men jag hafver något litet emot dig; namnet att du lefver, och äst död. **2** Var vaken, och ty du hafver der dem, som hålla Balaams lärdom, stärk det andra som dö vill; ty jag hafver icke befunnit hvilken lärde genom Balak åstadkomma förargelse för Israels barn, till att äta af det afgudom offradt var, och bedrifva boleri; **15** Så hafver du ock dem, dig; äst du icke vaken, så skall jag komma till dig som som hålla de Nicolaiters lärdom, hvilket jag hatar. **16** Bättra dig; annars skall jag dig snarliga komma, och du skall icke veta på hvad och skall strida med dem, med mins muns svärd. **17** Den der öra hafver, han höre hvad Anden säger församlingarna. Den der vinner, honom vill jag gifva värde. **5** Den som vinner, han skall klädder varda med äta af det fördolda Manna, och vill gifva honom ett godt vittnesbörd, och med det vittnesbörd ett nytt af lilsens bok; och jag skall vederkänna hans namn beskrifvet, det ingen känner, utan den det får. **18** Ock skrif den församlings Ängel i Thyatira: Detta hafver, han höre hvad Anden säger församlingarna. **7** säger Guds Son, som ögon hafver såsom eldståge, Skrif ock den församlings Ängel i Philadelphia: Detta och hans fötter lika som messing; **19** Jag vet dina gerningar, och den Sannfärdige, som hafver gerningar, och din kärlek, och dina tjenst, och dina Davids nyckel, den der upplåter, och ingen menniska tro, och ditt tålamod, och dina gerningar, de sista igenålåter; den der igenålåter, och ingen menniska flere än de första. **20** Men jag hafver något litet emot upplåter; **8** Jag vet dina gerningar. Si, jag hafver gifvit dig, att du tillstädjer den qvinnan Jesabel, som säger dig en öppen dörr, och ingen kan låta henne igen; ty att hon är en Prophetissa, lära och bedraga mina du hafver liten kraft, och du hafver hållit min ord, och tjenare, bedrifva boleri, och äta af det afgudom offradt hafver icke nekat mitt Namn. **9** Si, jag vill gifva dig utu är. **21** Och jag hafver gifvit henne tid, att hon skulle Satans hop; de sig säga vara Judar, och äro icke, bättra sig af sitt boleri; och hon hafver intet bättrat utan ljuga. Si, jag vill drifva dem dertill, att de skola sig. **22** Si, jag skall lägga henne i sängena; och komma och tillbedja för dina fötter, och skola veta de som med henne hor bedrifva, skola komma uti att jag hafver älskat dig. **10** Efter du hafver hållit mitt aldrastörsta bedröfvelse, om de icke bättra sig af tålamods ord, skall jag ock bevara dig för frestelsens sina gerningar. **23** Och hennes barn skall jag dräpa; stund, hvilken tillstundar allo verldene, till att fresta och alla församlingar skola veta, att jag är den som dem som bo på jordene. **11** Si, jag kommer snarliga; ransakar njur och hjerta; och skall gifva hvarjom håll det du hafver, att ingen tager dina krono. **12** och enom af eder efter hans gerningar. **24** Men eder Den der vinner, honom vill jag göra till en pelare uti säger jag, och androm som i Thyatira ären, som icke mins Guds tempel, och han skall icke mer utgå; och hafva sådana lärdom, och icke hafva förstått Satans jag skall skrifva på honom mins Guds Namn, och djuphet, såsom de säga: Jag skall icke lägga på eder mins Guds stads, dess nya Jerusalems, namn, som några andra böndo. **25** Dock hvad I hafven, det håller, nederkommer af himmelen ifrå min God, och mitt nya så länge jag kommer. **26** Och den der vinner, och Namm. **13** Den der öra hafver, han höre hvad Anden håller min verk intill ändan, honom skall jag gifva magt säger församlingarna. **14** Skrif ock den församlings öfver Hedningarna; **27** Och han skall regera dem med Ängel i Laodicea: Detta säger Amen, det trogna och jernris; och han skall sönderkrossa dem såsom en sannfärdiga vitnet, begynnelsen till Guds kreatur: **15** pottomakares käril; **28** Såsom jag ock fått hafver af Jag vet dina gerningar, att du äst hvarken kall eller minom Fader, och vill gifva honom morgonstjernona. varm; jag ville att du vore antingen kall, eller varm. **16** **29** Den der öra hafver, han höre hvad Anden säger Men efter du äst ljum, och hvarken kall eller varm, församlingarna. skall jag dig utspy utu min mun. **17** Ty du säger: Jag

är rik, och hafver nog, och behöfver intet; och vetst icke att du äst elände, och jäammerlig, fattig, och blind, och nakot. **18** Jag råder dig att du köper guld af mig, det genomeldadt och bepröfadt är, att du må blifva rik; och hvit kläder, som du må kläda dig uti, på det dine nakenhets blygd icke skall synas; och smörj din ögon med ögnasalvo, att du må få se. **19** De jag älskar, dem agar jag och näpser. Så var nu flitig, och bätttra dig. **20** Si, jag står för dörrene och klappar; den der hörer mina röst, och upplåter dörrena, till honom skall jag ingå, och hålla nattvard med honom, och han med mig. **21** Den der vinner, honom skall jag sitta låta med mig på min stol, såsom ock jag vunnit hafver, och är sittandes vorden med minom Fader på hans stol. **22** Den der öra hafver, han höre hvad Anden säger församlingarna.

4 Sedan såg jag, och si, en dörr vardt upplåten i himmelen; och den första rösten, som jag hörde, såsom en basun, med mig tala, sade: Stig här upp; jag vill visa dig, hvad ske skall härefter. **2** Och straxt var jag i Andanom; och si, en stol vardt satt i himmelen, och på stolen satt en. **3** Och den der satt, han var påseende såsom den stenen jaspis, och sardis; och en regnbåge var om stolen, påseendes såsom en smaragd. **4** Och kringom stolen voro fyra och tjugu stolar; och på de stolar såto fyra och tjugu äldste, klädde med hvit kläder, och på deras hufvud voro gyldene kronor. **5** Och af stolenom utgingo ljungeld, tordön och röster; och sju eldslampor brunno för stolen; hvilka äro de sju Guds Andar. **6** Och framför stolen var såsom ett glashaf, likt vid christall; och midt i stolen, och kringom stolen, fyra djur full med ögon, både före och bak. **7** Och det första djuret var likt ett lejon; och det andra djuret likt enom kalf; och det tredje djuret hade ett ansigte såsom en menniska; och det fjerde djuret likt enom flygande örn. **8** Och de fyra djur hade hvarterda sex vingar allt omkring, och de voro innantill full med ögon, och hade ingen ro dag eller natt, och sade: Helig, Helig, Helig är Herren Gud allsmägtig, som var, och som är, och som kommer skall. **9** Och då de djuren gåfvo honom pris, och äro, och tack, som satt på stolen, den der lefver ifrån evighet till evighet. (aiōn g165) **10** Föllo de fyra och tjugu äldste framför honom, som satt på stolen, och tillbådo den der lefver ifrån evighet till evighet; och kastade sina kronor för stolen, och sade: (aiōn g165) **11**

Herre, du äst värdig taga pris, och äro, och kraft; ty du hafver skapat all ting, och för din viljas skull hafva de varelse, och äro skapt.

5 Och jag såg i hans högra hand, som satt på stolen, ena bok skrifven innan och utan, beseglad med sju insegel. **2** Och jag såg en stark Ängel, som predikade med höga röst: Ho är värdig upplåta bokena, och uppbruta hennes insegel? **3** Och ingen i himmelen, eller på jordene, eller under jordene, kunde upplåta bokena, och icke heller se på henne. **4** Och jag gret svårliga, att ingen vardt funnen värdig till att upplåta bokena, och läsa henne, eller se på henne; **5** Och en af de äldsta sade till mig: Gråt icke. Si, Lejonet af Juda slägte, Davids rot, hafver vunnit till att upplåta bokena, och uppbruta hennes sju insegel. **6** Och jag såg, och si, midt i stolen, och ibland de fyra djuren, och midt ibland de äldsta stod ett Lamb, såsom det hade slagtadt varit, och hade sju horn, och sju ögon, hvilka äro de sju Guds Andar sände i all land. **7** Och det kom, och tog bokena utaf hans högra hand, som satt på stolen. **8** Och då det hade tagit bokena, föllo de fyra djur, och de fyra och tjugu äldste framför Lambet, hafvande hvar och en harpor och gyldene skålar fulla med rökwerk, hvilket är de heligas böner; **9** Och söngo en ny sång, och sade: Du äst värdig att taga bokena, och upplåta hennes insegel; ty du äst dödad, och hafver igenlöst oss Gudi till Konungar och Prester; och vi skole regnara på jordene. **11** Och jag såg, och hörde en röst af många Änglar, kringom stolen och kringom djuren, och kringom de äldsta, och talet på dem var mång sinom tusende tusend; **12** Sägande med höga röst: Lambet, som dödad är, det är värdigt att hafva kraft, och rikedom, och visdom, och starkhet, och äro, och pris, och lof. **13** Och all kreatur, som i himmelen äro, och de på jordene, och de under jordene, och i havet, och allt det uti dem är, hörde jag säga till honom, som satt på stolen, och till Lambet: Lof, och ära, och pris, och kraft, ifrån evighet till evighet. (aiōn g165) **14** Och de fyra djuren sade: Amen; och de fyra och tjugu äldste föllo ned (på sin ansigte), och tillbådo honom, som lefver ifrån evighet till evighet.

6 Och jag såg, att Lambet uppbröt ett af inseglens, **16** Och sade till berg och klippor: Faller öfver oss, och och jag hörde ett af de fyra djuren säga, såsom skyler oss för hans ansigte, som sitter på stolen, och med tordönsröst: Kom, och se. **2** Och jag såg, och för Lambsens vrede; **17** Ty den store hans vredes si, en hvit häst; och den derpå satt, hade en båga, dag är kommen; och ho kan bestå?

och honom vardt gifven en krona; och han for ut till att vinna, och få seger. **3** Och då det uppbröt det andra insegllet, hörde jag det andra djuret säga: Kom, och se. **4** Och der utgick en annar häst, röd; och honom, som derpå satt, vardt gifvet att han skulle borttaga friden af jordene, och att de skulle slå sig ihjäl inbördes; och honom vardt gifvet ett stort svärd. **5** Och då det uppbröt det tredje insegllet, hörde jag det tredje djuret säga: Kom, och se. Och jag såg, och si, en svart häst; och den der satt på honom hade ena vågskål i sine hand. **6** Och jag hörde ena röst midt ibland de fyra djur, sägandes: Ett mått hvete om en penning, och tre mått bjugg om en penning; och oljone och vinet gör ingen skada. **7** Och då det uppbröt det fjerde insegllet, hörde jag dess fjerde djursens röst säga: Kom, och se. **8** Och jag såg, och si, en black häst; och den som på honom satt, hans namn var döden, och helvetet följde honom efter; och dem vardt magt gifven öfver fjerde parten på jordene, att döda med svärd, och med hunger, och med döden af de vilddjur på jordene äro. (*Hades g86*) **9** Och då det uppbröt det femte insegllet, såg jag, under altaret, deras själar, som dödade voro för Guds ords skull, och för det vittnesbördsskull, som de hade; **10** Och de ropade med höga röst, och sade: Herre, du som äst helig och sannfärdig, huru länge dömer du icke, och hämnas icke vårt blod på dem, som bo på jordene? **11** Och dem vardt gifvet hvarjom och enom ett sidt hvitt kläde, och till dem vardt sagdt, att de skulle ännu hvilas en liten tid, till dess talet blefve fullt af deras medtjenare och bröder, de der ock skola dödade varda, såsom ock de. **12** Och jag såg, att det uppbröt det sjette insegllet; och si, då vardt en stor jordbäfning, och solen vardt svart som en härsäck, och månen vardt alltsammans såsom blod. **13** Och stjernorna föllo af himmelen ned på jordena, såsom fikonaträt sin fikon nedersläpper, då det ristes af stort väder. **14** Och himmelen gick bort, såsom en tillslagen bok; och all berg och ör vordo rörd af sitt rum. **15** Och Konungarna på jordene, och de överste, och rike, och hövitsmän, och väldige och alle tjenare, och alle frie, fördolde sig uti jordkular, och i bergskrefvor;

7 Sedan såg jag fyra Änglar stå på fyra jordenes hörn, hållande fyra jordenes väder, att intet väder skulle blåsa på jordena, eller på havet, eller på något träd. **2** Och jag såg en annan Ängel uppstiga ifrå solens uppgång; han hade lefvandes Guds insegel, och ropade med höga röst till de fyra Änglar, hvilkom gifvet var skada göra jordene och havena; **3** Och sade: Görer icke jordene skada, eller havena, eller träd, så länge vi med insegel tecknom vår Guds tjenare på deras anlete. **4** Och jag hörde talet på dem, som tecknade voro, hundrade fyra och fyrtio tusend, som tecknade voro, af all Israels barnas slägter: **5** Af Juda slägte tolftusend tecknade; af Rubens slägte tolftusend tecknade; af Gads slägte tolftusend tecknade; **6** Af Assers slägte tolftusend tecknade; af Nephthali slägte tolftusend tecknade; af Manasse slägte tolftusend tecknade; **7** Af Simeons slägte tolftusend tecknade; af Levi slägte tolftusend tecknade; af Isaschars slägte tolftusend tecknade; **8** Af Zabulons slägte tolftusend tecknade; af Josephs slägte tolftusend tecknade; af BenJamins slägte tolftusend tecknade. **9** Sedan såg jag, och si, en stor skare, den ingen räkna kunde, af allom Hedningom, och slägtom, och folkom, och tungomålam, ständande för stolen, och för Lambena, klädd i sid hvit kläder, och palmer i deras händer; **10** Och de ropade med höga röst, och sade: Salighet honom, som sitter på stolen, vårom Gudi och Lambena. **11** Och alle Änglar stodo kringom stolen, och om de äldsta, och om de fyra djuren, och föllo på sin ansigte framför stolen, och tillbådo Gud; **12** Och sade: Amen, lof, och ära, och vishet, och tack, och pris, och kraft, och starkhet vare vårom Gud, ifrån evighet till evighet. Amen. (*aiōn g165*) **13** Och en af de äldsta svarade, och sade till mig: Ho äro desse, som uti de sida hvita kläder kläddé äro? Och hvadan äro de komne? **14** Och jag sade till honom: Herre, du vetst det. Och han sade till mig: Desse äro de som komne äro uti stor bedräfvelse, och havva tvagit sin kläder, och gjort dem hvit i Lambsens blod. **15** Derföre äro de för Guds stol, och tjena honom dag och natt uti hans tempel; och

den på stolen sitter, skall bo öfver dem. 16 De skola intet mer hungra, eller törsta; icke heller skall solen falla på dem, icke heller någon hette; 17 Ty Lambet, som midt i stolen är, skall regera dem, och leda dem till levande vattukällor; och Gud skall aftorka alla tårar af deras ögon.

8 Och då det upprört det sjunde inseglet, vardt en tysta i himmelen vid en half stund. 2 Och jag såg sju Änglar stå för Gud, och dem vordo gifne sju basuner. 3 Och en annar Ängel kom, och stod för altaret, och hade ett gyldene rökelsekar; och honom vardt gifvet mycket rökverk, på det han skulle gifva till all helgons böner på gyldene altaret, som är för stolenom. 4 Och rökverksens rök, af helgonens böner, gick upp af Ängelens hand för Gud. 5 Och Ängelen tog rökelsekaret, och uppfyllede det med eld af altaret, och kastade ned på jordena; och der skedde tordön, röster, och ljungeld, och jordbäfning. 6 Och de sju Änglar, med de sju basuner, skickade sig till att basuna. 7 Och den förste Ängelen basunade; och vardt ett hagel och eld, bemängdt med blod, och det vardt kastadt på jordena; och tredjeparten af trän vardt uppbränd, och allt grönt gräs brann upp. 8 Och den andre Ängelen basunade; och uti hafvet vardt kastadt såsom ett stort brinnande berg, och tredjeparten af hafvet vardt blod. 9 Och tredjeparten af de levande kreatur, som i hafvet voro, blefvo döde; och tredjeparten af skeppen förgingos. 10 Och den tredje Ängelen basunade; och en stor stjerna föll ned af himmelen, brinnandes som ett bloss; och föll uti tredjeparten af älverna, och uti vattukällorna. 11 Och stjernones namn kallas malört; och tredjeparten vändes i malört, och många menniskor blefvo döda af vattnet, som förbittrad vardt. 12 Och den fjerde Ängelen basunade; och tredje parten af solene vardt slagen, och tredjeparten af månan, och tredjeparten af stjernorna, så att tredjeparten af dem vardt förmörkrad, och tredjedelen af dagen intet skina kunde, och af nattene sammalunda. 13 Och jag såg, och hörde en Ängel, som flög midt igenom himmelen, och sade med höga röst: Ve, ve, ve dem som bo på jordene, för de andra röster af de tre Änglars basuner, som ännu basuna skola.

9 Och den femte Ängelen basunade; och jag såg ena stjerno falla af himmelen på jordena; och

honom vardt gifven nyckelen till afgrundens brunn. (Abyssos g12) 2 Och han upplät afgrundens brunn, och der uppgick en rök, såsom af en stor ugn; och solen och vädret vordo förmörkrad af brunsens rök. (Abyssos g12) 3 Och utu röken kommo gräshoppor på jordena; och dem vardt gifven magt, såsom scorpioner på jordene magt hafva. 4 Och vardt sagdt till dem, att de icke skulle göra gräset på jordene skada, icke heller något det grönt var, icke heller något trå; utan allena menniskorna, de som icke hade Guds tecken i sin anlete. 5 Och dem vardt gifvet, att de icke skulle döda dem; utan att de skulle qvälia dem i fem månader; och deras qval var såsom qval af scorpien, då han hafver stungit menniskorna. 6 Och i de dagar skola menniskorna söka efter döden, och skola icke finna honom, och de skola begära dö, och döden skall fly ifrån dem. 7 Och de gräshoppor äro lika de hästar, som till krigs beredde äro, och på deras hufvud såsom kronor gulde lika, och deras ansigte såsom menniskors ansigte. 8 Och de hade här såsom qvinnohår, och deras tänder voro såsom lejons; 9 Och hade pansar såsom jernpansar, och bullret af deras vingar såsom vagnsbuller, der månge hästar löpa till krigs; 10 Och hade stjertar såsom scorpioner, och gaddar voro i deras stjertar; och deras magt var till att qvälia menniskorna i fem månader; 11 Och hade öfver sig en Konung, en Ängel af afgrunden, hvilkens namn på Ebreisko heter Abaddon, på Grekisko Apollyon. (Abyssos g12) 12 Ett Ve är framfaret, och si, här komma ännu tu annor Ve efter. 13 Och den sjette Ängelen basunade, och jag hörde ena röst af de fyra hörn af det gyldene altaret, som är för Guds ögon: 14 Och sade till den sjette Ängelen, som basunen hade: Lös de fyra Änglar, som bundne äro uti den stora älven Euphrates. 15 Och de fyra Änglar vordo löse, hvilke beredde voro till ena stund, till en dag, till en månad, och till ett år, att de skulle döda tredjeparten af menniskorna. 16 Och talet på det resigtget var mång sinom tusende tusend, och jag hörde deras tal. 17 Och så såg jag ock hästarna i synene, och de som såto på dem, de hade glödande, gula, och svavels pansar; och hufvuden på hästarna voro såsom lejonahufvud; och af deras mun utgick eld, och rök, och svavfel. 18 Af dessa tre plågor vardt dödad tredjeparten af menniskorna, af elden, och röken, och svallet, som utaf deras mun gick. 19 Ty deras magt

var i deras mun, och i deras stjertar; och stjertarne honom intet; ty han är gifven Hedningomen, och de voro ormom like, och hade hufvud, der de skada med skola förtrampa den heliga staden, i två och fyra gjorde. 20 Och voro ännu menniskor, som icke voro månader. 3 Och jag skall gifva tu minom vittnom, dödade af dessa plågor, och icke bättrade sig af sina och de skola prophetera i tusende, tu hundrade och händers verk; att de icke tillbådo djefvulskap, och sextio dagar, klädde i säckar. 4 Desse äro tu oljoträ, afgudar af guld, silfver, koppar, sten och trä, de der och tu bloss, ståndande för jorderikes Gud. 5 Och hvarken se kunna, eller höra, eller gå; 21 Och icke gjorde bot för sitt mord, trolldom, skörhet och tjuveri.

10 Och jag såg en annan stark Ängel nederkomma af himmelen; han var klädd med en sky, och en regnbåge öfver hans hufvud, och hans ansigte såsom solen, och hans fötter såsom eldspelare. 2 Och han hade i sine hand en öppen bok; och han satte sin högra fot på hafvet, och den vänstra på jordena. 3 Och ropade med höga röst, som ett ryttande lejon. Och då han ropade, talade sju tordöner sina röster. 4 Och då de sju tordöner talat hade sina röster, ville jag skrifvit dem; då hörde jag ena röst af himmelen säga till mig: Besegla det de sju tordöner talat hafva, och skrif det intet. 5 Och Ängelen, som jag såg stå på hafvet och på jordene, hof sina hand upp till himmelen, 6 Och svor vid honom, som lefver ifrån evighet till evighet, den der himmelen skapat hafver och hvad deruti är, och jordena och hvad deruti är, och hafvet och hvad deruti är, att ingen tid skall vara mer. (aiön g165) 7 Utan i de dagar, då den sjunde Ängelens röst höres, då han varder basunandes; då skall Guds hemlighet fullkomnad varda, såsom han förkunnat hade genom sina tjenare Propheterna. 8 Och jag hörde åter ena röst af himmelen tala med mig, och säga: Gack, och tag den öppna bokena af Ängelens hand, som står på hafvet och på jordene. 9 Och jag gick till Ängelen, och sade till honom: Få mig bokena; och han sade till mig: Tag, och ät upp henne, och hon skall rifva dig i buken; men i din mun skall hon vara söt som hannog. 10 Och jag tog bokena af Ängelens hand, och åt henne upp, och hon vardt i min mun söt som hannog; och då jag hade ätit henne, ref hon mig i buken. 11 Och han sade till mig: Du måste åter prophetera folkom, Hedningom, och tungomålom, och mångom Konungom.

11 Och mig vardt fången en rö såsom en käpp, och tillbådo Gud; 17 Och sade: Vi tackom dig, Herre, och mig vardt sagdt: Statt upp, och mäl Guds allsmägtig Gud, du som äst, och varit hafver, och tempel och altare, och de som tillbedja derinne. 2 tillkommande äst; ty du hafver tagit dina stora kraft, Men den inra choren af templet kasta ut, och mäl och regnerar; 18 Och Hedningarna äro vrede vordne;

och din vrede är kommen, och de dödas tid, att flyga uti öknena uti sitt rum, der hon födes en tid, och de skola dömas, och att du skal löna dina tjenare två tider, och en half tid, ifrån ormsens ansigte. **15** Propheterna, och helgonen, och dem som frukta ditt Namn, små och stora, och förderfva dem som jordena förderfvat hafva. **16** Och Guds tempel vardt upplåtet i himmelen, och hans Testaments ark vardt sedd i hans tempel, och der skedde ljungeld och röster, och tordöner, och jordbäfning, och stort hagel.

12 Och i himmelen syntes ett stort tecken: En qvinna beklädd med solene, och månen under hennes fötter, och på hennes hufvud en krona af tolftjernor.

2 Och hon var hafvandes, ropade, och pintes med barn, och hade stort qval till att föda. **3** Och så syntes ett annat tecken i himmelen, och si, en stor röd drake, som hade sju hufvud och tio horn, och på hans hufvud sju kronor. **4** Och hans stjert drog tredjeparten af himmelens stjernor, och kastade dem ned på jordena; och draken stod för qvinnone som föda skulle, på det, när hon födt hade, skulle han uppäta hennes barn. **5** Och hon födde ett svenbarn, som regera skulle alla Hedningar med jernris; och hennes barn vardt borttaget till Gud, och till hans stol. **6** Och qvinnan flydde uti öknena, der hon rum hade, beredt af Gudi, att hon der föda skulle, i tusende, tuhundrade och sextio dagar. **7** Och det vardt en stor strid i himmelen: Michael och hans Änglar stridde med drakan, och draken stridde och hans Änglar; **8** Och de vunno intet; och deras rum vardt icke mer funnet i himmelen. **9** Och den store draken, den gamle ormen, den der heter djefful och Satan, vardt utkastad, den der bedräger hela verldena; och han vardt kastad på jordena, och hans änglar vordo ock bortkastade med honom. **10** Och jag hörde en stor röst, som sade i himmelen: Nu är vår Guds salighet, och kraft, och rike, och magt hans Christs vorden, efter våra bröders åklagare är förkastad, den dem åklagade för Gud, dag och natt. **11** Och de vunno honom för Lambsons blods skull, och för dess vittnesbördς ords skull, och de hafva icke älskat sitt lif allt intill döden. **12** Derföre, glädjens, I himlar, och de som bo i dem. Ve dem som bo på jordene, och på hafvet; ty djefvulen stiger ned till eder, och hafver en stor vrede, vetandes att han icke lång tid hafver. **13** Och då draken såg att han förkastad var på jordena, förföljde han qvinnona, som svenbarnet födt hade. **14** Och qvinnone vordo gifne två vingar, såsom af en stor örn; att hon skulle

Och ormen sputade uti sin mun vatten, såsom en ström, efter qvinnona; på det han skulle födränka henne. **16** Men jorden halp qvinnone, och upplät sin mun, och uppsvalg strömmen, som draken af sin mun utspusat hade. **17** Och draken vardt vred på qvinnona, och gick bort, att han skulle örliga med de andra af hennes såd, de som hålla Guds bud, och hafva Jesu Christi vittnesbörd. Och han stod på hafsen sand.

13 Och jag såg ett vilddjur uppstiga uti hafvet, det

hade sju hufvud och tio horn, och på dess horn tio kronor, och på dess hufvud hädelsens namn. **2** Och vilddjuret, som jag såg, det var likt enom pardel, och dess fötter såsom björnafötter, och dess mun såsom lejons mun; och draken gaf thy sina kraft, och sin stol, och stora magt. **3** Och jag såg ett af hans hufvud såsom sargadt till döds, och dess dödssår var igenläkt, och hela jorden förundrade sig på vilddjuret. **4** Och de tillbådo drakan, som vilddjurena hade magt gifvit; och tillbådo vilddjuret, sägande: Ho är vilddjuret lik? Eller ho förmå strida emot thy? **5** Och thy vardt gifven en mun, till att tala stor ting och hädelse; och thy vardt gifven magt till att bruka sig i två och fyra månader. **6** Och det upplyfte sin mun, till att tala hädelse emot Gud, till att häda hans Namn och hans tabernakel, och dem som bo i himmelen; och thy vardt medgifvet strida med helgonen, och vinna dem. **7** Och thy vardt gifven magt öfver all slägter, och tungomål, och Hedningar. **8** Och alle de som på jordene bo, tillbådo det, hvilkas namn icke skrifna äro i Lambsons lifs bok, hvilket dödad är ifrå verldenes begynnelse. **9** Den der örta hafver, han höre. **10** Den der leder i fångelse, han skall gå i fångelse; den der dräper med svärd, han måste dödas med svärd. Här är de heligas tålmod och tro. **11** Och jag såg ett annat vilddjur uppstiga uti jordene; och det hade tu horn lika som Lambet; och det talade som drakan. **12** Och det gör alla dess första vilddjurets magt, i dess åsyn; och det kommer jordena, och dem derpå bo, till att tillbedja det första vilddjuret; hvilkets dödssår igenläkt var. **13** Och det gör stor tecken, så att det ock läter eld falla ned af himmelen på jordena, i menniskors åsyn. **14** Och det bedräger dem som bo på jordene, för de teckens skull, som thy gifna äro att göra för vilddjuret; sägandes till dem som bo på jordene, att

de skola göra vilddjurena, som sargadt var af svärd, och var lefvande vordet, ett beläte. **15** Och thy vardt gifvet, att det skulle gifva vilddjurets beläte anda, och att vilddjurets beläte skulle tala, och så beställat, att hvilke som helst icke tillbådo vilddjurets beläte, skulle dödas. **16** Och det lät alla, små och stora, rika och fattiga, fria och tjenare, taga vedertecken tal. **18** Här är visdomen: Den der förstånd hafver, han räkne vilddjurets tal; ty det är ens menniskos tal, och dess tal är sexhundrad sextio och sex.

14 Och jag såg, och si: Ett Lamb stod på Sions berg, och med thy hundrade fyra och fyratio tusend: de hade dess Faders Namn beskrifvet på sin anlete. **2** Och jag hörde ena röst af himmelen, såsom af ett stort vatten; och såsom ena röst af en stor tordön; och rösten, som jag hörde, var såsom harpolekares, de der lekte på sina harpor. **3** Och de söngo såsom en ny sång för stolen, och för de fyra djuren, och för de äldsta; och ingen kunde lära den sången, utan de hundrade fyra och fyratio tusend, som köpte äro af jordene. **4** Desse äro de, som med qvinnor icke besmittade äro, ty de äro jungfrur; desse äro de som följa Lambet, ehvar det går; desse äro köpte ifrå menniskorna, till en förstling Gudi, och Lambena. **5** Och i deras mun är intet svek funnet; ty de äro utan smitto, för Guds stol. **6** Och jag såg en annan Ängel flyga midt genom himmelen; han hade ett evigt Evangelium, det han förkunna skulle dem som på jordene bo, och allom Hedningom, och slägtom, och tungomålom, och folkom. (*aiōnios g166*) **7**

Och sade med höga röst: Frukter Gud, och gifver honom äro; ty stunden är kommen till hans dom, och tillbeder honom, som hafver gjort himmel och jord, hafvet och vattukällorna. **8** Och en annar Ängel följe efter, och sade: Fallen, fallen är den store staden Babylon; ty han hafver dricka gifvit allom Hedningom af vredenes vin, sins boleris. **9** Och tredje Ängelen följe dem, och sade med höga röst: Hvar någor tillbeder vilddjuret, och dess beläte, och tager dess vedertecken på sitt anlete, eller på sin hand; **10** Han skall ock dricka af Guds vredes vin, det inskänkt och klart är i hans vredes kalk; och han skall varda plågad med eld och svafvel, i heliga Änglars åsyn,

och i Lambsens åsyn. **11** Och röken af deras plågo skall uppstäga af evighet till evighet; och de hafva hvarken dag eller natt ro, som tillbedja vilddjuret och dess beläte, och der någor tagit hafver dess namns vedertecken. (*aiōn g165*) **12** Här är de helgas tålamod; här äro de som hålla Guds bud och Jesu tro. **13** Och jag hörde ena röst af himmelen säga till mig: Skrif: uti deras högra hand, eller på deras anlete; **17** Att Anden säger, att de skola hvila sig ifrå sitt arbete; vedertecknet, eller vilddjurets namn, eller dess namns ty deras gerningar följa dem efter. **14** Och jag såg, och si en hvit sky; och på skynom satt en, som lik var menniskones Son, och hade på sitt hufvud en guldkrono, och i hans hand en hvass lia. **15** Och en annar Ängel kom utu templet, och ropade med höga röst till den, som satt på skynom: Hugg till med din lia, och skär; ty tiden är dig kommen, att du skall skära; ty säden på jordene är torr vorden. **16** Och han, som satt på skyn, högg till med sin lia på jordena, och jorden vartd afskoren. **17** Och en annar Ängel kom utu templet, som i himmelen är, den ock en hvass lia hade. **18** Och en annar Ängel kom utur altaret, den magt hade öfver elden; och ropade med höga röst till honom, som hade den hvassa lian, och sade: Hugg till med din hvassa lia, och skär upp vinvistarna på jordene; ty hennes vinbär är mogen. **19** Och Ängelen högg till med sin skarpa lia på jordena, och skar upp vingårdarna på jordene, och kastade dem uti Guds vredes stora präss. **20** Och vartd prässen trampad utom staden; och blodet gick ut af prässen, allt intill betslen på hästarna, utöfver tusende sexhundrad stadier vägs.

15 Och jag såg ett annat tecken af himmelen, stort och underlit: Sju Änglar, som hade sju de yttersta plågor; ty med dem är fullkomnad Guds vrede. **2** Och jag såg såsom ett glashaf, bebländadt med eld, och dem stå på samma glashaf, som seger vunnit hade på vilddjuret, och dess beläte, och vedertecken, och på dess namns tal; och de hade Guds harpor. **3** Och de söngo Mose, Guds tjenares, sång, och Lambsens sång, sägande: Stor och underlig äro din verk, Herre Gud allsvåldig; rättfärdige och sanne äro dine vägar, du helgonens Konung. **4** Ho skulle icke frukta dig, Herre, och prisa ditt Namn? Ty du äst tillbedja i din åsyn; ty dine domar äro uppenbare och klart är i hans vredes kalk; och han skall varda tillbedja i din åsyn; ty dine domar äro uppenbare vordne. **5** Sedan såg jag; och si, vittnesbördens

tabernakels tempel vardt öppnad i himmelen; 6 allsvällda Guds dag. 15 Si, jag kommer, som tjufven Och gingo derut af templet de sju Änglar, som de plågar komma; salig är den som vakar, och förvarar sju plågor hade, klädde uti rent, hvitt linkläde, och sin kläder, att han icke går naken, och de få se hans omgjordade kringom bröstet med gyldene bälte. 7 skam. 16 Och han församlade dem på ett rum, det Och ett af de fyra djuren gaf de sju Änglar sju gyldene heter på Ebreisko Armageddon. 17 Och den sjunde skålär, fulla med Guds vrede, den der lefver af evighet Ängelen göt ut sina skål i vädret; och gick en stor till evighet. (aiōn g165) 8 Och templet vardt uppfylld röst utaf himmelmens tempel ifrå stolen, som sade: Det med rök af Guds härlighet, och af hans kraft; och är gjordt. 18 Och det vardt röster, och tordön, och ingen kunde gå in i templet, till dess de sju plågor, ljungeld, och stor jordbäfning, sådana, att dess like som de sju Änglar hade, fullkomnade vordo.

16 Och jag hörde ena stora röst uti templet; den

sade till de sju Änglar: Går, och utgjuter de Guds vredes skålär på jordena. 2 Och den förste Ängelen gick åstad, och göt sina skål ut på jordena; och det vardt ett ondt och skadeligt sår på menniskomen, som vilddjurets vedertecken hade, och på dem som tillbådo dess beläte. 3 Och den andre Ängelen göt ut sina skål i hafvet; och det vardt såsom ens döds mans blod, och allt det lif hade i hafvet blef dödt. 4

Och den tredje Ängelen göt ut sina skål i älvena, och i vattukällorna; och det vardt blod. 5 Och jag hörde

en Ängel säga: Rättfärdig äst du, Herre, som äst, till mig: Kom, jag vill visa dig den stora skökones

och varit hafver, och helig, att du detta dömt hafver. 6 Ty de hafva utgjutit helgonens och Propheternas

blod, och blod hafver du ock gifvit dem dricka; ty de

ärö dess värde. 7 Och jag hörde en annan Ängel säga af altaret: Ja, Herre Gud allsväldig, sanne och

rätte äro dine domar. 8 Och den fjerde Ängelen göt ut sätta: Ja, Herre Gud allsväldig, sanne och

rätte äro dine domar. 9 Och den femte Ängelen göt ut sätta: Ja, Herre Gud allsväldig, sanne och

rätte äro dine domar. 10 Och den sexte Ängelen göt ut sätta: Ja, Herre Gud allsväldig, sanne och

rätte äro dine domar. 11 Och den sjette Ängelen göt ut sätta: Ja, Herre Gud allsväldig, sanne och

rätte äro dine domar. 12 Och den åttonde Ängelen göt ut sätta: Ja, Herre Gud allsväldig, sanne och

rätte äro dine domar. 13 Och den nionde Ängelen göt ut sätta: Ja, Herre Gud allsväldig, sanne och

rätte äro dine domar. 14 Och den tionde Ängelen göt ut sätta: Ja, Herre Gud allsväldig, sanne och

rätte äro dine domar. 15 Och den elände Ängelen göt ut sätta: Ja, Herre Gud allsväldig, sanne och

rätte äro dine domar. 16 Och den elände Ängelen göt ut sätta: Ja, Herre Gud allsväldig, sanne och

icke varit hade, sedan menniskorna på jordene varit hade, sådana jordbäfning, så stor. 19 Och den store staden vardt i tre delar, och Hedningarnas städer föllo; och den store Babylon kom i åminnelse för Gudi, att han ville gifva honom kalken af sine grymma vredes vin. 20 Och alle ör flydde, och bergen funnos intet. 21 Och stort hagel, såsom en centener, kom ned af himmelen på menniskorna; och menniskorna hädde Gud, för den stora plåga af haglet; ty dess plåga var ganska stor.

17 Och kom en af de sju Änglar, som hade de

sju skålär, och talade med mig, och sade fördömelse, som sitter på mycken vatten; 2 Med

hvilka Konungarna på jordene bolat hafva; och de

der på jordene bo, äro druckne vordne af hennes

blod, och blod hafver du ock boleris vin. 3 Och han förde mig i Andanom uti

vilddjur, det var fullt med hädelsenamn, och hade

sina skål i solena; och honom vardt gifvet att plåga sju hufvud och tio horn. 4 Och qvinnan var klädd

menniskorna med hetta af eld. 5 Och menniskorna med purpur och rosenfärgo, och öfverguld med guld,

vordo brinnande uti en stor hetta, och de hädde Guds och ädla stenar, och perlor; och hade en gyldene

Namn, som magten hade öfver dessa plågor; och kalk i sine hand, full med styggelse, och sins boleri gjorde inga syndabättning, att de måtte gifvit honom orenlighet; 5 Och på hennes anlete skrifvet det namn,

äro. 10 Och den femte Ängelen göt ut sina skål på Hemlighet: Den store Babylon, modren till boleri, och

vilddjurets stol; och dess rike vardt förmörkadt, och till styggelse på jordene. 6 Och jag såg qvinnona

de sönderbeto sina tungor, för värks skull; 11 Och druckna af helgonens blod, och af deras blod, som

hädde Gud i himmelen, för sin värk och sin sårs skull, Jesu vittne voro; och jag förundrade mig storliga, och bätttrade sig intet af sina gerningar. 12 Och den då jag såg henne. 7 Och Ängelen sade till mig: Hvi

Euphrates; och dess vatten borttorkades; på det förundrar du dig? Jag vill säga dig hemligheten om och hafver sju hufvud och tio horn. 8 Vilddjuret, som

Och jag såg utu drakans mun, och utu vilddjurets mun, och utu den falska Prophetens mun, utgå tre orena

andar, såsom paddor. 14 Och det äro djefulsens och hafver sju hufvud och tio horn. 8 Vilddjuret, som

andar, som tecken göra, och utgå till Konungarna på förundrar sig, hvilkas namn icke skrifna äro i lifsens

hela jordene, att församla dem till strids på den stora bok, ifrå verldenes begynnelse; då de se vilddjuret,

som hafver varit, och som icke är, ändock det är. hon sig hafver härliga hållit och i vällust varit, så
(Abyssos g12) 9 Och här är sinnet, der visdom tillhörer; mycket inskänker henne pino och gråt; ty hon säger i de sju hufvud äro sju berg, der qvinnan sitter uppå, sitt hjerta: Jag sitter och är en Drottning, och icke och det äro sju Konungar. 10 Fem äro fallne; en är, enka, och hafver ingen sorg. 8 Deraföre skola hennes och den andre är icke ännu kommen; och när han plågor komma på en dag, död, gråt, och hunger; kommer, skall han icke länge blifva. 11 Och vilddjuret, och hon skall varda uppbränd i eld; ty Herren Gud som hafver varit, och icke är, den är den åtonde, och är stark, som henne döma skall. 9 Och jordenes han är utaf de sju, och han går uti fördömelse. 12 Och Konungar skola gråta henne, och beklaga sig öfver de tio horn, som du sett hafver, äro tio Konungar, henne, de som med henne bolat, och i vällust lefvat som ännu icke hafva fått rike, utan skola, såsom hafva, då de få se röken af hennes brand; 10 Och Konungar, på en stund få magt med vilddjuret. 13 skolastå längst ifrå, för hennes plågos räddhågas Desse hafva alle ett råd, och skola gifva vilddjurena skull, och säga: Ve, ve den store staden Babylon, den sina magt och kraft. 14 De skola strida med Lambena, starke staden; ty uti en stund är din dom kommen. 11 och Lambet skall vinna dem; ty det är en Herre öfver Och köpmänerna på jordene skola gråta och sörja alla herrar, och en Konung öfver alla Konungar; och öfver henne, att ingen köper deras varor mer: 12 med thy äro de utkallade, och utkorade, och trogne. Guld, och silfver, och ädla stenar, och perlor, och 15 Och han sade till mig: Vattnet, som du såg, der silke, och purpur, och skarlakan, och allt Thynenträ, skökan sitter på, är folk och skarar, och Hedningar, och all kärl af kosteligt trä, och af koppar, och jern, och tungomål. 16 Och de tio horn, som du sett hafver och marmor, 13 Och canel, och timian, och salvo, och på vilddjuret, skola hata skökona, och lägga henne rökelse, och vin, och oljo, och semlor, och hvete, och öde och naken; och de skola uppåt hennes kött, och boskap, och får, och hästar, och vagnar, och kroppar, bränna henne upp i eld. 17 Ty Gud hafver gifvit dem i och menniskors själar. 14 Och de äple, som din själ hjertat, att de skola göra det honom behagar, och begärar, äro bortkomna ifrå dig, och allt det fett och göra alle ena mening, att de skulle gifva vilddjurena härligt var, är förgånget ifrå dig, och du skall icke nu riket, till dess Guds ord varda fullkomnad. 18 Och finnat härefter. 15 Köpmänerna som sådana varor qvinnan, som du sett hafver, är den store staden, plåga hafva, och äro rike vordne af honom, skolastå som rike hafver öfver jordenes Konungar.

18 Och sedan såg jag en annan Ängel komma neder af himmelen, den stora magt hade; och jorden vardt upplyst af hans klarhet. 2 Och han ropade med magt och höga röst, sägandes: Fallen, fallen är den store Babylon, och är vorden djeflaboning, och alla orena andars behåll, och alla orena och ohyggeliga foglars behåll. 3 Ty alle Hedningar hafva druckit af vredenes vin, hennes boleris, och Konungarne på jordene hafva bolat med henne, och köpmännerne på jordene äro rike vordne af hennes stora vällust. 4 Och jag hörde ena andra röst af himmelen, som sade: I mitt folk, går ut ifrå henne, att I icke delaktige varden i hennes synder, och att I icke fân något af hennes plågor; 5 Ty hennes synder räcka allt upp i himmelen, och Gud hafver dragit till minnes hennes orättfärdigheter. 6 Betaler henne, såsom hon hafver betalat eder, och görer henne dubbelt efter hennes gerningar; och med samma kalk, som hon hafver inskänkt eder, inskänker henne dubbelt. 7 Så mycket

längst ifrå, för räddhågas skull af hans plågo, gråta och sörja; 16 Och säga: Ve, ve den stora staden, som med silke, och purpur, och skarlakan beklädd var, och öfverguld med guld, och ädla stenar, och perlor; 17 Ty uti ene stund äro förödde sådana rikedomar; och alle skeppare, och alle de som på skeppen vistas, och sjömän, och de som till sjös handla, stodo längt ifrå; 18 Och ropade, då de sågo röken af hans brand, sägande: Hvar är dens stora stadsens like? 19 Och de kastade mull på sin hufvud, och ropade, gråtande och sörjande, och sade: Ve, ve den stora staden, i hvilkom alle äro rike vordne, som i hafvet hafva haft sin skepp af hans varor; ty uti en stund är han öde vorden. 20 Fröjda dig öfver honom, himmel, och I helige Apostlar, och Propheter; ty Gud hafver dömt edar dom på honom. 21 Och en stark Ängel tog upp en stor sten som en qvarnsten, och kastade i hafvet, och sade: Med sådana hastighet skall förkastad varda den store staden Babylon, och han skall icke nu mer varda funnen. 22 Och harpares, och sångares, och

pipares, och basuners röst skall icke mer hörd varda i är, med hvita hästar, klädde uti hvitt och rent silke. dig; och alle handverksmän, ehvad handverk det 15 Och uti hans mun utgick ett skarpt tweeggadt är, skola icke mer varda funne i dig; och qvarnaröst svärd, att han dermed skall slå Hedningarna; och skall icke mer höras i dig. 23 Och ljud och ljusastaka han skall regera dem med jemnris; och han trampar skall icke mer lysa i dig; och brudgummes och bruds allsmägtig Guds grymma vredes vinpräss. 16 Och röst skall icke mer hörd varda i dig; ty dine köpmän han hafver på sin kläder, och på sina länd ett namn, voro Förstar på jordene; ty i dinom trolldom hafva alle skrifvet altså: Konung öfver alla Konungar, och Herre Hedningar ville farit; 24 Och i honom vartd funnen öfver alla herrar. 17 Och jag såg en Ängel stå i Propheternas och helgonens blod, och allas deras som dräpne äro på jordene.

19 Sedan hörde jag, såsom en stor röst, af en stor

skara i himmelen, som sade: Halleluja; salighet och pris, ära och kraft, vare Herranom vårom Gudi. 2 Ty hans domar äro sanne och rätte; ty han hafver dömt den stora skökan, den med sitt boleri hafver förderfvat jordena; och hafver hämnat sina tjenares blod uti hennes hand. 3 Och åter sade de: Halleluja; och röken gick upp af evighet till evighet. (aiōn g165) 4

Och de fyra och tjugu äldste, och de fyra djur, föllo neder och tillbådo Gud, som satt på stolen, och sade: Amen, Halleluja. 5 Och en röst gick af stolen, och sade: Lofver vår Gud, I alle hans tjenare, och I som frukten honom, både små och store. 6 Och jag hörde ena röst, såsom af en stor skara, och såsom en röst af mycket vatten, och såsom en röst af stor tordön, säga: Halleluja; ty vår Herre, allsmägtig Gud, hafver intagit riket. 7 Låt oss glädjas och fröjdas, och gifva honom äro; ty Lambsons bröllop är kommet, och dess hustru hafver sig tillredt. 8 Och henne vartd gifvet att kläda sig uti rent och skinande silke; men silket är helgonens rätfärdighet. 9 Och han sade till mig: Skrif: Salige äro de, som kallade äro till Lambsons bröllop. Och han sade till mig: Dessa äro sann Guds ord. 10 Och jag föll för hans fötter, att tillbedja honom; och han sade till mig: Se till, att du det icke gör; ty jag är din och dina bröders medtjenare, som Jesu vittnesbörd hafva. Tillbed Gud; ty Jesu vittnesbörd är Propheties Ande. 11 Och jag såg himmelen öppen; och si, en hvit häst; och den som satt på honom, han het Trofast och Sannfärdig; och han dömer och strider med rätfärdighet. 12 Och hans ögon såsom eldsläge, och på hans hufvud många kronor; och hade ett namn skrifvet, det ingen kände, utan han sjelfver. 13 Och han var klädd i ett kläde, som med blod bestänkt var; och hans namn heter: Guds Ord; 14 Och honom efterfölje den här, som i himmelen

han skall regera dem med jemnris; och han trampar solene, och han ropade med höga röst, och sade till alla foglar, som flugo under himmelen: Kommer, och församlens till den stora Guds Nattvard; 18 Att I skolen äta Konungarnas kött, och höfvtismännernas kött, och de starkas kött, och hästarnas kött, och deras som sitta på dem, och allas deras kött, som frie och trälär äro, och både smås och storas. 19 Och jag såg vilddjuret, och jordenes Konungar, och deras hästar församlada, till att hålla ena strid med honom, som satt på hästen, och med hans här. 20 Och vilddjuret vartd fånget, och med thy den falske Propheten, som tecken gjorde för thy, med hvilko han bedrog dem, som togo vilddjursens vedertecken, och dem som tillbådo dess beläte; desse två vordo lefvande kastade uti en brinnande sjö, som brann med svavel. (Limnē Pyr g3041 g4442) 21 Och de andre vordo dräpne med hans svärd, som satt på hästen, det uti hans mun gick; och alle foglar vordo mättade af hans kött.

20 Och jag såg en Ängel nederkomma af himmelen;

han hade nyckelen till af grunden, och ena stora kedjo i sine hand. (Abyssos g12) 2 Och han grep drakan, den gamla ormen, som är djefvulen och Satan, och band honom i tusende år; 3 Och kastade honom uti afgrunden, och lät åter om honom, och beseglade der ofvan uppå, att han icke mer bedraga skulle Hedningarna, till dess fullkomnad vordo tusende är; och sedan måste han lös varda till någon liten tid. (Abyssos g12) 4 Och jag såg stolar, och de såto på dem, och dem vartd gifven dom; och deras själar, som halshuggne voro för Jesu vittnesbörd, och för Guds ords skull; och de der icke tillbådo vilddjuret eller dess beläte; ej heller togo dess vedertecken på sin anlete, eller i sina händer; och de lefde, och regnerade med Christo i tusende är. 5 Men de andre döde fingo icke lif igen, till dess tusende är fullkomnad vordo; denna är den första uppståndelsen. 6 Salig och helig är den som del hafver uti första uppståndelsen; öfver dem hafver den andre döden ingen magt; utan de varda

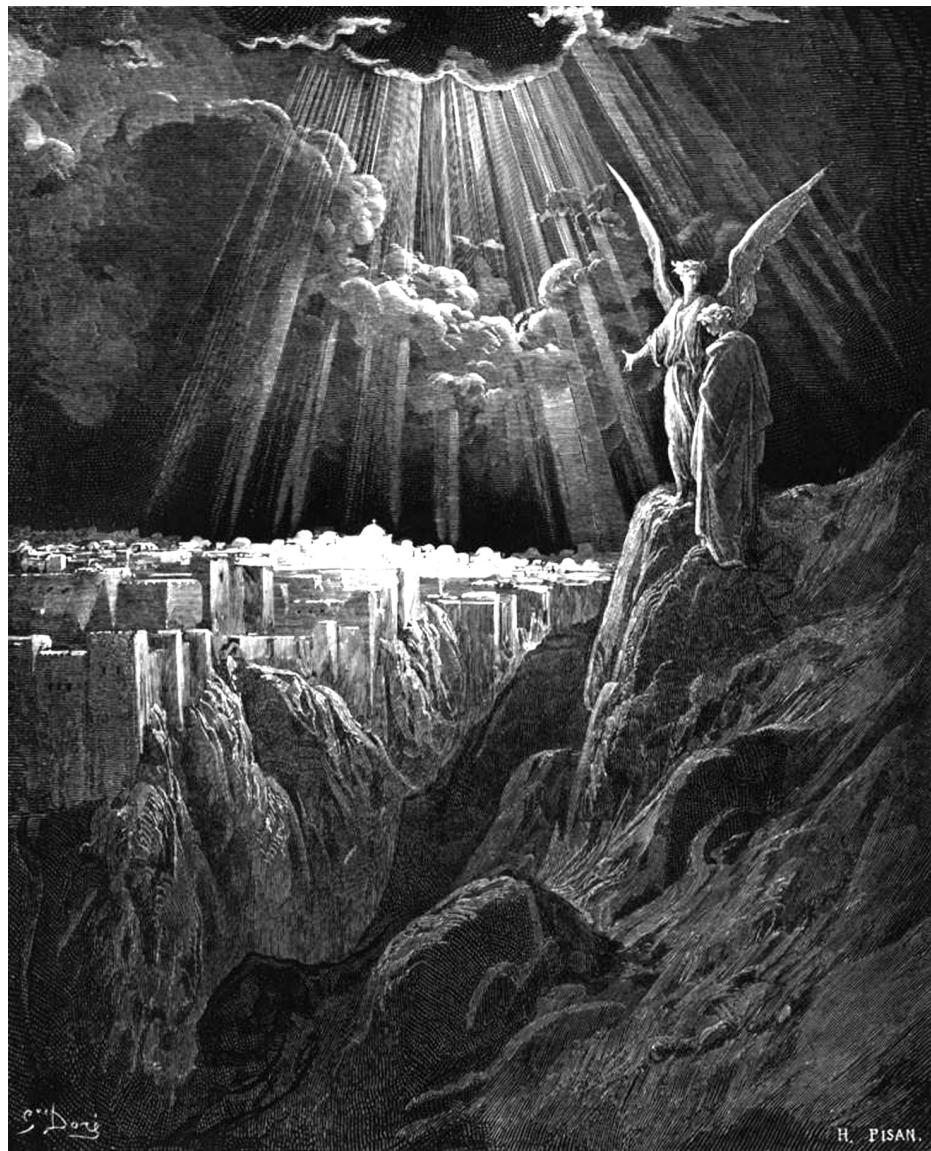
Guds och Christi Prester, och skola regnera med honom i tusende år. 7 Och då tusende år fullkomnad äro, värder Satanas lös utu sitt fängelse. 8 Och han skall utgå, till att bedraga Hedningarna, som äro på fyra jordenes parter, Gog och Magog, på det han skall församla dem i strid; hvilkas tal är såsom sanden i hafvet. 9 Och de gåfvo sig upp på jordenes bred het, och kringhvärfe helgonens lägre, och den älskeliga staden; och neder af himmelen for eld af Gudi, och förtärde dem. 10 Och djefvulen, som dem bedragit hade, vardt kastad uti den brinnande sjön, och svallet, der både vilddjuret och den falske Propheten skola plågas, dag och natt, ifrån evighet till evighet. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 Och jag såg en stor hvit stol, och en sitta på honom, för hvilkens ansigte flydde jord och himmel, och dem vardt intet rum funnet. 12 Och jag såg de döda, stora och små, stå i Guds åsyn, och böckerna vordo upplåtna; och en annar bok vardt upplåten, som är lfsens; och de döde vordo dömdé, efter som skrifvet var i böckerna, efter deras gerningar. 13 Och hafvet gaf igen de döda, som deruti voro; och döden och helvetet gåfvo igen de döda, som uti dem voro; och det blef dömdt om hvar och en, efter deras gerningar. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 14 Och döden och helvetet vordo kastade, uti den brinnande sjön; denne är den andre döden. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 Och den der icke vardt funnen skrifven i lfsens bok, han vardt kastad i den brinnande sjön. (Limnē Pyr g3041 g4442)

vattnens källo för intet. 7 Den som vinner, han skall allt detta få äga; och jag skall vara honom hans Gud, och han skall vara min son. 8 Men dem räddom, och otrognom, och grufligom, och mandräparom, och bolarom, och trollkarlom, och afgudadykarom, och allom lögnaktigom, deras del skall vara uti den sjön, som brinner med eld och svavel; hvilket är den andre döden. (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 Och till mig kom en af de sju Änglar, som hade sju skålar fulla med de sju yttersta plågor; och han talade med mig, och sade: Kom, och jag vill visa dig brudena, Lambsens hustru. 10 Och han förde mig, i Andanom, på ett stort och högt berg, och viste mig den stora staden, det helga Jerusalem, nederkomma af himmelen ifrå Gud; 11 Och hade Guds härlighet; och hans ljus var lika som den aldraädlaste stenen, en klar jaspis, 12 Och han hade en stor och hög mur, den der tolf portar hade, och i portarna tolf Änglar, och inskrifna namn, hvilka är de tolf Israels söners slägters namn. 13 Östantill tre portar, nordantill tre portar, sunnantill tre portar, vestantill tre portar. 14 Och stadsmuren hade tolf grundvalar, och i dem de tolf Lambsens Apostlars namn. 15 Och den som talade med mig, hade ena gyldene rö, der han med mäta skulle staden, och hans portar, och hans mur. 16 Och staden ligger fyrkant, och hans längd är så stor som bredden; och han mälte staden med rön, tolf tusend stadier; och hans längd, och bredd, och höjd äro lika. 17 Och han mälte hans mur, hundrade fyra och fyratio alnar, efter ens menniskos mått, som Ängelen hade. 18 Och hans murs byggning var af jaspis; men sjelfve staden af klart guld, lik vid rent glas. 19 Och stadsmurens grundvalar varo prydde med all dyrbar sten; förste grundvalen var af jaspis, den andre en saphir, den tredje en chalcedonier, den fjerde en smaragd; 20 Den femte en sardonix, den sjette en sardis, den sjunde en chrysolith, den åttonde en beryll, den nionde en topazier, den tionde en chrysopras, den ellote en hyacinth, den tolfte en amethyst. 21 Och de tolf portar voro tolf perlor, hvar för sig; och hvar port var af ene perlo; och stadsens gator voro klart guld, såsom genomskinande glas. 22 Och jag såg der intet tempel uti; ty Herren, allsvåldig Gud, är templet deruti, och Lambet. 23 Och staden behöver icke sol eller måna, att de skola lysa deruti; ty Guds härlighet upplyser honom, och hans ljus är Lambet.

24 Och Hedningarna, som salige varda, skola vandra i församlingarna: Jag är Davids rot och släkte, en i hans ljus; och Konungarna på jordene skola föra klar morgonstjerna. **25** Och hans Kom. Och den det hörer, han säge: Kom. Och den portar låtas intet till om dagen; ty der varder ingen der törster, han komme; och den der vill, han tage natt. **26** Och de skola föra Hedningarnas härlighet lufsens vatten för intet. **18** Men jag betygar hvar och och ära in uti honom. **27** Der skall intet inkomma, som besmittligit är, eller det styggelse gör och lögn; utan de som skrifne äro i Lambsons lefvande bok.

22 Och han viste mig ena klara älf, med lefvande vatten, klar som christall, den gick ifrå Guds stol och Lambsons. **2** Midt uppå hans gator, och på båda sidor vid älvvena, stod lufsens trä, bärandes tolffald frukt, och bar sina frukt alla månader; och löfven af trät tjente till Hedningarnas helbregdo. **3** Och intet förbannadt skall vara mer; utan Guds och Lambsons stol skall blifva deruti, och hans tjenare skola honom tjena. **4** Och de skola se hans ansigte, och hans Namn skall vara på deras anleten. **5** Och natt blifver icke mer der, och de behöfva icke ljus, icke heller solens ljus; ty Herren Gud upplyser dem, och de skola regnara ifrån evighet till evighet. (*aiōn g165*) **6** Och han sade till mig: Dessa ord äro viss och sann; och Herren, de helga Propheters Gud, sände sin Ängel, att visa sina tjenare hvad ske skall innan kort tid. **7** Och si, jag kommer snarliga; salig är den som håller Prophetiens ord i desso bok. **8** Och jag är Johannes, som hörde och såg detta; och sedan jag hade det hört och sett, föll jag ned att tillbedja för Ängelens fötter, som mig detta viste. **9** Och han sade till mig: Se till, att du gör det icke; ty jag är din medtjenare, och dina bröders, Propheternas, och deras som hålla denna boks ord: Tillbed Gud. **10** Och han sade till mig: Besegla icke denna Propheties ord i desso bok; ty tiden är när. **11** Den som onder är, han vare ännu onder; och den som oren är, han vare ännu oren; men den som from är, han varde ännu frommare; och den helig är, varde ännu heligare. **12** Och si, jag kommer snart, och min lön med mig, till att vedergälla hvarjom och enom, såsom hans gerning är. **13** Jag är A och O, begynnelsen och änden, den förste och den siste. **14** Salige äro de som hålla hans bud, på det deras magt skall vara i lufsens trä, och ingå genom portarna i staden. **15** Ty utantill äro hundar, och trollkarlar, och bolare, och mandräpare, och afgudadyrkare, och alle de som älska och göra lögner. **16** Jag, Jesus, sände min Ängel, att han skulle betyga eder detta

i församlingarna: Jag är Davids rot och släkte, en en, som hörer Prophetiens ord i desso bok: Ho som lägger något härtill, på honom skall Gud lägga de plågor, som skrefne äro i denna bok. **19** Och om någor tager något ifrå denna boks Propheties ord, hans del skall Gud borttaga utu lufsens bok, och utu den helga staden, och utu det som skrifvet är i denna bok. **20** Det säger han, som vitnesbörd bär härtill: Ja, jag kommer snart. Amen. Ja, kom, Herre Jesu. **21** Vårs Herras Jesu Christi nåd vare med eder allom. Amen.

Och jag, Johannes, såg den helga staden, det nya Jerusalem, nederkomma af himmelen, ifrå
Gudi, tillredd såsom en pryd brud till sin man. Och jag hörde ena stora röst af himmelen säga:
Si Guds tabernakel ibland menniskorna, och han skall bo med dem; och de skola vara hans
folk, och sjelfver Gud med dem skall vara deras Gud.

Uppenbarelseboken 21:2-3

En Guide till Läsaren

Svensk at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, "*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*" Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, "*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*" So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, "*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*" 2 Timothy 2:15. "*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*" 2 Peter 1:4-8.

Ordlista

Svensk at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Ordlista +

AionianBible.org/Bibles/Swedish---Swedish-Bible-1703/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Lukas 8:31
Romarbrevet 10:7
Uppenbarelseboken 9:1
Uppenbarelseboken 9:2
Uppenbarelseboken 9:11
Uppenbarelseboken 11:7
Uppenbarelseboken 17:8
Uppenbarelseboken 20:1
Uppenbarelseboken 20:3

Apostlagärningarna 3:21
Apostlagärningarna 15:18
Romarbrevet 1:25
Romarbrevet 9:5
Romarbrevet 11:36
Romarbrevet 12:2
Romarbrevet 16:27
1 Korinthierbrevet 1:20
1 Korinthierbrevet 2:6
1 Korinthierbrevet 2:7
1 Korinthierbrevet 2:8
1 Korinthierbrevet 3:18
1 Korinthierbrevet 8:13
1 Korinthierbrevet 10:11
2 Korinthierbrevet 4:4
2 Korinthierbrevet 9:9
2 Korinthierbrevet 11:31
Galaterbrevet 1:4
Galaterbrevet 1:5
Efesierbrevet 1:21
Efesierbrevet 2:2
Efesierbrevet 2:7
Efesierbrevet 3:9
Efesierbrevet 3:11
Efesierbrevet 3:21
Efesierbrevet 6:12
Filipperbrevet 4:20
Kolosserbrevet 1:26
1 Timotheosbrevet 1:17
1 Timotheosbrevet 6:17
2 Timotheosbrevet 4:10
2 Timotheosbrevet 4:18
Titusbrevet 2:12
Hebreerbrevet 1:2
Hebreerbrevet 1:8
Hebreerbrevet 5:6
Hebreerbrevet 6:5
Hebreerbrevet 6:20
Hebreerbrevet 7:17
Hebreerbrevet 7:21
Hebreerbrevet 7:24
Hebreerbrevet 7:28
Hebreerbrevet 9:26
Hebreerbrevet 11:3
Hebreerbrevet 13:8
Hebreerbrevet 13:21
1 Petrusbrevet 1:25
1 Petrusbrevet 4:11
1 Petrusbrevet 5:11
2 Petrusbrevet 3:18
1 Johannesbrevet 2:17
2 Johannesbrevet 1:2
Judasbrevet 1:13
Judasbrevet 1:25
Uppenbarelseboken 1:6
Uppenbarelseboken 1:18
Uppenbarelseboken 4:9
Uppenbarelseboken 4:10
Uppenbarelseboken 5:13
Uppenbarelseboken 7:12
Uppenbarelseboken 10:6
Uppenbarelseboken 11:15
Uppenbarelseboken 14:11
Uppenbarelseboken 15:7
Uppenbarelseboken 19:3
Uppenbarelseboken 20:10
Uppenbarelseboken 22:5

aïdios

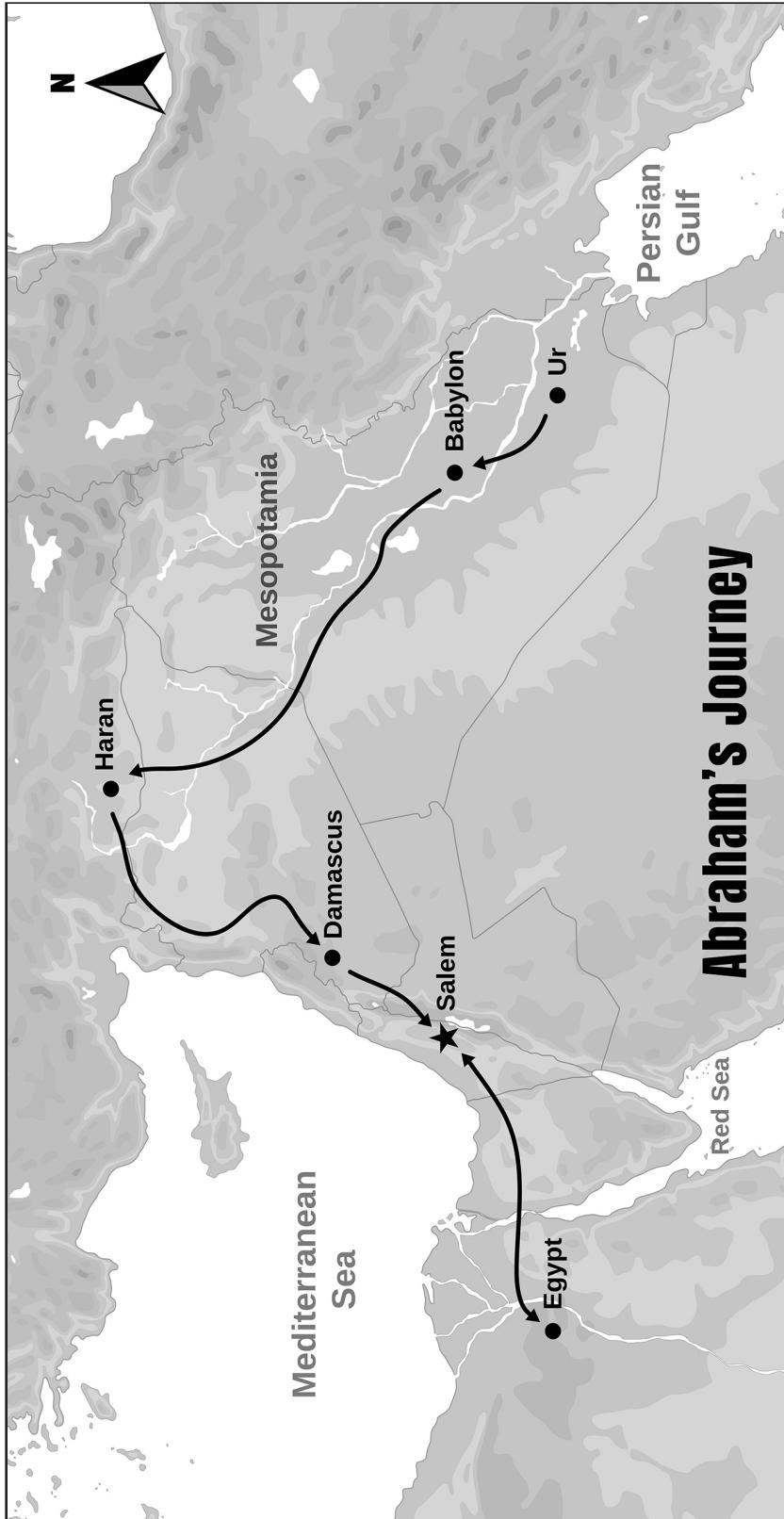
Romarbrevet 1:20
Judasbrevet 1:6

aiōn

Matteus 12:32
Matteus 13:22
Matteus 13:39
Matteus 13:40
Matteus 13:49
Matteus 21:19
Matteus 24:3
Matteus 28:20
Markus 3:29
Markus 4:19
Markus 10:30
Markus 11:14
Lukas 1:33
Lukas 1:55
Lukas 1:70
Lukas 16:8
Lukas 18:30
Lukas 20:34
Lukas 20:35
Johannes 4:14
Johannes 6:51
Johannes 6:58
Johannes 8:35
Johannes 8:51
Johannes 8:52
Johannes 9:32
Johannes 10:28
Johannes 11:26
Johannes 12:34
Johannes 13:8
Johannes 14:16
Matteus 18:8
Matteus 19:16
Matteus 19:29
Matteus 25:41
Matteus 25:46
Markus 3:29
Markus 10:17
Markus 10:30
Lukas 10:25
Lukas 16:9
Lukas 18:18
Lukas 18:30
Johannes 3:15
Johannes 3:16
Johannes 3:36
Johannes 4:14
Johannes 4:36
Johannes 5:24
Johannes 5:39
Johannes 6:27
Johannes 6:40
Johannes 6:47
Johannes 6:54
Johannes 6:68

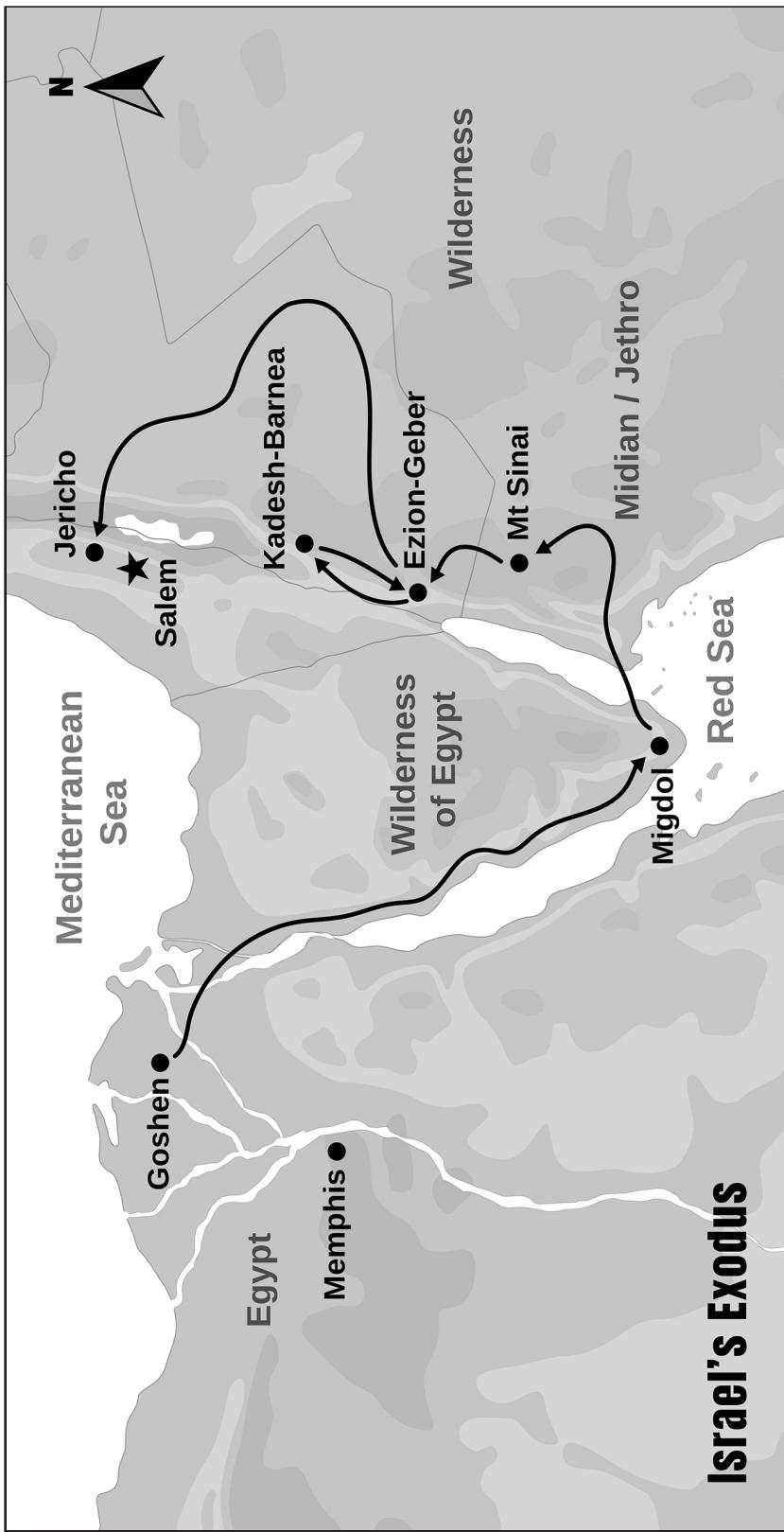
aiōnios

Johannes 10:28	Markus 9:45	Psaltaren 116:3
Johannes 12:25	Markus 9:47	Psaltaren 139:8
Johannes 12:50	Lukas 12:5	Psaltaren 141:7
Johannes 17:2	Jakobsbrevet 3:6	Ordspråksboken 1:12
Johannes 17:3		Ordspråksboken 5:5
Apostlagärningarna 13:46	Hadēs	Ordspråksboken 7:27
Apostlagärningarna 13:48	Matteus 11:23	Ordspråksboken 9:18
Romarbrevet 2:7	Matteus 16:18	Ordspråksboken 15:11
Romarbrevet 5:21	Lukas 10:15	Ordspråksboken 15:24
Romarbrevet 6:22	Lukas 16:23	Ordspråksboken 23:14
Romarbrevet 6:23	Apostlagärningarna 2:27	Ordspråksboken 27:20
Romarbrevet 16:25	Apostlagärningarna 2:31	Ordspråksboken 30:16
Romarbrevet 16:26	1 Korinthierbrevet 15:55	Predikaren 9:10
2 Korinthierbrevet 4:17	Uppenbarelseboken 1:18	Höga Visan 8:6
2 Korinthierbrevet 4:18	Uppenbarelseboken 6:8	Jesaja 5:14
2 Korinthierbrevet 5:1	Uppenbarelseboken 20:13	Jesaja 7:11
Galaterbrevet 6:8	Uppenbarelseboken 20:14	Jesaja 14:9
2 Thessalonikerbrevet 1:9		Jesaja 14:11
2 Thessalonikerbrevet 2:16	Limnē Pyr	Jesaja 14:15
1 Timotheosbrevet 1:16	Uppenbarelseboken 19:20	Jesaja 28:15
1 Timotheosbrevet 6:12	Uppenbarelseboken 20:10	Jesaja 28:18
1 Timotheosbrevet 6:16	Uppenbarelseboken 20:14	Jesaja 38:10
2 Timotheosbrevet 1:9	Uppenbarelseboken 20:15	Jesaja 38:18
2 Timotheosbrevet 2:10	Uppenbarelseboken 21:8	Jesaja 57:9
Titusbrevet 1:2		Hesekiel 31:15
Titusbrevet 3:7	Sheol	Hesekiel 31:16
Filemonbrevet 1:15	1 Mosebok 37:35	Hesekiel 31:17
Hebreerbrevet 5:9	1 Mosebok 42:38	Hesekiel 32:21
Hebreerbrevet 6:2	1 Mosebok 44:29	Hesekiel 32:27
Hebreerbrevet 9:12	1 Mosebok 44:31	Hosea 13:14
Hebreerbrevet 9:14	4 Mosebok 16:30	Amos 9:2
Hebreerbrevet 9:15	4 Mosebok 16:33	Jona 2:2
Hebreerbrevet 13:20	5 Mosebok 32:22	Habackuk 2:5
1 Petrusbrevet 5:10	1 Samuelsboken 2:6	
2 Petrusbrevet 1:11	2 Samuelsboken 22:6	Tartaroō
1 Johannesbrevet 1:2	1 Kungaboken 2:6	2 Petrusbrevet 2:4
1 Johannesbrevet 2:25	1 Kungaboken 2:9	
1 Johannesbrevet 3:15	Job 7:9	Questioned
1 Johannesbrevet 5:11	Job 11:8	None yet noted
1 Johannesbrevet 5:13	Job 14:13	
1 Johannesbrevet 5:20	Job 17:13	
Judasbrevet 1:7	Job 17:16	
Judasbrevet 1:21	Job 21:13	
Uppenbarelseboken 14:6	Job 24:19	
	Job 26:6	
eleēsē	Psaltaren 6:5	
Romarbrevet 11:32	Psaltaren 9:17	
	Psaltaren 16:10	
Geenna	Psaltaren 18:5	
Matteus 5:22	Psaltaren 30:3	
Matteus 5:29	Psaltaren 31:17	
Matteus 5:30	Psaltaren 49:14	
Matteus 10:28	Psaltaren 49:15	
Matteus 18:9	Psaltaren 55:15	
Matteus 23:15	Psaltaren 86:13	
Matteus 23:33	Psaltaren 88:3	
Markus 9:43	Psaltaren 89:48	

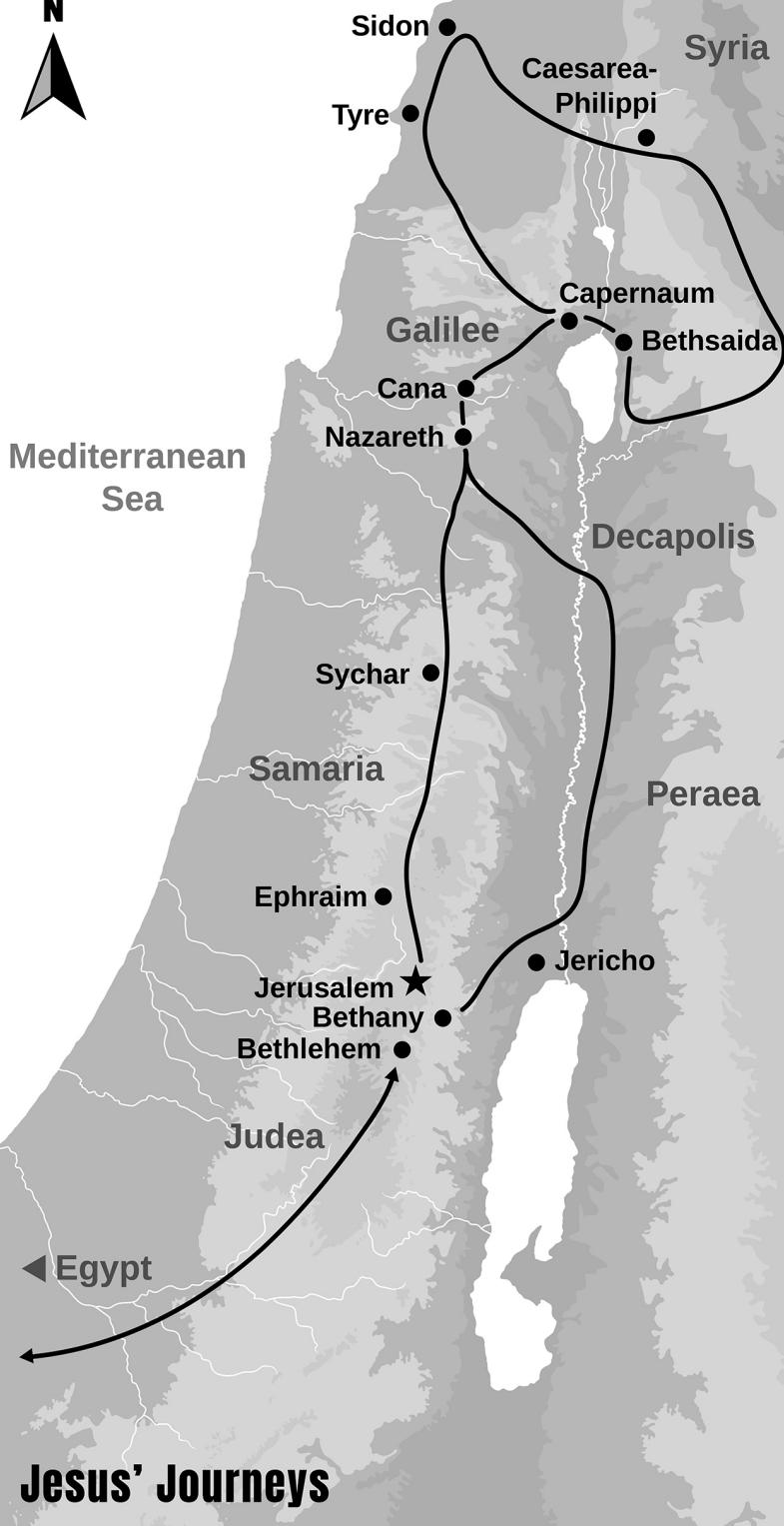

Abraham's Journey

Genom tron var det Abraham lydig, då han kallad vardt till att utgå i det land, som han få skulle till års; och för ut, och wisse icke, hurvar komma skulle. - Hebreerbrevet 11.8

Då nu Pharao hade släppt folket, förde icke Gud dem på den vägen genom de Philisteers land, den genast var, ty han tänkte att folket måtte ångra sig, när de sågo örlig emot sig, och så omvänta igen till Egypten. - 2 Mosebok 13:17

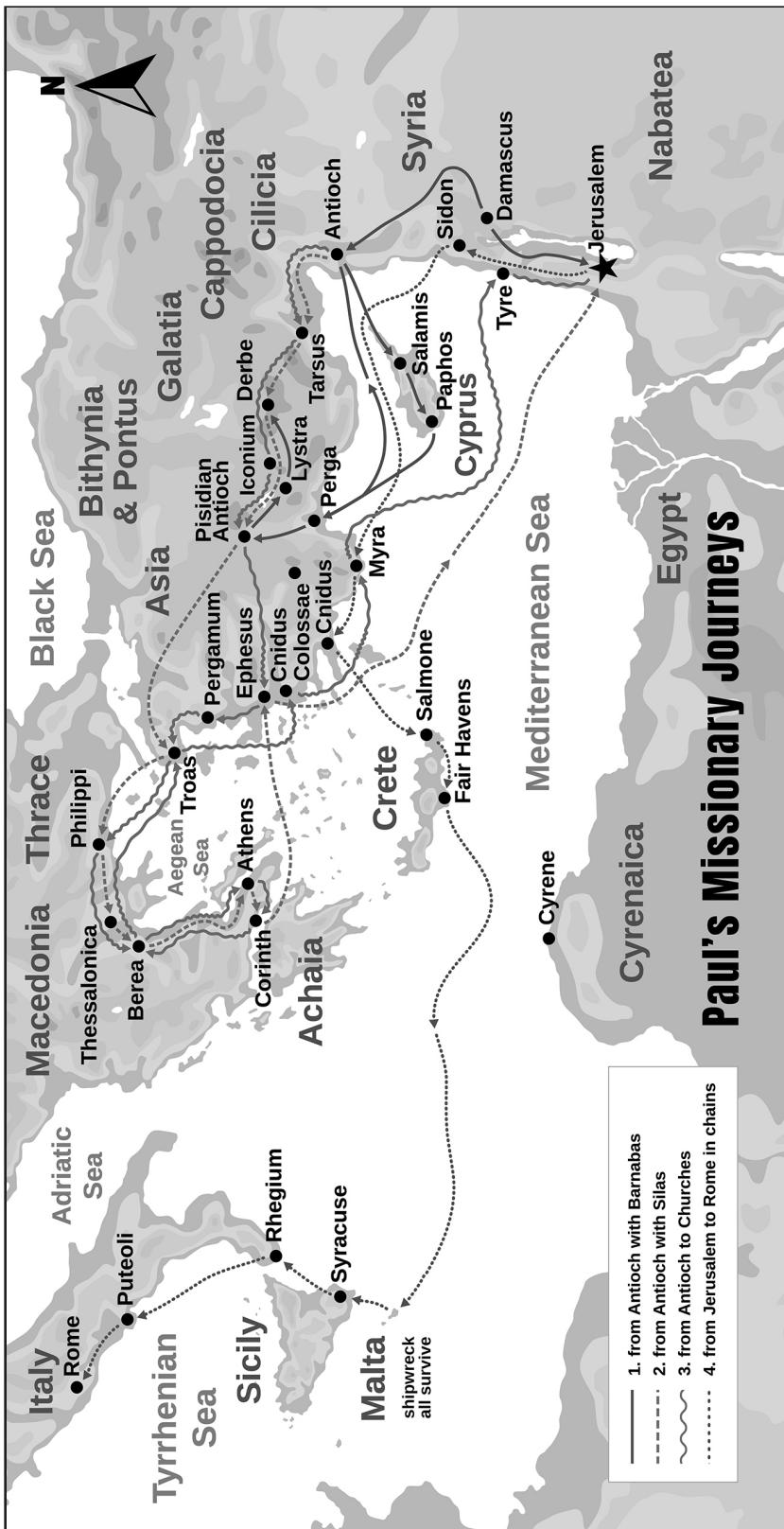

Jesus' Journeys

Ty och mänskones Son är icke kommen, på det han skulle låta hära sig; utan på det han ville.

- Markus 10:45

Paul's Missionary Journeys

Paulus, Jesu Christi ijenare, kallad till Apostel, afskild tio att predika Guds Evangelium. - Romarbrevet 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3
John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise		
Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers			
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
		Revelation 20:13 Thalaasa		
		Revelation 19:20 Lake of Fire		
		Revelation 20:2 Abyss		

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Bestämmelse

Svensk at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

Gåt fördenskull ut, och lärer allt folk; och döper dem, i Namm Faders, och Sons, och dens Helga Andas. - Matteus 28:19

